

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 377 E

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

55e jaargang
7 december 2012

Nummer

Inhoud

Bladzijde

I Resoluties, aanbevelingen en adviezen

RESOLUTIES

Europees Parlement

ZITTING 2011-2012

Vergaderingen van 10 t/m 12 mei 2011

De notulen van deze zitting zijn gepubliceerd in het PB C 227 E van 2.8.2011

AANGENOMEN TEKSTEN

Dinsdag 10 mei 2011

2012/C 377 E/01

Voorgestelde tussentijdse maatregelen voor het bevroren en openbaar maken van het vermogen van schuldenaren in grensoverschrijdende gevallen

Resolutie van het Europees Parlement van 10 mei 2011 met aanbevelingen aan de Commissie inzake de voorgenomen tussentijdse maatregelen voor debiteursvermogensreñseignering en –bevrozing in grensoverschrijdende zaken (2009/2169(INI))

1

BIJLAGE

3

Woensdag 11 mei 2011

2012/C 377 E/02

Corporate governance in financiële instellingen

Resolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 inzake de corporate governance in financiële instellingen (2010/2303(INI))

7

2012/C 377 E/03

Vrijhandelsakkoord met India

Resolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over de stand van zaken bij de onderhandelingen over een vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en India

13

2012/C 377 E/04

Handelsbetrekkingen EU-Japan

Resolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over de handelsbetrekkingen tussen de EU en Japan

19

NL

2012/C 377 E/05	Onze bossen voorbereiden op de klimaatverandering Resolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het Groenboek van de Commissie "Bosbescherming en bosinformatie in de EU: onze bossen voorbereiden op de klimaatverandering" (2010/2106(INI))	23
2012/C 377 E/06	Jaarverslag van de Raad aan het Europees Parlement over de voornaamste aspecten en fundamentele keuzen van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (GBVB) in 2009 Resolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het jaarverslag van de Raad aan het Europees Parlement over de voornaamste aspecten en fundamentele keuzen van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (GBVB) in 2009, aan het Parlement gepresenteerd overeenkomstig deel II, sub G, punt 43 van het Interinstitutioneel Akkoord van 17 mei 2006 (2010/2124(INI))	35
2012/C 377 E/07	Ontwikkeling van een gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon Resolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over de ontwikkeling van een gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon (2010/2299(INI))	51
2012/C 377 E/08	De EU als wereldspeler: de rol van de EU in multilaterale organisaties Resolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over de EU als wereldspeler: de rol van de EU in multilaterale organisaties (2010/2298(INI))	66
Donderdag 12 mei 2011		
2012/C 377 E/09	Jeugd in beweging - een kaderinitiatief voor verbetering van de onderwijs- en opleidingsstelsels in Europa Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over Jeugd in beweging - een kaderinitiatief voor verbetering van de onderwijs- en opleidingsstelsels in Europa (2010/2307(INI))	77
2012/C 377 E/10	Voorschools leren Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over voorschools leren in de Europese Unie (2010/2159(INI))	89
2012/C 377 E/11	Partnerschapsovereenkomst inzake visserij EU-Mauritanië Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over de Partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de EU en Mauritanië	95
2012/C 377 E/12	Overheidsopdrachten Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over toegang op gelijke voorwaarden tot de markten voor overheidsopdrachten in de EU en derde landen en over de herziening van het rechtskader voor overheidsopdrachten alsook concessieovereenkomsten	99
2012/C 377 E/13	Crisis in de Europese visserijsector Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over de crisis in de Europese visserijsector als gevolg van de gestegen olieprijs	101
2012/C 377 E/14	Wet voor Kleine Ondernemingen Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 inzake de herziening van de Wet voor Kleine Ondernemingen	102
2012/C 377 E/15	Innovatie-Unie: voorbereiding van de Unie op een wereld na de crisis Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over de Innovatie-Unie: voorbereiding van Europa op een wereld na de crisis (2010/2245(INI))	108

Dinsdag 10 mei 2011

I

(Resoluties, aanbevelingen en adviezen)

RESOLUTIES

EUROPEES PARLEMENT

Voorgestelde tussentijdse maatregelen voor het bevriezen en openbaar maken van het vermogen van schuldenaren in grensoverschrijdende gevallen

P7_TA(2011)0193

Resolutie van het Europees Parlement van 10 mei 2011 met aanbevelingen aan de Commissie inzake de voorgenomen tussentijdse maatregelen voor debiteursvermogensreñseignering en –bevriezing in grensoverschrijdende zaken (2009/2169(INI))

(2012/C 377 E/01)

Het Europees Parlement,

- gelet op artikel 225 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 25 oktober 2007 met betrekking tot het Groenboek over een efficiëntere tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen in de Europese unie: beslag op bankrekeningen ⁽¹⁾,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 22 april 2009 over efficiënte tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen in de Europese Unie: transparantie van het vermogen van schuldenaren ⁽²⁾,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 25 november 2009 over de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad betreffende "Een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht ten dienste van de burger – Stockholmprogramma" ⁽³⁾,
 - gezien het Stockholmprogramma voor 2010-2014, "Een open en veilig Europa dat zijn inwoners dient en beschermt" ⁽⁴⁾, dat op 10 december 2009 is goedgekeurd door de Europese Raad ⁽⁵⁾, en in het bijzonder punt 3.4.2 van dit programma,
 - gelet op de artikelen 42 en 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken en het advies van de Commissie economische en monetaire zaken (A7-0147/2011),
- A. overwegende dat de interne markt van de Unie het belangrijkste instrument vormt waarover de Unie beschikt om de groei in de nasleep van de financiële crisis te stimuleren; overwegende dat het essentieel is dat de miljoenen ondernemingen en burgers die gebruikmaken van de interne markt en van het recht om in de hele EU te wonen, werken en reizen, over doeltreffende rechtsmiddelen beschikken indien zij een vordering hebben op een andere burger of onderneming,

⁽¹⁾ PB C 263 E van 16.10.2008, blz. 655.⁽²⁾ PB C 184 E van 8.7.2010, blz. 7.⁽³⁾ PB C 285 E van 21.10.2010, blz. 12.⁽⁴⁾ PB C 115 van 4.5.2010, blz. 1.⁽⁵⁾ Conclusies van de Europese Raad van 10 en 11 december 2009 – EUCO 6/09.

Dinsdag 10 mei 2011

- B. overwegende dat de interne markt en de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht alleen werkelijkheid worden voor burgers en ondernemingen als het communautaire recht, in het bijzonder het burgerlijk recht, daadwerkelijk wordt toegepast, gaande van de omzetting en bewustwording tot de uitvoering en handhaving ervan,
- C. overwegende dat over de grenzen heen ingestelde schuldinvoeringsprocedures tot dusver opmerkelijk weinig resultaat opleveren, zowel voor vermogens van natuurlijke personen als van ondernemingen; overwegende dat deze situatie de grensoverschrijdende handel doorkruist, door onwillige debiteurs wordt ervaren als een signaal van straffeloosheid en ten koste gaat van de economische ontwikkeling van de Unie,
- D. overwegende dat de kosten voor grensoverschrijdende schuldinvoering momenteel onbetaalbaar zijn voor schuldeisers als een schuldenaar in meerdere lidstaten over activa beschikt; overwegende dat het tijd is om deze invoeringsprocedure te vereenvoudigen en te versnellen,
- E. overwegende dat deze buitensporig hoge kosten een negatieve uitwerking hebben op de toekenning van grensoverschrijdende leningen, en zelfs op grensoverschrijdende handelstransacties, en derhalve een belangrijke belemmering vormen voor een optimale werking van de interne markt,
- F. overwegende dat grensoverschrijdende invordering een prioriteit moet zijn in de interne markt en dat rechtbanken snel moeten kunnen optreden om opdracht te geven tot de bevrozing van het vermogen van de schuldenaar of vermeende schuldenaar; overwegende dat zolang dit niet het geval is, malafide handelaars en anderen die hun verantwoordelijkheden doelbewust proberen te ontlopen, hun vermogen naar een ander rechtsgebied kunnen overbrengen en burgers en kleine ondernemingen die al een vonnis verkregen hebben er zo toe kunnen verplichten zich tot de gerechtelijke instanties in een andere lidstaat te wenden om de hand te kunnen leggen op dit vermogen,
- G. overwegende dat er voor de bekendmaking van informatie over vermogens een rechterlijk bevel nodig is, gelet op de praktische moeilijkheden die schuldeisers ondervinden wanneer ze in grensoverschrijdende gevallen gegevens over schuldenaren willen verkrijgen uit overheids- of privébronnen,
- H. overwegende dat de wetgevingsmaatregelen waarop in deze resolutie wordt aangedrongen op gedetailleerde effectbeoordelingen moeten berusten, zoals het Parlement gevraagd heeft,
- I. overwegende dat er via het Europese portaal voor e-justitie gedetailleerde gegevens over de procedures voor schuldinvordering in alle lidstaten beschikbaar moeten worden gesteld; pleit voor intensivering van de samenwerking tussen de handhavingsinstanties in de lidstaten teneinde de invordering van schulden te bespoedigen,
- J. overwegende dat de voorgestelde instrumenten een aanvulling moeten vormen op de bestaande communautaire wetgeving en initiatieven, met name Richtlijn 2011/7/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 ter bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties ⁽¹⁾, Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken ⁽²⁾, Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 tot invoering van de Europese betalingsbevelprocedure ⁽³⁾, Verordening (EG) nr. 861/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 11 juli 2007 tot vaststelling van de Europese procedure voor geringe vorderingen ⁽⁴⁾ en het EU-portaal voor e-justitie,
- K. overwegende dat deze instrumenten eenvoudig moeten zijn en geen aanleiding mogen geven tot vertraging of nodeloze kosten; overwegende dat ze waar nodig *ex parte* beschikbaar moeten zijn, en dat er een verrassingseffect van moet uitgaan; overwegende dat de rechten van schuldenaren en vermeende schuldenaren evenredig moeten worden beschermd, met als doel misbruik van de gevraagde maatregelen te vermijden,

⁽¹⁾ PB L 48 van 23.2.2011, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 12 van 16.1.2001, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 399 van 30.12.2006, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 199 van 31.7.2007, blz. 1.

Dinsdag 10 mei 2011

1. verzoekt de Commissie het Parlement op basis van artikel 81, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op korte termijn wetgevingsvoorstellen voor te leggen met maatregelen tot bevrozing en bekendmaking van de vermogens van debiteurs en vermeende debiteurs in grensoverschrijdende gevallen, aan de hand van bijgaande gedetailleerde aanbevelingen;
2. bevestigt dat deze aanbevelingen in overeenstemming zijn met het subsidiariteitsbeginsel en de grondrechten van de burger;
3. is van oordeel dat het verlangde voorstel geen financiële gevolgen heeft voor de begroting van de Unie;
4. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie en de bijgaande gedetailleerde aanbevelingen te doen toekomen aan de Commissie en de Raad.

BIJLAGE

GEDETAILLEERDE AANBEVELINGEN BETREFFENDE DE INHOUD VAN HET VERLANGDE VOORSTEL

Deel 1: Vereiste instrumenten

Aanbeveling 1 (inzake de vorm en aard van de in te voeren instrumenten)

Het Europees Parlement verzoekt om invoering van de volgende instrumenten: een Europees bevel tot bewarende beslaglegging (EBBB) en een Europees vermogensreñseñneringsbevel (EVRB). Het optreden van de Unie moet de vorm van een verordening aannemen. Beide instrumenten moeten losstaande hulpmiddelen vormen die de binnen de wetgeving van de lidstaten beschikbare instrumenten aanvullen. Ze mogen enkel gebruikt worden in grensoverschrijdende zaken.

Deel 2: Aanbevelingen voor de beide instrumenten

Aanbeveling 2 (inzake de rechterlijke bevoegdheid tot uitvaardiging van dergelijke bevelen)

Het Europees Parlement is van mening dat de verlangde instrumenten uniforme jurisdictionele regels inzake rechtsbevoegdheid moeten omvatten waarin wordt gepreciseerd welke nationale rechtbanken bevoegd zijn om dergelijke bevelen uit te vaardigen. Deze uniforme regels moeten recht doen aan het feit dat de rechtbank die daartoe volgens Verordening (EG) nr. 44/2001 ⁽¹⁾ ten principale bevoegd is, over het algemeen het best geplaatst is om dergelijke bevelen in behandeling te nemen. Tevens moeten zij rekening houden met het stadium dat het hoofdgeding in de loop waarvan om een dergelijk bevel wordt verzocht heeft bereikt.

Aanbeveling 3 (inzake de rechterlijke bevoegdheid voor de behandeling van verweren tegen dergelijke bevelen)

Het Europees Parlement is van mening dat de rechtbank die het desbetreffende EBBB of EVRB heeft geïnitieerd de uitsluitende bevoegdheid moet hebben om verweren tegen dergelijke bevelen in behandeling te nemen, voor zover het verweer zich richt tegen de EU-brede uitwerking van het bewuste bevel. Als het verweer zich richt tegen de uitwerking van een bevel in een specifieke andere lidstaat dan die van de initiërende rechtbank, kan deze regel flexibeler worden toegepast om debiteuren, vermeende debiteuren en derden te beschermen door ook rechterlijke bevoegdheid toe te kennen aan de rechtbanken van de lidstaat waar de vermogens-elementen zich bevinden. Alle gronden voor verweer tegen de bevelen moeten nadrukkelijk worden vermeld in de verlangde instrumenten.

Aanbeveling 4 (inzake het standaardformulier voor bevelaanvragen en inzake rapportering)

Het Europees Parlement is van oordeel dat voor de beide bevelen een aanvraag moet worden ingediend door middel van een meertalig standaardformulier, dat o.a. toegankelijk moet zijn via het Europees portaal voor e-justitie. Dit formulier moet zo eenvoudig mogelijk zijn. Ook de communicatie omtrent de uitvoering van bevelen moet worden gestandaardiseerd (voor EBBB's bijvoorbeeld het door de betrokken bank aan de handhavingsinstantie gegeven antwoord met betrekking tot de effectuering van het beslag, de kennisgeving aan de debiteur, enz.).

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB L 12 van 16.1.2001, blz. 1).

Dinsdag 10 mei 2011

Aanbeveling 5 (inzake de rapportering)

De Commissie moet worden verplicht verslag uit te brengen over de tenuitvoerlegging van de verlangde instrumenten, en met name over het gebruik dat daarvan wordt gemaakt.

Deel 3: Specifieke aanbevelingen inzake het Europees bevel tot bewarende beslaglegging

Aanbeveling 6 (inzake het stadium van het hoofdgeding waarin om een dergelijk bevel kan worden verzocht)

Het Europees Parlement acht het essentieel dat een EBBB *ex parte* kan worden verkregen, d.w.z. zonder dat de partij om wiens vermogen het gaat, daarvan van tevoren in kennis wordt gesteld. Een dergelijk bevel moet vóór, tijdens en na het hoofdgeding voorhanden zijn.

Aanbeveling 7 (inzake de bij de schuldeiser liggende bewijslast)

Het Europees Parlement is van mening dat de afgifte van een EBBB door een nationale rechtbank een discretionaire bevoegdheid dient te zijn. Voorts moet de bewijslast liggen bij de eiser, die aannemelijk moet maken dat hij een zaak heeft die aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomt (*fumus boni juris*) en die spoedeisend is (*periculum in mora*). Deze criteria moeten door nationale rechters worden getoetst op basis van de bestaande jurisprudentie van het Hof van Justitie.

Aanbeveling 8 (inzake de minimumhoeveelheid informatie die nodig is om een EBBB uit te vaardigen)

Het Europees Parlement is van oordeel dat nauwgezette informatie omtrent de debiteur of vermeende debiteur voldoende zou moeten zijn, en dat effectieve bankrekeningnummers dan nog niet nodig zijn. Deze informatie zou moeten volstaan om verwarring te voorkomen wanneer het naamgenoten betreft.

Aanbeveling 9 (inzake de afdwingbaarheid van een dergelijk bevel)

Wanneer het bevel is verkregen voordat er een uitspraak tot vaststelling van een schuldvordering is gedaan, zoals meestal het geval is, moet het bevel in de hele EU afdwingbaar zijn, onder voorbehoud van de noodzakelijke minimale intermediaire maatregelen. Wanneer het bevel echter is verkregen nadat er een uitspraak tot vaststelling van een schuldvordering is gedaan, moet het bevel in de hele EU afdwingbaar zijn zonder dat er intermediaire maatregelen aan te pas hoeven te komen.

Aanbeveling 10 (inzake de gevolgen van een dergelijk bevel)

Het Europees Parlement is van mening dat de gevolgen van een EBBB beperkt moeten blijven tot beslaglegging op bankrekeningen en de tijdelijke bevrozing van banktegoeden en zich niet mogen uitstrekken tot het aan de schuldeiser verlenen van enig eigendomsaandeel in het vermogen. Of het bevel ook betrekking kan hebben op andere vermogens-types zoals onroerend goed of toekomstig vermogen (zoals uitstaande vorderingen of erfenissen) moet nog nader worden bepaald.

Een EBBB mag niet op meer bankrekeningen betrekking hebben dan noodzakelijk is en moet beperkt blijven tot het schuldbedrag zelf, vermeerderd met juridische kosten en rente. De initiërende rechtbank moet de geldigheidsduur van het bevel per geval kunnen afwegen tegen de specifieke kenmerken van het dossier.

Aanbeveling 11 (inzake de afwikkeling van EBBB's)

Het Europees Parlement pleit voor toepassing van een elektronisch transmissiesysteem dat de initiërende rechtbank in verbinding stelt met de bank waar de betrokken rekeningen zich bevinden, en dat toegankelijk zou moeten zijn via het Europees portaal voor e-justitie, maar staat open voor alle alternatieve oplossingen.

Het Europees Parlement is van mening dat de banken moeten worden verplicht onmiddellijk gehoor te geven aan het EBBB (d.w.z. binnen welbepaalde, duidelijk omschreven tijdslimieten) en de handhavingsinstantie op de hoogte te stellen van de al dan niet effectieve uitvoering van de beslaglegging. De afwikkeling dient plaats te vinden conform de vigerende regels inzake gegevensbescherming.

Dinsdag 10 mei 2011

Het Europees Parlement verzoekt de Commissie met aandrang het verlangde instrument op een zodanige wijze vorm te geven dat de kosten voor het gebruik ervan minimaal blijven. Gezien de substantiële verschillen tussen de lidstaten wat betreft de kosten voor beslaglegging op bankrekeningen, moet worden overwogen of het verlangde instrument erop gericht moet zijn deze kosten te harmoniseren dan wel of een besluit omtrent het kostenniveau aan de lidstaten moet worden overgelaten. De kosten mogen hoe dan ook in geen geval hoger zijn dan een in de verordening vast te stellen maximumbedrag; ze moeten transparant en niet-discriminatoir zijn, de werkelijk gemaakte kosten weerspiegelen, passen binnen de gemeenschappelijke eurobetalingsruimte en recht doen aan het feit dat deze procedures zoveel mogelijk moeten worden gestandaardiseerd.

Het Europees Parlement verlangt dat zorgvuldig wordt onderzocht wie moet opkomen voor de kosten die zijn verbonden aan de afwikkeling van een EBBB, en dat daarbij ook grondig wordt gekeken naar de optimale praktijken op nationaal en regionaal niveau.

Aanbeveling 12 (inzake de procedurele waarborgen voor debiteuren en vermeende debiteuren)

Het Europees Parlement is van mening dat het verlangde instrument een uitgebreid scala aan waarborgen voor debiteuren en vermeende debiteuren dient te omvatten.

- A. Wanneer voorafgaand aan een uitspraak tot vaststelling van een schuldvordering om uitvaardiging van een EBBB wordt gevraagd, moet aan de inwilliging van dat verzoek de voorwaarde worden verbonden dat de eiser een door de initierende rechtbank vast te stellen zekerheid of andere waarborgen biedt om de verweerder en eventuele derden schadeloos te kunnen stellen voor mogelijkerwijs geleden schade. De verweerder moet het EBCB kunnen doen opheffen door de benodigde zekerheid te verschaffen. De lidstaten moeten ervoor zorgen dat deze bepalingen geen toegangsbelemmering vormen voor wie over beperkte financiële middelen beschikt.
- B. Wanneer een EBBB zonder voorafgaande kennisgeving (*ex parte*) wordt uitgevaardigd, moet de verweerder hiervan formeel op de hoogte worden gesteld en alle informatie ontvangen die nodig is om onmiddellijk na de tenuitvoerlegging van het bevel verweer te kunnen instellen.
- C. De verweerder moet het recht hebben *ex post* verweer in te stellen tegen een EBBB. De verweermotieven moeten in het verlangde instrument uniform worden gedefinieerd. Ook de rechterlijke bevoegdheid om dergelijke verweren in behandeling te nemen moet in het instrument uniform worden gedefinieerd.
- D. Er moet een duidelijke tijdslimiet voor de afwikkeling van EBCB's worden vastgesteld. Met name wanneer het hoofdinging nog niet van start is gegaan, moet de afgevende rechtbank daarvoor een uiterste termijn bepalen.
- E. Het instrument moet recht doen aan de uiteenlopende praktijken die in de lidstaten gangbaar zijn met betrekking tot in problemen verkerende debiteuren, inclusief gehanteerde drempels waaronder geen beslag kan worden gelegd op de bankrekening van een natuurlijke persoon. De beoordeling van dergelijke aangelegenheden moet derhalve worden overgelaten aan de gerechtelijke instanties van de lidstaat waar de debiteur of vermeende debiteur zijn gewone verblijfplaats heeft. Om schuldeisers meer rechtszekerheid te verschaffen, moeten de lidstaten niettemin worden verplicht de Commissie te informeren omtrent het bestaan van dergelijke uitzonderingsregelingen, die vervolgens openbaar moeten worden gemaakt.
- F. In het EBBB moet worden gestipuleerd dat schuldeisers voor eigen risico een dergelijk bevel laten uitvoeren en aansprakelijk kunnen worden gesteld voor het vergoeden van eventuele schade die debiteuren oplopen als gevolg van de tenuitvoerlegging daarvan.

Deel 4: Specifieke aanbevelingen inzake het Europees vermogensreñseigningsbevel

Aanbeveling 13 (inzake de aard van een dergelijk bevel)

Het Europees Parlement is van mening dat uiterlijk na een rechterlijke uitspraak tot vaststelling van een schuldvordering tot uitvaardiging van een dergelijk bevel moet kunnen worden verzocht. De Commissie moet zich erover beraden of het bevel ook reeds in een eerder stadium van het geding voorhanden zou moeten zijn, bijvoorbeeld wanneer de terzake bevoegde rechtbank oordeelt dat er een reël risico bestaat dat haar vonnis niet zal worden nageleefd, en welke dienovereenkomstige waarborgen er moeten worden geboden.

Voorts is het Europees Parlement van mening dat elke lidstaat zelf moet beslissen welke instantie of instanties bevoegd zijn om een EVRB te initiëren. Het is de bedoeling dat de aldus aangewezen instanties per individueel geval naar gelang van de omstandigheden een EVRB kunnen uitvaardigen.

Dinsdag 10 mei 2011

Aanbeveling 14 (inzake de materiële werkingssfeer van een dergelijk bevel)

Het Europees Parlement is van mening dat debiteuren in de regel moeten worden verplicht inzage te geven in al hun binnen de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht bestaande vermogensbestanddelen, zodat de schuldeiser over een zo breed mogelijke keuze aan rechtsmiddelen kan beschikken.

Aanbeveling 15 (inzake de afdwingbaarheid van een dergelijk bevel)

Het Europees Parlement is van mening dat alleen de rechtbank of instantie die het EVRB heeft geïnitieerd bevoegd mag zijn om het bevel te wijzigen of op te heffen. Een dergelijk bevel moet in de hele EU afdwingbaar zijn zonder dat er intermediaire maatregelen aan te pas hoeven te komen.

Aanbeveling 16 (inzake de procedurele waarborgen voor debiteuren en vermeende debiteuren)

Het Europees Parlement is van mening dat het verlangde instrument een uitgebreid scala aan waarborgen voor debiteuren dient te omvatten.

- A. Het instrument moet een passend evenwicht bieden tussen het recht op bescherming van persoonsgegevens, zoals dat wordt gewaarborgd door Richtlijn 95/46/EG en is vastgelegd in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en de effectieve uitvoering van rechterlijke beslissingen. Er moeten in het bijzonder waarborgen worden geboden ter bescherming van gegevens die als gevolg van een EVRB bekend worden gemaakt en om misbruik daarvan te voorkomen.
- B. In het EVRB moet worden gestipuleerd dat schuldeisers voor eigen risico een dergelijk bevel laten uitvoeren en aansprakelijk kunnen worden gesteld voor het vergoeden van eventuele schade die debiteuren als gevolg daarvan oplopen.
- C. Bij volledige aflossing van de schuldvordering dient het EVRB onmiddellijk te worden opgeheven, alsook wanneer de debiteur het bewijs levert dat de schuld is vereffend en eenzijdig om opheffing van het bevel verzoekt.

Aanbeveling 17 (inzake sancties wegens het verstrekken van onjuiste gegevens in de verklaring)

Het Europees Parlement is van oordeel dat het verlangde instrument dient te voorzien in een stelsel van sancties wegens niet-naleving of verstrekking van onjuiste gegevens, teneinde te bewerkstelligen dat het bevel in de gehele ruimte van vrijheid, veiligheid en recht daadwerkelijk en op uniforme wijze wordt uitgevoerd.

Woensdag 11 mei 2011

Corporate governance in financiële instellingen

P7_TA(2011)0223

Resolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 inzake de corporate governance in financiële instellingen (2010/2303(INI))

(2012/C 377 E/02)

Het Europees Parlement,

— gelet op artikel 48 van zijn Reglement,

- gezien Richtlijn 2010/76/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot wijziging van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG wat betreft de kapitaalvereisten voor de handelsportefeuille en voor hersecuritisaties, alsook het bedrijfseconomisch toezicht op het beloningsbeleid ⁽¹⁾,
- gezien het verslag van de Commissie economische en monetaire zaken en de adviezen van de Commissie juridische zaken en de Commissie interne markt en consumentenbescherming (A7-0074/2011),

Opzet

1. is ingenomen met het Groenboek van de Commissie en verwelkomt de mogelijkheid om de corporate-governancestructuren in de gehele EU te verbeteren;
2. onderstreept dat een goede werking van de interne markt afhankelijk is van de stabiliteit van het financiële stelsel en, in het verlengde daarvan, van het vertrouwen dat de Europese burgers en consumenten hebben in financiële instellingen en transacties; stelt vast dat de tot dusver toegepaste beloningssystemen tot inadequate structuren hebben geleid;
3. beseft dat het door de financiële crisis duidelijk is geworden dat er concrete en aanmerkelijke verbetering nodig is van de kwaliteit van de consumentenbescherming en waarborgen in de sector van de financiële dienstverlening, in het bijzonder wat betreft controle- en toezichtaspecten;
4. is van mening dat de financiële sector in de behoeften van de reële economie moet voorzien, een bijdrage moet leveren aan duurzame groei en de grootst mogelijke maatschappelijke verantwoordelijkheid aan de dag moet leggen;
5. merkt op dat tijdens de recente financiële crisis tal van financiële instellingen over de hele wereld het hebben laten afweten, met alle kosten van dien voor de belastingbetaler; is van mening dat de Commissie terecht een onderzoek wil instellen naar alle oorzaken die ten grondslag kunnen liggen aan de tekortkomingen die zich bij financiële instellingen hebben voorgedaan, zodat een nieuwe crisis kan worden voorkomen;
6. constateert een gebrek aan moreel normbesef in het gedrag van sommige actoren op de financiële markten en bij de financiële instellingen; onderstreept dat de financiële markten en instellingen als onderdeel van hun sociale verantwoordelijkheid als onderneming, rekening moeten houden met de belangen van alle betrokken partijen, waaronder klanten, aandeelhouders en personeel;
7. wijst erop dat de Sarbanes-Oxley Act in de Verenigde Staten de Amerikaanse instellingen tijdens de financiële crisis geen bescherming heeft geboden, maar wel hogere nalevingskosten voor alle beursgenoteerde ondernemingen tot gevolg heeft gehad, met name voor kmo's, hetgeen ten koste ging van hun concurrentiepositie en een remmend effect heeft gehad op de oprichting van nieuwe beursgenoteerde bedrijven; benadrukt dat een "Sarbanes-Oxley-effect" in de EU onder de huidige economische omstandigheden en gezien de behoefte aan groei absoluut moet worden voorkomen;

⁽¹⁾ PB L 329 van 14.12.2010, blz. 3.

Woensdag 11 mei 2011

8. wijst op het uiteenlopende karakter van de corporate-governancestructuren in de Europese Unie als geheel en op de uiteenlopende strategieën die de lidstaten toepassen bij de regulering van deze structuren; erkent dat een uniforme aanpak hier niet zou werken en ten koste zou gaan van het concurrentievermogen van de financiële instellingen; merkt op dat de nationale toezichthouders een goed inzicht hebben in de diversiteit van deze strategieën en in veel gevallen het best geplaatst zijn om conform de EU-beginselen beslissingen te nemen; onderstreept niettemin dat strikte minimumnormen nodig zijn om in de gehele financiële sector in de EU een verantwoord ondernemingsbestuur te waarborgen;

9. erkent dat het corporate-governancegebeuren voortdurend in ontwikkeling is; is van mening dat een proportionele benadering waarin specifieke, op beginselen stoelende voorschriften worden gecombineerd met flexibele codes van optimale praktijken op basis van de "pas toe of leg uit"-regel, passend is; onderstreept dat dit moet worden aangevuld met regelmatige externe evaluaties en een adequaat regelgevings-toezicht;

10. is evenwel van mening dat op andere gebieden wellicht de voorkeur moet worden gegeven aan strakkere toepassing van een "pas toe of leg uit"-procedure met toetsing, gekoppeld aan specifieke regelgevingsvoorschriften en indringendere compliance- en divergentiecontroles, en dat er zowel behoefte is aan kwalitatieve als aan kwantitatieve evaluaties, zodat compliancecontroles niet ontaarden in het invullen van afvinklijsten;

11. verzoekt de Commissie elk voorstel dat zij overweegt om de corporate governance te verbeteren, te onderwerpen aan een kosten-batenanalyse die zich concentreert op de noodzaak financiële instellingen sterk, stabiel en concurrentiebestendig te houden, zodat zij aan het creëren van economische groei kunnen bijdragen, waarbij zij ook rekening dient te houden met de gevolgen die niet-regulering voor de financiële stabiliteit en de reële economie met zich meebrengt;

Risicobeheersing

12. merkt op dat sommige financiële instellingen en toezichthouders zich onvoldoende rekenschap hebben gegeven van de aard, omvang en complexiteit van de door hen aangegane risico's, en dat dit de financiële crisis in de hand heeft gewerkt; is van mening dat effectief risicobeheer een essentiële factor is voor het voorkomen van toekomstige crises;

13. dringt erop aan dat bij alle financiële instellingen een effectief governancestelsel wordt ingevoerd, dat voorziet in adequate functies voor risicobeheersing, compliance en interne auditing (en bij verzekeraars ook in actuariële functies) en desbetreffende strategieën, beleidsmaatregelen, processen en procedures;

14. benadrukt dat risico inherent is aan en noodzakelijkerwijs verbonden is met de financiële sector, als het erom gaat liquiditeit te verstrekken, het concurrentievermogen te versterken en economische groei en nieuwe banen te helpen creëren; is van mening dat een grondig inzicht in de risico's bij de raad van bestuur van essentieel belang is om een financiële crisis in de toekomst te vermijden;

15. pleit voor de verplichte invoering van risicocomités of gelijkwaardige organen op directieniveau voor alle economisch relevante financiële instellingen en op vennootschappelijk directieniveau voor alle economisch relevante financiële groepen; de EU-toezichthouders moeten in overleg met de relevante nationale autoriteiten geschiktheids- en betrouwbaarheidscriteria en werkprocedures vaststellen voor leidinggevers en alle functionarissen die substantiële risico's aangaan, waarbij de financiële instelling belast wordt met de uitvoering en de nationale autoriteiten moeten toezien op de naleving van deze criteria;

16. is van mening dat dit risicocomité of ander gelijkwaardig orgaan verantwoordelijk moet zijn voor toezichtaangelegenheden en de directie van advies moet voorzien omtrent de actuele risicoposities van de betrokken financiële instelling, en tevens dient te adviseren omtrent de in de toekomst te voeren risicostrategie, inclusief de strategie voor kapitaal- en liquiditeitsbeheer, onder inachtneming van de door toezichthouders en nationale banken ontwikkelde financiële stabiliteitsevaluaties;

17. onderstreept dat de uiteindelijke verantwoordelijkheid voor het risicobeheer bij de directie ligt, die er ook verantwoordelijk voor is dat wordt aangetoond dat de instelling zich aan de regels houdt en dat er herstelplannen worden geformuleerd;

Woensdag 11 mei 2011

18. benadrukt dat in elke instelling het nemen van buitensporige risico's onverenigbaar is met de belangrijkste verantwoordelijkheid van de leden van de raden van bestuur, namelijk het hanteren van een op de lange termijn gerichte en duurzame bedrijfsstrategie;
19. is van mening dat ondernemingen een interne, door de toezichthouder te toetsen procedure moeten vastleggen om geschillen te beslechten die tussen hun eenheid risicobeheer en hun operationele eenheden kunnen ontstaan; bovendien moet de raad van bestuur de toezichthoudende autoriteiten op de hoogte stellen van alle wezenlijke risico's waarvan hij kennis draagt;
20. is er voorstander van om kanalen in te richten om informatie over interne conflicten of ongepaste praktijken in een bedrijf aan het risicocomité of externe toezichthouders door te geven, daarbij erkennend dat de praktijk soms verschilt van het beleid en dat het management zich niet altijd bewust is van de werkelijke praktijk;
21. wijst erop dat het communicatiesysteem tussen de risicobeheerfunctie en de raad van bestuur moet worden verbeterd door een procedure in te stellen voor het doorverwijzen van conflicten/problemen naar de hiërarchie om te worden opgelost;
22. onderstreept dat de risicodirecteur (CRO) directe toegang moet hebben tot de directie van de onderneming; om zijn onafhankelijkheid te waarborgen en ter wille van de onpartijdigheid moet de gehele directie over diens benoeming en ontslag beslissen;
23. pleit daarnaast voor de instelling van procedures voor de registratie van adviezen van het risicocomité die terzijde zijn gesteld, en voor doorgifte van de desbetreffende documenten aan de accountants en toezichthouders;
24. wijst erop dat de transparantierichtlijn voorschrijft dat instellingen de voornaamste risico's die zij aangaan in hun activiteitenverslag moeten vermelden, en dat de vierde richtlijn vennootschapsrecht instellingen de verplichting oplegt mededeling te doen van hun interne controlesystemen met betrekking tot de rapportage van financiële risico's; merkt op dat financiële instellingen ertoe moeten worden verplicht hun continuïteitsplanning en de desbetreffende controleverslagen openbaar te maken;
25. is van oordeel dat financiële instellingen moet worden voorgeschreven dat zij jaarlijks een met zo min mogelijk bureaucratie gepaard gaand verslag over de adequaatheid en de doelmatige werking van hun interne-controlesystemen opstellen dat door de raad van bestuur moet worden aangenomen; is verder van mening dat ook voor het jaarlijkse controleverslag van de externe accountants een dergelijke rapportageverplichting moet gelden; onderstreept evenwel dat een "Sarbanes-Oxley-effect" in de EU vermeden dient te worden;
26. is van oordeel dat er in financiële instellingen meer aandacht moet worden besteed aan de omzetting van maatregelen ter verhoging van het risicobewustzijn, aangezien een groter risicobewustzijn op alle niveaus in een onderneming – ook onder de medewerkers – doorslaggevend is voor een beter risicobeheer;
27. stemt ermee in dat het nodig is op EU-niveau strengere maatregelen vast te stellen om belangenconflicten te voorkomen, teneinde de objectiviteit en onafhankelijkheid van de oordeelsvorming van de bestuursleden in de sectoren banken, effecten en verzekeringen te waarborgen;

Raden van bestuur

28. roept de EU-toezichthouders ertoe op om in overleg met de relevante nationale autoriteiten competentiecriteria te ontwikkelen voor een "personele geschiktheidsproef" om te beoordelen of iemand, gezien de aard, complexiteit en omvang van de bewuste financiële instelling, geschikt is voor controlefuncties; toezichthouders moeten hun evaluatie- en goedkeuringsprocedures tijdig en op een efficiënte wijze uitvoeren, waarbij terdege rekening wordt gehouden met het oordeel van gereguleerde bedrijven; voor grote en systemisch relevante financiële instellingen moeten de toezichthouders grondig kijken naar de geschiktheid, ervaring en diversiteit van de bestuurders, zowel individueel als collectief, en nagaan of ze in aanmerking komen voor de benoeming, alsook voor bestuurders naar de ruimere samenstelling van het bestuursorgaan en hun beschikbare tijd, waarbij rekening wordt gehouden met hun andere werkzaamheden;

Woensdag 11 mei 2011

29. verzoekt de Commissie regelgeving te ontwikkelen die eist dat grote financiële instellingen hun raad van bestuur onderwerpen aan regelmatige externe evaluaties, die niet alleen moeten waarborgen dat de bijdragen van de afzonderlijke bestuursleden aan strenge normen voldoen, maar ook dat de raad als geheel en zijn comités in staat zijn de strategische doelstellingen van de instelling en het beheer van het risico daadwerkelijk uit te voeren; eist dat grote financiële instellingen in hun jaarverslag bevestigen dat ze zo'n evaluatie hebben laten uitvoeren, met vermelding van de naam van de externe beoordelaar en een beschrijving van de reikwijdte van de evaluatie, en bevestigen dat ze de aanbevelingen ervan hebben opgevolgd; verzoekt de Europese toezichthoudende autoriteiten in overleg met de sector, aandeelhouders en regelgevers richtsnoeren inzake de reikwijdte van dergelijke evaluaties te ontwikkelen;

30. is van mening dat de functie van president-commissaris en die van bestuursvoorzitter gescheiden moeten zijn, maar merkt op dat er zich omstandigheden kunnen voordoen waarin deze functies tijdelijk in één persoon moeten worden verenigd; benadrukt voorts dat bij het bedrijfsbeheer en beloningsbeleid in de Verdragen en EU-richtlijnen vastgelegde beginselen van een gelijke beloning en behandeling van mannen en vrouwen in acht moeten worden genomen en gestimuleerd moeten worden;

31. is van mening dat leden van unitaire bestuursraden of toezichthoudende raden collectief moeten beschikken over recente en relevante beroepskwalificaties, kennis en ervaring, inclusief op financieel gebied, om samen de financiële onderneming te sturen; dringt erop aan dat alle economisch significante financiële instellingen in de bestuursraad leden hebben die niet tot het dagelijks bestuur behoren; is evenwel van mening dat elke financiële instelling een bestuursraad moet hebben die beschikt over een breed scala aan ervaring, deskundigheid en karakterologische kenmerken om goed en prudent beheer te kunnen bieden, en dat benoemingen op meritebasis moeten plaatsvinden;

32. onderstreept dat een grotere diversiteit in bestuursraden de crisisgevoeligheid van de financiële sector vermindert en bijdraagt aan economische stabiliteit; verzoekt de Commissie een stappenplan voor een gefaseerde vergroting van de genderdiversiteit voor te leggen met het doel om in de raden van bestuur van financiële instellingen een aanwezigheid van beide geslachten van ten minste 30 procent te realiseren, de verwezenlijking van dit doel binnen een afzienbare periode te garanderen en maatregelen voor een versterking van de beroepsmatige, sociale en culturele diversiteit te onderzoeken;

33. onderstreept dat de kwaliteit van de beraadslagingen en de besluitvorming waarschijnlijk gebaat zal zijn bij een grotere diversiteit in bestuursraden;

34. benadrukt dat het belangrijk is dat werknemersvertegenwoordigers zitting hebben in de raad van bestuur, vooral met het oog op hun belang op de lange termijn bij een duurzaam beheer van de instelling en vanwege hun ervaring met en kennis van haar interne structuren;

35. is van mening dat door de overheid beheerde financiële instellingen en financiële autoriteiten open en onafhankelijke benoemingsprocedures moeten waarborgen;

36. benadrukt dat bestuurders voldoende tijd moeten besteden aan de uitoefening van hun taken, waarvoor de toezichthoudende instanties van de EU richtsnoeren moeten ontwikkelen en waarop door de bestuursraad en de nationale toezichthoudende instanties controle moet worden uitgeoefend;

37. is van mening dat redelijkerwijze mag worden verwacht dat niemand in een buitensporig aantal raden van bestuur van verschillende financiële groepen zitting neemt;

38. dringt erop aan dat de regelgeving inzake raadpleging en participatie van werknemers waarvoor wordt geopteerd in het kader van Richtlijn 2001/86/EG tot aanvulling van het statuut van de Europese vennootschap, efficiënt wordt uitgevoerd;

39. is van mening dat zowel het hogere management als de raad van bestuur feitelijk verantwoordelijk en aansprakelijk moeten kunnen worden gesteld voor de opstelling en toepassing van corporate-governance-beginselen op alle niveaus van de onderneming/vennootschap;

40. acht een duidelijk gedefinieerde Europese minimumnorm met betrekking tot de verantwoordingsplicht van leden van raden van bestuur van financiële instellingen noodzakelijk;

Woensdag 11 mei 2011

41. wijst erop dat de Europese Centrale Bank, de Europese Investeringsbank, het Europees Investeringsfonds en de centrale banken van alle lidstaten door mannelijke bestuurders worden geleid; wijst erop dat momenteel slechts zeer weinig vrouwen een bestuursfunctie bekleden in de centrale banken van de lidstaten en in andere financiële instellingen;
42. is van mening dat bestuurders een algemene zorgvuldigheidsplicht ("duty of care") in acht moeten nemen en verplicht moeten worden materiële risico's aan de toezichthouders te melden;
43. verzoekt de Commissie en de lidstaten genderevenwichtige maatregelen te nemen bij de benoeming van bestuurders in de financiële instellingen en organen van de Europese Unie;
44. moedigt de Commissie aan beleid te bevorderen dat bedrijven in de financiële sector kan helpen in het huidige economische klimaat een evenwichtigere vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in de besluitvormingsorganen te waarderen en toe te passen;
45. benadrukt dat bij het bedrijfsbeheer en beloningsbeleid de in de Verdragen en EU-richtlijnen vastgelegde beginselen van een gelijke beloning en behandeling van mannen en vrouwen in acht moeten worden genomen en gestimuleerd moeten worden;

Beloningsbeleid

46. is van mening dat het beloningsbeleid gebaseerd moet zijn op het langetermijnfunctioneren van het individu en zijn onderneming om te voorkomen dat het beloningsbeleid het aangaan van buitensporige risico's in de hand werkt, en dat het beloningsbeleid of betalingen de stabiliteit van een onderneming nooit mogen ondermijnen;
47. is ingenomen met de veranderingen die de financiële instellingen reeds hebben ingevoerd in de beloningsregelingen, waardoor bonussen aan het bedrijfsresultaat op de lange termijn worden gekoppeld en op zijn vroegst na drie jaar worden uitbetaald; juicht het tevens toe dat bonusbetalingen kunnen worden teruggevorderd als bedrijfsdoelen niet worden bereikt;
48. benadrukt dat alle aandelenopties adequaat moeten worden bekendgemaakt en uitoefenperiodes van minimaal drie jaar moeten hebben; is van oordeel dat meer gebruik moet worden gemaakt van voorwaardelijke kapitaalinstrumenten in plaats van aandelen, omdat deze minder belangenconflicten inhouden die tot kortetermijndenken leiden;
49. merkt op dat de bij financiële instellingen toegestane beloningssystemen zijn geregeld in de richtlijn kapitaalvereisten (RKV III);
50. benadrukt het belang van een strikt beloningsbeleid, als voorzien in de RKV III en de solvabiliteit II-richtlijn; verwacht dat deze en verdere reeds genomen wetgevingsmaatregelen tussen 2011 en 2013 snel worden omgezet; verzoekt de Commissie in 2015 een evaluatieverslag te publiceren;
51. beseft dat de structurele benaderingen per lidstaat verschillen; moedigt praktijken aan die de corporate governance versterken naar gelang van de juridische vorm, de omvang, de aard, de complexiteit en het bedrijfsmodel van de financiële instelling;
52. merkt op dat de toepassing van de bestaande aanbevelingen voor de beloning van bestuurders van beursgenoteerde ondernemingen noch uniform noch bevredigend is; verzoekt de Commissie bijgevolg EU-regelgeving betreffende de beloning van bestuurders van beursgenoteerde ondernemingen voor te stellen om ervoor te zorgen dat de beloningsstructuur in beursgenoteerde ondernemingen het aangaan van buitensporige risico's niet aanmoedigt en om in de gehele EU gelijke concurrentievoorwaarden te waarborgen;
53. spreekt met name zijn bezorgdheid uit over het feit dat aandeelhouders momenteel geen behoorlijke controle uitoefenen en kunnen uitoefenen op het beloningsbeleid in financiële instellingen;

Woensdag 11 mei 2011

54. wijst erop dat volledige transparantie noodzakelijk is, willen de aandeelhouders naar behoren toezicht kunnen uitoefenen op het beloningsbeleid, en verzoekt met name om publicatie van het aantal personeelsleden in elke instelling die een totale beloning van meer dan 1 miljoen euro ontvangen, in schijven van ten minste 1 miljoen euro;

55. is van mening dat de aandeelhouders zouden moeten meewerken aan de totstandbrenging van een duurzaam beloningsbeleid en de kans moeten krijgen zich uit te spreken over het beloningsbeleid en het recht moeten hebben het door de remuneratiecommissie opgestelde beloningsbeleid op de algemene vergadering te verwerpen;

Toezichthouders, accountants en instellingen

56. is van mening dat een verbeterde tripartiete dialoog tussen toezichthouders, accountants (zowel interne als externe) en instellingen het waarschijnlijker zou maken dat substantiële of systemische risico's vroegtijdig worden gedetecteerd; moedigt toezichthouders, het Europees Comité voor systeemrisico's, accountants en instellingen ertoe aan open discussies aan te gaan en vaker met elkaar in overleg te treden om het bedrijfseconomisch toezicht te faciliteren; beveelt verder aan bilaterale vergaderingen te beleggen tussen de accountants en de toezichthouders van belangrijke financiële instellingen; is van mening dat het tot de verantwoordelijkheid van het bestuur en de interne accountant behoort om ervoor te zorgen dat de nodige interne controles bestaan om systemische risico's te detecteren, en om een procedure vast te stellen voor het informeren van het bestuur en de toezichthouders, teneinde negatieve gevolgen te voorkomen;

57. onderstreept dat de primaire functie van accountants niet bovenmatig mag worden ondermijnd door hun extra taken toe te bedelen, zoals het toetsen en beoordelen van niet-accountancygerelateerde informatie die buiten hun expertiseterrein valt; is van mening dat accountants rechtstreeks verslag moeten uitbrengen aan de toezichthouders wanneer zij kennis hebben van een feit van materieel belang voor het toezicht, en dat zij dienen deel te nemen aan voor de gehele bedrijfstak bestemde beoordelingen van specifieke controles;

58. wijst erop dat openbare instanties, waaronder Europese toezichthoudende autoriteiten en nationale toezichthouders, moeten voldoen aan strenge normen op het gebied van onafhankelijkheid en gelijkwaardige normen voor corporate governance;

Rol van aandeelhouders op de jaarlijkse algemene vergadering

59. spoort institutionele aandeelhouders ertoe aan bestuursraden actiever en op passende wijze ter verantwoording te roepen voor de door hen gevoerde strategie en de langetermijnbelangen van hun begunstigten te behartigen;

60. verzoekt om wetgeving die allen met een vergunning voor het namens derden in de EU beheren van beleggingen ertoe verplicht openbaar te verklaren of zij al dan niet een gedragscode ("stewardship code") toepassen en in overeenstemming daarmee gegevens openbaar maken, zo ja, welke en waarom en, zo nee, waarom niet;

61. is van mening dat significante transacties die een bepaalde proportionele omvang te boven gaan, specifiek door de aandeelhouders moeten worden goedgekeurd of dienen te worden onderworpen aan de verplichting de aandeelhouders te informeren alvorens de transactie doorgang kan vinden, op voorwaarde dat inspraak van de aandeelhouders haalbaar is, het beginsel van vertrouwelijkheid in acht wordt genomen en de dagelijkse werkzaamheden van de financiële instelling niet in het gedrang komen; de EAEM kan in overleg met de relevante nationale autoriteiten richtsnoeren inzake de passende norm opstellen;

62. onderkent dat transparantie noodzakelijk is voor transacties met verbonden partijen en dat significante transacties waarbij een verbonden partij is betrokken bij de beursnoteringsinstantie moeten worden aangemeld en vergezeld dienen te gaan van een attest van een onafhankelijke adviseur waarin deze bevestigt dat de transactie op een billijke en redelijke manier tot stand is gekomen, dan wel dienen te worden onderworpen aan een onder de aandeelhouders met uitsluiting van de betrokken partij te houden stemming; de EAEM kan in overleg met de relevante nationale autoriteiten richtsnoeren inzake de passende norm opstellen;

Woensdag 11 mei 2011

63. dringt aan op de verplichte jaarlijkse verkiezing van elk lid van de raad van bestuur of op een verplicht jaarlijks verzoek om goedkeuring van het beleid van de raad van bestuur of om kwijting voor de raad van bestuur tijdens de jaarlijkse algemene vergadering, zodat de bestuursraad beter ter verantwoording kan worden geroepen, mede ter stimulering van een cultuur van meer verantwoordelijkheid;

64. verzoekt om onderzoek naar de terughoudendheid bij doeltreffende controles door de aandeelhouders en om het afschaffen van bepalingen in de regelgeving die een redelijke samenwerking in de weg staan;

65. verzoekt om invoering van een systeem van elektronische stemming om aandeelhouders aan te moedigen deel te nemen aan de corporate governance van financiële instellingen;

66. meent dat alle naamloze vennootschappen de keus moeten hebben in hun statuten te bepalen of hun vennoten anoniem blijven dan wel met name genoemd worden, en dat in het laatstgenoemde geval de wet een daadwerkelijke identificatie moet garanderen;

*

* *

67. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Vrijhandelsakkoord met India

P7_TA(2011)0224

Resolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over de stand van zaken bij de onderhandelingen over een vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en India

(2012/C 377 E/03)

Het Europees Parlement,

- gezien de richtsnoeren van de Organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling (OESO) over multinationale ondernemingen en de Tripartiete Verklaring van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) over beginselen inzake multinationale ondernemingen en sociaal beleid,
- gezien de op 14 november 2001 in Doha goedgekeurde ministeriële verklaring van de vierde zitting van de WTO-ministersconferentie, met name paragraaf 44 over speciale en gedifferentieerde behandeling (SDT),
- gezien zijn resolutie van 29 september 2005 over de betrekkingen tussen de EU en India: een strategisch partnerschap ⁽¹⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 4 oktober 2006 getiteld "Europa als wereldspeler: wereldwijd concurreren. Een bijdrage aan de EU-strategie voor groei en werkgelegenheid" (COM(2006)0567),
- gezien zijn resolutie van 26 maart 2009 over een vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en India ⁽²⁾,
- gezien zijn resolutie van 12 juli 2007 over de TRIPS-overeenkomst en de beschikbaarheid van medicijnen ⁽³⁾,
- gezien zijn resolutie van 22 mei 2007 over Europa als wereldspeler - Externe aspecten van het concurrentievermogen ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ PB C 227 E van 21.9.2006, blz. 589.

⁽²⁾ PB C 117 E van 6.5.2010, blz. 166.

⁽³⁾ PB C 175 E van 10.7.2008, blz. 591.

⁽⁴⁾ PB C 102 E van 24.4.2008, blz. 128.

Woensdag 11 mei 2011

- gezien de strategienota voor India (2007-2013),
- gezien artikel 115, lid 5, en artikel 110, lid 2, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat de Europese Unie voorrang moet blijven geven aan een op regels gebaseerd multilateraal handelssysteem zoals door de WTO tot stand is gebracht, dat de beste vooruitzichten biedt voor open en gelijkwaardige internationale handel door gepaste regels vast te stellen en te waarborgen dat deze worden nageleefd,
- B. overwegende dat een succesvolle en evenwichtige afwikkeling van de ontwikkelingsagenda van Doha van groot belang is voor zowel de Europese Unie als voor India, en dat een dergelijke overeenkomst geen beletsel vormt voor bilaterale WTO+-overeenkomsten die een aanvulling kunnen vormen op multilaterale regels,
- C. overwegende dat de Europese Unie India's grootste bron van directe buitenlandse investeringen (DBI) is, met 27 % van de totale DBI in 2009; overwegende echter dat het aandeel van de EU de afgelopen drie jaar is teruggelopen van 37 % van de totale DBI in 2007 tot 32 % in 2008 en 27 % in 2009, terwijl de DBI-stromen uit de EU naar China aanzienlijk omvangrijker waren dan die naar India, met een bedrag van 5,3 miljard EUR vergeleken met 3,1 miljard EUR voor India,
- D. overwegende dat India in 2000 de zeventiende handelspartner van de Europese Unie was en in 2010 de achtste plaats innam (toen de waarde van de handel 67,8 miljard EUR bedroeg); overwegende echter dat het relatieve aandeel van de EU in de Indiase markt is gedaald van 23,2 % in 1999 tot 14,5 % in 2009, terwijl het aandeel in de Chinese markt in dezelfde periode is verviervoudigd, van 2,6 % in 1999 tot 11,3 % in 2009,
- E. overwegende dat India het grootste begunstigde land van het stelsel van algemene preferenties is; overwegende dat de invoer van de Europese Unie uit India tegen preferentiële tarieven of met nulrecht in 2009 een waarde vertegenwoordigde van 19,9 miljard EUR, wat overeenkomt met 83 % van de totale invoer van de EU uit India,
- F. overwegende dat beide partijen aanzienlijke voordelen verwachten van de afschaffing van de tarieven en de liberalisering van vestiging en van de handel in diensten, en hebben herhaald te streven naar tariefverlagingen en verdere liberalisering van vestiging en van de handel in diensten,
- G. overwegende dat de markttoegang vergezeld moet gaan van transparante en adequate regels en normen om te waarborgen dat liberalisering van de handel gunstig is,
- H. overwegende dat de markttoegang wordt gehinderd door niet-tarifaire handelsbelemmeringen zoals gezondheids- en veiligheidsvoorschriften of technische belemmeringen, kwantitatieve beperkingen, conformiteitsprocedures, handelsbeschermende mechanismen, douaneprocedures, interne belasting en het ontbreken van internationale normen en regels,
- I. overwegende dat nog meer rekening moet worden gehouden met de onderdelen inzake erkenning, passende en doeltreffende bescherming, tenuitvoerlegging en handhaving van intellectuele eigendomsrechten (IER), met inbegrip van octrooien, merken, auteurs- en soortgelijke rechten, geografische aanduidingen (inclusief merken van oorsprong), industriële ontwerpen en patronen van geïntegreerde schakelingen,
- J. overwegende dat namaakgeneesmiddelen mogelijk schadelijk kunnen zijn voor de gezondheid; overwegende dat India zijn krachten moet bundelen om dit probleem aan te pakken,
- K. overwegende dat India een van de belangrijkste producenten en exporteurs van generieke geneesmiddelen is,
- L. overwegende dat het welslagen en de duurzaamheid van gezondheidsprogramma's grotendeels afhangen van de blijvende beschikbaarheid van goedkope generieke geneesmiddelen van goede kwaliteit; India's doorslaggevende rol als leverancier van dergelijke producten in overweging genomen en gezien het feit dat bewezen is dat de TRIPS-plusregels inzake intellectuele-eigendomsrechten nadelige gevolgen hebben voor de beschikbaarheid van generieke geneesmiddelen,

Woensdag 11 mei 2011

- M. overwegende dat artikel 1, lid 1, van de samenwerkingsovereenkomst voorziet in respect voor de mensenrechten en democratische beginselen; overwegende dat dit een wezenlijk onderdeel van de overeenkomst vormt,
- N. overwegende dat de toegang van EU-ondernemingen tot de Indiase markt nog steeds wordt gehinderd door verschillende niet-tarifaire handelsbelemmeringen zoals bureaucratische gezondheids- en veiligheidsvoorschriften of technische belemmeringen, kwantitatieve beperkingen, veel te restrictieve conformiteitsprocedures, ongerechtvaardigde handelsbeschermende mechanismen, douaneprocedures, interne belasting en het ontbreken van internationale normen en regels,

Algemene vraagstukken

1. is van mening dat de vrijhandelsovereenkomst evenwichtig moet zijn en verenigbaar met de WTO-regels en -verplichtingen; meent dat een succesvolle ontwikkelingsagenda van Doha de handelsprioriteit voor de Europese Unie blijft en dat de onderhandelingen met India over de vrijhandelsovereenkomst derhalve een aanvulling moeten vormen op multilaterale regels;
2. is verheugd over het resultaat van de Top EU- India in december 2010 en moedigt de onderhandelende partijen aan vaart te zetten achter de onderhandelingen en overleg te blijven plegen met de belangrijkste belanghebbenden; herinnert aan de toezeggingen van de EU en India om de besprekingen over de vrijhandelsovereenkomst te bespoedigen en te streven naar substantiële en doelmatige vorderingen met het oog op een snelle sluiting van een ambitieuze en evenwichtige, breed opgezette overeenkomst inzake handel en investeringen; is teleurgesteld over het lage tempo bij de onderhandelingen; roept beide partijen op alles in het werk te stellen om voor eind 2011 een alomvattende, ambitieuze en evenwichtige vrijhandelsovereenkomst te sluiten;
3. roept de Indiase federale en staatsregering op beleid en procedures op elkaar af te stemmen om de mogelijkheden tot het uiterste te kunnen benutten;
4. wijst er andermaal op dat de doelen van het gemeenschappelijk handelsbeleid ten volle moeten worden afgestemd op de algemene doelen van de Europese Unie, dat het gemeenschappelijke handelsbeleid van de EU overeenkomstig artikel 207 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie wordt gevoerd "in het kader van de beginselen en doelstellingen van het externe optreden van de Unie", en dat het handelsbeleid, overeenkomstig artikel 3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, onder meer moet bijdragen tot duurzame ontwikkeling, uitbanning van armoede en bescherming van de mensenrechten;
5. wijst gezien de complementariteit van beide economieën op het groeipotentieel van het handels- en investeringsverkeer tussen de EU en India en op de zakelijke mogelijkheden die uit de vrijhandelsovereenkomst voortkomen; beschouwt de vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en India als een win-winscenario, maar doet de aanbeveling een evaluatie van de bestaande sectorspecifieke problemen uit te voeren om mogelijke nadelen van de overeenkomst voor gevoelige EU-sectoren vast te stellen;
6. verzoekt de Commissie een ambitieus hoofdstuk over duurzame ontwikkeling als essentieel onderdeel in de vrijhandelsovereenkomst op te nemen;

Handel in goederen

7. is ingenomen met de uitkomsten van veel vrijhandelssimulaties die laten zien dat de vrijhandelsovereenkomst de totale uitvoer en invoer van zowel de Europese Unie als India zou doen toenemen; benadrukt dat de bilaterale handel bij het huidige gemiddelde groeipercentage naar verwachting zal toenemen tot 160,6 miljard EUR in 2015;
8. neemt kennis van het feit dat de gemiddelde toegepaste tarieven van India zijn gedaald, maar nog altijd aanzienlijk hoger zijn dan de tarieven van de EU; wijst er met name op dat het gemiddelde tarief van India voor de markttoegang van niet-landbouwproducten (NAMA) momenteel 10,1 % bedraagt, vergeleken met een EU-gemiddelde van 4 %, terwijl het gemiddelde tarief van India voor landbouwproducten 31,8 % bedraagt tegen een EU-gemiddelde van 13,5 %;

Woensdag 11 mei 2011

9. benadrukt dat bij de handel in industriële producten moet worden gestreefd naar volledige wederzijdse afschaffing van de tarieven, waarbij de timing asymmetrisch verloopt, en dat mogelijke uitzonderingen op deze doelstelling beperkt moeten blijven en moeten worden getoetst en niet mogen inhouden dat sectoren worden uitgesloten die voor beide partijen van belang zijn, zoals personenauto's;
10. merkt op dat de overeenkomst de gevoeligheden in verband met de handel in landbouwproducten dient te respecteren, maar dat dit de openstelling van de markt op complementaire terreinen niet mag verhinderen;
11. verzoekt de Commissie naar behoren rekening te houden met eventuele negatieve gevolgen voor de Europese landbouw, vooral als het gaat om openstelling van de markten, GMO's, melk, rundvlees, bescherming van de intellectuele eigendom en vermelding van de herkomst op etiketten;
12. acht het van belang dat de vrijhandelsovereenkomst ambitieuze hoofdstukken bevat over technische handelsbelemmeringen en sanitaire en fytosanitaire maatregelen; roept de Commissie in dit verband op zich te buigen over lopende kwesties zoals dierenwelzijn;
13. roept beide partijen op ervoor te zorgen dat de regelgeving en de niet-tarifaire handelsbelemmeringen zodanig worden beheerd dat de handel als geheel niet wordt belemmerd; roept zowel de EU als India op doeltreffende methoden te ontwikkelen om het ontstaan van onnodige handelsbelemmeringen op het gebied van regelgeving te voorkomen en bestaande belemmeringen aan te pakken, waarbij het recht van beide partijen op regulering wordt geëerbiedigd;
14. benadrukt dat de vrijhandelsovereenkomst een bindend mechanisme moet bevatten voor het oplossen van geschillen tussen landen en bepalingen inzake bemiddeling over niet-tarifaire handelsbelemmeringen alsook een doeltreffende vrijwaringsclausule;

Handel in diensten, vestiging

15. erkent dat diensten de snelst groeiende sector van de Indiase economie zijn; wijst erop dat India offensieve belangen heeft bij liberalisering van Mode 1 en Mode 4 in de Algemene Overeenkomst betreffende de handel in diensten (GATS); merkt op dat de EU de liberalisering van de markttoegang en nationale behandeling krachtens GATS-Mode 3 voor de meeste diensten wil voltooien; merkt op dat de ambities van de vrijhandelsovereenkomst zonder verplichtingen krachtens GATS-Mode 4 niet volledig kunnen worden gerealiseerd; benadrukt dat er enorme voordelen zijn verbonden aan landelijke en EU-brede erkenning van beroepskwalificaties en overeenkomsten over wederzijdse erkenning en vergunningseisen binnen de professionele dienstverlening in zowel de EU als India, die eenvoudig in de vrijhandelsovereenkomst kunnen worden geregeld; wenst evenwel dat een diepgaande analyse wordt verricht met betrekking tot de afzonderlijke lidstaten om negatieve gevolgen voor de arbeidsmarkt in de EU te voorkomen wanneer krachtens GATS-Mode 4 een tijdelijk verblijf wordt toegestaan van de benodigde geschoolde vakmensen;
16. wijst erop dat liberalisering van diensten op geen enkele wijze een belemmering mag vormen voor het recht om diensten, met inbegrip van openbare diensten, te reguleren;
17. merkt op dat de handel in diensten tussen de EU en India betrekkelijk onevenwichtig is, waarbij de EU 1,9 % van haar diensten naar India exporteert en 11,6 % van de totale uitvoer van India naar de EU gaat;
18. roept India dringend op passende wetgeving op het gebied van de gegevensbescherming te ontwikkelen waarmee India de status kan bereiken van een land met voldoende gegevensbescherming om de overdracht van persoonlijke gegevens vanuit de EU toe te staan of mogelijk te maken op basis van en in overeenstemming met EU-wetgeving;
19. is van mening dat het feit om buitenlandse advocaten- en accountantskantoren toe te staan in India actief te zijn belangrijke voordelen zou opleveren voor de Indiase economie en de beroepsgroepen in het land, alsmede voor Europese kantoren met expertise op het gebied van internationaal recht en accountancy en hun cliënten; roept de Commissie op met de Indiase autoriteiten de mogelijkheden en de reikwijdte te onderzoeken van liberalisering van juridische en accountantsdiensten in de vrijhandelsovereenkomst;

Woensdag 11 mei 2011

20. roept India op zijn bank- en verzekeringssector en de sector detailhandel in overeenstemming met de door de Indiase autoriteiten aangekondigde hervormingen verder open te stellen, gelet op het feit dat passende financiële wetgeving van belang is om het toezicht op de financiële diensten te waarborgen, het systeemrisico te beperken en het hoogst mogelijke niveau van consumentenbescherming te bieden;

Investeringsen

21. roept de Commissie op te onderhandelen over een hoofdstuk betreffende investeringen als onderdeel van de vrijhandelsovereenkomst, zodat het proces van investeren in elkaars markten aanmerkelijk kan worden versoepeld doordat investeringsdeals worden bevorderd en beschermd en tegelijkertijd ook naar directe kansen kan worden gezocht; stelt voor dat in het kader van een dergelijk hoofdstuk over investeringen een systeem in het leven wordt geroepen waarbij investeerders uit beide economieën bij één loket informatie kunnen krijgen over de verschillen in regelgeving op het gebied van investeringen en de investeringspraktijk en over juridische aspecten;

22. verzoekt de Commissie ervoor te zorgen dat bepalingen inzake investeringsbescherming het vermogen van de partijen om dwanglicenties uit te geven niet beperken of afbreuk doen aan andere volksgezondheidsmaatregelen;

Openbare aanbestedingen

23. is verheugd dat India erin heeft toegestemd openbare aanbestedingen in de vrijhandelsovereenkomst op te nemen; betreurt echter dat dit alleen op federaal niveau is geschied; roept de Commissie op te onderhandelen over doeltreffende en transparante aanbestedingsstelsels; doet een beroep op India om transparante en billijke procedures te hanteren bij de gunning van overheidsopdrachten en zijn aanbestedingsstelsels open te stellen voor Europese bedrijven; dringt bij India aan op een zo groot mogelijke dekking, met inbegrip van met name overheidsbedrijven;

Handel en mededinging

24. is verheugd over de vooruitgang die is geboekt bij het uitwerken van een hoofdstuk over handel en mededinging in de vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en India en roept beide partijen op tot intensivering van hun samenwerking op het gebied van handelsgerelateerde mededingingsvraagstukken, intellectuele eigendomsrechten en het industrie- en handelsbeleid;

25. is verheugd over de inzet van India om een krachtige IER-regeling tot stand te brengen en gebruik te maken van de flexibiliteit in TRIPS op het gebied van internationale en nationale wetgeving om aan zijn verplichtingen op het gebied van de volksgezondheid te voldoen, in het bijzonder wat betreft de toegang tot essentiële geneesmiddelen; dringt bij India aan op strikte tenuitvoerlegging en handhaving van deze regeling en op betere toegang tot essentiële geneesmiddelen; roept de EU en India op ervoor te zorgen dat de bepalingen in de vrijhandelsovereenkomst geen belemmering vormen voor de toegang tot essentiële geneesmiddelen terwijl India zijn generieke geneesmiddelenindustrie omvormt tot een op onderzoek gebaseerde industrie; steunt samenwerking tussen de EU en India in hun respectieve op onderzoek gebaseerde farmaceutische industrieën ten einde te zorgen voor groei die beide partijen tot voordeel strekt;

26. verzoekt de Commissie, overeenkomstig zijn resolutie van 12 juli 2007, in het kader van de onderhandelingsprocedures over intellectuele eigendomsrechten geen gegevens exclusiviteit te verlangen, en te onderkennen dat gegevens exclusiviteit verstrekken consequenties heeft voor de productie van generieke geneesmiddelen, en daarom de toegang van ontwikkelingslanden tot geneesmiddelen en het volksgezondheidsbeleid schaadt;

27. verzoekt de Commissie en de betrokken Indiase autoriteiten een gemeenschappelijke definitie van namaakgeneesmiddelen vast te stellen waarbij de toegang tot essentiële geneesmiddelen niet wordt belemmerd, en gezamenlijk maatregelen af te stemmen om namaak doeltreffend te bestrijden, in het bijzonder namaakgeneesmiddelen die schadelijk zijn voor de gezondheid van patiënten;

28. benadrukt dat een hoog niveau van bescherming van geografische aanduidingen, uiterlijk tegen de tijd dat de vrijhandelsovereenkomst in werking treedt, van essentieel belang is;

Woensdag 11 mei 2011

Handel en duurzame ontwikkeling

29. erkent dat een hoofdstuk over duurzame ontwikkeling een essentieel onderdeel vormt van elke vrijhandelsovereenkomst van de EU en verzoekt beide partijen in te stemmen met een ambitieus hoofdstuk waarin de gemeenschappelijke inzet voor bevordering van duurzame ontwikkeling en inclusieve groei op basis van gedeelde waarden tot uiting komt; verzoekt de Commissie juridisch bindende clausules op te nemen betreffende mensenrechten, sociale en ecologische normen, en de handhaving daarvan, evenals maatregelen die van toepassing zijn bij inbreuken;

30. verlangt dat dit hoofdstuk minimaal de naleving van de acht fundamentele verdragen en de vier prioritaire verdragen van de IAO bestrijkt, alsook de internationaal overeengekomen milieunormen, en tevens stimulansen biedt aan ondernemingen om verplichtingen op het gebied van maatschappelijk verantwoord ondernemen aan te gaan;

31. is ingenomen met alle inspanningen van de Indiase regering om kinderarbeid uit te bannen; verzoekt de Indiase regering en de Commissie activiteiten te blijven financieren die erop gericht zijn kinderen in staat te stellen naar school te gaan;

32. benadrukt dat het van belang is ervoor te zorgen dat EU-ondernemingen die gebruik maken van speciale economische zones de fundamentele arbeidsrechten of andere arbeidsrechten die op door India geratificeerde IAO-verdragen zijn gebaseerd, naleven;

33. onderstreept dat mensenrechten, democratie en veiligheid essentiële elementen zijn van de betrekkingen tussen de EU en India; roept beide partijen derhalve op ervoor te zorgen dat de dialoog over onopgeloste kwesties wordt geïntensiveerd, waarbij in het bijzonder naar Kasjmir wordt verwezen;

34. spreekt zijn krachtige steun uit voor de opnemings van juridisch bindende clausules inzake mensenrechten in de internationale overeenkomsten van de EU, met een duidelijk en nauwkeurig overlegmechanisme, naar het voorbeeld van artikel 96 van de Overeenkomst van Cotonou;

De rol van het Europees Parlement

35. verwacht dat de Raad en de Commissie de vrijhandelsovereenkomst in overeenstemming met het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) ⁽¹⁾ aan het Parlement ter goedkeuring zullen voorleggen;

36. verzoekt de Commissie en de Raad voordat zij de vrijhandelsovereenkomst sluiten ten volle rekening te houden met de verzoeken die het Parlement in deze resolutie heeft geformuleerd; wijst er nogmaals op dat het Parlement eerst moet instemmen met de vrijhandelsovereenkomst voordat deze in werking kan treden; verzoekt de Commissie en de Raad geen voorlopige toepassing van de overeenkomst voor te stellen voordat het Parlement de overeenkomst heeft goedgekeurd;

Andere overwegingen

37. verwelkomt de voortgang in India, dat naast begunstigde ook donor van ontwikkelingshulp wordt;

38. wijst erop dat de economische samenwerking tussen de EU en India, mits deze gebaseerd is op een stelsel van gedeelde universele waarden, de norm kan bepalen voor samenwerking met andere landen;

39. meent dat de EU bijzondere aandacht moet besteden aan het Midden- en Kleinbedrijf (MKB) in India, en stelt daarom voor het MKB in alle programma's voor ontwikkelingssamenwerking tussen de EU en India te steunen door middel van maatregelen die marktgeoriënteerde en lokale projecten helpen financieren;

⁽¹⁾ Artikel 218, lid 6, onder a), punt v), van het VWEU.

Woensdag 11 mei 2011

40. is verheugd over de verspreiding in heel India van microkredieten die in toenemende mate worden onderkend als een effectief middel om ontwikkeling vanuit de basis tot stand te brengen;

*

* *

41. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de regeringen en parlementen van de lidstaten en van India.

Handelsbetrekkingen EU-Japan

P7_TA(2011)0225

Resolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over de handelsbetrekkingen tussen de EU en Japan

(2012/C 377 E/04)

Het Europees Parlement,

- gezien zijn resolutie van 17 februari 2011 over Europa 2020 ⁽¹⁾,
- gezien zijn resolutie van 25 november 2010 over mensenrechten, sociale normen en milieunormen in internationale handelsovereenkomsten ⁽²⁾,
- gezien zijn resolutie van 5 februari 2009 over versterking van de rol van het Europese midden- en kleinbedrijf in de internationale handel ⁽³⁾,
- gezien zijn resolutie van 18 december 2008 over de impact van namaak op de internationale handel ⁽⁴⁾,
- gezien zijn resolutie van 4 september 2008 over de handel in diensten ⁽⁵⁾,
- gezien zijn resolutie van 20 mei 2008 over de handel in grond- en hulpstoffen ⁽⁶⁾,
- gezien zijn resolutie van 19 februari 2008 over de EU-strategie voor markttoegang ten behoeve van Europese exporteurs ⁽⁷⁾,
- gezien zijn resolutie van 22 mei 2007 over Europa als wereldspeler – externe aspecten van het concurrentievermogen ⁽⁸⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie getiteld "Handel, groei en wereldvraagstukken – Handelsbeleid als kernelement van de Europa 2020-strategie" (COM(2010)0612),
- gezien de mededeling van de Commissie getiteld "Europa als wereldspeler: wereldwijd concurreren. Een bijdrage aan de EU-strategie voor groei en werkgelegenheid" (COM(2006)0567),
- gezien het verslag van de Commissie getiteld "Trade and Investment Barriers" van 10 maart 2011,

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2011)0068.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0434.

⁽³⁾ PB C 67E van 18.3.2010, blz. 101.

⁽⁴⁾ PB C 45E van 23.2.2010, blz. 47.

⁽⁵⁾ PB C 295E van 4.12.2009, blz. 67.

⁽⁶⁾ PB C 279E van 19.11.2009, blz. 5.

⁽⁷⁾ PB C 184E van 6.8.2009, blz. 16.

⁽⁸⁾ PB C 102E van 24.4.2008, blz. 128.

Woensdag 11 mei 2011

- gezien de gezamenlijke verklaringen over de betrekkingen tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds en Japan anderzijds (Den Haag, 18 juli 1991),
 - gezien de overeenkomst van 2001 inzake wederzijdse erkenning tussen de EU en Japan ⁽¹⁾,
 - gezien de overeenkomst van 2003 tussen de EU en Japan betreffende samenwerking ter bestrijding van concurrentieverstorende activiteiten ⁽²⁾,
 - gezien de overeenkomst van 2008 tussen de Europese Gemeenschap en Japan betreffende samenwerking en wederzijdse administratieve bijstand in douanezaken ⁽³⁾,
 - gezien het tienjarig actieplan dat werd aangenomen op de tiende top EU-Japan, die op 8 december 2001 in Brussel plaatsvond,
 - gezien de gezamenlijke verklaring die op 28 april 2010 is aangenomen op de negentiende top EU-Japan in Tokio,
 - gezien de gezamenlijke verklaring die op 4 mei 2009 is aangenomen op de achttiende top EU-Japan in Praag,
 - gezien het rapport van Copenhagen Economics getiteld "Assessment of barriers to trade and investment between the EU and Japan" van 30 november 2009,
 - gezien de resultaten van de openbare raadpleging door de Commissie over de handelsbetrekkingen tussen de EU en Japan, die op 21 februari 2011 bekend zijn gemaakt,
 - gezien de conclusies van de Europese Raad van 24/25 maart 2011,
 - gelet op de komende top EU-Japan op 25 mei 2011 in Brussel,
 - gezien artikel 115, lid 5, en artikel 110, lid 2, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat het op regels gebaseerde multilaterale handelssysteem dat via de Wereldhandelsorganisatie (WTO) zijn beslag heeft gekregen, het meest geschikte kader is voor de reglementering en bevordering van open en eerlijke handel,
- B. overwegende dat multilaterale, plurilaterale en bilaterale overeenkomsten gezien moeten worden als onderdelen van een gemeenschappelijk instrumentarium voor internationale aangelegenheden en dus als standaardkenmerken van evenwichtige, complementaire politieke en handelsbetrekkingen,
- C. overwegende dat de EU vast moet houden aan haar streven naar een evenwichtig resultaat van de ontwikkelingsagenda van Doha, gericht op de integratie van de ontwikkelingslanden in het internationale handelssysteem, naast voortzetting van bilaterale en plurilaterale handelsakkoorden met andere industrielanden als er op kortere termijn wederzijds voordeel en economische groei te verwachten zijn,
- D. overwegende dat de EU en Japan in 2009 tezamen meer dan een kwart van het mondiale bbp voor hun rekening namen en meer dan 20 % van de wereldhandel,

⁽¹⁾ PB L 284 van 29.10.2001, blz. 3.

⁽²⁾ PB L 183 van 22.7.2003, blz. 12.

⁽³⁾ PB L 62 van 6.3.2008, blz. 24.

Woensdag 11 mei 2011

- E. overwegende dat Japan en de EU aanzienlijke investeringen in elkaars economie plegen (tezamen 200 miljard euro aan buitenlandse directe investeringen in 2009),
- F. overwegende dat de omvang van de bilaterale handel tussen de EU en Japan, de derde economie ter wereld in termen van bbp, in 2010 in totaal 120 miljard euro bedroeg, waarmee Japan voor de EU de zesde handelspartner was en de EU voor Japan de derde,
- G. overwegende dat de Raad en de Commissie erop wijzen dat onderhandelingen over een vrijhandels-overeenkomst met Japan pas van start kunnen gaan als blijkt dat Japan in staat is handelsbelemmeringen weg te nemen, hetgeen ten goede zal komen aan een hechtere economische integratie tussen de beide strategische handelspartners,
- H. overwegende dat de EU en Japan voor dezelfde uitdagingen staan, namelijk de politieke en economische opkomst van China, de economische flauwte als uitvloeisel van de mondiale financiële crisis, een dalende bevolkingsgroei en de dringende behoefte aan grondstoffen en energiebronnen tegen een stabiele prijs als voorwaarde voor economische opbloei,
- I. overwegende dat open en eerlijke handel een krachtig instrument ter bevordering van groei en maatschappelijk welzijn vormt, uitgaande van de relatieve voordelen van elk van beide economieën en de potentiële synergieën dankzij sterkere economische integratie, alsmede nieuwe input voor de kennis-economie,
- J. overwegende dat zowel de EU als Japan in de regel lage tarieven op handelsgoederen toepassen, en dat voor meer dan tweederde van de EU-export en meer dan eenderde van de Japanse uitvoer het nultarief geldt,
- K. overwegende dat de omvang van de handel tussen de EU en Japan ondanks deze lage tarieven achterblijft ten opzichte van de handel van de EU met de meeste andere grote partners, voornamelijk ten gevolge van de niet-tarifaire handelsbelemmeringen waardoor de toegang tot de Japanse markt voor Europese bedrijven bemoeilijkt wordt,
- L. overwegende dat de kosten ten gevolge van de niet-tarifaire handelsbelemmeringen volgens het rapport van Copenhagen Economics van november 2009 de huidige tariefniveaus overtreffen en dat het grootste economische voordeel te behalen is door de niet-tarifaire handelsbelemmeringen weg te nemen; overwegende dat volgens hetzelfde rapport een toename van 43 miljard euro van de EU-export naar Japan en van 53 miljard euro van de Japanse uitvoer naar de EU te verwachten is als tarieven en niet-tarifaire handelsbelemmeringen maximaal worden teruggeschroefd,
- M. overwegende dat de Commissie in haar Trade and Investment Barriers Report 2011 de volgende drie belangrijkste Japanse niet-tarifaire handelsbelemmeringen noemt: moeilijkheden bij inschrijving op openbare aanbestedingen, onvoldoende erkenning van internationale normen voor medische apparatuur en de voorkeursbehandeling voor Japanse bedrijven in de financiële sector (bijv. de posterijen),
- N. overwegende dat de intellectuele-eigendomsrechten in Japan een goede bescherming genieten en dat Japan en de EU dezelfde doeleinden en aanpak ten aanzien van intellectuele eigendom hanteren, met uitzondering van geografische aanduidingen, en allebei inzetten op bestrijding van namaak en piraterij en de handelsovereenkomst ter bestrijding van namaak hebben ondertekend,
- O. overwegende dat de ICT-sector veel toegevoegde waarde genereert en zowel in de EU als in Japan een groeisector is, vooral door de verdere ontwikkeling van slimme producten en diensten,
- P. overwegende dat in alle handelsbesprekingen met Japan investeringen en handel in diensten aan de orde moeten komen om te voorkomen dat openstelling van de markt ten koste gaat van Europese of Japanse regelgeving ter bescherming van de diensten van algemeen belang en de culturele verscheidenheid,

Woensdag 11 mei 2011

- Q. andermaal uiting gevend aan zijn solidariteit met het Japanse volk na de jongste natuurrampen,
1. is van mening dat het door de WTO belichaamde multilaterale handelsstelsel nog steeds verreweg het doeltreffendste kader is om tot een open en eerlijke wereldhandel te komen; is van oordeel dat de Europese Unie en Japan kunnen bijdragen tot een succesvolle afronding van de onderhandelingen over de ontwikkelingsagenda van Doha;
 2. is een voorstander van een vrijhandelsakkoord met Japan maar is ontevreden over de minieme vooruitgang die er de afgelopen jaren door de groep op hoog niveau geboekt is; is van oordeel dat onderhandelingen pas van start kunnen gaan als Japan duidelijke toezeggingen heeft gedaan over wegneming van niet-tarifaire handelsbelemmeringen en van moeilijkheden voor inschrijving op openbare aanbestedingen;
 3. beklemtoont dat handelsliberalisatie tussen de EU en Japan parallel moet lopen met de regelgeving inzake diensten van openbaar belang en de culturele verscheidenheid en daar niet tegen in moet gaan, en tevens bevorderlijk moet zijn voor afstemming van regelgeving en onderschrijving van bestaande multilaterale normen;
 4. is voorstander van versteviging van de handelsrelaties tussen de EU en Japan met als speerpunt het wegnemen van niet-tarifaire handels- en investeringsbelemmeringen, waaronder de vele restricties en regels die gelden voor Europese bedrijven die in Japan zaken willen doen;
 5. is van oordeel dat de Commissie in de onderhandelingen met Japan moet inzetten op wegneming van genoemde belemmeringen, waarvan Europese kleine en middelgrote ondernemingen die in Japan willen opereren ernstige hinder ondervinden;
 6. is van oordeel dat verlaging of afschaffing van de Japanse heffingen op ICT-producten en de onderdelen daarvan bevorderlijk zou zijn voor het concurrentievermogen en het scheppen van hoogwaardige banen in de EU; dringt daarnaast aan op intensievere samenwerking tussen de EU en Japan op het gebied van onderzoek en ontwikkeling, met name wat betreft naleving van de intellectuele-eigendomsrechten, met het oog op snellere informatie-uitwisseling tussen de octrooiraden;
 7. is van oordeel dat het streven van de Commissie naar een vrijhandelsakkoord tussen de EU en Japan, vooral met het oog op betere markttoegang voor Europese bedrijven, hand in hand moet gaan met gezamenlijke brede afspraken over duurzame ontwikkeling;
 8. beklemtoont dat een vrijhandelsakkoord niet alleen ten goede zou komen aan de bilaterale handel in goederen en diensten maar ook aan de samenwerking op het punt van de Europese horizontale prioriteiten, zoals samenwerking op het gebied van innovatie, regelgeving, het tegengaan van marktmisbruik en, last but not least, de aanpak van aanzienlijke milieuproblemen;
 9. dringt er bij de lidstaten en de Commissie op aan dat zij in alle handelsbesprekingen met Japan initiatieven steunen en bevorderen ten behoeve van de mensenrechten en sociale en milieunormen;
 10. is van mening dat een omvattende duurzaamheids- en effectbeoordeling essentieel is voor een overkoepelende beoordeling van de handelsbetrekkingen tussen de EU en Japan; verzoekt de Commissie tijdig met zulk een beoordeling te komen, met name gericht op de mogelijke voor- en nadelen van nauwere handelsbetrekkingen tussen de EU en Japan voor alle betrokken bedrijfstakken, en met name voor alle industriële sectoren en voor de meer kwetsbare sectoren als de automobielsector, elektronica, vliegtuigbouw en machinebouw;
 11. bepleit dat doeltreffende bilaterale vrijwaringsclausules in het vrijhandelsakkoord worden opgenomen om te voorkomen dat er zich pieken in de invoer van producten voordoen waardoor Europese of Japanse bedrijfstakken ernstige schade lijden of dreigen te lijden, met name in sectoren als de automobielsector, elektronica, vliegtuigbouw en machinebouw;
 12. is ervan overtuigd dat het vrijhandelsakkoord tussen de EU en Japan in potentie aan beide economieën ten goede kan komen;

Woensdag 11 mei 2011

13. beklemtoont dat een eventueel vrijhandelsakkoord nog door het Parlement moet worden goedgekeurd;
14. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, de regeringen en de parlementen van de lidstaten en de regering en het parlement van Japan.

Onze bossen voorbereiden op de klimaatverandering

P7_TA(2011)0226

Resolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het Groenboek van de Commissie "Bosbescherming en bosinformatie in de EU: onze bossen voorbereiden op de klimaatverandering" (2010/2106(INI))

(2012/C 377 E/05)

Het Europees Parlement,

- gezien het Groenboek van de Commissie over bosbescherming en bosinformatie in de EU: onze bossen voorbereiden op de klimaatverandering (COM(2010)0066),
- gezien de conclusies van de Raad van 11 juni 2010 over het voorbereiden van onze bossen op de klimaatverandering,
- gezien de conclusies van de Raad van 15 maart 2010 over biodiversiteit na 2010,
- gezien het witboek van de Commissie met als titel "Aanpassing aan de klimaatverandering: naar een Europees actiekader" (COM(2009)0147) en onder verwijzing naar zijn resolutie van 6 mei 2010 ⁽¹⁾ over dit witboek,
- gezien de Ministerconferentie over de bescherming van de bossen in Europa (MCPFE) - FOREST EUROPE, de verschillende resoluties die daar zijn behandeld en het werk dat deskundigen er hebben verricht voor het uitwerken van richtsnoeren, criteria en indicatoren voor duurzaam bosbeheer (SFM),
- gezien de resolutie van de Raad van 26 februari 1999 over een bosbouwstrategie voor de EU ⁽²⁾ en het verslag van de Commissie over de tenuitvoerlegging hiervan (COM(2005)0084),
- gezien het EU-actieplan voor de bossen 2006-2011 (FAP) (COM(2006)0302) en de tussentijdse externe evaluatie van de uitvoering ervan ⁽³⁾,
- gelet op Richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 inzake het behoud van de vogelstand ⁽⁴⁾, het samenvattende verslag over de staat van instandhouding van habitattypes en soorten, als vereist krachtens artikel 17 van de Habitatrictlijn (COM(2009)0358) en onder verwijzing naar zijn resoluties van 21 september 2010 over de tenuitvoerlegging van de EU-wetgeving tot behoud van de biodiversiteit ⁽⁵⁾ en van 3 februari 2009 over de wilde natuur in Europa ⁽⁶⁾,
- gelet op de conclusies van de UNEP-conferentie over biodiversiteit (COP10), gehouden in oktober 2010 in Nagoya, en gezien de biodiversiteitsdoelstellingen van Aichi, met name de toezegging om 17 % van de binnenwateren door middel van doeltreffende natuurbeschermingsmaatregelen te beschermen en in het omgevende landschap te integreren,

⁽¹⁾ PB C 81 E van 15.3.2011, blz. 115.

⁽²⁾ PB C 56 van 26.2.1999, blz. 1.

⁽³⁾ Dienstencontract nr. 30-CE-0227729/00-59.

⁽⁴⁾ PB L 20 van 26.01.2010, blz. 7.

⁽⁵⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0325.

⁽⁶⁾ PB C 67 E van 18.3.2010, blz. 1.

Woensdag 11 mei 2011

- gezien het onderzoek met als titel “Shaping forest communication in the European Union: public perceptions of forests and forestry” ⁽¹⁾,
- gezien het Raamverdrag Klimaatverandering van de Verenigde Naties (UNFCCC), het Kyoto-protocol en het verslag van het Internationale panel inzake klimaatverandering (IPCC) over de richtsnoeren inzake goede praktijken voor bodemgebruik, verandering van bodemgebruik en bosbouw (LULUCF),
- gezien het Actieplan Biomassa van de EU (COM(2005)0628),
- gezien Richtlijn 2009/28/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen en houdende wijziging en intrekking van Richtlijn 2001/77/EG en Richtlijn 2003/30/EG (richtlijn hernieuwbare energie) ⁽²⁾, Richtlijn 2009/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 tot wijziging van Richtlijn 2003/87/EG teneinde de regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten van de Gemeenschap te verbeteren en uit te breiden (ETS-richtlijn) ⁽³⁾, Beschikking nr. 406/2009/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 inzake de inspanningen van de lidstaten om hun broeikasgasemissies te verminderen om aan de verbintenissen van de Gemeenschap op het gebied van het verminderen van broeikasgassen tot 2020 te voldoen (beschikking inzake de verdeling van de inspanningen) ⁽⁴⁾, het Verslag van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement betreffende de duurzaamheidseisen voor het gebruik van vaste en gasvormige biomassa bij elektriciteitsproductie, verwarming en koeling (COM(2010)0011), het vierde evaluatierapport van het IPCC, hoofdstuk 9: Bosbouw, en de resultaten van de openbare raadpleging over de voorbereiding van een verslag betreffende een regeling voor het gebruik van biomassa als duurzame energiebron,
- gezien het Europese klimaatveranderingsprogramma en het werk dat de deskundigengroep klimaatbeleid heeft verricht voor LULUCF ⁽⁵⁾,
- gezien de studies van het Europees Parlement met de nrs. 449.292 (evaluatie van het groenboek over bosbescherming en bosinformatie in de EU), 440.329 (over de Europese strategie voor de preventie en bestrijding van bosbranden), en gezien de conclusies van de vergadering die de subgroep Bossen van de interfractiewerkgroep Klimaatverandering, biodiversiteit en duurzame ontwikkeling op 13 juli 2010 in Brussel heeft gehouden,
- gezien de Europese Landschapsconventie van 2000 (het Verdrag van Florence),
- gezien de Richtlijn van de Raad 1999/105/EG betreffende het in de handel brengen van bosbouwkundig teeltmateriaal ⁽⁶⁾ en de herziening van de communautaire regeling op fytosanitair gebied,
- gezien het samenvattende TEEB-verslag (Mainstreaming the Economics of Nature) en de TEEB-update over klimaatkwesties,
- gezien de conclusies van de Raad van 26 april 2010 over bosbrandpreventie in de Europese Unie,
- gezien de conclusies van de Raad van 8 en 9 november 2010 over innovatieve oplossingen voor het financieren van rampenpreventie,
- onder verwijzing naar Richtlijn 2008/99/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Aanbesteding nr. AGRI-2008-EVAL-10 // kadercontract nr. 30-CE-0101908/00-50.

⁽²⁾ PB L 140 van 5.6.2009, blz. 16.

⁽³⁾ PB L 140 van 5.6.2009, blz. 63.

⁽⁴⁾ PB L 140 van 5.6.2009, blz. 136.

⁽⁵⁾ Verslag van 16.9.2010.

⁽⁶⁾ PB L 11 van 15.1.2000, blz. 17.

⁽⁷⁾ PB L 328 van 6.12.2008, blz. 28.

Woensdag 11 mei 2011

- gezien het verslag over de tenuitvoerlegging van de Forest Focus-verordening (COM(2010)0430),
 - gezien technisch verslag nr. 9/2006 van het Europees Milieuagentschap met als titel "European forest types: Categories and types for sustainable forest management reporting and policy",
 - gezien het verslag aan het DG Landbouw en plattelandsontwikkeling van de Commissie over de gevolgen van de klimaatverandering voor de Europese bossen en mogelijkheden voor aanpassing ⁽¹⁾,
 - gezien het verslag uit 2009 aan het DG Milieu van de Commissie over opties voor een EU-beleid ter bescherming van de Europese bossen tegen schadelijke invloeden ⁽²⁾,
 - gezien speciaal verslag van de Europese Rekenkamer nr. 9/2004 over bosbouwmaatregelen in het kader van het plattelandsontwikkelingsbeleid (alsook de antwoorden van de Commissie),
 - gelet op Verordening (EU) nr. 995/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2010 tot vaststelling van de verplichtingen van marktdeelnemers die hout en houtproducten op de markt brengen ⁽³⁾,
 - gezien de aanbevelingen van het netwerk van deskundigen van de FAO/UNECE/ILO over de uitvoering van duurzaam bosbeheer,
 - gezien de definitie in resolutie H1 van de MCPFE in Helsinki van duurzaam bosbeheer als "het beheer en het gebruik van bossen en beboste zones op een manier en met een intensiteit waarbij deze hun biodiversiteit, productiviteit, regeneratiecapaciteit, vitaliteit en vermogen behouden om nu en in de toekomst relevante ecologische, economische en sociale functies op lokaal, nationaal en mondiaal niveau te vervullen en waarbij geen schade aan andere ecosystemen wordt toegebracht",
 - gelet op artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid en de adviezen van de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling en de Commissie industrie, onderzoek en energie van het Europees Parlement (A7-0113/2011),
- A. overwegende dat bossen en beboste gebieden meer dan 42 % van het grondgebied van de EU bedekken, en overwegende dat de houtsector met een jaaromzet van ruim 300 miljard EUR meer dan twee miljoen banen biedt, hoofdzakelijk in plattelandsgebieden, en door de levering van hout en toeristische mogelijkheden bijdraagt tot economische groei, tewerkstelling en welvaart,
- B. overwegende dat de Europese bossen niet alleen uit bomen bestaan maar complete biotopen vormen, die tal van essentiële ecologische functies vervullen zoals CO₂-opslag, regulering van de waterafvoer van rivieren, landschapsbehoud, behoud van de vruchtbaarheid van de bodem, bescherming van de bodem tegen erosie en woestijnvorming, en bescherming tegen natuurrampen, allemaal aspecten die van groot belang zijn voor landbouw en plattelandsontwikkeling en voor de levenskwaliteit van de Europese burgers,
- C. overwegende dat de Europese bossen voor ongeveer 40 % staatseigendom zijn en voor ongeveer 60 % in het bezit van ruim 10 miljoen privé-eigenaren, en overwegende dat particulieren en overheden bijgevolg medeverantwoordelijk zijn voor de bescherming en het duurzame gebruik van de bossen, wat in de praktijk neerkomt op de tenuitvoerlegging van duurzaam bosbeheer,

⁽¹⁾ AGRI-2007-G4-06.

⁽²⁾ ENV.B.1/ETU/2008/0049.

⁽³⁾ PB L 295 van 12.11.2010, blz. 23.

Woensdag 11 mei 2011

- D. overwegende dat de langetermijntrend van toenemende bosbedekking in de EU ondanks de alarmerende ontbossing in verscheidene delen van de wereld aanhoudt, en overwegende dat de hoeveelheid koolstof in houtbiomassa naar schatting aan het stijgen is; overwegende dat de CO₂-opslag in de Europese bossen ondanks de doorgaans positieve trend ver onder het natuurlijke potentieel blijft en dat bossen zelfs een bron van CO₂-uitstoot zouden kunnen worden doordat de druk om méér te oogsten groter wordt en er in de EU jaarlijks ongeveer 500 000 ha bosgebied verloren gaat als gevolg van bosbranden en illegale houtkap,
- E. overwegende dat 30 % van de NATURA 2000-gebieden bossen en beboste zones zijn en dat deze gebieden belangrijke schakels vormen in het netwerk van biotopen; overwegende, voorts, dat 66 % van de 'boshabitattypen van communautair belang' onvoldoende bescherming genieten,
- F. overwegende dat bergbossen een derde van het totale bosareaal van de Europese Unie uitmaken en van cruciaal belang zijn voor het behoud van het natuurlijke landschap omdat ze bijdragen tot de bescherming van de bodem en tot de regulering van de watertoevoer; overwegende dat deze bossen essentieel zijn voor de plaatselijke economische activiteiten,
- G. overwegende dat de bescherming van de laatste overgebleven wilde natuurgebieden ertoe kan bijdragen het biodiversiteitsverlies en de achteruitgang van ecosysteemdiensten in de EU tegen 2020 tot staan te brengen,
- H. overwegende dat verwacht wordt dat uit vaste biomassa en bioafval opgewekte energie tegen 2020 58% zal bedragen van de energie uit hernieuwbare bronnen in de EU, en dat de vraag naar hout als energiegrogrondstof gestaag toeneemt als gevolg van de waarschijnlijke afname van het relatieve aandeel van biomassa uit bosbouw; overwegende dat er daarom waakzaamheid geboden ter voorkoming van illegale houtkap en van de intensivering van vormen van bosbouw die in sommige lidstaten tot een mogelijke overschrijding van de kaap van 100 % in de verhouding tussen kap en jaarlijkse nettoaanwas zouden kunnen leiden, wat de doelstellingen inzake klimaatverandering en biodiversiteit zou ondermijnen; overwegende dat de energiewinning uit biomassa minder afhankelijk moet worden van bosbiomassa,
- I. overwegende dat de bescherming van de bossen en hun functies zou moeten worden geïntegreerd in alle beleidsvormen van de EU die gevolgen hebben voor de bossen,
- J. overwegende dat bossen levende en zich ontwikkelende ecosystemen vormen, die zich vaak uitstrekken over nationale grenzen heen en op verschillende wijzen kunnen worden ingedeeld, bijvoorbeeld naar bioklimaatzone en bostype, en overwegende dat het EEA een specifieke terminologie voor bossen heeft ontwikkeld als richtsnoer voor de beleidsbeslissingen van de EU; overwegende dat in alle EU-beleidsbeslissingen met gevolgen voor de bossen rekening moet worden gehouden met de recentste wetenschappelijke resultaten uit alle domeinen, zoals de 'continentale waterscheiding', en dat deze beleidsbeslissingen niet zó ruim mogen zijn dat het nut ervan verloren gaat,
- K. overwegende dat de verschillende types bos en de bosbouwsector door de klimaatverandering met diverse en onvoorspelbare biotische en abiotische dreigingen worden geconfronteerd, zoals plagen, stormen, droogte en bosbranden), waardoor het weerstandsvermogen van de bossen de hoeksteen van alle beschermingsprojecten wordt,
- L. overwegende dat degelijke en vergelijkbare informatie over de toestand van de bossen in de EU en de gevolgen van klimaatverandering en productiepatronen voor de bossen een belangrijke voorwaarde is voor beleidsvorming en planning, onder meer wat betreft de bijdrage van de bossen aan de bestrijding van en de aanpassing aan klimaatverandering,
- M. overwegende dat spontane bosbranden en brandstichting, die vaak niet met dat doel gebeurt, jaarlijks meer dan 400 000 ha aan bos doen verdwijnen, vooral - maar niet uitsluitend - in het Middellandse Zeegebied, met ernstige gevolgen voor mensen en hun bezittingen, de werkgelegenheid, biodiversiteit en beschermingsfuncties van bossen; overwegende dat bossen zich na een brand heel moeilijk herstellen en dat dit trage herstel in het geval van het NATURA 2000-netwerk de verwezenlijking van de doelstellingen van het netwerk bemoeilijkt,

Woensdag 11 mei 2011

- N. overwegende dat bossen in het hoger genoemde witboek over aanpassing aan de klimaatverandering tot de belangrijkste actieterreinen worden gerekend en dat in dit witboek wordt benadrukt dat de EU-bosbouwstrategie voor wat de klimaatproblematiek betreft geactualiseerd moet worden,
- O. overwegende dat slechts 5 % van het Europese bosareaal uit primaire en niet door menselijke activiteit aangetaste oerbossen bestaat; overwegende dat het kleine aandeel van dit type bos in combinatie met de toegenomen versnippering van de resterende bosbestanden de gevoeligheid van bossen voor door de klimaatverandering veroorzaakte dreigingen vergroot en ten dele verklaart waarom het nog steeds slecht gesteld is met de instandhouding van tal van belangrijke Europese bosboomsoorten,
- P. overwegende dat de versterking van de beschermingsfuncties van bossen deel moet uitmaken van de strategieën van de EU en de lidstaten voor civiele bescherming, met name gezien klimaatgerelateerde extreme verschijnselen als bosbranden en overstromingen,
- Q. overwegende dat het TEEB-verslag een hoogst interessant kosten/batenoverzicht presenteert dat positief uitvalt voor openbare investeringen in op ecosystemen gebaseerde benaderingen voor de bestrijding van en aanpassing aan klimaatverandering, met name wat betreft groene infrastructuur, zoals het herstel en behoud van bossen,
- R. overwegende dat er verschillende nationale, regionale en lokale systemen voor bosbeheer moeten worden gerespecteerd en ondersteund om het aanpassingsvermogen van bossen te vergroten,
- S. overwegende dat het vermogen van de Europese bossen om op doeltreffende manier CO₂, NH₃ en NO_x op te nemen, nog altijd niet ten volle benut wordt, en dat hout uit duurzaam beheerde bossen op lange termijn een verzachtende impact kan hebben, doordat het kan dienen als een herbruikbaar en koolstofrijk alternatief voor energieverblindende materialen zoals metaallegeringen, plastic en beton, die onder meer in de bouwsector op grote schaal worden gebruikt,
- T. overwegende dat de zomerse opwarming in Zuid-Europa volgens de gegevens van de Commissie twee keer zo snel zal verlopen als in de rest van Europa en de zomerneerslag in Zuid-Europa elke tien jaar met 5 % zal afnemen,
- U. overwegende dat het FAP van de EU vier doelstellingen heeft: het verbeteren op de lange termijn van de concurrentiepositie, de bescherming van het milieu, het bijdragen aan de verhoging van de levenskwaliteit en het bevorderen van de coördinatie, en overwegende dat er hoofdzakelijk vooruitgang is geboekt bij het bereiken van de eerste doelstelling,
- V. overwegende dat het proces Forest Europe heeft geleid tot een op vrijwilligheid gebaseerde Europese regeling over duurzaam bosbeheer; overwegende dat het bestaande kader voor duurzaam bosbeheer geen volledige erkenning geniet en niet consequent ten uitvoer wordt gelegd,
- W. overwegende dat in het kader van het Forest Europe-proces veel voorbereidend werk is verricht voor onderhandelingen over een juridisch bindend instrument, en dat op de komende conferentie in Oslo in juni 2011 naar verwachting besluiten over een dergelijk instrument zullen worden genomen,
- X. overwegende dat de verordening inzake de preventie van bosbranden ⁽¹⁾ en de Forest Focus-verordening ⁽²⁾ zijn verstreken, wat leidt tot ad hoc-rapportage en onvoldoende financiering,
- Y. overwegende dat genetische selectie moet proberen en erop gericht moet zijn het aanpassingsvermogen van het bosesysteem te verbeteren,
- Z. overwegende dat er meer informatie nodig is over de invloed van bossen op weerpatronen op Europees niveau,

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 2158/92 VAN DE RAAD van 23 juli 1992 betreffende de bescherming van de bossen in de Gemeenschap tegen brand (PB L 217 van 31.7.1992, blz. 3).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 2152/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 17 november 2003 inzake de bewaking van bossen en milieu-interacties in de Gemeenschap (Forest Focus) (PB L 324 van 11.12.2003, blz. 1).

Woensdag 11 mei 2011

AA. overwegende dat in het hoger genoemde verslag uit 2009 aan de Commissie over opties voor een EU-beleid ter bescherming van de Europese bossen tegen schadelijke invloeden vier beleidsopties worden onderscheiden en onderzocht, namelijk voortzetting van de huidige aanpak, de open coördinatie-methode, versterking van het toezicht en invoering van een kaderrichtlijn bossen,

1. is ingenomen met het Groenboek van de Commissie over bosbescherming en bosinformatie in de EU: onze bossen voorbereiden op de klimaatverandering; is van mening dat de bosstrategie van de EU moet worden geïntensiveerd om het duurzame beheer en het behoud van de bossen te verbeteren, in overeenstemming met de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid;

2. benadrukt echter dat de Europese Unie overeenkomstig artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie bevoegd is om op te treden op gebieden waarvan is aangetoond dat de doelstellingen van het overwogen optreden niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt;

3. is blij met de opvatting van de Commissie dat bossen moeten worden gezien als een belangrijk instrument voor het oplossen van de klimaatcrisis; benadrukt dat duurzaam bosbeheer van cruciaal belang is voor de EU voor het bereiken van haar klimaatdoelen en om bossen in staat te stellen noodzakelijke ecosysteemdiensten te leveren, zoals biodiversiteit, bescherming tegen natuurrampen en het opnemen van CO₂ uit de atmosfeer;

4. wijst erop dat bossen biosferen vormen die bestaan uit veel meer dan alleen bomen, en dat hun weerstandsvermogen daarom niet alleen afhankelijk is van de biodiversiteit van bomen, maar van de biodiversiteit van alle organismen in het bos, in het bijzonder in het bos levende wilde dieren, en dat bossen van essentieel belang zijn voor de aanpassing van de Europese samenlevingen aan de klimaatverandering;

5. onderstreept dat bossen de voornaamste koolstofputten zijn, dat ze een belangrijke rol spelen in de bestrijding van de klimaatverandering; benadrukt dat het daarom van cruciaal belang is dat de Europese Unie haar strategie voor de bestrijding van fenomenen die de achteruitgang van het bosareaal veroorzaken, zoals branden en luchtverontreiniging, versterkt;

6. is ervan overtuigd dat ecologische duurzaamheid een vereiste is voor het voortbestaan van de economische en sociale functies van de Europese bossen;

7. benadrukt de rol van biodiversiteit in bossen in het kader van de aanpassing aan de klimaatverandering en de noodzaak om meer kennis te verzamelen over indicatoren voor de biodiversiteit in bossen – in het bijzonder de genetische capaciteit van bossen – met het oog op een betere aanpassing;

8. complimenteert de Commissie met de uitvoerige analyse van de biotische en abiotische dreigingen die ze in het kader van haar groenboek heeft uitgevoerd en vestigt de aandacht op het feit dat we ook andere factoren moeten bestuderen die rechtstreeks verband houden met de weerslag van de klimaatverandering op de bossen, zoals ontbladering; brengt daarbij in herinnering dat de ontbladerde oppervlakte van de boomkruinen in de Zuid-Europese bossen de afgelopen twintig jaar verdubbeld is, hetgeen directe gevolgen heeft zoals een verlaging van de capaciteit voor en de efficiëntie van koolstofopname en een vermindering van het matigende effect van bossen tijdens perioden van droogte en hittegolven, doordat de bomen vroegtijdig hun bladeren verliezen;

9. erkent dat bestaande mondiale certificeringsregelingen, zoals de Raad voor goed bosbeheer (FSC) en het Programma voor de erkenning van boscertificeringssystemen (PEFC), een belangrijke bijdrage leveren aan duurzame bosbouw;

De bosbouwstrategie en het actieplan voor de bossen van de EU

10. wijst erop dat de bosbouwstrategie en het actieplan voor de bossen van de EU moeten worden bijgewerkt, zodat zij de dimensie klimaatverandering en ruimere thema's in verband met bosbescherming omvatten; herhaalt dat een dergelijke bijwerking moet worden voorafgegaan door een uitgebreid debat over bosbeleid met de lidstaten en met alle actoren voor wie de uitvoering van de voorgestelde maatregelen gevolgen heeft;

Woensdag 11 mei 2011

11. verwelkomt het succes van de inspanningen van de EU om voor de Europese houtsector een sterke mondiale concurrentiepositie te veroveren;
12. verzoekt de Commissie en de lidstaten hun inspanningen te vergroten om de doelstellingen van het FAP voor het milieu en de levenskwaliteit – waarvoor tot nog toe onvoldoende is bereikt – te halen;
13. verzoekt de Commissie om een analyse van EU-beleidsplannen die gevolgen hebben voor de bossen in de EU, met als doel na te gaan of deze beleidsplannen onderling coherent zijn en de bescherming van bossen waarborgen;
14. verzoekt de Commissie een analyse uit te voeren van de financiële middelen die momenteel beschikbaar zijn voor bossen en bosbouw, en een andere bestemming te geven aan middelen die momenteel gebruikt worden voor projecten met een negatieve impact op de biodiversiteit in bossen, overeenkomstig de conclusies van de bovenvermelde Raad van maart 2010;
15. verzoekt de Commissie en de lidstaten met klem om meer werk te maken van de acties die worden beschreven in de mededeling van de Commissie van 27 februari 2008 betreffende een innovatieve en duurzame houtsector in de EU (COM(2008)0113), en daarbij rekening te houden met het feit dat teveel regelgeving ertoe kan leiden dat houtproducten minder competitief worden in vergelijking met niet-hernieuwbare en energieverblindende materialen;
16. benadrukt dat de maatregelen voor de bescherming van de bossen een afspiegeling moeten zijn van de grensoverschrijdende aard van de biotische en abiotische bedreigingen, afhankelijk van het type bos, de bioklimaatzone en de regionale situatie; beklemtoont voorts dat de EU beleidsinitiatieven van de lidstaten en regio's moet helpen ondersteunen, coördineren en aanvullen wanneer dat toegevoegde waarde oplevert, en dat de EU hierbij de door het EEA ontwikkelde terminologie moet volgen;
17. benadrukt dat de bosbescherming aangewezen is op de inzet op lange termijn van de lidstaten, regio's, houtsector en openbare alsook particuliere eigenaars van bossen;
18. is van mening dat de boreale bossen (taiga's) en de bossen in het Middellandse Zeegebied van onschatbare waarde zijn voor de Europese biodiversiteit en als koolstofputten en meer moeten worden beschermd;
19. is van mening dat langetermijnbosplanning flexibel, adaptief en participatief moet zijn, dat daarbij rekening moet worden gehouden met alle denkbare scenario's en voldoende ruimte moet worden gelaten voor de overweging van meerdere toekomstige ontwikkelingsalternatieven, zodat een realistische en betrouwbare basis voor het ondersteunen van besluiten in verband met bosbeheer wordt verschaft; is voorts van mening dat deze planning op Europees niveau in de vorm van een permanent 'Bossenforum' moet worden gegoten, met als doel de bescherming van de Europese bossen op lange termijn te garanderen;

Duurzaam bosbeheer (SFM)

20. is verheugd over het succes van Forest Europe bij het verbeteren van het SFM en het bereiken van een Europese consensus over richtsnoeren, criteria en indicatoren voor een SFM; stelt niettemin vast dat het bestaande SFM-kader niet consequent wordt toegepast;
21. herinnert eraan dat SFM tot doel heeft de productie- en milieuaspecten van bossen met elkaar in overeenstemming te brengen, en zo, conform de nationale en regionale prioriteiten, de continuïteit van hun economische en sociale functies en hun functies voor het milieu te garanderen; maakt zich echter zorgen over de groeiende tendens om bossen alleen uit economisch gezichtspunt te beschouwen en hun rol voor het milieu en de samenleving te verwaarlozen, en wijst erop dat een dergelijke visie onverenigbaar is met de beginselen van SFM;
22. verzoekt de Commissie voorstellen te doen tot aanvulling van de hoger genoemde houtverordening (verordening (EU) nr. 995/2010), om ervoor te zorgen dat al het hout en alle houtproducten die op de Europese markt worden gebracht, afkomstig zijn uit duurzaam beheerde bossen;

Woensdag 11 mei 2011

23. spoort de lidstaten en de Commissie ertoe te blijven strijden tegen illegaal kappen en tegen de handel in het hiermee verkregen hout, aangezien hun inspanningen op dit vlak bijdragen tot het tegengaan van ontbossing, degradatie van bossen en verlies van biodiversiteit;
24. verzoekt de relatie tussen de nationale programma's voor de bosbouw (NFP's) en het FAP te versterken door een gestructureerde verslaglegging aan het Permanent Comité voor de Bosbouw;
25. is van oordeel dat SFM essentieel is opdat de Europese bossen hun economische, ecologische en sociale functies kunnen blijven vervullen; roept de Commissie en de lidstaten ertoe op blijf te geven van hun steun voor het Forest Europe-proces door de hantering van SFM binnen de Europese Unie verplicht te maken; meent bovendien dat een dergelijk engagement zou bijdragen tot de opname van duurzaamheidsbeginselen in de bosbouw en de ideale ondersteuning zou vormen voor het Forest Europe-proces en voor de wettelijk bindende overeenkomsten waarover Forest Europe en het Bossenforum van de Verenigde Naties momenteel nadenken;
26. pleit voor de onvoorwaardelijke uitvoering van actief SFM in de context van nationale langetermijnprogramma's voor bosbouw, met inachtneming van nationale en regionale prioriteiten, meetbare doelstellingen en beoordelingscriteria en rekening houdend met de grotere bedreiging van bossen als gevolg van de klimaatverandering;
27. benadrukt dat al dan niet operationele programma's voor plattelandontwikkeling niet als gelijkwaardig met NFP's mogen worden beschouwd; roept de Commissie en de lidstaten ertoe op om ervoor te zorgen, enerzijds, dat NFP's rekening houden met de conclusies en aanbevelingen van de studies naar de impact van de klimaatverandering op drinkwaterbronnen, ecosystemen en biodiversiteit, en, anderzijds, dat hun strategieën en programma's voor plattelandontwikkeling coherent zijn met bosprogramma's, biodiversiteitsstrategieën en actieplannen voor hernieuwbare energie;
28. stelt vast dat de genetische diversiteit, het natuurlijk herstel en de diversiteit van de structuur en soortendiversiteit van alle in het bos levende organismen, gezamenlijke elementen zijn voor de opties die bestaan voor de aanpassing van de bossen, wat geldt voor alle bioklimaatzones, duurzamebeheerssystemen en soorten bos; stelt eveneens vast dat SFM de economische levensvatbaarheid van commerciële bossen garandeert maar een dergelijke levensvatbaarheid niet verplicht voor wat betreft bossen met andere primaire functies dan de productie van hout;
29. is van mening dat de langetermijnbescherming van bossen afhankelijk is van het creëren of in stand houden van duurzame bosccosystemen met een grote diversiteit in soortensamenstelling en in leeftijdsopbouw en structuur;
30. verzoekt de Commissie aanbevelingen te doen voor de aanpassing van de nationale systemen voor burgerbescherming aan de effecten van de klimaatverandering op de bossen; vraagt de Commissie met name met aandrang de middelen en capaciteit van de "European Forest Fire Tactical Reserve" te vergroten;
31. waarschuwt voor het gevaar van onbeperkte commerciële benutting van bossen, omdat dit heel vaak leidt tot hun onomkeerbare vernietiging, met name van natuurlijke bossen;
32. is van oordeel dat agrobossen in het kader van de strijd tegen de klimaatverandering wegens hun belang voor de opslag van CO₂ op gelijke voet moeten worden geplaatst met traditionele, niet-productieve bossen;

Algemene voorstellen

33. verzoekt de Commissie een witboek op te stellen over bosbescherming in de EU en daarbij rekening te houden met de resultaten van de openbare raadpleging over het groenboek, het wijdverbreide inzicht dat we ons moeten voorbereiden op de klimaatverandering, de studie met betrekking tot de beleidsopties en de studie met betrekking tot de aanpassingsmogelijkheden; is van mening dat dit witboek de bijdrage van bossen aan de economie door middel van al dan niet houten bosproducten en diensten moet bevestigen en zich moet toespitsen op het behoud en de uitbreiding van de Europese bossen, aangezien deze de klimaatverandering matigen en de Europese samenlevingen helpen zich aan te passen aan de gevolgen van de

Woensdag 11 mei 2011

klimaatverandering; is voorts van oordeel dat er een hoger niveau van bescherming nodig is voor kwalitatief hoogwaardige habitats en schermbossen die een rol spelen bij het tegengaan van overstromingen, grondverschuivingen, branden, woestijnvorming, verlies van biodiversiteit en extreme weersverschijnselen; beschouwt financiële middelen, de uitwisseling van kennis en de aanmoediging van onderzoek en voorlichting als onmisbare aspecten van de voorstellen van de Commissie;

34. bevestigt andermaal het standpunt van het Parlement inzake de noodzaak van méér financiële middelen, in het kader van de pijler voor plattelandsontwikkeling van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB), voor bosbeschermingsmaatregelen in de EU; merkt op dat de nieuwe uitdagingen die de klimaatverandering met zich meebrengt, duidelijk maken dat bosbescherming meer financiële middelen vereist dat er misschien nieuwe ondersteunende instrumenten nodig zijn;

35. verzoekt de Commissie zorgvuldig na te gaan welke opties er zijn voor de betaling van ecosysteemdiensten die hun economische waarde erkennen en een gunstige invloed hebben op het behoud van de biodiversiteit van bossen en het herstel van bosecosystemen, en haar bevindingen mee te delen aan het Parlement en de Raad; wijst erop dat betrokkenheid bij de instandhouding van de biodiversiteit en bij de bescherming van bossen het bedrijfsleven geloofwaardiger doet overkomen, een beter imago oplevert en de winst ten goede komt;

36. verzoekt de Commissie een wetgevingsvoorstel voor te leggen voor de preventie van bosbranden, met financiële middelen voor preventieplannen en risicobeoordeling, het Europees bosbrandinformatiesysteem (EFFIS), de signalering van branden, infrastructuur, opleiding en training, alsook voor het herstel van bossen na branden, onder meer door de overweging van een maatregel die stelt dat op grond die door een bosbrand is getroffen, gedurende ten minste dertig jaar niet mag worden gebouwd;

37. dringt bij de Commissie aan op een wetsvoorstel waarmee het verboden wordt te bouwen op grond waarvan is vastgesteld dat deze door brandstichting is vrijgekomen;

38. dringt erop aan dat juridische belemmeringen bij duurzaam beheer worden weggenomen;

39. vestigt de aandacht op het feit dat we een adequaat financieel kader moeten vaststellen om de strijd tegen bosbranden te intensiveren en verzoekt eveneens de beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds te versoepelen;

40. verzoekt de Commissie met aandrang een wetgevingsvoorstel betreffende bosinformatie voor te leggen, rekening houdend met de klimaatbedreigingen en met het feit dat er in het kader van de UNFCCC, CBD en milieurekeningen relevante, geharmoniseerde en vergelijkbare gegevens moeten worden verzameld en verspreid over het bosareaal, biodiversiteit, biotische en abiotische bedreigingen en bodemgebruik; verzoekt de Commissie eveneens om indicatoren betreffende de beschermende functies van bossen (zoals het vermogen om bodem en grondwater vast te houden) te verzamelen en bij te houden;

41. verzoekt de Commissie om onderzoek naar de invloed van bossen op regionale weerpatronen in de EU te steunen, zodat in bosbeheerstrategieën rekening kan worden gehouden met veranderingen in de omvang, samenstelling en locatie van bossen en het effect van deze veranderingen;

42. vraagt de Commissie en de lidstaten om op basis van de beginselen van duurzaam bosbeheer richtsnoeren voor goede praktijken op te stellen en te verspreiden die beantwoorden aan de behoeften van particuliere en openbare eigenaars alsook de plaatselijke gemeenschappen, met als doel het aanpassingsvermogen aan de klimaatverandering te waarborgen; wijst daarnaast op het feit dat het belangrijk is goede praktijken uit te wisselen over de wijze waarop bedrijven en industrieën een bijdrage kunnen leveren aan de verwezenlijking van de biodiversiteitsdoelstellingen, zich een zogenaamde 'life-cycle'-benadering eigen kunnen maken en een brug kunnen slaan tussen de instandhouding van de biodiversiteit en het genereren van inkomsten; benadrukt dat het communicatie- en voorlichtingsbeleid moet worden uitgebouwd om het duurzame beheer van bossen te kunnen garanderen, de bevolking te kunnen voorlichten en het duurzame gebruik van hout te kunnen bevorderen;

43. benadrukt dat de coördinatie en informatieverstrekking met betrekking tot bosbescherming moeten worden verbeterd; is van mening dat er meer inspanningen nodig zijn om de samenhang tussen interne EU-maatregelen en externe beleidsstandpunten in verband met bossen (samenwerking, ontwikkeling, handel in exotisch hout enz.) te garanderen;

Woensdag 11 mei 2011

44. is van mening dat bossen deel uitmaken van het culturele en ecologische erfgoed van de mensheid in haar geheel en dat bijzondere bomen moeten worden beschermd, ongeacht of ze zich binnen of buiten bossen bevinden; verzoekt de Commissie en de lidstaten in dit verband om gepaste strategieën voor de bescherming van dergelijke bomen uit te werken en de oprichting van waarnemingscentra voor het bosareaal te overwegen; spoort de lidstaten er voorts toe aan om in het kader van hun nationale beleid onbelemmerde publieke toegang tot bossen en natuurgebieden te promoten, aangezien het recht van de bevolking om bossen en natuurgebieden te betreden (*allmansrätten* in het Zweeds), zoals dat in bepaalde lidstaten wordt gehanteerd, veel voordelen met zich meebrengt in termen van gelijke en democratische toegang tot recreatie, waardering van ecosystemen en eerbied voor het natuurlijke erfgoed;

45. vraagt, met het oog op de doelstellingen van de EU 2020-strategie met betrekking tot nationale bosactieplannen, dat alle lidstaten en regio's een bosstrategie ontwikkelen met aandacht voor onder meer de herbebossing van rivieroeveren, de opvang van regenwater, landbouwactiviteiten en onderzoeksresultaten voor de selectie van de traditionele planten- en bomenvariëteiten en -soorten die zich het best aanpassen aan droogte;

Onderzoek betreffende bossen

46. benadrukt dat Europa dankzij al lang bestaande traditionele bosbouwpraktijken ontegenzeggelijk over knowhow op bosbouwgebied beschikt, maar dat er meer financiële middelen moeten worden vrijgemaakt voor onderzoek naar de impact van de klimaatverandering op bossen; is van mening, gezien de wetenschappelijke onzekerheid over het verloop in de tijd en de omvang van de diverse bedreigingen voor bossen, dat het noodzakelijk is financiële middelen opzij te zetten voor klimaatonderzoek, daarbij rekening houdend met de specifieke behoeften van en de specifieke oplossingen voor de verschillende bioklimaatzones, met als doel de kennis hieromtrent te vergroten;

47. vraagt de lidstaten gezamenlijke onderzoeksprogramma's voor de lange termijn op te zetten om een beter inzicht te krijgen in gevolgen en kwetsbare punten en om aanpassingsmaatregelen binnen de bosbouwsector te steunen; verzoekt de Commissie om stimulansen te bieden voor de opname in het meerjarig kader voor onderzoek en technologische ontwikkeling van projecten met betrekking tot de doorgronding van bosesystemen en het vermogen van bosesystemen om zich aan te passen aan de gevolgen van de klimaatverandering;

48. verzoekt de Commissie een actieplan voor te bereiden om de bossen in de Europese Unie alvast te beschermen tegen de negatieve gevolgen van de door de klimaatverandering veroorzaakte toename van insecten en ziekten;

49. verzoekt de lidstaten het onderzoek naar de klimaatverandering en de gevolgen daarvan voor bossen krachtig te stimuleren, voor een breder bewustzijn te zorgen ten aanzien van de betekenis van bossen op verschillende vlakken en ten aanzien van het belang van duurzaam bosbeheer, de opleiding en bijscholing van bosarbeiders te steunen en daarbij bijzondere aandacht te besteden aan die kennisgebieden die als gevolg van de klimaatverandering naar verwachting bijzonder belangrijk zullen worden (bevorderen van diversiteit, schadepreventie en herstel), en de uitwisseling van kennis en ervaring te bevorderen;

50. is van mening dat er, gezien de noodzaak van doelgericht onderzoek naar de "verdedigingsmogelijkheden" van ecosystemen in het bos en van prognostisch onderzoek en onderzoek naar manieren om de gevolgen van de klimaatverandering voor de gehele bosbouw- en houtsector te verzachten, coördinatie en financiering op EU-niveau nodig zijn;

De tweede pijler van het GLB

51. wijst erop dat er in de gesprekken over de toekomst van het GLB na 2013 rekening moet worden gehouden met het feit dat bossen essentiële ecologische functies vervullen en bijdragen tot het bereiken van de sociale en economische doelstellingen op het vlak van plattelandsontwikkeling en tot de economieën van de lidstaten; vraagt de lidstaten en regio's daarom om bij de voorbereiding van programma's inzake plattelandsontwikkeling nauw samen te werken met de bosbeheerautoriteiten en de bevolking in het algemeen, zodat het EU-beleid coherent is, en daarbij rekening te houden met het feit dat bosbouw in sommige gevallen een onafhankelijke sector van de plattelands economie kan vormen;

52. herhaalt dat bossen een sleutelrol spelen in de beschikbaarstelling van sociaaleconomische en ecologische collectieve goederen voor het welzijn van de maatschappij en voor de ontwikkeling van met name plattelandsgebieden; vraagt de Commissie een beleidsaanpak uit te werken die deze rol erkent en tegelijk de rechten van eigenaren eerbiedigt;

Woensdag 11 mei 2011

53. is bijgevolg verheugd dat de Commissie in haar recentste mededeling over de hervorming van het GLB ⁽¹⁾ de belangrijke rol van de landbouwers erkent: ze zijn onmisbaar voor de preventie van bosbranden, ze beheren het bosareaal en beschermen de biodiversiteit tegen bedreigingen zoals plagen, en bovenal vormen ze de pijlers van het platteland doordat ze dit platteland levendig houden, hetgeen de meest doeltreffende manier is om ontvolking tegen te gaan;

54. blijft erbij dat plattelandsproducenten, producentenorganisaties en overheidsinstanties in aanmerking zouden moeten kunnen komen voor bosbouwmaatregelen onder de tweede pijler van het GLB; is van oordeel dat de Europese Unie in het kader van de nationale programma's voor plattelandsontwikkeling moet voortgaan met haar steun aan de aanplanting van bossen en er tegelijkertijd moet op toezien dat deze initiatieven de markt niet verstoren, voor deze bebossing plaatselijk, ziekteresistent en brandbestendig materiaal gebruikt wordt en de bebossingsmaatregelen bijdragen tot het behoud van de biodiversiteit; beklemtoont eveneens dat bij bebossing voorrang moet worden verleend aan boomsoorten die de kwaliteit van de bodem en de biodiversiteit aanzienlijk verbeteren, evenwel met inachtneming van de kenmerken van de omgeving waar de bomen worden geplant, de plaatselijke soorten en de behoefte aan gemengde bossen;

55. waarschuwt er net als de Raad in zijn conclusies van 11 juni 2010 voor dat de verwaarlozing van bossen ernstige problemen kan opleveren, en dat het met name onmogelijk kan worden te garanderen dat bossen hun functies blijven vervullen;

56. acht het noodzakelijk de oprichting van producentenverenigingen en bosbeheerinstanties die aan duurzaam bosbeheer doen, aan te moedigen en te ondersteunen, in het bijzonder in gebieden met kleine bossen, aangezien dit een positieve invloed kan hebben op de veiligstelling van de talrijke goederen en diensten die deze bossen kunnen leveren; is van mening dat dergelijke verenigingen en instanties de onderhandelingspositie van producenten binnen de bedrijfsketen voor houtproducten zouden versterken en zouden bijdragen tot het ontstaan van eerlijker concurrentievoorwaarden en tot de bestrijding van de negatieve gevolgen van de economische crisis, de internationale mededinging, de klimaatverandering en de illegale houtkap;

57. blijft erbij dat steun voor openbare en particuliere actoren die zich inzetten voor de bescherming van de biodiversiteit van bossen, soorten, habitats en ecosysteemdiensten, moet worden verhoogd, en dat hieronder ook vrijwillige beschermingsmethoden moeten vallen evenals gebieden die NATURA 2000-gebieden met elkaar verbinden, aangezien biodiversiteit van levensbelang is voor het behoud, de ontwikkeling en de aanpassing van de landbouw;

58. pleit voor de vervanging van het op facturen gebaseerde vergoedingssysteem door een systeem van standaardkosten of op basis van een gebied berekende kosten;

59. pleit voor de ontwikkeling van een norm voor goede bosbouwpraktijken die als uitgangspunt kan dienen voor steun op grond van alle bosmaatregelen;

60. pleit voor de verplichte opname van bosmilieu- en NATURA 2000-maatregelen in programma's voor plattelandsontwikkeling, en vraagt om gebiedsgebonden steun voor het Natura 2000-netwerk in de vorm van rechtstreekse betalingen;

61. pleit voor de opname van een nieuwe GLB-maatregel voor 'het ter plaatse en elders bewaren van genetisch materiaal van bekende origine voor de bosbouw';

62. keurt de toepassing van intellectuele eigendomsrechten op genetisch materiaal voor de bosbouw ten zeerste af;

63. verzoekt de Commissie en de lidstaten bepalingen te garanderen voor langetermijnscenario's voor bosbouw- en bosbeschermingsprojecten in alle financieringsmechanismen van de EU;

Civiele bescherming en brandpreventie

64. is ervan overtuigd dat de preventie van bosbranden veel minder kost dan de bestrijding ervan;

⁽¹⁾ Mededeling van de Commissie van 18 november 2010 met als titel "Het GLB tot 2020: inspelen op de uitdagingen van de toekomst inzake voedsel, natuurlijke hulpbronnen en territoriale evenwichten" (COM(2010)0672)

Woensdag 11 mei 2011

65. onderstreept dat we dringend uitvoering moeten geven aan de aanbevelingen over de preventie van natuurrampen en door de mens veroorzaakte rampen die het Parlement onlangs heeft goedgekeurd ⁽¹⁾, in het bijzonder de aanbevelingen over de ondersteuning van bebossings- en herbebossingsprojecten, waarbij we de voorkeur moeten geven aan inheemse soorten en gemengde bossen, ten behoeve van de diversiteit en omdat ze beter bestand zijn tegen branden, stormen en plagen; vestigt eveneens de aandacht op de bijkomende moeilijkheden waarmee eilanden en ultraperifere regio's te kampen hebben bij de bestrijding van branden; vraagt om een specifieke behandeling voor deze regio's in de verschillende beschikbare financiële instrumenten, waaronder het Solidariteitsfonds;

66. is van oordeel dat de preventie van bosbranden door middel van ruimtelijke ordening en connectiviteit, infrastructuur en opleiding stevig verankerd moet worden in het EU-beleid inzake bosbescherming, aanpassing en civiele bescherming;

67. wijst erop dat in droge gebieden en met woestijnvorming bedreigde regio's aan herbebossing met productieve soorten moet worden gedaan, aangezien dit de bevolking ten goede zal komen en hun betrokkenheid bij taken op het vlak van bosbehoud en bosbrandbestrijding zal vergroten;

68. beklemtoont dat bossen ontegenzeggelijk van groot belang zijn voor de publieke veiligheid, aangezien zij menselijke habitats beschermen tegen de negatieve gevolgen van natuurverschijnselen;

Rapportage over en berekening van emissies

69. is van mening dat het emissiehandelssysteem (ETS) in zijn huidige vorm niet compatibel is met de rapportage binnen LULUCF, voornamelijk wegens het verschil tussen de vereisten voor de jaarlijkse naleving van de regels voor industriële installaties binnen het ETS en de langere periodes die nodig zijn voor het ontstaan en zichtbaar worden van veranderingen in de opslag van koolstof in arealen, en dat er derhalve geen koppeling mag worden gelegd; verzoekt de Commissie in dit verband zich opnieuw te buigen over de beste manier om koolstofbesparingen in het kader van LULUCF-activiteiten te financieren;

70. erkent de problemen in verband met de overweging om LULUCF op te nemen in de doelstellingen van de lidstaten in het kader van de beschikking inzake de verdeling van de inspanningen; is met name bezorgd dat verschillen in de boekhoudkundige precisie en de grote natuurlijke variatie het handavingsregime uit hoofde van deze beschikking kunnen ondermijnen; pleit daarom voor aparte doelstellingen voor de LULUCF-sector;

71. wil dat de EU 2020-doelstelling inzake hernieuwbare energie en de 2 graden-doelstelling gehaald worden; maakt zich evenwel zorgen dat het korte tijdbestek dat wordt gebruikt in de huidige berekeningsmethode voor de emissie van broeikasgassen en de daaruit voortvloeiende aanname dat houtachtige biomassa koolstofneutraal is, de verwezenlijking van deze doelstellingen zouden kunnen belemmeren; vraagt dat de Commissie het IPCC raadpleegt en een nieuwe berekeningsmethode voor de emissie van broeikasgassen uitwerkt waarin langere termijnen gehanteerd worden en rekening wordt gehouden met emissies uit biomassa afkomstig van bodemgebruik, de verandering van bodemgebruik en bosbeheer, de koolstofcycli op nationaal niveau beoordeeld worden en de verschillende fasen in de bosbouw in aanmerking worden genomen (aanplanten, uitdunnen en oogsten);

72. stelt dat de huidige biobrandstofcriteria van de Commissie niet geschikt zijn voor biomassa en verzoekt om de ontwikkeling van nieuwe juridisch bindende duurzaamheidscriteria voor biomassa die gebruikt wordt als energiebron; is van mening dat de Commissie kennis moet nemen van de werkzaamheden en bevindingen van Forest Europe om criteria vast te leggen die rekening houden met de mogelijke risico's van verstoring in de hernieuwbare-energiemarkt, niet uitgaan van koolstofneutraliteit, onrechtstreekse emissies aan de orde stellen en geen belemmering vormen voor de verwezenlijking van de EU 2020-doelstellingen inzake hernieuwbare energie en biodiversiteit; merkt op dat de gedetailleerde uitvoering van de criteria op lokaal niveau moet gebeuren, rekening houdend met de specifieke toestand ter plaatse;

⁽¹⁾ Resolutie van het Europees Parlement van 21 september 2010 over de mededeling van de Commissie: "Een communautaire aanpak van de preventie van natuurrampen en door de mens veroorzaakte rampen" (P7_TA(2010)0326).

Woensdag 11 mei 2011

73. pleit voor de toepassing van definities voor de bosbouw op basis van een ecologische classificatie van bossen zoals de in 2007 door het EEA voorgestelde classificatie, om op basis van biomen en successiestadia en een onderscheid te kunnen maken tussen koolstofrijke oude bossen, intensief beheerde monoculturen en andere boscategorieën, waaronder mediterraan struikgewas;

74. benadrukt het belang van de bescherming van de diversiteit van bossen in alle stadia van successie binnen de EU om de biodiversiteit van en binnen bossen te waarborgen, aangezien ieder stadium van successie voorwaarden schept voor het volgende stadium en aangezien de successie van de latere stadia zonder gecoördineerde bescherming van alle verschillende stadia ernstig in gevaar komt;

Externe dimensie

75. verzoekt de Commissie en de lidstaten in internationaal verband te werken aan de formulering van een nieuwe VN-definitie voor de bosbouw ter verduidelijking van de definities voor natuurlijke bossen op basis van de biomen, waarin onderscheid wordt gemaakt tussen inheemse bossen en bossen met overwegend boommonoculturen en uitheemse soorten; merkt in dit verband op – aangezien de EU de grootste donor van overheidssteun aan de ontwikkelingslanden is (méér dan 600 miljoen EUR voor de bossector in 2003) – dat deze definitie de coherentie van het beleid en de verhouding tussen kosten en resultaten zeer ten goede zou komen; betreurt het feit dat er in het groenboek geen gewag wordt gemaakt van de noodzakelijke coördinatie van het interne en externe optreden van de EU, noch van een wereldwijde, juridisch bindende overeenkomst in het kader van het VN-Bossenforum;

76. vestigt de aandacht op het belang van wereldwijde samenwerking zowel op administratief gebied als op het vlak van onderzoek, voor het vastleggen van normen en goede praktijken en voor de overdracht van technologie en wetenschappelijke kennis, vooral in de context van het systeem voor de beperking van door ontbossing en aantasting van bossen veroorzaakte emissies (REDD-systeem); wijst er eveneens op dat een eerlijke verdeling van de voordelen van het REDD-systeem niet mogelijk is zonder actieve samenwerking en zonder de uitwisseling van goede praktijken; beklemtoont het belang van het GMES-programma (programma voor wereldwijde monitoring voor milieu en veiligheid) voor het in kaart brengen, monitoren en registreren van bosgebieden op Europees en internationaal niveau en wijst op de bijdrage die de aldus verzamelde informatie kan leveren tot de VN-onderhandelingen over de klimaatverandering;

*

* *

77. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, en de regeringen en parlementen van de lidstaten.

Jaarverslag van de Raad aan het Europees Parlement over de voornaamste aspecten en fundamentele keuzen van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (GBVB) in 2009

P7_TA(2011)0227

Resolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het jaarverslag van de Raad aan het Europees Parlement over de voornaamste aspecten en fundamentele keuzen van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (GBVB) in 2009, aan het Parlement gepresenteerd overeenkomstig deel II, sub G, punt 43 van het Interinstitutioneel Akkoord van 17 mei 2006 (2010/2124(INI))

(2012/C 377 E/06)

Het Europees Parlement,

— gezien het jaarverslag van de Raad aan het Europees Parlement over de voornaamste aspecten en fundamentele keuzen van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (GBVB) in 2009, aan het Parlement gepresenteerd overeenkomstig deel II, sub G, punt 43, van het Interinstitutioneel Akkoord van 17 mei 2006 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ PB C 139 van 14.6.2006, blz. 1.

Woensdag 11 mei 2011

- gelet op bovenvermeld Interinstitutioneel Akkoord van 17 mei 2006 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie betreffende de begrotingsdiscipline en een goed financieel beheer,
 - onder verwijzing naar zijn resoluties van 19 februari 2009 ⁽¹⁾ en 10 maart 2010 ⁽²⁾, over de GBVB-jaarverslagen voor respectievelijk 2007 en 2008,
 - onder verwijzing naar zijn standpunt van 8 juli 2010 ⁽³⁾ over de Europese dienst voor extern optreden,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 11 november 2010 over versterking van de OVSE - Rol van de Europese Unie ⁽⁴⁾,
 - gezien de verklaring van de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid (VV/HV) over politieke verantwoordingsplicht ⁽⁵⁾,
 - gezien de verklaring die de hoge vertegenwoordiger op 8 juli 2010 in de plenaire vergadering van het Europees Parlement heeft afgelegd over de inrichting van het centraal bestuur van de Europese dienst voor extern optreden (EDEO) ⁽⁵⁾,
 - gezien de conclusies van de Europese Raad van 16 september 2010 betreffende de externe betrekkingen van de EU,
 - gelet op artikel 119, lid 1, van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie buitenlandse zaken en het advies van de Begrotingscommissie (A7-0168/2011),
- A. overwegende dat de EU haar doelstellingen op het gebied van buitenlands beleid verder dient uit te werken en haar waarden en belangen wereldwijd dient uit te dragen met als overkoepelende doelstelling een bijdrage te leveren aan vrede, veiligheid, solidariteit, conflictpreventie, de bevordering van democratie, de bescherming van de mensenrechten, gendergelijkheid, de eerbiediging van het internationaal recht, ondersteuning van internationale instellingen, doeltreffend multilateralisme en wederzijds respect tussen staten, duurzame ontwikkeling, vrije en eerlijke handel en de uitbanning van armoede,
- B. overwegende dat de tenuitvoerlegging van het Verdrag van Lissabon een nieuwe dimensie toevoegt aan het externe optreden van de Unie en een grote rol zal spelen bij de versterking van de samenhang, consistentie en effectiviteit van het buitenlands beleid en, in bredere zin, het externe optreden van de EU,
- C. overwegende dat het Verdrag van Lissabon een nieuwe impuls geeft aan het buitenlands beleid van de EU, met name door institutionele en operationele instrumenten te verschaffen die haar in staat kunnen stellen om een internationale rol op zich te nemen die aansluit bij haar prominente economische positie en haar ambities, en om zichzelf zodanig te organiseren dat zij een doeltreffende wereldspeler kan zijn die in staat is te delen in de verantwoordelijkheid voor de wereldwijde veiligheid en het voortouw te nemen bij het formuleren van gemeenschappelijke antwoorden op gemeenschappelijke uitdagingen,
- D. overwegende dat dit nieuwe momentum in het externe optreden van de Unie tevens vereist dat de EU strategischer te werk gaat om haar invloed op internationaal niveau te doen gelden; overwegende dat het vermogen van de EU om de internationale orde te beïnvloeden niet alleen afhangt van de samenhang tussen haar beleid, actoren en instellingen, maar ook van een werkelijk strategische visie op het buitenlands beleid van de EU, die alle lidstaten op één lijn moet brengen wat betreft de prioriteiten en doelstellingen teneinde in de internationale arena te spreken met één krachtige stem; overwegende dat het buitenlands beleid van de EU moet worden voorzien van de nodige middelen en instrumenten om de Unie in staat te stellen doeltreffend en consistent op te treden op het wereldtoneel,

⁽¹⁾ PB C 76 E van 25.3.2010, blz. 54.

⁽²⁾ PB C 349 E van 22.12.2010, blz. 51.

⁽³⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0280.

⁽⁴⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0399.

⁽⁵⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0280, tweede bijlage.

Woensdag 11 mei 2011

- E. overwegende dat zich momenteel een ingrijpende transformatie van de huidige internationale orde voltrekt, waarbij nieuwe uitdagingen en nieuwe machtsstructuren ontstaan die de EU ertoe dwingen zich actiever op te stellen in haar betrekkingen met bestaande en opkomende mogendheden en niet-overheidsactoren, evenals met bilaterale en multilaterale partners en instellingen, teneinde aan te sturen op effectieve oplossingen voor problemen die zowel Europese burgers als de wereld in haar geheel treffen en die van invloed kunnen zijn op de mondiale veiligheid,
- F. overwegende dat het nieuwe momentum ook moet leiden tot de definiëring van een nieuw paradigma voor de strategische partnerschappen van de EU, zowel de nieuwe als de oude, en overwegende dat dit paradigma gebaseerd moet zijn op gedeelde universele waarden zoals het streven naar democratie, eerbiediging van de mensenrechten, fundamentele vrijheden, de rechtsstaat en het internationaal recht, alsook op wederzijdse voordelen, belangen en een gemeenschappelijke visie op mondiale veiligheid,
- G. overwegende dat het van essentieel belang is dat parlementair toezicht wordt uitgeoefend op het buitenlands beleid van de EU opdat het extern optreden van de Unie door haar burgers wordt begrepen en gesteund; overwegende dat toezicht de legitimiteit van dit optreden versterkt; overwegende dat het Europees Parlement en de nationale parlementen samen dienen te bepalen hoe binnen de Unie een efficiënte en regelmatige samenwerking tussen de verschillende parlementen kan worden georganiseerd en gestimuleerd, in overeenstemming met de artikelen 9 en 10 van Protocol 1 bij het Verdrag van Lissabon,

Het jaarverslag 2009 van de Raad over het GBVB

- 1. verwelkomt het jaarverslag van de Raad en prijst de transparante, thematische structuur ervan, die een helder overzicht biedt van beleidsmaatregelen en acties op het gebied van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid; verwelkomt tevens de ambitie van de Raad meer nadruk en aandacht te geven aan de regionale context van conflicten en geschillen; betreurt evenwel dat in het verslag niet wordt aangegeven hoe deze conflicten en geschillen mogelijk kunnen worden opgelost;
- 2. roept de Raad op de reikwijdte van het GBVB-jaarverslag niet te beperken tot louter een beschrijving van activiteiten in het kader van het GBVB, maar het verslag tot een beleids- en oplossingsgericht instrument te maken; is van mening dat het verslag meer dient te bieden dan een opsomming van gebeurtenissen en ontwikkelingen per land en dat tevens aandacht moet worden besteed aan de kwestie van de doelmatigheid van het buitenlands beleid van de EU en aan de middelen die nodig zijn om de doelstellingen van het Europese externe optreden te verwezenlijken; dringt er bij de Raad op aan in het verslag tevens een evaluatie op te nemen van de coördinatie en coherentie tussen het GBVB en het overige externe beleid van de Unie, evenals strategische en organisatorische aanbevelingen voor de toekomst op basis van de evaluatie van GBVB-optredens;
- 3. is van mening dat de jaarlijkse rapportage over het GBVB gebaseerd moet zijn op het nieuwe door het Verdrag van Lissabon gecreëerde institutionele kader en moet dienen als instrument voor een versterkte interinstitutionele dialoog, in het bijzonder door de tenuitvoerlegging van een strategie voor het buitenlands beleid van de EU te bespreken, de effectiviteit ervan te evalueren en uiteen te zetten in welke richting zij zich zou moeten ontwikkelen;

Handhaving van het Verdrag van Lissabon

- 4. herhaalt zijn standpunt dat voor het buitenlands beleid van de Unie een consistente strategie moet worden ontwikkeld, die stoelt op de in artikel 21 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) neergelegde doelstellingen en beginselen en die een duidelijke afbakening van de gemeenschappelijke buitenlandse en veiligheidsbelangen van de EU dient te bevatten; verzoekt de vicevoorzitter/hoge vertegenwoordiger volledig gebruik te maken van haar bevoegdheden om naleving van het GBVB te initiëren, implementeren en waarborgen en de relevante organen van het Parlement hier volledig bij te betrekken;
- 5. benadrukt dat de samenhang tussen de Europese Dienst voor extern optreden (EDEO), de Commissie en de lidstaten onder leiding van de VV/HV moet worden versterkt; dringt erop aan dat de synergieën tussen de EU en de nationale autoriteiten van de lidstaten worden verbeterd en dat de coördinatie tussen de verschillende institutionele actoren wordt versterkt zodat alle relevante instrumenten en beleidsmaatregelen beter worden geïntegreerd en de Unie ten aanzien van belangrijke politieke kwesties één enkele boodschap over het voetlicht brengt; acht het van essentieel belang dat op alle niveaus wordt samengewerkt tussen de EDEO, de relevante organen en commissies van het Europees Parlement en de desbetreffende Commissiediensten om vorm te geven aan een strategische benadering ten aanzien van de buurlanden van de EU, kandidaat-lidstaten, mogelijke kandidaat-lidstaten en andere partnerlanden, alsmede ten aanzien van andere beleidsterreinen zoals de bevordering van mensenrechten en democratie, handel, ontwikkeling, energiezuikerheid en justitie en binnenlandse zaken;

Woensdag 11 mei 2011

6. verwacht dat de EDEO door bevordering van nauwere coördinatie tussen het GBVB en overig extern beleid bijdraagt aan een versterking van de rol en de invloed van de EU op het wereldtoneel en de Unie in staat stelt haar belangen en waarden doeltreffender uit te dragen op een wijze die past bij haar huidige economische en handelspositie; dringt er bij de VV/HV op aan om binnen de EDEO de nodige coördinatie-structuren en -mechanismen op te zetten;
7. merkt evenwel op dat parallel aan de oprichting van de EDEO, de verwezenlijking van volledige samenhang en doelmatigheid van het gemeenschappelijk EU-beleid in de eerste plaats de politieke wil van de EU-lidstaten vereist om hun uiteenlopende opvattingen over belangrijke kwesties op het gebied van buitenlands beleid met elkaar in overeenstemming te brengen; acht het in dit verband van essentieel belang dat de EU-lidstaten niet alleen overeenstemming bereiken over een gemeenschappelijke strategie voor buitenlands en veiligheidsbeleid, maar er tevens voor zorgen dat hun nationale beleidsbeslissingen EU-standpunten ondersteunen;
8. betreurt dat bij verscheidene gelegenheden verklaringen van individuele of meerdere lidstaten een indruk van onenigheid hebben achtergelaten en het werk van de VV/HV aanmerkelijk hebben bemoeilijkt; verzoekt de lidstaten derhalve af te zien van dergelijke individuele en ongecoördineerde acties en verklaringen en bij te dragen aan een doelmatig en zichtbaar GBVB; verzoekt aan de andere kant de VV/HV om de standpunten van de EU duidelijk over het voetlicht te brengen, snel en zichtbaar te reageren en het GBVB een duidelijk en specifiek profiel te geven;
9. benadrukt dat de taak van de speciale vertegenwoordigers van de EU (SVEU's) globaal gesproken dient te bestaan uit de vertegenwoordiging en coördinatie van het beleid van de EU ten aanzien van regio's die voor de EU van specifiek strategisch of veiligheidsbelang zijn en waar de voortdurende aanwezigheid en zichtbaarheid van de EU zijn vereist; is van mening dat er tussen de SVEU's en de desbetreffende EDEO-afdelingen nauw moet worden samengewerkt en dat belangrijke thematische kwesties, die voorheen onder de verantwoordelijkheid van persoonlijke vertegenwoordigers vielen, opnieuw tegen het licht moeten worden gehouden en dat voorstellen moeten worden gedaan om deze rol over te dragen aan hoge EDEO-ambtenaren of SVEU's; acht het essentieel dat afbakening van de rol en de mandaten van SVEU's afhankelijk wordt gemaakt van voorafgaande raadpleging van het Parlement en dat, overeenkomstig artikel 36, lid 1, van het VEU, voorstellen worden gedaan met betrekking tot de procedures en mandaten van de briefings en verslagen die door de SVEU's ter beschikking moeten worden gesteld aan het Parlement;
10. brengt in herinnering dat het Parlement op grond van het Verdrag geraadpleegd dient te worden in aangelegenheden die het GBVB en het gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid (GVDB) betreffen, dat zijn opvattingen naar behoren in aanmerking dienen te worden genomen en dat het aanbevelingen kan doen; roept de VV/HV op de raadplegings- en verslagleggingstaken die tot dusver door de Commissie en de Raad op het gebied van extern optreden zijn verricht, te consolideren; verzoekt de Raad te kiezen voor een constructieve benadering in het bemiddelingscomité voor de externe bijstandsinstrumenten, met inbegrip van het stabiliteitsinstrument, door te erkennen dat het Europees Parlement het recht heeft democratisch toezicht uit te oefenen ten aanzien van de strategiedocumenten en meerjarige actieplannen, als vastgelegd in artikel 290 van het VWEU;
11. benadrukt dat het herziene Interinstitutioneel Akkoord van 2006 betreffende de begrotingsdiscipline en een goed financieel beheer voor meer transparantie in de begrotingsprocedure van het GBVB moet zorgen en oog moet hebben voor de informatiebehoeften van de begrotingsautoriteit, zodat deze geregeld en volledig wordt geïnformeerd inzake de achtergrond, de context en de financiële gevolgen van politieke besluiten op dit beleidsterrein; meent dat het Europees Parlement naar behoren moet worden geïnformeerd voordat mandaten en strategieën op GBVB-gebied worden vastgesteld; verwelkomt de steun die de VV/HV heeft betuigd aan het voorstel om alle belangrijke GVDB-missies afzonderlijk in de begroting te vermelden; maar is in dit verband van oordeel dat volledige transparantie en democratisch toezicht afzonderlijke begrotingslijnen voor elke afzonderlijke missie vereisen; benadrukt nogmaals dat om de democratische legitimiteit van het GBVB te vergroten, de bevoegde organen van het Parlement moeten worden geraadpleegd voordat GVDB-missies van start gaan, en dat zij op passende wijze controle moeten kunnen uitoefenen op met name missies die in het kader van het GBVB worden uitgevoerd; benadrukt dat ter naleving van de in het Verdrag van Lissabon opgenomen criteria van geloofwaardigheid en zelfdefiniering, adequate begrotingsmiddelen moeten worden gereserveerd voor GBVB-doelstellingen;
12. is van mening dat naast regelmatige gezamenlijke raadplegingsbijeenkomsten over het GBVB extra vergaderingen moeten worden gehouden indien er behoefte bestaat aan het geven van informatie vooraf; stelt in dit verband voor dat de vergaderingen ook ten doel moeten hebben belangrijke strategische en politiek-militaire lessen te leren, teneinde de planning en het beheer van toekomstige missies te verbeteren en te anticiperen op toekomstige behoeften; herinnert er voorts aan dat het Parlement het recht heeft te worden geraadpleegd en dat het op passende wijze in kennis moet worden gesteld van dringende financieringsregelingen voor bepaalde initiatieven in het kader van het GBVB, overeenkomstig artikel 41, lid 3, van het VEU;

Woensdag 11 mei 2011

13. ondersteunt, in lijn met de tijdens het vierpartijenoverleg in Madrid bereikte overeenkomst over de oprichting en werking van de EDEO, en in overeenstemming met het Financieel Reglement zoals aangepast met betrekking tot de EDEO, de opname van begrotingsposten in de begroting 2011 voor de drie voornaamste missies die in het kader van het GBVB/GVDB worden uitgevoerd; gelooft dat een betere herkenbaarheid van missies bijdraagt aan de verbetering van zowel de transparantie als de verantwoordingsprocedures van het GBVB/GVDB en de belangen van de Europese Unie dient; benadrukt dat de herkenbaarheid van belangrijke GBVB/GVDB-missies niet ten koste mag gaan van informatie over en transparantie van kleinere en politiek minder opvallende missies;

14. beschouwt de nieuwe begrotingsnomenclatuur evenwel als een minimumvoorwaarde, en niet meer dan een eerste stap in de richting van een volledig gedetailleerde GBVB-begroting, die een compleet overzicht en de follow-up van de in het kader van dit beleid uitgevoerde missies mogelijk zou maken; is van mening dat een dergelijke nieuwe nomenclatuur noch de onontbeerlijke flexibiliteit van de GBVB-begroting noch de beleidscontinuïteit met betrekking tot reeds in gang gezette missies, in gevaar brengt;

15. herinnert aan de geest van het VWEU, dat de medebeslissingsprocedure tot algemene procedure wil verheffen, hetgeen dienovereenkomstig leidt tot opheffing van specifieke clausules of procedures die krachtens het vorig verdrag en het Interinstitutioneel Akkoord op bepaalde beleidsonderdelen of -instrumenten van toepassing waren; bevestigt daarmee dat de bepalingen die flexibiliteit met betrekking tot de financiering van het GBVB beperken, nu geen enkele basis meer hebben; benadrukt, in lijn met het voorafgaande en teneinde de doeltreffendheid en de verantwoordingsprocedures van het GBVB te versterken, dat een nieuwe dialoogcultuur, wederzijds vertrouwen en uitwisseling van informatie nu eindelijk een vast onderdeel van de interinstitutionele betrekkingen moeten worden, zowel in de verkenningsfase als in de uitvoerings- en evaluatiefase;

16. benadrukt dat er, in het kader van toekomstige reflecties op het meerjarig financieel kader 2014-2020, een grondige analyse van de financiële behoeften van het GBVB op lange termijn moet plaatsvinden;

17. herhaalt zijn standpunt dat overeenkomstig artikel 218, lid 6, van het VWEU, raadpleging/goedkeuring van het Europees Parlement vereist is voor alle internationale overeenkomsten, inclusief de overeenkomsten die hoofdzakelijk betrekking hebben op het GBVB, met als enige uitzondering overeenkomsten die uitsluitend betrekking hebben op het GBVB; benadrukt dat het Parlement, overeenkomstig artikel 218, lid 10, van het VWEU, volledig moet worden geïnformeerd tijdens de begin-, onderhandelings- en eindfase van de procedure die uitmondt in de sluiting van internationale overeenkomsten; verwacht dat de VV/HV gedurende de gehele procedure alle relevante informatie over de onderhandelingen verstrekt, met inbegrip van onderhandelingsrichtsnoeren en ontwerp teksten voor onderhandelingen, en brengt in herinnering dat de VV/HV in de verklaring over politieke verantwoordingsplicht heeft toegezegd de bepalingen van de kaderovereenkomst inzake internationale overeenkomsten toe te passen op vertrouwelijke GBVB-documenten; roept op tot het vaststellen van een efficiënte werkwijze die recht doet aan zowel de bevoegdheden van het Parlement als de noodzakelijke mate van vertrouwelijkheid; meent dat een alomvattende overeenkomst tussen alle instellingen, die alle EU-organen omvat, noodzakelijk is om de toegang van de leden van het Parlement tot vertrouwelijke documenten te reguleren;

18. wijst op zijn uit het Verdrag voortvloeiende verplichting om samen met nationale parlementen te bepalen hoe een efficiënte en regelmatige interparlementaire samenwerking kan worden georganiseerd en bevorderd, met name op het gebied van het gemeenschappelijk buitenlands, veiligheids- en defensiebeleid; betreurt het feit dat er tot nu toe nog geen overeenstemming is over de wijze waarop dit doel verder moet worden nagestreefd; dringt erop aan dat zijn eigen vertegenwoordiging in enige nieuwe vorm van interparlementaire samenwerking een omvang moet hebben die overeenstemt met het bereik en het belang van zijn rol op het gebied van buitenlandse zaken, en herhaalt op grond hiervan bereid te zijn met nationale parlementen een akkoord te sluiten om de parlementaire dimensie van de Europese Unie als wereldspeler daadwerkelijk uit te breiden;

Voornaamste thematische GBVB-kwesties

19. benadrukt dat GVDB-activiteiten onderdeel moeten vormen van een alomvattend beleid dat is gericht op landen en regio's die met een crisis kampen, waar de waarden en strategische belangen van de EU op het spel staan en waar GVDB-operaties een daadwerkelijk toegevoegde waarde opleveren door de bevordering van vrede, stabiliteit en de rechtsstaat; onderstreept voorts de noodzaak van een proces waarbij lering wordt getrokken uit opgedane ervaringen en waarbij nauwkeuriger wordt beoordeeld in hoeverre iedere operatie succesvol is uitgevoerd en wat de blijvende invloed ervan ter plaatse is;

Woensdag 11 mei 2011

20. verzoekt de vicevoorzitter/Hoge Vertegenwoordiger, de Raad en de lidstaten de onevenwichtigheid tussen de civiele en de militaire planningscapaciteit binnen de EDEO aan te pakken en meer personeel ter beschikking te stellen voor de aspecten justitie, civiele administratie, douane en bemiddeling, teneinde te waarborgen dat de GBVB-missies over passende en voldoende expertise kunnen beschikken;

21. benadrukt dat er behoefte is aan een optimale coördinatie tussen de EU-respons na rampen en andere EU-instrumenten – zoals civiele en/of militaire GVDB-missies – die reeds ter plaatse worden ingezet of die na een ramp in het leven kunnen worden geroepen; is van mening dat een te strikt onderscheid tussen militaire en civiele crisisbeheersingsoperaties in veel gevallen gebaseerd is op enigszins achterhaalde institutionele patronen en dat met civiel-militaire interactie beter gereageerd kan worden op de realiteit ter plaatse; benadrukt derhalve dat om tot de meest passende respons te komen de behoeften stelselmatig per geval moeten worden beoordeeld, aangezien bepaalde crisissituaties een combinatie van militaire en civiele instrumenten kunnen vereisen, gebaseerd op het verband tussen veiligheid en ontwikkeling;

22. beschouwt het als een strategische prioriteit van de EU om partnerschappen op het gebied van internationale crisisbeheersing te versterken en de dialoog met andere grote actoren – zoals de VN, de NAVO, de Afrikaanse Unie (AU), de OVSE en derde landen als de VS, Turkije, Noorwegen en Canada – te intensiveren, alsmede acties op elkaar af te stemmen, informatie uit te wisselen en middelen te delen met betrekking tot vredeshandhaving en -opbouw, met inbegrip van samenwerking op het gebied van crisisbeheersing en met name op het gebied van maritieme veiligheid en terrorismebestrijding in het kader van het internationaal recht;

23. benadrukt dat de oprichting van de EDEO de EU de unieke gelegenheid biedt om haar toezeggingen op het gebied van conflictpreventie en vredesopbouw na te komen, met bijzondere verwijzing naar het Gotenburg Programma, en de EU-capaciteit voor conflictpreventie verder uit te breiden als alternatief voor crisisbeheersing; benadrukt in dit verband dat het directoraat voor conflictpreventie en veiligheidsbeleid op gelijke voet moet worden geplaatst met andere directoraten door het adequaat toe te rusten voor beleidsprogrammering en door de betrekkingen met geografische departementen te versterken en formele betrekkingen aan te gaan met de relevante werkgroepen van de Raad; is van mening dat het huidige onderscheid tussen de crisisbeheersingsstructuur en het directoraat voor conflictpreventie en veiligheidsbeleid eveneens moet worden herzien;

24. waarschuwt voor het risico dat EU-lidstaten voor hun energievoorraden te afhankelijk worden van derde landen, hetgeen uiteindelijk de onafhankelijkheid van het buitenlands beleid van de EU zou kunnen ondermijnen; benadrukt in dit verband dat het concept van energiezekerheid fundamenteel verband houdt met de continuïteit van de energievoorziening; wijst derhalve nogmaals op de dringende noodzaak om de energieproblematiek aan te pakken door de bevordering van zowel hernieuwbare als binnenlandse energiebronnen, de voltooiing van een doelmatige interne energiemarkt, de tenuitvoerlegging van een gemeenschappelijk Europees extern energiebeleid gebaseerd op een betere coördinatie van het beleid van de lidstaten op dit gebied, de diversificatie van energieleveranciers en de ondersteuning van strategische projecten voor energie-infrastructuur, zoals Nabucco of andere levensvatbare alternatieven voor de zuidelijke corridor; steunt een geïntegreerd en interoperabel Europees energienetwerk; betreurt dat de lidstaten actief betrokken zijn bij de ondersteuning van initiatieven die in feite concurreren met inspanningen die zijn gericht op de veiligstelling en diversificatie van energiebronnen;

25. is verheugd over het besluit van de Europese Raad om de Commissie te verzoeken uiterlijk in juni 2011 een mededeling in te dienen over de continuïteit van de energievoorziening en internationale samenwerking gericht op een verdere verbetering van de consistentie en coherentie in het buitenlandse optreden van de EU op energiegebied; verzoekt de VV/HV in dit verband vastberaden gevolg te geven aan de aanbevelingen van het Parlement voor de ontwikkeling van een coherent en gecoördineerd beleid, in het bijzonder door de cohesie van de EU te bevorderen in constructief overleg met de energieleveranciers, met name met Rusland, alsmede met doorvoerlanden; is van mening dat continuïteit van de energievoorziening volledig moet worden weerspiegeld in het nabuurschaps- en uitbreidingsbeleid van de EU, onder andere door middel van een politieke dialoog en praktische samenwerking met partners;

26. vestigt de aandacht op een nieuwe generatie veiligheidsproblemen en -risico's, zoals cyberaanvallen, sociale onrust, politieke opstanden, mondiale criminele netwerken en economische activiteiten die een bedreiging vormen voor de rechtsstaat en de beginselen van de democratie, en benadrukt dat het van belang is strategieën te formuleren om op deze ontwikkelingen te kunnen inspelen;

Woensdag 11 mei 2011

27. benadrukt de noodzaak van een gecoördineerde voorbereiding om onconventionele bedreigingen, zoals cyberbedreigingen, het hoofd te bieden; verzoekt de Commissie en de Raad een grondige analyse te maken van de bedreigingen en de behoeften op dit gebied met het oog op een multidimensionale en alomvattende Europese cyberveiligheidsstrategie die rampenplannen in geval van cyberaanvallen moet omvatten;

28. wijst erop dat in het Europees buitenlands beleid rekening moet worden gehouden met de externe dimensie van de Europese ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid; wijst opnieuw op het belang van een goed geregeld migratiebeheer; acht het van essentieel belang de medewerking van zowel landen van oorsprong als doorreislanden zeker te stellen en een gedegen coöperatieve opstelling in die landen te bevorderen door middel van een beleid op basis van positieve conditionaliteit;

29. onderstreept nogmaals dat de EU haar mondiale gezag op het gebied van klimaatbeleid moet versterken, en tot een verdere dialoog moet komen met andere belangrijke actoren, zoals de opkomende mogendheden (China, Brazilië, India), Rusland, de Verenigde Staten en ontwikkelingslanden, aangezien klimaatverandering is uitgegroeid tot een cruciale factor in de internationale betrekkingen;

30. is van mening dat om consistentie te bewerkstelligen met de door de EU zelf gehanteerde waarden, in het buitenlands beleid en het externe optreden van de EU prioriteit moet worden gegeven aan de bevordering van democratie, de rechtsstaat, goed bestuur en rechtvaardige samenlevingen, aangezien een op regels gebaseerde democratische samenleving de basis vormt voor de handhaving van mensenrechten, evenals voor de bevordering van stabiliteit; herhaalt derhalve zijn standpunt dat mensenrechten binnen het buitenlands beleid van de EU een centrale plaats moeten innemen; gelooft dat de nieuwe institutionele structuur van de EU, en met name de EDEO en zijn speciaal voor dit aandachtsgebied opgezette afdeling, gelegenheid biedt om de coherentie en effectiviteit van de EU op dit terrein te versterken; dringt er bij de VV/HV op aan door middel van bilaterale betrekkingen met derde landen en actieve deelname aan internationale fora, proactief te streven naar eerbiediging van de mensenrechten in derde landen, zich uit te spreken tegen mensenrechtenschendingen en niet te schromen passende maatregelen te nemen indien de mensenrechten worden geschonden; dringt er, gezien het groeiend aantal ernstige schendingen van de vrijheid van overtuiging, bij de Commissie op aan een grondige evaluatie uit te voeren en de vrijheid van overtuiging een belangrijke plaats te geven binnen het mensenrechtenbeleid van de EU;

31. beschouwt de kwestie van de wereldwijde vrijheid van godsdienst en overtuiging - met name die van Christenen, vervolgte of bedreigde minderheden en religieuze dissidenten - en de interreligieuze dialoog als een nieuw sleutelthema voor het GBVB; benadrukt dat de vrijheid van godsdienst en overtuiging een fundamenteel mensenrecht is, terwijl interreligieuze dialoog een instrument vormt om discriminatie op grond van religie te bestrijden, hetgeen bijdraagt aan politieke en maatschappelijke stabiliteit; verzoekt de VV/HV derhalve met spoed een EU-strategie te ontwikkelen voor de handhaving van het mensenrecht op vrijheid van godsdienst en overtuiging; verzoekt haar tevens binnen het Directoraat mensenrechten van de EDEO een permanente capaciteit te creëren teneinde de situatie met betrekking tot gouvernementele of maatschappelijke restricties van de vrijheid van godsdienst en overtuiging en aanverwante rechten te volgen;

32. dringt er bij de VV/HV op aan te waarborgen dat het beleid en het optreden in het kader van het GBVB volledig uitvoering geven aan resolutie 1325 (2000) van de VN-Veiligheidsraad over vrouwen, vrede en veiligheid, waarin wordt opgeroepen vrouwen een rol te laten spelen bij alle aspecten en op alle niveaus van conflictoplossing; dringt er tevens op aan dat in het GBVB-beleid rekening wordt gehouden met resolutie 1820 (2008) van de VN-Veiligheidsraad over seksueel geweld in conflict- en postconflictsituaties, alsmede met de latere resoluties van de VN-Veiligheidsraad 1888 (2009), 1889 (2009) en 1960 (2010), die voortbouwen op eerdergenoemde resoluties; dringt er bij de VV/HV, de EU-lidstaten en de leiders van GVDB-missies op aan om samenwerking en overleg met plaatselijke vrouwenorganisaties tot een standaard-element van elke GVDB-missie te maken; constateert met spijt dat er binnen de EDEO tot op heden slechts één vrouw is benoemd op een leidinggevende positie en dat slechts één van de speciale vertegenwoordigers van de EU vrouw is;

Voornaamste geografische prioriteiten van het GBVB

Multilaterale diplomatie, internationale organisaties

33. benadrukt dat effectief multilateralisme de doorslaggevende strategische prioriteit voor de Unie dient te zijn en dat de EU in dit verband het voortouw moet nemen in de internationale samenwerking, internationale consensus moet helpen bewerkstelligen en wereldwijde maatregelen moet bevorderen; onderstreept dat het dringend noodzakelijk is een oplossing te zoeken voor mondiale vraagstukken die de burgers van de EU zorgen baren, zoals terrorismebestrijding, georganiseerde misdaad, pandemieën en klimaatverandering, cyberveiligheid, de waarborging van de verwezenlijking van de millenniumontwikkelingsdoelstellingen en de uitbanning van armoede, de waarborging van energiezekerheid, non-proliferatie van

Woensdag 11 mei 2011

massavernietigingswapens, vreedzame conflictoplossing en ontwapening, migratiebeheer en de bevordering van de mensenrechten en burgerlijke vrijheden; vraagt aandacht voor de noodzaak beter toezicht te houden op de besteding van EU-middelen, overeenkomstig speciaal verslag nr. 15/2009 van de Europese Rekenkamer;

34. Is verheugd over de goedkeuring op 3 mei 2011 van de resolutie van de Algemene Vergadering van de VN betreffende de deelname van de EU aan de werkzaamheden van de VN, hetgeen rekening houdt met de institutionele veranderingen ingevolge het Verdrag van Lissabon en de EU-vertegenwoordigers in staat stelt de EU-standpunten tijdig en doeltreffend in de VN te presenteren en te bevorderen; acht het van essentieel belang in gesprek te treden met de strategische partners van de EU om tot oplossingen te komen voor grote regionale en mondiale problemen; doet voorts de aanbeveling strategische partnerschappen van een multilaterale dimensie te voorzien door mondiale vraagstukken op de agenda's te plaatsen van haar bilaterale en multilaterale topconferenties; vraagt Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk om er als permanente leden van de Veiligheidsraad van de VN (VNVR) en overeenkomstig artikel 34, lid 2, van het VEU, op aan te dringen dat de VV/HV wordt uitgenodigd het standpunt van de Unie uiteen te zetten, wanneer de Unie een gemeenschappelijk standpunt heeft bepaald over een onderwerp op de agenda van de VNVR; is van mening dat de Europese Unie als zodanig moet worden vertegenwoordigd bij multilaterale financiële organisaties, met name bij het Internationaal Monetair Fonds en de Wereldbank, zonder afbreuk te doen aan de vertegenwoordiging van de lidstaten;

35. is van mening dat de EU de goedkeuring van het nieuwe strategisch concept van de NAVO moet aangrijpen om haar partnerschap met de NAVO aanzienlijk te versterken, terwijl zij tegelijkertijd het buitenlands en defensiebeleid van de EU ontwikkelt; verwelkomt in dit verband de concrete voorstellen van de VV/HV aan de secretaris-generaal van de NAVO die erop zijn gericht betrekkingen op organisatieniveau tot stand te brengen; benadrukt dat de EU het grotendeels met de NAVO eens is wat betreft de door de haar in het nieuwe strategisch concept gedefinieerde bedreigingen van de veiligheid; wijst op de noodzaak pragmatische oplossingen te vinden voor bestaande problemen; dringt er in dit verband bij de EU op aan haar invloed aan te wenden voor een succesvolle afronding van het lopende proces voor een alomvattende oplossing van de Cyprus-kwestie, waarmee alle geschilpunten tussen Cyprus en Turkije die nauwere samenwerking tussen de EU en de NAVO belemmeren, zouden moeten worden weggenomen;

36. vindt het van belang dat huidige troepenmachten en capaciteiten die beide organisaties in grote mate met elkaar delen zo efficiënt mogelijk worden gebruikt en dat wordt gezorgd voor optimale omstandigheden om de veiligheid van Europese troepen en civiele medewerkers te garanderen; roept de NAVO op af te zien van de ontwikkeling van een vermogen voor civiele crisisbeheersing die de EU-structuren en -vermogens zou dupliceren; roept op tot een coherente strategie inzake de non-proliferatie van kernwapens en nucleaire ontwapening in het kader van de samenwerking tussen de EU en de NAVO en overeenkomstig het in de verklaring naar aanleiding van de NPV-toetsingsconferentie 2010 genoemde actieplan; spoort zowel de NAVO als Rusland aan om te werken aan stabielere betrekkingen gebaseerd op wederzijds vertrouwen;

37. erkent dat de OVSE versterking behoeft en dat haar waarden moeten worden herbevestigd; is er stellig van overtuigd dat de EU een effectieve bijdrage dient te leveren aan de taak om de OVSE te versterken, onder andere door erop toe te zien dat dit proces niet resulteert in de verzwakking van een van de drie dimensies van deze organisatie (de politiek-militaire dimensie, de economische en milieudimensie, en de humanitaire dimensie); onderstreept dat de EU tevens de aandacht moet vestigen op de noodzaak om het Corfu-proces voort te zetten en om regelmatig bijeenkomsten op hoog niveau te houden om zo politieke rugsteun te geven aan de activiteiten van de OVSE en de zichtbaarheid hiervan te vergroten;

38. erkent de groeiende internationale status en het belang van het Noordpoolgebied en pleit voor een sociaal, ecologisch en economisch duurzaam EU-beleid voor het Noordpoolgebied, waarbij rekening wordt gehouden met de rechten van lokale en inheemse volken; beschouwt de Arctische Raad, het beleid inzake de noordelijke dimensie en de Raad voor het Europees-Arctische Barents-zee-gebied als belangrijkste gremia voor samenwerking inzake het Noordpoolgebied en steunt de ambitie van de EU om permanent waarnemer in de Arctische Raad te worden; benadrukt dat er in de EDEO een afdeling Arctische zaken moet worden opgezet;

Trans-Atlantische betrekkingen

39. betuigt opnieuw zijn loyaliteit aan het trans-Atlantisch partnerschap als belangrijk onderdeel en een van de voornaamste pijlers van het externe optreden van de EU; dringt er voorts bij de EU op aan opnieuw te bevestigen dat zij zich blijft inzetten voor het trans-Atlantische partnerschap met de VS en de doelstelling van een onbelemmerde trans-Atlantische markt, die de basis zou moeten verschaffen voor een versterkt trans-Atlantisch partnerschap; spoort de VV/VH aan zich in te zetten voor een betere coördinatie en hechtere samenwerking tussen de EU en haar trouwste bondgenoot, de VS; dringt er tevens op aan dat de EU optreedt als een coherente, actieve, gelijkwaardige, maar tevens autonome partner van de VS bij de

Woensdag 11 mei 2011

versterking van onder andere de mondiale veiligheid en stabiliteit, de bevordering van vrede en de eerbiediging van mensenrechten; pleit voorts voor een gezamenlijke aanpak van mondiale uitdagingen zoals nucleaire proliferatie, terrorisme, klimaatverandering en energiezekerheid, alsmede voor een gezamenlijke benadering van mondiaal bestuur door internationale instellingen te ondersteunen en te hervormen, en door de eerbiediging van het internationaal recht en de vreedzame oplossing van conflicten te bevorderen; roept de VV/HV op nauw samen te werken en synergieën te ontwikkelen met de VS teneinde stabiliteit en veiligheid op het Europese continent en overal ter wereld te waarborgen, onder meer op basis van de wenselijkheid samen te werken met relevante actoren zoals Rusland, China, India en Turkije, en met het oog op stabiliteit in het Midden-Oosten in ruimere zin, Iran, Afghanistan en Pakistan;

40. dringt aan op de ontwikkeling van een alomvattende strategie van de EU en de VS voor de verbetering van de veiligheidssituatie in het Midden-Oosten in ruimere zin, Iran, Afghanistan en Pakistan, waarbij wordt samengewerkt met Turkije, Rusland en China;

Westelijke Balkan

41. bevestigt dat alle landen van de Westelijke Balkan perspectief hebben op lidmaatschap van de EU en onderstreept het belang van een onophoudelijke toewijding aan het **uitbreidingsproces**, zowel van de landen in deze regio als van de EU; herinnert eraan dat het vooruitzicht op uitbreiding van de EU een belangrijke stimulans is voor de voortzetting van politieke en economische hervormingen in de landen van de Westelijke Balkan, en dat het bijdraagt aan daadwerkelijke stabiliteit en ontwikkeling in de regio;

42. erkent dat alle landen in de regio voortgang hebben geboekt op hun weg naar de EU; wijst er evenwel op dat in sommige landen de verdere vooruitgang op het gebied van integratie in de EU wordt belemmerd door politieke instabiliteit en institutionele tekortkomingen in combinatie met onopgeloste bilaterale geschillen; benadrukt dat de Unie een duidelijke en gemeenschappelijke visie op de regio nodig heeft; verzoekt de VV/HV en de Commissie om zich actief in te spannen voor de oplossing van hardnekkige problemen;

43. merkt op dat de situatie in Kosovo stabiel en vreedzaam, doch kwetsbaar blijft; is bezorgd over de ernstige problemen en de inbreuken op de kieswet die zich tijdens de recente verkiezingen in verschillende gemeenten hebben voorgedaan, en dringt er bij de EU op aan de situatie op het gebied van democratie in Kosovo nauwlettend te volgen; dringt er bij alle betrokkenen op aan maatregelen te nemen om de democratische rechten en levensomstandigheden voor alle mensen in Kosovo te verbeteren en benadrukt het belang van hervorming van het kiesstelsel en van eerlijke verkiezingen als onderdeel van de voortgaande overgang naar democratie in Kosovo; roept politici in Kosovo op de grondwet te eerbiedigen; verzoekt de nieuwe regering en het parlement van Kosovo de procedures voor toekomstige verkiezingen te verbeteren, teneinde de democratische rechten van alle burgers van Kosovo te waarborgen en de vooruitzichten van het land op het gebied van Europese integratie te verbeteren; is zich bewust van het feit dat niet alle lidstaten de onafhankelijkheid van Kosovo hebben erkend;

44. verwelkomt de dialoog tussen Kosovo en Servië en benadrukt dat beide landen kunnen bijdragen aan stabiliteit in niet alleen Kosovo, maar in de gehele regio en dat zij de situatie van alle mensen in Kosovo kunnen helpen verbeteren; staat er volledig achter dat de in Kosovo opgezette rechtsstaatmissie EULEX het probleem aanpakt van vermiste personen ten gevolge van het Kosovo-conflict, en het onderzoek naar georganiseerde criminaliteit en vervolging van betrokken criminelen ter hand neemt, met name in antwoord op de beschuldigingen van onmenselijke behandeling en orgaanhandel tijdens en direct na het conflict; dringt aan op een grondig onderzoek door EULEX naar al deze beschuldigingen en op eerlijke processen voor degenen die uiteindelijk verantwoordelijk worden bevonden; wijst er opnieuw op dat EULEX de lokale overheid moet ondersteunen en bijstaan bij goed bestuur en dat moet worden gewaarborgd dat de missie effectief kan functioneren op het gehele grondgebied van Kosovo, onder andere door de activiteiten in het noorden van het land op te voeren; dringt er bij de Commissie op aan de visumdialoog met de autoriteiten in Pristina onverwijld op gang te brengen, teneinde de routekaart voor visumliberalisering vast te stellen;

45. roept de VV/HV en de Commissie op de dialoog met de politieke leiders in Bosnië-Herzegovina na de verkiezingen te intensiveren teneinde het land en zijn bevolking te helpen de weg van integratie in de EU te blijven bewandelen; is van oordeel dat Bosnië-Herzegovina slechts beperkte vooruitgang heeft geboekt met

Woensdag 11 mei 2011

hervormingen op het gebied van het EU-integratieproces en dat de gangbare etnische en entiteitsagenda's een belemmering kunnen vormen voor de vervulling van de voorwaarden voor het lidmaatschap van de EU en de NAVO;

46. is ernstig verontrust over het voortdurende binnenlandse conflict in Albanië en dringt er bij de regering en de oppositie op aan zich te onthouden van geweld en een nieuwe dialoog op gang te brengen om het conflict te beëindigen en tot een duurzaam compromis te komen; verwelkomt in dit verband het gezamenlijk initiatief van de VV/HV en de commissaris voor Uitbreiding en nabuurschapsbeleid;

Oostelijk Partnerschap

47. moedigt de VV/HV en de Commissie aan zich te blijven inzetten voor het Oostelijk Partnerschap met onze Oost-Europese buurlanden met het oog op hun politieke associatie en economische integratie, ook op energiegebied, op basis van gedeelde Europese waarden en binnen een kader van voorwaarden en stimulansen die bedoeld zijn om aan te zetten tot hervormingen; herinnert eraan dat onopgeloste conflicten in de regio de betrokken partijen gevangen houden in een situatie waarin duurzame vrede geen kans maakt; verzoekt de betrokken partijen te streven naar een vreedzame oplossing voor de lange termijn; benadrukt dat het belangrijk is dat bij de lopende onderhandelingen met de landen van het Oostelijk Partnerschap over een associatieovereenkomst rekening wordt gehouden met de internationale normen op gebied van mensenrechten; dringt aan op initiatieven en activiteiten die de regionale samenwerking in de zuidelijke Kaukasus kunnen versterken en bevorderen;

48. hoopt dat het hervormingsproces van het Europees nabuurschapsbeleid waartoe de Commissie de aanzet heeft gegeven, zal leiden tot een nieuwe strategische visie en een gedifferentieerde aanpak binnen dit beleid van de verschillende aandachtsgebieden, toegesneden op de verscheidenheid van belangen, uitdagingen en regionale bedreigingen binnen de Unie;

49. bevestigt nogmaals het belang van een coherente benadering ten aanzien van de regionale samenwerkingsprocessen door middel van het operationeel maken van de door de EU voorgestelde initiatieven en instrumenten met betrekking tot haar oostelijke buurlanden (Europees partnerschap, Synergie van het Zwarte-Zeegebied/EU-strategie voor de Zwarte Zee, enz.); is van mening dat het met het oog op een efficiënter gebruik van middelen en het boeken van concrete resultaten noodzakelijk is om ervoor te zorgen dat de voorgestelde initiatieven elkaar aanvullen en elkaar niet overlappen, met name op projectniveau;

50. veroordeelt de harde repressie door het regime van de Wit-Russische president Loekasjenko van oppositieleiden, journalisten en vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld na de presidentsverkiezingen van 19 december 2010, en dringt aan op de onmiddellijke vrijlating van al degenen die zijn gearresteerd en op intrekking van alle aanklachten; verwelkomt het besluit van de Raad van 31 januari 2011 om een visumverbod in te stellen en de financiële middelen van 157 Wit-Russische functionarissen te bevriezen; is van mening dat de sancties tegen de regeringsfunctionarissen van Wit-Rusland gehandhaafd dienen te blijven totdat alle politieke gevangenen uit Wit-Russische gevangenissen zijn vrijgelaten; is verheugd over de resultaten van de internationale donorconferentie "Solidariteit met Wit-Rusland" van 2 februari 2011, als onderdeel waarvan de EU 17,3 miljoen EUR heeft toegezegd voor acties ter ondersteuning van het maatschappelijk middenveld, in het bijzonder studenten en de onafhankelijke media; is van mening dat de Commissie zich moet inzetten om de contacten van mens tot mens tussen de EU en Wit-Rusland te verbeteren; moedigt de lidstaten die nog geen unilaterale stappen hebben genomen om de afgifte van visa voor kort verblijf te vergemakkelijken en de prijs hiervoor te verlagen, met name wat betreft Schengenvisa, aan dit te doen, aangezien deze visa van groot belang zijn voor de samenleving in bredere zin, voor studenten en voor andere jonge mensen; wijst erop dat het belangrijk is dat Wit-Rusland niet geïsoleerd raakt, met name ten opzichte van de bestaande regionale structuren;

51. pleit voor de spoedige oprichting van de Parlementaire Vergadering voor het oostelijke nabuurschap (EURONEST), zonder deelname van het Wit-Russische parlement, waarbij nadruk moet worden gelegd op de rol van de vergadering bij de versterking van democratie en democratische instellingen, alsook op het belang ervan voor de versterking van de parlementaire dimensie van het partnerschap;

52. betreurt het ontbreken van enige substantiële vooruitgang met betrekking tot de oplossing van de vastgelopen conflicten in de zuidelijke Kaukasus; benadrukt dat dit een struikelblok vormt voor de ontwikkeling van een daadwerkelijke multilaterale en regionale dimensie van het Oostelijk Partnerschap; verwacht van de EDEO grotere betrokkenheid bij de regio en dringt aan op een proactievere rol van de dienst om de dialoog tussen de partijen te bevorderen, vertrouwensheppende maatregelen te ontwikkelen en contacten tussen mensen onderling aan te moedigen, om op deze wijze de weg vrij te maken voor een duurzame regeling;

53. onderstreept het belang van een actievere rol van de EU bij het oplossen van de vastgelopen conflicten in Transnistrië en de zuidelijke Kaukasus;

Woensdag 11 mei 2011

54. spreekt zijn waardering en steun uit voor de toezegging van de autoriteiten van de Republiek Moldavië om de betrekkingen met de Europese Unie te versterken ten aanzien van de sluiting van de associatieovereenkomst, de totstandbrenging van een dialoog over visumliberalisering en de aanvang van onderhandelingen over een vrijhandelsovereenkomst;

Strategie van de Europese Unie voor de Zwarte zee

55. dringt er bij de Commissie op aan de tenuitvoerlegging van de projecten in het kader van de Synergie van het Zwarte-Zeegebied te versnellen en deze kwestie op de agenda van de EDEO te houden;

56. benadrukt de betekenis van het Zwarte-Zeegebied binnen het Oostelijk Partnerschap en is van mening dat in dit verband een grotere betrokkenheid van de Europese Unie noodzakelijk is;

Centraal-Azië

57. erkent de grote mogelijkheden voor de ontwikkeling van een strategische samenwerking tussen de EU en Centraal-Azië, gezien de geopolitieke ligging van de regio; en roept op tot een nauwere samenwerking bij het aanpakken van gemeenschappelijke veiligheidsproblemen en op het gebied van politieke, economische en energievraagstukken; benadrukt de dringende noodzaak om kwesties inzake watermanagement op regionaal niveau aan te pakken, teneinde een algemene duurzame ontwikkeling te bevorderen, de menselijke veiligheid te vergroten, goede nabuurschapsbetrekkingen te stimuleren en conflicten te voorkomen;

Rusland

58. verzoekt de VV/HV zorg te dragen voor een coherente benadering van de EU ten aanzien van Rusland, met inbegrip van de onderhandelingen over een nieuwe overeenkomst tussen de EU en Rusland; roept haar op te waarborgen dat versterking van de rechtsstaat, met inbegrip van het internationaal recht, de beginselen van wederkerigheid en transparantie, evenals steun voor de waarden van pluralistische democratie en eerbiediging van de mensenrechten, de kern zullen vormen van een nieuwe alomvattende overeenkomst; benadrukt dat toezeggingen met betrekking tot de verbetering van de mensenrechtensituatie in Rusland en met betrekking tot corruptiebestrijding, met name binnen de rechterlijke macht, een integraal onderdeel van deze nieuwe overeenkomst moeten vormen; verwacht een gestage vooruitgang van de huidige onderhandelingen;

59. benadrukt dat versterking van de rechtsstaat op alle terreinen van het Russische openbare leven, met inbegrip van de economie, de samenleving als geheel ten goede zou komen; dringt aan op de intensivering van de mensenrechtendialoog tussen de EU en Rusland teneinde positieve veranderingen van de mensenrechtensituatie in Rusland te bevorderen; dringt aan op maatregelen en uitvoering van initiatieven waarmee de contacten tussen het maatschappelijk middenveld in de Europese Unie en in Rusland kunnen worden verbeterd en waarmee het Russisch maatschappelijk middenveld kan worden versterkt; benadrukt het belang van het Partnerschap voor modernisering in deze context; onderstreept tegelijkertijd de behoefte aan een met nieuw elan bezielde partnerschap met Rusland, gebaseerd op wederzijds respect en wederkerigheid, met betrekking tot de vraagstukken van terrorismebestrijding, energiezekerheid en energievoorziening, klimaatverandering, ontwapening, conflictpreventie en non-proliferatie van kernwapens, alsook met betrekking tot Iran, Afghanistan en het Midden-Oosten, met het oog op de versterking van de mondiale veiligheid en stabiliteit;

60. verzoekt de VV/HV de gesprekken met Rusland te intensiveren teneinde de onvoorwaardelijke vervulling en tenuitvoerlegging te waarborgen van alle bepalingen van het zespuntenplan uit 2008 tussen Rusland, de Europese Unie en Georgië, en zich tevens in te zetten voor een definitieve oplossing van dit conflict waarbij de territoriale integriteit van Georgië wordt geëerbiedigd; is van mening dat Rusland in het bijzonder de Waarnemingsmissie van de Europese Unie (ECMM) in Abchazië en Zuid-Ossetië volledige, onbeperkte toegang moet garanderen; onderstreept de noodzaak om stabiliteit te brengen in de bovengenoemde regio's van Georgië;

Turkije

61. benadrukt dat de EU en Turkije inzake hun toekomstige betrekkingen een strategische langetermijnbenadering moeten hanteren; verwelkomt de verklaring van de Raad van 14 december 2010 waarin wordt opgeroepen tot intensievere samenwerking inzake kwesties van wederzijds belang op het gebied van veiligheid en buitenlands beleid; is van mening dat het steeds actievere buitenlands beleid van Ankara

Woensdag 11 mei 2011

nieuwe uitdagingen en kansen biedt voor het GBVB; dringt er bij de VV/HV op aan een geïnstitutionaliseerde dialoog met Turkije aan te gaan over belangrijke strategische kwesties - zoals het energiebeleid, de stabiliteit op de Westelijke Balkan en de Kaukasus, het kernprogramma van Iran en de voortgaande democratische bewustwording in het Midden-Oosten - om doelstellingen aldus beter op elkaar af te stemmen en een nieuwe dynamiek in de bilaterale betrekkingen te bewerkstelligen; benadrukt echter dat een dergelijke dialoog het toetredingsproces van Turkije niet kan vervangen maar moet aanvullen en versterken;

62. betreurt de feitelijke stagnatie van het toetredingsproces van Turkije; herinnert eraan dat alle lidstaten van de EU en Turkije een gezamenlijke verantwoordelijkheid hebben als het erom gaat de obstakels op het pad van Turkije naar het lidmaatschap van de EU te overwinnen; waarschuwt voor ernstige problemen op de lange termijn indien de relatie tussen de EU en Turkije niet wordt gestabiliseerd en indien de EU en de NAVO nog langer worden belemmerd in hun streven naar nauwere onderlinge samenwerking; hoopt in ieder geval dat Turkije zijn modernisering langs Europese lijnen voortzet;

Het Midden-Oosten en het Middellandse Zeegebied

63. steunt de hervatting van de rechtstreekse vredesbesprekingen tussen Israël en de Palestijnse Autoriteit (PA) en benadrukt de noodzaak van betekenisvolle onderhandelingen die binnen een beperkt tijds kader en in een klimaat van wederzijds vertrouwen worden gevoerd, een klimaat dat slechts kan bestaan indien het beleid van voortzetting van de bouw van nederzettingen onmiddellijk door Israël wordt beëindigd; brengt in herinnering dat de EU de grootste donor van de PA en de voornaamste handelspartner van Israël is, en er dus rechtstreeks belang bij heeft beide partijen te overreden om de fundamentele kwesties die een oplossing behoeven zo snel mogelijk aan te pakken (vluchtelingen, grenzen en status van Jeruzalem), en tevens belang heeft bij een levensvatbare Palestijnse staat die in vrede samenleeft met de staat Israël; benadrukt dat er een tweestatenoplossing moet komen en erkent het recht van beide partijen om in veiligheid, welvaart en vrede naast elkaar te leven; verwelkomt derhalve de conclusies van de Raad over het vredesproces in het Midden-Oosten van 13 december 2010 en de verklaring dat de EU de partijen wil helpen dit doel te bereiken;

64. dringt er overeenkomstig de conclusies van de Raad van 12 december 2009 bij de EU op aan om een zwaardere politieke rol op zich te nemen die aansluit bij haar financiële betrokkenheid in de regio; is ervan overtuigd dat er een dringende noodzaak bestaat om het EU-beleid voor het Midden-Oosten grondig te herzien, zodat de EU met behulp van efficiënte diplomatieke instrumenten een beslissende en coherente politieke rol kan spelen ten behoeve van vrede en veiligheid in deze naburige regio die voor de EU van cruciaal strategisch belang is; verzoekt de VV/HV een nieuwe Europese strategie voor de regio te presenteren waarin de belangen, doelstellingen en beschikbare middelen van de EU uiteen worden gezet, en die is gericht op de bevordering van de democratie en de rechtsstaat in de regio waarbij de middelen in de eerste plaats voor de versterking van het maatschappelijk middenveld worden ingezet;

65. is ernstig verontrust over het gebruik van geweld tegen bewoners van Camp Ashraf in Irak, waarbij doden zijn gevallen, en betreurt de sterfgevallen; roept de Iraakse regering op zich te onthouden van geweld en de mensenrechten van de bewoners van het kamp te eerbiedigen; roept op tot een onafhankelijk onderzoek, waarbij vrije toegang tot Camp Ashraf wordt verleend, zodat de situatie ter plaatse grondig beoordeeld kan worden; maant alle partijen tot kalmte en roept op tot het vinden van een vreedzame en blijvende oplossing van deze kwestie;

66. betuigt zijn solidariteit met de burgers in de zuidelijke buurlanden die strijden voor democratie, vrijheid en sociale rechtvaardigheid; roept de EU op om op ondubbelzinnige wijze en onverwijld steun te bieden aan de nieuwe aspiraties op het gebied van democratie, vrijheid en sociale rechtvaardigheid; blijft bezorgd over het ontbreken in het Middellandse Zeebeleid van de EU van een duidelijke strategische langetermijnvisie voor vooruitgang en ontwikkeling in de regio; dringt aan op verduidelijking en verbetering van de grondgedachte, de doelstellingen en de werkmethode van de Unie voor het Middellandse-Zeegebied; is derhalve van mening dat de strategie van de EU ten aanzien van het Middellandse Zeegebied dringend opnieuw overwogen en herzien moet worden en onderstreept in dit verband dat de strategische herziening van het ENB de nieuwe ontwikkelingen in de regio volledig in aanmerking moet nemen en weerspiegelen en de aanzet moet geven tot een politieke dialoog met de zuidelijke buurlanden van de EU; dringt er voorts op aan de opzet van de Unie voor het Middellandse te herzien zodat zij actief en doeltreffend kan bijdragen aan democratische, duurzame en rechtvaardige samenlevingen in de gehele regio; onderstreept het belang van de participatie van vrouwen bij de overgang naar democratie en bij institutionele hervormingen; benadrukt nogmaals dat versterking van de democratie, de rechtsstaat, goed bestuur, corruptiebestrijding en de eerbiediging van mensenrechten en fundamentele vrijheden essentiële elementen zijn van deze dialoog;

67. herinnert aan zijn rol in de EU-begrotingsprocedure en wijst met klem op de noodzaak toe te zien op de democratische legitimiteit van de Unie voor het Middellandse, te waarborgen dat beslissingen op transparante wijze worden genomen en dat het Europees Parlement, de Parlementaire Vergadering van de Unie voor het Middellandse en de nationale parlementen bij het besluitvormingsproces worden betrokken;

Woensdag 11 mei 2011

68. volgt de situatie in Tunesië, Egypte en andere landen in de regio nauwlettend; ondersteunt de legitieme aspiraties van de bevolking met betrekking tot democratie, vrijheid en sociale rechtvaardigheid; dringt er bij de EU op aan een partnerschap te ontwikkelen dat is gebaseerd op wederzijds belang en dat zich richt op werkgelegenheid, onderwijs en opleiding teneinde de huidige sociale en economische crisis in deze landen te helpen bestrijden en passende assistentie te verlenen die nodig kan zijn ter ondersteuning van de voortgaande politieke hervormingen en de sociale en economische ontwikkeling; onderstreept dat het van groot belang is ondersteuning te verlenen aan de opbouw van institutionele capaciteit, een onafhankelijk rechtssysteem, de versterking van organisaties van het maatschappelijk middenveld en de vorming van pluralistische politieke partijen binnen een seculier systeem; verwelkomt het referendum over de constitutionele hervormingen in Egypte; spoort de Egyptische autoriteiten aan de herziening van de grondwet en de kieswet voort te zetten met het oog op vrije en eerlijke verkiezingen;

69. betreurt het ontbreken van een coherente benadering van de EU-lidstaten ten aanzien van de situatie in Libië, hetgeen de ruimte voor veelomvattende GBVB-acties door de VV/HV met betrekking tot deze kwestie beperkt; verwelkomt evenwel het besluit van de Raad om een militaire operatie van de Europese Unie op te zetten ter ondersteuning van humanitaire hulpverlening in antwoord op de situatie in Libië, de zogeheten EUFOR Libië-operatie;

70. benadrukt dat er ogenblikkelijk een einde moet komen aan de gewelddadige repressie van vreedzame demonstranten in Syrië, waarbij vele doden zijn gevallen en honderden personen zijn gearresteerd; roept de president en de regering van Syrië ertoe op gehoor te geven aan de legitieme oproep van het Syrische volk door een werkelijke nationale dialoog te starten gericht op het doorvoeren van de noodzakelijke politieke, economische en sociale hervormingen, en een einde te maken aan het beleid van onderdrukking van de politieke oppositie, het maatschappelijk middenveld en mensenrechtenactivisten; verwelkomt de resolutie van de Mensenrechtenraad van de VN waarin het geweld van de Syrische regering tegen vreedzame demonstranten wordt veroordeeld, alsmede het sturen van een onderzoeksmissie naar Syrië door de Hoge Commissaris van de VN voor de mensenrechten; verzoekt de EU en haar lidstaten bij hun bilaterale betrekkingen met Syrië ten volle rekening te houden met de gebeurtenissen die momenteel in het land plaatsvinden, onder meer door verdere onderhandelingen over de associatieovereenkomst EU-Syrië en de herziening van de samenwerking met Syrische autoriteiten in het kader van het ENPI op te schorten, en zware en gerichte sancties tegen het Syrische regime te overwegen met als doel het bewerkstelligen van een wijziging van het Syrische beleid;

71. dringt er bij de autoriteiten van Bahrein en Jemen op aan af te zien van het gebruik van geweld tegen betogers en hun recht op vrijheid van vergadering en meningsuiting te eerbiedigen; onderstreept dat degenen die verantwoordelijk zijn voor het vallen van doden en gewonden zo snel mogelijk ter verantwoording worden geroepen en voor de rechter worden gebracht, ofwel voor nationale rechtbanken, ofwel voor het Internationale Strafhof te Den Haag; dringt er bij de Europese Unie en haar lidstaten op aan de vreedzame democratische aspiraties van de bevolking van Bahrein en Jemen te steunen, hun beleid ten aanzien van deze landen te herzien, de EU-gedragscodes betreffende wapenuitvoer na te leven en zich gereed te houden om bij eventuele serieuze toezeggingen van de nationale autoriteiten hulp te bieden bij de uitvoering van concrete politieke, economische en sociale hervormingsagenda's in deze landen; is uitermate bezorgd over de evolutie van de toestand in Bahrein en met name de terdoodveroordeling van vier betogers op 28 april 2011; vraagt de VV/HV druk uit te oefenen op de autoriteiten van Bahrein om een moratorium op executies in te stellen en om te zorgen voor eerlijke processen met een gepaste rechtsbijstand en met het recht beroep in te stellen;

72. spreekt opnieuw zijn volledige steun uit voor het speciaal tribunaal voor Libanon, als een bij resolutie 1757 van de VN-veiligheidsraad ingestelde onafhankelijke rechtbank die volgens de hoogste normen van rechtspleging te werk gaat; bevestigt opnieuw zijn krachtige steun voor de soevereiniteit, eenheid en territoriale integriteit van Libanon en voor de volledige functionering van alle Libanese instellingen; benadrukt dat interne stabiliteit en eerbiediging van het internationaal recht volledig verenigbaar zijn; roept alle politieke krachten in Libanon op om een open en constructieve dialoog te blijven voeren om het welzijn, de welvaart en de veiligheid van alle Libanese burgers te bevorderen; prijst de cruciale rol van de Interim-vredesmacht van de Verenigde Naties in Libanon (UNIFIL) en dringt aan op tenuitvoerlegging van alle bepalingen van Resolutie 1701 van de VN-Veiligheidsraad;

Azië

73. onderstreept dat iedere mogelijke oplossing op de lange termijn voor de Afghaanse crisis dient uit te gaan van de belangen van de Afghaanse burgers voor wat betreft hun binnenlandse veiligheid, civiele bescherming en sociaaleconomische ontwikkeling, en concrete maatregelen moet bevatten om armoede en discriminatie van vrouwen uit te roeien en de eerbiediging van mensenrechten en de rechtstaat te verbeteren, en eveneens moet voorzien in verzoeningsmechanismen, de beëindiging van de opiumproductie, krachtige inspanningen voor de opbouw van de staat, de integratie van Afghanistan in de internationale

Woensdag 11 mei 2011

gemeenschap en de verdrijving van Al Qaeda uit het land; benadrukt dat Afghanistan moet beschikken over een politiemacht die in staat is een minimumnorm van veiligheid te waarborgen, zodat vervolgens de buitenlandse militaire troepen uit het land kunnen worden teruggetrokken; herhaalt zijn standpunt dat een betekenisvolle betrokkenheid van de EU en de internationale gemeenschap in zijn geheel in Afghanistan gericht zou moeten zijn op hulp aan de Afghanen bij de opbouw van hun eigen staat, met sterkere democratische instellingen die in staat zijn de bevolking te vertegenwoordigen, op waarborging van de rechtsstaat, vrede, territoriale integriteit en duurzame sociale en economische ontwikkeling, en op verbetering van de levensomstandigheden voor alle burgers en met name vrouwen en kinderen, waarbij de historische, religieuze, spirituele en culturele tradities van alle etnische en religieuze gemeenschappen van het land moeten worden geëerbiedigd; wijst voorts op het belang van steun voor het maatschappelijk middenveld, de opbouw van democratische instellingen, bijvoorbeeld door opleiding van de veiligheidstroepen en de rechterlijke macht, en ondersteuning van onafhankelijke media, ngo's en parlementaire controle;

74. benadrukt opnieuw de cruciale rol van Pakistan in de regio en wijst er eens te meer op dat een stabiel, seculier en wettig Pakistan van vitaal belang is voor stabiliteit in Afghanistan en de gehele regio; onderstreept bovendien de mogelijke rol die Pakistan kan spelen in het Afgaanse vredesproces; ondertreeft dat Pakistan niet als toevluchtsoord voor Al Qaida en de Taliban mag dienen; erkent dat de verwoestende overstromingen van augustus 2010 een tegenslag zijn geweest voor de nieuwe regering van Pakistan, die een begin had gemaakt met de aanpak van talloze uitdagingen; spoort de Raad en de Commissie aan om, samen met de internationale gemeenschap in ruimere zin, met een krachtig solidariteitsbetoon en concrete hulp tegemoet te komen aan de dringende behoefte van Pakistan aan wederopbouw en herstel in de nasleep van de overstromingen en om de ambities van het land om een sterke en welvarende samenleving op te bouwen, te ondersteunen; verwelkomt de inspanningen van de EU, en moedigt verdere inspanningen aan, om enerzijds de politieke steun voor intensivering van de opbouw van instellingen en capaciteit in Pakistan te versterken en anderzijds de democratische instellingen van Pakistan te helpen bij de bestrijding van extremisme, in het bijzonder door te streven naar afschaffing van de blasfemiewetgeving en door het maatschappelijk middenveld in Pakistan te ondersteunen; dringt er bij Pakistan op aan onmiddellijk toe te treden tot het non-proliferatieverdrag en volledig samen te werken met de Internationale Organisatie voor Atoomenergie bij de openbaarmaking van het nucleaire arsenaal en de nucleaire faciliteiten van Pakistan;

75. geeft zijn volledige steun aan het vaste voornemen van de E3+3 (de vijf permanente leden van de VN-Veiligheidsraad en Duitsland) via onderhandelingen te komen tot een snelle oplossing voor de Iraanse nucleaire kwestie, teneinde de internationale gemeenschap het vertrouwen terug te geven dat het nucleaire programma van Iran van vreedzame aard is, overeenkomstig het basisbeginsel van het non-proliferatieverdrag; steunt de duale benadering van de Raad die erop is gericht een diplomatieke oplossing te vinden, aangezien dat de enige haalbare optie is om de nucleaire kwestie in Iran te beantwoorden; betreurt dat resolutie 1929(2010) van de VN-veiligheidsraad waarmee een vierde ronde van sancties tegen Iran werd geïntroduceerd vanwege zijn nucleaire programma en de aanvullende restrictieve maatregelen die door de EU, de VS, Japan, Canada en Australië zijn aangekondigd, onontkoombaar waren geworden wegens de weigering van Iran volledig mee te werken met de Internationale Organisatie voor Atoomenergie (IAEA) ten aanzien van de doelstellingen van zijn nucleaire programma; benadrukt dat een eventuele oplossing voor de nucleaire kwestie niet ten koste mag gaan van de EU-steun voor het Iraanse maatschappelijk middenveld en zijn terechte aanspraken op universele mensenrechten en werkelijk democratische verkiezingen;

76. spreekt zijn krachtige veroordeling uit over de aanhoudende provocerende, ophitsende en antisemitische retoriek van de president van Iran die heeft opgeroepen Israël "van de kaart te vegen", en betreurt in het bijzonder de geuite dreigementen aangaande het bestaan van de staat Israël zelf; is uiterst bezorgd over het exponentieel stijgende aantal executies in Iran die neerkomen op buitengerechtelijke staatsmoorden, aangezien enige vorm van behoorlijk proces ontbreekt, alsmede over de voortdurende systematische onderdrukking van burgers die streven naar meer vrijheid en democratie; onderstreept dat officiële onderlinge contacten tussen de delegaties van het Europees Parlement en de Majlis ook zouden moeten worden gebruikt om mensenrechtenkwesties aan te kaarten, zouden moeten worden gekoppeld aan de voorwaarde politieke gevangenen en mensenrechtenactivisten vrijelijk te kunnen bezoeken, terwijl de afgevaardigden eveneens in de gelegenheid zouden moeten worden gesteld om in alle vrijheid een breed scala aan politieke standpunten uit te wisselen; verzoekt de VV/HV voorbereidingen te treffen om opnieuw een EU-delegatie in Iran te vestigen om het mogelijk te maken de situatie ter plaatse vanuit een EU-perspectief te volgen; dringt er bij het Iraanse regime op aan zich te onthouden van inmenging in interne zaken van Irak;

77. uit zijn voldoening over de intensivering van de sectorale dialogen met China en roept op tot gezamenlijke en eensgezinde inspanningen met betrekking tot de controversiële kwesties die tijdens de recente Top EU-China aan de orde zijn gesteld; verwelkomt de voortgang met betrekking tot een beter economisch en justitieel bestuur; is diep verontrust over de aanhoudende ernstige en stelselmatige mensenrechtenschendingen in het land, onder andere ten aanzien van de rechten van minderheden en in het bijzonder die van Tibetanen, Oeigoeren en Mongolen, en verzoekt de VV/HV de dialoog over de mensenrechten te intensiveren en ervoor te zorgen dat de mensenrechten een permanent agendapunt vormen;

Woensdag 11 mei 2011

78. wijst erop dat de betrekkingen met Japan ingrijpend zullen worden beïnvloed door de verschrikkelijke aardbeving, de tsunami en de hierop volgende nucleaire catastrofe die het land hebben getroffen, en verwacht van de EU dat zij solidariteit toont en steun biedt teneinde de Japanse autoriteiten te helpen deze ramp het hoofd te bieden; is van mening dat juist na de recente rampzalige gebeurtenissen de betrekkingen van de EU met Japan, een land dat net als de EU hecht aan democratische waarden en mensenrechten, uiterst belangrijk blijven, zowel in economische zin als met betrekking tot samenwerking in multinationale fora; benadrukt dat de huidige concentratie op China niet ten koste mag gaan van de noodzakelijke inspanningen om de samenwerking met Japan te intensiveren en de resterende obstakels voor economische vervlechting weg te nemen;

79. verwelkomt de stappen die door de partijen aan beide zijden van de Straat van Taiwan zijn gezet en die hebben geleid tot de ondertekening van circa 15 overeenkomsten, met inbegrip van de kaderovereenkomst voor economische samenwerking (ECFA) en een overeenkomst over intellectuele-eigendomsrechten, in juni 2010; spreekt, aangezien de uitbreiding van economische betrekkingen tussen China en Taiwan in het belang van beide landen en van de EU is, zijn krachtige steun uit voor versterking van de economische banden tussen de EU en Taiwan en de ondertekening van een economische samenwerkingsovereenkomst tussen de EU en Taiwan; spreekt nogmaals zijn steun uit voor de betekenisvolle deelname van Taiwan als waarnemer in relevante internationale organisaties en activiteiten, zoals het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (UNFCCC), de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) en de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie (ICAO); prijst het besluit van de EU om Taiwanese burgers een visumvrijstelling te verlenen, hetgeen zal bijdragen aan de versterking van handels- en investeringsbetrekkingen tussen de EU en Taiwan, alsook aan contacten tussen mensen onderling;

80. geeft zich rekenschap van het enorme belang van India als opkomende regionale economische mogendheid en als een belangrijke democratische partner voor Europa; prijst de samenwerking van India met de EU, met name in Afghanistan en bij operatie Atalanta; roept op tot nauwere samenwerking bij vraagstukken op het gebied van nucleaire ontwapening, klimaatverandering, mondiaal economisch bestuur en de bevordering van democratie, de rechtsstaat en mensenrechten; spreekt zijn zorg uit over de onder druk staande burgerlijke vrijheden en mensenrechten in Jammu en Kashmir en over het voortbestaan van culturele discriminatie op grond van kaste; verwacht dat het strategisch partnerschap met India zich zal ontwikkelen in overeenstemming met het gemeenschappelijk actieplan, zodat het concrete resultaten oplevert; ziet uit naar de spoedige sluiting en ondertekening van een vrijhandelsovereenkomst, maar onderstreept tegelijkertijd dat de huidige onderhandelingen over een dergelijke overeenkomst onder geen beding een belemmering mogen vormen voor de inspanningen om de armoede in India terug te dringen;

Afrika

81. spreekt zijn krachtige steun en bemoediging uit voor de partnerschappen met de Afrikaanse Unie (AU) en andere Afrikaanse regionale organisaties ten aanzien van de aanpak van stabiliteits- en veiligheidsproblemen op het Afrikaans continent en de bewerkstelling van vooruitgang op andere belangrijke gebieden, zoals democratisch bestuur en mensenrechten, klimaatverandering en de verwezenlijking van de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling; is van mening dat het proces van voortschrijdende verantwoordelijkheid en zelfstandigheid van de AU met betrekking tot veiligheids- en stabiliteitsvraagstukken op het Afrikaans continent, met name wat betreft vredeshandhavingsmissies, vereist dat de opbouw van de institutionele structuur en de besluitvormingsprocessen binnen de AU worden geconsolideerd en dat de EU de AU in dit verband bijstand verleent;

82. betuigt zijn instemming met het besluit een alomvattende EU-strategie voor de Hoorn van Afrika uit te stippelen, door te helpen bij het opnieuw opbouwen van staatsinstellingen in Somalië, door menselijke veiligheid te koppelen aan ontwikkeling, de rechtsstaat, eerbiediging van de mensenrechten en de rechten van de vrouw, en die aldus alle EU-instrumenten omvat, teneinde oplossingen te bieden voor de lange termijn;

83. verwelkomt de bereidwilligheid van de EU om de vreedzame tenuitvoerlegging van het alomvattend vredesakkoord in Sudan te ondersteunen en toe te werken naar regionale stabiliteit voor de lange termijn; benadrukt tegelijkertijd dat er hernieuwde pogingen dienen te worden gedaan om een einde te maken aan de onveilige situatie en een duurzame vredesregeling tot stand te brengen voor Darfur; is van mening dat de aanstaande onafhankelijkheid van Zuid-Sudan gevolgen heeft voor de stabiliteit van cultureel verdeelde staten en uitdagingen oplevert waarop de VV/HV moet zijn voorbereid; feliciteert het Sudanese volk met het soepele verloop van het referendum in Zuid-Sudan, zoals bevestigd door de verkiezingswaarnemingsmissie van de EU; dringt er bij de EU op aan om ondersteuning te blijven verlenen aan de inspanningen van de partijen om vooruitgang te boeken in de nog hangende zaken in het kader van de algehele vredesregeling, met bijzondere aandacht voor de situatie van vluchtelingen en repatrianten, en zich te bezinnen op maatregelen die nodig zijn om de duurzaamheid van de noord-zuid-betrekkingen na het referendum te waarborgen;

Woensdag 11 mei 2011

84. herinnert eraan dat Alassane Ouattara de enige legitieme winnaar is van de presidentsverkiezingen die op 28 november 2010 in Ivoorkust zijn gehouden, en dat de verkiezingsresultaten niet kunnen worden aangevochten; neemt kennis van de arrestatie van de zittende leider Laurent Gbagbo en hoopt dat zij bijdraagt aan een beëindiging van het geweld; dringt er bij alle politieke en militaire krachten in het land op aan de wil van de Ivoriaanse kiezers te eerbiedigen en onverwijd te zorgen voor een vreedzame overdracht van de macht, en roept in dit verband op tot het herstel van recht en orde; verzoekt de EU president Ouattara volledig te steunen bij inspanningen die zijn gericht op verzoening, herstel en ontwikkeling, en op de bevordering van welvaart en stabiliteit voor de Ivoriaanse bevolking;

85. is van mening dat de EU een alomvattende strategie voor de veiligheid en stabiliteit in de Sahel-regio moet hanteren; benadrukt nogmaals dat terrorisme en grensoverschrijdende georganiseerde criminaliteit (drugs, wapens, sigaretten, mensensmokkel) een ernstige bedreiging vormen, niet alleen voor de landen van de regio, maar ook rechtstreeks voor de Europese Unie; acht het noodzakelijk dat de EU landen in de regio ondersteunt bij de ontwikkeling van beleid en instrumenten om deze toenemende veiligheidsdreigingen aan te pakken middels de inzet van alle relevante EU-instrumenten om hardnekkige conflicten zoals het conflict inzake de westelijke Sahara op te lossen en democratische hervormingen in alle landen van de regio te bevorderen, armoede uit te bannen, duurzame ontwikkeling te waarborgen, aan klimaatverandering gerelateerde problemen in de regio aan te pakken, zuid-zuid en zuid-noord migratiestromen te beheren en democratie, de rechtsstaat, mensenrechten, de opbouw van institutionele structuren (met name voor de veiligheidssector) en de bestrijding van georganiseerde criminaliteit te waarborgen; meent dat tevens een proces van consensusvorming tussen de landen van de regio in gang moet worden gezet, in samenwerking met en onder toenemende verantwoordelijkheid van de AU;

86. verwelkomt het besluit van de Raad met betrekking tot Zimbabwe om de beperkende maatregelen tegen bepaalde politici, functionarissen en bedrijven die het regime van Mugabe in het zadel houden te verlengen; betreurt dat er nog geen toereikende democratische verandering heeft plaatsgevonden en dringt er in het bijzonder bij de SADC-landen op aan te helpen waarborgen dat in Zimbabwe snel vrije en eerlijke verkiezingen onder internationaal toezicht worden gehouden en dat op korte termijn de weg wordt bereid voor een soepele machtsoverdracht;

87. spreekt zijn zorg uit over de beëindiging van de GVDB-missie in Guinee-Bissau in september 2010 en dringt er bij de Raad en de VV/HV op aan zich te bezinnen op nieuwe manieren om de georganiseerde misdaad in Guinee-Bissau te bestrijden, en het land ervoor te behoeden eveneens een "narco-staat" te worden;

Latijns-Amerika

88. verwelkomt de afronding van de onderhandelingen over de associatieovereenkomst met Midden-Amerika en over de meerpartijenovereenkomst inzake handel met Peru en Colombia; benadrukt niettemin dat de EU prioriteit moet blijven geven aan regionale integratieprocessen in Latijns-Amerika; merkt met voldoening op dat de onderhandelingen over de associatieovereenkomst met Mercosur zijn hervat en dringt aan op snelle afronding ervan;

89. begroet met instemming de positieve resultaten van de in Madrid gehouden EU-LAC-Top en onderstreept de noodzaak toe te zien op de tenuitvoerlegging van het actieplan van Madrid; wijst opnieuw op de noodzaak een Europees-Latijns-Amerikaans handvest voor vrede en veiligheid aan te nemen dat, op basis van het Handvest van de Verenigde Naties en desbetreffende internationale wetgeving, strategieën en richtsnoeren bevat voor een gezamenlijk politiek en veiligheidsoptreden om gemeenschappelijke dreigingen en uitdagingen het hoofd te bieden;

*

* *

90. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, de Raad, de Commissie, de regeringen en parlementen van de EU-lidstaten, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, de secretaris-generaal van de NAVO, de voorzitter van de Parlementaire Vergadering van de NAVO, de fungerend voorzitter van de OVSE, de voorzitter van de Parlementaire Assemblée van de OVSE, de voorzitter van het Comité van ministers van de Raad van Europa en de voorzitter van de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa.

Woensdag 11 mei 2011

Ontwikkeling van een gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon

P7_TA(2011)0228

Resolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over de ontwikkeling van een gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon (2010/2299(INI))

(2012/C 377 E/07)

Het Europees Parlement,

- gelet op titel V van het Verdrag betreffende de Europese Unie en op het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gezien het Handvest van de Verenigde Naties,
- gezien de Europese veiligheidsstrategie (EVS) met als titel "Een veilig Europa in een betere wereld", die op 12 december 2003 door de Europese Raad is aangenomen, en gezien het verslag over de tenuitvoerlegging van de EVS met als titel "Veiligheid in een veranderende wereld", dat op 11-12 december 2008 is aangenomen door de Europese Raad,
- gezien de op 9 december 2010 en op 31 januari 2011 aangenomen conclusies van de Raad Buitenlandse Zaken (Raad Defensie) inzake het GVDB,
- gezien de resultaten van de topbijeenkomst van Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk over samenwerking op het gebied van veiligheid en defensie van 2 november 2010,
- gezien de interne veiligheidsstrategie voor de EU, die op 25-26 maart 2010 door de Europese Raad is bekrachtigd,
- gezien het besluit van de Raad van 26 juli 2010 tot vaststelling van de organisatie en werking van de Europese dienst voor extern optreden ⁽¹⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 23 november 2010 over civiel-militaire samenwerking en de ontwikkeling van civiel-militaire capaciteiten ⁽²⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 10 maart 2010 over de tenuitvoerlegging van de Europese veiligheidsstrategie en het gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid ⁽³⁾,
- gelet op artikel 48 van zijn Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie buitenlandse zaken (A7-0166/2011),

Buitenlands en veiligheidsbeleid

1. herinnert eraan dat snelle en diepgaande veranderingen optreden in de internationale verhoudingen door de verschuiving van de macht naar opkomende internationale spelers en een sterkere onderlinge afhankelijkheid die zich uitstrekt van economische en financiële problemen tot aantasting van het milieu en klimaatverandering, energie- en hulpbronnen-schaarste en onderling samenhangende veiligheidsuitdagingen;

2. erkent dat in een turbulente wereld en in een tijd van economische en financiële crisis de Europese Unie haar strategische autonomie moet vergroten teneinde haar waarden hoog te houden, haar belangen te verzekeren en haar burgers te verdedigen door een gedeelde visie te ontwikkelen op de belangrijkste uitdagingen en bedreigingen en door haar capaciteiten en middelen aan te wenden voor een adequaat antwoord hierop, zodat een bijdrage wordt geleverd aan het bewaren van de internationale vrede en wereldwijde veiligheid, onder meer door het nastreven van een doelmatig multilateralisme;

⁽¹⁾ PB L 201 van 3.8.2010, blz. 30.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0419.

⁽³⁾ PB C 349E van 22.12.2010, blz. 63.

Woensdag 11 mei 2011

3. is van oordeel dat een grotere strategische autonomie in veiligheidsaangelegenheden voor de Europese Unie het vermogen veronderstelt om het eens te worden over gemeenschappelijke politieke doelstellingen en strategische richtlijnen, strategische partnerschappen te sluiten met een breed scala aan relevante internationale organisaties en staten, waaronder de NAVO, adequate informatie in te winnen en gezamenlijke analyses en evaluaties te genereren, financiële, civiele en militaire hulpbronnen aan te wenden en waar nodig te bundelen, effectieve crisisbeheersingsoperaties te plannen en uit te voeren binnen het uitgebreide bestek van de Petersberg-taken en een gemeenschappelijk defensiebeleid vast te stellen en uit te voeren door een concrete basis te leggen voor een gemeenschappelijke defensie;

4. benadrukt dat de nieuwe bepalingen over het gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid (GVDB) van het Verdrag van Lissabon voorzien in een krachtige politieke verklaring betreffende de intentie van de EU om op te treden als een voorvechter van stabiliteit in de wereld evenals in een duidelijk rechtskader voor de versterking van haar mogelijkheden om haar buitenlands en veiligheidsbeleid te voeren door middel van een alomvattende benadering waarbij alle instrumenten die de Unie en haar lidstaten ter beschikking staan kunnen worden ingezet om crises en conflicten te voorkomen of te beheersen en om een duurzame vrede tot stand te brengen;

5. herinnert er in het bijzonder aan dat:

a) het GBVB en het GVDB, dat integraal deel daarvan uitmaakt, zijn ondergebracht in het juridisch bindend institutioneel kader van EU-beginselen (democratie, de rechtsstaat, de universaliteit en ondeelbaarheid van de mensenrechten en fundamentele vrijheden, eerbiediging van de menselijke waardigheid, de beginselen van gelijkheid en solidariteit, alsook naleving van de beginselen van het Handvest van de VN en van het internationaal recht, met inbegrip van de verantwoordelijkheid tot bescherming) en dat de doelstellingen van het GBVB en GVDB zijn opgenomen in de algemene doelstellingen voor het extern optreden van de EU,

b) de EU bij het uitvoeren van het buitenlands en veiligheidsbeleid, inclusief het GVDB, samenhang en coherentie moet verzekeren tussen aan de ene kant de verschillende gebieden van haar extern optreden en tussen externe en interne beleidsonderdelen; merkt op dat de hoge vertegenwoordiger een bijzondere verantwoordelijkheid op dit gebied heeft,

c) de vicevoorzitter/hoge vertegenwoordiger, in nauwe samenwerking met de lidstaten, het GBVB uitvoert, samen met de Commissie voorstellen doet voor GVDB-besluiten, missies en het gebruik van nationale middelen en instrumenten van de Unie en, zo nodig, de civiele en militaire aspecten daarvan coördineert, de Raad Buitenlandse Zaken voorziet en, in de hoedanigheid van hoge vertegenwoordiger en tegelijkertijd vicevoorzitter van de Commissie, zowel belast is met de verantwoordelijkheid voor externe betrekkingen als met de coördinatie en samenhang van het extern optreden van de Unie in zijn totaliteit,

d) de hoge vertegenwoordiger de bevoegdheid heeft de Raad voorstellen te doen op het gebied van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de Europese Raad, en onder de algemene leiding van de Europese Raad, in welk geval de Raad bij gekwalificeerde meerderheid kan besluiten;

6. benadrukt dat de plicht tot consistentie als gedefinieerd in het Verdrag, de nieuwe formulering van artikel 40 VEU (volgens hetwelk de uitvoering van zowel het GBVB als de andere EU-beleidsonderdelen geen gevolgen heeft voor de toepassing van de respectieve procedures) en de recente jurisprudentie van het Hof van Justitie (zie de SALW-zaak) zowel het primaat van de communautaire methode bevestigen als de specifieke kenmerken en prerogatieven van het GBVB waarborgen en tegelijkertijd de convergentie van verschillende beleidsonderdelen, instrumenten, bronnen en rechtsgrondslagen bevorderen in een integrale en alomvattende benadering waarin het bijdragen tot vrede en veiligheid in de wereld een interdisciplinair doel wordt van intern en extern optreden van de EU en waarin het GVDB daarvan een instrument is; merkt op dat de militaire middelen ook in het geval van natuurrampen en door de mens veroorzaakte rampen kunnen worden gebruikt, zoals in de praktijk is gebleken bij de coördinatie van het militair potentieel door militair personeel van de EU ter ondersteuning van onder civiele leiding uitgevoerde humanitaire-hulpoperaties tijdens de overstromingen in Pakistan in 2010, overeenkomstig de toepasselijke VN-richtsnoeren over het gebruik van militaire en civiele defensiemiddelen bij internationale rampenbestrijding (Oslo-richtsnoeren) en naar aanleiding van een verzoek van de Commissie;

7. spreekt dan ook zijn bezorgdheid uit over het feit dat er meer dan een jaar na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon nog geen duidelijke tekenen zijn van een allesomvattende post-Lissabon benadering waarin traditionele procedurele en institutionele barrières kunnen worden overwonnen met behoud van de respectieve wettelijke prerogatieven als het gaat om de veiligheid van de Europese burger;

Woensdag 11 mei 2011

8. is ervan overtuigd dat voor een geloofwaardig extern veiligheidsbeleid een sterkere onderlinge afhankelijkheid tussen de lidstaten vereist is en een verbetering van de interne samenhang, het wederzijds vertrouwen en de solidariteit, vergelijkbaar met de ontwikkelingen op het gebied van interne veiligheid door het samenwerkingsverband van Schengen (op basis waarvan de landen met het controleren van de eigen grenzen ook de grenzen van de andere lidstaten controleren, nationale normen een Europese draagkracht krijgen en de taken die zijn verbonden aan het beschermen van de nationale veiligheid ook kunnen leiden tot operaties op het grondgebied van een andere lidstaat of tot de vorming van gemeenschappelijke teams die opereren volgens de Europese normen);

9. betreurt dat de EU-lidstaten niet bereid zijn een gemeenschappelijk standpunt in te nemen met betrekking tot de crisis in Libië, resolutie 1973 van de VN-Veiligheidsraad en de uitvoeringsbepalingen daarvan; is zeer verontrust over het gevaar dat ad hoc-coalities van bereidwilligen of bilaterale samenwerkingsverbanden als haalbare substituten voor het GVDB in overweging worden genomen, aangezien geen enkele lidstaat in de gelegenheid is ter zake van defensie- en veiligheid een significante rol op het wereldtoneel van de 21ste eeuw te spelen; wijst erop dat het Verdrag van Lissabon in de mogelijkheid voorziet om de uitvoering van een crisisbeheersingsoperatie toe te vertrouwen aan een groep lidstaten, een en ander evenwel uitsluitend in het kader van een besluit van de Raad waarbij het doel, de reikwijdte en de voorschriften voor de uitvoering ervan worden vastgesteld, en in samenspraak met de HV/VV; onderstreept dat een gemeenschappelijke reactie op de ontwikkelingen in Libië essentieel is bij het formuleren van een geloofwaardige nieuwe benadering in het beleid van de EU ten opzichte van de zuidelijke buurlanden; onderstreept opnieuw dat het bij resolutie 1973 (2011) van de VN-Veiligheidsraad verleende mandaat om de Libische burgerbevolking te beschermen niet te buiten mag worden gegaan door buitensporig gebruik van geweld; roept de VV/HV op concrete maatregelen te nemen om tot een spoedig staakt-het-vuren te komen, zodat er een einde komt aan het bloedvergieten en het lijden onder de Libische bevolking; dringt er bij de VV/HV op aan een krachtige en directe rol te spelen bij het bevorderen van politieke initiatieven in deze richting; acht het van essentieel belang nauw met de Tijdelijke Nationale Overgangsraad, de Afrikaanse Unie en de Arabische Liga samen te werken om in het huidige militaire conflict de weg te effenen voor politieke en diplomatieke oplossingen, waaronder de doelstelling het aftreden van het Kadhafi-regime te verzekeren; wijst erop dat het uitstippelen van een strategie voor de Sahel-regio en de Hoorn van Afrika een andere concrete mogelijkheid biedt om aan te tonen dat de EU in staat is zowel op veiligheids- als op ontwikkelingsgebied problemen aan te pakken;

10. roept de Europese Raad op tot verwezenlijking van zijn taak strategische belangen en politieke doelstellingen van de EU vast te stellen door een Europees buitenlands beleid uit te werken dat is afgestemd op de internationale ontwikkelingen, gebaseerd is op een daadwerkelijke convergentie van de verschillende dimensies van het extern optreden van de EU en regelmatig wordt herzien; roept de hoge vertegenwoordiger/vicevoorzitter en de Raad op om het concept van menselijke veiligheid verder uit te werken, het centraal te stellen in de Europese strategie voor het buitenlands beleid en het om te zetten in concrete beleidsrichtsnoeren;

11. verzoekt de Europese Raad en zijn voorzitter deze taak uit te voeren door een politieke dialoog met het Europees Parlement aan te gaan en de aanbevelingen van het Parlement te bespreken; onderstreept dat deze dialoog noodzakelijk is in het licht van de nieuwe bepalingen van de Verdragen en de eis om de strategie voor het buitenlands beleid te bepalen en ten uitvoer te leggen op basis van een daadwerkelijk alomvattende aanpak; dringt erop aan dat deze dialoog regelmatig plaatsvindt en zowel de geboekte vooruitgang als de vooruitzichten hierin centraal staan;

12. wijst erop dat de rol van het Europees Parlement als het orgaan dat de EU-burgers rechtstreeks vertegenwoordigt van het Parlement een essentiële bron van democratische legitimering van het GBVB en het GVDB maakt en dat het hieraan het recht ontleent dat naar behoren met zijn standpunten en aanbevelingen rekening wordt gehouden;

13. herinnert er bovendien aan dat de VV/HV op grond van het Verdrag is onderworpen aan een vertrouwensstemming van het Europees Parlement en dat het Europees Parlement medebeslissingsbevoegdheid heeft voor de begroting van het extern optreden van de EU, met inbegrip van civiele missies in het kader van het GBVB en het GVDB en de administratieve kosten die voortvloeien uit de coördinatie van militaire operaties door de EU, en dat zijn instemming onontbeerlijk is om de EU-strategieën te vertalen naar wettelijke voorschriften en om internationale overeenkomsten te sluiten, met inbegrip van internationale overeenkomsten die voornamelijk betrekking hebben op het GBVB en met als enige uitzondering internationale overeenkomsten die uitsluitend betrekking hebben op het GBVB;

14. wenst nauwer samen te werken met de nationale parlementen in de EU bij de democratische controle van het GBVB en het GVDB, met het doel om hun invloed op de politieke keuzen van de andere Europese instellingen en de lidstaten onderling te versterken, met volledige eerbiediging van de bestaande prerogatieven op het gebied van defensiebeleid van de nationale parlementen; betreurt het feit dat tijdens de vergadering van de Conferentie van EU-parlementsvoorzitters op 4-5 april 2011 geen overeenstemming is bereikt over de thema's van een interparlementaire conferentie over het GBVB/GVDB, en hoopt op een

Woensdag 11 mei 2011

overeenkomst met de parlementen van de lidstaten over nieuwe vormen van interparlementaire samenwerking op dit vlak; herinnert eraan dat in artikel 9 van protocol 1 bij het Verdrag van Lissabon betreffende de rol van de nationale parlementen in de Europese Unie duidelijk staat dat het Europees Parlement en de nationale parlementen samen bepalen hoe binnen de Unie een efficiënte en regelmatige samenwerking tussen de verschillende parlementen kan worden georganiseerd en gestimuleerd;

15. onderstreept de rol die de Commissie op grond van de Verdragen heeft bij de uitvoering van beleid en acties met betrekking tot andere terreinen van het externe optreden van de EU, bij het indienen van wetgevingsvoorstellen, bij de uitvoering van de begroting en het beheer van communautaire programma's en bij het verzorgen van de externe vertegenwoordiging van de EU, met uitzondering van het GBVB; verzoekt de Raad, de Commissie en het Parlement nauwer samen te werken om, met inachtneming van hun prerogatieven, te zorgen voor samenhang tussen de verschillende gebieden van het externe optreden van de EU zodat de instrumenten van het GVDB doeltreffender worden gebruikt;

16. benadrukt dat de bevoegdheden van de VV/HV niet enkel neerkomen op een "dubbele pet", maar een samensmelting vormen van functies en van bronnen van legitimiteit, waardoor deze functie in het middelpunt komt te staan van het proces voor de totstandbrenging van samenhang tussen de verschillende instrumenten, spelers en procedures van het externe optreden van de EU; verzoekt de VV/HV haar rol op dynamische wijze te interpreteren en een opbouwende dialoog met het Parlement aan te gaan met als doel om enerzijds een politieke consensus tussen de lidstaten actief te bevorderen over de strategische lijnen en de politieke keuzen binnen het GBVB en het GVDB, en anderzijds te zorgen voor samenhang, daadwerkelijke coördinatie en benutting van alle potentiële synergieën tussen het GBVB en het GVDB en de andere gebieden van het externe optreden van de EU, alsook de interne beleidsgebieden van de EU die van invloed zijn op of gevolgen hebben voor het externe optreden;

17. acht de rol van de EDEO van fundamenteel belang om een daadwerkelijk alomvattende aanpak te ontwikkelen, gebaseerd op volledige integratie tussen het GVDB, het GBVB en de andere terreinen van het extern optreden van de EU, met name het ontwikkelingssamenwerkingsbeleid, het handels- en het energiebeleid; is verheugd over de uitkomst van de onderhandelingen, die hebben geleid tot de oprichting van de EDEO als structuur die in dienst staat van de instellingen van de Unie en van de verschillende terreinen van het extern optreden van de Unie en waarbij de dienst een breed takenpakket is toegewezen en tegelijkertijd voor een sterke binding met de Commissie is gezorgd, zonder de prerogatieven van de Commissie op welke manier ook aan te tasten, en wenst dat het belasting van de EDEO met de strategische planning van de belangrijkste financiële instrumenten die samenhangen met het extern optreden van de EU ertoe leidt dat deze daadwerkelijk coherent worden ingezet in het kader van de beginselen en doelstellingen van de Unie;

18. spreekt opnieuw zijn steun uit voor een betere coördinatie en een sterkere synergie tussen de civiele en militaire structuren en capaciteiten op het gebied van crisisbeheersing binnen de alomvattende aanpak, waarbij tegelijkertijd de verschillen tussen de civiele en militaire rollen en de diverse besluitvormingsprocedures en commandostructuren in stand moeten worden gehouden;

19. betreurt dat het voorlopige organigram van de EDEO niet alle eenheden omvat die zich bezighouden met de planning en programmering van crisisrespons, conflictpreventie en vredesopbouw met de structuren van het GVDB, overeenkomstig het akkoord van Madrid; vraagt in verband hiermee ten eerste dat geregeld vergaderingen worden gehouden van een crisisbeheersingsraad, bestaande uit het directoraat Crisisbeheer en Planning (CMPD), het civiele plannings- en uitvoeringsvermogen (CPCC), de Militaire Staf van de Europese Unie (EUMS), het Gemeenschappelijke Situatiecentrum (SITCEN) van de EU, de eenheden voor vredesopbouw, conflictpreventie, bemiddeling en veiligheidsbeleid, het voorzitterschap van het PVC, de landendesks en de andere betrokken beleidsafdelingen, onder het gezag van de VV/HV en de uitvoerend secretaris-generaal, met deelname van de structuren van de Commissie voor humanitaire hulp, burgerbescherming en interne veiligheid, al naar gelang de omstandigheden; is van mening dat deze vergaderingen moeten worden gecoördineerd door de uitvoerend directeur voor crisisrespons; verzoekt de VV/HV en de Commissie deze structuur te voorzien van een efficiënt waarschuwings- en alarmsysteem en van een grote, gemeenschappelijke werkruimte die gevestigd is binnen de EDEO en waarmee het toezicht vierentwintig uur per dag en zeven dagen per week kan worden verzekerd, zodat de huidige dubbele werkvoorzieningen, die nauwelijks zijn te rijmen met de noodzaak om over een adequaat systeem voor toezicht en snelle crisisrespons te beschikken, kunnen worden vermeden; is van mening dat er dient te worden voorzien in regelmatige coördinatie en uitwisseling tussen dit systeem en het Europees Centrum voor respons in noodsituaties dat momenteel door de Commissie wordt ontwikkeld, teneinde voor adequate synergie te zorgen met inachtneming van elkaars specifieke taken; vraagt ten tweede om totstandbrenging van een permanente werkstructuur tussen voornoemde actoren ook buiten acute crisisbeheersing om, ten einde gemeenschappelijke benaderingen te ontwikkelen, bijvoorbeeld op het gebied van de rechtsstaat of hervorming van de veiligheidssector; vraagt ten derde om een tussentijdse beoordeling van de huidige afspraken, ten einde te komen tot werkelijk geïntegreerde strategische planning en conceptuele ontwikkeling op het gebied van crisisbeheersing en vredesopbouw voor de EDEO;

Woensdag 11 mei 2011

20. is van mening dat de crisisbeheersingsraad de EDEO één noodplanning moet verstrekken ten aanzien van de potentiële crisishaarden en crisisscenario's en in de tweede plaats, ook via een crisisplatform, als taak moet hebben om concreet de crisisrespons te beheren door de coördinatie te voeren over de inzet van diverse financiële instrumenten en van de capaciteiten die de EU ter beschikking staan, zowel in Brussel als ter plaatse, zonder afbreuk te doen aan de specifieke besluitvormingsprocedures en rechtsgronden met betrekking tot de inzet van civiele en militaire capaciteiten op grond van het GBVB en het GVDB en het gebruik van de communautaire instrumenten;

21. onderstreept de noodzaak om de civiele en militaire structuren, diensten en eenheden voor crisisrespons die zijn ondergebracht in de EDEO en met name in de Commissie, op een beter doordachte wijze te versterken, in te delen en te organiseren:

- a) vraagt om de versterking van de eenheid voor de operationele planning van de civiele missies van het CPCC,
- b) herhaalt zijn verzoek om de Dienst Instrumenten buitenlands beleid (FPIS) die belast is met de planning en programmering van de crisisresponsmaatregelen in het kader van artikel 3 van het stabiliteitsinstrument te integreren in de crisisbeheersings- en vredesopbouwstructuren van de EDEO, en met name om de voormalige Relex/A2-posten die zijn toegewezen aan Eenheid 2 van de nieuwe instrumenten voor buitenlands beleid (12 AD's en 5 AST's), naar de EDEO over te hevelen; herinnert eraan dat deze overheveling een voorwaarde is voor de intrekking van het voorbehoud voor de desbetreffende begrotingslijn van de Commissie,
- c) steunt de oprichting van een gemeenschappelijk dienstencentrum voor het beheer van GVDB-missies, waardoor eenheid 3 "CFSP Operations of the Foreign Policy Instruments" van de Commissie (ex Relex/A3) en de eenheid "Mission support" van het CPCC samen worden ondergebracht in een inter-institutioneel kantoor; merkt op dat door zich bezig te houden met het personeel, de logistiek, de inkoop en financiële verantwoordelijkheden van de civiele GVDB-missies en door de missiehoofden van een gedeelte van hun administratieve taken te ontheffen de nieuwe dienst zou zorgen voor betere efficiëntie, zowel door de administratieve functies te bundelen, uitgaand van het proces voor personeelswerving- en selectie, als door de inkoop en het beheer van de voorzieningen te centraliseren;

22. betreurt de magere resultaten die zijn behaald in het kader van het civiele hoofddoel 2010 op het gebied van civiele capaciteiten, en in het bijzonder het verschil tussen de personeelseenheden die op papier door de lidstaten ter beschikking zijn gesteld en degenen die daadwerkelijk beschikbaar waren voor de missies en de beperkte vorderingen ten aanzien van de opleiding van het personeelsbestand (ontbreken van gemeenschappelijke regels, beperkt aantal opleidingsprogramma's dat is geüpload naar het programma voor opleidingsmogelijkheden "Schoolmaster" in de Goalkeeper software-omgeving); verzoekt de VV/HV, de Raad en de lidstaten op gecoördineerde wijze het proces voor de ontwikkeling van civiele capaciteiten te herstarten, in het bijzonder op het gebied van werving, genderevenwicht, opleiding en uitzending; onderstreept met name het belang van een voortdurend voortbouwen op de erfenis van de twee civiele hoofddoelen die de EU tot dusverre heeft nagestreefd om aan deze buitengewone uitdagingen het hoofd te bieden; dringt aan op het instellen van een communautair mechanisme ter versterking van de civiele capaciteiten, met name de opleiding en de versterking van het civiele gedeelte van de Europese veiligheids- en defensieacademie;

Veiligheid en defensie

23. constateert andermaal dat geloofwaardige, betrouwbare en beschikbare militaire capaciteiten een onontbeerlijke voorwaarde zijn voor een autonoom GVDB en een alomvattende aanpak, en dat de lidstaten hierin moeten voorzien; onderstreept voorts dat deze militaire capaciteiten voor diverse toepassingen kunnen worden gebruikt, waaronder ook civiele toepassingen, in het kader van de beginselen waarop het optreden van de Unie op het internationaal toneel is gegrondvest en de autonomie van de rechtsorde van de EU;

24. betreurt het grote contrast tussen de 200 miljard euro die jaarlijks voor defensie wordt uitgegeven door de lidstaten, het gebrek aan beschikbare middelen voor de EU en de zich pijnlijk voortslepende conferenties over de opbouw van een strijdmacht voor militaire operaties van de EU, dit alles in het licht van een overtal aan personeel en meer dan voldoende capaciteit; betreurt het feit dat de methode voor de vorming van de strijdkrachten in meer dan twaalf jaar geen feitelijke verbeteringen heeft opgeleverd ten aanzien van de kwantiteit en kwaliteit van de militaire capaciteiten die voor de GVDB-taken beschikbaar zijn; onderstreept de noodzaak om de verbeteringen van de militaire capaciteiten regelmatig te evalueren; wijst erop dat er een steeds grotere wanverhouding bestaat tussen de toenemende vraag van buiten en de middelen die de lidstaten aan de Unie ter beschikking stellen;

Woensdag 11 mei 2011

25. uit zijn bezorgdheid over het feit dat de huidige economische terughoudendheid dreigt te leiden tot bezuinigingen die niet op Europees niveau worden afgestemd en tot voortdurende overlappingsen die vragen opwerpen over het bestaan van het GVDB, en dat deze situatie de lidstaten er juist toe zou moeten aanzetten slimmer te investeren in defensie door een groter aandeel van hun defensiecapaciteiten, -begrotingen en -behoeften te bundelen en met elkaar te delen, waarmee ze tegelijkertijd de veiligheid voor hun burgers verhogen; doet een beroep op de lidstaten om meer transparantie te ontwikkelen ten aanzien van hun respectieve defensiebegrotingen;

26. herinnert eraan dat het GBVB en het GVDB ook moeten leiden tot ontwapening en non-proliferatie van wapens, van handvuurwapens en lichte wapens tot kernkoppen en ballistische raketten; dringt er bij de VV/HV op aan om aan dit beleid voorrang te verlenen door een nieuwe reeks proactieve maatregelen te bevorderen waarmee de kwesties van landmijnen, clustermunities en munitie met verarmd uranium, handvuurwapens en lichte wapens, biologische, chemische en nucleaire massavernietigingswapens en hun overbrengingsmiddelen worden aangepakt; verzoekt de VV/HV om aan het Europees Parlement verslag uit te brengen over de NPV-toetsingsconferentie van 2010 en op jaarlijkse basis over het actieplan inzake ontwapening en non-proliferatie;

27. betreurt de wijdverspreide duplicatie van defensieprogramma's in de EU, zoals meer dan twintig programma's voor gepantserde militaire voertuigen, zes verschillende programma's voor gevechtsonderzeeërs, vijf programma's voor grond-luchtraketten en drie programma's voor gevechtsvliegtuigen, en de gevolgen hiervan, namelijk dat geen schaalvoordeel wordt bereikt, de beperkte financiële middelen worden verspild en de prijzen voor Europees defensiemateriaal kunstmatig hoog zijn, hetgeen bovendien leidt tot een niet-aflatende versnippering van de Europese industriële en technologische defensiebasis (EDITB), het concurrentievermogen van de gehele met veiligheid verband houdende industrietak in Europa belemmert en in dit verband een rechtstreeks gevaar vormt voor de technologische leiderspositie en de werkgelegenheid;

28. herhaalt dat voor alle bovengenoemde aspecten een optreden vanuit een sterke gemeenschappelijke politieke wil voor een langere periode nodig is waarmee het potentieel van het Verdrag van Lissabon volledig wordt benut, en dat de progressieve vaststelling van een gemeenschappelijk defensiebeleid dat kan leiden tot een gemeenschappelijke defensie gericht moet zijn op de versteviging van het vermogen van de EU om op crises te reageren en vredesopbouw op de lange termijn te waarborgen, maar vooral op het vergroten van Europa's strategische autonomie en het uitbreiden van haar mogelijkheden om op te treden; verlangt dat er een buitengewone bijeenkomst van de Europese Raad over de Europese veiligheid en defensie wordt gehouden; herhaalt zijn verzoek om de opstelling van een witboek over Europese veiligheid en defensie, dat tot stand moet worden gebracht via een proces waarbij alle relevante belanghebbenden in de EU worden betrokken en dat gebaseerd moet worden op evaluaties van de nationale defensie en veiligheid in alle lidstaten die beantwoorden aan een gemeenschappelijk sjabloon en een directe vergelijking van de sterkten en zwakten van de huidige capaciteiten en planningsuitgangspunten mogelijk maken;

29. doet met klem een beroep op de lidstaten om het Europees Defensieagentschap te ondersteunen als het deskundige agentschap van de EU dat tot taak heeft de defensiecapaciteiten op het gebied van crisisbeheer en het bevorderen van de Europese samenwerking inzake bewapening af te bakenen en te ontwikkelen;

30. constateert dat de Frans-Britse overeenkomst over samenwerking inzake veiligheid en defensie van 2 november 2010 daadwerkelijk is gelanceerd buiten het kader van het Verdrag betreffende de Europese Unie; wenst niettemin dat deze meest recente poging tot Frans-Britse samenwerking als katalysator kan fungeren voor toekomstige vorderingen op Europees niveau in lijn met het institutioneel kader van de Unie en de logische eisen van rationalisering, interoperabiliteit en kostenefficiëntie; onderstreept dat het EDA in dit verband een ondersteunende rol moet vervullen; is van oordeel dat de Frans-Britse defensiesamenwerking een routekaart moet leveren voor een doelmatigere Europese samenwerking op defensiegebied op basis van capaciteitsplanning en wederzijdse afhankelijkheid; dringt er bij de regeringen van Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk op aan zich te verplichten tot toekomstige Europese regelingen voor multilateraal bundelen en delen;

31. onderstreept dat de permanente gestructureerde samenwerking die in het verdrag is opgenomen, voorziet in wettelijke waarborgen en verplichtingen en tevens een instrument is om in tijden van economische schaarste een beter gebruik van de GVDB-middelen te bevorderen en een gebrek aan consensus tussen de lidstaten te overwinnen; verzoekt de Raad en de lidstaten om onverwijld de inhoud en de doelstellingen van deze samenwerking te bepalen, met de participatie van alle lidstaten die hiertoe zowel politiek bereid als militair in staat blijken te zijn;

Woensdag 11 mei 2011

32. acht het noodzakelijk de rol van de ministers voor Defensie binnen de Raad Buitenlandse Zaken te versterken;
33. herinnert eraan dat de clause inzake wederzijdse bijstand een wettelijke verplichting tot effectieve solidariteit is in geval van een externe aanval tegen een van de lidstaten, hetgeen niet in tegenspraak is met de rol van de NAVO binnen de Europese veiligheidsarchitectuur, terwijl tegelijkertijd de neutraliteit van sommige lidstaten wordt geëerbiedigd; beveelt bijgevolg aan serieus na te denken over de reële impact van de clause inzake wederzijdse bijstand, door het aanpakken van de onopgeloste knelpunten van de uitvoeringsbepalingen die uit het ontwerp van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie werden verwijderd; roept op tot het formuleren van politieke richtlijnen die met name ook noodzakelijk zijn met het oog op de recente beëindiging van het gewijzigde Verdrag van Brussel (WEU);
34. erkent dat in het ontwikkelingsproces van het GVDB, na de resultaten die zijn geboekt op politiek en institutioneel niveau, nu het moment is aangebroken om concrete resultaten te boeken op het gebied van militaire capaciteiten; wijst op het grote potentieel dat wordt geboden door de bepalingen van het Verdrag van Lissabon en die zijn gericht op het bevorderen van de ontwikkeling van deze capaciteiten en op het afbakenen van het progressieve kader van het defensiebeleid van de EU, en onderstreept dat het dringend noodzakelijk is op doeltreffende wijze van deze bepalingen gebruik te maken;
35. beveelt de lidstaten aan zich ten volle in te zetten voor het ter beschikking stellen en de duurzaamheid van militaire capaciteiten en zo de tendens te volgen om steeds meer aandacht te besteden aan de kwaliteitsaspecten; sluit zich aan bij de verzoeken die zijn geformuleerd tijdens de informele bijeenkomst van de ministers van Defensie in Gent en in de Duits-Zweedse paper en in het kader van het initiatief van Weimar, en verzoekt onverwijld over te gaan op de operationele fase, in overeenstemming met de conclusies van de Raad van december 2010 waarin de ministers van Defensie overeen zijn gekomen dat het EDA zijn werk voor het helpen identificeren van gebieden voor het bundelen en delen van militaire capaciteiten moet intensiveren, mede via de ondersteuning door een team van wijze mannen; onderstreept de noodzaak om van deze nieuwe aanpak van de ontwikkeling van capaciteiten een succes te maken; doet een beroep op de lidstaten om de door de Raad van december 2010 vastgestelde termijn te respecteren; herinnert eraan dat de stafchefs van de EU-strijdkrachten de opdracht hebben gekregen hun capaciteiten tegen mei 2011 door te lichten, dat het militaire personeel van de EU is opgedragen deze gegevens te gebruiken om tegen medio -2011 een overzicht te maken en dat de ministers van Defensie van de EU tegen het einde van dit jaar tot definitieve conclusies zullen komen; verzoekt het agentschap van dit nieuwe initiatief een van haar prioriteiten te maken en een lijst op te stellen van mogelijke nieuwe projecten voor samenwerking (bijvoorbeeld op gebieden als satellietcommunicatie, medische ondersteuning, zeevervoer en cyberveiligheid) om dubbele kosten te vermijden en de interoperabiliteit te verhogen;
36. sluit zich aan bij de aanbevelingen van de Raad Buitenlandse Zaken van januari 2011 waarin de VV/HV wordt aangespoord de vraagstukken te verdiepen die het onderwerp vormen van het initiatief van Weimar, voor het ondernemen van concrete acties op grond van een verslag dat door haar zal worden gepresenteerd tijdens een bijeenkomst van de Raad Buitenlandse Zaken medio 2011, met als doel om tegen het einde van het jaar zo veel mogelijk concrete resultaten te behalen, waarbij tevens het potentieel bestaat om deze initiatieven uit te breiden naar andere belanghebbende lidstaten;
37. bekrachtigt de noodzaak om een einde te maken aan de huidige asymmetrie op het gebied van de plannings- en coördinatiecapaciteiten van civiele en militaire operaties door een permanent civiel-militair plannings- en uitvoeringsvermogen of operationeel hoofdkwartier op te richten dat een snellere en kostenefficiëntere reactie van de EU mogelijk maakt; onderstreept het beperkte gebruik van de Berlijn Plus-regeling die tot dusver alleen betrekking heeft gehad op de overname van reeds bestaande NAVO-missies, en de problemen in verband met de "framework nation track" die gebaseerd is op het gebruik van vijf nationale operationele hoofdkwartieren, waardoor aan het gebrek aan voorafgaande planning nog eens de problemen worden toegevoegd bij de vorming van de strijdkrachten en de toegenomen complexiteit van de coördinatie van de civiele en militaire capaciteiten;
38. is van mening dat het huidige operationele centrum, hoewel het een welkome eerste stap is, niet aan de eisen en het ambitieniveau van een permanent operationeel hoofdkwartier voldoet en dat het permanent moet worden gemaakt en in staat moet worden gesteld grotere missies te beheren, dat er adequate personele middelen en operationele infrastructuur aan moeten worden toegewezen en dat de onbetrouwbaarheid van de infrastructuur van de communicatie- en informatiesystemen van de EU moeten worden aangepakt, die vooral te wijten is aan het ontbreken van een permanente commando- en controle-(C2)-structuur (en van het bijbehorende juridische kader), wat bovendien een negatief effect kan hebben op het situatiebewustzijn; pleit ervoor om het militaire operationele hoofdkwartier bij het civiele hoofdkwartier te plaatsen, zodat het in staat is de hele reeks militaire en civiele operaties uit te voeren en zodoende de mogelijke synergieën optimaal te benutten en tegelijkertijd de afzonderlijke civiele en militaire commandostructuren en de verschillende besluitvormingsprocedures en financieringsmechanismen in acht te nemen;

Woensdag 11 mei 2011

39. is verheugd over het feit dat de VV/HV in haar antwoord op het initiatief van Weimar de noodzaak van een militaire uitvoeringscapaciteit van de EU erkent; is van mening dat in de kosten-efficiëntie-analyse waar de VV/HV om heeft gevraagd ook de kosten moeten worden opgenomen die voortvloeien uit het ontbreken van een operationeel hoofdkwartier van de EU; verklaart zelf van plan te zijn een onderzoek hiernaar en naar de mogelijke kosten en financieringsmechanismen van de nieuwe structuur, te organiseren;

40. erkent de waarde van de gevechtsgroepen, maar spoort ertoe aan het concept en de structuren van de gevechtsgroepen, die tot dusver niet zijn gebruikt, serieus te heroverwegen met het oog op meer flexibiliteit en doeltreffendheid; is van mening dat het passend zou zijn:

- de specialisatie te overwegen van een van de twee gevechtsgroepen in nichecapaciteiten en/of capaciteiten die geschikt zijn voor minder hevige conflicten waar gemengde civiel-militaire taken moeten worden verricht,
- de operationele kosten ervan onder te brengen bij het Athenamechanisme, dat volgens planning tijdens het Poolse voorzitterschap zal worden herzien;

41. onderstreept het feit dat in het verdrag wordt verwezen naar een Europees beleid inzake vermogens en bewapening dat moet worden bepaald met deelname van het Europees Defensieagentschap en vraagt dat de EU-instellingen, -organen en -lidstaten met het oog hierop meewerken aan de vaststelling van een kader voor en de uitvoering van dit beleid;

42. moedigt nauwe samenwerking tussen het agentschap en de Commissie om de capaciteiten voor tweërlei gebruik te versterken teneinde de uitgebreidste benadering van met de veiligheid verband houdend onderzoek te vinden en de synergievoordelen te benutten van civiel-militaire middelen, in het bijzonder middels het veiligheidsthema uit het kaderprogramma voor onderzoek en technische ontwikkeling; is in dit verband ook verheugd over de doelstelling van het achtste kaderprogramma, dat ondermeer gericht zal zijn op de externe veiligheid; vraagt de Commissie om de realiteit van de civiel-militaire aard van crisisbeheer te onderkennen en de financiering met communautaire middelen te overwegen van veiligheids- en defensie-onderzoek dat civiele toepassingen heeft; merkt evenwel op dat deze samenwerking niet verder dient te gaan dan hetgeen nodig is in het kader van civiel-militaire samenwerking op gebied van vredeshandhaving, conflictpreventie en versterking van de internationale veiligheid, alsmede crisisbeheersingsactiviteiten;

43. dringt er bij het hoofd van het EDA (HV/VV), alsmede de Raad op aan tijdig te komen met een nieuw besluit van de Raad tot oprichting van het EDA op basis van de nieuwe taak van het EDA, zoals vastgelegd in het Verdrag van Lissabon; betwist de uit 2004 daterende rechtsgrondslag van het EDA in het licht van het Verdrag van Lissabon en de implicaties ervan voor het EDA; verzoekt de Raad om het Europees Parlement in kennis te stellen van de nodige wijzigingen van het gemeenschappelijk optreden van de Raad tot oprichting van het EDA die voortvloeien uit de opneming van het EDA in het Verdrag van Lissabon;

44. roept op tot de oprichting van een sterk partnerschap tussen de Commissie, het Parlement, het EDA en de deelnemende lidstaten over de voorbereiding van het achtste kaderprogramma met het oog op investeringen op Europees niveau in technologiegebieden van gemeenschappelijk belang, mede in de overweging dat de Europese investeringen in onderzoek en ontwikkeling op defensiegebied momenteel ongeveer 10 % bedragen van die in de Verenigde Staten;

45. dringt aan op nauwe samenwerking tussen het EDA en de Gezamenlijke Organisatie voor samenwerking op defensiematerieelgebied (OCCAR); verzoekt om informatie van het hoofd van het EDA (HV/VV) over de resultaten van de onderhandelingen over een administratieve regeling voor hun samenwerking die in april 2009 van start is gegaan;

46. wijst er nogmaals op dat een van de kernvoorwaarden voor een autonoom en geloofwaardig GVDB de oprichting is van een concurrerende en efficiënter Europese defensie- en veiligheidsmarkt die openstaat voor overheidsopdrachten, met een versterkte Europese industriële en technologische defensiebasis (EDITB) waarbij rekening wordt gehouden met belangrijke industriële capaciteiten, zekerheid van levering tussen landen, verdieping en diversificatie in het leveranciersbestand en sterkere samenwerking op het gebied van bewapening;

47. onderstreept het belang voor de Europese defensiemarkt van de omzetting door alle lidstaten van de volgende richtlijnen in de nationale rechtsstelsels:

Woensdag 11 mei 2011

- (voor 30 juni 2011) Richtlijn 2009/43/EG betreffende de vereenvoudiging van de voorwaarden voor de overdracht van defensiegerelateerde producten binnen de Gemeenschap, en
- (voor 31 augustus 2011) Richtlijn 2009/81/EG betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen door aanbestedende diensten van bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten op defensie- en veiligheidsgebied,

adviseert de lidstaten zich strikt aan de termijnen te houden, waarvan de naleving door de Commissie wordt gecontroleerd, en de vereiste uitvoeringsverordeningen op te stellen en het personeel voor de toepassing van de nieuwe regeling voor te bereiden; doet een beroep op de lidstaten om rekening te houden met de respectieve richtsnoeren die de Commissie heeft uitgevaardigd;

48. beveelt aan dat de tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijk standpunt van 8 december 2008 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor de controle op de uitvoer van militaire goederen en technologie snel wordt herzien, om te zorgen voor een strikte en consistente naleving door alle nationale autoriteiten die hierbij in elke lidstaat zijn betrokken;

49. dringt er bij de lidstaten op aan de gedragscode inzake overheidsopdrachten op het gebied van defensie en de gedragscode inzake compensaties van de EDA na te leven, om schendingen van de internemarktvoorschriften te voorkomen en de mogelijkheden voor corruptie te beperken;

50. onderstreept dat het voor de opkomende Europese veiligheids- en defensiemarkt noodzakelijk is een oplossing te vinden voor het gebrek aan regelingen en normen, waardoor de kansen op de markt voor grote spelers en kleine en middelgrote ondernemingen beperkt blijven en de interoperabiliteit tussen veiligheidssystemen wordt belemmerd; geeft zijn volledige steun aan de werkzaamheden van het EDA in het kader van de nieuwe rechtsgrond van het Verdrag van Lissabon; beveelt aan dat de EDA en de Commissie nauw samenwerken om een Europese defensiemarkt tot stand te brengen; verzoekt de Commissie in samenwerking met de EDA een eerste reflectie over een Europees industriebeleid op het gebied van veiligheid en defensie te starten;

51. spoort de deelnemende lidstaten ertoe aan hun deelname aan het EDA te beschouwen als een permanente inzet en het agentschap de nodige economische en personeelsmiddelen ter beschikking te stellen; verzoekt de uitgaven voor operationele projecten en studies te verhogen (tot dusver gemiddeld 25 % van de begroting) in het ongunstige geval dat er gedurende een lange periode nieuwe veto's worden uitgesproken over de verhoging van de begroting;

52. roept landen op die meedoen aan EDA om een bijdrage aan het werk en de initiatieven die door de vicevoorzitter/hoge vertegenwoordiger in haar hoedanigheid van hoofd van het Agentschap worden voorgesteld, te leveren en moedigt de vicevoorzitter/hoge vertegenwoordiger aan om procedures te waarborgen om de capaciteit van de deelnemende lidstaten om verantwoordelijkheid als besluitvormers op te nemen, te verbeteren die in overeenstemming zijn met het intergouvernementele karakter van het agentschap en de bepalingen van het Verdrag, met als bedoeling een politieke consensus tot stand te brengen;

53. acht de vaststelling van EU-regelgeving, inclusief een algemeen normatief systeem voor de oprichting van, de registratie van, de verlening van een vergunning aan en het toezicht op particuliere militaire en beveiligingsondernemingen en de rapportage over schendingen van de toepasselijke wetgeving door deze ondernemingen – zowel intern als extern – nodig;

54. verzoekt de Commissie en de Raad daarom passende acties te initiëren:

- intern, de opstelling van een aanbeveling als voorbereiding voor een richtlijn om de nationale maatregelen voor de regulering van de door particuliere militaire en beveiligingsondernemingen verleende diensten, alsmede van dienstverleners en van overheidsopdrachten voor de verlening van diensten, te harmoniseren,
- extern, de opstelling van een gedragscode als voorbereiding voor een besluit om de export te reguleren van door particuliere militaire en beveiligingsondernemingen verleende diensten naar derde landen, voor zover deze niet onder bovengenoemde richtlijn valt;

Woensdag 11 mei 2011

Externe en interne veiligheid

55. is van opvatting dat de interne en externe aspecten van EU-veiligheid zouden moeten worden benaderd als elkaar aanvullende elementen van dezelfde strategie, zoals de Europese Raad heeft duidelijk gemaakt tijdens zijn bijeenkomst in Tampere (1999), in Feira (2000) en in Stockholm (2010), toen de doelstellingen werden aangenomen van de Europese ruimte voor vrijheid, veiligheid en recht voor de periode 2010-2014; benadrukt het feit dat kernwaarden en -normen als de mensenrechten, de fundamentele rechten en vrijheden en het humanitaire recht in geen geval in het kader van de strijd tegen het internationale terrorisme mogen worden opgeofferd en dat een van de conclusies van de Tijdelijke Commissie verondersteld gebruik door de CIA van Europese landen voor het vervoer en illegaal vasthouden van gevangenen van het Europees Parlement is dat meer parlementaire controle van het nationale en EU-beleid en de nationale en EU-maatregelen op het gebied van terrorismebestrijding nodig is;

56. stelt vast dat het de afgelopen jaren, in het bijzonder na de aanslagen van 11 september, steeds duidelijker is geworden dat vele internationale bedreigingen zoals terrorisme, de verspreiding van massavernietigingswapens, georganiseerde misdaad, cybercriminaliteit, drugs en mensensmokkel niet kunnen worden bestreden zonder gecoördineerde actie in het kader van een "extern" veiligheidsbeleid en "interne" wettelijke maatregelen en beleidsmaatregelen en hulpmiddelen, zoals reeds in het eerste Actieplan van de Europese Unie ter bestrijding van het terrorisme (2001) en de Strategie van de Europese Unie voor terrorismebestrijding (2005) is aangegeven; herinnert eraan dat er in het verslag van de Raad van 2008 over de uitvoering van de Europese veiligheidsstrategie op wordt gewezen dat mislukte staten gevolgen hebben voor de Europese veiligheid, zoals geïllustreerd wordt door het geval-Somalië;

57. erkent dat het verband tussen extern en intern veiligheidsbeleid steeds duidelijker is geworden in de lidstaten en ook, en het bijzonder, in derde landen zoals de VS, waar het ministerie van Binnenlandse Veiligheid, opgericht in 2003 door de samenvoeging van 22 federale agentschappen, nu meer dan 200 000 ambtenaren in dienst heeft en een budget heeft van meer dan 40 miljard dollar per jaar; is van mening dat het geen verbazing zal wekken dat de voornaamste taken van het ministerie van Binnenlandse Veiligheid voor een deel samenvallen met de taken die de EU heeft gekoppeld aan het scheppen van een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht (bescherming van buitengrenzen, migratie, terrorismebestrijding);

58. is verheugd over het feit dat uit sleutelbepalingen in het Verdrag van Lissabon blijkt dat de EU zich aanpast aan deze context, en dat de synergieën tussen externe en interne veiligheid moeten worden benut, waaronder:

- uitbreiding van het GVDB-mandaat naar verruimde Petersberg-opdrachten die kunnen bijdragen aan de strijd tegen terrorisme, ook door middel van steun aan derde landen om het terrorisme op hun grondgebied te bestrijden: beveelt aan dat deze bepalingen breed worden geïnterpreteerd, overeenkomstig de desbetreffende VN-resoluties, met volledige eerbiediging van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden; herinnert er evenwel aan dat militaire respons op zich niet volstaat om het internationale terrorisme te verslaan en vraagt volgehouden internationale inspanningen om de legitieme grieven die aan het verschijnsel ten grondslag liggen, te identificeren en aan te pakken, met tegelijk een intensivering van de dialoog en een verbetering van het begrip tussen de beschavingen,
- de solidariteitsclausule: is het ermee eens dat het noodzakelijk is dit mechanisme inzetbaar te maken en is verheugd over het feit dat de Commissie en de VV/HV hebben toegezegd een gezamenlijk voorstel te presenteren in 2011 dat de basis moet vormen voor een gemeenschappelijke verbintenis van de EU om de solidariteitsclausule in de praktijk te brengen;

59. is van opvatting dat de Europese veiligheidsstrategie (2003) en de interne veiligheidsstrategie (2010) verschillende gemeenschappelijke aandachtsgebieden zoals terrorisme, georganiseerde misdaad en cyberveiligheid, die van invloed zijn op zowel de Europese als de binnenlandse veiligheid, op een coherente wijze benaderen; deelt daarmee de door de Commissie ontwikkelde en in haar Mededeling "De EU-interne veiligheidsstrategie in actie: vijf stappen voor een veiliger Europa" geformuleerde opvatting dat het noodzakelijk is om de manier waarop wij interne en externe aspecten samenbrengen te verbeteren (2010) (COM(2010)0673);

60. is van opvatting dat externe en interne veiligheidsdoelstellingen elkaar aanvullen en dat dit wordt bekrachtigd door het feit dat:

- het PVC en het COSI (Permanent Comité binnenlandse veiligheid ingesteld door het VWEU), SITCEN, de Commissie en met veiligheid belaste agentschappen zoals Europol, Eurojust en Frontex gaan samenwerken en een gezamenlijke evaluatie van de dreiging zullen indienen bij de EU-instellingen,

Woensdag 11 mei 2011

- een veiligheidsinformatiemodel zal worden ontwikkeld door het Schengen-informatiesysteem te koppelen aan alle andere Europa-brede netwerken op dit gebied zoals VIS en Eurodac met gebruik van de ervaring en beste praktijken uit andere landen; benadrukt het feit dat rekening met de risico's voor de persoonlijke levenssfeer en de ethische implicaties hiervan moet worden gehouden,
- in de opsporing van financieringslijnen die zijn gerelateerd aan terrorisme, is voorzien met de EU-VS TFTP-overeenkomst en door alle wetgevingsmaatregelen die zijn gericht op het traceren van verdachte transacties,
- bij de definitie van de Europese kritieke infrastructuur rekening gehouden wordt met de impact van directe acties door personen, zoals terroristische aanslagen en cyberaanvallen;

61. is van mening dat alle initiatieven die hierboven zijn genoemd daarom alleen kunnen worden opgestart als er sprake is van een gedegen wettelijke basis en als ze vergezeld gaan van wetgevingsmaatregelen die kunnen worden aangenomen op grond van de gewone bevoegdheid van de EU waarbij beslist wordt met een gekwalificeerde meerderheid in de Raad, het Europees Parlement de functie heeft van medebeslisser en, ten slotte maar daarom niet minder belangrijk, het Hof van Justitie een rechterlijke controle uitvoert;

62. is van mening dat het in de rede ligt dat, wanneer eenzelfde dreiging de inzet van zowel externe als interne veiligheidsmaatregelen eist, de EU prioriteit geeft aan de meest efficiënte, wettelijk onderbouwde, maatregelen die beschikbaar zijn en dat dat maatregelen zijn die voortkomen uit de bevoegdheid inzake interne aangelegenheden; is van mening dat de rol van het Parlement ook beslissend moet zijn voor de hieraan gekoppelde specifieke strategieën en maatregelen van het GBVB;

63. herinnert de Raad en de VV/HV eraan dat zij verplicht zijn het Parlement op de hoogte te houden over de stand van zaken in de externe betrekkingen en in het bijzonder de betrekkingen met derde landen en internationale organisaties waarmee internationale overeenkomsten worden voorbereid en gesloten die in het belang zijn van de Europese Unie; herinnert de Raad eraan dat het Europees Parlement krachtens artikel 218, lid 6 VWEU moet worden geïnformeerd en betrokken bij het onderhandelen over en sluiten van overeenkomsten betreffende de uitwisseling van vertrouwelijke gegevens met derde landen en internationale organisaties, als deze niet uitsluitend onder het GBVB vallen; behoudt zich om dezelfde reden het recht voor te beoordelen of de overeenkomst tussen de lidstaten van de Europese Unie, die binnen de Raad bijeenkomen, inzake de bescherming van geclassificeerde informatie die in het belang van de EU wordt uitgewisseld geen afbreuk doet aan de prerogatieven die het Verdrag hem toekent;

Veiligheid door middel van operaties

64. is tevreden met het feit dat de EU sinds 2003 talrijke operaties (24) heeft ondernomen op drie continenten en met diverse interventietypologieën, waarbij het overwegend ging om civiele missies die gespecialiseerd waren in politie, hervorming van de veiligheidssector (SSR) en versterking van de rechtstaat; merkt op dat van de 24 tot dusver uitgevoerde GVDB-missies er 16 een civiel karakter hadden;

65. merkt op dat deze tendens bevestigd wordt door het profiel van de dertien missies die momenteel gaande zijn en dat deze missies, afgezien van deze classificatie, steeds vaker "multifunctioneel" moeten zijn, zoals het geval is met EULEX Kosovo die meerdere functies combineert (politie, douane, rechtsstelsels) en zich daarbij moet kwijten van taken als training, monitoring en bijstand maar ook van uitvoerende taken, of zoals het geval is met de meer recente missie EUTM Somalië, die in Oeganda is gesitueerd en zich toelegt op militaire training van de veiligheidskrachten van de federale overgangsregering en die een voorbeeld is van de versterkte beklemtoning van SSR-gerelateerde taken in militaire crisisbeheersing;

66. is verheugd over de huidige herziening van de bestaande civiele GVDB-concepten: neemt in het bijzonder kennis van het feit dat de rechtsstaat zal worden gezien als een centraal concept voor civiele missies waaronder politie, justitie, civiele administratie, douane, grensbewaking en andere relevante sectoren vallen, waarvan de planners en deskundigen ter plekke kunnen profiteren bij de opzet en uitvoering van missies en de versterking en/of vervanging van (uitvoerende) taken; hecht zijn goedkeuring aan de lopende werkzaamheden voor de ontwikkeling van het concept van justitiële GVDB-missies en herinnert tegelijkertijd aan de noodzaak onnodige overlappingen met eventuele communautaire programma te vermijden; vraagt in verband hiermee dat de HV/VV het Europees Parlement snel gedetailleerde informatie verstrekt over het beroep dat in het kader van GVDB- en GBVB-missies wordt gedaan op particuliere militaire en beveiligingsondernemingen, met een specificering van de professionele vereisten en de bedrijfsnormen waaraan de contractanten moeten voldoen, de toepasselijke regelingen en wettelijke aansprakelijkheden en verplichtingen, de controlemechanismen, de beoordeling van de doeltreffendheid en de gemaakte kosten;

Woensdag 11 mei 2011

67. erkent eveneens dat het Verdrag van Lissabon voorziet in de uitbreiding van de Petersberg-achtige missies, die feitelijk reeds gaande was tijdens de aan de inwerkingtreding van het Verdrag voorafgaande jaren en die tot innovatie en een versterkt en met de werkelijkheid strokend politiek-juridisch kader heeft geleid;

68. beveelt nu vastberaden aan munt te slaan uit de opgedane ervaringen en de missies nieuw elan te geven (de EUTM-missie in Somalië was de enige nieuwe missie van de afgelopen twee jaar), omdat missies de proefbank zijn voor het GVDB-mandaat en een belangrijke test vormen voor de geloofwaardigheid van de Unie als internationale speler;

69. onderstreept de urgentie van concrete vorderingen bij diverse technische, juridische, operationele, maar vooral ook politiek-strategische aspecten; beveelt in het bijzonder aan om elke missie op te nemen in een duidelijke beleidsstrategie (op middellange en lange termijn) en onderstreept het feit dat geen missies mogen worden uitgevoerd als substituuut voor beleid; is van mening dat die band essentieel is voor het operationeel welslagen van de interventie en meer in het algemeen voor het doorbreken van de vicieuze cirkel waarin het GVDB de plaats neigt in te nemen van het GBVB, in plaats van daarvan een instrument te zijn, met alle daaruit voortvloeiende incongruenties;

70. wijst er met bezorgdheid op dat deze koppeling aan een duidelijke beleidsstrategie tot nu toe ontbrak en in de meeste gevallen nog steeds ontbreekt, waardoor de doeltreffendheid en de efficiëntie van de missies negatief worden beïnvloed, bijvoorbeeld:

- EUPOL Afghanistan sorteert slechts een gericht effect, doordat er uitsluitend gefocust wordt op hooggeplaatste functionarissen, en werd pas onlangs ingepast in het kader van het ACP-actieplan van de EU;
- EULEX Kosovo, de belangrijkste civiele missie van de EU, stootte op vele belemmeringen, vooral door het gebrek aan ondersteunende wetgeving en personeelsbeperkingen; zij speelt evenwel een belangrijke rol op het gebied van de rechtsstaat en blijft voor stabiliteit in de regio zorgen,
- EUBAM Rafah en EUPOL COPPS, dat ruime erkenning geniet en algemeen aanvaard wordt als belangrijkste internationale deskundige gesprekspartner met betrekking tot beleidskwesties in de Palestijnse gebieden, hebben niet de gelegenheid gehad om grote impact op de ontwikkelingen in het conflict te hebben wegens het gebrek aan een krachtige politieke en diplomatieke strategie, waar dan ook naar gestreefd moet worden met het oog op een hernieuwd engagement in de Palestijnse gebieden,
- EUFOR Althea in Bosnië en Herzegovina (die in 2004 werd gelanceerd op grond van de Berlijn Plus-regeling) heeft haar hoofddoelstellingen mogelijk bereikt, en daarom moet worden onderzocht of het in politiek opzicht wenselijk is deze missie als afgesloten te beschouwen en de belangrijke financiële en menselijke hulpbronnen (meer dan 1 400 personen) te recupereren,
- de EU heeft met succes het voortouw genomen bij de internationale inspanningen ter bestrijding van piraterij via EU NAVFOR Somalië (operatie Atalanta), maar de kwestie van de gerechtelijke aanpak van de piraten moet dringend worden opgelost, met name op basis van het verslag-Lang dat onlangs aan de VN-Veiligheidsraad is voorgelegd; operatie Atalanta gaat gebukt onder de afwezigheid van de tenuitvoerlegging van een duidelijke regionale strategie voor het bestrijden van de basisoorzaken van het verschijnsel van piraterij en voor het effectief aanpakken van de chronische instabiliteit in de Hoorn van Afrika; er moeten dringend acties worden ondernomen om de regionale capaciteit voor maritiem toezicht te vergroten,
- de EUTM-missie kan contraproductief blijken, doordat de militaire capaciteit van mogelijke recruten voor militie in Somalië erdoor wordt vergroot,
- EUPOL RD Congo en EUSEC RD Congo zijn in het land respectievelijk sinds 2007 en 2005, maar hebben maar beperkte positieve effecten op de doelgroepen gehad, als er al sprake van positieve effecten is; beveelt aan dat krachtiger wordt gefocust op de kwestie van seksueel geweld, om de doeltreffendheid van beide missies te vergroten;

71. is verheugd over het besluit van de Raad om operatie EUFOR Libië uit te voeren ter ondersteuning van humanitaire-hulpoperaties, als hierom door het VN-Bureau voor de Coördinatie van Humanitaire Aangelegenheden wordt verzocht; roept de Raad op onverwijld humanitaire hulp aan Misrata en andere dichtbevolkte gebieden te verlenen, met name via zee; is ernstig bezorgd over het toenemende aantal slachtoffers van het conflict in Libië en het gerapporteerde gebruik van clusterprojectielen en andere wapens door het regime van Kadhafi tegen de burgerbevolking; betreurt ten eerste het feit dat het mandaat van

Woensdag 11 mei 2011

EUFOR beperkt is gebleven tot humanitaire aspecten, hoewel er voldoende reden bestond om de EU het voortouw te laten nemen bij de maritieme controle (handhaving van het embargo en assistentie aan Frontex) en bij humanitaire hulp aan en bescherming van de burgers van Libië; herinnert in verband hiermee aan zijn resolutie van 10 maart 2011, waar het de HV/VV verzocht de mogelijkheid te onderzoeken het embargo te bekrachtigen door gebruik te maken van luchtmacht- en marinefaciliteiten van het GVDB; betreurt het besluit van sommige lidstaten om tegen een ruimer mandaat voor EUFOR Libië hun veto te stellen en tegelijk soortgelijke operaties uit te voeren in hun eentje; vraagt dat een begin wordt gemaakt met de planning van een eventuele GVDB-operatie in Libië op middellange tot lange termijn op het gebied van de hervorming van de veiligheidssector, institutionele opbouw en grensbeheer;

72. dringt aan op een betere coördinatie ter plaatse, waarvoor de rol van delegatiehoofden (die nu ambtenaren zijn van de EDEO en niet meer van de Commissie) en de speciale vertegenwoordigers van de EU essentieel is; meent dat een dergelijke coördinatie op diverse niveaus moet worden verricht, en in het bijzonder:

- tussen verschillende missies die werkzaam zijn op hetzelfde toneel, teneinde incongruenties en dubbelwerk te vermijden, zoals in het verleden bijvoorbeeld in Bosnië en Herzegovina waar er verschillen waren tussen de mandaten van EUFOR Althea en EUPM voor het bestrijden van georganiseerde misdaad,
- tussen GVDB-missies en andere spelers en instrumenten van de EU, in het bijzonder in Palestina en de Afrikaanse missies,
- tussen projecten op het gebied van ontwikkelingssamenwerking en GVDB-missies in het kader van het GBVB,
- tussen de EU en de andere internationale spelers in hetzelfde gebied, teneinde te zorgen voor een optimale kwaliteit van de samenwerking op strategisch niveau (bijvoorbeeld bij de over de EU, de Verenigde Staten en de NAVO verdeelde activiteiten voor training van de Afghaanse veiligheidskrachten) en op operationeel niveau (waarbij in het bijzonder zij verwezen naar overeenkomsten om de manoeuvreerruimte ter plaatse te regelen en de uitwisseling van geclassificeerde informatie toe te staan en naar overeenkomsten met betrekking tot de bescherming van het Europese personeel door NAVO-troepen);

73. beveelt een herziening van het Athenamechanisme aan, zodat het aandeel gemeenschappelijke kosten (die momenteel op ongeveer 10 procent worden geschat) wordt gerationaliseerd en verhoogd, met het oog op een billijkere verdeling van de lasten van militaire operaties, die de economische verantwoordelijkheid van de missiedeelnemers, die reeds een zware verantwoordelijkheid qua risico's en kosten dragen, in de huidige situatie nog verder vergroten;

74. juicht het resultaat toe dat is bereikt in het kader van het akkoord van Madrid over de oprichting van de EDEO waarmee voor de belangrijkste GVDB-missies (EULEX Kosovo, EUPOL Afghanistan, EUMM Georgië) specifieke begrotingslijnen in het leven werden geroepen om meer transparantie en een sterkere parlementaire controle op de uitgaven te kunnen verzekeren; benadrukt het feit dat één begrotingslijn moet worden bestemd voor elke GVDB-missie; bevestigt zijn wil om met het nieuwe permanente voorzitterschap van het PVC samen te werken voor een beter en effectiever verloop van de gezamenlijke overlegvergaderingen over het GBVB overeenkomstig de verklaring van de hoge vertegenwoordiger over politieke rekenschap en verantwoording waarover in Madrid overeenstemming werd bereikt; is geïnteresseerd om te leren van het Amerikaanse Congres en andere nationale parlementen, wat procedures en methoden betreft om beleidsmaatregelen op het gebied van veiligheid en defensie te controleren;

75. dringt aan op de in het Verdrag van Lissabon voorziene oprichting van een startfonds voor voorbereidende acties in de aanloop naar militaire operaties, teneinde de terbeschikkingstelling van financiële middelen te versnellen in het kader van de voorgestelde herziening van het Athenamechanisme;

76. beveelt maatregelen aan om de moeilijkheden te overwinnen bij het vinden van professionals voor de civiele missies (zoals voor de EULEX-missie in Kosovo en de EUPOL-missie in Afghanistan), die de meest gebruikte vorm van interventie zijn gebleken, en met het oog op snelle inzetbaarheid en duurzaamheid;

77. beveelt aan om in het kader van gendermainstreaming overeenkomstig UNSCR 1325 en met het oog op een grotere effectiviteit van de civiele en militaire missies het vrouwelijk personeel op adequate wijze en op elk niveau bij crisisbeheersing te betrekken; benadrukt het feit dat vrouwen moeten worden opgenomen op hoge posten waar beslissingen worden genomen, dat geregeld overleg moet worden gepleegd met de civiele maatschappij, inclusief vrouwenorganisaties, en dat de capaciteit om aan genderkwesties te werken binnen missies moet worden vergroot; verzoekt om de instelling van een passende openbare klachtenprocedure in de context van GVDB-missies, die vooral moet helpen bij het melden van seksueel en

Woensdag 11 mei 2011

gendergerelateerd geweld; verzoekt de VV/HV een gedetailleerd verslag over vrouwen, vrede en veiligheid op te nemen in de halfjaarlijkse evaluatie van GVDB-missies; wijst erop dat het belangrijk is dat de EU meer vrouwelijke politieagenten en vrouwelijke soldaten inzet bij GVDB-missies, in welk verband het contingent vrouwelijke politieambtenaren in de VN-vredesmacht in Liberia als voorbeeld kan dienen;

78. vraagt de VV/HV de nodige maatregelen te nemen voor een optimaal eventueel gebruik van de Europese hulpbronnen en capaciteiten voor civiele missies en wijst met bezorgdheid op de hoge kosten van de maatregelen voor de veiligheid van de EUJUST LEX-missie in Irak en de EUPOL-missie in Afghanistan die zijn toevertrouwd aan particuliere beveiligingsondernemingen;

79. bevestigt de noodzaak om robuustere, formele, geïnstitutionaliseerde mechanismen tot stand te brengen die – op gezette tijden en aan de hand van gedeelde criteria – het verloop van de missies ter plaatse evalueren; meent dat het aldus mogelijk zal worden om de in politiek, strategisch, technisch, juridisch en operationeel opzicht opgedane ervaring te benutten en op langere termijn een basis te leggen voor het verbeteren van de lopende interventies en criteria op te stellen en toe te passen op opkomende crises, waarbij strategische belangen en beschikbare hulpbronnen op een zo goed mogelijk manier met elkaar in evenwicht worden gebracht;

Veiligheid in partnerschap

80. stelt dat de multipolaire ontwikkeling van het internationaal bestel en de opstelling van strategische partnerschappen moeten plaatsvinden binnen een actief engagement voor de bevordering van het multilateralisme, dat de dimensie is die het beste strookt met de universele eerbiediging van de rechtsstaat, de bijzondere aard van de EU en met de toenemende onderlinge afhankelijkheid die het globaliseringsproces kenmerkt;

81. herhaalt dat de EU de bepalingen en beginselen van het Handvest van de Verenigde Naties volledig onderschrijft en erkent dat de primaire verantwoordelijkheid voor het bewaren van de vrede en veiligheid in de wereld bij de VN-Veiligheidsraad ligt;

82. herinnert eraan dat het Verdrag van Lissabon de Unie verplicht om voor multilaterale oplossingen te ijveren, met name binnen de Verenigde Naties, en dat het internationaal optreden van de Unie in het teken moet staan van de beginselen van haar Handvest, het internationale recht en de beginselen en waarden van de EU;

83. onderkent dat, uit juridisch oogpunt, het Verdrag van Lissabon de aanvankelijke splitsing van beleid tussen de Unie en de Gemeenschap heeft ondervangen door de introductie van een nieuwe rechtspersoon en het versterken van de autonomie van de EU-rechtsorde ten opzichte van internationaal recht, ook wanneer de internationale veiligheid in het geding is, zoals al is gebleken uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie in de Kadi-zaak (volgens welke jurisprudentie "internationaal recht slechts invloed heeft op de EU-rechtsorde als beantwoord is aan de voorwaarden die voortkomen uit de constitutionele beginselen van de Europese Gemeenschap");

84. verzoekt de lidstaten die lid zijn van de VN-Veiligheidsraad om de gemeenschappelijke standpunten en belangen van de EU te verdedigen en om toe te werken naar een hervorming van de VN waardoor de EU als zodanig haar eigen permanente zetel zou kunnen hebben;

85. benadrukt de noodzaak van intensievere samenwerking tussen de EU en de VN op het gebied van crisisbeheersing, met name in de eerste fasen van een crisis en de wederopbouw na een conflict, in nauw verband met de gepaste structuren van de nieuw opgerichte Europese dienst voor extern optreden (EDED);

86. verzoekt de lidstaten de nodige stappen te ondernemen om de effectieve deelname van de EU aan de zittingen van de Algemene Vergadering van de VN te vereenvoudigen;

87. erkent dat de NAVO het fundament is van de collectieve defensie van de lidstaten die er deel van uitmaken en de invloed ervan verder reikt dan deze lidstaten; herinnert aan het belang van een goede samenwerking tussen de Unie en de NAVO, in het bijzonder wanneer de twee organisaties op dezelfde strijdtoneelen actief zijn; kijkt uit naar de voorstellen van de hoge vertegenwoordiger waarom deze is verzocht in de conclusies van de Europese Raad van september 2010 met betrekking tot de samenwerking tussen de EU en de NAVO op het gebied van crisisbeheer;

Woensdag 11 mei 2011

88. is verheugd over de overeenkomst die is opgenomen in het nieuwe strategische concept van de NAVO over de verdere versterking van het strategische partnerschap tussen de EU en de NAVO; bevestigt nogmaals dat de meeste van de gevaren die in het nieuwe strategische concept worden geïdentificeerd, worden gedeeld door de EU en benadrukt het feit dat het belangrijk is de samenwerking tussen de EU en de NAVO op het gebied van crisisbeheersing te intensiveren, in een geest van wederzijdse versterking en met eerbiediging van de autonomie zowel van de NAVO als van de EU bij het nemen van besluiten; vestigt de aandacht op de noodzakelijkheid van het vermijden van nodeloze verdubbeling van inzet en middelen en nodigt de EU en de NAVO uit hun samenwerking te verdiepen, elk met de haar ter beschikking staande middelen, in de context van een alomvattende benadering van crises waar zowel de EU als de NAVO bij betrokken zijn; dringt er bij de NAVO op aan de ontwikkeling van een civiele capaciteit strikt te beperken, om overlapping te voorkomen;

89. onderstreept het fundamentele belang van het Afrikaanse continent voor de veiligheid van de Unie, voor het handhaven van de vrede en het voorkomen van conflicten; steunt een nauwe samenwerking tussen de EU en de Afrikaanse Unie in het kader van het partnerschap voor vrede en veiligheid dat is verbonden met de gezamenlijke strategie EU-Afrika; moedigt een grotere betrokkenheid en verantwoordelijkheid van de Afrikaanse Unie aan, met name bij crisisbeheersing, en bevestigt de noodzaak dat de Commissie en de lidstaten zich met concrete maatregelen inzetten voor de bestrijding van de handel in en de verspreiding van lichte wapens en handvuurwapens; steunt de in de Verklaring van Tripoli gedane toezegging om de Afrikaanse vredes- en veiligheidsarchitectuur volledig operationeel te maken;

90. beveelt in het bijzonder aan de Afrikaanse capaciteit op het gebied van vroegtijdige waarschuwing en conflictpreventie te ontwikkelen, het "panel van wijzen" in een positie te plaatsen waar het effectiever kan bemiddelen en manieren te onderzoeken om ervoor te zorgen dat gevolg aan de aanbevelingen uit het verslag-Prodi over de financiering van Afrikaanse vredeshandavingsoperaties wordt gegeven; moedigt de ontwikkeling van samenwerkingsbetrekkingen en de versterking van de capaciteiten van de Afrikaanse subregionale organisaties aan;

91. herinnert eraan dat, ter aanvulling op partnerschappen met andere internationale organisaties zoals de VN, NAVO en de AU, samenwerking met afzonderlijke derde landen moet worden verbeterd in de context van het GVDB; Ervaring leert dat derde landen een belangrijke bijdrage kunnen leveren aan GVDB-missies in de vorm van middelen, mensen en deskundigheid, zoals het geval bij de EUFOR-missie in Tsjad/Centraal Afrikaanse Republiek, waarbij Rusland voorzag in de dringend gewenste helikopters, en bij EUFOR Althea, waaraan landen als Turkije en Marokko een substantiële hoeveelheid manschappen hebben bijgedragen. is bovendien van mening dat de betrokkenheid van derde landen de legitimiteit van GVDB-operaties kan vergroten en van dienst kan zijn bij de opzet van een bredere veiligheidsdialoog met belangrijke partners, terwijl het engagement voor de bevordering van de eerbiediging van de mensenrechten en de rechtsstaat blijft;

92. merkt op dat een dergelijke dialoog zou moeten gaan over de respectieve dreigingsbeoordeling en, waar relevant, over de deelname van derde landen aan EU-oefeningen en trainingsactiviteiten, en overall moet leiden tot een sterkere wederzijdse betrokkenheid; is van mening dat procedurele obstakels zouden moeten worden weggenomen teneinde de samenwerking met derde landen te faciliteren en tijdverlies als gevolg van onderhandelingen over elke specifieke bijdrage te voorkomen; is van oordeel dat kaderovereenkomsten en standaardprocedures met dit doel met bepaalde derde landen zouden kunnen worden opgezet om de bijdrage van die landen te faciliteren;

93. onderstreept het feit dat het belangrijk is met betrekking tot het GVDB samen te werken met de bureaus van de EU en is van mening dat bij deze samenwerking een regionaal evenwicht in acht moet worden genomen, dat er een ruime waaier van mogelijkheden mee moet worden geboden die als katalysator voor hervormingen van de veiligheidssector in de partnerlanden kunnen fungeren en dat deze samenwerking niet alleen zal bijdragen tot het genereren van civiele en militaire capaciteit, zodat de oostelijke en zuidelijke partners van de EU aan GVDB-missies kunnen deelnemen, maar ook zal resulteren in meer hulp voor de EU bij het beheer van de regionale veiligheid;

*

* *

94. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Europese Raad, de vicevoorzitter/hoge vertegenwoordiger, de Raad, de Commissie, de parlementen van de lidstaten, de Parlementaire Vergadering van de NAVO, de Secretaris-generaal van de VN en de Secretaris-generaal van de NAVO.

Woensdag 11 mei 2011

De EU als wereldspeler: de rol van de EU in multilaterale organisaties

P7_TA(2011)0229

Resolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over de EU als wereldspeler: de rol van de EU in multilaterale organisaties (2010/2298(INI))

(2012/C 377 E/08)

Het Europees Parlement,

- gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité over een nieuwe governance voor internationale organisaties ⁽¹⁾,
- gezien het beginsel van oprechte samenwerking tussen de Unie en de lidstaten, zoals geformuleerd in artikel 4, lid 3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie,
- gelet op artikel 21, lid 1 en lid 2, letter h) van het Verdrag betreffende de Europese Unie waarin de Unie wordt verzocht multilaterale oplossingen voor gemeenschappelijke problemen te bevorderen, met name in het kader van de Verenigde Naties, en een hoge mate van samenwerking tot stand te brengen ter bevordering van een internationaal bestel dat gebaseerd is op intensievere multilaterale samenwerking, en van goed mondiaal bestuur,
- gezien de resolutie van de AVVN over de deelname van de Europese Unie aan de werkzaamheden van de Verenigde Naties², die op 3 mei 2011 is aangenomen ⁽²⁾,
- gezien de prioriteiten van de EU voor de 65ste Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, door de Raad vastgesteld op 25 mei 2010 ⁽³⁾,
- gezien de interne regelingen die door de Europese Raad van september 2010 zijn geformuleerd ter verbetering van het buitenlands beleid van de Europese Unie door middel van een meer geïntegreerde aanpak ⁽⁴⁾,
- gezien de Europese veiligheidsstrategie (EVS) getiteld "Een veilig Europa in een betere wereld", door de Europese Raad vastgesteld op 12 december 2003, en het verslag van de Raad van 12 december 2008 over de toepassing van de Europese veiligheidsstrategie – "Veiligheid in een veranderende wereld",
- gezien de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement getiteld "De Europese Unie en de Verenigde Naties: kiezen voor multilateralisme" (COM(2003)0526),
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 11 november 2010 over versterking van de OVSE - een rol voor de EU ⁽⁵⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 20 oktober 2010 met aanbevelingen aan de Commissie betreffende verbetering van het EU-kader voor economisch bestuur en stabiliteit, met name in de eurozone ⁽⁶⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 19 mei 2010 over de institutionele aspecten van de toetreding van de Europese Unie tot het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ PB C 354 van 28.12.2010, blz. 43.

⁽²⁾ Resolutie A/RES/65/276 van de Algemene Vergadering van de VN: deelname van de Europese Unie aan de werkzaamheden van de Verenigde Naties.

⁽³⁾ Raad van de Europese Unie 10170/10.

⁽⁴⁾ EUCO 21/01/10 REV 1 Bijlage I.

⁽⁵⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0399.

⁽⁶⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0377.

⁽⁷⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0184.

Woensdag 11 mei 2011

- onder verwijzing naar zijn aanbeveling aan de Raad van 25 maart 2010 over de 65ste zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties ⁽¹⁾,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 19 februari 2009 over de rol van de NAVO in de veiligheidsstructuur van de EU ⁽²⁾,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 14 maart 2006 over de herziening van de strategie van het Internationaal Monetair Fonds ⁽³⁾,
 - gelet op artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie buitenlandse zaken en het advies van de Commissie internationale handel (A7-0181/2011),
- A. overwegende dat de mondialiseringsprocessen een uitgebreide reeks kansen, uitdagingen en bedreigingen voor mondiaal bestuur met zich meebrengen, en maatschappelijke mazen en tekortkomingen aan het licht brengen, onder meer binnen het beleid inzake financiële markten, energiezekerheid, de bestrijding van armoede, klimaatverandering of de schending van mensenrechten; overwegende dat mondiale uitdagingen en dreigingen nopen tot mondiale samenwerking en collectieve maatregelen, en alleen kunnen worden aangepakt met behulp van doeltreffende instellingen en rechtmatige regelgeving; overwegende dat het voor de legitimiteit en efficiëntie van internationale organisaties vereist is dat zij een afspiegeling vormen van de belangen van alle landen in de multipolaire wereld,
- B. overwegende dat het streven van de EU naar effectief multilateralisme, zoals neergelegd in Europese veiligheidsstrategie van 2003, de leidraad is van het Europees extern optreden; overwegende dat de EU op basis van haar interne ervaring op het gebied van samenwerking tussen naties en instellingen, op regels gebaseerde orde en multilaterale samenwerking op verschillende niveaus een bijzondere mondiale verantwoordelijkheid heeft die zij in stand zou moeten houden; overwegende dat de EU beschikt over die waarden – zoals eerbiediging van de mensenrechten, vrijheid, democratie, gelijkheid, broederlijkheid en de rechtsstaat – en beleidsinstrumenten, waaronder één enkele rechtspersoonlijkheid, die vereist zijn om multilaterale structuren te versterken,
- C. overwegende dat de toegevoegde waarde van EU-lidmaatschap van internationale organisaties ligt in sectoren waar de EU beschikt over uitsluitende of gedeelde bevoegdheden: economische en handelsaangelegenheden, milieubeleid, ontwikkelingshulp, en het veiligheids- en defensiebeleid; overwegende dat de EU eveneens toegevoegde waarde kan hebben in de multilaterale organisaties of topontmoetingen waarin niet al haar leden vertegenwoordigd zijn,
- D. overwegende dat de EU met het Verdrag van Lissabon, dat de Unie rechtspersoonlijkheid toekent, meer mogelijkheden heeft gekregen deel te nemen aan allerhande internationale organisaties en een grotere verscheidenheid aan bevoegdheden heeft gekregen op het gebied van externe actie, en dat de EU met het Verdrag van Lissabon – met name door instelling van de functie Hoge Vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid en vicevoorzitter van de Commissie (VV/HV) en de oprichting van de Europese dienst voor extern optreden (EDEO) – een duidelijker en luidere stem in de wereld kan laten horen, en dat in dit Verdrag alle soorten van voor beide partijen voordelige samenwerking met bevoegde internationale en regionale organisaties en groepen van staten worden aangemoedigd en dat het Verdrag de Unie in staat stelt zichzelf zodanig te organiseren dat zij een doeltreffende wereldspeler wordt,
- E. overwegende dat de Unie, overeenkomstig artikel 21, lid 2, letter h) van het VEU een internationaal bestel moet bevorderen dat gebaseerd is op intensievere multilaterale samenwerking en goed mondiaal bestuur en dat de lidstaten er op grond van artikel 32 VEU door middel van onderlinge afstemming van hun optreden op moeten toezien dat de Unie haar belangen en haar waarden op het internationale toneel kan doen gelden; overwegende dat het streven van de EU zich te ontwikkelen tot een speler van wereldformaat het vermogen en de bereidheid vergt ingrijpende hervormingen van de multilaterale organisaties en fora voor te stellen,

⁽¹⁾ PB C 4 E van 7.1.2011, blz. 49.

⁽²⁾ PB C 76 E van 25.3.2010, blz. 69.

⁽³⁾ PB C 291 E van 30.11.2006, blz. 118.

Woensdag 11 mei 2011

- F. overwegende dat het Verdrag van Lissabon nieuwe permanente structuren in het leven heeft geroepen voor de externe vertegenwoordiging van de EU, waarbij de nieuwe vertegenwoordigers van de EU taken op zich nemen die voorheen door het roulerende voorzitterschap van de EU werden uitgevoerd, en dat de oprichting van de EDEO de kans biedt doelmatige en multilaterale diplomatie te voeren,
- G. overwegende dat de vertegenwoordiging van de EU en haar lidstaten in multilaterale organisaties, bij informeel topperleg en internationale samenwerkingsverbanden versnipperd en veelal niet doeltreffend is, en bovendien nog steeds zeer wisselend is; overwegende dat de ontwikkeling van de externe vertegenwoordiging van de Unie gekenmerkt wordt door versnippering, inconsistentie en ad-hocoplossingen; overwegende dat een in hoge mate versnipperde externe vertegenwoordiging waarschijnlijk afbreuk doet aan de boodschap en nadelig is voor de inspanningen van de EU gericht op effectief multilateralisme en mondiale governance en overwegende dat zwakke bevoegdheden van de EU en ondoelmattige coördinatiemechanismen kunnen verhinderen dat de EU op het wereldtoneel met één stem spreekt waardoor haar besluitvaardigheid wordt beperkt en haar geloofwaardigheid ondermijnd; overwegende dat de maximalisering van alle mogelijkheden van het Verdrag van Lissabon in een internationale omgeving van de lidstaten een krachtige politieke wil en soepelheid zal vereisen; verder overwegende dat de status van de EU in internationale organisaties veelal achterblijft bij de ontwikkeling van haar bevoegdheden,
- H. overwegende dat de externe vertegenwoordiging van de EU op het multilaterale toneel verschillende varianten kent: in sommige gevallen hebben alle lidstaten een volwaardig lidmaatschap en heeft de EU de waarnemersstatus (het IMFC, het Ontwikkelingscomité, de Raad van Europa), soms zijn zowel alle lidstaten als de EU volledig lid (FAO, WHO) of volwaardig deelnemer (G-8, G-20) en soms heeft een aantal lidstaten een volledig lidmaatschap en de EU in het geheel geen status (VN-Veiligheidsraad, sommige internationale financiële instellingen (IFI's)); overwegende dat er vooral complexe situaties kunnen ontstaan als de EU en de lidstaten gedeelde bevoegdheden hebben of er sprake is van een combinatie van exclusieve en gedeelde bevoegdheden,
- I. overwegende dat door de mondiale financiële crisis het relatieve economische gewicht versneld is verschoven van geavanceerde economieën naar opkomende markten en dat de EU tegen deze achtergrond in de wereld uitsluitend een krachtige en doeltreffende stem kan laten horen als zij met één enkele boodschap komt,
- J. overwegende dat de lidstaten van de EU de hervorming en versterking van de VN tot hun prioriteit maken om te zorgen voor een rechtvaardiger geografische vertegenwoordiging, om de huidige veranderende geopolitieke werkelijkheid te laten doorklinken in het lidmaatschap van de Veiligheidsraad en teneinde de VN in staat te stellen hun taken te vervullen en doeltreffend op te treden bij het vinden van oplossingen voor wereldwijde problemen en te reageren op grote bedreigingen; overwegende dat de gewone begroting van de VN voor meer dan een derde bestaat uit bijdragen van de EU, en dat de EU meer dan twee vijfde van de VN-vredesoperaties en de helft van alle bijdragen aan VN-fondsen en programma's voor haar rekening neemt en dat haar financiële bijdragen weerspiegeld zouden moeten worden in haar politieke gewicht,
- K. overwegende dat institutionele mechanismen zoals steeds nauwere en doelmatiger coördinatie tussen lidstaten van de EU kunnen worden gezien als een manier om de nagestreefde gezamenlijke externe vertegenwoordiging van de EU en haar lidstaten te verwezenlijken en dat overleg tussen nationale parlementen en het Europees Parlement op het gebied van het GBVB/GVDB te dien einde als katalysator zou kunnen werken,
- L. overwegende dat de hervorming in 2010 van de quota en de stemregeling van het Internationaal Monetair Fonds en de Wereldbank heeft geleid tot meer stemrechten voor en een sterkere vertegenwoordiging van opkomende economieën en ontwikkelingslanden binnen de IFI's; hetgeen is bespoedigd door Europese bijdragen; overwegende dat de rol die de EU speelt - ondanks de hoogte van haar bijdrage aan het kapitaal van deze instellingen - niet volledig in verhouding staat tot haar positie in de internationale economie en de wereldhandel en dat de huidige opzet van de externe vertegenwoordiging hoge transactie- en coördinatiekosten met zich meebrengt,

Woensdag 11 mei 2011

- M. overwegende dat het gezamenlijk streven van de EU en de NAVO naar de totstandbrenging van een strategisch partnerschap daadwerkelijke synergieën en een betere benutting van de sterke punten van beide organisaties mogelijk moet maken en moet leiden tot een doeltreffende samenwerking; overwegende dat de EU en de NAVO moeten zorgen voor efficiënt crisisbeheer om te bepalen hoe op werkelijk gecoördineerde wijze en optimaal gebruik makend van de deskundigheid en middelen van beide organisaties het best op crises kan worden gereageerd, overeenkomstig de conclusies van de NAVO-Top van Washington (1999), de Europese Raad van Nice (2002), de gezamenlijke verklaring van de EU en de NAVO van 16 december 2002, en rekening houdend met de resultaten van de NAVO-Top van november 2010 in Lissabon,
- N. overwegende dat de internationale diplomatie op het hoogste niveau moet worden versterkt om een ruimere multilaterale samenwerking te kunnen stimuleren, om te zorgen voor mondiale veiligheid via verwezenlijking van de millenniumontwikkelingsdoelen en bevordering van de menselijke veiligheid,
- O. overwegende dat de voortdurende grote toekomstige demografische veranderingen in en buiten de EU gevolgen zullen hebben voor multilateralisme, aangezien veranderde omstandigheden aanpassingen in lidmaatschap, zetelverdeling en stemrecht bij multilaterale organisaties noodzakelijk zullen maken; overwegende dat de EU dienovereenkomstig haar diplomatieke instrumenten ten volle in moet zetten en van de opkomende economieën moet verlangen dat zij zich in het veranderende multilaterale stelsel constructief en transparant opstellen, met name in de sectoren duurzame ontwikkeling, uitroeiing van armoede, bestrijding van terrorisme en internationale georganiseerde misdaad en klimaatverandering, als tegenprestatie voor het aanpassen van de vertegenwoordiging aan het nieuwe evenwicht, wat ongetwijfeld vooral ten nadele zal gaan van de EU-landen; overwegende de EU bij deelname aan nieuwe mondiale bestuursstructuren en onderhandelingen over nieuwe regels en beginselen compromissen zal moeten sluiten met landen en nieuwe actoren die hun stem op het internationale toneel willen laten horen,
- P. overwegende dat de bevordering van democratie en mensenrechten, met name rechten van vrouwen en kinderen en de vrijheid van meningsuiting, de rechtsstaat, meer veiligheid, democratische stabiliteit, welvaart, en een eerlijke verdeling van inkomens, rijkdom en maatschappelijke kansen, de kern moeten vormen van ieder extern optreden van de EU; overwegende dat verdere versteviging van het internationale systeem van strafrecht ter bevordering van verantwoordingsplicht en beëindiging van straffeloosheid, alsook bevordering van het belangrijke werk van het Internationaal Strafhof dat de enige vaste onafhankelijke rechterlijke instantie is, onlosmakelijk deel moeten vormen van ieder extern optreden van de EU,

Versterking van de rol van de EU in het multilaterale stelsel

1. merkt op dat de mechanismen van de EU voor het bereiken van consensus en onderlinge afstemming van maatregelen haar tot model maken voor een op regels gebaseerde internationale orde en benadrukt dan ook dat de EU moet samenwerken met regionale machten en actief moet deelnemen aan totstandbrenging en verbetering van een internationaal klimaat dat haar in staat stelt haar waarden en belangen te bevorderen, zoals het Verdrag vereist; acht, met name in sectoren waarin de EU over uitsluitende of gedeelde bevoegdheden beschikt, uitbreiding van de interne coördinatie die noodzakelijk is om met één stem te spreken, het vermogen om multilaterale samenwerking tot stand te brengen en een collectieve aanpak van internationale problemen in gang te zetten, met name indien deze voortvloeien uit de verantwoordelijkheid voor de bescherming en de noodzaak de veiligheid van mensen te bevorderen als middel om mondiale veiligheid tot stand te brengen, van vitaal belang, gezien de ambitie van de EU een wereldspeler te zijn en haar positie te beschermen;
2. wijst erop dat het aantal politieke en humanitaire crises in de wereld snel stijgt waardoor betere en meer preventieve multilaterale EU-maatregelen vereist zijn; wijst er daarom op dat de EU de kansen van het ogenblik moet aangrijpen en beter gebruik moet maken van de instrumenten van haar buitenlands beleid om te zorgen dat zij haar invloed in multilaterale organisaties beter inzet en doelmatiger het voortouw neemt bij de aanpak van huidige en toekomstige internationale crises;

Woensdag 11 mei 2011

3. is van mening dat niet tot het staatsapparaat behorende elementen meer betrokken moeten worden bij de multilaterale beleidsvorming, dat in het kader van de toekomstige leidingsstructuren van internationale organisaties verbetering van de raadpleging van maatschappelijke organisaties en sociale partners moet worden bevorderd en mogelijk gemaakt; erkent hun deskundigheid, middelen en invloed als sleutelement in de bevordering van de wettigheid en doelmatigheid van multilaterale samenwerking; wijst er nogmaals op dat een benadering van onderaf vereist is voor de aanpak van crisissituaties;

4. benadrukt dat de EU actief het voortouw moet nemen bij de hervorming van mondiale bestuursstructuren en daartoe samenwerking moet versterken, instellingen moet verbeteren en alle belanghebbenden moet inschakelen, teneinde internationale instellingen en organisaties meer legitimiteit en doelmatigheid te verschaffen en gunstiger te stemmen ten opzichte van het delen van verantwoordelijkheid, en dat zij tegelijkertijd haar positie moet versterken, haar doelstellingen en prioriteiten moet verdedigen en haar eigen beginselen, waarden en belangen moet bevorderen om aan dit proces vorm te geven; houdt eraan vast dat de VV/HV en de Commissie in nauwe samenwerking met het Europees Parlement van tijd tot tijd hun bijdrage aan de hervorming van mondiale bestuursstructuren moeten evalueren en moeten onderzoeken hoe de EU van de hervormingen kan profiteren bij het bepalen en vaststellen van een sterkere rol voor zichzelf;

5. stelt zich op het standpunt dat de EU-lidstaten de EU steeds meer moeten gaan zien en gaan vertrouwen als een machtsvermenigvuldiger bij het bereiken van doelen die zij zelfstandig niet zouden kunnen bereiken, en dat zij door met één EU-stem te spreken niet alleen de kans op slagen vergroten, maar tevens de legitimiteit en geloofwaardigheid van de EU als belangrijke internationale partij in de nieuwe interpolaire wereld verbeteren;

6. benadrukt dat het noodzakelijk is bij externe vertegenwoordiging een strategische benadering te volgen en een samenhangende grondgedachte te hanteren door ten aanzien van iedere multilaterale organisatie een maatgesneden EU-strategie te ontwikkelen die erop gericht is de rol en positie van de EU te versterken; verzoekt de VV/HV en de Commissie een witboek op te stellen over de rol van de EU in multilaterale organisaties en daarbij een voorstel te doen voor een omvattende en strategische aanpak voor zowel de korte als de middellange termijn tot 2020;

7. herinnert eraan dat de rol van de VV/HV erin bestaat de EU-diplomatie een gezicht en een stem te geven en dat haar positie in multilaterale organisaties daarom moet worden bevestigd;

8. verzoekt de EU en haar lidstaten op systematische en strategische wijze de bestaande regeling voor de rol en de institutionele vertegenwoordiging van de Unie in multilaterale organisaties te onderzoeken, alsmede te zoeken naar manieren waarop de externe vertegenwoordiging van de EU geleidelijk kan worden versterkt, in aansluiting op de omvang van haar bevoegdheden en de institutionele veranderingen van het Verdrag van Lissabon, ten gevolge waarvan er tussen de instellingen van de EU en de lidstaten een nieuw evenwicht is ontstaan; dringt er bovendien bij de EU en haar lidstaten op aan vast te stellen bij welke organen de bestaande regelingen verouderd, onregelmatig of inefficiënt zijn en heroverwogen en gewijzigd moeten worden; benadrukt daarom dat de uiteenlopende soorten status van de EU in multilaterale organisaties en verdragsprogramma's in het kader van de institutionele logica samenhangender moeten worden opgezet, en verzoekt de Raad een helder kader te formuleren;

9. is van mening dat in deze tijden van streng begrotingsbeleid en bezuinigingen Europese samenwerking geen keuze is, maar noodzaak; wijst op de schaalvoordelen die worden bereikt door de verbetering, rationalisering en bundeling van de diplomatie van de lidstaten door middel van de EDEO, de Commissie en de EU-delegaties waarmee wordt beoogd een einde te maken aan onnodige procedurele hindernissen en dure dubbele vertegenwoordiging op vele internationale fora; acht het in dit kader belangrijk om voor dit streven de steun van andere leden van multilaterale organisaties te verwerven, hetgeen zorgvuldige voorbereiding vergt;

10. is van mening dat daar waar de EU over exclusieve bevoegdheden beschikt, zij in beginsel en in de geest van het Verdrag van Lissabon als toonaangevende actor met volledig lidmaatschap van de desbetreffende multilaterale organisatie moet fungeren, waarbij de EU-lidstaten vrij zijn eveneens als leden aanwezig te zijn, maar dan in de regel zonder onafhankelijke rol; is van mening dat de EU-lidstaten, indien zij hun nationale vertegenwoordiging handhaven in organisaties die actief zijn op terreinen waar de EU over exclusieve bevoegdheden beschikt, het door de EU namens hen geformuleerde standpunt dienen te steunen; stelt zich bovendien op het standpunt dat waar gedeelde bevoegdheden van de Unie prevaleren, de EU en de EU-lidstaten beiden leden zouden moeten zijn, en dat moet worden voorkomen dat de EU en de lidstaten uiteenlopend stemgedrag vertonen;

Woensdag 11 mei 2011

11. wijst erop dat het, gezien de trage en onsamenhangende reactie van de lidstaten op de politieke onrust in Noord-Afrika en het Midden-Oosten, noodzakelijk is dat beter gebruik wordt gemaakt van de institutionele vernieuwingen in het Verdrag van Lissabon om sneller en samenhangender op te treden; wijst er voorts op dat de EU haar vaardigheden op het gebied van het voorkomen van geschillen en crisisbeheersing moet verbeteren om toekomstige crises proactief aan te pakken;

12. erkent de sleutelrol die de EU speelt in de ATALANTA-missie ter bestrijding van piraterij waar de EU-vloot in een multilateraal verband de leiding op zich neemt door de missie van de Afrikaanse Unie (AMISOM) te steunen en door in het operatiegebied te zorgen voor coördinatie tussen NAVO en nationale vloten;

13. wijst erop dat EU-delegaties die actief zijn voor clusters van internationale organisaties, bijvoorbeeld in New York, Genève, Parijs, Rome, Wenen en Nairobi, met name versterking behoeven in de zin van geschoold personeel zonder afbreuk te doen aan andere delegaties van de EU, teneinde in staat te zijn de belangen van de EU op succesvolle en doeltreffende wijze te vertegenwoordigen; wijst eveneens op de noodzaak het EDEO-hoofdkwartier van aanvullende middelen te voorzien, met name voor zijn structuren voor crisisbeheersing en het DG Mondiale en multilaterale aangelegenheden;

De rol van de EU in het kader van de VN

14. verzoekt de EU en de lidstaten te streven naar versterking van de rol en de capaciteiten van de EU binnen het mondiale multilaterale kader van de VN, de enige internationale organisatie waarin alle landen van de wereld vertegenwoordigd zijn en het belangrijkste forum voor het bereiken en handhaven van een doeltreffend multilateralisme; benadrukt dat de EU strategische steun aan de VN in daden moet omzetten, met name wat betreft haar beleid en actiemiddelen op humanitair gebied (respons op crises en noodsituaties, ontwikkelingshulp, armoedebestrijding, solidariteit bij natuurrampen) en op het gebied van conflictbeslechting; vraagt de EU zich consequent in te zetten voor een versterking van de civiele instrumenten van de VN en voor een strikte eerbiediging en toepassing van het internationale recht door alle landen, groepen van landen en multilaterale partners;

15. verzoekt de EU en haar lidstaten, aangezien de EU in een aantal VN-programma's en -conferenties (UNDP, UNCTAD, OGCHR, UNHCR) slechts waarnemer is hoewel zij een belangrijke financiële bijdrage levert en aanzienlijke politieke belangen heeft, oplossingen voor deze discrepantie te vinden;

16. vindt dat er een nieuw institutioneel evenwicht gevonden moet worden tussen de steeds belangrijker rol van de G-20, de VN en de VN-agentschappen, en de IFI's; dringt er in dit kader bij de EU en de lidstaten op aan mondiale governance te bevorderen en te zoeken naar oplossingen voor verdere verbetering van de coördinatie tussen de verschillende G-formaties en het VN-systeem, waarbij de G-formaties op vruchtbare wijze met de economische dimensie kunnen worden belast, mits de VN als organisatie haar centrale rol blijft spelen en fungeert als legitieme organisatie ingeval van wereldwijd optreden; verzoekt de EU en de lidstaten te streven naar verbeteringen op het gebied van mondiale governance die synergieën en complementariteit het best benutten en die niet het gevaar van uitholling van het VN-systeem met zich meebrengen, en beschouwt de G-8 en de G-20 daarbij als belangrijke fora voor het vinden van mondiale oplossingen, waaraan de EU door middel van gecoördineerde standpunten actief moet blijven bijdragen;

De Algemene Vergadering van de VN (AVVN)

17. dringt er bij de EU op aan met gebruikmaking van alle bevoegdheden die haar status als organisatie voor regionale integratie haar verleent en na uitvoerig overleg met de lidstaten van de VN de nodige maatregelen te treffen om te zorgen voor daadwerkelijke deelname van de EU aan de werkzaamheden van de Algemene Vergadering van de VN, zodat de nieuwe EU-vertegenwoordigers in staat worden gesteld zich daadwerkelijk en tijdig uit te spreken over mondiale kwesties, waarbij de EU evenwel haar waarnemersstatus in de AVVN behoudt, een en ander overeenkomstig het Handvest van de VN en de intergouvernementele aard van de VN;

18. is bijzonder ingenomen met de aanneming op 3 mei 2011 van de Resolutie van de Algemene Vergadering van de VN over de deelname van de Europese Unie aan de werkzaamheden van de Verenigde Naties, die rekening houdt met de institutionele veranderingen die voortvloeien uit het Verdrag van Lissabon en die de EU-vertegenwoordigers in staat stelt op een snelle en efficiënte wijze de standpunten

Woensdag 11 mei 2011

van de EU in de VN te presenteren en te bevorderen door middel van een pakket van modaliteiten waardoor de delegatie van de EU het recht wordt toegekend om het woord te voeren, alsook het recht van weerwoord en de mogelijkheid om mondelinge voorstellen en amendementen in te dienen;

19. verzoekt de EU-lidstaten, gezien de toegenomen rol van regionale blokken in internationale aangelegenheden, en ten volle de intergouvernementele rol van de VN eerbiedigend, zich in te zetten voor wijziging van de structuur van het lidmaatschap van de AVVN en de status van organisaties voor regionale integratie te versterken door middel van een betere integratie door deze organisaties bijvoorbeeld rechtspersoonlijkheid toe te kennen en ze tot bevoorrecht waarnemer te maken;

De VN-Veiligheidsraad (VNVR)

20. benadrukt dat een omvattende hervorming van de VN-Veiligheidsraad noodzakelijk is op basis van een eerste onderhandelings tekst en brede steun voor hervorming van de VNVR, teneinde meer helderheid te krijgen over de bevoegdheden van de VNVR ten opzichte van andere VN-organen en een herziening van de werkmethoden van de VNVR; wijst er verder op dat de legitimiteit, regionale vertegenwoordiging en efficiëntie van de VNVR versterkt moeten worden en dat gewerkt moet worden aan meer eensgezindheid tussen de lidstaten over deze kwesties;

21. herhaalt zijn standpunt dat, in lijn met de doelen van het Verdrag van Lissabon in verband met versteviging van het buitenlands beleid van de EU en haar rol op het gebied van de wereldvrede, veiligheid en regelgeving, het centrale streven van de Europese Unie op de lange termijn nog altijd ligt in een zetel voor de EU in een grotere Veiligheidsraad; verzoekt de VV/HV het initiatief te nemen met het oog hierop een gezamenlijk standpunt van de lidstaten te formuleren; stelt, om dit doel in de toekomst te verwezenlijken, voor te werken aan een voorafgaande coördinatie van standpunten in de Raad van de EU over de uitbreiding van de VNVR met nieuwe leden en de herziening van de besluitvorming binnen de VNVR door middel van het invoeren van een supergekwalficeerde meerderheid;

22. verzoekt de VV/HV als voorzitter van de Raad van ministers van Buitenlandse Zaken te streven naar gezamenlijke EU-standpunten over zaken waarover in de VNVR een besluit moet worden genomen om deze standpunten door middel van gezamenlijk stemgedrag ten uitvoer te leggen; moedigt de VV/HV, de EDEO en de lidstaten aan een actievere rol te spelen bij het verwezenlijken van samenwerkingsmechanismen die bedoeld zijn om ervoor te zorgen dat lidstaten die een zetel hebben in de VNVR in de Veiligheidsraad gezamenlijke EU-standpunten vertegenwoordigen;

23. vraagt de EU-lidstaten die een zetel hebben in de VNVR andere lidstaten van de EU adequaat te informeren over hun standpunten en activiteiten en informatie over ontwikkelingen in de Veiligheidsraad met andere lidstaten van de EU te delen; uit zich positief over de recentelijk ingevoerde praktijk om bij de meeste geplande vergaderingen van de VNVR een vertegenwoordiger van de EU uit te nodigen die aan de beraadslagingen kan deelnemen en een beperkt spreekrecht in de VNVR geniet;

Mensenrechtenraad van de VN (UN HRC)

24. benadrukt dat het belangrijk is de standpunten van de EU-lidstaten te coördineren en de samenhang, zichtbaarheid en geloofwaardigheid van EU-maatregelen in de VN-Mensenrechtenraad op te voeren; spreekt zijn waardering uit voor de oprichting van het directoraat Mensenrechten en democratie binnen de EDEO en dringt er bij de VV/HV op aan ervoor te zorgen dat door de nieuwe regelingen het vermogen van de EU toeneemt om regio-overschrijdend invloed uit te oefenen en met landen van andere blokken samen te werken aan gemeenschappelijke initiatieven; is van mening dat heldere normen moeten worden opgesteld voor het lidmaatschap van de Mensenrechtenraad van de VN en dat landen waar de mensenrechten veelvuldig worden geschonden geen lid van dit orgaan mogen worden; moedigt de EDEO en de VV/HV aan maatregelen te nemen om de versmelting van de voormalige delegaties van Raad en Commissie in Genève zo spoedig mogelijk definitief af te ronden;

De rol van de EU binnen de internationale financiële instellingen (IFI's)

25. benadrukt dat herziening van de regelingen voor de vertegenwoordiging van de eurozone/EU in internationale organen op het gebied van economische, monetaire en financiële stabiliteit noodzakelijk is, aangezien zij de grootste economische macht ter wereld is;

Woensdag 11 mei 2011

Internationaal Monetair Fonds (IMF)

26. stelt zich in het licht van de economische en monetaire bevoegdheden van de EU, de wereldwijde dimensie en de toegenomen verantwoordelijkheid van de eurozone met betrekking tot de stabiliteit van de mondiale economie op het standpunt dat bij bijdragen aan internationale economische en financiële governance één standpunt naar voren moet worden gebracht;

27. dringt er bij de EU en de lidstaten op aan iets te doen aan de inefficiënte externe economische en financiële vertegenwoordiging, omdat daardoor de invloed van de EU ondanks het feit dat de EU-lidstaten tezamen meer dan 30 % van de stemmen binnen het IMF hebben, wordt verkleind; wijst er daarbij op dat Duitsland, het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk momenteel een zetel bezetten in het IMF en dat de overige EU-lidstaten worden vertegenwoordigd door zeven andere kiesgroepen; dringt er, gezien het feit dat monetair beleid voor die lidstaten die een gemeenschappelijke munt hebben een exclusieve bevoegdheid van de EU is, bij de EU en de desbetreffende lidstaten op aan snel overeenstemming te bereiken over een gezamenlijke zetel en kiesgroep in het College van Bewindvoerders van het IMF, eventueel te beginnen als euro-kiesgroep, teneinde op langere termijn te komen tot een consistente Europese vertegenwoordiging, waarbij de Commissie betrokken worden, een en ander onder controle van het Europees Parlement;

28. herinnert de EU en haar lidstaten eraan dat zij de volgende periodieke verkiezing van de IMF-directie in 2012 moeten aangrijpen voor rationalisering en gecoördineerde inspanningen moeten verrichten om alle lidstaten onder te brengen in één enkele zetel voor de monetaire unie van de eurozone en een kiesgroep in te voeren voor de rest van de lidstaten die de euro niet hebben;

29. wijst erop dat het belangrijk is dat de Commissie en de ECB, als de organen van de Unie die bevoegd zijn op het gebied van monetair en economisch beleid, in het College van Bewindvoerders van het IMF de volledige status van waarnemer krijgen om een einde te maken aan de bestaande wanverhouding ten gevolge van het feit dat zij in dit college niet passend vertegenwoordigd zijn, aangezien momenteel noch de Commissie, noch het roulerend voorzitterschap van de Raad, noch de groep van ministers van financiën van de eurozone formeel vertegenwoordigd is in het College van Bewindvoerders van het IMF en de ECB slechts waarnemer is bij die agendapunten die voor de ECB van belang zijn;

De Wereldbank (WB) en de voornaamste multilaterale ontwikkelingsbanken

30. verzoekt de EU en de lidstaten in overleg met hun partners een einde te maken aan de institutionele wanverhouding die erin bestaat dat de EU grote bijdragen levert aan de trustfondsen van de WB, feitelijk een grotere donor is dan welke lidstaat dan ook, en belangrijke operationele partnerschappen heeft met de Wereldbank in Europese en Afrikaanse gebieden, en desondanks nog niet eens de status van waarnemer heeft in de Raad van Bestuur van de Wereldbank (alleen maar in het ministeriële beleidscomité); wijst op het belang van de EU als grootste donor van de wereld en op de inspanningen van de Unie om haar hulp-programma's te coördineren, af te stellen en de versplintering ervan te beperken, met name via de Verklaring van Parijs over de doeltreffendheid van hulpverlening en de Europese consensus over ontwikkeling; erkent tegen deze achtergrond het belang van de inspanningen die erop gericht zijn in de Raad van Bestuur de waarnemersstatus te verkrijgen en om in politiek opzicht achterhaalde landengroepen opnieuw in te delen door middel van het samenvoegen van EU-lidstaten in dezelfde kiesgroep; herinnert eraan dat hetzelfde beginsel van bundeling van lidstaten in een EU-kiesgroep moet gelden voor de voornaamste multilaterale ontwikkelingsbanken, met name de Aziatische Ontwikkelingsbank, de Inter-Amerikaanse Ontwikkelingsbank en de Afrikaanse Ontwikkelingsbank;

De Bank voor Internationale Betalingen (BIB)

31. merkt op dat de BIB een internationale financiële instelling is waarin de centrale banken van de meest ontwikkelde landen, en sinds kort eveneens van China, Brazilië en India, verenigd zijn en stelt, aangezien uitsluitend de ECB bevoegd is op het gebied van monetair beleid, voor dat de ECB de enige vertegenwoordiger van de eurozone vormt in de raad van bestuur van de BIB en dat de Commissie de enige vertegenwoordiger van de EU is in het Bazels Comité voor banktoezicht;

Woensdag 11 mei 2011

De rol van de EU in multilaterale veiligheidsorganisaties

De Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO)

32. verzoekt de EU en de NAVO hun inspanningen om een kader voor geïntegreerde samenwerking tot stand te brengen, met inbegrip van het opzetten van permanente samenwerkingsstructuren, te intensiveren, rekening houdend met het feit dat er op alle niveaus al regelmatig bijeenkomsten worden belegd, er reeds vaste structuren zijn ontwikkeld voor het onderhouden van militaire betrekkingen, en er incidenteel gezamenlijke vergaderingen worden gehouden waaraan wordt deelgenomen door het Politiek en Veiligheidscomité van de EU (PVC) en de Noord-Atlantische Raad van de NAVO (NAR); dringt aan op stelselmatige contacten tussen de secretaris-generaal van de NAVO en de VV/HV; stelt voor te onderzoeken wat de gevolgen zijn van instelling van een wederzijdse waarnemersstatus op het niveau van de NAR en het PVC, teneinde de regelingen voor samenwerking te verbeteren, een en ander in de geest van het Verdrag van Lissabon en in aansluiting op het nieuwe strategische concept van de NAVO en in lijn met de doelstelling om te werken aan een strategisch partnerschap tussen de EU en de NAVO; is in dit verband verheugd over de bestaande samenwerking met het Europees Parlement en de deelname van het Europees Parlement aan de Parlementaire Vergadering van de NAVO;

33. is van mening dat regelingen waardoor de EU in staat wordt gesteld gebruik te maken van middelen en capaciteit van de NAVO moeten worden geconsolideerd; wijst erop dat beide organisaties een omvattende benadering van crisisbeheer moeten ontwikkelen, dat veelal een veelzijdige civiel-militaire reactie vereist; bevestigt andermaal zijn overtuiging dat dit laatste verenigbaar is met het opzetten van een onafhankelijk Defensie-Europa via een permanente samenwerkingsstructuur en het Europese Defensieagentschap (EDA);

De Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE)

34. dringt in het kader van een formeel akkoord tussen de EU en de OVSE aan op serieuze bespiegelingen over de wijze waarop de EU meer verantwoordelijkheden op zich kan nemen en doeltreffender kan bijdragen aan de verwezenlijking van de gezamenlijke doelstellingen, waarbij de instelling van een mechanisme van permanente dialoog, het maken van afspraken over gemeenschappelijke initiatieven en coördinatie van lokale activiteiten geschikte instrumenten kunnen zijn; verzoekt de EU en haar lidstaten en de Permanente Raad van de OVSE gezamenlijk een mechanisme te ontwikkelen voor meer samenwerking, coördinatie en overleg tussen de beide organisaties; benadrukt, gezien het feit dat de OVSE in artikel 220, lid 1, VWEU expliciet is toegevoegd aan de lijst van internationale organisaties waarmee "dienstige samenwerking" tot stand moet worden gebracht, dat de VV/HV als coördinator moet fungeren inzake het standpunt van de EU-lidstaten over OVSE-kwesties; benadrukt de noodzaak om op het gebied van verkiezingswaarnemingsmissies doeltreffende samenwerkingsmechanismen tussen de Parlementaire Assemblee van de OVSE en het Europees Parlement in te stellen om in bepaalde gevallen een aantal tekortkomingen te verhelpen;

35. pleit nogmaals voor het ontstaan van een Europees defensiebeleid, dat steeds dringender nodig is in een wereld waarin de instabiliteit en de dreigingen aanzienlijk toenemen;

De rol van de EU in andere multilaterale organisaties

De Raad van Europa (RvE)

36. wijst erop dat, met het oog op het verbeteren van de multilaterale samenwerking tussen de EU en de RvE op gebieden die van belang zijn voor zowel de EU als de RvE, zoals de rechtsstaat, democratie, onderwijs, bescherming van de mensenrechten, vrijheid van meningsuiting, persvrijheid en behoorlijk bestuur, en gezien het feit dat de EU aan gezamenlijke operationele programma's met de RvE het meest bijdraagt, hervormingen nodig zijn inzake de aanwezigheid en de waarnemersstatus van de EU in de RvE; beveelt de EU aan haar activiteiten op het gebied van de rechtsstaat, democratie en mensenrechten beter met de RvE te coördineren, teneinde de efficiëntie van de beide instellingen op genoemde gebieden te verbeteren; benadrukt met name gezien de aanstaande toetreding van de EU tot het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), het recht om deel te nemen, met stemrecht namens de EU, aan vergaderingen van het Comité van ministers van de RvE wanneer dat onder meer zijn taken uitoefent als orgaan dat toeziet op de uitvoering van de arresten van het Europees Hof voor de rechten van de mens; wijst verder op het recht van de EU om zitting te hebben in het Stuurcomité voor de mensenrechten, met name na de toetreding tot het EVRM, waarmee de EU het recht verwerft om volledig deel te nemen aan en te stemmen in het Comité van ministers van de RvE, het recht een rechter van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens voor te dragen, alsook het recht van het Europees Parlement deel te nemen aan de Parlementaire Vergadering van de RvE wanneer deze rechters kiest; wijst erop dat de

Woensdag 11 mei 2011

EU, ter vergroting van haar doelmatigheid inzake mensenrechten op pan-Europees niveau, eveneens moet toetreden tot andere organen van de RvE, zoals het Comité inzake de voorkoming van foltering en onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (CPT), de Europese Commissie tegen Racisme en Intolerantie (ECRI) en de Europese Commissie voor Efficiëntie in Justitie (CEPEJ);

De Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO)

37. erkent in het licht van artikel 220, lid 1, VWEU, waarin wordt aangedrongen op "dienstige samenwerking" met de OESO, de noodzaak te streven naar opwaardering van de huidige status van de EU als waarnemer in de OESO tot een volledig lidmaatschap, aangezien de EU in vrijwel alle OESO-commissies over belangrijke exclusieve en gedeelde bevoegdheden beschikt;

Wereldhandelsorganisatie (WTO)

38. is van mening dat de rol van de EU binnen de WTO als een van de voorbeelden kan dienen voor het optreden van de EU binnen andere internationale organisaties (waaronder de UNCTAD en de OESO), gezien het feit dat de EU uit hoofde van haar exclusieve bevoegdheid een volwaardig lid is van de WTO en onderhandelingen voert namens alle EU-lidstaten, terwijl alle lidstaten tegelijkertijd zelfstandige leden van de WTO zijn die samenwerken om op te treden als één blok;

39. is van oordeel dat de uit het Verdrag van Lissabon voortvloeiende oprichting van twee afzonderlijke EU-delegaties in Genève, één bij de WTO en één bij de VN, het coördinatievermogen, de aanwezigheid en de zichtbaarheid van de EU zou moeten versterken, doch benadrukt dat ervoor moet worden gezorgd dat het optreden van beide delegaties op elkaar wordt afgestemd, teneinde dubbel werk te voorkomen;

40. dringt er bij de EU op aan rekening te houden met en op te komen voor de specifiek Europese belangen binnen de WTO; is van mening dat de EU met name moet aandringen op een speciale behandeling van landbouwvraagstukken, moet waken over de bescherming van bepaalde kwetsbare Europese regio's en sectoren en zich in moet zetten voor de bevordering van eerlijke handel die duurzame ontwikkeling mogelijk maakt;

41. dringt erop aan dat grondig wordt gekeken naar de vraag hoe er binnen de regels van de WTO beter rekening kan worden gehouden met niet-commerciële belangen, om de leden aldus in staat te stellen legitieme beleidsdoelstellingen na te streven, en tegelijkertijd de toegang tot de markt te waarborgen; benadrukt in dit verband dat de samenhang tussen handelsbeleid en andere beleidsterreinen van de EU en het internationaal recht moet worden gewaarborgd, en dat de activiteiten van de WTO en van andere internationale organisaties samenhang moeten vertonen en elkaar wederzijds moeten ondersteunen;

42. beschouwt de uitvoerende bevoegdheden waarover de WTO beschikt dankzij haar orgaan voor geschillenbeslechting als een cruciale factor voor het succes van deze organisatie;

De rol van de EU in de diplomatie op hoog niveau - doelstellingen binnen de G-8 en de G-20

43. signaleert het economische en financiële gewicht van de EU in de wereld, de noodzaak om de strategische belangen van de EU op het internationale toneel te beschermen en het feit dat de agenda van de G-8 zich aanzienlijk heeft uitgebreid en nu ook een aantal politieke en veiligheidskwesties omvat, waaronder mensenrechten, regionale veiligheid en wapenbeheersing, en is diens gevolg van mening dat de EU ten volle aan alle G-7/G-8-activiteiten moet deelnemen en volledig vertegenwoordigd moet zijn bij vergaderingen van de ministers van financiën van de G-7; wijst op de behoefte aan intensievere EU-coördinatie voorafgaand aan vergaderingen van de G-7 en de G-8, waarbij met name het Europees Parlement nauw betrokken dient te worden;

44. verzoekt de EU en de lidstaten met hun partners samen te werken om volledige coördinatie en afstemming van berichten tot stand te brengen tussen de vijf Europese landen en de EU-vertegenwoordiger die bij de G-20-bijeenkomst aanwezig zijn, om ervoor te zorgen dat de EU op effectieve wijze aan ministeriële vergaderingen van de G-20 kan deelnemen, rekening houdend met de exclusieve of gedeelde bevoegdheden van de EU op gebieden waarop de G-20 een belangrijke en toenemende invloed uitoefent (zoals op het gebied van de regulering van de financiële markten, de coördinatie van economisch beleid (waaronder wisselkoerskwesties), het internationaal monetair stelsel, ontwikkelingshulp, multilaterale handel, bestrijding van de financiering van het terrorisme en witwaspraktijken, milieu en energiezekerheid);

Woensdag 11 mei 2011

45. stelt vast dat er in "minilaterale" fora meer wordt samengewerkt in verband met specifieke crisissituaties, van de G-8 tot de contactgroep Balkan, van het Midden-Oostenkwartet tot de 5+1 inzake Iran; wijst er andermaal op dat de Europese Unie is gegrondvest op solidariteit tussen haar leden en dat de lidstaten over besluiten van gemeenschappelijk belang derhalve overleg moeten plegen met partners, hetgeen uiteindelijk waarschijnlijk doelmatige en logische multilaterale oplossingen ten voordele van alle betrokken partijen oplevert; verzoekt de VV/HV dan ook de huidige problemen in verband met een effectief multilateralisme aan te pakken, en is van mening dat in het kader van een herziene strategie op dit gebied gestreefd moet worden naar meer zichtbaarheid en slagkracht voor de EU, met onder meer een verplichting voor de "minigroepen" om EU-partners te raadplegen en te streven naar een mandaat van de EU;

*

* *

46. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, de Europese Raad, de Raad, de Commissie, de EU-lidstaten en de nationale parlementen.

Donderdag 12 mei 2011

Jeugd in beweging - een kaderinitiatief voor verbetering van de onderwijs- en opleidingsstelsels in Europa

P7_TA(2011)0230

Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over Jeugd in beweging - een kaderinitiatief voor verbetering van de onderwijs- en opleidingsstelsels in Europa (2010/2307(INI))

(2012/C 377 E/09)

Het Europees Parlement,

- gezien de mededeling van de Commissie van 9 juni 2010 getiteld "Een nieuwe impuls voor Europese samenwerking op het gebied van beroepsonderwijs en -opleiding ter ondersteuning van de Europa 2020-strategie" (COM(2010)0296),
- gezien de mededeling van de Commissie van 15 september 2010, getiteld "Jeugd in beweging: een initiatief om jongeren ten volle te betrekken bij het realiseren van slimme, duurzame en inclusieve groei in de Europese Unie" (COM(2010)0477),
- gezien de mededeling van de Commissie van 3 maart 2010 getiteld "Europa 2020: Een strategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei" (COM(2010)2020),
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 18 mei 2010, getiteld "Een EU-strategie voor jongeren – Investeren en empowerment" ⁽¹⁾,
- gezien de resolutie van de Raad van 27 november 2009 over Het Europees Jaar van het vrijwilligerswerk ter bevordering van actief burgerschap ⁽²⁾,
- gezien de conclusies van de Raad van 12 mei 2009 betreffende een strategisch kader voor Europese samenwerking op het gebied van onderwijs en opleiding (ET 2020) ⁽³⁾,
- gezien de conclusies van de Raad van 11 mei 2010 over de sociale dimensie van onderwijs en opleiding, competenties ten behoeve van een leven lang leren en het initiatief "nieuwe vaardigheden voor nieuwe banen" ⁽⁴⁾,
- gezien de conclusies van de Raad van 17 juni 2010 over de nieuwe groei- en werkgelegenheidsstrategie, met name het deel waarin de centrale doelstellingen en de verbetering van de onderwijsniveaus worden bevestigd,
- gezien de conclusies van de Raad van 19 november 2010 betreffende het initiatief "Jeugd in beweging", waarin wordt gewezen op het belang van een meer geïntegreerde, sectoroverschrijdende aanpak van de problemen waarvoor jongeren zich geplaagd zien ⁽⁵⁾,
- gezien het advies van het Comité van de Regio's van 28 januari 2011 ⁽⁶⁾ en het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 15 maart 2011 ⁽⁷⁾ over het initiatief "Jeugd in beweging",
- gelet op de artikelen 165 en 166 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gelet op artikel 48 van zijn Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie cultuur en onderwijs en het advies van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken (A7-0169/2011),

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0166.

⁽²⁾ PB L 17 van 22.1.2010, blz. 43.

⁽³⁾ PB C 119 van 28.5.2009, blz. 2.

⁽⁴⁾ PB C 135 van 26.5.2010, blz. 2 en blz. 8.

⁽⁵⁾ PB C 326 van 3.12.2010, blz. 9.

⁽⁶⁾ CdR 292/2010.

⁽⁷⁾ SOC/395.

Donderdag 12 mei 2011

- A. overwegende dat, in de context van de Europa 2020-strategie, de kennis en vaardigheden van jongeren van essentieel belang zijn om de doelstellingen van slimme, duurzame en inclusieve groei te bereiken,
- B. overwegende dat met "Jeugd in beweging", een vlaggenschipinitiatief van de Europa 2020-strategie, wordt beoogd de aantrekkingskracht van het hoger onderwijs in Europa te verbeteren, de algemene kwaliteit van alle onderwijs- en opleidingsniveaus te verhogen en de mobiliteit van studenten en werknemers te bevorderen door efficiënter gebruik te maken van de bestaande Europese programma's,
- C. overwegende dat in de Europa 2020-strategie wordt gesteld dat "in 2020 alle jongeren in Europa de mogelijkheid moeten hebben een deel van hun opleiding in andere lidstaten te volgen",
- D. overwegende dat voor jongeren een belangrijke rol is weggelegd bij de verwezenlijking van de vijf centrale EU-doelstellingen voor 2020 op het gebied van: werkgelegenheid, onderzoek en innovatie, klimaat en energie, onderwijs en armoedebestrijding,
- E. overwegende dat "Jeugd in beweging" de bestaande EU-strategie voor jongeren (COM(2009)0200) versterkt, doordat het initiatief jongeren de mogelijkheid biedt de kennis, vaardigheden en bekwaamheden te verwerven die nodig zijn voor hun werkzame en hun persoonlijke leven,
- F. overwegende dat jongeren bijzonder heftig door de crisis zijn getroffen en dat de werkloosheidscijfers onder jongeren in de EU meer dan 20 % bedragen, het dubbele van de gemiddelde werkloosheid onder volwassenen, en dat in sommige lidstaten dat cijfer zelfs boven de 40 % ligt,
- G. overwegende dat de jeugdwerkloosheid met bijna 21 % een van de meest urgente uitdagingen voor Europa is,
- H. overwegende dat lidstaten door de economische crisis minder investeren in onderwijs en opleiding, hetgeen rechtstreeks van invloed is op de toekomstvooruitzichten van jongeren, terwijl Europa wordt geconfronteerd met een groeiend demografisch probleem bij het bereiken van de noodzakelijke groei,
- I. overwegende dat de economische kosten van ondermaatse onderwijsprestaties aanzienlijk hoger zijn dan de kosten van de financiële crisis,
- J. overwegende dat de crisis benadrukt dat het noodzakelijk is onze economieën en samenlevingen te hervormen, en dat kwalitatief hoogwaardige stelsels voor beroepsonderwijs en -opleiding van vitaal belang zijn als grondslag van deze hervormingen, om Europa beter uit te rusten voor de uitdagingen die het nu en in de toekomst moet aangaan,
- K. overwegende dat, ten gevolge van de steeds verder teruglopende overheidsinvesteringen in universiteiten en de daarmee gepaard gaande stijging van de collegegelden en/of de verlaging van de sociale steun en studiebeurzen, een groeiend aantal studenten de universiteit verlaat, waardoor de sociale kloof wordt vergroot,
- L. overwegende dat het menselijk kapitaal een fundamenteel strategisch instrument is om het welslagen van de economische en sociale ontwikkeling van onze maatschappijen te garanderen,
- M. overwegende dat blijkens Europass-gegevens steeds meer jongeren de wens uiten om zich binnen de Europese Unie te verplaatsen voor ofwel studie- ofwel beroepsdoeleinden,
- N. overwegende dat onderwijs van fundamenteel belang is voor de ontwikkeling van de creativiteit van jongeren en van het innovatiepotentieel; overwegende dat onderwijs mensen de mogelijkheden aanreikt voor intellectuele ontwikkeling, intrede op de arbeidsmarkt, persoonlijke ontplooiing en sociale en maatschappelijke integratie,
- O. overwegende dat uit verschillende onderzoeken blijkt dat mobiliteit bijdraagt tot een groter gevoel van Europees burgerschap en betrokkenheid bij de democratische processen,

Donderdag 12 mei 2011

- P. overwegende dat mobiliteitsprogramma's niet alleen toegankelijk moeten zijn voor universiteitsstudenten maar ook voor jongeren met weinig kwalificaties, omdat dit hun kansen op de arbeidsmarkt kan verbeteren,
- Q. overwegende dat mobiliteitsprogramma's voor alle jongeren toegankelijk moeten zijn ongeacht het door hen gekozen opleidingstraject,
- R. overwegende dat het aantal jongeren dat in het buitenland kan gaan studeren of werken, met name in het kader van een EU-programma, niet snel genoeg toeneemt,
- S. overwegende dat het Bolognaproces in het eerste decennium veel problemen heeft gekend bij de verwezenlijking van zijn doelstellingen op het vlak van de ontwikkeling van het Europees hoger onderwijs,
- T. overwegende dat het terugdringen van schooluitval van cruciaal belang is, niet alleen om te voorkomen dat jongeren worden blootgesteld aan het risico van sociale uitsluiting en armoede, maar ook om hun toegang tot de arbeidsmarkt te verbeteren en vereenvoudigen,
- U. overwegende dat precies de overgang van het algemene en beroepsonderwijs naar het werkzame leven een grote uitdaging voor jongeren vormt,
- V. overwegende dat vrijwilligerswerk bij uitstek een gelegenheid is om via informeel en niet-formeel leren meer vaardigheden op te doen, maatschappelijke verantwoordelijkheid te nemen, zich bewust te worden van het belang van de opbouw van Europa en op vele terreinen actieve Europese burgers te worden, hetgeen met name in het kader van het Europees Jaar van het vrijwilligerswerk 2011 kan worden benut,
- W. overwegende dat jongerenorganisaties belangrijke aanbieders zijn van niet-formeel onderwijs als aanvulling op het formeel onderwijs, en dat dit essentieel is om jongeren de vaardigheden en bekwaamheden bij te brengen die zij nodig hebben om zich te ontwikkelen tot actieve burgers en gemakkelijker aan werk te komen; overwegende dat jongerenorganisaties op deze manier bijdragen aan de realisatie van de doelstellingen van de Europa 2020-strategie,
- X. overwegende dat het van wezenlijk belang is jongeren en de diverse jongerenorganisaties die hen vertegenwoordigen bij het besluitvormingsproces te betrekken om ze een gevoel van verantwoordelijkheid te geven en ervoor te zorgen dat zij met hun ideeën actief aan een jongerenstrategie bijdragen,
- Y. overwegende dat een van de centrale doelen van "Jeugd in beweging" is de Europese samenhang te versterken en de burgers bewust te maken van hun Europese identiteit,

Algemene opmerkingen en financiële steun

1. neemt met voldoening kennis van "Jeugd in beweging" als politiek initiatief om de bestaande onderwijs-, mobiliteits- en werkgelegenheidsprogramma's voor de jeugd een impuls te geven en als stimulans voor de lidstaten om de doelstellingen van de Europa 2020-strategie te bereiken;
2. onderstreept dat "Jeugd in beweging" de instellingen voor tertiair onderwijs uitnodigt om de kwaliteit te verhogen door versterkte samenwerking met andere instellingen uit de hele wereld en dat samenwerking met instellingen uit de Verenigde Staten in dit kader bijzonder vruchtbaar kan zijn;
3. wijst erop dat investeringen in het onderwijs zonder twijfel van essentieel belang zijn om duurzame groei en ontwikkeling te bereiken en dat, zelfs in tijden van economische crisis, het financieren van jeugdprogramma's en onderwijs niet als een kostenpost van het nu moet worden beschouwd, maar eerder als een investering in de toekomst van Europa;

Donderdag 12 mei 2011

4. benadrukt het feit dat het doel van alle jongereninitiatieven moet zijn jongeren de weg te wijzen naar een geslaagde integratie in de maatschappij en hen continu voor te bereiden op een Europa van de toekomst, dat wil zeggen dat hun ook kansen moeten worden geboden om zich bezig te houden met sociale activiteiten en bij te dragen tot de vormgeving van de maatschappij en dat alle jongeren in staat moeten worden gesteld gebruik te maken van de voordelen van onderwijs, hoger onderwijs en niet-formeel onderwijs, beroepsonderwijs en -opleiding en vervolgonderwijs dat is gericht op de uitdagingen van een moderne, concurrerende, inclusieve en duurzame maatschappij, ten einde hun toegang tot de arbeidsmarkt te bevorderen;
5. benadrukt dat de crisis niet als reden voor de verlaging van de opleidingskosten mag worden gebruikt, aangezien een hoger opleidingsniveau van jongeren noodzakelijk is om de gevolgen van de crisis te bestrijden;
6. betreurt het feit dat volgens de Commissie de door de lidstaten opgestelde nationale plannen om bij te dragen aan de onderwijsdoelstellingen van de Europa 2020-strategie niet geschikt zijn;
7. begrijpt dat de inzetbaarheid van studenten een van de doelstellingen van het hoger onderwijs moet zijn, maar onderstreept dat het hoger onderwijs creativiteit en innovatiepotentieel van jongeren moet stimuleren en zich moet inzetten voor hun intellectuele en sociale ontplooiing;
8. bevestigt dat het succes van het initiatief "Jeugd in beweging" vooral staat of valt bij de uitvoering door de lidstaten van zijn kernactiviteiten; verzoekt de Commissie daarom tijdens het tenuitvoerleggingsproces cruciale onderdelen van zeer nabij te volgen en te analyseren om de lidstaten bijstand te verlenen en te zorgen voor betere coördinatie ertussen;
9. verzoekt de Commissie aan het Parlement regelmatig verslag uit te brengen over de doeltreffendheid van de kernacties die in het kader van "Jeugd in beweging" worden genomen en over de door de lidstaten geboekte vooruitgang;
10. dringt er bij de Europese instellingen op aan een goed gestructureerde dialoog op het gebied van onderwijs in gang te zetten binnen het "Onderwijs en opleiding 2020"-kader, met het doel de jongerenorganisaties en andere belanghebbenden volledig te betrekken bij de tenuitvoerlegging van de onderwijsmaatregelen om te zorgen voor de follow up van "Jeugd in beweging" in samenwerking met de jongeren, en om van gedachte te wisselen over prioriteiten en acties voor jongeren en hun een grotere rol toe te bedelen in het besluitvormingsproces over thema's die op hun betrekking hebben;
11. verzoekt de Commissie in haar voorstel voor een nieuwe meerjarig financieel kader gaandeweg steeds meer te investeren in mobiliteits- en jeugdprogramma's, zoals "Een leven lang leren" (Erasmus, Leonardo da Vinci, Comenius, Grundtvig), Marie Curie, Erasmus Mundus en "Jeugd in actie", in de huidige vorm, en ook in de Europese dienst voor vrijwilligers; vraagt om een betere promotie van deze programma's en een betere communicatie van de kansen die deze programma's bieden aan mogelijke begunstigden; verzoekt de Commissie voorts te blijven investeren in de samenwerking met de kandidaatlanden en potentiële kandidaatlanden, en een voorstel te doen voor de volgende generatie mobiliteits- en jeugdprogramma's, overeenkomstig de doelstellingen van de Europa 2020-strategie;
12. benadrukt dat jongeren die om verschillende redenen gedurende hun opleidingstraject problemen ondervinden niet voor de arbeidsmarkt verloren mogen gaan, maar dat deze jongeren in plaats daarvan gerichte ondersteuning moeten krijgen; toegang tot onderwijs mag geen kwestie van de sociale of financiële status van de ouders zijn; van bijzonder belang is de horizontale toegankelijkheid van opleidingsniveaus, binnen zowel het algemene als het beroepsonderwijs;
13. onderstreept dat de mobiliteit aantrekkelijker moet worden gemaakt en dat de financiële steun ruim en voldoende moet zijn, met bijzondere nadruk op de meest benadeelden; herhaalt dat dit standpunt in de volgende financiële vooruitzichten moet doorklinken; dringt er met het oog op de verbetering van de opleidingsmobiliteit op aan dat het deel van de begroting dat bestemd is voor het Leonardo-programma wordt uitgebreid;
14. benadrukt dat een ambitieuze financiering noodzakelijk is het streefdoel te realiseren dat iedereen de mogelijkheid moet hebben om een deel van zijn opleiding in het buitenland te volgen; is van mening dat onderwijs en opleiding voor de Europese Unie prioritair moeten zijn en dat dit doel in het volgende meerjarige financiële kader moet doorklinken;

Donderdag 12 mei 2011

15. wenst dat de onderwijsprogramma's die tot doel hebben de mobiliteit te bevorderen, tot na 2013 worden verlengd, en verzoekt de Commissie bij de opstelling van de toekomstige kaderprogramma's in een aanzienlijke verhoging van de daarvoor uitgetrokken middelen te voorzien;
16. verzoekt de Europese Unie haar eigen financiële instrumenten in te zetten om jongeren bij te staan en daarbij meer gebruik te maken van de Europese Investeringsbank en het Europees Investeringsfonds;
17. dringt erop aan dat de lidstaten meer investeren in alle onderwijs- en opleidingsniveaus, de uitvoering van EU-mobiliteitsprogramma's op nationaal niveau financieel ondersteunen en de kwaliteit van het onderwijs in het algemeen zekerstellen of verbeteren;
18. is ervan overtuigd dat het programma "Jeugd in actie" essentieel is voor de participatie van de Europese jeugd en dat dit programma moet worden versterkt en voortgezet; verzoekt daarom de Commissie in het komende meerjarige financiële kader te voorzien in een afzonderlijk "Jeugd in actie"-programma;
19. benadrukt het belang van het initiatief "Jeugd in beweging", dat er wezenlijk aan bijdraagt dat de jeugd meer bij de maatschappij wordt betrokken, en dringt er bij de Commissie op aan dat de kennis wordt toegepast die verworven is bij het programma "Jeugd in actie";
20. spoort de lidstaten aan zich te richten op een totale investering van ten minste 2 % van het bnp in het hoger onderwijs, zoals de Commissie in de jaarlijkse groeianalyse heeft aanbevolen als het vereiste minimum voor kennisintensieve economieën;
21. wijst op het belang van flexibele onderwijsprogramma's die met een baan gecombineerd kunnen worden;

Jongeren en mobiliteit

22. verlangt dat de jongeren actief worden betrokken bij alle fasen van de EU-programma's, van ontwerp tot uitvoering;
23. wijst erop dat het belangrijk is jongeren niet alleen te betrekken bij de arbeidsmarkt en de economie, maar eveneens bij de vormgeving en het sturen van de toekomst van Europa; verzoekt de Commissie te komen met een groenboek over jongerenparticipatie;
24. onderschrijft dat in een vroeg stadium actie moet worden ondernomen om het aantal vroegtijdige schoolverlaters terug te dringen tot minder dan 10 %, zoals in het kader van de Europa 2020-strategie is overeengekomen, met extra aandacht voor de probleemgebieden; verwelkomt het voorstel van de Commissie voor een aanbeveling van de Raad om de inspanningen van de lidstaten voor het terugdringen van de schooluitval te ondersteunen;
25. benadrukt dat het aantal voortijdige schoolverlaters, die een grotere kans lopen op werkloosheid en maatschappelijke uitsluiting, drastisch moet worden teruggedrongen; benadrukt dat voor de bestrijding van dit fenomeen een veelzijdige aanpak geboden is, die moet worden gecombineerd met sociale maatregelen om onderwijs en opleiding in achtergestelde gebieden te verbeteren;
26. verzoekt de Europese instellingen, aangezien de mobiliteit van jongeren kan leiden tot ondersteuning van democratiseringsprocessen, kaders te scheppen om jongeren uit de landen van het Europees nabuurschapsbeleid te betrekken bij het initiatief "Jeugd in beweging", waardoor beter onderwijs mogelijk wordt voor jongeren uit zowel de lidstaten van de Europese Unie, als de nabuurschapslanden;
27. acht het belangrijk dat ook de mobiliteit wordt gestimuleerd van leerkrachten en werkers uit de sector jeugd en onderwijs, als mogelijke katalysatoren voor de jongeren die zij begeleiden;

Donderdag 12 mei 2011

28. erkent de aanzienlijke bijdrage die regionale en lokale overheden leveren aan de bevordering van de mobiliteit;
29. verzoekt de Commissie en de lidstaten om tevens bijzondere aandacht en steun te geven aan hen die het meeste risico lopen, voor categorieën jongeren met minder kansen en voor degenen die een 'tweede kans' willen om een voortijdig afgebroken opleiding af te maken;
30. verzoekt de Commissie op nationaal, regionaal en lokaal niveau gegevens te verzamelen over de praktische belemmeringen voor mobiliteit en alle noodzakelijke stappen te ondernemen om deze uit de weg te ruimen teneinde in kwalitatief opzicht hoogwaardige en voor iedereen toegankelijke mobiliteit te bewerkstelligen, in alle fasen van het opleidingstraject en met inbegrip van beroepsonderwijs- en opleiding; is van mening dat het door de Commissie voorgestelde "mobiliteitsscorebord" van groot nut kan zijn voor het verwezenlijken van deze doelstelling;
31. moedigt de Commissie ertoe aan om meer initiatieven voor mobiliteit van jongeren te ontplooien, ook in aan de EU grenzende gebieden;
32. verzoekt de Commissie dringend actie te ondernemen om de mobiliteit aan te moedigen met als doel het bevorderen van het onderwijs, de werkgelegenheid en de erkenning van beroepskwalificaties;
33. acht het belangrijk dat maatregelen worden genomen die ervoor zorgen dat jongeren, waaronder die uit probleemgebieden, in alle fasen van hun opleiding mobiel zijn, dat beurzen volledig meeneembaar zijn wanneer zij in het buitenland vertoeven en dat hun tussentijds behaalde resultaten en diploma's in alle lidstaten erkend worden, zoals voorgesteld in het Europees kwalificatiekader;
34. bevestigt dat aan jongeren met een handicap en jongeren met kinderen aanvullende steun moet worden verleend, zodat ook zij toegang krijgen tot bestaande mobiliteitsprogramma's en daar volledig van kunnen profiteren bij een combinatie van studie, werk en privé-leven;
35. wijst erop dat naast internationale mobiliteit ook internationalisering in het eigen land moet worden aangemoedigd en dat het creëren van een internationaal samenwerkingsnetwerk vanuit de eigen universiteit en het eigen land moet worden gesteund; onderstreept het potentieel van virtuele mobiliteit van jongeren, naast fysieke mobiliteit;
36. onderstreept het belang van het erkennen van vaardigheden die via enige vorm van leren zijn opgedaan, waaronder niet-formeel en informeel leren, en de rol van deze leervormen bij de ontwikkeling van belangrijke vaardigheden en bekwaamheden die nodig zijn om toegang te verkrijgen tot, en zich te kunnen aanpassen aan de vraag vanuit de arbeidsmarkt, en vraagt dat de via deze weg verkregen vaardigheden en bekwaamheden deel uitmaken van het "mobiliteitsscorebord";
37. beveelt aan projecten ter ondersteuning van de doorgifte van kennis en vaardigheden van de ene generatie aan de andere aan te moedigen; wijst op het belang om de kennis en vaardigheden en het cultureel kapitaal van mobiele internationale studenten te benutten;
38. verzoekt de Commissie te komen met een omvattende strategie ter bevordering van het niet-formeel onderwijs en ter ondersteuning van aanbieders van niet-formeel onderwijs;
39. onderstreept het belang van mobiliteit voor de versterking van het gevoel van Europees burgerschap, de bevordering van de Europese cultuur en de Europese waarden van wederzijds respect, het kweken van meer democratische betrokkenheid onder jongeren en de vergroting van hun Europees bewustzijn;
40. herinnert de lidstaten eraan om in een vroeg levensstadium en in het voorschoolse onderwijs het beginsel "moedertaal plus twee andere talen" in te voeren; wijst erop dat mobiliteit niet bereikbaar zal zijn voor mensen die geen tweede taal beheersen; wijst op het belang van het leren van de talen van buurlanden;

Donderdag 12 mei 2011

41. verzoekt de lidstaten opleidings- en arbeidsmarktmobility te bevorderen door: a) het besef op te voeren en informatie gemakkelijk beschikbaar te stellen aan alle belangstellende jongeren; b) in een vroeg stadium de nadruk te leggen op de toegevoegde waarde van mobility; c) ervoor te zorgen dat de leerresultaten van mobilityervaringen tussen de lidstaten worden gevalideerd; en d) de administratieve lasten te beperken en de samenwerking tussen de desbetreffende overheden in alle lidstaten aan te moedigen;

42. verzoekt de Commissie opleidings- en arbeidsmarktmobility te bevorderen door: a) uitbreiding van de onderwijs- en jeugdprogramma's van de EU zoals Erasmus, Leonardo en "Jeugd in beweging", b) betere tenuitvoerlegging van bestaande Europese instrumenten zoals het Europees studiepuntenoverdrachtsysteem (ECTS) en de Europass; en c) ontwikkeling van de nieuwe instrumenten die zij reeds heeft onderzocht, zoals de website en kaart van "Jeugd in beweging", het Europees vaardighedenpaspoort en het proefproject "Je eerste EURES-baan";

43. is ingenomen met de belangrijke nieuwe acties in het kader van het initiatief "Jeugd in beweging", zoals de introductie van een enkele centrale mobilitywebsite, een mobilitykaart die aansluit op de al ingevoerde jeugd- en studentenkaart en het succes daarvan een nieuwe impuls geeft, en een Europees vaardighedenpaspoort dat een online dossier moet worden van gedurende het leven opgedane kennis en vaardigheden, die stuk voor stuk voor een verdere verbetering van nuttige en al bestaande mobilityhulpmiddelen zorgen; vraagt bovendien om verbetering van de zichtbaarheid van alle lopende en toekomstige programma's;

Europees hoger onderwijs en het Bolognaproces

44. onderstreept dat het belangrijk is een nieuwe, constructievere dialoog te beginnen tussen alle belanghebbenden bij het Bolognaproces, waarin de positieve ervaringen en de problemen in kaart worden gebracht en als uitgangspunt kunnen dienen om het proces verder te verbeteren;

45. verzoekt de Commissie de focus van de moderniseringsagenda voor de universiteiten te verbreden en de prioriteiten bij te stellen met het oog op nieuwe uitdagingen als de sociale dimensie van het hoger onderwijs, de bevordering van studentgericht leren en de ondersteuning van de lidstaten bij hun inspanningen om de doelstelling te verwezenlijken dat 40 % van de jongeren een tertiaire of gelijkwaardige kwalificatie moet behalen;

46. is sterk van mening dat de universiteiten zelfstandig moeten zijn, maar benadrukt tegelijkertijd dat zij verantwoordelijkheid dragen ten opzichte van de maatschappij; spoort de lidstaten aan te investeren in de hervorming en modernisering van het hoger onderwijs;

47. wijst erop dat het nodig is tot een evenwicht te komen tussen hogeronderwijsystemen enerzijds en de behoeften van de economie en de maatschappij in het algemeen anderzijds, en ze met elkaar te verbinden via adequate leerplannen waarmee bekwaam- en vaardigheden worden bijgebracht die zijn toegesneden op de toekomstige maatschappij en economie;

48. verzoekt de lidstaten, de regionale en de lokale autoriteiten de samenwerking tussen universiteiten, instellingen voor beroepsonderwijs en het bedrijfsleven te bevorderen en te versterken zodat de dialoog tussen de universiteit en het bedrijfsleven kan worden aangezwengeld en kan worden gezorgd voor een betere coördinatie tussen de drie delen van de kennisdriehoek: onderzoek, onderwijs en innovatie;

49. benadrukt het belang van de bestaande programma's binnen het kaderprogramma voor onderzoek en ontwikkeling en het cohesiebeleid voor het financieren van onderzoek en innovatie; benadrukt eveneens het belang van een betere coördinatie met de onderwijsinitiatieven; is daarnaast van mening dat de grensoverschrijdende samenwerking een essentiële voorwaarde is voor het slagen van het initiatief "Jeugd in beweging"; roept daarom de actoren op om ten volle gebruik te maken van de geboden mogelijkheden in het kader van de doelstelling "territoriale samenwerking" van het cohesiebeleid;

50. onderstreept dat het van belang is flexibele onderwijsstructuren op te zetten, zoals open universiteiten, en in het universitair onderwijs sterker gebruik te maken van internet, zodat alle jongeren een kwalitatief hoogwaardige opleiding kunnen volgen en niemand wegens de afstand of ongunstige roosters daarvan uitgesloten wordt; is van mening, gezien het feit dat jongeren later op de arbeidsmarkt komen en er problemen zijn rond de belastbaarheid van de socialezekerheidsstelsels, dat het buitengewoon belangrijk is dat de nodige voorwaarden worden geschapen om beroep en studie te kunnen combineren;

Donderdag 12 mei 2011

51. moedigt de universiteiten aan hun programma's en structuren beter op de behoeften van de arbeidsmarkt af te stemmen, om bij het ontwikkelen van leerplannen rekening te houden met de behoeften van het bedrijfsleven en om nieuwe methoden voor samenwerking met particuliere en overheidsbedrijven na te streven door het creëren van publiek-private partnerschappen (PPP's) en sponsorschappen, en daarnaast jong ondernemerschap aan te moedigen en te ondersteunen;

52. wijst erop dat het nodig is dat universiteiten programma's ontwikkelen om ondernemerschap onder studenten te stimuleren door middel van opleidingsprogramma's en door het creëren van ontmoetingsplaatsen met investeerders die mogelijk geïnteresseerd zijn in het ondersteunen van innovatieve projecten;

53. onderstreept het belang van het bevorderen van ondernemerschap en het helpen van jongeren bij het opzetten van hun eigen bedrijf en van de bevordering en uitbreiding van het Erasmus-programma voor jonge ondernemers; beveelt derhalve een voorlichtingscampagne van de EU op onderwijsinstellingen aan over ondernemerschap, startkapitaal, belasting voor startende ondernemers, en aanhoudende opleidingssteun;

54. spoort de Commissie aan een databank van innovatieve projecten te creëren ter bevordering van de uitwisseling van goede praktijken tussen projecten die reeds zijn uitgetoetst door lidstaten en universiteiten, teneinde de kennisoverdracht tussen afgestudeerden en ondernemingen te bevorderen en afgestudeerden onmiddellijke toegang tot de arbeidsmarkt te garanderen;

55. erkent het nut van studiebeurzen voor studenten, aangeboden door ondernemingen;

56. pleit ervoor dat de Commissie het systeem van een mondiale ranglijst van universiteiten vervangt door een op informatie gebaseerd systeem gericht op programma's van Europese universiteiten, waarbij, onder andere, regelmatig verslagen zouden gepubliceerd worden over de inzetbaarheid van studenten bij elk programma en over de mogelijkheden in het kader van mobiliteit;

57. dringt er bij de Commissie op aan alle nodige inspanningen te verrichten om de Europese onderzoeksruimte af te ronden, waarbij de mobiliteit van jonge onderzoekers extra wordt ondersteund, teneinde Europees toptalent op onderzoeksgebied te stimuleren;

58. is van mening dat de lidstaten moeten instaan voor een systeem met beurzen waarmee jonge mannen en vrouwen onder gelijke omstandigheden toegang hebben tot het hoger onderwijs, om te voorkomen dat de kiem voor ongelijkheden wordt gelegd, met speciale aandacht voor het tertiair onderwijs;

Beroepsonderwijs en -opleiding

59. roept de lidstaten op om het beroepsonderwijs en de beroepsopleidingen te moderniseren en de aantrekkingskracht en de kwaliteit daarvan te vergroten om ze beter te laten aansluiten op de huidige en toekomstige behoeften van de veranderende arbeidsmarkt, waarvoor in 2020 nieuwe kennis en vaardigheden vereist zijn waarvan diploma's getuigen die in alle lidstaten wederzijds moeten worden erkend; wijst in dit verband op het grote succes van systemen voor duaal onderwijs in de betrokken lidstaten;

60. benadrukt dat de aanpassing van de onderwijsstelsels en de beroepsopleiding aan de toekomstige behoeften aan vaardigheden van de arbeidsmarkt een essentiële rol speelt bij de bestrijding van de jeugdwerkloosheid en dat de overgang van onderwijs, beroepsonderwijs en -opleiding en hoger onderwijs naar een beroepsactiviteit beter moet worden voorbereid en onmiddellijk na het onderwijs of de opleiding moet plaatsvinden; is van mening dat onderwijsinstellingen, jongerenorganisaties, de verschillende sectoren van de arbeidsmarkt en werkgevers moeten worden aangemoedigd beter samen te werken, bijvoorbeeld door vakmensen uit verschillende branches lessen of seminars te laten verzorgen om hun werk aan de scholieren te presenteren;

61. wijst daarom op de doorslaggevende betekenis van doelmatige uitvoering van het initiatief "Europese Jeugdggarantie" en de ontwikkeling daarvan tot een instrument voor actieve opnemng op de arbeidsmarkt; wijst erop dat de lidstaten zich tot dusverre nog niet op overtuigende wijze hebben vastgelegd op de tenuitvoerlegging van het initiatief "Europese Jeugdggarantie" en verzoekt hen dit onverwijld te doen;

Donderdag 12 mei 2011

62. is van mening dat mobiliteit voor de verwerving van nieuwe vaardigheden een krachtig instrument is ter verbetering van vaardigheden en vakmanschap, persoonlijke ontwikkeling en het actieve burgerschap van jongeren; is van mening dat vrijwillige mobiliteit in het kader van onderwijs en beroepsopleiding, vervolgonderwijs en hoger onderwijs derhalve moet worden bevorderd voor alle jongeren – los van hun financiële, sociale en etnische achtergrond, het soort onderwijs of opleiding welke zij volgen, hun handicaps, gezondheidsproblemen of geografische situatie – en moet worden aangemoedigd door het beschikbaar stellen van beroepskeuzevoorlichting en -advisering tijdens het hele proces;

63. benadrukt dat mobiliteit niet mag leiden tot een verlaging van de sociale normen in het gastland; benadrukt het belang van wederzijdse erkenning van in de EU behaalde school-, beroepsopleidings- en hogeronderwijsdiploma's en diploma's van vervolgoopleidingen voor de vergroting van de mobiliteit;

64. dringt aan op de consequente omzetting van maatregelen zoals ECVET, EQF en ECTS; geeft te verstaan dat bewijs van wederzijdse erkenning dient te worden verstrekt binnen 12 maanden na het behalen van het diploma; wijst erop dat het Europees Parlement regelmatig via de mobiliteitsindicatoren wordt geïnformeerd;

65. beklemtoont het belang om de mobiliteit op het gebied van beroepsonderwijs en -opleiding, met inbegrip van stages, te ondersteunen en verder te vergroten door de studenten in dat onderwijs en stagiairs te voorzien van informatie, advies, richtsnoeren en opvangstructuren wanneer zij in het buitenland verblijven; benadrukt met name de noodzaak om partnerschappen aan te gaan met opleidingscentra en brancheorganisaties voor een mobiliteit van hoge kwaliteit en om mobiliteit op samenhangende wijze te integreren in het opleidingstraject;

66. legt de nadruk op de moeilijkheden die worden ondervonden bij de overstap van beroepsonderwijs en -opleiding naar hoger onderwijs en beklemtoont dat onderwijsinstellingen aanpassingen moeten doorvoeren om deze overgang te vergemakkelijken;

67. onderstreept dat beroepsonderwijs en -opleiding en het hoger onderwijs de jongeren kennis en vaardigheden bijbrengen en hierdoor een positief effect kunnen hebben op hun motivatie en optimisme en op hun gevoel van eigenwaarde;

Overgang van onderwijs en opleiding naar werk

68. verzoekt de Commissie en de lidstaten vrijwilligerswerk te stimuleren door vrijwilligers een sterke rechtspositie toe te kennen en de tijd die aan vrijwilligerswerk wordt besteed als gewerkte tijd te erkennen, waardoor vrijwilligerswerk een reële optie wordt voor jongeren, met name in tijden van hoge werkloosheid;

69. legt er sterk de nadruk op dat een soepele intrede van jongeren op de arbeidsmarkt grotendeels afhangt van de modernisering van de instellingen voor beroepsonderwijs en -opleiding en van universiteiten, onder meer op het vlak van hun leerplannen, met als doel de kwaliteit van het onderwijs te garanderen en de studieprogramma's af te stemmen op de behoeften van de arbeidsmarkt;

70. acht het van groot belang dat de collegeroosters voor universiteitsstudenten die al aan het werk zijn en gelijktijdig willen studeren worden versoepeld;

71. benadrukt het feit dat jongeren zodra zij werken toegang tot aanvullende beroepsopleiding moeten krijgen, zodat zij tijdens het werk opleidingen kunnen volgen, dat een continue - en permanente educatie-aanpak en de loopbaanontwikkeling na de loopbaanstart moeten worden bevorderd en dat de lidstaten moet worden verzocht infrastructuur op te zetten voor onafhankelijke advisering over aanvullende beroepsopleiding, om een systematische aanvullende beroepsopleiding te waarborgen;

72. onderstreept dat hoogwaardige kwaliteit van het initieel onderwijs en de initiële beroepsopleiding in alle sectoren de participatie van jongeren op de arbeidsmarkt vergroot en ondernemingen verzekert van gekwalificeerde werknemers; de lidstaten waarborgen een en ander door middel van passende toezichthoudende organen;

73. spreekt zijn krachtige steun uit voor het EU-streven dat 40 % van de jongeren tertiair of gelijkwaardig onderwijs (dat wil zeggen hoger en beroepsonderwijs) moet hebben afgerond;

Donderdag 12 mei 2011

74. onderstreept het belang van studie- en beroepskeuzevoorlichting ten dienste van jongeren bij de overstap van het basisonderwijs naar onderwijs en opleiding op hoger niveau om hen beter voor te bereiden voor een soepele overgang naar een werkzaam leven; is van mening dat de gezins- en sociale omgeving van jongeren en de school met het oog op de beroepsoriëntatie en beroepskeuze versterkt moeten worden; wijst erop dat daarvoor in veel gevallen een op het individu gerichte ondersteuning met behulp van beroepskeuze- en arbeidsmarktbegeleiding nodig is;

75. nodigt instellingen voor tertiair onderwijs uit in de studieprogramma's waar nodig een redelijk betaalde stage van hoge kwaliteit op te nemen om jongeren de kans te geven zich op het beroepsleven voor te bereiden en in het bijzonder om banen waarvoor hoge kwalificaties zijn vereist binnen hun bereik te brengen; onderstreept dat de stage echter niet in de plaats mag komen van een echte baan en een adequate beloning en sociale bescherming moet bieden, en onderstreept de noodzaak om deze stages op de arbeidsmarkt te erkennen; verzoekt de lidstaten beleid te ontwikkelen waarmee de indienstneming van jongeren wordt aangemoedigd;

76. spoort de Commissie aan om op Europees niveau initiatieven te bevorderen om stages te laten meetellen als tewerkstellingsperiode voor de sociale zekerheid, zoals in sommige lidstaten al het geval is;

77. beschouwt het als essentieel dat private initiatieven van jongeren worden gesteund, ter bevordering van het creëren van arbeidsplaatsen en de sociale integratie;

78. wijst op de noodzaak de Europese geschiedenis en de Europese beschaving te gebruiken als de instrumenten bij uitstek om de Europese integratie te verdiepen;

79. is van oordeel dat kwalitatief hoogstaande systemen voor onderwijs en opleiding kunnen helpen de kansen van jongeren op bevredigend werk te vergroten, wat vervolgens hun vertrouwen in de toekomst zal doen toenemen, hun creativiteit zal stimuleren en daarmee zal bijdragen aan de welvaart van de samenleving;

80. erkent de rol die plaatselijke en regionale overheden spelen op het gebied van opleiding en mobiliteit; is van mening dat hun bevoegdheden en ervaring moeten worden beschouwd als aanvulling op maatregelen van de EU; wijst erop dat de EU, om haar doelen te verwezenlijken, een partnerschapsbenadering moet ontwikkelen, vooral met plaatselijke en regionale overheden;

Werkgelegenheidssituatie van jongeren

81. wijst erop dat de werkgelegenheidssituatie van jongeren afhangt van het algemene economische beleid; dringt er bij de lidstaten op aan over te stappen op investeringen en de schepping van werkgelegenheid; wijst erop dat bezuinigingsmaatregelen die bijvoorbeeld besnoeiingen op het onderwijsstelsel en de schepping van werkgelegenheid met zich meebrengen jongeren niet zullen helpen en maatschappij en economie op langere termijn kunnen schaden;

82. benadrukt dat een nauwe band moet worden gecreëerd tussen de vlaggenschipinitiatieven ter bestrijding van de jeugdwerkloosheid zoals "Jeugd in beweging" en "Nieuwe vaardigheden voor nieuwe banen"; is van mening dat de sociale partners, de vertegenwoordigers van het bedrijfsleven, de plaatselijke en regionale overheden en de jeugdorganisaties bij de ontwikkeling van een duurzame strategie voor de terugdringing van de jeugdwerkloosheid moeten worden betrokken, waarbij sprake moet zijn van wederzijdse erkenning en certificering in de gehele EU van de vaardigheden die blijken uit formele en informele kwalificaties – overeenkomstig het Europees kwalificatiekader (EQF) - en zijn verworven via formeel, niet-formeel en informeel onderwijs;

83. benadrukt het feit dat de jeugdwerkloosheid – waarvan de oorzaken volgens de IAO niet liggen in de hoogte van de inkomens en de indirecte loonkosten, de medezeggenschapsrechten en de normen inzake sociale bescherming – als gevolg van de economische en financiële crisis in de hele EU tot een groot probleem is uitgegroeid dat tot dusverre niet in voldoende mate is aangepakt door de EU en de lidstaten; wijst erop dat werkloosheid op jonge leeftijd het gevaar van armoede op lange termijn in zich kan bergen; benadrukt de noodzaak van hoogwaardige banen om te voorkomen dat jongeren tot de werkende armen gaan behoren;

Donderdag 12 mei 2011

84. benadrukt dat arbeids- en stageovereenkomsten vanaf dag één moeten voorzien in sociale rechten voor allen; wijst alle voorstellen om hiervan af te wijken van de hand; wijst erop dat de opzeggingstermijnen niet mogen worden verkort, dat de voor het vaste personeel geldende cao- en wettelijke regelingen moeten worden toegepast en dat onbeperkte medezeggenschapsrechten en vrijheid van vereniging vanaf dag één moeten gelden;
85. dringt aan op een EU-kader voor de invoering van rechten en beschermende bepalingen voor atypische arbeidsvormen en tijdelijk werk, met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel;
86. benadrukt dat jongeren moeten worden beschermd tegen discriminatie op het werk, met name op grond van leeftijd en beroepservaring, door Richtlijn 2000/78/EG daadwerkelijk toe te passen; dringt er bij alle lidstaten op aan een nationale strategie op te zetten om de jeugdwerkloosheid aan te pakken;
87. wijst erop dat het belangrijkste voor jonge mensen is dat zij onafhankelijk zijn en tegen een redelijke prijs toegang hebben tot gezondheidszorg en aanvaardbare huisvesting, en tegelijkertijd een opleiding kunnen volgen, werken en zich ontwikkelen; verzoekt de lidstaten dan ook een eind te maken aan elke vorm van discriminatie op grond van leeftijd met betrekking tot de toegang tot de socialezekerheidsstelsels;
88. herhaalt dat concrete, controleerbare doelstellingen gekoppeld aan adequate financiële middelen bij de uitvoering van de Europa 2020-strategie en de geïntegreerde richtsnoeren voor de terugdringing van de jeugdwerkloosheid belangrijk zijn; benadrukt derhalve dat de lidstaten zich er in hun nationale hervormingsprogramma's toe moeten verbinden de participatiegraad van jongeren in de leeftijdsgroep van 15 tot 25 jaar tegen 2014 met 10 % te verhogen en het percentage werkende jongeren (die geen onderwijs volgen) tegen 2020 tot 75 % op te voeren;
89. wijst erop dat, aangezien tegen 2020 voor ongeveer 35 % van alle banen een hogere opleiding nodig zal zijn, in combinatie met het vermogen tot aanpassing en innovatie, de verhoging van het aandeel van de leeftijdsgroep van 30 tot 34 jaar met een hoger onderwijsdiploma of vergelijkbaar opleidingsniveau tot tenminste 40 % intensief moet worden nagestreefd;
90. erkent dat de lidstaten verantwoordelijk zijn voor de tenuitvoerlegging van de geïntegreerde richtsnoeren, terwijl de Commissie via de open coördinatiemethode maatregelen op nationaal niveau moeten steunen en in het oog houden; is van mening dat de door de Commissie in het initiatief voorgestelde doelgroepen en indicatoren moeten worden gecontroleerd en dat de vooruitgang bij de tenuitvoerlegging met duidelijke indicatoren moet worden gemeten;
91. is van mening dat de lidstaten maatregelen moeten nemen om zo veel mogelijk informatie, keuze en opleiding te bieden om jonge mensen te helpen ten volle gebruik te maken van hun mogelijkheden, maar is er in hoge mate van overtuigd dat dit het best kan gebeuren door veldwerkers op plaatselijk niveau in iedere lidstaat;
92. is van mening dat hoogwaardige adviesdiensten voor loopbaan- en beroepskeuze verder moeten worden ontwikkeld; wijst erop dat het belangrijk is de sociale partners te betrekken bij opzet, structuur, functionering en financiering hiervan om ervoor te zorgen dat zij voor de arbeidsmarkt van betekenis en doelmatig zijn;
93. onderstreept hoe belangrijk het is dat ondernemingen in het kader van hun maatschappelijke verantwoordelijkheid de nodige maatregelen nemen om jongeren bij een gedegen beroepskeuze te ondersteunen, waarbij zowel de behoeften van de nationale als de Europese arbeidsmarkt in aanmerking wordt genomen, en wijst erop dat deze maatregelen door gerichte beroepspraktica kunnen worden ondersteund;
94. is van mening dat beroepskeuze nog steeds in hoge mate geslachtsgebonden is en dat dit een factor is van ongelijkheid van mannen en vrouwen; wijst erop dat dit gevolgen heeft voor werkloosheid en armoede onder vrouwen; benadrukt dat discriminatie op grond van geslacht moet worden afgebouwd;

Donderdag 12 mei 2011

95. wijst erop dat maatregelen moeten worden genomen om een volledig beeld van mogelijke onderwijs- en opleidingstrajecten en latere beroepsmogelijkheden te tonen, bijvoorbeeld via adviseurs voor gelijke kansen, en dat moet worden getracht in het bijzonder meisjes al vroeg belangstelling bij te brengen voor technische of exacte studievakken (wiskunde, informatica, natuurwetenschappen of technologie) en gebieden die van strategisch belang zijn voor de loopbaanontwikkeling en hen in dezen te steunen, en jongens al vroeg voor opvoedkundige, verzorgende en sociale beroepen te interesseren en daarbij te steunen;

96. benadrukt dat het potentieel van meisjes en vrouwen met het oog op het toekomstig tekort aan gekwalificeerd personeel gericht moet worden bevorderd via onder meer specifieke stimuleringsprogramma's die de voorbereiding van meisjes en vrouwen op wetenschappelijke en technische beroepen aanmoedigen;

97. is verheugd over de steeds grotere rol van de EIB bij het opzetten van financieringsprogramma's voor studenten en bij het bevorderen van initiatieven van jongeren om een eigen bedrijf te beginnen; is van mening dat de EIB een nog grotere rol moet spelen en gericht moet investeren in sectoren met een hoge meerwaarde in de lidstaten en met name in ondernemingen die meer dan andere proberen jongeren in dienst te nemen en een kwalitatief hoogstaande opleiding te verschaffen;

98. benadrukt dat jongeren met slechtere startkansen, met name de "NEET"-groep (jongeren die niet werken noch onderwijs of een opleiding volgen) moeten worden gesteund of zelfs door een mentor worden begeleid, met als doel rekening te houden met hun persoonlijke behoeften en nadruk te leggen op verbetering van hun integratie op de arbeidsmarkt en hun toegang tot hoogwaardige banen;

99. is van mening dat door de overheid ondersteunde opleidingsplaatsen en een gestandaardiseerd systeem van begeleidingsmaatregelen een doeltreffend instrument kunnen zijn voor de integratie van in bijzondere mate achtergestelde jongeren op de arbeidsmarkt;

100. wijst er echter op dat opnemings in de eerste arbeidsmarkt van wezenlijk belang is en dat integratiemaatregelen gericht moeten zijn op het bevorderen van vroegtijdige toegang tot de arbeidsmarkt, gekoppeld aan ondersteunende maatregelen die gericht zijn op de behoeften van individuen;

101. wijst op de specifieke moeilijkheden die arme jongeren die een tijdlang in het buitenland willen verblijven ondervinden door financiële en taalkundige beperkingen en soms ten gevolge van discriminatie; is ervan overtuigd dat financiële steun in het bijzonder gericht moet zijn op de behoeften van de meest achtergestelden;

102. onderstreept dat het van belang is arbeidsmogelijkheden voor gehandicapte jongeren te creëren, door speciale onderwijsprogramma's op te zetten en door het beschikbaarstellen van subsidies voor indienstneming van deze belangrijke groep jongeren te bevorderen om ze te helpen beter in de maatschappij geïntegreerd te raken en zich ten volle te ontplooien;

103. verzoekt de lidstaten en de Commissie steun te geven voor voorlichtingscampagnes over onderwijs- en opleidingsmogelijkheden voor jongeren met een handicap, bijv. over projecten in het kader van het Europese Forum voor gehandicapten en het studentenuitwisselingsprogramma Erasmus – Erasmus voor studenten met een handicap;

104. wijst erop dat het werkprogramma van Eurofound voor de periode 2009-2012 het specifieke project "Actieve integratie van jongeren met handicaps of gezondheidsproblemen" omvat, en wijst op de centrale rol die opleidingscentra die maatschappelijke en beroepvaardigheden aanbieden spelen voor jongeren met handicaps en jongeren die zijn opgegroeid in instellingen; dringt aan op steun voor ontwikkeling en gebruik van deze opleidingscentra indien deze nodig is;

105. acht het nodig dat er maatregelen worden genomen om het verschijnsel dat sommige jongeren geen werk, geen schooldiploma en geen beroepsopleiding hebben, zowel op nationaal als op internationaal vlak uitgebreid te belichten; verzoekt de Commissie met de lidstaten samen te werken om de oorzaken van de marginalisering van jongeren te achterhalen en maatregelen te nemen om hen te reïntegreren, maar ook om dit verschijnsel te bestrijden – en wel in het kader van hun inspanningen ten behoeve van de doelstellingen inzake de inzetbaarheid en het concurrentievermogen van Europese werknemers en de vermindering van het percentage schoolverlaters;

Donderdag 12 mei 2011

106. benadrukt het feit dat stages in alle fasen van de beroepskeuze een geschikt middel voor de juiste beroepskeuze zijn en wijst er nogmaals op dat er minimumvoorschriften voor stages moeten worden vastgesteld zoals met betrekking tot een inkomen en sociale rechten, o.a. sociale bescherming en sociale-zekerheidsregelingen, om de kwaliteit van de stages te verbeteren en hun onderwijskundige waarde te waarborgen;

107. wijst er andermaal op dat stages geen reguliere arbeidsplaatsen mogen vervangen en van beperkte duur moeten zijn; wijst erop dat een juridisch bindend Europees kwaliteitskader voor stages voor alle vormen van onderwijs en opleiding dringend noodzakelijk is om uitbuiting van stagiairs te voorkomen en dat de Commissie een actieprogramma moet indienen met een tijdschema en een concept van de wijze van tenuitvoerlegging van dit kwaliteitskader;

108. is verheugd over het initiatief "Je eerste EURES-baan" ter bevordering van de arbeidsmobiliteit dat moet worden gekoppeld aan de "Europese vacaturemonitor", zodat werknemers en werkgevers een transparant en voor geheel Europa geldend overzicht van de arbeidsmarkt krijgen en vacatures zo spoedig mogelijk door competente mensen worden bezet; wijst er echter op dat dit niet mag leiden tot een braindrain binnen de EU;

109. benadrukt het feit dat de gecoördineerde maatregelen van de EU voor een actief arbeidsmarktbeleid zoals door de overheid ondersteunde arbeidsprogramma's voor jongeren en de schepping van nieuwe, duurzame en goede banen – die naar behoren worden betaald – en nieuwe ondernemingen, stimulering van een ondernemerscultuur in de scholen, prikkels om initiatieven te ontplooien, technische steun voor mensen die een eigen bedrijf beginnen, administratieve vereenvoudiging zodat ondernemers sneller aan de slag kunnen, diensten op lokaal niveau om het bedrijfsbeheer te vergemakkelijken, samenwerkingsverbanden met universiteiten en onderzoeksinstituten ter bevordering van product- en procesinnovatie, erkenning van vrijwilligerswerk als beroepservaring en bevordering van ondernemerschap stuk voor stuk noodzakelijke elementen zijn om de jeugdwerkloosheid terug te dringen en inclusieve groei te bevorderen;

110. wijst op het belang van niet-formele en informele opleidingen en onderwijs, alsook van vrijwilligerswerk voor de ontwikkeling van jongeren; wijst erop dat de verworven vaardigheden de jongeren niet alleen kansen bieden voor hun toegang tot de arbeidsmarkt, maar hen tevens in staat stellen actief aan het maatschappelijk leven deel te nemen en de verantwoordelijkheid voor hun leven te aanvaarden;

111. benadrukt dat het uiteindelijke doel van het initiatief "Jeugd in beweging" niet alleen is de Europese onderwijsstelsels te verbeteren of de inzetbaarheid van jongeren te vergroten, maar ook een sociale omgeving tot stand te brengen waarin elke jongere zijn of haar mogelijkheden kan benutten en aspiraties kan verwezenlijken;

*

* *

112. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Voorschools leren

P7_TA(2011)0231

Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over voorschools leren in de Europese Unie (2010/2159(INI))

(2012/C 377 E/10)

Het Europees Parlement,

— gelet op artikel 165 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

— gelet op artikel 14 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,

Donderdag 12 mei 2011

- gelet op het Verdrag inzake de rechten van het kind van de Verenigde Naties, in het bijzonder de artikelen 3, 18 en 29,
 - gelet op het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap,
 - gezien Besluit nr. 1720/2006/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 november 2006 tot vaststelling van een actieprogramma op het gebied van een leven lang leren ⁽¹⁾,
 - gezien de mededeling van de Commissie 'Opvang en onderwijs voor jonge kinderen: de beste voorbereiding van al onze kinderen op de wereld van morgen' (COM(2011)0066),
 - gezien de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Parlement: 'Doelmatigheid en rechtvaardigheid in de Europese onderwijs- en opleidingsstelsels' (COM(2006)0481),
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 20 januari 2010 over kinderopvang en voorschools onderwijs ⁽²⁾,
 - gezien de conclusies van de Raad van 11 mei 2010 over de sociale dimensie van onderwijs en opleiding ⁽³⁾,
 - gezien de conclusies van de Raad van 26 november 2009 over het onderwijs aan kinderen met een migrantenachtergrond ⁽⁴⁾,
 - gezien de conclusies van de Raad van 12 mei 2009 betreffende een strategisch kader voor Europese samenwerking op het gebied van onderwijs en opleiding ('ET 2020') ⁽⁵⁾,
 - gezien de conclusies van de Raad en de vertegenwoordigers van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen op 21 november 2008, betreffende het voorbereiden van jongeren op de 21ste eeuw: een agenda voor Europese samenwerking op het gebied van scholen ⁽⁶⁾,
 - gezien de conclusies van de Europese Raad van Barcelona van 15 en 16 maart 2002,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 23 september 2008 over de verbetering van de kwaliteit van de lerarenopleiding ⁽⁷⁾,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 24 maart 2009: 'Meertaligheid: een troef voor Europa en een gemeenschappelijk engagement' ⁽⁸⁾,
 - gelet op artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie cultuur en onderwijs (A7-0099/2011),
- A. overwegende dat voorschools leren de basis legt voor een succesvol leven lang leren, hetgeen van centraal belang is voor de verwezenlijking van de Europa 2020-doelstellingen,
- B. overwegende dat kinderen op zeer jonge leeftijd bijzonder leergierig, ontvankelijk en bereid tot leren zijn, en dat belangrijke vaardigheden zoals taalvaardigheid en uitdrukkingsvermogen, maar ook sociale vaardigheden dan worden aangeleerd; overwegende dat op deze leeftijd de basis wordt gelegd voor de toekomstige school- en beroepsloopbaan,

⁽¹⁾ PB L 327 van 24.11.2006, blz. 45.

⁽²⁾ PB C 339 van 14.12.2010, blz. 1.

⁽³⁾ PB C 135 van 26.5.2010, blz. 2.

⁽⁴⁾ PB C 301 van 11.12.2009, blz. 5.

⁽⁵⁾ PB C 119 van 28.5.2009, blz. 2.

⁽⁶⁾ PB C 319 van 13.12.2008, blz. 20.

⁽⁷⁾ PB C 8 E van 14.1.2010, blz. 12.

⁽⁸⁾ PB C 117 E van 6.5.2010, blz. 59.

Donderdag 12 mei 2011

- C. overwegende dat er binnen de Europese Unie op verschillende manieren wordt voorzien in kinderopvang en voorschools onderwijs (Early Childhood Education and Care - ECEC), waarbij de definitie van 'kwaliteit' varieert en sterk afhangt van de culturele normen en waarden van een land en een regio en hun interpretatie van het begrip 'kind',
- D. overwegende dat een duidelijk verband bestaat tussen een arme en achtergestelde gezinssituatie en lage prestaties op school, en overwegende dat gezinnen met zo'n achtergrond aantoonbaar het meest baat hebben bij toegang tot kinderopvang en voorschools onderwijs; overwegende dat deze achtergestelde groepen vanwege beschikbaarheids- en betaalbaarheidsproblemen minder snel toegang tot kinderopvang en voorschools onderwijs zoeken,
- E. overwegende dat vaak minder aandacht en geld naar de kinderopvang en het voorschoolse onderwijs gaat dan naar alle andere fasen van het onderwijs, ondanks duidelijke bewijzen dat investeringen in de eerste fasen van onderwijs juist zeer veel opleveren,
- F. overwegende dat de doelstellingen inzake kinderopvang en voorschools onderwijs vaak te sterk op de arbeidsmarkt zijn afgestemd en te veel gericht zijn op de noodzaak van meer werkende vrouwen en te weinig op de behoeften en belangen van het kind,
- G. overwegende dat vele huishoudens grote moeilijkheden ondervinden om gezinsverplichtingen te combineren met beroepsverplichtingen, welke het gevolg zijn van de veranderingen die momenteel plaatshebben op de arbeidsmarkt, bijvoorbeeld de ontwikkeling van atypische en flexibele werkuren die werknemers worden opgelegd, en de toename van het aantal banen zonder arbeidszekerheid,
- H. overwegende dat een rechtstreeks verband bestaat tussen het welzijn van ouders en kinderen en het aanbod, zowel kwantitatief als kwalitatief, van voorschoolse voorzieningen,
- I. overwegende dat de kinderopvang van oudsher beschouwd wordt als een natuurlijke bezigheid voor vrouwen, wat ertoe geleid heeft dat voornamelijk vrouwen in de kinderopvang en het voorschoolse onderwijs werken,
- J. overwegende dat de kwalificaties van het personeel per lidstaat en per soort voorziening aanzienlijk uiteenlopen, en dat de meeste lidstaten voorzieningen voor kinderopvang en voorschools onderwijs niet verplichten personeel met specifieke kwalificaties aan te stellen,
- K. overwegende dat op EU-niveau zeer weinig onderzoek gedaan is naar educatie van jonge kinderen, dat kan bijdragen aan de ontwikkeling en invoering van EU-breed beleid voor kinderopvang en voorschools onderwijs,

Een op het kind gerichte aanpak

1. is ingenomen met de doelstellingen in de conclusies van de Europese Raad van Barcelona om vóór 2010 te voorzien in kinderopvang voor ten minste 90 % van de kinderen tussen drie jaar en de leerplichtige leeftijd en voor ten minste 33 % van de kinderen onder de drie jaar; meent echter dat de Raad en de Commissie deze doelstellingen zodanig moeten herzien en bijstellen dat de behoeften en belangen van het kind centraal staan in het EU-beleid voor kinderopvang en voorschools onderwijs;
2. erkent dat de Europa 2020-strategie, die door meer werkgelegenheid, minder vroegtijdige schoolverlaters en minder armoede een inclusieve samenleving wil creëren, alleen haalbaar is wanneer alle kinderen een goede start in het leven krijgen;
3. merkt op dat de vroege kinderjaren cruciaal zijn voor de cognitieve, zintuiglijke en motorische ontwikkeling, alsook voor de affectieve en persoonlijke ontwikkeling en voor de taalverwerving, en de basis leggen voor een leven lang leren; onderkent dat kinderopvang en voorschools onderwijs een gezonde psychische en lichamelijke ontwikkeling van kinderen ten goede komt en hen helpt stabielere mensen te worden; beveelt de lidstaten dan ook aan te overwegen een verplicht voorschooljaar vóór het begin van het basisonderwijs in te voeren;

Donderdag 12 mei 2011

4. benadrukt dat vroege ontwikkeling van een gezonde levensstijl, zoals goede eetgewoonten en voldoende en uitgebalanceerde lichaamsbeweging, een grote invloed kan hebben op de lichamelijke en geestelijke ontwikkeling en in hoge mate bepalend is voor de gezondheid in het latere leven; waarschuwt dat kinderen niet te vroeg met bepaalde intensieve, resultaatgerichte sporten moeten beginnen;
5. herinnert eraan dat al wat op jonge leeftijd wordt geleerd, belangrijk is voor de verwerving van kennis, met name op het gebied van talen, meertaligheid en taaldiversiteit;
6. stimuleert de invoering en ondersteuning van vernieuwende pedagogische modellen voor taalonderwijs, met name meertalige crèches en kleuterscholen, die beantwoorden aan de in 2002 in Barcelona bepaalde doelstelling, die onder meer het leren van streektaalen, minderheidstalen en talen van buurlanden omvat;
7. vestigt de aandacht op het belang van uitbreiding en verbetering van instellingen voor kinderopvang waar kinderen na het volgen van voorschools onderwijs worden opgevangen;
8. onderstreept dat alle kinderen niet alleen recht hebben op onderwijs en zorg, maar ook op rust, recreatie en spel;

Universele voorzieningen voor kinderopvang en voorschools onderwijs

9. merkt op dat onderwijsachterstand overeenkomstig de conclusies van de Raad van 12 mei 2009 moet worden bestreden door middel van kwalitatief hoogstaand onderwijs in de vroege kinderjaren en gerichte steun, en door bevordering van op integratie gericht onderwijs;
10. erkent dat kinderopvang en voorschools onderwijs idealiter aan alle ouders en kinderen moeten worden verstrekt, ongeacht hun achtergrond of financiële situatie, ook al kunnen achtergestelde sociale groepen baat hebben bij aanvullende hulp;
11. onderstreept dat kinderen met een handicap zo mogelijk van de reguliere kinderopvang en het reguliere voorschoolse onderwijs gebruik moeten maken, en dat hun zo nodig aanvullende specialistische hulp moet worden geboden;
12. roept de lidstaten op het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap onverwijld om te zetten;
13. onderstreept dat de lidstaten uiteenlopende benaderingen in het lesprogramma en in de praktijk van het voorschoolse onderwijs moeten toestaan;

De betrokkenheid van de ouders

14. onderstreept dat ouders, zowel vaders als moeders, gelijkwaardige partners zijn op het gebied van kinderopvang en het voorschoolse onderwijs; onderkent dat voorzieningen voor kinderopvang en voorschools onderwijs gericht moeten zijn op volledige betrokkenheid van al het personeel, alle ouders en, waar mogelijk, de kinderen zelf;
15. onderstreept dat voldoende zwangerschaps- en ouderschapsverlof en de invoering van een efficiënt en flexibel arbeidsmarktbeleid essentiële onderdelen zijn van doeltreffend beleid inzake kinderopvang en voorschools onderwijs;
16. moedigt de lidstaten aan te investeren in educatieprogramma's voor ouders en, zo nodig, te zorgen voor andere vormen van bijstand aan ouders die aanvullende hulp nodig hebben, zoals huisbezoeken; meent voorts dat ouders gebruik moeten kunnen maken van gratis en laagdrempelige adviesdiensten die in crèches aanwezig zijn;

Donderdag 12 mei 2011

17. benadrukt dat culturele activiteiten een bron van verrijking voor kinderen zijn, de dialoog tussen verschillende culturen bevorderen en openheid van geest en verdraagzaamheid tot stand brengen; herinnert er in dit verband aan dat het voor beroepsgroepen die werken met en voor kinderen, belangrijk is interculturele activiteiten met de kinderen en hun ouders te ontplooiën;

18. wijst erop dat kinderen van ouders zonder legale verblijfstitel nog steeds niet in alle lidstaten toegang hebben tot voorschools onderwijs;

19. roept de lidstaten op kinderen van asielzoekers, vluchtelingen, personen met een subsidiaire-beschermingsstatus of een verblijfsvergunning om humanitaire redenen toegang te verlenen tot voorschools onderwijs, zodat hun kansen in het leven niet van meet af aan worden beknot;

Een betere integratie van voorzieningen

20. moedigt de lidstaten aan de kinderopvang en het voorschoolse onderwijs te integreren en de oprichting en activiteiten van deze voorzieningen te steunen, en tevens te zorgen voor betere coördinatie tussen de verschillende instellingen en ministeries die beleid en programma's voor jonge kinderen ontwikkelen;

21. roept de lidstaten op de voorzieningen voor kinderopvang en voorschools onderwijs voldoende autonomie te verlenen, zodat zij in staat zijn hun zelfstandigheid en creativiteit bij het zoeken naar oplossingen ten gunste van kinderen te behouden;

22. onderstreept het belang van innovatieve voorzieningen voor kinderopvang en voorschools onderwijs met een lokaal karakter, die leden uit de gemeenschap van de zorg-, maatschappelijke, onderwijs-, culturele en andere sectoren bij elkaar brengen;

23. roept de lidstaten op in samenwerking met lokale autoriteiten en non-profitorganisaties maatregelen en projecten te stimuleren en te financieren waarmee kinderen uit achterstandsgezinnen kinderopvang en voorschools onderwijs kan worden geboden, en deze maatregelen en projecten kritisch te volgen en te evalueren;

24. erkent dat rekening moet worden gehouden met de zeer uiteenlopende levensomstandigheden van gezinnen en de daarmee samenhangende uiteenlopende behoeften, en spreekt zich dan ook uit voor een breed geschakeerd, flexibel en innoverend aanbod van voorschools onderwijs en kinderopvang;

25. roept op tot ontwikkeling van een Europees kader voor kinderopvang en voorschools onderwijs dat recht doet aan de culturele diversiteit van de lidstaten en gezamenlijke doelen, normen en waarden benadrukt;

Economische voordelen

26. onderstreept dat in een instabiel economisch klimaat aanzienlijke investeringen in kinderopvang en voorschools onderwijs niet veronachtzaamd mogen worden; onderstreept dat de lidstaten de nodige middelen aan voorzieningen voor kinderopvang en voorschools onderwijs moeten toekennen;

27. herhaalt dat investeringen in de kinderopvang en het voorschoolse onderwijs later aantoonbare economische en maatschappelijke voordelen opleveren, zoals hogere belastingafdrachten door een grotere beroepsbevolking, alsmede lagere zorgkosten, lagere misdaadcijfers en minder asociaal gedrag; benadrukt dat preventie doeltreffender en kostenefficiënter is dan interventie in een later stadium;

28. erkent dat voorschools onderwijs van goede kwaliteit kan bijdragen aan minder vroegtijdige schoolverlaters, aan bestrijding van de onderwijsachterstand van kinderen uit sociaal en cultureel achtergestelde gezinnen en aan de terugdringing van de hieruit voortvloeiende sociale ongelijkheid, hetgeen van invloed is op maatschappij als geheel; merkt op dat jongeren uit sociaal kwetsbare groepen het grootste risico lopen;

Donderdag 12 mei 2011

29. onderstreept dat voorzieningen voor kinderopvang en voorschools onderwijs van hoge kwaliteit een sterk sociaal zekerheidsstelsel met een breed scala van instrumenten ter bestrijding van armoede eerder aanvullen dan vervangen; verzoekt de lidstaten de maatschappelijke armoede te bestrijden;

Personeel en kwaliteit van de instellingen

30. onderstreept dat de voorschoolse leeftijd de belangrijkste fase voor de emotionele en sociale ontwikkeling van het kind is en dat personen die met kinderen in de voorschoolse leeftijd werken daarom de juiste kwalificaties daarvoor moeten hebben; benadrukt dat het welzijn en de veiligheid van het kind van het grootste belang is bij de aanwerving van nieuw personeel;

31. merkt op dat de positieve effecten van vroege interventieprogramma's alleen op lange termijn kunnen worden behouden wanneer deze programma's worden gevolgd door basis- en middelbaar onderwijs van hoge kwaliteit;

32. erkent dat gekwalificeerd, goed opgeleid personeel dat met jonge kinderen werkt de kwaliteit van kinderopvang en voorschools onderwijs het duidelijkst beïnvloedt, en verzoekt de lidstaten derhalve door de invoering van erkende kwalificaties voor medewerkers in de kinderopvang en het voorschoolse onderwijs de beroepsnormen te verhogen; merkt op dat ook andere factoren van invloed kunnen zijn op de kwaliteit, zoals de getalsmatige verhouding tussen personeel en kinderen, de grootte van groepen en de inhoud van het lesprogramma;

33. erkent dat meer contact en meer uitwisseling van methodes tussen medewerkers in de kinderopvang en het voorschoolse onderwijs en leerkrachten in het basisonderwijs noodzakelijk is, waarbij de nadruk ligt op continuïteit van de onderwijsmethoden;

34. verzoekt de lidstaten mechanismen te ontwikkelen om de voorzieningen te evalueren en erop toe te zien dat de kwaliteitsnormen in acht worden genomen, zodat de kwaliteit van kinderopvang en voorschools onderwijs wordt verhoogd;

35. dringt erop aan dat bij de omzetting van het Europees kwalificatiekader (EKK) rekening wordt gehouden met de kwaliteit van de opleiding en dus met de studieresultaten; roept de lidstaten op te zorgen voor permanente bijscholing van werknemers in de kinderopvang en het voorschoolse onderwijs, zodat zij hun specifieke vaardigheden kunnen uitbreiden en actualiseren;

36. moedigt de lidstaten aan ervoor te zorgen dat alle gekwalificeerde medewerkers in de kinderopvang en het voorschoolse onderwijs bij voorkeur een salaris ontvangen dat overeenkomt met dat van leerkrachten op de basisschool;

37. verzoekt de lidstaten het probleem van hoofdzakelijk vrouwen in de opvang aan te pakken door de invoering van beleid ter verhoging van het aantal mannen op opleidingen voor kinderopvang en voorschools onderwijs;

Onderzoek en uitwisseling van beste praktijken

38. wijst erop dat weliswaar empirische gegevens over jonge kinderen uit sommige lidstaten bestaan (onder meer vergaard door de National Association for the Education of Young Children, UNICEF, het International Early Years Education Journal en de OESO), maar dat nog steeds behoefte is aan meer kennis over de ontwikkeling van kinderen in het voorschoolse onderwijs; roept dan ook op tot meer onderzoek en tot uitwisseling van de verkregen resultaten binnen de hele EU, rekening houdend met de culturele diversiteit van de lidstaten;

39. betreurt dat onvoldoende gebruik wordt gemaakt van de structuurfondsen en de regelingen van de EU, zoals Comenius, die leerkrachten in staat stellen deel te nemen aan uitwisselingen tussen de lidstaten; verzoekt de lidstaten de bekendheid van dergelijke regelingen en fondsen bij medewerkers in de kinderopvang en het voorschoolse onderwijs te verhogen;

Donderdag 12 mei 2011

40. is ingenomen met het voornemen van de Commissie om identificatie en uitwisseling van goed beleid en goede praktijken door middel van de open coördinatiemethode te bevorderen, zoals zij aangeeft in de mededeling over kinderopvang en voorschools onderwijs, en beveelt de lidstaten aan samen te werken en beste praktijken uit te wisselen, zodat de bestaande programma's voor kinderopvang en voorschools onderwijs kunnen worden verbeterd;

*

* *

41. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de regeringen en parlementen van de lidstaten.

Partnerschapsovereenkomst inzake visserij EU-Mauritanië

P7_TA(2011)0232

Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over de Partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de EU en Mauritanië

(2012/C 377 E/11)

Het Europees Parlement,

- gezien de artikelen 208 en 218 VWEU,
 - gezien het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee van 1982,
 - gezien Verordening (EG) nr. 1801/2006 van de Raad van 30 november 2006 betreffende de sluiting van de Partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de Europese Gemeenschap en de Islamitische Republiek Mauritanië ⁽¹⁾,
 - gezien het bezoek van de Commissie visserij aan Mauritanië in november 2010,
 - gezien de mondelinge vraag aan de Commissie over de onderhandelingen over verlenging van de visserijpartnerschapsovereenkomst tussen de Europese Unie en Mauritanië (O-000038/2011 – B7-0018/2011),
 - gezien artikel 115, lid 5, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat het huidige protocol bij de Partnerschapsovereenkomst inzake visserij met de Islamitische Republiek Mauritanië op 31 juli 2012 afloopt en overwegende dat de Commissie voornemens is onderhandelingen te openen over de verlenging van dit protocol en daarvoor van de Raad een mandaat heeft ontvangen,
- B. overwegende dat de Partnerschapsovereenkomst inzake visserij met Mauritanië voorzag in een financiële bijdrage van 305 miljoen euro over vier jaar, waardoor deze overeenkomst een belangrijke internationale overeenkomst voor Mauritanië is, aangezien de door de EU verrichte betalingen en de door haar betaalde licentierechten ongeveer een derde van het totale nationale inkomen,
- C. overwegende dat de Mauritaanse visserijsector buitengewoon belangrijk is voor de Mauritaanse economie, omdat deze 10 % van het BBP vertegenwoordigt, tussen de 35 % en 50 % van de export van Mauritanië voor zijn rekening neemt en zorgt voor 29 % van de ontvangsten van de nationale begroting,
- D. overwegende dat Mauritanië een van de armste landen in Afrika is, dat het gerangschikt is als arm land met een zware schuldenlast (HIPC), dat het financieel afhankelijk is van buitenlandse hulp en dat het wordt gekenmerkt door grote politieke instabiliteit,

⁽¹⁾ PB L 343 van 8.12.2006, blz. 1.

Donderdag 12 mei 2011

- E. overwegende dat samenwerking op wederzijds belang gebaseerd moet zijn en de vorm moet aannemen van al dan niet gezamenlijke initiatieven en maatregelen die elkaar aanvullen en zorgen voor samenhangende beleidsmaatregelen,
- F. overwegende dat de Commissie visserij tijdens haar recente bezoek aan Mauritanië geen duidelijkheid heeft kunnen krijgen over een aantal belangrijke kwesties in verband met het visserijbeleid van het land, waaronder de toestand van de visbestanden en de omvang van de visserijactiviteiten van de Mauritaanse vloot en andere vloten,
- G. overwegende dat uit hoofde van de artikelen 61 en 62 van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee het beheer van de visvangst erop gericht moet zijn *"de populaties van geoogste soorten in stand te houden of weer te brengen op het peil dat een gedurig maximale opbrengst oplevert, zoals nader bepaald door van belang zijnde milieutechnische en economische factoren"*,
- H. overwegende dat de Partnerschapsovereenkomst inzake visserij heeft bijgedragen tot de overbevissing van bepaalde bestanden, met name het octopusbestand, waardoor de vangstmogelijkheden voor Mauritaanse vissers zijn teruggelopen en de EU-industrie dankzij de gesubsidieerde toegangsrechten voor EU-vaartuigen concurrentievoordelen heeft verkregen,
- I. overwegende dat het van essentieel belang is bij onderhandelingen over vangstmogelijkheden uit hoofde van het nieuwe protocol rekening te houden met de betrekkingen tussen Mauritanië en derde landen die in het kader van bilaterale of particuliere overeenkomsten ook binnen de exclusieve economische zone (EEZ) vissen,
- J. overwegende dat in artikel 218 VWEU duidelijke voorwaarden zijn neergelegd waaronder het Parlement betrokken moet worden bij besluiten over visserijovereenkomsten en overwegende dat deze de wens van het Parlement gerechtvaardigen om een bijdrage te leveren tot het proces en om zijn prioriteiten aan te geven voor de nieuwe protocollen waarover moet worden onderhandeld,
- K. overwegende dat bijlage II van de Kaderovereenkomst over de betrekkingen tussen het Europees Parlement en de Commissie de verstrekking aan het Parlement en de behandeling van vertrouwelijke informatie van de Commissie, zoals omschreven in punt 1.2 van bijlage II, regelt met betrekking tot de uitoefening van de prerogatieven en bevoegdheden van het Parlement; overwegende dat de twee instellingen moeten handelen met inachtneming van hun wederzijdse verplichtingen tot loyale samenwerking in een sfeer van volledig wederzijds vertrouwen en met strikte inachtneming van de desbetreffende Verdragsbepalingen,
- L. overwegende dat Mauritanië, ten gevolge van de geringe ontwikkeling van de visserijsector in het land, met inbegrip van het ontbreken van belangrijke aanvoerhavens buiten Nouadhibou, niet over de toegevoegde waarde beschikt waarover het zou beschikken, indien het zijn visserijbestanden zelf zou exploiteren (met inbegrip van de verwerking en verkoop),
- M. overwegende dat de volgende steunmogelijkheden voor de visserijsector in Mauritanië onbevredigend zijn benut: de modernisering en ontwikkeling van kleinschalige traditionele kustvisserijbedrijven en met de visserij verband houdende bedrijven, de ontwikkeling van haveninfrastructuur en betere voorwaarden voor het ontladen van de vangsten, de ontwikkeling van aquacultuurprojecten en de verbetering van controle en toezicht op zee,
 - 1. is ingenomen met het voorstel van de Commissie om onderhandelingen te openen over de verlenging van het protocol tussen de EU en de Islamitische Republiek Mauritanië, en onderstreept dat het slechts zou moeten voortbestaan indien het voor beide partijen voordelen oplevert, naar behoren wordt bijgesteld en correct wordt uitgevoerd;
 - 2. is ingenomen met het voorstel van de Commissie om in de overeenkomst een mensenrechtenclausule op te nemen;
 - 3. stelt dat bij de onderhandelingen over de toegang van schepen onder EU-vlag tot de Mauritaanse viswateren altijd moet worden uitgegaan van het beginsel van resthoeveelheden, zoals omschreven in het VN-Verdrag inzake het recht van de zee; onderstreept met name dat er een strenge evaluatie moet plaatsvinden van alle bestanden waarvoor vangstrechten worden gevraagd of die waarschijnlijk door de EU-vloot als bijvangst zullen worden gevangen; onderstreept dat de EU alleen toegang mag worden verleend tot die hoeveelheden die de Mauritaanse vloot niet kan vangen; benadrukt dat, indien vangstreducties nodig mochten zijn, de vloten uit derde landen (EU en andere) die de meeste milieuschade veroorzaken, als eerste verkleind moeten worden;

Donderdag 12 mei 2011

4. dringt aan op het ontvangen van betrouwbare gegevens over visserijmogelijkheden door derde landen in de Mauritaanse wateren ten einde de overtollige bestanden te kunnen vaststellen; is van mening dat, wanneer visbestanden met andere West-Afrikaanse landen worden gedeeld, bij de onderhandelingen over de visrechten in Mauritanië naar behoren rekening moet worden gehouden met de visserij-inspanningen in de andere landen;
5. is zeer bezorgd dat bij de evaluatie achteraf is geconcludeerd dat de meeste bestanden in Mauritanië hetzij volledig worden bevestigd hetzij worden overbevestigd, en dat voor deze bestanden verlagingen van de visserij-inspanningen worden aanbevolen; is van oordeel dat het gezamenlijk wetenschappelijk comité voldoende middelen moet krijgen om zijn werk te doen; moedigt de Commissie aan om met Mauritanië de ontwikkeling van op de lange termijn gerichte beheersplannen voor de visserij te bespreken, die alle visserijrechten dienen te omvatten welke door de Mauritaanse autoriteiten zowel aan de nationale vloot als aan de vloeten uit derde landen zijn toegekend, met inbegrip van de afschaffing van de overcapaciteit van vloeten;
6. is van oordeel dat alle relevante wetenschappelijke gegevens, met inbegrip van rapporten van het gezamenlijk wetenschappelijk comité, gegevens over vangsten door EU-vloten en gegevens over veroorzakingen of inbreuken moeten worden doorgegeven aan het Parlement en openbaar toegankelijk moeten zijn;
7. dringt er bij de Commissie op aan de Mauritaanse autoriteiten te verzoeken garanties te bieden betreffende hun interpretatie van de controlemaatregelen; herhaalt met name dat vissersschepen uit de EU zijn uitgerust met satellietvolgsystemen voor vissersvaartuigen (VMS) en dat deze het instrument moeten zijn voor het bepalen van hun positie; onderstreept dat het vertrouwen op de visuele inschatting van de afstand tot de kust moet worden afgeschaft, aangezien is gebleken dat deze methode onbetrouwbaar is en tot rechtsonzekerheid voor de vloot heeft geleid; onderstreept dat het gebruik van alternatieve systemen van tevoren in onderling overleg moet worden vastgelegd; is van oordeel dat de positie signalen rechtstreeks in "real time" naar de Mauritaanse autoriteiten moeten worden gezonden; is voorts van mening dat het protocol moet bepalen dat een defect VMS-systeem aan boord van een vaartuig binnen twee weken moet worden gerepareerd, omdat anders de visvergunning van dat vaartuig wordt opgeschort totdat de reparatie is afgerond;
8. is bezorgd over procedures voor het aan boord gaan van EU-vaartuigen door de Mauritaanse autoriteiten, hetgeen een terugkerend probleem vormt; heeft zijn twijfels over de naleving door de Mauritaanse autoriteiten van hoofdstuk VI van Bijlage II van het protocol, met name paragraaf 3 hiervan, waarin de procedures voor het aan boord gaan van vaartuigen zijn vastgelegd;
9. verzoekt de Commissie gelijktijdig te onderhandelen over de visserijmogelijkheden voor verschillende categorieën vissersschepen en over de technische maatregelen die voor elke categorie moeten worden toegepast, ter voorkoming van onderbenutting en situaties waarin de visserij onmogelijk wordt vanwege technische maatregelen, hetgeen leidt tot een aanzienlijke inkomstenderving; verzoekt de Commissie ervoor te zorgen dat de onder de Partnerschapsovereenkomst inzake visserij vallende visserijactiviteiten voldoen aan dezelfde duurzaamheidscriteria als de visserijactiviteiten in EU-wateren, met inbegrip van die inzake de selectiviteit; verzoekt de Commissie een dialoog op gang te brengen met Mauritanië met als doel dat land te helpen bij het ontwikkelen van een verantwoord visserijbeleid, dat zowel aan instandhoudingsvereisten beantwoordt als aan het streven naar bevordering van de economische ontwikkeling van de visbestanden;
10. verzoekt de Commissie te zorgen voor de naleving van de Gedragscode van de FAO voor een verantwoorde visserij, vooral ten aanzien van de aanbeveling om plaatselijke ambachtelijke vissers preferentiële toegang te geven tot de bestanden in de Mauritaanse wateren;
11. moedigt Mauritanië aan tot ratificatie van de relevante internationale visserij-instrumenten, zoals het havenstaataakkoord en de VN-overeenkomst inzake visbestanden;
12. is van oordeel dat visserijovereenkomsten tussen de EU en derde landen moeten worden voorafgegaan door een breed debat in de betrokken landen waarbij wordt gezorgd voor de participatie van overheids-, civiele en maatschappelijke organisaties en de nationale parlementen, waardoor democratie en transparantie worden bevorderd;
13. is van mening dat de vergoeding die wordt betaald voor de toegang tot de visbestanden in de Mauritaanse wateren duidelijk moet worden losgekoppeld van de financiële steun voor het Mauritaanse meerjarenprogramma voor de visserij, in die zin dat een vermindering van de visserijmogelijkheden niet mag leiden tot een verlaging van de EU-betalingen in het kader van het meerjarenprogramma;

Donderdag 12 mei 2011

14. is bovendien van mening dat de financiële steun voor het Mauritaanse meerjarenprogramma voor de visserij moet stroken met de Mauritaanse behoeften inzake de ontwikkeling van een duurzame visserij, met name op het gebied van visserijbeheer (onderzoek, controle, participatiemechanismen voor belanghebbenden, infrastructuur, enz.), zoals verwoord in het samenwerkings- en ontwikkelingskader tussen de EU en Mauritanië; blijft van oordeel dat de financiële steun in het kader van de Partnerschapsovereenkomst inzake visserij de doelstellingen van de EU op het gebied van de ontwikkelingssamenwerking moet ondersteunen om uitvoering te geven aan de in artikel 208 van het VWEU verankerde wettelijke verplichting tot "beleidscoherentie voor ontwikkeling";
 15. is van oordeel dat een allesomvattende en gedetailleerde evaluatie moet worden verricht van de redenen waarom de doelstellingen inzake ontwikkelingssamenwerking en de diverse steunmaatregelen voor de visserijsector in Mauritanië slechts ten dele zijn verwezenlijkt; onderstreept dat de Mauritaanse autoriteiten bij deze evaluatie moeten worden betrokken;
 16. is van oordeel dat de Partnerschapsovereenkomst inzake visserij doeltreffende toezichtsmechanismen moet omvatten om te waarborgen dat de financiële middelen die bestemd zijn voor ontwikkeling en met name voor verbeteringen van de infrastructuur in de visserij, naar behoren worden gebruikt;
 17. is verheugd over de bereidheid van de Regionale adviesraad voor de volleze- en verrezeevloot om reders een billijk deel van de waarde van de vangsten te laten betalen;
 18. erkent de omvangrijke investeringen die zowel de EU als bepaalde lidstaten in Mauritanië hebben gedaan, maar roept zowel de Commissie als de lidstaten op meer inspanningen te verrichten ter verbetering van de coördinatie van hun financiële bijdragen om te komen tot daadwerkelijke samenwerking in het kader van de ontwikkeling van Mauritanië en om ongecoördineerde overlapping van maatregelen te voorkomen;
 19. is van oordeel dat de EU, zoals voorzien in artikel 6, lid 3, van het huidige protocol, de onverwijld bouw moet steunen van adequate faciliteiten voor het aanvoeren van vis aan de centrale en zuidelijke kust van Mauritanië, met inbegrip van, maar niet beperkt tot Nouakchott, zodat in Mauritaanse wateren gevangen vis in nationale havens kan worden aangeland veeleer dan buiten het land, zoals thans het geval is; is van oordeel dat hierdoor de plaatselijke visconsumptie zal stijgen en de plaatselijke werkgelegenheid wordt ondersteund;
 20. is van mening dat deze verbeteringen, in combinatie met het verwijderen van wrakken en het moderniseren van de zeer belangrijke haven van Nouabidou, de EU-vloot in staat zouden stellen doelmatiger te opereren, de investeringsstromen zouden vergemakkelijken en de weerslag van de Partnerschapsovereenkomst inzake visserij op de plaatselijke economie zouden vergroten;
 21. benadrukt dat het Parlement ten volle moet worden betrokken bij het onderhandelingsproces en de controle op lange termijn van de werking van het nieuwe protocol, in overeenstemming met de in het VWEU vastgelegde verplichtingen betreffende het volledig en onverwijld informeren van het Parlement; spreekt opnieuw zijn overtuiging uit dat het Parlement vertegenwoordigd zou moeten zijn tijdens de vergaderingen van de gemengde commissies waarin de visserijovereenkomsten voorzien, en dringt erop aan dat het maatschappelijk middenveld, waartoe zowel de vertegenwoordigers van de EU-visserij als die van de Mauritaanse visserij behoren, ook aan deze vergaderingen deelneemt;
 22. verzoekt de Commissie de evaluatie achteraf van het huidige protocol als ongerubriceerd document aan het Parlement te verstrekken, opdat de leden van het Parlement met kennis van zaken kunnen beoordelen of de voor de overeenkomst bepaalde doelstellingen zijn gehaald en of zij bijgevolg met een verlenging van het protocol moeten instemmen;
 23. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Raad, de regeringen van de lidstaten en de regering van Mauritanië.
-

Donderdag 12 mei 2011

Overheidsopdrachten

P7_TA(2011)0233

Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over toegang op gelijke voorwaarden tot de markten voor overheidsopdrachten in de EU en derde landen en over de herziening van het rechtskader voor overheidsopdrachten alsook concessieovereenkomsten

(2012/C 377 E/12)

Het Europees Parlement,

- gezien de Richtlijnen 2004/18/EG en 2004/17/EG inzake het plaatsen van overheidsopdrachten, en de Richtlijnen 89/665/EEG, 92/13/EEG en 2007/66/EG met betrekking tot beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten,
 - gezien zijn resolutie van 18 mei 2010 over nieuwe ontwikkelingen bij overheidsopdrachten ⁽¹⁾,
 - gezien het verslag van Professor Mario Monti aan de voorzitter van de Europese Commissie, José Manuel Barroso, getiteld "Een nieuwe strategie voor de interne markt – ten dienste van Europese economie en samenleving",
 - gezien de mededeling van de Europese Commissie, getiteld "Naar een Single Market Act voor een sociale markteconomie met een groot concurrentievermogen" (COM(2010)0608),
 - gezien het Groenboek van de Commissie over de modernisering van het EU-beleid inzake overheidsopdrachten - Naar een meer efficiënte Europese aanbestedingsmarkt (COM(2011)0015),
 - gezien artikel 110, lid 2, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat een goed functionerende markt voor overheidsopdrachten van essentieel belang is ter bevordering van de interne markt, teneinde innovatie aan te moedigen, groei, werkgelegenheid en concurrentievermogen aan te zwengelen, om een hoger niveau van milieu-, klimaat- en sociale bescherming in de gehele EU te stimuleren en om een optimale waarde voor overheidsinstellingen, burgers en belastingbetalers te creëren,
- B. overwegende dat overheidsopdrachten in het bijzonder met het oog op het overwinnen van de financiële en economische crisis en de bescherming tegen een eventuele toekomstige crisis cruciaal zijn, aangezien ze als katalysator fungeren die de economie van de EU – en daarom ook de werkgelegenheid en het welzijn in de EU – een nieuw elan kunnen geven,
- C. overwegende dat een gezond en weloverwogen proces ter vervolmaking van het rechtskader voor overheidsopdrachten een vitale betekenis heeft voor het welzijn van de burgers, consumenten en het bedrijfsleven in de EU, voor de nationale, regionale en plaatselijke autoriteiten en zo ook voor de acceptatie van de EU als geheel,
- D. overwegende dat, gezien het enorme aantal punten dat bij de herziening van de EU-aanbestedingswetgeving om aandacht vraagt, met het oog op de lopende politieke ontwikkelingen op het niveau van de EU en op internationaal niveau rekening moet worden gehouden met verschillende prioriteiten in de zin van urgentie en thematische verbanden,
- E. overwegende dat met het oog op een groot aantal vragen binnen het traditionele kader van overheidsopdrachten en de daarmee nauw verband houdende concessieovereenkomsten een coherente evaluatie vereist is op grond van een consequent doorgevoerde raadpleging van de belanghebbenden,

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0173.

Donderdag 12 mei 2011

- F. overwegende dat het specifieke punt van de waarborging van een gelijke behandeling en een eerlijke concurrentie op de markten voor overheidsopdrachten in de EU en in derde landen met spoed meer beleidsaandacht nodig heeft, vooral gezien de huidige problemen met de toegang tot markten van de overheidssector in derde landen, de trage vorderingen bij de onderhandelingen over de herziening van de overeenkomst inzake overheidsopdrachten (GPA) van de WTO en de klaarblijkelijke aarzeling van een groot aantal landen om zich bij de GPA aan te sluiten,
1. verwijst naar zijn commentaar in zijn resolutie van 18 mei 2010 over nieuwe ontwikkelingen op het gebied van overheidsopdrachten en met name naar paragraaf 46 van deze resolutie, waarin het verklaart sterk gekant te zijn tegen protectionistische maatregelen op het gebied van overheidsopdrachten op mondiaal niveau, en er bovendien op wijst resoluut voorstander van het beginsel van wederkerigheid en evenredigheid op dat gebied te zijn; vraagt de Commissie een nauwkeurige analyse te maken van de potentiële voordelen en problemen van het opleggen van evenredige, gerichte beperkingen van de toegang tot delen van de EU-markt voor overheidsopdrachten, verzoekt haar om een effectbeoordeling waarin geanalyseerd wordt wanneer dit zou kunnen worden toegepast en om een beoordeling van de rechtsgrondslag die een dergelijk instrument zou vergen voor handelspartners die voordeel halen uit de openheid van de EU-markt, maar geen enkele bereidheid tonen hun eigen markten open te stellen voor bedrijven uit de EU, en blijft de EU-partners aansporen Europese bedrijven gelijke en evenredige voorwaarden voor markttoegang te bieden voordat nieuwe voorstellen met betrekking tot overheidsopdrachten worden gedaan;
 2. is van oordeel dat een positieve benadering in een geest van wederkerigheid en transparantie er daadwerkelijk voor zal zorgen dat de markten voor overheidsopdrachten zich meer zullen openen en dat protectionistische maatregelen met gebruikmaking van alle beschikbare instrumenten kunnen worden vermeden;
 3. verzoekt de Commissie dan ook gegevens over te leggen met betrekking tot de mate van toegankelijkheid van procedures voor overheidsopdrachten, en voor wederkerigheid met andere geïndustrialiseerde landen en de belangrijkste opkomende economieën te zorgen; verzoekt de Commissie nieuwe mogelijkheden te verkennen om de toegang voor Europese ondernemingen tot de markten voor overheidsopdrachten buiten de EU te verbeteren, teneinde voor een gelijk speelveld te zorgen voor Europese en buitenlandse bedrijven die om overheidsopdrachten concurreren; stelt in meer algemene zin voor dat toekomstige handelsovereenkomsten die door de Unie worden gesloten, een hoofdstuk over duurzame ontwikkeling bevatten dat is gebaseerd op de beginselen van maatschappelijk verantwoord ondernemen, zoals omschreven in de bijgewerkte versie van 2010 van de OESO-richtsnoeren voor multinationale ondernemingen;
 4. is ervan overtuigd dat de Commissie ter voorkoming van nieuwe protectionistische maatregelen die de belangen van EU-exporteurs ook op gebieden buiten de markten voor overheidsopdrachten zouden kunnen schaden naar adequate maatregelen moet zoeken die niet neerkomen op algemene tegenmaatregelen van de EU of van de lidstaten, maar gebaseerd zijn op passende instrumenten op het gebied van overheidsopdrachten;
 5. verzoekt de Commissie in dit verband om een inventarisatie van de problemen die samenhangen met extreem lage inschrijvingen en passende oplossingen voor te stellen;
 6. beveelt de aanbestedende diensten aan om in gevallen van inschrijvingen tegen abnormaal lage prijzen te voorzien in vroegtijdige en voldoende informatie aan andere inschrijvers, zodat zij kunnen beoordelen of er gronden voor een onderzoeksprocedure aanwezig zijn;
 7. acht het nodig dat de EU met spoed een betere samenhang bereikt tussen het gemeenschappelijke externe handelsbeleid van de EU en de praktijken in lidstaten die ten koste van EU-bedrijven, en arbeids-, sociale en milieunormen uit de lidstaten van de EU ingaan op extreem lage inschrijvingen van bedrijven die gevestigd zijn in landen welke de GPA niet hebben ondertekend;
 8. is van oordeel dat het, gezien vraag 114 van het Groenboek van de Commissie over de modernisering van het EU-beleid ten aanzien van overheidsopdrachten, waarin gevraagd wordt een rangorde aan te brengen in de verschillende punten die in dit Groenboek aan de orde worden gesteld en daarbij ook topprioriteiten te noemen, van cruciaal belang is voor de kwestie van billijke, onbelemmerde en evenwichtige markttoegang tot doeltreffende oplossingen te komen, en snel voortgang te bereiken bij andere dringende kwesties, zoals vereenvoudiging en verduidelijking van de regels, verbetering van de toegang van het MKB tot overheidsopdrachten, bevordering van innovatie door middel van openbare aanbestedingen en, in het verlengde daarvan, andere aspecten van de herziening van het rechtskader voor overheidsopdrachten met betrekking tot concessieovereenkomsten; verzoekt de Commissie daarom allereerst het punt van vereenvoudiging van de regels, resulterend in een evenwichtige toegang tot markten van de overheidssector, en

Donderdag 12 mei 2011

een verbeterde toegang van het MKB, te benaderen en de herziening van het stelsel van overheidsopdrachten en de concessieovereenkomsten als een tweede stap uit te voeren, zodat niet alleen het Europees Parlement en de lidstaten, maar ook de burgers en het bedrijfsleven, zoals vereist en verantwoord is, bij de zaken worden betrokken teneinde het noodzakelijke draagvlak te vinden voor al deze belangrijke vraagstukken van de interne markt die van grote betekenis zijn voor de goede werking van de gehele EU;

9. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Crisis in de Europese visserijsector

P7_TA(2011)0234

Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over de crisis in de Europese visserijsector als gevolg van de gestegen olieprijs

(2012/C 377 E/13)

Het Europees Parlement,

— gezien artikel 115, lid 5, van zijn Reglement,

- A. overwegende dat energie een belangrijke factor is van de operationele kosten in de visserijsector en dat daarom de kosten voor de visserij in sterke mate afhankelijk zijn van de olieprijs,
- B. overwegende dat de recente stijging van de olieprijs de economische levensvatbaarheid van de visserijsector aantast en veel vissers zich bezorgd afvragen hoe zij deze extra kosten moeten opvangen, overwegende dat de stijgende olieprijs rechtstreeks het inkomen van de vissers aantast,
- C. overwegende dat de inkomens en lonen van de mensen in de visindustrie onzeker zijn als gevolg van verschillende factoren zoals het onregelmatige karakter van de visserij, de gebezigde verhandelingsmethoden en de prijsvorming bij verkoop van de eerste vangst, wat het in stand houden van bepaalde vormen van nationale en Europese overheidssteun noodzakelijk maakt,
- D. overwegende dat de financiële en economische crisis met name de industriële sectoren en de kleine en middelgrote ondernemingen (KMO) treft en de activiteit en de werkgelegenheid in de primaire en secundaire sector in gevaar brengt,
- E. overwegende dat de Commissie in het verleden reeds tijdelijke noodmaatregelen heeft getroffen om tegemoet te komen aan de problemen waar de visserijsector mee te maken heeft in verband met de stijgende brandstofprijzen,
- F. overwegende dat de prijs van visserij- en aquacultuurproducten bepaald wordt door het evenwicht tussen vraag en aanbod, en dat de producenten, wegens de grote afhankelijkheid van de Europese Unie van importen uit derde landen (60 %) voor de voorziening van haar eigen markt, maar weinig - of zelfs in het geheel geen - invloed hebben op het niveau van de prijzen voor visserijproducten,
- G. overwegende dat de Commissie de lidstaten heeft gemachtigd om *de minimis*-steun aan visserijondernemingen te verlenen over een periode van drie jaar, en tot een plafond van 30 000 EUR, per begunstigde,
 - 1. spreekt zijn bezorgdheid uit over de moeilijke economische situatie waar veel Europese vissers mee te maken hebben en die nog is verergerd door de sterke stijging van de brandstofprijzen; betuigt zijn steun aan de vissers in de EU en verzoekt de Commissie en de Raad om gepaste maatregelen te nemen om de vissers bij hun activiteiten tegemoet te komen;
 - 2. verzoekt de Commissie noodmaatregelen te nemen om de moeilijke economische situatie van de Europese vissers te verlichten, mede rekening houdend met de financiële problemen waar een aantal landen momenteel mee te maken hebben;

Donderdag 12 mei 2011

3. vraagt de Commissie om het plafond van de *de minimis*-steun te verhogen van 30 000 tot 60 000 EUR per onderneming voor een overgangperiode van drie jaar, en er tegelijkertijd op toe te zien dat het milieu en de sociale duurzaamheid niet worden ondergraven en de mededinging tussen de lidstaten niet wordt verstoord;
4. onderstreept de noodzaak alle mogelijkheden en financiële marges in de Gemeenschapsbegroting voor het jaar 2006 te benutten voor de financiering van uitzonderlijke steunmaatregelen om de sector in staat te stellen de moeilijkheden als gevolg van de stijgende brandstofprijzen te doorstaan totdat andere maatregelen zullen zijn genomen;
5. dringt aan op invoering van mechanismen die de verkoopprijs van de eerste vangsten kan verhogen en een billijke en juiste verdeling van de waarde toevoeging over de gehele productieketen in de visserijsector kan bewerkstelligen, zodanig dat de prijzen in de productiefase omhoog gaan en de prijzen voor de eindverbruiker zo laag mogelijk blijven;
6. houdt eraan vast dat het Europees Visserijfonds (EVF) subsidie moet blijven verlenen voor verbetering van de selectiviteit van vistuig en vervanging van motoren uit overwegingen van veiligheid, milieubescherming en/of van brandstofbesparing – vooral voor de met name voor de kleine kustvisserij en de ambachtelijke visserij; verzoekt de Commissie een plan voor de middellange en lange termijn op te stellen gericht op het verbeteren van de brandstofefficiëntie in de visserijsector (waaronder ook de aquacultuur); roept de Commissie bovendien op om in haar komende voorstellen voor de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid en in het bijzonder in de verordening voor de hervorming van het EVF passende maatregelen op te nemen ter verbetering van de brandstofefficiëntie in de sector visserij en aquacultuur;
7. verzoekt de Commissie om een voorstel te doen voor een actieplan voor kustgebieden en eilanden met een actieve visserijsector;
8. verzoekt de Commissie dringend met voorstellen te komen voor investeringen in nieuwe technologie, zowel op Europees als op nationaal niveau, met het oog op een betere energie-efficiëntie van vissersvaartuigen, en de vissers zo minder afhankelijk te maken van fossiele brandstoffen,
9. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, en de regeringen en parlementen van de lidstaten.

Wet voor Kleine Ondernemingen

P7_TA(2011)0235

Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 inzake de herziening van de Wet voor Kleine Ondernemingen

(2012/C 377 E/14)

Het Europees Parlement,

- gezien de mededeling van de Commissie van 23 februari 2011 getiteld "Evaluatie van de 'Small Business Act' voor Europa" (COM(2011)0078),
- gezien zijn resolutie van 10 maart 2009 over de "Small Business Act" ⁽¹⁾,
- gezien zijn resolutie van 16 februari 2011 over de praktische aspecten met betrekking tot de herziening van EU-instrumenten om MKB-financiering in de komende programmeringsperiode te ondersteunen ⁽²⁾,
- gezien zijn resolutie van 9 maart 2011 over een industriebeleid voor het tijdperk van de globalisering ⁽³⁾,
- gezien artikel 115, lid 5, en artikel 110, lid 2, van zijn Reglement,

⁽¹⁾ PB C 87 E van 1.4.2010, blz. 48.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2011)0057.

⁽³⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2011)0093.

Donderdag 12 mei 2011

- A. overwegende dat de 23 miljoen kleine en middelgrote ondernemingen (MKB) in de Europese Unie, die circa 99 % van het bedrijfsleven vertegenwoordigen en zorgen voor meer dan 100 miljoen banen, een fundamentele bijdrage leveren tot economische groei, sociale cohesie en het scheppen van banen, een belangrijke bron van innovatie zijn, een doorslaggevende rol spelen bij het ondersteunen en verruimen van de werkgelegenheid, en bijdragen tot verwezenlijking van de hoofddoelen van de kerninitiatieven van de strategie Europa 2020,
- B. overwegende dat de Wet voor Kleine Ondernemingen (WKO) gegrondvest is op een aantal belangrijke beleidspijlers zoals beschikbaarheid van financiële middelen, toegang tot markten (interne markt, internationale markten, overheidsaanbestedingen) en betere regelgeving; overwegende dat in de lidstaten uiteenlopende en vaak onbetekenende vooruitgang wordt geboekt op het gebied van concrete maatregelen ter verbetering van het bedrijfsklimaat voor het MKB, hoewel de politiek verklaart zich gebonden te achten aan de beginselen in de WKO,
- C. overwegende dat het MKB nog steeds aanzienlijke problemen ondervindt bij de uitbreiding van zijn werkzaamheden, verbetering van zijn vermogen te innoveren en toegang te krijgen tot markten, en dat deze problemen voornamelijk voortkomen uit de moeilijkheden waarop het MKB stuit bij het krijgen van financiering en de aanhoudende administratieve belasting die verder moet worden beperkt;
- D. overwegende dat het kaderprogramma voor concurrentievermogen en innovatie (KCI) geslaagd is gebleken, dat er 100 000 kleine en middelgrote bedrijven aan het programma deelnemen en dat dat aantal naar verwachting vóór afloop van het programma in 2013 nog zal zijn toegenomen,

Tenuitvoerlegging WKO

1. spreekt zijn waardering uit voor de herziening van de WKO door de Commissie en spreekt zijn steun uit voor de nieuwe voorstellen die gericht zijn op verdere verbetering van de beschikbaarheid van financiering, uitbreiding van de markttoegang en aanhoudende ontbureaucratisering via meer sturing en toezicht en via slimme regelgeving en maatregelen zoals het overzicht van de prestaties van het MKB;
2. spreekt voorts zijn waardering uit voor de geslaagde aanneming van vrijwel alle wetgevingsvoorstellen in het kader van de WKO; verzoekt de lidstaten met klem onverwijld het laatste overgebleven voorstel over het Statuut van de Europese particuliere onderneming aan te nemen, waardoor het MKB in staat zou worden gesteld in de hele EU zaken te doen terwijl de kosten worden beperkt en de groei in deze sector wordt aangemoedigd via bevordering van de in de WKO aangekondigde beperking van de administratieve druk met 25 %, via een bijdrage tot de doelmatigheid van de wet inzake de interne markt, bestrijding van eventueel protectionistisch beleid van lidstaten en stimulering van het bedrijfsleven;
3. verzoekt de lidstaten de herziene richtlijn vertraagde betalingen snel ten uitvoer te leggen om trage betalingen en de ongunstige gevolgen daarvan voor met name het MKB, doelmatig te bestrijden; verzoekt de Commissie in dit opzicht eveneens het goedgekeurde proefproject uit te voeren om het MKB te steunen bij het opzetten van doelmatige systemen van kredietbeheer, waardoor de grensoverschrijdende invordering van schulden wordt vergemakkelijkt;
4. wijst erop dat de mate van uitvoering van in de WKO voorziene maatregelen per lidstaat verschilt; verzoekt de lidstaten met klem te dien einde hun hierop gerichte inspanningen op te voeren en tijdens de volgende zitting van de Raad van mededingingsvermogen concrete toezeggingen te doen;
5. is van mening dat er via het regelmatige toezicht door de Commissie voor moet worden gezorgd dat de tenuitvoerlegging plaatsvindt op stelselmatige en omvattende wijze; is van mening dat de Commissie moet beschikken over doelmatiger instrumenten om de lidstaten aan te moedigen de beginselen van de WKO uit te voeren en verzoekt haar jaarlijks verslag te doen van de vooruitgang die op Europees en lidstaatniveau is geboekt bij de tenuitvoerlegging van de WKO;
6. spreekt zijn waardering uit voor de benoeming door de Commissie van de nieuwe MKB-geant, en steunt diens opdracht in het oog te houden welke vooruitgang in de lidstaten wordt geboekt bij de tenuitvoerlegging van de WKO, en de belangen van het MKB in de hele Commissie te bevorderen en er met name voor te zorgen dat het beginsel "Eerst kleinschalig denken" doelmatig ten uitvoer wordt gelegd; verzoekt de lidstaten nationale MKB-geanten te benoemen om het MKB-beleid te coördineren en de tenuitvoerlegging van de WKO in uiteenlopende overheden te sturen;
7. verzoekt de Commissie gezien de dwarsrol van het MKB-beleid en om de logische opzet van het beleid te waarborgen, in de desbetreffende DG (zoals onderzoek, milieu, interne markt, werkgelegenheid en handel) adjunct-directeurs-generaal voor het MKB te benoemen die nauw zouden moeten samenwerken met de MKB-geant;

Donderdag 12 mei 2011

8. stelt met verontrusting vast dat de MKB-proef aldus de Commissie met name op nationaal niveau niet in alle nieuwe wetgevingsvoorstellen naar behoren is uitgevoerd; verzoekt de lidstaten en de Commissie dan ook erop toe te zien dat alle nieuwe wetgeving wordt beoordeeld op de mogelijke gevolgen daarvan voor het MKB, en dat de MKB-proef regelmatig wordt gedaan als deel van effectbeoordelingen; verzoekt de Commissie voorts op de grondslag van optimale werkmethoden minimumnormen en -eisen voor te stellen om de MKB-proef op EU- en nationaal niveau toe te passen;

9. onderstreept dat effectbeoordelingen volledig onafhankelijk moeten worden verricht en altijd gebaseerd moeten zijn op een gefundeerde en objectieve analyse van de mogelijke gevolgen; is daarom van mening dat leden van de dienst voor effectbeoordelingen door het Europees Parlement en de Raad moeten worden benoemd op basis van een Commissievoorstel, en dat zij niet langer de opdrachten van de voorzitter van de Commissie moeten uitvoeren; stelt voor dat de MKB-gezant permanent lid is van de dienst voor effectbeoordelingen om erop toe te zien dat de MKB-proef correct wordt uitgevoerd;

Slimme regelgeving

10. waarschuwt tegen aanhoudende bureaucratie en administratieve druk die voor het MKB belangrijke hindernissen vormen; spreekt zijn waardering uit voor het standpunt van de Commissie dat lidstaten "vergulding" moeten vermijden door bij de omzetting van richtlijnen in nationaal recht verder te gaan dan hetgeen door de EU-wetgeving wordt geëist; is van mening dat lidstaten bij de omzetting van Europese richtlijnen in nationale wetgeving correlatietabellen moeten hanteren en aldus duidelijk aangeven welk deel van het voorstel afkomstig is uit de Europese en welke uit de aanvullende nationale wetgeving;

11. wijst op de betekenis van e-overheid en het "slechts eenmaal"-beginsel, dat erop neerkomt dat instanties verzoeken om informatie niet mogen herhalen;

12. spreekt zijn waardering uit voor de hernieuwde pogingen die de Commissie in haar mededeling doet om de verlaging van de administratieve druk op het MKB op nationaal niveau vooruit te helpen, daar niet alle lidstaten nationale beperkingsdoelen hebben ingediend of daaraan voldoen; verzoekt de lidstaten om een krachtiger politieke inzet bij de bepaling en meer inspanning bij de handhaving van deze doelen;

13. wijst erop dat de administratieve druk omgekeerd evenredig is aan de omvang van de onderneming en dringt derhalve aan op onderscheid tussen micro-, kleine en middelgrote ondernemingen; wijst erop dat micro-ondernemingen (< 10 werknemers) 91,8 % van alle ondernemingen in de EU uitmaken en daarom meer aandacht en de dienovereenkomstige maatgesneden benadering verdienen;

Toegang tot financiering

14. wijst erop dat een geslaagde strategie voor de bevordering van een innovatief MKB niet gegrondvest moet zijn op het aanbieden van meer subsidies, maar op de totstandbrenging van een bedrijfsklimaat waarin het MKB reële, stimulerende, uitdagende, kostengunstige, daadwerkelijke, holistische en alomvattende vrijheid heeft en betere toegang tot alle vormen van krediet en financieringsinstrumenten, zoals subsidies, garanties en aandelenfinanciering; stelt vast dat innovatie steeds gepaard gaat met een zekere mate van mislukking, en wijst dus op het belang van "tweede kans"-financiering voor mislukte MKB-ondernemers, mits deze geen fraude hebben gepleegd;

15. dringt met name aan op verbetering van de toegang tot financiële steun voor de eerste stadia van innovatie in de vorm van aanloopfinanciering, financiering door natuurlijke personen of groepen natuurlijke personen die geregeld risicokapitaal beleggen, ("business angels") en meer financiering met aandelen of semi-aandelenkapitaal voor startende ondernemingen en kleine innoverende bedrijven, zowel op EU-niveau als op regionaal en lokaal niveau; wijst er wat deze aspecten betreft op dat er een Europees Fonds voor Risicokapitaal moet worden opgericht; meent dat de Europese Unie het aantal permanente producten met risicodeling die de Europese Investeringsbank (EIB) aanbiedt via de risicodelende financieringsfaciliteit (RSFF) moet uitbreiden; wijst op de belangrijke rol die de EIB kan vervullen, met name door ondersteuning van programma's als JASMINE en JEREMIE, die aanzienlijke steun voor de behoeften van het MKB kunnen bieden;

Donderdag 12 mei 2011

16. is van mening dat er, om te bereiken dat de nieuwe Basel III-eisen die aan banken worden gesteld geen gevolgen hebben voor de wijze waarop zij het MKB financieren, specifieke aandacht moet worden geschonken aan een omvattende MKB-proef als deel van de effectbeoordeling voor de vierde RKV die momenteel wordt opgesteld, en aan het vinden van maatregelen om ervoor te zorgen dat banken hun maatschappelijke functie, te weten financiering van de reële economie, blijven vervullen, en dat er op EU-niveau meer nadruk moet worden gelegd op terbeschikkingstelling van garantieprogramma's als alternatieve financieringsmethode;

17. spreekt in dit opzicht zijn waardering uit voor het feit dat de EIB 1 miljard EUR ter beschikking heeft gesteld om namens haar door het Europees Investeringsfonds te worden geïnvesteerd als Mezzanine Groeifaciliteit via investeringsfondsen die gericht zijn op groeiende, innovatieve en mededingingskrachtige kleine en middelgrote bedrijven in heel Europa; dringt daarom aan op verdere uitbreiding van de kredieten voor deze financiële instrumenten, daar zij bijdragen tot bevordering van de innovatie die de grondslag is van het Europese mededingingsvermogen;

18. spreekt zijn krachtige steun uit voor het KCI en het aangetoonde succes ervan en waarschuwt voor mogelijke gevolgen voor zijn doelmatigheid en soepelheid indien de opzet wordt gewijzigd na een eventueel samengaan met het toekomstige onderzoeksprogramma van de EU; dringt erop aan dat het KCI een onafhankelijk kernprogramma ten behoeve van het MKB blijft; in het toekomstige KCI moet een specifieke WKO-begrotingslijn ten uitvoer worden gelegd om de specifieke WKO-prioriteiten te financieren;

19. betreurt dat eind 2009 via bemiddelende banken slechts 75 % van het totale bedrag van 21 miljard EUR aan financiële steun volledig beschikbaar was gesteld aan niet meer dan 50 000 van de 23 miljoen kleine en middelgrote ondernemingen; dringt dan ook aan op maatregelen om betalingsmechanismen, met name het systeem van bemiddelende partnerbanken, doorzichtiger, toegankelijker en doelmatiger te maken om te voorkomen dat er tekorten ontstaan en om het nagestreefde doel te kunnen verwezenlijken tussen 2008 en 2011 het volledige bedrag van 30 miljard EUR uit te lenen aan MKB;

Markttoegang

20. spreekt zijn waardering uit voor de aanneming van de wet inzake de interne markt, die gegrondvest is op een in initiatief dat het Europees Parlement heeft genomen in aansluiting op het verslag-Monti; spreekt met name zijn waardering uit voor wetgevende maatregelen die het MKB in staat stellen ten volle de vruchten te plukken van de interne markt, zoals Europese voorschriften voor risicokapitaalfondsen, een gemeenschappelijke geconsolideerde heffingsgrondslag voor de vennootschapsbelasting (CCCTB), herziene BTW-voorschriften en vereenvoudiging van de jaarrekeningenrichtlijnen; verzoekt de Raad zich onomwonden vast te leggen op tenuitvoerlegging van de wet inzake de interne markt, met name door zijn prioritaire maatregelen vóór eind 2012 aan te nemen; verzoekt de Commissie en de Raad zorgvuldig de belangen van het MKB te overwegen voor alle maatregelen tijdens dit hele proces;

21. verzoekt de Commissie de rol van het Enterprise Europe Network (EEN) te consolideren en uit te breiden om kleine ondernemingen bij te staan en te steunen in al hun initiatieven in verband met het doelmatiger benutten van de kansen die de interne markt biedt;

22. is van mening dat de dialoog tussen MKB en aanbestedende overheidsdiensten moet worden verdiept om het voor het MKB gemakkelijker te maken mee te doen aan aanbestedingsprocedures; stelt in deze zin voor mogelijkheden te verkennen om het MKB te helpen samenwerkingsverbanden en consortia te vormen en gezamenlijk mee te bieden tijdens inschrijvingsprocedures; verzoekt de Commissie een effectbeoordeling uit te voeren en de drempels voor overheidsaanbestedingen van de EU na te gaan, waardoor het MKB zou kunnen meedoen aan overeenkomsten waarvoor anders specifieke eisen zouden gelden waardoor zij buiten zijn bereik zouden vallen; verzoekt de Commissie na te gaan hoe de publicatie van alle kennisgevingen van overheidsaanbestedingen overal in Europa kan worden verbeterd en hoe een eind kan worden gemaakt aan de administratieve druk die Europese bedrijven ervan weerhoudt zich in te laten met grensoverschrijdende openbare aanbestedingen; verzoekt alle lidstaten de Europese gedragscode ter vergemakkelijking van de toegang van het MKB tot overheidsopdrachten stelselmatig toe te passen;

23. verzoekt de Commissie er, in de voorstellen voor modernisering van het Europese normenstelsel die binnenkort worden ingediend, voor te zorgen dat de belangen van het MKB naar behoren vertegenwoordigd zijn in de Europese normeringsorganen en dat de normen toegankelijker worden voor het MKB;

24. wijst op de rol van initiatieven zoals het Onderzoeksinitiatief Kleine Bedrijven (SBRI) dat overheidsorganen helpt onderzoek en ontwikkeling te betrekken van kleine bedrijven, om oplossingen te vinden voor behoeften van de overheid en tegelijkertijd de ontwikkeling van innovatieve producten en diensten te bevorderen;

Donderdag 12 mei 2011

MKB-steun

25. herhaalt zijn voorgaande verzoek tot oprichting van nationale specifieke fysieke of virtuele informatiecontactpunten en steunagentschappen voor het MKB in aansluiting op het "één loket"-beginsel, die toegang bieden tot diverse bronnen van informatie en ondersteunende diensten, die zijn ingericht overeenkomstig de levenscyclus van een bedrijf;

26. is van mening dat kleine bedrijven moeten worden bijgestaan om hun mededingingsvermogen op de internationale markt op te voeren door: vergroting van hun uitvoervermogen; verspreiding van informatie over programma's en initiatieven die de toegang tot de internationale markten en het doordringen van goederen en diensten van het MKB vergemakkelijken; ervoor te zorgen dat de belangen van kleine bedrijven naar behoren vertegenwoordigd zijn in bi- en multilaterale handelsbesprekingen;

27. ondersteunt het "tweede kans"-initiatief van de Commissie voor het MKB, dat zal worden ingepast in de Europese Week van het midden- en kleinbedrijf;

Onderzoek en innovatie

28. dringt erop aan de financiering van onderzoek, ontwikkeling en innovatie (O&O&I) te blijven vereenvoudigen en programma's naar behoren te beheren, met name ten behoeve van het MKB, zoals uiteengezet in de resoluties van het Europees Parlement van 11 november 2010 over het vereenvoudigen van de tenuitvoerlegging van de kaderprogramma's voor onderzoek, en van 16 februari 2011 over praktische aspecten met betrekking tot de herziening van EU-instrumenten om MKB-financiering in de komende programmeringsperiode te ondersteunen;

29. spreekt zijn waardering uit voor het voornemen van de Commissie lichtere administratieve en financiële voorschriften voor het MKB voor te stellen, alsook een reeks gestroomlijnde instrumenten ter uitbreiding van zijn innovatievermogen gedurende de gehele innovatiecyclus, met inbegrip van niet-technische innovatie, binnen het toekomstige financieringskader voor Onderzoek en Innovatie en, met name, de programma's die KP7 en KCI opvolgen; wijst de Commissie er nogmaals dat het belangrijk is te zorgen voor steun voor het MKB ter plaatse, bij voorbeeld door innovatiecentra, kamers van koophandel, bedrijfsorganisaties en innovatieclusters erbij te betrekken;

30. dringt erop aan dat er één enkel Europees octrooi wordt aangenomen en dat instrumenten en programma's verder worden ontwikkeld en op Europees niveau gecoördineerd (zoals innovatiebonnen) als zij het vermogen van het MKB om met innovatie om te gaan bevorderen, alsook zijn toegang tot onderzoeks- en innovatiediensten en andere op kennis gebaseerde bedrijfsdiensten (bedrijfsmodellen, gevezenbeoordeling, enz.); wijst met name op de gunstigste methoden van de lidstaten in universiteiten gevestigde centra voor technologieoverdracht op te zetten die de toegang van het MKB tot O&O vergemakkelijken; verzoekt de Commissie te beoordelen of het haalbaar is een Europees patentfonds op te zetten om deze technologieoverdrachten tussen onderzoekscentra en bedrijven, met name innovatieve MKB, te vergemakkelijken;

31. wijst erop dat helaas te weinig van onze innovatieve kmo's uitgroeien tot grotere ondernemingen met meer werknemers; wijst erop dat er in de EU minder jonge, O&O-intensieve en innovatieve bedrijven zijn dan in de VS en dat ernstige tekortkomingen op het vlak van innovatieve vaardigheden en e-skills kmo's beletten om innovatieve bedrijfsmodellen en nieuwe technologieën in te voeren;

32. verzoekt de nationale regeringen te overwegen aan innovatieve beginnende kleine bedrijven gedurende de eerste jaren van de bedrijfsvoering belastingstimuli toe te kennen;

Vaardigheden, onderwijs en beroepsopleiding

33. betreurt dat er in de WKO onvoldoend aandacht is voor sociale en arbeidsmarktproblemen die van invloed zijn op het ondernemerschap en het vermogen van het MKB zijn werkgelegenheidsmogelijkheden ten volle te benutten en werknemers aan te trekken die beschikken over de benodigde vaardigheden;

Donderdag 12 mei 2011

34. erkent dat groei en innovatie voor het grootste deel voortkomen uit door ondernemers geleide MKB; benadrukt dat er meer aandacht moet worden besteed aan bevordering van de ontwikkeling van ondernemersgeest op ieder niveau van onderwijs en opleiding, door in het middelbaar onderwijs innovatieve methoden toe te passen zoals werkelijke mini-bedrijven; wijst op het belang van steun voor de ontwikkeling van de leidinggevende en digitale vaardigheden waaraan het MKB behoefte heeft om in het huidige marktklimaat te kunnen slagen;

35. verzoekt de Commissie en de lidstaten initiatieven te ontwikkelen en te bevorderen om de behoefte van het MKB aan vaardigheden beter te kunnen bepalen en voorspellen, met name om de bedrijven in staat te stellen duurzamer te werk te gaan, en om strategieën op te zetten voor ondernemerschapsonderwijs en beroepsopleidingen op de grondslag van optimale werkmethoden in de lidstaten;

36. verzoekt de Commissie het programma "Erasmusprogramma's voor jonge ondernemers" permanent te maken en voldoende financiële middelen ter beschikking te stellen, gezien de uiterst bemoedigende resultaten van de voorbereidende werkzaamheden, zelfs al loopt het programma nog op beperkte schaal;

Efficiënt gebruik van hulpbronnen

37. spreekt er zijn waardering voor uit dat de Commissie erkent dat het MKB een sleutelrol moet spelen bij de overstap op een economie die haar grondstoffen doelmatig gebruikt; is van mening dat het halen van doelen op het gebied van doelmatig grondstoffengebruik een waardeketen-aanpak vergt; verzoekt de Commissie dan ook om gecoördineerde sectorale MKB-projecten en -activiteiten die gericht zijn op het inventariseren van potentiële innovaties met betrekking tot grondstoffenefficiënte innovaties in de waarde- en aanvoerketen;

38. spreekt zijn waardering uit voor het Commissievoorstel een eco-innovatie-actieprogramma aan te nemen; dringt aan op ambitieuze maatregelen om het MKB te steunen bij de invoering van eco-innovatieve oplossingen in alle fasen van de waardeketen, met inbegrip van ontwerp; is van mening dat het noodzakelijk is meer kredieten uit te trekken voor initiatieven in deze sector via, bij voorbeeld, het toekomstige KCI, maar eveneens door gerichte inzet van de structuurfondsen; verzoekt de Commissie om de twee jaar verslag te doen van de vooruitgang die de lidstaten hebben geboekt bij de bevordering van eco-innovatie door het MKB;

39. wijst op de mogelijkheden waarover het MKB beschikt om energie te besparen, daar momenteel slechts ten hoogste 24 % van het MKB actief betrokken is bij acties ter beperking van de gevolgen die het heeft voor het milieu; wijst erop dat de uitvoering van rendabele energiebesparingsmaatregelen het MKB zou helpen zijn energierekeningen terug te brengen en zijn herinvesteringsvermogen op te voeren; is daarom van mening dat er dringend behoefte bestaat aan bevordering van de verbetering van de kennis omtrent koolstofarm opereren bij kleine en middelgrote ondernemers; wijst erop dat er voor iedere kleine of middelgrote onderneming ten minste één financieel adviseur beschikbaar is, maar dat slechts een zeer gering aantal deskundigen het MKB voorziet van advies inzake energiebesparing en doelmatig energiegebruik;

40. Neemt nota van de groeiende illegale handel in alle lidstaten in nagemaakte en vervalste producten ingevoerd uit derde landen, die de concurrentiekracht van het Europese MKB bedreigen;

*

* *

41. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, en aan de regeringen en parlementen van de lidstaten.

Donderdag 12 mei 2011

Innovatie-Unie: voorbereiding van de Unie op een wereld na de crisis

P7_TA(2011)0236

Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over de Innovatie-Unie: voorbereiding van Europa op een wereld na de crisis (2010/2245(INI))

(2012/C 377 E/15)

Het Europees Parlement,

- gezien de mededeling van de Commissie van 6 oktober 2010, getiteld "Europa 2020 kerninitiatief: Innovatie-Unie" (COM(2010)0546),
- gezien artikel 179, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), waarin het volgende is bepaald: "De Unie heeft tot doel haar wetenschappelijke en technologische grondslagen te versterken door de totstandbrenging van een Europese onderzoeksruimte waarbinnen onderzoekers, wetenschappelijke kennis en technologieën vrij circuleren, tot de ontwikkeling van het concurrentievermogen van de Unie en van haar industrie bij te dragen en de onderzoeksactiviteiten te bevorderen die uit hoofde van andere hoofdstukken van de Verdragen nodig worden geacht",
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 11 november 2010 over Europese innovatiepartnerschappen in het kader van het kerninitiatief Innovatie-Unie ⁽¹⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 3 maart 2010 getiteld "Europa 2020: Een strategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei" (COM(2010)2020),
- gezien de mededeling van de Commissie van 26 januari 2011, getiteld "Efficiënt gebruik van hulpbronnen - Vlaggenschipinitiatief in het kader van de Europa 2020-strategie" (COM(2011)0021),
- gezien de mededeling van de Commissie van 19 mei 2010 getiteld "Een digitale agenda voor Europa" (COM(2010)0245),
- gezien de mededeling van de Commissie van 8 maart 2011, getiteld "Routekaart naar een concurrerende koolstofarme economie in 2050" (COM(2011)0112),
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 9 maart 2011 over een industriebeleid in een tijd van mondialisering ⁽²⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 15 juni 2010 over het communautaire innovatiebeleid in een veranderende wereld ⁽³⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 16 juni 2010 over EU 2020 ⁽⁴⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 11 november 2010 inzake het vereenvoudigen van de tenuitvoerlegging van de kaderprogramma's voor onderzoek ⁽⁵⁾,
- gezien de conclusies van de Europese Raad van 4 februari 2011 over innovatie,
- gezien de conclusies van de 3049ste bijeenkomst van de Raad concurrentievermogen van 25 en 26 november 2010 over een Innovatie-Unie voor Europa,
- gezien de conclusies van de 3035ste bijeenkomst van de Raad concurrentievermogen van 12 oktober 2010 over "het verhogen van de aantrekkelijkheid van de onderzoeks- en innovatieprogramma's van de EU: vereenvoudiging is een uitdaging",

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0398.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2011)0093.

⁽³⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0209.

⁽⁴⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0223.

⁽⁵⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0401.

Donderdag 12 mei 2011

- gezien de mededeling van de Commissie van 28 oktober 2010 met als titel "Een geïntegreerd industriebeleid in een tijd van mondialisering: Concurrentievermogen en duurzaamheid centraal stellen" (COM(2010)0614),
 - gezien de mededeling van de Commissie van 6 oktober 2010 met als titel "Bijdrage van het regionaal beleid aan de slimme groei in het kader van de Europa 2020-strategie" (COM(2010)0553),
 - gezien de mededeling van de Commissie van 30 september 2009 getiteld "Voorbereiden van onze toekomst: ontwikkeling van een gemeenschappelijke strategie voor sleuteltechnologieën in de EU" (COM(2009)0512),
 - gezien de mededeling van de Commissie van 13 maart 2009, getiteld "Een strategie voor O&O en innovatie op ICT-gebied in Europa: meer engagement" (COM(2009)0116),
 - gezien het groenboek van de Commissie getiteld "Het potentieel van culturele en creatieve industrieën vrijmaken",
 - gezien de mededeling van de Commissie van 23 februari 2011 getiteld "Evaluatie van de 'Small Business Act' voor Europa" (COM(2011)0078),
 - gezien de mededeling van de Commissie van 14 februari 2007 betreffende wetenschappelijke informatie in het digitale tijdperk: toegang, verspreiding en bewaring (COM(2007)0056),
 - gezien het in opdracht van de Commissie geschreven rapport "Promoting Innovative Business Models with Environmental Benefits" van november 2008,
 - gelet op artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van Commissie industrie, onderzoek en energie en de adviezen van de Commissie internationale handel, de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken, de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid, de Commissie interne markt en consumentenbescherming, de Commissie regionale ontwikkeling, de Commissie cultuur en onderwijs en de Commissie juridische zaken (A7-0162/2011),
- A. overwegende dat de Unie, in overeenstemming met artikel 179, lid 2, van het VWEU, "in de gehele Unie ondernemingen moet stimuleren, waaronder kleine en middelgrote ondernemingen, onderzoekcentra en universiteiten, bij hun inspanningen op het gebied van hoogwaardig onderzoek en hoogwaardige technologische ontwikkeling; zij ondersteunt hun streven naar onderlinge samenwerking, waarbij het beleid er vooral op gericht is onderzoekers in staat te stellen vrijelijk samen te werken over de grenzen heen, en ondernemingen in staat te stellen de mogelijkheden van de interne markt ten volle te benutten, in het bijzonder door openstelling van de nationale overheidsopdrachten, vaststelling van gemeenschappelijke normen en opheffing van de wettelijke en fiscale belemmeringen welke die samenwerking in de weg staan",
- B. overwegende dat het versnellen van onderzoek en innovatie niet enkel essentieel is om te komen tot een duurzaam en concurrerend economisch model en om de werkgelegenheid in de toekomst veilig te stellen, maar eveneens zal zorgen voor oplossingen voor de gezamenlijke grote maatschappelijke uitdagingen waar de Europese samenleving mee te maken heeft, zoals met name:
- de huidige demografische veranderingen: een vergrijzende samenleving, een groeiende wereldbevolking (voeding, gezondheid, ziektepreventie), verstedelijking, sociale samenhang en migratie;
 - de overgang naar een duurzaam beheer van hulpbronnen (biologische en niet-biologische): klimaatverandering, hernieuwbare energie en energie-efficiëntie, een efficiënt gebruik van de hulpbronnen, waterschaarste, overstromingen en inspanningen om kritieke grondstoffen veilig te stellen en te vervangen;
 - een sterke, stabiele, billijke en concurrerende economische basis: economisch herstel, bevorderen van een kennismaatschappij en stimuleren van het concurrentievermogen van de EU en de werkgelegenheid,

Donderdag 12 mei 2011

- C. overwegende dat de sleutel tot het stimuleren van innovatie ligt in:
- het in de eerste plaats aandacht besteden aan de creativiteit van burgers en het menselijk kapitaal, het aanpassingsvermogen van ondernemingen en ondernemerschap, consumptiepatronen en reacties op nieuwe ideeën;
 - een stabiel, eenvoudig, transparant en ondersteunend regelgevingskader voor de lange termijn;
 - betere toegang tot gediversifieerde financieringsmogelijkheden in de verschillende stadia van de innovatiecyclus (met name voor kmo's);
 - versterking en stimulering van investeringen vanuit de particuliere sector;
 - een vruchtbare samenwerking tussen onderwijs en onderzoeksinstituten, met inbegrip van organisaties voor onderzoek en technologie (RTO's), ondernemingen, regeringen en burgers, onder meer door het opzetten van samenwerkingsverbanden en -instrumenten, zoals open netwerken, open normen en de clusterbenadering met het oog op het delen van kennis en ideeën;
 - het waarborgen van de betrokkenheid van alle relevante actoren bij de besluitvormingsprocessen;
 - het bieden van effectievere middelen om industriële eigendom te beschermen in een context van globalisering en digitalisering van de economie,
- D. overwegende dat de bereidheid om risico's te nemen een noodzakelijke voorwaarde is voor succesvolle innovatie,
- E. overwegende dat voor het handhaven van de Europese concurrentiepositie een cultuuromslag vereist is om het Europese ondernemerschap en het innovatiepotentieel te verbeteren; overwegende dat veranderingen nodig zijn om risicobereidheid te belonen en de voorwaarden voor beginnende innovatieve ondernemingen en ondernemers te verbeteren,
- F. overwegende dat de Europese Unie zich gezien de mondiale economische context offensief moet opstellen en op het gebied van concurrentievermogen een stevige koppositie moet innemen en dus moet investeren in een innovatieslag,
- G. overwegende dat Europa behoefte heeft aan een modern, betaalbaar en goed werkend systeem van intellectuele-eigendomsrechten om innovatie te bevorderen en ons concurrentievermogen te versterken,
- H. overwegende dat intellectuele-eigendomsrechten een belangrijke voorwaarde zijn voor kapitaalintensief onderzoek, ontwikkeling en innovatie,
- I. overwegende dat voor het versterken van de innovatie in Europa met betrekking tot intellectuele-eigendomsrechten de creatie van een EU-octrooi het meeste perspectief biedt,
- J. overwegende dat een modern stelsel van EU-merken van essentieel belang is om de waarde van de investeringen die Europese ondernemingen doen in ontwerp, creatie en innovatie, te beschermen,
- K. overwegende dat het reserveren van 3 % van het bbp van de EU voor onderzoek en ontwikkeling tot 2020 ervoor kan zorgen dat 3,7 miljoen banen worden gecreëerd en dat het bbp per jaar in 2025 met bijna 800 miljoen EUR kan toenemen,
- L. overwegende dat niet meer dan 30 % van de Europese onderzoekers vrouwen zijn en dit cijfer voor hoofden van Europese onderzoeksinstituten slechts 13 % bedraagt,

Donderdag 12 mei 2011

Een geïntegreerde en interdisciplinaire aanpak

1. is verheugd over het kerninitiatief "Innovatie-Unie", dat de belangrijkste en meest gerichte communautaire poging tot op heden is om een strategisch, geïntegreerd en bedrijfsgericht Europees innovatiebeleid tot stand te brengen als aanvulling op de nationale inspanningen, met sturing van de innovatie en toezicht op de vooruitgang op het hoogste politieke niveau, en waarbij het succes afhankelijk is van de volledige samenwerking van – en de uitvoering ervan door – de lidstaten, onder meer door middel van hun financiële steun en intelligente begrotingsconsolidatie, waarbij prioriteit wordt verleend aan uitgaven die duurzame groei stimuleren op gebieden als innovatie, onderzoek en onderwijs, en waarbij hun beleid op alle relevante terreinen door de gemeenschappelijke innovatiedoelstellingen wordt gestuurd; is verheugd over de strategische benadering van de Europese Raad op zijn vergadering van 4 februari 2011;
2. steunt de Innovatie-Unie als een essentiële pijler van de economische, sociale en culturele ontwikkeling in de EU, met name voor wat betreft integratiegericht onderwijs op ieder niveau, met inbegrip van beroeps-onderwijs en -opleiding;
3. roept op innovatie op een brede manier te definiëren waarbij het accent ligt op de gevolgen en verder wordt gekeken dan technologische en productgerichte innovatie, waarbij alle belanghebbenden, en met name de ondernemingen, worden betrokken, en benadrukt de verschillende faciliterende rollen die burgers spelen, terwijl tegelijk een attitudeomslag teweeg wordt gebracht; herinnert eraan dat innovatie bestaat in het op een succesvolle manier toepassen van ideeën in de praktijk en gericht is op producten, processen, diensten, bewegingen, systemen en organisatiestructuren; stelt voor dat de Commissie met een definitie van innovatie komt;
4. is van mening dat innovatie op alle kennisgebieden en in alle bedrijfs- en maatschappelijke sectoren gestuurd moet worden door criteria zoals de bescherming van het algemeen belang, de verbetering van het leefklimaat, de bevordering van het maatschappelijk welzijn en het behoud van milieu en een natuurlijke balans;
5. is van mening dat niet-technologische innovatie-inspanningen, daar innovatie een samengesteld concept is, moeten worden opgevoerd, dat in dit verband optimale werkmethoden met betrekking tot dit soort innovatie in omloop moeten worden gebracht en dat voorschriften en voorwaarden voor beschikbaarheid van EU-financiering moeten worden vastgesteld op basis van een open en algemene benadering;
6. vraagt dat een duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen "originele innovatie", d.w.z. iets dat voor de eerste keer wordt gemaakt en niet beschikbaar is op de markt, en commerciële verbeteringen of wijzigingen die worden aangebracht aan producten, diensten, processen of bewegingen die reeds aanwezig zijn op de markt;
7. is van mening dat sociaaleconomische innovatie op een precieze maar flexibele manier moet worden gedefinieerd, aangezien het in veel gevallen niet gaat om een product of de toepassing van een technische oplossing, maar om een reeks onderling met elkaar verbonden wijzigingen op lange termijn op institutioneel, technisch en beheersvlak die samen een proces vormen;
8. wijst erop dat in het kader van de Innovatie-Unie prioriteit moet worden toegekend aan de doelstellingen die zijn vastgelegd in de Europa 2020-strategie, het Energie-efficiëntieplan 2020, het initiatief "Efficiënt gebruik van hulpbronnen", het grondstoffeninitiatief, de energiestrategie voor Europa 2011-2020, die de weg afbakt naar de routekaart energie 2050, en de routekaart van de EU voor een koolstofarme economie tegen 2050;
9. merkt op dat internationalisering en innovatie drijvende krachten zijn achter extern concurrentievermogen en groei en van wezenlijk belang zijn voor het behalen van de strategische doelstellingen EU 2020;
10. benadrukt het belang van energie-efficiënte, hernieuwbare en klimaattechnologieën bij de overgang naar een duurzame wereldeconomie; erkent de leidende positie van de EU in vele sleutelsectoren voor klimaatvriendelijke en grondstofzuinige industrieproduktie; verzoekt de Commissie om in deze sectoren strategieën voor internationalisering en innovatie vast te leggen;
11. erkent dat met het oog op de strijd tegen klimaatverandering en het streven naar energie-efficiëntie en de dematerialisatie van de industriële productie een actief beleid nodig is voor de verspreiding van nieuwe technologieën in de wereld;

Donderdag 12 mei 2011

12. wijst erop dat innovatie vooral gestimuleerd moet worden op gebieden als milieubescherming, volksgezondheid en voedselveiligheid, alsook de strijd tegen de klimaatverandering door de bestaande wetenschappelijke en technologische basis te versterken; wijst erop dat deze gebieden in de toekomstige onderzoek- en innovatieprogramma's van de EU op adequate wijze moeten worden opgenomen; acht in dat opzicht een sectoroverschrijdende benadering op basis van het weerstandsvermogen van de ecosystemen noodzakelijk;
13. merkt op dat de versnippering van de markt in de culturele en creatieve sectoren gedeeltelijk het gevolg is van de culturele diversiteit en taalvoorkeuren van de consumenten;
14. verwelkomt de focus van de Commissie op grote maatschappelijke uitdagingen, en benadrukt dat innovatie en onderzoek nodig zijn om de productiviteit van de hulpbronnen en het duurzaam gebruik en de duurzame vervanging ervan te verhogen, terwijl tegelijkertijd wordt gezocht naar nieuwe manieren om te zorgen voor een efficiënter gebruik van hulpbronnen en energieverbruik;
15. stelt vast dat niet alleen voorrang mag worden gegeven aan innovatie op bepaalde gebieden om te voorkomen dat op lange termijn waardevol innoverend potentieel verloren gaat;
16. is van mening dat innovatie een belangrijke rol kan spelen bij de versterking van de sociale cohesie, door verbetering van de kwaliteit van de geboden diensten, en dat er daarom specifieke beroepsopleidingsprogramma's moeten worden opgezet;
17. wijst erop dat, in een markteconomie, innovatie niet enkel tot doel heeft een antwoord te bieden op grote maatschappelijke uitdagingen, maar eveneens een bijzonder belangrijke rol speelt bij de vervaardiging van consumentvriendelijke en aantrekkelijke producten op het vlak van vrije tijd, technologie, industrie, cultuur en vermaak; wijst erop dat er een brede internationale markt bestaat voor innovatieve hoogtechnologische vrijetijdsartikelen (zoals smartphones, tablet-pc's, videospellen en draagbare recreatieve toestellen), alsook een wereldmarkt voor sociale netwerken en innovatieve onlinediensten, en dat de Europese ondernemingen op dit vlak een verwaarloosbare rol spelen;
18. benadrukt het belang van de kerninitiatieven "Efficiënt gebruik van hulpbronnen" en "Industriebeleid" en van inspanningen om de economische groei los te koppelen van het gebruik van natuurlijke hulpbronnen, door de transitie naar een duurzame, koolstofarme kenniseconomie te ondersteunen, het gebruik van hernieuwbare en duurzame energiebronnen te verhogen, te zorgen voor de ontwikkeling van technologieën om het gebruik van koolstoffen te verminderen en de hulpbronnen efficiënter aan te wenden, alsook van duurzaam vervoer, met gelijktijdige versterking van het concurrentievermogen van Europese bedrijven;
19. herhaalt dat de digitale wereld en ICT's aanjagers zijn van innovatie en dat toegang tot hogesnelheidsbreedband derhalve een essentiële voorwaarde is, ook voor alle Europese innovatiepartnerschappen (EIP's), aangezien de samenwerking en de participatie van burgers erdoor wordt verbeterd; verzoekt de Commissie en de lidstaten in dit opzicht de aanleg van hogesnelheidsinternet te versnellen alsook meer werk te maken van de bevordering van e-initiatieven, zodat vlot uitvoering wordt gegeven aan de digitale agenda van de EU;
20. verzoekt de Commissie de nodige aandacht te besteden aan de technologie die de basis vormt voor "slimmere" duurzame systemen met behulp waarvan bedrijven flexibele realtime-diensten kunnen ontwikkelen op zo uiteenlopende gebieden als vervoer en logistiek, bouw en faciliteitenbeheer, energiedistributie, telecommunicatie en financiële diensten;
21. benadrukt dat het succes van innovatie- en onderzoeksbeleid afhankelijk is van:
 - strategische oriëntatie, ontwikkeling, ontwerp en uitvoering van al het beleid en alle maatregelen, met als doel bij te dragen aan en te zorgen voor meer innovatie in Europa (bijvoorbeeld door middel van onderwijs en opleiding, adviesdiensten, via de arbeidsmarkt, de interne markt, een goed beheer van intellectuele-eigendomsrechten, infrastructuur, belastingsinstrumenten, industriebeleid, het aanbestedingsbeleid en handel, wederzijdse innovatieve interactie tussen dienstverlenings- en productiebedrijven, met bijzondere aandacht voor kmo's);

Donderdag 12 mei 2011

- een goed gecoördineerde multidisciplinaire samenwerking en (financiële) steun op het niveau van de EU en de lidstaten en op regionaal en plaatselijk niveau;
- maximale betrokkenheid van alle relevante spelers, zoals kmo's, de industrie, universiteiten, onderzoeksinstellingen, RTO's, regeringen, organisaties van het maatschappelijk middenveld en sociale partners, met inbegrip van potentiële nieuwe, productieve samenwerkingsvormen tussen kennisinstellingen en de industrie;
- coördinatie, samenhang en synergie tussen de verschillende beleidsterreinen, maatregelen en instrumenten, om versnippering en duplicatie ten gevolge van ongecoördineerde inspanningen op het vlak van onderzoek en innovatie te voorkomen;
- het vormen van een positief regelgevingskader voor innovatieve producten om te zorgen voor aanpassing aan de behoeften van de markt;
- methodologieën en processen voor beleidsevaluatie, met inbegrip van panels voor collegiale toetsing en de verspreiding van de resultaten van succesvolle experimenten;

benadrukt dat het belangrijkste doel van het beleid in het kader van de Innovatie-Unie het vergemakkelijken van coördinatie van beleid en samenhang tussen de verschillende instrumenten en de totstandbrenging van synergieën met betrekking tot het innovatiebeleid moet zijn, door te opteren voor een ware holistische aanpak die gericht is op de grote maatschappelijke uitdagingen;

22. onderstreept de noodzaak om het handels- en innovatiebeleid van de EU om te zetten in een daadwerkelijk instrument voor het scheppen van banen, het uitroeien van armoede en voor duurzame ontwikkeling in de wereld; is er vast van overtuigd dat de samenhang tussen de interne en externe aspecten van het EU-beleid onontbeerlijk is en dat het concept van een nieuw handelsbeleid dient aan te sluiten op een krachtig industrie- en innovatiebeleid dat leidt tot nieuwe banen, om de economische groei te waarborgen die op zijn beurt voor meer en betere banen zorgt;

23. onderstreept het verband tussen het vlaggenschipinitiatief van de Innovatie-Unie en de jaarlijkse groeianalyse als een essentieel instrument voor verbeterde samenwerking, dat de jaarlijkse vooruitgang in de lidstaten laat zien;

24. roept de Commissie op een systeem met een geïntegreerde indicator te ontwikkelen, met inachtneming van de verscheidenheid van de bestaande economische stelsels in de lidstaten en met de participatie van ondernemingen, om beter toezicht te kunnen houden op en te zorgen voor de beoordeling van de vooruitgang en de meetbare gevolgen van innovatiebeleid en -programma's; vraagt de totstandbrenging van betrouwbare data-infrastructuren die het houden van toezicht op de ontwikkelingen op het vlak van onderzoeksfinanciering vergemakkelijken en dringt aan op de verdere ontwikkeling van het "scorebord" door middel van internationale samenwerking, en teneinde te komen tot een in grotere mate op indicatoren en bewijzen gebaseerd systeem dat de innovatiecapaciteit van de EU meet in absolute termen, en op een intelligente manier gebruikmaakt van de beschikbare hulpbronnen;

25. wijst erop dat innovatie en creativiteit processen zijn die, tot op zekere hoogte, gecultiveerd, aangeleerd en verbeterd kunnen worden; staat er daarom op dat innovatie en creativiteit in grotere mate worden opgenomen in de onderwijsstelsels van de EU-lidstaten; vraagt de erkenning en verspreiding van beste praktijken op het vlak van creatieve en innoverende leerplannen en onderwijsmethoden die worden gebruikt door de lidstaten;

26. onderstreept de cruciale rol die innovatie toekomt bij het verwezenlijken van de doelstellingen van de EU 2020-strategie; dringt derhalve aan op de goedkeuring van een ambitieus actieplan voor eco-innovatie met maatregelen voor het in alle stadia van de waardeketen introduceren van eco-innovatie, inclusief ontwerp en meer financiële middelen voor initiatieven op dit vlak middels het programma concurrentievermogen en innovatie;

27. is van mening dat, aangezien innovatie doorgaans nauwe banden heeft met de markt en zich via informele kanalen ontwikkelt, de EU haar evaluatiemethoden voor innovatie precies moet afstemmen in die zin dat dezelfde evaluatiecriteria niet geschikt zijn voor alle gebieden;

Donderdag 12 mei 2011

28. benadrukt het gevaar dat het begrip "innovatie" een alledaags cliché wordt dat enkel door het herhaalde gebruik ervan zelfgenoegzaamheid in de hand werkt; innovatie alleen is geen wondermiddel om alle problemen op te lossen, en mag niet zomaar tevoorschijn worden getoverd in tijden van economische en sociale crisis; integendeel, innovatie moet gepaard gaan met een voortdurende inspanning in de openbare en particuliere sector en op een actieve manier ondersteund worden door middel van samenhangende strategieën van de EU en de lidstaten op het vlak van onderwijs, onderzoek, industrie, de maatschappij en het milieu;

29. erkent het belang van de culturele en creatieve sector in de context van innovatie, aangezien uit studies blijkt dat bedrijven die naar verhouding meer gebruikmaken van de diensten van de culturele en creatieve sector qua innovatie aanzienlijk beter presteren;

30. bevestigt het beginsel van netneutraliteit en open normen als drijvende kracht achter innovatie;

Op de burger gerichte innovatiesamenleving

31. benadrukt dat de verlangens van de burgers en de actieve betrokkenheid van bedrijven de belangrijkste drijvende krachten achter innovatie zijn; wijst erop dat de totstandbrenging van een innoverende samenleving bijgevolg gebaseerd moet zijn op de deelname van haar burgers, door hen in staat te stellen hun verlangens kenbaar te maken en hun creatieve potentieel te ontplooien door middel van een bottom-upbenadering en door innovatieve oplossingen aan te bieden die individuele burgers in staat stellen bij te dragen aan een efficiënt gebruik van de hulpbronnen;

32. benadrukt dat het nodig is een cultuur van leren, nieuwsgierigheid en het nemen van risico's tot stand te brengen; roept de Commissie en de lidstaten bijgevolg op ernstige inspanningen te leveren om een mentaliteitswijziging teweeg te brengen en te komen tot innovatieve en door nieuwsgierigheid gedreven denkwijzen en het nemen van risico's, en een grotere acceptatie van mislukkingen, door de overgang naar duurzaam consumptiegedrag aan te moedigen en de betrokkenheid van burgers en bedrijven bij innovatie en een open innovatiesysteem op een actieve manier te bevorderen; onderstreept dat innovatie een proces is dat niet volledig door regeringen kan en moet worden gestuurd en dat behoefte heeft aan gunstige omstandigheden die ruimte laten voor voldoende flexibiliteit om op onverwachte ontwikkelingen in te spelen;

33. is van oordeel dat kennisvergroting en de vele toepassingen ervan ons er niet van ontslaan de ethische, sociale en politieke gevolgen van deze toepassingen op transparante wijze en met de participatie van alle betrokkenen te evalueren; acht het noodzakelijk de wetenschappelijke cultuur in haar algemeenheid onder de bevolking te stimuleren en te verspreiden;

34. dringt aan op het ondersteunen van initiatieven die beogen de wetenschappelijke dialoog en de verspreiding van onderzoeksresultaten onder een zo breed mogelijk publiek, naast de wetenschappelijke gemeenschap, te bevorderen, waardoor de rol van het maatschappelijk middenveld in het onderzoek kan worden versterkt;

35. is van mening dat voorrang moet worden gegeven aan de ontwikkeling op regionaal niveau van een cultuur van innovatie bij ondernemers, jongeren in beroepsopleiding, werknemers en partners die invloed hebben op zakelijke activiteiten, zoals besluitvormers bij regionale overheden, innovatievermogen, bedrijfsclusters en financieringsorganen, die zich vaak onvoldoende bewust zijn van het innovatievermogen van de bedrijven in hun regio, met name kmo's (met inbegrip van micro-ondernemingen en ambachtelijke bedrijven);

36. benadrukt dat een adequaat begrip van wetenschappelijke vooruitgang en wat dit inhoudt van wezenlijk belang is om het publiek te betrekken bij de innovatie-inspanning; vraagt dat meer wordt gezorgd voor de verspreiding van wetenschappelijke en technische kennis; benadrukt zowel het belang van een leven lang leren als van maatregelen die specifiek gericht zijn op bevolkingsgroepen die minder gemakkelijk toegang hebben tot wetenschap en technologie, in het bijzonder plattelandsgemeenschappen;

37. vraagt de Commissie en de lidstaten de ontwikkeling te bevorderen van duurzame economische modellen op basis van innovatie en creativiteit waarmee hooggekwalificeerde banen in Europa worden gecreëerd en beschermd;

38. benadrukt het belang van een bottom-upbenadering van innovatie en de bevordering van een omgeving die openstaat voor creatieve ideeën, om de groei van de productiviteit te bevorderen, werknemers mondiger te maken en te komen tot oplossingen voor niet vervulde maatschappelijke behoeften (zoals integratie en immigratie);

Donderdag 12 mei 2011

39. vraagt de bestaande financiering vooraf aan te vullen met nieuwe financieringsmechanismen, zoals wedstrijden met prijzen of aanmoedigingsprijzen voor Europese vernieuwers (individueel of teams), om ideeën aan te moedigen en uitvindingen te belonen, bijvoorbeeld op maatschappelijk waardevolle gebieden waarbij kennis wordt gecreëerd als openbaar goed; vraagt de Commissie te overwegen of het gepast is een eerste proefproject voor een stelsel met prijzen op te starten op het gebied van gezond ouder worden binnen het kader van het Europees innovatiepartnerschap;

40. onderstreept dat sociale innovatie nieuwe en doeltreffende oplossingen voor prangende sociale behoeften betekent, die ontwikkeld zijn door individuen en organisaties met een sociaal en niet noodzakelijkerwijs een commercieel oogmerk; onderstreept bovendien dat sociale innovatie een kans biedt aan burgers, ongeacht hun rol, om hun arbeidsleven en leefomgeving te verbeteren en bijgevolg het Europees sociaal model kan helpen versterken;

41. onderstreept de rol die de sociale economie (coöperaties, onderlinge maatschappijen, verenigingen en stichtingen) speelt op het gebied van maatschappelijke innovatie, door het uitwerken en uitvoeren van middelen en instrumenten om te voorzien in behoeften die niet door de markt en conventionele vormen van ondernemen in aanmerking worden genomen;

42. is van oordeel dat de innovatiestrategie van de EU het potentieel van werknemers moet aanboren door het mogelijk te maken dat ook niet academisch geschoolde werknemers onderdeel uitmaken van en deelnemen aan EU-plannen en innovatieprojecten;

43. wijst erop dat de strategie Innovatie-Unie het belang moet erkennen van ideeën, suggesties en kwaliteiten van gewone werknemers op het gebied van innovatie; meerdere studies laten zien dat door werknemers aangezwengelde innovatie niet alleen goed is voor bedrijven, maar ook voor jobtevredenheid kan zorgen en, indien op de juiste wijze ingevuld, ook tot stressvermindering kan leiden;

44. roept de EU en de nationale, regionale en plaatselijke autoriteiten op het proefproject op te starten en onderzoek te bevorderen met betrekking tot sociale innovatie en overheidsmiddelen uit te trekken om dit en publiek-private partnerschappen te ondersteunen, die als basis kunnen dienen voor de toekomstige activiteiten op dit gebied; benadrukt dat sociale innovatie moet worden opgenomen in de programma's voor financiering en steun, zoals het Europees Sociaal Fonds, de kaderprogramma's (kp's) en het Kaderprogramma voor concurrentievermogen en innovatie (CIP);

45. wijst op het belang van onderzoek in de medische sector, dat in combinatie met innovatieve toepassingen groei en welzijn in een vergrijzende samenleving zal bevorderen; pleit ervoor dat onderzoeksafdelingen aan universiteiten nauw met de medische sector samenwerken om producten en diensten te ontwikkelen waaraan burgers in de EU de komende tien jaar dringend behoefte zullen hebben;

46. verzoekt de Commissie de middelen van het gemeenschappelijk strategisch kader voor EU-financiering van onderzoek en innovatie op te trekken om waarborgen te scheppen voor een duurzaam gebruik van de onderzoekinfrastructuur voor biologische en medische wetenschappen als openbare O&O-dienst, met als doel de levenskwaliteit van de burgers te verbeteren, waarmee verdere stappen kunnen worden genomen op het pad naar een op kennis gebaseerde samenleving die het hoofd kan bieden aan de maatschappelijke uitdagingen in Europa;

47. is van mening dat het stimuleren van het innovatiebeleid de gelegenheid biedt om overheidsdiensten op zowel bestaande als opkomende gebieden te moderniseren en te versterken binnen een hele reeks sociaaleconomische sectoren en daardoor de kwaliteit en efficiëntie ervan in de hand kan werken, en daarnaast kan bijdragen aan het scheppen van arbeidsplaatsen, de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting, alsook aan de economische, sociale en territoriale samenhang;

48. is van mening dat een betere coördinatie van de inspanningen op het gebied van wetenschappelijke en technische informatiediensten (WTI) er niet toe mag leiden dat er minder of helemaal niet meer geïnvesteerd wordt in de wetenschappelijke capaciteit van bepaalde landen en regio's, ten koste van andere; meent veel eerder dat in de diverse landen en regio's geïnvesteerd moet worden in de ontwikkeling van een gezonde en coherente O&O-basis die strookt met hun specifieke kenmerken en ontwikkelingsniveaus teneinde wenselijke synergieën en een vruchtbare samenwerking te bevorderen;

Donderdag 12 mei 2011

49. benadrukt dat het belangrijk is de onderwijsstelsels te moderniseren; roept de lidstaten op maatregelen te nemen om de ondernemers- en kwantitatieve vaardigheden en de opleiding van (jonge) Europeanen te verbeteren door ondernemerschap, creativiteit en innovatie op te nemen in alle onderwijsdomeinen en door het menselijk kapitaal te verbeteren, waardoor ze een actieve rol kunnen spelen op het gebied van innovatie, bijvoorbeeld door middel van het programma "Erasmus voor jonge ondernemers" van de Commissie, en tegelijkertijd de ambachten te vrijwaren als bron van innovatie;

50. verzoekt de Commissie om in nauwere samenwerking met de lidstaten middellange- en langetermijnprognoses op te stellen voor de vaardigheden die de arbeidsmarkt vereist en om partnerschappen tussen universiteiten en het bedrijfsleven aan te moedigen, teneinde de aansluiting van jongeren op de arbeidsmarkt te bevorderen en tegelijkertijd een innovatieve en op kennis gebaseerde maatschappij te helpen creëren, alsmede toegepast onderzoek te ontwikkelen en betere arbeidsmarktvooruitzichten te scheppen voor afgestudeerden;

51. merkt op dat het in tijden van crisis essentieel is jongeren voor het nieuwe type banen dat beschikbaar is, aan trekken en ervoor te zorgen dat de toegang van jongeren tot de arbeidsmarkt met programma's voor het verwerven van vaardigheden wordt bevorderd, om jongeren in staat te stellen hun banenpotentieel zo goed mogelijk te benutten, de hoge werkloosheid onder personen onder 25 te bestrijden en de vaardigheden van de jonge generatie op het gebied van het gebruik van nieuwe technologie te benutten;

52. vraagt inspanningen om de vaardigheidstekorten op het gebied van wetenschap, technologie, werktuigbouwkunde en wiskunde in te halen; benadrukt het feit dat de opleidingskwaliteit omhoog moet, de toegang tot een leven lang leren en tot beroepsopleiding moet worden verbeterd, permanente opleiding voor werknemers moet worden bevorderd en regelingen moeten worden getroffen voor de toegang tot en de organisatie van deze opleiding die inclusief zijn en niet discriminerend zijn jegens vrouwen; is evenwel van mening dat deze initiatieven meer dan voorheen moeten gericht zijn op ongeschoolde arbeiders die gevaar lopen hun arbeidsplaats te verliezen door de invoering van nieuwe technologie en op degene die dreigen te worden ontslagen omdat zij de bij herstructurering en omschakeling verlangde vaardigheden missen; benadrukt het feit dat alle onderwijs en opleiding, op alle opleidingsniveaus, verder moet worden ontwikkeld om creativiteit, innovatievermogen en ondernemerschap te bevorderen;

53. benadrukt dat het belangrijk is het niveau van levenslang leren te verhogen en opleidingsactiviteiten te ontwikkelen voor iedereen, om eco-innovatievermogen en ondernemerschap te bevorderen en ervoor te zorgen dat arbeidskrachten hun vaardigheden kunnen afstemmen op de behoeften van de arbeidsmarkt in een duurzamer economie, volgens van competentie uitgaande trainingsconcepten; roept de lidstaten, werkgevers en werknemers op om te onderkennen dat beheer van vaardigheden, opleiding en levenslang leren met het oog op innovatie een gedeelde verantwoordelijkheid is, zoals ook in de raamovereenkomst van de sociale partners van 2002 over levenslang leren is vastgelegd;

54. wijst erop dat gezien het tekort aan universitaire studenten in wetenschappen en technologie, maatregelen moeten worden genomen om te zorgen dat er geen studenten hun studie opgeven of zich om financiële redenen in hun keuze van onderwijsinstelling zien beperkt, en dat daarom de toegang tot bankleningen die gedeeltelijk door de lidstaten kunnen worden gefinancierd, bevorderd moet blijven worden;

55. wijst erop dat sluimerende vernieuwers moeten worden opgespoord, met name in de kmo's; wijst op de belangrijke rol die organisaties op tussenniveau spelen bij het vinden van sluimerende vernieuwers, doordat zij prikkels en advies geven en de innovatie steunen; is van mening dat deze organisaties moeten worden geconsolideerd en dat er voor hen een programma moet worden ontwikkeld ter verbetering van opleiding, bewijzen van bekwaamheid en deskundigheid en dat er in de toekomst meer belang moet worden gehecht aan modellen van tweeledige beroepsopleidingen voor twee beroepen;

56. herinnert eraan hoe belangrijk de verwerving van een aantal basisvaardigheden en een goed algemeen ontwikkelingsniveau is voor een betere aanpassing aan de werkomgeving; onderstreept dat het leren van talen in dit verband van bijzonder belang is;

57. verzoekt de lidstaten clusters en voorwaarden te creëren waarmee de innovatie bespoedigd wordt en de ontwikkeling van sterkere samenwerkingsverbanden tussen onderwijsinstellingen en het bedrijfsleven zowel nationaal als internationaal te steunen, en bij het opstellen van leerplannen ook rekening te houden met de behoeften van het bedrijfsleven;

Donderdag 12 mei 2011

58. is van mening dat het opzetten van programma's ter bevordering van de wetenschappelijke en technologische cultuur absoluut noodzakelijk is in het kader van de bevordering van innovatie op alle terreinen;

59. steunt het voorstel van het Comité van de Regio's om een "virtueel creativiteitsnetwerk" op te richten dat voor iedereen toegankelijk is (bedrijven, lokale en regionale autoriteiten, centrale overheidsinstanties, de private sector en burgers), en dat advies, ondersteuning en toegang tot risicokapitaal en technische diensten kan verschaffen; merkt op dat het feit dat het om een virtueel netwerk gaat als extra voordeel heeft dat bewoners van eilanden, ultraperifere regio's en rurale, bergachtige en dunbevolkte gebieden gemakkelijker toegang krijgen tot advies van deskundigen, tot onderwijs en kennis, tot ondersteuning van ondernemingen en tot financiële begeleiding;

60. verzoekt de Commissie flinke vooruitgang te boeken bij het verbeteren van de loopbaanvooruitzichten van onderzoekers en het vergroten van hun mobiliteit tussen onderzoeksectoren en over grenzen heen; dit zou bijdragen tot een adequate hoeveelheid onderzoekers en daarnaast de kwaliteit van onderzoek en innovatie in de EU ten goede komen; onderzoekers overal in de EU moeten over de juiste opleiding en aantrekkelijke loopbaanvooruitzichten kunnen beschikken, en mobiel kunnen zijn;

61. wijst erop dat sociale innovatie een uitdaging op het vlak van het menselijk kapitaal is waarbij universiteiten middels onderwijs, levenslang leren, onderzoek, innovatie en ondernemerschap een grotere rol moeten spelen; wijst op het belang van meer open en modernere universiteiten, en op de noodzaak van meer autonomie voor universiteiten bij het vaststellen van strategische prioriteiten en een eigen aanpak in reactie op maatschappelijke uitdagingen;

62. benadrukt dat het, om een grotere integratie van de componenten van de kennisdriehoek te waarborgen, nodig is beleid te bevorderen om de samenwerking tussen de onderwijsstelsels en de bedrijfswereld te versterken bij de ontwikkeling van nieuwe onderwijsprogramma's en doctoraalprogramma's;

63. verzoekt de Commissie een digitaal platform "open innovatie" te creëren waar Europa-brede beleidsproblemen kunnen worden aangekaart, en door burgers in de hele Unie ideeën en suggesties kunnen worden aangebracht;

64. wijst op de bestaande vaardighedenkloof tussen universiteiten wat verbeterde en proactieve interactie met het bedrijfsleven betreft; verzoekt de Commissie een nieuw pan-Europees programma te ontwikkelen voor opleiding en onderwijs van universiteitsbestuurders, mensen die zich met technologie-overdracht bezighouden en professionals op het gebied van technologie-aanbod, en richtsnoeren op te stellen voor de professionalisering van dergelijke loopbanen in universiteiten;

Vereenvoudiging, tegengaan van versnippering, financiering en standaardisering

65. benadrukt dat er aanzienlijke opportuniteitskosten zijn verbonden aan traditionelere uitgavensectoren en wijst erop dat de strategische prioriteiten van EU2020 moeten worden afgestemd op het begrotingsbeleid; dringt er derhalve op aan dat een groter deel van de EU-begroting wordt bestemd voor O&O en innovatie;

66. wijst op de relatief lage EU-begroting voor O&O&I in vergelijking met de begrotingen van de lidstaten waaruit het merendeel van het onderzoek wordt gefinancierd; dringt derhalve aan op een grotere nadruk op financieringsinstrumenten met een hefboomeffect op nationale onderzoeksuitgaven, op particuliere investeringen, en op EIB-financiering, om de coördinatie van de inspanningen te bevorderen en om investeringen te stimuleren ter verwezenlijking van Europese doelstellingen;

67. roept de Commissie op bestaande steunregelingen en ondersteunende structuren te combineren om toe te werken naar een eenvoudig en toegankelijk systeem om innovatie te versnellen, nadruk te leggen op de grote maatschappelijke uitdagingen en versnippering en bureaucratie op een actieve manier te voorkomen;

68. roept de Commissie op de bestaande steunregelingen en ondersteunende structuren te evalueren en in samenwerking met de lidstaten te zorgen voor een "one-stop shop", d.w.z. een loket waar alle belanghebbenden (en met name innovatieve kmo's), met inbegrip van plaatselijke en regionale regeringen, terecht kunnen voor informatie en financiële steun of om gekoppeld te worden aan mogelijke partners;

Donderdag 12 mei 2011

69. benadrukt dat de kmo's moet worden ondersteund vanaf het eerste stadium van innovatie tot het einde, zodat ze in staat zijn te innoveren en kunnen deelnemen aan Europese stimuleringsprogramma's;
70. pleit voor strategieën voor de internationalisering van clusters, die beogen echte steun- en begeleidingssystemen voor kmo's op te zetten;
71. benadrukt dat Europese clusters meer zichtbaarheid moeten krijgen en beter over hun successen en resultaten moeten communiceren; meent dat er een dienstenplatform voor innovatieve kmo's moet worden opgezet in de vorm van een "cluster link" die verschillende clusters en technologieparken in Europa en in de wereld (bijvoorbeeld in het Middellandse Zeegebied) bijeenbrengt;
72. onderstreept dat investeringen in O&O de neiging hebben terug te lopen in tijden van economische crisis, ook al is bewezen dat ondernemingen en lidstaten die in zulke perioden het meest investeren ook degene zijn die het grootste comparatieve marktvoordeel behalen;
73. roept de Commissie op één beleidskader in te voeren met uniforme regels voor de ondersteuning en financiering van innovatie, om synergieën tot stand te brengen en waar mogelijk te zorgen voor de versmelting van programma's voor onderzoek, ontwikkeling en innovatie, en om innovatie te steunen, door **meer** middelen te besteden aan innovatie en door meer betrokkenheid van de financiële sector aan te moedigen; herinnert de lidstaten eraan hun toezegging om ETS-inkomsten te besteden aan de financiering van klimaatgerelateerde acties, met inbegrip van innovatieprojecten, na te komen;
74. verzoekt de Commissie ten behoeve van lidstaten en regio's die deze wensen te gebruiken, na te denken over programma's die uit een aantal fondsen gefinancierd worden; is van mening dat dit zou bijdragen tot een meer geïntegreerde en soepeler methode van werken en de doelmatigheid van de interactie tussen uiteenlopende fondsen (structuurfondsen en kaderprogramma's voor onderzoek en ontwikkeling) zou vergroten;
75. steunt de oproep van de Raad te zorgen voor een beter evenwicht tussen vertrouwen en controle, en tussen het nemen en het vermijden van risico's, maar erkent dat innovatie en onderzoek activiteiten met een hoog risico en zonder gegarandeerde resultaten zijn;
76. vestigt de aandacht op het feit dat wie aan het innovatieproces deelneemt, te maken krijgt met uiteenlopende procedures en subsidiabiliteitscriteria, zowel binnen de verschillende Europese programma's als tussen Europese en nationale programma's; dit leidt tot administratieve rompslomp, hoge kosten, tijd-verlies en gemiste kansen; vraagt om een gezamenlijke verbintenis van de Commissie en de lidstaten om de selectieprocedures en de subsidiabiliteitscriteria die in de Europese ruimte voor onderzoek en innovatie worden gehanteerd, te vereenvoudigen en op elkaar af te stemmen;
77. verzoekt de Commissie het Parlement een externe evaluatie voor te leggen van de in het kader van het zevende kaderprogramma gecreëerde innovatie-instrumenten, zoals technologische platformen en gezamenlijke initiatieven op het gebied van technologie (JTI's), waarbij de evaluatie de activiteiten, oproepen, innovatieprojecten en (eventuele) resultaten, alsook de economische bijdrage van publieke en private middelen moet omvatten;
78. herhaalt dat een aanzienlijke verhoging van de investeringen in O&O nodig is, zowel van private als van publieke zijde, wil de EU-industrie een koppositie op technologiegebied behouden en mondiaal concurrerend blijven op terreinen als vervoer en energie-efficiëntie; bovendien is een verhoogde publieke financiering van O&O&I nodig om private investeringen aan te trekken;
79. vraagt dat het toekomstige kaderprogramma een optimale benutting van onderzoeksresultaten bevordert door deze aan het innovatieproces te koppelen door ook de demonstratie- en prototypefase in aanmerking te laten komen voor projectfinanciering;
80. benadrukt het belang van betere hulp bij de uitvoering van beleid en programma's ter vergroting van de synergie binnen de keten van onderzoeks- en ontwikkelingsinfrastructuur, innovatie en het scheppen van werkgelegenheid;

Donderdag 12 mei 2011

81. wijst erop dat administratieve en financiële vereenvoudiging van procedures voor publieke financiering, met name in de kaderprogramma's van de EU, onontbeerlijk is voor stabiliteit, rechtszekerheid van de deelnemers en, daarmee, grotere deelname van de industrie;
82. herhaalt dat de kaderprogramma's onderzoekssamenwerking in de industrie moeten blijven ondersteunen, omdat dit industriële investeringen aantrekt en een positieve invloed heeft op het creëren van productieve innovatie op de interne markt;
83. dringt erop aan een kwalitatief hoogstaande basis voor fundamenteel onderzoek te behouden, voortbouwend op het succes van de Europese Onderzoeksraad (ERC) en een hoogstaande basis voor toegepast wetenschappelijk onderzoek en toegepaste innovatie, door een ERC-achtig agentschap op te richten voor toegepast onderzoek en toegepaste innovatie, waarin bestaande structuren zo nodig kunnen worden samengevoegd;
84. is van mening dat innovatie en creativiteit van doorslaggevende betekenis zijn voor het economisch herstel van de Unie en dat het belang om de wetenschappelijke en technologische doorbraken van de Unie in nieuwe goederen en diensten te vertalen, niet moet worden onderschat;
85. herhaalt dat innovatie bestaat in het succesvol toepassen van ideeën in de praktijk en wijst op de fundamentele link tussen innovatie en de markt; wijst er derhalve op dat er goede financiële instrumenten beschikbaar moeten zijn om de marktintroductie van succesvolle technologieën, diensten of processen op de EU-markt te versnellen, met name wanneer ze de grote maatschappelijke uitdagingen aanpakken;
86. is van mening dat de commerciële exploitatie van onderzoeksresultaten in de EU ontoereikend is of te traag gaat en pleit voor het opzetten van starterscentra voor kleine bedrijven die actief op zoek gaan naar innovaties en contact onderhouden met hogeronderwijsinstellingen en onderzoekcentra en die tot taak krijgen de commerciële exploitatie van onderzoeksresultaten te bevorderen, met behulp van bijvoorbeeld contacten in de bedrijfswereld of door "business angels" te helpen vinden, of startkapitaal voor het opstarten van nieuwe bedrijven;
87. onderstreept dat voor stimulering van de vraag naar en de markt voor innovatieve producten innovatie moet worden bevorderd door creatie van nieuwe marktkansen;
88. verzoekt de Commissie en de lidstaten beleidskaders te definiëren en te implementeren met als doel de toegang van gebruikers tot waardevolle innovaties in de gehele EU te bespoedigen en ervoor te zorgen dat recente innovaties effectief binnen een redelijk tijdsbestek tot bij de potentiële eindgebruikers geraken;
89. wijst op het belang van onderscheid tussen innovatie en onderzoek; wijst erop dat innovatie een ingewikkeld horizontaal sociaaleconomisch proces is dat o.m. maatregelen omvat om de O&O-uitgaven op te voeren, kmo's en geavanceerd-technische werkzaamheden te steunen en dat voornamelijk gericht is op de ontwikkeling van geïntegreerde systemen op de grondslag van kenmerken en bijzondere eigenschappen van de uiteenlopende gebieden;
90. roept de Commissie op de financieringsinstrumenten nauwer te verbinden met innovatie-instrumenten aan de vraagzijde en deze financiering in grotere mate te richten op kmo's en startende ondernemingen die in een vroeg stadium toegang moeten krijgen tot de EU-markt of internationale markten; is bijgevolg van oordeel dat het nodig is duidelijke en specifieke regels inzake deelneming goed te keuren, die maatregelen bevatten om de deelname van kleine en micro-ondernemingen te verhogen;
91. benadrukt het belang van doctoraalprogramma's voor Europese innovatie en stelt voor om een Europees kader voor doctoraalprogramma's te ontwikkelen dat een leven lang leren aanmoedigt en het bedrijfsleven betreft bij de ondersteuning, bevordering en benutting van onderzoeksresultaten; vraagt de lidstaten eventuele wettelijke of administratieve belemmeringen die de toegang van geïnteresseerde partijen tot doctoraalprogramma's zouden kunnen beperken, uit de weg te ruimen;
92. verzoekt de Commissie ten behoeve van lidstaten en regio's die deze wensen te gebruiken, na te denken over programma's die uit een aantal fondsen gefinancierd worden; is van mening dat dit zou bijdragen tot een meer geïntegreerde en soepeler methode van werken en de doelmatigheid van de uiteenlopende fondsen (structuurfondsen en kaderprogramma's voor onderzoek en ontwikkeling) zou vergroten;

Donderdag 12 mei 2011

93. benadrukt dat er steun moet worden verleend aan een heterogene financiële architectuur, alsmede aan de ontwikkeling van nieuwe financieringsmechanismen, waarbij automatische instrumenten worden gecombineerd met instrumenten op subsidiebasis om investeringen te stimuleren ten einde de strategische O&O-doelstellingen te verwezenlijken;

94. is verheugd over het voorstel van de Commissie om tegen 2014 middelen vrij te maken om de particuliere financiering die nodig is om innovatie in Europa te bevorderen, te helpen aanvullen en versterken;

95. beveelt een wijziging in het EIB-mandaat aan zodat ook de financiering van risico-intensief dicht-bij-de-markt O&O mogelijk is; spoort in dit opzicht de Commissie aan de succesvolle financieringsfaciliteit met risicodeling (RSFF) van de EIB uit te breiden door:

- de risicogarantiefactor te verhogen;
- te zorgen voor meer beschikbare garanties en leningen voor particuliere ondernemingen of overheidsinstellingen met een hoger financieel risicoprofiel wegens hun O&O-activiteiten;
- 500 miljoen EUR extra ter beschikking te stellen in 2011 en de huidige financiering uit te breiden van 1 miljard tot 5 miljard euro na 2013; en
- verschillende soorten risicodelingsstructuren te creëren om bedrijven, en met name kmo's, betere toegang tot financiering te geven;

96. meent dat er een Europees fonds voor de financiering van innovatie moet worden opgezet om investeringen in innovatieve kmo's te bevorderen door risico's te delen met behulp van particuliere middelen;

97. is verheugd over het voorstel van de Commissie om specifieke investeringen vast te leggen voor innovatieve startende ondernemingen;

98. roept de Commissie op een groter deel van het onderzoek dat zich dicht bij de markt bevindt, met inbegrip van demonstratieprojecten, in de toekomstige kaderprogramma's te verplaatsen naar op schuld en equity gebaseerde instrumenten, die kunnen zorgen voor meer privékapitaal, zoals het CIP, de RSFF en het EIF, en ervoor te zorgen dat kmo's hier in heel Europa toegang toe hebben; benadrukt dat de financieringskloof voor (grensoverschrijdende) startende ondernemingen moet worden gedicht;

99. benadrukt dat een beter begrip nodig is van de bijzonderheden die samenhangen met bedrijfsomvang, ontwikkeling, stadium en bedrijfssector bij het ontwerpen van financieringsinstrumenten; roept op tot dringende maatregelen om belangrijke knelpunten aan te pakken in de eerste stadia van innovatie, door de toegang tot aanloopfinanciering, "angel" financiering en meer equity- en semi-equity-financiering te vergemakkelijken, en dit zowel op het niveau van de EU als op regionaal en plaatselijk niveau;

100. benadrukt dat het durfkapitaal in de EU de grens van zijn ontwikkelingspotentieel nog lang niet heeft bereikt door de uiteenlopende nationale regelgevingen en belastingstelsels; is verheugd over het voorstel van de Commissie om er tegen 2012 voor te zorgen dat durfkapitaalfondsen, ongeacht in welke lidstaat ze gevestigd zijn, in de EU ongehinderd kunnen functioneren en investeren, waardoor er een werkelijke interne markt voor durfkapitaal ontstaat;

101. dringt aan op verdere ontwikkeling van instrumenten en mechanismen ter verbetering van de toegang van kmo's tot onderzoeks- en innovatiediensten (zoals innovatie vouchers) en andere op kennis gebaseerde diensten (modelling, risicobeoordeling, enz.) die van cruciaal belang zijn voor kmo's om te innoveren en innovatieve oplossingen op de markt te brengen;

102. wijst op de voordelen voor het bedrijfsleven en de eco-efficiëntie van product-dienstsysteem en functiegeoriënteerde bedrijfsmodellen en dringt er bij de Commissie op aan op dit terrein een strategie te ontwikkelen;

Donderdag 12 mei 2011

103. roept de Commissie en de lidstaten op het hele systeem van innovatie opnieuw te evalueren om onnodige financiële en administratieve obstakels te verwijderen, bijvoorbeeld met betrekking tot:

- de toegang tot leningen en andere financieringsmogelijkheden en -instrumenten voor universiteiten en RTO's;
- de ontwikkeling van activiteiten op het gebied van technologieoverdracht, op basis van de opwaardering van intellectuele eigendom;

104. betreurt dat de innovatieprotocollen nog steeds te lijden hebben onder lange bureaucratische goedkeuringsprocedures, waardoor innovatie wordt afgeremd, het concurrentievermogen van de EU-markt wordt beperkt en de vooruitgang van de wetenschappelijke kennis in de medische wereld wordt tegengehouden, zodat de voordelen voor de patiënten uitblijven;

105. acht het van groot belang dat voorrang wordt verleend aan de herziening van de richtlijn inzake klinische proeven, in overleg met de onderzoekers, met als doel te komen tot een verbeterd kader voor de ontwikkeling van geneesmiddelen en de vergelijking van alternatieve behandelingen met geneesmiddelen in klinisch onderzoek (zie de op 6 december 2010 aangenomen conclusies van de Raad in Brussel over innovatie en solidariteit wat farmaceutische producten betreft);

106. acht het van groot belang dat de nieuw verworven kennis wordt gebruikt om nieuwe en betere manieren te vinden voor preventie, diagnose en behandeling van kanker en om mechanismen te bevorderen die ervoor zorgen dat deze ontdekkingen zo snel mogelijk beschikbaar zijn voor de patiënten;

107. wijst op het belang van innovatie in de kennisdriehoek en dringt erop aan dat er een innovatieve cultuur moet worden ontwikkeld in de financiële vooruitzichten en in de financiële vooruitzichten na 2013;

108. verzoekt de lidstaten tijdens deze financieringsperiode, in nauwe samenwerking met de regio's, zo goed mogelijk gebruik te maken van de structuurfondsen voor onderzoek, ontwikkeling en innovatie, met nadruk op de grote maatschappelijke uitdagingen, en met het oog op cohesie tussen innovatie en onderzoek en de afstemming van de prioriteiten van de structuurfondsen op de doelstellingen van EU2020; roept de Commissie en de lidstaten op duur dubbel werk te vermijden door slimme en meer gerichte specialisatiestrategieën te bevorderen; is van mening dat de regio's aangespoord moeten worden deze architectuur van Europese specialisatie te bevorderen;

109. wijst erop dat middelen uit het cohesiefonds die voor innovatie zijn bestemd grotendeels onbenut blijven door inadequate administratieve voorschriften en doordat er in financieel problematische tijden onvoldoende nationale inbreng voorhanden is; wijst erop dat dit feit ertoe bijdraagt dat de economische kloof tussen de lidstaten steeds wijder wordt, wat ten grondslag ligt aan de huidige crisis in de eurozone; dringt aan op hervorming en stroomlijning van de structuurfondsen, om deze toegankelijker te maken voor de herstructurering van de betrokken economische actoren, met name de kmo's;

110. is van mening dat de vaststelling van ijkpunten ("benchmarks") en normen in hoge mate heeft bijgedragen tot het stimuleren van innovatie en duurzaam concurrentievermogen in diverse industrieën; steunt het verzoek van de Raad aan de Commissie om voorstellen in te dienen om de normalisatieprocedures te versnellen, vereenvoudigen, moderniseren en de kosten ervan te verlagen, door grotere transparantie en betrokkenheid van belanghebbenden, om op die manier te zorgen voor een sneller Europees antwoord op innovatieve ontwikkelingen op de wereldmarkt; verzoekt de Commissie succesvolle innovatiemechanismen, zoals de invoering van open normen waardoor de belanghebbenden in de waardeketen worden geïntegreerd, ernstig te overwegen;

111. wijst erop dat normalisatie de toegang tot markten vereenvoudigt en interoperabiliteit mogelijk maakt, en zo kan leiden tot meer innovatie en concurrentievermogen; moedigt de Commissie aan zich nog sterker in te spannen voor het opnemen in toekomstige vrijhandelsovereenkomsten van Europese normen, met name op sociaal en milieugebied;

112. benadrukt dan ook dat men zich bij alle strategieën voor het omvormen van Europa voor een wereld na de crisis moet laten leiden door het doel duurzame banen te scheppen;

Donderdag 12 mei 2011

113. dringt er bij de Commissie op aan gevolg te geven aan de aanbeveling in het kader van de tussentijdse evaluatie van het zevende kaderprogramma (groep van deskundigen) om te overwegen een moratorium op nieuwe instrumenten in te stellen totdat de bestaande instrumenten voldoende ontwikkeld en beoordeeld zijn; dringt er derhalve op aan er speciaal op toe te zien dat verwarring als gevolg van de wildgroei van instrumenten wordt voorkomen;

114. verzoekt de Commissie het Parlement een externe evaluatie voor te leggen van de in het kader van het zevende kaderprogramma gecreëerde innovatie-instrumenten, zoals platformen en gezamenlijke Europese initiatieven op het gebied van technologie, en vindt dat de evaluatie betrekking moet hebben op de activiteiten, oproepen tot voorstellen, innovatieprojecten en (eventuele) resultaten alsook de economische bijdrage van openbare en particuliere middelen;

115. vraagt de Commissie, gezien de 2020-financieringsdoelstelling van 3 % van het bbp voor onderzoek en technologische ontwikkeling en gezien het feit dat onderzoek en innovatie het enige zekere middel zijn om economisch herstel in de EU te bewerkstelligen, de mogelijkheid te overwegen om de lidstaten tot 2015 een tussentijds, bindend minimaal financieringsniveau voor onderzoek en technologische ontwikkeling van ongeveer 1 % van het bbp op te leggen;

116. wijst erop dat innovatie essentieel is voor de economische ontwikkeling en dat de Europese Unie ongeveer een miljoen extra onderzoekers nodig heeft om te kunnen beantwoorden aan de doelstelling om 3 % van het bbp te besteden aan O&O, zoals vastgelegd in de Europa 2020-strategie; stelt dat dit doel gemakkelijker te bereiken is door een aanzienlijke verhoging van het aantal vrouwelijke onderzoekers, die slechts 39 % vertegenwoordigen van de onderzoekers die in de openbare sector en het hoger onderwijs werkzaam zijn, en 19 % van de onderzoekers die in de particuliere sector werken ⁽¹⁾;

117. stemt in met de doelstelling het aantal onderzoekers in de EU in de periode tot 2020 met één miljoen te verhogen, en merkt op dat een dergelijke enorme investering een beduidende hevelwerking zou hebben op de werkgelegenheid, maar is tegelijkertijd van mening dat dit een erg ambitieuze doelstelling is die voor ieder land afzonderlijk streefdoelen en doelgerichte inspanningen vereist; merkt op dat de openbare sector niet altijd over voldoende middelen beschikt, zodat de meesten onder de nieuwe onderzoekers, de noodzaak van meer posten voor onderzoekers bij hogeronderwijsinstellingen en openbare onderzoekscentra ten spijt, in de particuliere sector zullen gaan werken; wijst erop dat niet zozeer moet worden gelet op het aantal onderzoekers als wel op hun innovatieve vermogens, de kwaliteit van hun opleiding, de Europese werkverdeling op onderzoeksgebied, middelen voor onderzoek en de kwaliteit van het onderzoek;

118. is verheugd over de steun van de Commissie voor open en op samenwerking gebaseerde innovatie ten dienste van de economische en sociale voordelen op lange termijn; juicht in dit verband de inzet van de Commissie voor de verspreiding, de overdracht en het gebruik van onderzoekresultaten toe, met name de vrije toegang tot de publicaties en gegevens die afkomstig zijn van door de overheid gefinancierd onderzoek; spoort de Commissie aan tot het vinden van de nodige middelen om die doelen te bereiken en benadrukt de rol die Europeana op dit gebied kan spelen;

Interne markt en intellectuele eigendom

119. benadrukt dat de Europese interne markt dringend moet worden voltooid voor alle goederen en diensten, met inbegrip van innovatieve gezondheidsproducten, waardoor kan worden gezorgd voor toegang voor 500 miljoen consumenten; wijst er nogmaals op dat versnippering van wetgeving en validatieprocessen één van de grootste uitdagingen voor de Europese interne markt is;

120. onderstreept dat in sommige sectoren, zoals de volksgezondheid, de onderzoeksresultaten de innovatie hebben gestimuleerd telkens wanneer de wetenschap dit heeft toegestaan, en is daarom van oordeel dat de pessimistische kijk van de Commissie op innovatie in vele gevallen onterecht is;

121. wijst erop dat de huidige licentiepraktijken bijdragen tot de versplintering van de interne markt van de EU; merkt op dat er wel vorderingen zijn gemaakt, maar dat niet voldoende is ingegaan op de vraag van de consumenten naar gebiedsoverschrijdende en multirepertoire licenties voor grensoverschrijdend en onlinegebruik;

⁽¹⁾ Persbericht "She Figures 2009 – major findings and trends", Commissie, 2009, <http://europa.eu/rapid/pressRelease-sAction.do?reference=MEMO/09/519&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>.

Donderdag 12 mei 2011

122. herinnert eraan dat de doelstelling van de EU is de cultuurindustrie en creatieve bedrijfstakken zowel online als offline te bevorderen en vindt dat er moet worden gestreefd naar een veralgemeend gebruik van pan-Europese licenties in overeenstemming met de markt- en consumentenvraag en dat indien dit niet binnen een kort tijdsbestek kan worden bereikt, er een algemene evaluatie moet worden gemaakt van de wetgeving die noodzakelijk is om het hoofd te bieden aan alle mogelijke obstakels voor de totstandbrenging van een efficiënte interne EU-markt, onder meer het territorialiteitsbeginsel;

123. verwelkomt de herziening van het stelsel voor EU-merken door de Commissie en spoort haar aan de nodige stappen te ondernemen zodat handelsmerken hetzelfde niveau van bescherming genieten in de online- en de offlineomgeving;

124. benadrukt dat een krachtig, evenwichtig en correct toegepast stelsel voor intellectuele-eigendomsrechten, dat meer transparantie in de hand werkt en versnippering voorkomt, een van de belangrijkste kadervoorwaarden is voor innovatie; is verheugd over de inspanningen van de Commissie om te voorkomen dat intellectuele-eigendomsrechten een belemmering vormen voor concurrentie en innovatie; roept de Commissie eveneens op een omvattende strategie voor intellectuele-eigendomsrechten te ontwikkelen – en zo nodig wetgevingsvoorstellen in te dienen – waarin wordt gezorgd voor evenwicht op het vlak van de rechten van uitvinders en een wijdverbreid gebruik van en een ruime toegang tot kennis en uitvindingen worden bevorderd;

125. dringt er bij de Commissie op aan dat zij er vooral voor zorgt dat de kmo's efficiënt gebruik kunnen maken van intellectuele- en industriële-eigendomsrechten;

126. is van mening dat de Commissie rekening moet houden met de specifieke problemen van de kmo's wanneer het gaat over de handhaving van hun intellectuele-eigendomsrechten overeenkomstig het beginsel "Eerst aan de kleintjes denken", dat is vastgelegd in de Small Business Act voor Europa, onder meer door voor kmo's het non-discriminatiebeginsel toe te passen;

127. is van mening dat een goed werkende handhaving van de intellectuele-eigendomsrechten leidt tot meer stimulansen voor bedrijven om innovatieve producten te ontwikkelen en bijgevolg het beschikbare aanbod aan goederen en diensten voor consumenten vergroot;

128. vraagt de invoering van een evenwichtig uniform Europees octrooi; is verheugd over de brede steun in de Raad voor de toepassing van de procedure voor nauwere samenwerking voor een uniform Europees octrooi vanaf 2011;

129. merkt op dat het uniforme Europese octrooi en het statuut van de Europese vennootschap moeten worden ingevoerd om de overgang naar handel buiten de Unie te bevorderen; benadrukt de noodzaak om de kosten van een EU-octrooi en intellectuele-eigendomsrechten te verminderen, rekening houdend met de economische ongelijkheden tussen de EU-lidstaten, om het concurrentievermogen hiervan te versterken ten opzichte van Amerikaanse en Japanse prijzen;

130. vraagt de voltooiing van de Europese onderzoeksruimte – een verplichting uit hoofde van het Verdrag – tegen 2014, zodat de EU toptalenten kan behouden en aantrekken, teneinde het vrij verkeer van onderzoekers te maximaliseren en grensoverschrijdende activiteiten van onderzoeks- en technologie-instellingen alsook de verspreiding, overdracht en benutting van onderzoeksresultaten te bevorderen; benadrukt dat het derhalve van essentieel belang is de juiste financieringsmechanismen te ontwikkelen;

131. onderstreept de noodzaak van beleid waardoor onderzoekers worden aangemoedigd in de EU-lidstaten te blijven, door bevordering van aantrekkelijke werkomstandigheden bij openbare onderzoekcentra;

132. is van mening dat het voor een doelmatig beleid voor innovatie en groei onontbeerlijk is te investeren in onderzoeksprogramma's waarmee de mobiliteit van en de uitwisseling tussen onderzoekers op internationaal niveau wordt vergemakkelijkt en de samenwerking tussen wetenschap en bedrijfsleven wordt versterkt (Marie Curie-acties);

133. onderstreept dat het belangrijk is dat op zowel Europees als nationaal niveau gunstige voorwaarden en stimulansen worden gecreëerd om de deelname aan doctorale studies en innovatief onderzoek aan te moedigen, zodat de braindrain wordt tegengegaan en de EU daar aanzienlijke voordelen aan kan onttelen, door versterking van haar concurrentievermogen dankzij geavanceerde en innovatieve research en studie;

Donderdag 12 mei 2011

134. vraagt om een spoedige herziening van de wetgeving betreffende het Gemeenschapsmerk en vraagt dat in dit verband de nodige maatregelen worden genomen om ervoor te zorgen dat handelsmerken hetzelfde niveau van bescherming genieten in de online- en de offlineomgeving;

135. verwelkomt het voorstel van de Commissie om een Europese kennismarkt voor intellectuele-eigendomsrechten en licenties te ontwikkelen tegen eind 2011, met inbegrip van het vergemakkelijken van de toegang tot ongebruikte intellectuele eigendom door o.a. de vorming van gemeenschappelijke octrooiplatforms en -gemeenschappen aan te moedigen;

136. ringt bij de Commissie aan op wetgevingsvoorstellen die nodig zijn voor de totstandbrenging van een volledig functionerende digitale interne markt tegen 2015, aangezien dit de kadervoorwaarden voor innovatie aanzienlijk zou verbeteren; benadrukt dat de initiatieven ambitieus moeten zijn, met name op belangrijke gebieden zoals auteursrecht, e-handel, met inbegrip van het consumentenbeleid voor e-handel, en gebruik van overheidsinformatie;

137. verzoekt de Commissie en de lidstaten de voltooiing van de interne markt, waaronder maatregelen ter bevordering van een digitale interne markt, centraal te stellen in het innovatiebeleid, aangezien dit zal leiden tot betere prijzen en meer kwaliteit voor de consument, de ontwikkeling van innovatieve producten zal ondersteunen, het scheppen van werkgelegenheid in de EU zal stimuleren en de EU nieuwe groeikansen op leidende markten zal bieden;

138. wijst erop dat er, indien we in de richting van een interne innovatiemarkt gaan, moet worden afgesproken hoe de directe en indirecte, economische en sociale voordelen op korte en lange termijn worden beoordeeld;

Openbare aanbestedingen

139. herhaalt dat openbare aanbestedingen, met een aandeel van 17 % van het jaarlijkse bbp, een belangrijke rol spelen op de Europese interne markt en bij het stimuleren van innovatie;

140. dringt er bij de lidstaten op aan strategisch gebruik te maken van openbare aanbestedingen bij het aanpakken van de maatschappelijke uitdagingen, innovatie te bevorderen en hun budget voor openbare aanbestedingen te richten op innovatieve, duurzame en milieuefficiënte producten, processen en diensten, en er rekening mee te houden dat het goedkoopste aanbod wellicht niet altijd het economisch voordeligste aanbod is; roept de Commissie bijgevolg op:

- in haar wetgevingsvoorstellen openbare aanbestedingen die innovatie mogelijk maken te vergemakkelijken, met inbegrip van een herziening van de mogelijkheden op het vlak van precommerciële overheidsopdrachten;
- te voorzien in mogelijkheden om gebruik te maken van de medefinanciering van de EU via de structuurfondsen als stimulans voor regionale en lokale overheidsinstanties;
- te komen met richtsnoeren voor beste praktijken en scholingsprogramma's voor openbare aanbesteders op lidstaatsniveau, met als doel het ontwikkelen van vaardigheden bij ingewikkelde precommerciële en innovatieve opdrachten;

141. benadrukt dat innovatie een sleutelement moet vormen van het openbaar beleid op gebieden als milieu, water, energie, vervoer, telecommunicatie, volksgezondheid en onderwijs; acht het belangrijk dat een horizontale verspreiding en receptie van innovatie bevorderd wordt in de overheidssector, de bedrijven, en met name kmo's;

142. verzoekt de Commissie en de lidstaten ondersteuning te geven aan de inspanningen van de publieke sector om innovatieve benaderingen te volgen en het nieuwe onderzoeksprogramma inzake innovatie in de publieke sector te starten, bijvoorbeeld op het gebied van e-government, e-gezondheid en e-overheidsopdrachten, beste praktijken in de overheidsadministratie te verspreiden die de bureaucratie zullen verminderen, en een op de burger gericht beleid te voeren; benadrukt het belang van de openbare sector bij de versterking van het vertrouwen van het publiek in de interne digitale markt;

Donderdag 12 mei 2011

143. verzoekt de Commissie, de lidstaten en de plaatselijke en regionale autoriteiten het gebruik van elektronische aanbestedingen en met name van precommerciële overheidsopdrachten, gezamenlijk dan wel langs elektronische weg, met de nodige aandacht voor de naleving van de regels op het gebied van gegevensbescherming aan te moedigen als wezenlijk onderdeel van de innovatiestrategie van de EU; verzoekt de Commissie met name, als onderdeel van de algemene herziening van het juridisch kader voor overheidsopdrachten, de regels ter zake te verduidelijken en te vereenvoudigen en de aanbestedende diensten in staat te stellen op transparantere wijze van precommerciële overheidsopdrachten gebruik te maken; verzoekt de Commissie en de lidstaten eveneens de transparante integratie van gespecificeerde en echte sociale, ecologische, fair trade- en innovatieve criteria in overheidsopdrachten aan te moedigen, zonder afbreuk te doen aan de actieve betrokkenheid van kmo's bij het uitwerken van nieuwe en innovatieve oplossingen en met inachtneming van de toepasselijke mededingingsregels;

144. wijst erop dat innovatieve kmo's o.a. problemen ondervinden bij de toegang tot de financiering voor internationalisering en internationale handelskredietverzekeringen, en onderstreept dat nieuwe steunmaatregelen voor kmo's moeten worden genomen in het kader van de herziene Small Business Act en de verwachte mededeling over het internationaal handelsbeleid en kmo's;

145. benadrukt dat internationale wederkerigheid nodig is met betrekking tot toegang tot de markten voor overheidsopdrachten, zodat EU-ondernemingen internationaal onder eerlijke voorwaarden kunnen concurreren;

146. benadrukt de noodzaak bijzondere aandacht te besteden aan de niet-tarifaire belemmeringen omdat deze, nu de tarieven geleidelijk aan worden beperkt of afgeschaft, wellicht het grootste obstakel aan het worden zijn voor de internationale handel; acht alle belemmeringen die het gevolg zijn van de onsamenvangende tenuitvoerlegging van bilaterale en multilaterale handelsregels ongerechtvaardigd; acht echter alle belemmeringen gerechtvaardigd die voortvloeien uit legitieme wettelijke en bestuursrechtelijke activiteiten van overheden op andere gebieden dan handel, maar die onbedoelde gevolgen voor de handel hebben en waarvan de afschaffing onderworpen moet zijn aan openbare raadpleging en overleg;

147. erkent dat de overdracht van technologie in het belang van ontwikkeling en met eerbiediging van de millenniumontwikkelingsdoelstellingen een belangrijk aspect van het Europees handelsbeleid moet zijn, maar erkent eveneens dat de overdracht van Europese hoogtechnologische kennis aan derde landen moet worden gecontroleerd door de Commissie om betere informatie over innovatiepatronen en toekomstige ontwikkelingen te verkrijgen en om oneerlijke concurrentie te voorkomen;

148. onderstreept de belangrijke rol die kmo's kunnen vervullen als de regels voor overheidsopdrachten worden opgesteld met aanpasbare vereisten (waaronder kapitaalvereisten en de omvang van de contracten) naargelang de omvang van de deelnemende bedrijven;

149. benadrukt hoe belangrijk het is dat de EU en haar lidstaten wetenschappelijke samenwerking met derde landen aangaan; is van mening dat EU-ondernemingen een betere toegang tot onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma's in derde landen moet worden gegarandeerd;

150. benadrukt dat de EU en de lidstaten op gecoördineerde wijze te werk moeten gaan bij overeenkomsten en maatregelen op het gebied van wetenschap en technologie met betrekking tot derde landen; is van mening dat het potentieel voor kaderovereenkomsten tussen de EU en haar lidstaten enerzijds en derde landen anderzijds in overweging moet worden genomen;

Europese innovatiepartnerschappen (EIP's)

151. wijst op zijn resolutie van 11 november 2010 over EIP's:

- waarin werd gewezen op het overkoepelende beginsel van een doelmatig gebruik van bronnen in alle EIP's, waardoor intelligente consumptie en efficiënte productie en doeltreffend beheer in de gehele toeleveringsketen worden bevorderd,
- waarin het Parlement zich verheugd toont met het proefproject inzake actief en gezond ouder worden;

152. benadrukt dat de EIP's:

- het beperkte aantal grote maatschappelijke uitdagingen niet mogen overschrijden en afgestemd moeten zijn op deze uitdagingen;

Donderdag 12 mei 2011

- inspiratie moeten opwekken door middel van ambitieuze maar haalbare "(wo)man on the moon"-doelen, die gericht moeten zijn op effecten en duidelijke resultaten en op samenhangende wijze moeten worden vertaald in specifieke doelstellingen;
- synergieën tot stand moeten brengen en moeten voldoen aan de SMART-beginselen,
- gespreid en gecoördineerd moeten worden over meer dan twee beleidsterreinen (DG's) binnen de Commissie;
- alle bestaande instrumenten en initiatieven op het vlak van O&O&I, met inbegrip van de kennis- en innovatiegemeenschappen van het EIT, beter moeten integreren en coördineren, waarbij onnodig dubbel werk wordt vermeden;
- moeten zorgen voor de betrokkenheid van alle relevante publieke en private partners, met inbegrip van kmo's en organisaties van het maatschappelijk middenveld, in de toeleveringsketens, bij de selectie, de ontwikkeling en het beheer van de toekomstige partnerschappen;

verzoekt de Commissie derhalve andere op het beginsel van Europese innovatiepartnerschappen gebaseerde initiatieven te bevorderen en te steunen;

153. beschouwt de doelstelling voor het proefpartnerschap op het gebied van actief en gezond ouder worden, namelijk het aantal gezonde jaren in de periode tot 2020 met twee te verhogen, als goed voorbeeld, en is van mening dat er voor alle innovatiepartnerschappen duidelijke doelen moeten worden gesteld, zonder welke alle visie en motivering aan de innovatieve maatregelen zouden komen te ontvallen, zodat het moeilijker zou worden om meetbare tussen- en deeldoelstellingen te bepalen;

154. verwelkomt de Europese Innovatiepartnerschappen, die als doel hebben de investeringen in O&O te verhogen en te coördineren, en de openbare aanbestedingen beter op elkaar af te stemmen zodat innovaties sneller op de markt kunnen komen; onderstreept echter dat het openbare-aanbestedingsbeleid zo moet worden geconcipieerd dat het niet de plaats inneemt van de privémarkten of de concurrentie vervalst, maar integendeel deze aanzwengelt door de verspreiding van innovatie te stimuleren en tegelijk de markten open te houden zodat ze nieuwe richtingen kunnen inslaan;

155. verzoekt de Commissie in de verordening voor de verschillende fondsen in de periode 2014-2020 met voorstellen te komen om het Europees innovatiepartnerschap in concrete termen te vergemakkelijken;

156. roept de Commissie op jaarlijks verslag uit te brengen bij het Parlement over alle EIP's, en twee keer per jaar over het eerste proefproject, en verzoekt het Europees Parlement bij alle stadia van de uitvoering van de EIP's te betrekken;

157. verzoekt de Commissie een innovatiepartnerschap voor grondstoffen in het leven te roepen;

De regio als belangrijke partner

158. benadrukt dat de volledige betrokkenheid van de regionale en plaatselijke autoriteiten van cruciaal belang is om de doelstellingen van de Innovatie-Unie te bereiken, aangezien deze autoriteiten een belangrijke rol spelen bij het samenbrengen van bedrijven, kennisinstellingen, overheidsinstanties en burgers in de koninklijke weg met vier partijen, om zo dienst te doen als tussenpersoon tussen deze verschillende actoren, de lidstaten en de EU; vraagt de Commissie daarom discussiepunten en operationele regelingen voor te stellen zodat de regio's kunnen deelnemen en bijdragen aan het leveren van de meest geschikte antwoorden op de grote maatschappelijke uitdagingen, met volledige inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel en rekening houdend met de specifieke behoeften van de verschillende regio's;

159. neemt kennis van de conclusies van het Europees Innovatiepanel van 2009 op grond waarvan de economische en financiële crisis in de diverse landen en regio's disproportionele gevolgen heeft, hetgeen de convergentiedoelstelling in gevaar brengt; wijst erop dat de huidige begrotingsbesnoeiingen die de lidstaten zijn opgelegd tot een verdere beperking van de investeringen in wetenschappelijke en technische informatie-diensten kunnen leiden, met alle uiterst negatieve gevolgen van dien; deelt de mening dat het initiatief "Innovatie-Unie" alle landen en regio's moet omvatten en dat voorkomen moet worden dat er een "innovatiekloof" ontstaat tussen landen en regio's die meer of minder innoveren;

Donderdag 12 mei 2011

160. verzoekt iedere regio te investeren in innovatie en zijn innovatiestrategie aan te passen om de doelmatigheid ervan te vergroten, voorts de kwaliteit van zijn werknemers op te voeren en het vermogen en de bereidheid van zijn ondernemingen tot innovatie en internationale mededinging te steunen;

161. wijst erop dat besluitvormers op regionaal niveau zich ten volle bewust moeten zijn van de mogelijkheden voor economische groei die onderzoeks- en innovatieactiviteiten alle regio's bieden, daar de meeste innovaties zich voordoen op het praktische interconnectiepunt (innovaties op basis van vraag en gebruikers) en meestal door het EFRO worden gefinancierd; stelt dan ook vast dat zelfs regio's zonder universiteiten en onderzoekcentra, voor zover innovatieve werkzaamheden niet noodzakelijkerwijze of voornamelijk het bestaan van instellingen voor hoger onderwijs vereisen, hun eigen innovatievermogen moeten kunnen ontwikkelen en wat betreft innovatiemogelijkheden zo veel mogelijk voordeel moeten kunnen onttelen aan regionale en plaatselijke reserves en activa;

162. merkt op dat het bevorderen van innovatie op regionaal niveau kan helpen om regionale dispariteiten te verminderen; moedigt de verschillende niveaus (regionaal, nationaal en EU) niettemin aan hun activiteiten doelmatiger te coördineren als deel van de Europese planning van O&O-werkzaamheden;

163. wijst erop dat innovatie – zowel op het gebied van beleidsvorming als van de werkzaamheden van bedrijven en onderzoekscentra – van fundamentele betekenis is voor de nadere invulling van het EU-beleid inzake territoriale samenhang en dat zij door haar eigen specifieke aard een beslissende bijdrage kan leveren tot verwezenlijking van cohesiedoelen en het opruimen van belemmeringen hiervan in gebieden met specifieke geografische en demografische kenmerken;

164. wijst op de bijdrage die door culturele verscheidenheid wordt geleverd tot innovatie; is in dit verband van mening dat maatregelen tot behoud en bevordering van regionale culturele verscheidenheid in het innovatiebeleid een vooraanstaande rol moeten krijgen;

165. wijst op de sleutelrol die de regio's spelen in de formulering van beleid tot stimulering van innovatie op nationaal niveau; wijst er echter op dat de regionale en plaatselijke financiële middelen in tal van lidstaten onvoldoende zijn en dat de nationale begrotingen voor innovatie gering zijn;

166. wijst erop dat alle innovatiemogelijkheden van de EU-regio's moeten worden ingezet ter verwezenlijking van de in de Europa 2020-strategie nagestreefde intelligente, duurzame groei waardoor niemand wordt uitgesloten, en wijst erop dat dit probleem in het toekomstige regionaal beleid als hoofdprioriteit moet worden behandeld; is van mening dat deze prioriteitenstelling geldt voor alle doelen van het regionaal beleid, en wijst erop dat moet worden gezorgd dat het mededingingsvermogen van Europa wordt gewaarborgd door werelddnormen; wenst dat het bedrijfsleven bij de eco-innovatie wordt betrokken, want ondernemers hebben een zeer belangrijke rol te spelen bij de verdere verbreiding van eco-innovatie op regionaal niveau; wijst er in dit verband op dat het voorlichten van ondernemers – door hen te wijzen op nieuwe zakelijke kansen – van cruciaal belang zal zijn voor het succes van een strategie die gericht is op de ontwikkeling van economieën die efficiënt omgaan met hulpbronnen en van duurzame industrieën;

167. benadrukt de rol van het innovatiepotentieel van landen die geen lid zijn van de EU, maar die met de EU samenwerken in het kader van het oostelijk partnerschap en dringt erop aan dat deze landen in het initiatief "Innovatie-Unie" worden opgenomen;

168. wijst op het grote potentieel van steden in onderzoek en innovatie; is van mening dat een slimmer stedelijk beleid en het initiatief "intelligente steden" op energiegebied, gebaseerd op de technologische vooruitgang en het feit dat 80 % van de Europese bevolking in steden leeft, waar zich tevens de grootste sociale ongelijkheid voordoet, een bijdrage zouden leveren aan duurzame economische innovatie;

Uitvoering van de strategie

169. verzoekt de Commissie het huidige strategiedocument "Innovatie-Unie" te vertalen in een actieplan met specifieke doelstellingen en meetbare en aan tijd gebonden doelen; verzoekt de Commissie regelmatig toezicht te houden op de geboekte vooruitgang, de belemmeringen te beoordelen en mechanismen voor te stellen om verbeteringen mogelijk te maken, en regelmatig verslag uit te brengen aan het Europees Parlement en de Raad;

Donderdag 12 mei 2011

170. verzoekt de Commissie de specifieke instrumenten van het Europees innovatiebeleid te beoordelen in vergelijking met onze belangrijkste buitenlandse concurrenten (VS, Japan en de BRIC-landen) en verslag uit te brengen over het vergelijken van de prestaties op het gebied van innovatie;

*

* *

171. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de lidstaten.

IAO-verdrag, aangevuld door een aanbeveling inzake huishoudelijk personeel

P7_TA(2011)0237

Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over het voorgestelde IAO-verdrag, aangevuld door een aanbeveling, over huishoudelijk personeel

(2012/C 377 E/16)

Het Europees Parlement,

- gezien de vraag aan de Commissie van 24 februari 2011 over het verdrag van de IAO over huishoudelijk personeel (O-000092/2011 – B7-0305/2011),
- gezien zijn resolutie van 23 maart 2006 over demografische uitdagingen en de solidariteit tussen de generaties ⁽¹⁾,
- gezien zijn resolutie van 15 januari 2008 over de communautaire strategie 2007-2012 voor gezondheid en veiligheid op het werk ⁽²⁾,
- gezien zijn resolutie van 19 oktober 2010 over vrouwen in onzeker dienstverband ⁽³⁾,
- gezien zijn resolutie van 20 oktober 2010 over de rol van het minimuminkomen bij de bestrijding van armoede en de bevordering van een inclusieve samenleving in Europa ⁽⁴⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 6 juli 2010 over atypische arbeidsovereenkomsten, verzekerde beroepstrajecten, flexizekerheid en nieuwe vormen van sociale dialoog ⁽⁵⁾,
- gezien Richtlijn 89/391/EEG van 12 juni 1989 van de Raad betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk (kaderrichtlijn) ⁽⁶⁾ en de bijzondere richtlijnen hierover,
- gezien de mededeling van de Commissie van 24 mei 2006 getiteld "Bevordering van waardig werk voor iedereen - Bijdrage van de Europese Unie aan de uitvoering van de agenda voor waardig werk over de hele wereld" (COM(2006)0249), en onder verwijzing naar zijn resolutie van 23 mei 2007 ⁽⁷⁾ over bevordering van waardig werk voor iedereen,

⁽¹⁾ PB C 292 E van 1.12.2006, blz. 131.

⁽²⁾ PB C 41 E van 19.2.2009, blz. 14.

⁽³⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0365.

⁽⁴⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0375.

⁽⁵⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0263.

⁽⁶⁾ PB L 183 van 29.6.1989, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB C 102 E van 24.4.2008, blz. 321.

Donderdag 12 mei 2011

- gezien de verslagen van het IAO IV (1) en IV (2), getiteld "Waardig werk voor huishoudelijk personeel", opgesteld voor de 99ste bijeenkomst van de Internationale Arbeidsconferentie in juni 2011, en de verslagen IV (1) (ofwel het zogenoemde "Brown Report") en IV (2) (ofwel het zogenoemde "Blue Report", gepubliceerd in twee delen), getiteld "Waardig werk voor huishoudelijk personeel", opgesteld voor de 100ste bijeenkomst van de Internationale Arbeidsconferentie in juni 2011,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité over de professionalisering van huishoudelijk personeel ⁽¹⁾,
 - gezien het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens (EVRM) en inzonderheid artikel 4, lid 1, inzake het verbod op slavernij en dwangarbeid en artikel 14 inzake het verbod op discriminatie,
 - gezien het Europees Verdrag inzake de rechtspositie van migrerende werknemers (1977),
 - gezien de Europese overeenkomst over au-pairwerk (1969),
 - gezien aanbeveling 1663 van het Europees handvest van rechten voor huishoudelijk personeel (2004),
 - gezien artikel 115, lid 5, en artikel 110, lid 2, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat de crisis miljoenen banen heeft vernietigd en de onbestendigheid van banen en de armoede heeft verergerd; overwegende dat 17 % van de inwoners van de EU het risico van armoede lopen; overwegende dat 23 miljoen inwoners van de EU werkloos zijn,
- B. overwegende dat een groot deel van de huishoudelijke werkzaamheden zich in sommige landen in de informele economie afspeelt onder onbestendige arbeidsomstandigheden en/of in de vorm van zwart werk,
- C. overwegende dat in de industrielanden huishoudelijk werk 5 à 9 % van alle banen vertegenwoordigt; overwegende dat het grootste deel van de mensen die in deze sector werken vrouwen zijn; overwegende dat dergelijk werk ondergewaardeerd, onderbetaald wordt, en dat de kwetsbaarheid van dienstpersoneel maakt dat het dikwijls gediscrimineerd wordt en gemakkelijk op ongelijke of oneerlijke voorwaarden behandeld kan worden of dat er van zijn diensten misbruik gemaakt wordt,
- D. overwegende dat migrerende werknemers die laag geschoold werk in de marge van de arbeidsmarkt aannemen of zich als hulp in de huishouding in dienst laten nemen, dubbel gediscrimineerd kunnen worden aangezien ze vaak onder ongunstige, onregelmatige omstandigheden werken; overwegende dat ernaar gestreefd moet worden de mishandeling van, onregelmatige betalingen aan en daden van geweld of seksueel misbruik tegen migrerende werknemers zoveel mogelijk te beperken; overwegende dat zij dikwijls hun rechten niet kennen, weinig toegang tot de openbare diensten en geringe kennis van de plaatselijke taal hebben en zich niet in netwerken aaneen kunnen sluiten; en overwegende dat de situatie van huishoudelijk personeel dat zijn werkgever uit een derde land vergezelt bijzonder kwetsbaar is;
- E. overwegende dat het verdrag ten doel heeft huishoudelijke werkzaamheden wettelijk als werk te erkennen, aan alle huishoudelijk personeel rechten te verschaffen en schendingen en misbruik te voorkomen, zodat voor alle huishoudelijk personeel een rechtskader wordt geschapen en ervoor gezorgd wordt dat hun werk zich niet buiten het regelgevingskader om afspeelt,
- F. overwegende dat het veel werkgevers van huishoudelijk personeel zelf ontbreekt aan kennis of passend advies en passende hulp op het gebied van arbeidswetgeving, sociale zekerheid en de verplichtingen van werkgevers van huishoudelijk personeel,

⁽¹⁾ EESC, SOC/372, 26 mei 2010.

Donderdag 12 mei 2011

- G. overwegende dat au pairs een groep huishoudelijk personeel vormen die vaak niet als reguliere werknemers wordt beschouwd; overwegende dat uit een groot aantal rapporten blijkt dat dit tot misbruik kan leiden, bijvoorbeeld doordat au pairs gedwongen worden uitzonderlijk lang achtereen te werken; overwegende dat au pairs dezelfde bescherming als ander huishoudelijk personeel moeten genieten,
1. verwelkomt en steunt het initiatief van de IAO een met een aanbeveling aangevuld verdrag over fatsoenlijk werk voor huishoudelijk personeel vast te stellen; doet een beroep op de EU-landen die ook lid van de IAO zijn deze instrumenten op de IAO-conferentie in juni 2011 aan te nemen; vraagt de lidstaten van de EU om een snelle ratificering en uitvoering van het verdrag en de aanbeveling;
 2. is van oordeel dat de aanneming, ratificering en uitvoering van een IAO-verdrag over fatsoenlijk werk voor huishoudelijk personeel een bijdrage kan leveren aan de verlaging van het aantal werkende armen;
 3. is van oordeel dat met de aanneming, ratificering en uitvoering van een dergelijk verdrag zou worden ingegaan op de behoeften van een van de meest kwetsbare categorieën werknemers;
 4. is van oordeel dat de aanneming, ratificering en uitvoering van een dergelijk verdrag niet alleen verbetering zal brengen in de situatie van het grote aantal vrouwen op de arbeidsmarkt voor huishoudelijk personeel door het waarborgen van fatsoenlijke arbeidsomstandigheden, maar ook hun sociale integratie zal verbeteren;
 5. is volledig voorstander van de op rechten gebaseerde benadering van de werkgelegenheid die de ontwerp tekst van het verdrag en de aanbevelingen voorstaat; erkent het feit dat de nadruk wordt gelegd op het creëren van fatsoenlijk werk voor huishoudelijk personeel en steunt de definitie van huishoudelijk personeel die in het verdrag wordt gegeven; is er verheugd over dat duidelijk vermeld wordt dat iedere onder deze definitie vallende werknemer het recht heeft te worden behandeld op een wijze die strookt met de fundamentele arbeidsnormen, toegang tot sociale zekerheid, niet-discriminatie en gelijke behandeling bij het zoeken naar werk of na aanstelling, bescherming tegen misbruikpraktijken van arbeidsbureaus, recht op beroepsopleiding en loopbaanontwikkeling, bescherming van zijn gezondheid en veiligheid, moederschapsbescherming en bepalingen over werk- en rusttijden, bescherming tegen misbruik en pesterij, vrijheid van vereniging en vertegenwoordiging, collectief onderhandelen, collectieve actie en permanente educatie; steunt het feit dat in het verdrag gevraagd wordt een minimumleeftijd voor toelating tot het arbeidsproces vast te stellen en een einde te maken aan verschillen in beloning op grond van gender en etnische afkomst;
 6. dringt erop aan om ruimere toegang tot direct beschikbare, betaalbare en kwaliteitsvolle opvangvoorzieningen voor kinderen en ouders te bieden, zodat personeel niet verplicht is om dergelijke taken buiten elk formeel dienstverband op zich te nemen; benadrukt bovendien dat erop toegezien moet worden dat onzekere werkgelegenheid in de thuiszorg zo veel mogelijk in fatsoenlijke en goedbetaalde duurzame werkgelegenheid omgezet wordt;
 7. dringt erop aan een campagne op te zetten om werknemers in onzekere vormen van dienstverband geleidelijk aan naar vaste werkgelegenheid over te hevelen; vraagt om steun voor een programma te verlenen om de werknemers over de gevolgen en weerslag van onzekere werkgelegenheid in te lichten, ook voor de veiligheid en gezondheid op het werk;
 8. is van oordeel dat het gebruik van optimale praktijken uit bepaalde gebieden of lidstaten, bij voorbeeld van modelarbeidsovereenkomsten, stabielere vormen van werkgelegenheid kan bieden aan huishoudelijk personeel dat in gezinssituaties werkt;
 9. is van mening dat het zwaartepunt van het verdrag moet liggen op de bevordering van productieve, dankbare banen van hoge kwaliteit en de ontwikkeling van arbeidswetgevingsbepalingen die de rechten van huishoudelijk personeel daadwerkelijk beschermen, een gelijke behandeling garanderen, een maximale bescherming bieden en hun persoonlijke waardigheid waarborgen;
 10. constateert dat de trend naar een groei van het aandeel van niet-standaard of atypische arbeidsovereenkomsten sterke genderaspecten en een generatieoverschrijdende dimensie vertoont en dat zulks in de tekst van het verdrag en de aanbeveling tot uiting dient te komen;

Donderdag 12 mei 2011

11. wijst erop dat de hoge werkloosheid en de segmentatie van de arbeidsmarkt moeten worden overwonnen door alle werknemers gelijke rechten te geven en te investeren in het scheppen van arbeidsplaatsen, vaardigheden en permanente educatie;
12. onderstreept dat de bestrijding van zwart werk gepaard moet gaan met maatregelen die erop zijn gericht levensvatbare en duurzame alternatieve werkgelegenheidsvormen te scheppen en mensen te helpen toegang tot de open arbeidsmarkt te krijgen, onder meer door een werkelijk zelfstandig ondernemerschap;
13. acht het wenselijk in het verdrag beleid te verwerken dat allen, ook de zwakste en meest benadeelde groepen, daadwerkelijk toegang tot de officiële arbeidsmarkt en gelijke kansen geeft;
14. roept de lidstaten op om het Internationale Verdrag ter bescherming van alle arbeidsmigranten en hun gezinsleden ⁽¹⁾, dat op 18 december 1990 door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties werd aangenomen, te ratificeren;
15. wenst dat het vraagstuk van het zwart werken wordt opgelost; stelt vast dat de sector van het huishoudelijk werk zich kenmerkt door een hoog niveau van informaliteit en zwart werk en dat een groot aantal migrerende werknemers in deze sector werkzaam is, waarbij hun rechten vaak geweld wordt aangedaan; acht het cruciaal dat ook onzeker werk in het algemeen wordt bestreden, aangezien dit probleem in het bijzonder migrerende werknemers aangaat, en hun toch al kwetsbare situatie nog verder aantast;
16. denkt dat een aanpassing van de wetgeving wellicht noodzakelijk is om flexibele en zekere contractuele regelingen mogelijk te maken die garant staan voor een gelijke behandeling; acht het van eminent belang een onderzoek te wijden aan de specifieke situatie waarmee migrerende werknemers en hun gezinnen zich zien geconfronteerd;
17. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de IAO.

⁽¹⁾ A/RES/45/158.

Antibioticaresistentie

P7_TA(2011)0238

Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over antibioticaresistentie

(2012/C 377 E/17)

Het Europees Parlement,

- gezien zijn resolutie van 22 mei 2008 over een nieuwe strategie voor diergezondheid voor de Europese Unie 2007-2013 ⁽¹⁾,
- gezien zijn resolutie van 5 mei 2010 over de evaluatie en beoordeling van het actieplan inzake het welzijn van dieren 2006-2010 ⁽²⁾,
- gezien Richtlijn 2003/99/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 november 2003 inzake de bewaking van zoonoses en zoonoseverwekkers en Verordening (EG) nr. 2160/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 17 november 2003 inzake de bestrijding van salmonella en andere specifieke door voedsel overgedragen zoonoseverwekkers,

⁽¹⁾ PB C 279 E van 19.11.2009, blz. 89.

⁽²⁾ PB C 81 E van 15.3.2011, blz. 25.

Donderdag 12 mei 2011

- gezien het gezamenlijk advies van het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding (ECDC), de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA), het Europees Geneesmiddelenbureau (EMA) en het Wetenschappelijk Comité voor nieuwe gezondheidsrisico's (WCNG) inzake antimicrobiële resistentie (AMR) gericht op zoönotische infecties, EFSA Journal 2009, 7(11):1372,
 - gezien mondelinge vraag (O-000048/2011 – B7-0304/2011) aan de Commissie van 1 maart 2011 over antibioticaresistentie,
 - gezien het verslag van de WHO over "De medische gevolgen van het gebruik van antimicrobiële agentia bij voor de voedselproductie bestemde dieren",
 - gezien zijn resolutie over het voorstel voor een aanbeveling van de Raad betreffende het verstandig gebruik van antimicrobiële stoffen in de menselijke geneeskunde ⁽¹⁾,
 - gezien artikel 115, lid 5, en artikel 110, lid 2, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat antimicrobiële resistentie (AMR) een kwestie is van diergezondheid voor de Europese veehouderijsector, met name wanneer de behandeling niet aanslaat, overwegende dat in verschillende lidstaten al richtsnoeren zijn vastgesteld voor het verstandig gebruik van antimicrobiële stoffen, wat geleid heeft tot een verminderd gebruik van dergelijke stoffen,
- B. overwegende dat de veehouderijsector (zuivelproducten, vlees van runderen, varkens en pluimvee, eieren, schapen- en geitenmelk en vleesproductie) een belangrijke rol vervult in de Europese landbouw-economie,
- C. overwegende dat de veehouders in de eerste plaats hun veestapel gezond en productief willen houden door middel van goede landbouwpraktijken (hygiëne, goede voeding, adequate veehouderij, verantwoord beheer van diergezondheid),
- D. overwegende dat de dieren ondanks de door de boeren genomen maatregelen, nog steeds ziek kunnen worden en behandeling nodig hebben,
- E. overwegende dat antimicrobiële stoffen indien zij op de juiste wijze worden gebruikt een nuttig instrument vormen om de landbouwers te helpen hun veestapel gezond en productief te houden en het welzijn van de dieren te verzekeren,
- F. overwegende dat de Europese veehouderijsector moet kunnen rekenen op de veiligheid en de doeltreffendheid van antimicrobiële behandelingen voor de toekomst,
- G. overwegende dat bij het toedienen van antimicrobiële stoffen aan dieren en ook aan mensen, rekening dient te worden gehouden met het mogelijk gevaar van antimicrobiële resistentie (AMR),
- H. overwegende dat een aanzienlijk deel van de antimicrobiële stoffen wordt voorgeschreven voor het gebruik bij dieren en AMR zowel mensen als dieren betreft en ook kan worden doorgegeven van mens naar dier en van dier naar mens, en dat het hier derhalve een kwestie betreft die aan meerdere vlakken raakt hetgeen een gecoördineerde benadering op communautair niveau vereist,
- I. overwegende dat antimicrobiële resistentie bij mensen vaak veroorzaakt wordt door ontoereikende doses van antibiotica, door onjuiste behandelingen en door de voortdurende blootstelling van ziekteverwekkers aan antimicrobiële stoffen in ziekenhuizen,
- J. overwegende dat de overdracht van ziekteverwekkende bacteriën met AMR-genen een bijzondere bedreiging vormt voor mensen zoals landbouwers en werknemers in de landbouw, die dagelijks in contact komen met dieren,
- K. overwegende dat een hoge dichtheid van dieren aanleiding kan zijn tot een hoge ziektegraad, overwegende dat onoordeelkundig gebruik van antimicrobiële middelen bij dieren algemeen als een risicofactor voor het ontstaan van resistentie kan worden beschouwd, met gevolgen voor de volksgezondheid en de gezondheid van dieren,

⁽¹⁾ PB C 112 E van 9.5.2002, blz. 106.

Donderdag 12 mei 2011

- L. overwegende dat het misschien niet voldoende duidelijk is welke rol dieren, voeding van dierlijke oorsprong en resistente bacteriën die in de veehouderij voorkomen spel bij de overdracht van AMR naar mensen, en wat de mogelijke daaruit voortvloeiende gevaren zijn,
- M. overwegende dat er door het gebruik van antimicrobiële stoffen in subtherapeutische doses voor langere periodes, doorgaans een groter risico ontstaat dat AMR zich ontwikkelt en/of uitbreidt en verspreidt, dan wanneer therapeutische behandelingen worden toegepast,
- N. overwegende dat het gebruik van antimicrobiële stoffen in subtherapeutische doses in de EU verboden is,
- O. overwegende een verminderd gebruik van antimicrobiële stoffen uiteindelijk zou leiden tot lagere kosten voor de landbouwers en voor de samenleving als geheel, op voorwaarde dat de doeltreffendheid van antibiotica gehandhaafd blijft,
- P. overwegende dat het buitensporig en onoordeelkundig gebruik van biociden eveneens zou kunnen bijdragen tot AMR,
- Q. overwegende dat – de in Europa onwettige - chemische ontsmetting van kadavers van geslachte dieren eveneens kan bijdragen tot AMR,
- R. overwegende dat voedsel een belangrijke rol kan spelen bij het overdragen van AMR,
- S. overwegende dat dieren die geen voedsel produceren zoals gezelschapsdieren eveneens als reservoirs kunnen dienen en de overdracht van AMR kunnen vergemakkelijken, en wijzend op het gebruik van antimicrobiële geneesmiddelen die voor menselijk gebruik bestemd zijn voor andere dan op het etiket aangegeven doeleinden,
- T. overwegende dat een moderne veehouderij waar geen antimicrobiële stoffen mogen worden gebruikt om ziekten te behandelen vandaag de dag niet te verwezenlijken lijkt en dat een goede diergezondheid en een rationeel en verantwoord gebruik van antimicrobiële stoffen ertoe zouden bijdragen dat AMR-verspreiding werd voorkomen,
- U. overwegende dat antimicrobiële resistentie in dieren verschillend is naargelang de diersoorten en de vormen van veehouderij,
- V. overwegende dat het in zijn resolutie van 5 mei 2010 over de evaluatie en beoordeling van het actieplan inzake het welzijn van dieren 2006-2010 het verband heeft benadrukt tussen de gezondheid van dieren en de volksgezondheid, en er bij de Commissie en de lidstaten op heeft aangedrongen het groeiende probleem van AMR bij dieren op een verantwoorde wijze aan te pakken,
- W. overwegende in het bijzonder dat het er bij de Commissie op heeft aangedrongen gegevens over het gebruik van diergezondheidsproducten, waaronder antimicrobiële stoffen, te verzamelen en te analyseren, teneinde een doelmatig gebruik van deze producten te waarborgen,

Gezamenlijke activiteiten inzake de verzameling van gegevens

1. verwelkomt de inspanningen van de Commissie en haar agentschappen betreffende de gezamenlijke verzameling van gegevens op dit terrein, met name het initiatief uit 2009 om ESVAC (Europees Toezicht op Veterinaire Antimicrobiële Consumptie) in het leven te roepen; betreurt dat nog niet alle lidstaten zich bij het ESVAC-netwerk hebben aangesloten en dringt erop aan dat meer landen zich aansluiten; dringt er bij de Commissie op aan het ESVAC-netwerk van voldoende financiële middelen te voorzien om zijn taken uit te voeren; vraagt de Commissie dat zij onverwijld zorgt voor een adequaat wetgevingskader om de lidstaten te machtigen tot efficiënte gegevensverzameling;
2. verzoekt de Commissie te ijveren voor een gegevensverzameling die geharmoniseerd en vergelijkbaar is, onder meer ook met activiteiten in derde landen zoals de Verenigde Staten;
3. erkent dat de deugdelijke verzameling en analyse van vergelijkbare gegevens met betrekking tot de verkoop van veterinaire middelen – en in aansluiting daarop het gebruik van dergelijke producten bij dieren – een belangrijke eerste stap is; benadrukt dat het noodzakelijk is een volledig beeld te krijgen van wanneer, waar, hoe en bij welke dieren antimicrobiële middelen tegenwoordig daadwerkelijk worden gebruikt, zonder aanvullende financiële of administratieve lasten voor veehouders of andere eigenaren van dieren te veroorzaken;

Donderdag 12 mei 2011

4. benadrukt dat de gegevens niet alleen verzameld, maar tevens op gedegen wijze geanalyseerd moeten worden, dat de bevindingen in praktijk moeten worden gebracht en dat op het niveau van de EU en van de lidstaten de noodzakelijke maatregelen moeten worden genomen; eveneens rekening houdend met de verschillen in diersoorten en typen veehouderij;

5. erkent dat dergelijke gegevens in context moeten worden geplaatst aangezien de landbouwpraktijken en de intensiteit van de landbouw per lidstaat verschillen;

Onderzoek

6. dringt aan op meer onderzoek naar nieuwe antimicrobiële stoffen alsook naar andere alternatieven (vaccinatie, bioveiligheid, fokken op resistentie) en empirisch onderbouwde strategieën om infectieziekten bij dieren te voorkomen en te beheersen; onderstreept het belang van de EU- kaderprogramma's voor onderzoek in dit verband; benadrukt in dit verband de noodzaak om goede systemen voor de veehouderij te ontwikkelen waarmee de behoefte om antimicrobiële stoffen voor te schrijven wordt teruggebracht;

7. dringt erop aan middelen voor onderzoek naar methoden om mensen en dieren te genezen beter te coördineren door een netwerk van bestaande onderzoeksinstituten op te zetten;

8. dringt aan op onderzoek naar de rol van dieren, voedsel van dierlijke oorsprong, duurzame productie-systemen, onder meer sterke rassen, langlevende dieren, beter kuddebeheer, vroegtijdige ziektepreventie, beweging en vrije uitloop en lagere bezettingsdichtheid en andere voorwaarden die verzekeren dat voldaan wordt aan de biologische behoeften van de dieren; en de resistente bacteriën in de veehouderij in het kader van de overdracht van AMR op mensen en de mogelijke gevaren die daaruit voortkomen;

Controle en toezicht

9. roept alle lidstaten op geregeld en systematisch controles uit te voeren en toezicht uit te oefenen op AMR bij zowel voedselproducerende als gezelschapsdieren, zonder aanvullende financiële of administratieve lasten voor veehouders, andere eigenaren van dieren of dierenartsen te veroorzaken; benadrukt dat geharmoniseerde gegevens, met inbegrip van informatie over risicofactoren, gemakkelijk toegankelijk moeten zijn vanaf één enkel toegangspunt; onderstreept dat de lidstaten jaarlijkse verslagen moeten opstellen met gegevens die vergelijking op Europese schaal mogelijk maken;

10. dringt erop aan dat in de toekomstige begrotingen van het Voedsel- en Veterinair Bureau (VVB) en de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA) rekening wordt gehouden met de toegenomen behoefte aan nadere inspecties en analyses op dit gebied;

11. roept alle belanghebbenden op om hun verantwoordelijkheid te erkennen in de preventie van zowel de ontwikkeling als de verspreiding van AMR, eenieder op zijn eigen werkteerrein zoals diergeneeskunde en veehouderij;

12. stelt voor geharmoniseerd toezicht op AMR in indicatorbacteriën (zoals E.coli en E. enterococci) te doen uitvoeren op basis van wetenschappelijk advies;

Duurzame efficiëntie van antimicrobiële stoffen

13. onderstreept dat het de voornaamste doelstelling is om antimicrobiële stoffen te handhaven als effectief middel om ziekte bij mens en dier te bestrijden, waarbij het gebruik van antimicrobiële stoffen tot het strikt noodzakelijke wordt beperkt;

14. dringt aan op verstandig en verantwoord gebruik van antimicrobiële middelen bij dieren en op meer informatie voor dierenartsen en veehouders om de ontwikkeling van AMR tot een minimum te beperken; dringt aan op de uitwisseling van beste praktijken zoals het accepteren van richtsnoeren inzake het zorgvuldig gebruik van antimicrobiële stoffen als belangrijke instrumenten om de ontwikkeling van AMR te bestrijden;

Donderdag 12 mei 2011

15. dringt aan op het opstellen van goede praktijken voor de veehouderij om het AMR-gevaar tot een minimum te beperken; benadrukt dat deze praktijken vooral moeten worden toegepast op jonge dieren die worden samengebracht van verschillende fokkers en waarbij het risico van overdraagbare ziekten dus verhoogd is,
16. vraagt de lidstaten en het VVB te zorgen voor betere controle op de uitvoering van het verbod van 2006 op het gebruik van antimicrobiële stoffen als groeibevorderaars;
17. verzoekt de Commissie te ijveren voor een internationaal verbod op het gebruik van antimicrobiële stoffen als groeibevorderaars in diervoeding en deze kwestie aan de orde te stellen in haar bilaterale onderhandelingen met derde landen zoals de Verenigde Staten;
18. vraagt de Commissie dat zij een evaluatie opstelt over en toezicht uitoefent op de manier waarop de lidstaten de desbetreffende bestaande Europese wetgeving inzake antimicrobiële stoffen omzetten en toepassen;
19. verzoekt de Commissie om in het kader van de EU-strategie inzake de gezondheid van dieren een breed meerjarig actieplan tegen AMR op te zetten; is van mening dat een dergelijk actieplan in het kader van de EU-strategie inzake dierenwelzijn betrekking zou moeten hebben op alle dieren, inclusief gezelschapsdieren, en dat hierin het logische verband moet worden benadrukt tussen dierenwelzijn en het gebruik van antimicrobiële stoffen en tussen de gezondheid van dieren en mensen;
20. meent dat dit actieplan een gedetailleerd overzicht dient te bevatten van de verschillende manieren waarop antimicrobiële stoffen profylactisch worden gebruikt, om een eind te maken aan het meningsverschil over wat een routinematig en wat een aanvaardbaar profylactisch middel is;
21. vraagt de Commissie, overwegende dat verwerkte dierlijke eiwitten van niet-herkauwers voor de gezondheid van dieren en voor de voeding intrinsieke voordelen hebben, die aanzienlijk kunnen bijdragen tot evenwichtige diëten voor éénmagige dieren, onder meer kweekvis, en tegelijk bijdragen tot een verminderd gebruik van antimicrobiële stoffen, de huidige beperkingen op te heffen onder voorwaarden die een maximumniveau van voedselveiligheid waarborgen

*

* *

22. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

De culturele dimensies van het externe optreden van de EU

P7_TA(2011)0239

Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over de culturele dimensies van het externe optreden van de EU (2010/2161(INI))

(2012/C 377 E/18)

Het Europees Parlement,

- gelet op artikel 167 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU),
- gelet op artikel 27, lid 3, van het EU-Verdrag,
- gezien artikel 11 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,
- gezien het Unesco-verdrag van 2005 betreffende de bescherming en promotie van de diversiteit van cultuuruitingen (Unesco-verdrag),

Donderdag 12 mei 2011

- gelet op het Besluit 2010/427/EU van de Raad van 26 juli 2010 tot vaststelling van de inrichting en werking van de Europese dienst voor extern optreden ⁽¹⁾,
 - gelet op Richtlijn 2010/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 10 maart 2010 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) ⁽²⁾,
 - gelet op Besluit nr. 1041/2009/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van een samenwerkingsprogramma met vakmensen uit derde landen op audiovisueel gebied (Media Mundus 2011–2013) ⁽³⁾,
 - gelet op beschikking nr. 1983/2006/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 betreffende het Europees Jaar van de interculturele dialoog (2008) ⁽⁴⁾,
 - gezien de Europese agenda voor cultuur in het licht van de mondialisering (COM(2007)0242),
 - gezien het verslag van de Commissie over de uitvoering van de Europese agenda voor cultuur (COM(2010)0390),
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 5 mei 2010 over "Europeana – de volgende stappen" ⁽⁵⁾,
 - gezien de conclusies van de Raad van 18 en 19 november 2010 over het Werkplan voor cultuur 2011-2014 (2010/C 325/01) ⁽⁶⁾,
 - gezien de conclusies van de Raad van 20 november 2008 over de bevordering van de culturele diversiteit en van de interculturele dialoog in de externe betrekkingen van de Unie en de lidstaten (2008/C 320/04) ⁽⁷⁾,
 - gezien de millenniumverklaring van de Verenigde Naties (2000) en met name de artikelen over mensenrechten, democratie en goed bestuur,
 - gezien de resolutie van de Verenigde Naties getiteld "De beloften nakomen: samen de millenniumontwikkelingsdoelen verwezenlijken" van 22 september 2010,
 - gezien de resolutie van de Verenigde Naties over cultuur en ontwikkeling van 20 december 2010,
 - gezien de in Cotonou ondertekende ACS-EG-Partnerschapsovereenkomst van 23 juni 2000 ⁽⁸⁾, zoals voor de eerste maal op 25 juni 2005 ⁽⁹⁾ in Luxemburg en zoals voor de tweede maal op 22 juni 2010 ⁽¹⁰⁾ in Ouagadougou geamendeerd,
 - gezien het aan de vrijhandelsovereenkomst gehechte protocol inzake culturele samenwerking,
 - gelet op artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie cultuur en onderwijs (A7-0112/2011),
- A. overwegende dat de EU een cultureel gediversifieerde gemeenschap van waarden is, wier motto "In verscheidenheid verenigd" op verschillende wijzen tot uitdrukking komt,

⁽¹⁾ PB L 201 van 3.8.2010, blz. 30.

⁽²⁾ PB L 95 van 15.04.2010, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 288 van 4.11.2009, blz. 10.

⁽⁴⁾ PB L 412 van 30.12.2006, blz. 44.

⁽⁵⁾ PB C 81 van 15.3.2011, blz. 16.

⁽⁶⁾ PB C 325 van 2.12.2010, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB C 320 van 16.12.2008, blz. 10.

⁽⁸⁾ PB L 317 van 15.12.2000, blz. 3.

⁽⁹⁾ PB L 209 van 11.8.2005, blz. 27.

⁽¹⁰⁾ PB L 287 van 4.11.2010, blz. 3.

Donderdag 12 mei 2011

- B. overwegende dat de opeenvolgende uitbreidingen van de EU, de mobiliteit van de burgers binnen de gemeenschappelijke Europese ruimte, de oude en nieuwe migratiestromen en de veelsoortige handels-uitwisselingen met de rest van de wereld bijdragen tot deze culturele diversiteit,
- C. overwegende dat cultuur intrinsieke waarde heeft, de levens van mensen verrijkt en de voedingsbodem vormt voor wederzijds begrip en respect,
- D. overwegende dat de Europese agenda voor cultuur de bevordering van cultuur als essentieel bestanddeel van de internationale betrekkingen van de Unie als strategisch doel aanmerkt,
- E. overwegende dat cultuur ontwikkeling, inclusie, innovatie, democratie, mensenrechten, onderwijs, conflictpreventie en verzoening, wederzijds begrip, tolerantie en creativiteit helpt en moet mogelijk maken,
- F. overwegende dat de Unie en haar lidstaten, burgers, bedrijven en het maatschappelijk middenveld zowel binnen de EU als in derde landen belangrijke actoren zijn in culturele betrekkingen,
- G. overwegende dat culturele zaken, waaronder begrepen sport, via culturele industrieën en toerisme aan de niet-materiële ontwikkeling en economie van de EU bijdragen en de verwezenlijking van een op kennis gebaseerde samenleving bevorderen,
- H. overwegende dat kunstenaars de facto als cultuurdiplomaten fungeren omdat zij verschillende esthetische, politieke, morele en sociale waarden uitwisselen en tegen elkaar afzetten,
- I. overwegende dat nieuwe media en communicatietechnologieën, zoals het internet, een instrument kunnen zijn voor de vrijheid van meningsuiting, pluralisme, informatie-uitwisseling, mensenrechten, ontwikkeling, vrijheid van vergadering, democratie en inclusie, en voor een makkelijker toegang tot culturele inhoud en onderwijs,
- J. overwegende dat culturele samenwerking en culturele dialoog, die de bouwstenen van culturele diplomatie vormen, als instrumenten voor vrede en stabiliteit van de wereld kunnen dienen,

Cultuur en Europese waarden

1. onderstreept het interdisciplinaire karakter en het belang van cultuur in alle aspecten van het leven en meent dat krachtens artikel 167, lid 4 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie rekening moet worden gehouden met cultuur;
2. wijst er met klem op dat alle EU-instellingen meer moeten gaan beseffen hoe belangrijk cultuur is voor de bevordering van verdraagzaamheid en begrip en dat cultuur eveneens voor groei en voor meer inclusieve samenlevingen zorgt;
3. dringt aan op samenwerking met de regio's van de verschillende lidstaten, zowel op het gebied van de ontwikkeling van het culturele beleid als de uitvoering en de bevordering daarvan;
4. benadrukt dat democratische en fundamentele vrijheden zoals de vrijheid van meningsuiting, persvrijheid, vrijwaring van gebrek, vrijwaring van angst, vrijwaring van onverdraagzaamheid en haat, vrijheid van toegang tot gedrukte en digitale informatie, en het voorrecht om verbinding te maken en te communiceren, zowel online als offline, belangrijke voorwaarden zijn voor culturele uiting, culturele uitwisselingen en culturele diversiteit;
5. wijst andermaal op het belang van de protocollen inzake culturele samenwerking en de meerwaarde die zij opleveren voor bilaterale overeenkomsten inzake ontwikkeling en handel; verzoekt de Commissie haar strategie voor de toekomstige protocollen inzake culturele samenwerking te presenteren en het Europees Parlement en het maatschappelijk middenveld daarover te raadplegen;

Donderdag 12 mei 2011

6. herhaalt dat cultuur een rol speelt in bilaterale overeenkomsten inzake ontwikkeling en handel, en via maatregelen zoals de Europese instrumenten voor ontwikkelingssamenwerking, stabiliteit, democratie en mensenrechten en voor pre-toetreding, alsook het Europees nabuurschapsbeleid (ENB), het Oostelijk Partnerschap, de Unie voor het Middellandse Zeegebied en het Europees Instrument voor democratie en mensenrechten (EIDHR), die allemaal middelen aan culturele programma's toewijzen;
7. onderstreept dat trans-Atlantische samenwerking belangrijk is om gezamenlijke belangen en gemeenschappelijke waarden te behartigen en te bevorderen;
8. hecht waarde aan publiek-private samenwerking waarbij het maatschappelijk middenveld, zoals NGO's en Europese culturele netwerken, een belangrijke rol speelt om de culturele aspecten van de externe betrekkingen van de EU aan te pakken;

EU-programma's

9. maakt zich zorgen om de versnippering van het externe cultuurbeleid en de cultuurprojecten van de EU, die een strategisch en efficiënt gebruik van culturele middelen en de ontwikkeling van een zichtbare gemeenschappelijke EU-strategie voor de culturele aspecten van de externe betrekkingen van de EU belemmert;
10. dringt aan op meer stroomlijning van interne operaties tussen de diverse DG's van de Commissie, zoals die welke vooral betrekking hebben op het externe optreden (buitenlands beleid, uitbreiding, handel, ontwikkeling), op onderwijs en cultuur en op de digitale agenda;
11. verklaart dat culturele en onderwijsuitwisselingen het maatschappelijk middenveld zouden kunnen versterken, een voedingsbodem zouden kunnen zijn voor democratisering en goed bestuur, vaardigheden kunnen bevorderen, mensenrechten en fundamentele vrijheden in de hand kunnen werken en de fundamentelementen voor een blijvende samenwerking zouden kunnen leggen;
12. ondersteunt de toenemende betrokkenheid van derde landen bij Europese cultuur-, mobiliteits-, jeugd-, onderwijs- en scholingsprogramma's en dringt er daarom op aan dat (jonge) onderdanen van derde landen, zoals de buurlanden van de EU, hier makkelijker toegang toe krijgen;
13. verzoekt om coherente strategieën voor de mobiliteit van jongeren, van in de culturele sector werkzame personen, kunstenaars en creatieve beroepen, voor culturele en onderwijsontwikkeling (waaronder begrepen kennis en vaardigheden op het gebied van media en informatie- en communicatietechnologie), en toegang tot artistieke uitingen in al hun vormen; is derhalve een voorstander van synergie tussen cultuur-, sport-, onderwijs-, media-, meertaligheids- en jeugdprogramma's;
14. stimuleert samenwerking met mensen uit de praktijk, intermediaire instanties en het maatschappelijk middenveld in zowel de lidstaten als derde landen voor het opstellen en ten uitvoer leggen van extern cultureel beleid evenals de bevordering van culturele evenementen en uitwisselingen met het oog op een beter wederzijds begrip waarbij gedegen rekening met de Europese culturele en taalkundige diversiteit wordt gehouden;
15. verzoekt om invoering van een cultureel visum voor onderdanen van derde landen, kunstenaars en andere professionals uit de cultuursector, naar het voorbeeld van het Programma voor visa voor wetenschappers, dat sinds 2005 bestaat; verzoekt de Commissie tevens een initiatief op het gebied van visa voor kort verblijf voor te stellen, teneinde de hinderpalen voor mobiliteit in de culturele sector weg te nemen;

Media en nieuwe informatietechnologieën

16. wijst erop dat het belangrijk is dat de Europese Unie in de hele wereld stappen onderneemt ten behoeve van de eerbiediging van de vrijheid van meningsuiting, de persvrijheid en de vrije toegang tot de audiovisuele media en de nieuwe informatietechnologieën, met inachtneming van het auteursrecht;
17. veroordeelt het feit dat repressieve regimes het internet steeds vaker censureren en onder toezicht plaatsen, en verzoekt de Commissie en de lidstaten met klem de vrijheid op internet wereldwijd te bevorderen;

Donderdag 12 mei 2011

18. bevestigt andermaal het beginsel van netneutraliteit dat ontwikkeld is om ervoor te zorgen dat internet een vrije en open technologie blijft die democratische communicatie bevordert;
19. benadrukt de rol van het internet als een instrument voor de bevordering van de Europese cultuur en dringt er bij de lidstaten op aan de investering in breedbandinternet in de hele EU verder te ontwikkelen;
20. onderstreept het belang van de nieuwe media en vooral van het internet als vrije, gemakkelijk toegankelijke en gebruiksvriendelijke communicatie- en informatieplatforms, die als deel van de interculturele dialoog binnen en buiten de EU actief moeten worden gebruikt; onderstreept daarnaast de nieuwe media een belangrijke rol spelen om toegang tot cultuurgoederen en inhoud te krijgen en mensen binnen en buiten Europa meer vertrouwd te maken met het cultureel erfgoed en de geschiedenis van Europa, zoals met belangrijke projecten als Europeana;
21. verzoekt de Commissie een centraal internetportaal te creëren dat zowel informatie biedt over bestaande EU-subsidieprogramma's op het gebied van externe betrekkingen die een culturele component hebben, als over de planning en organisatie van culturele evenementen met een pan-Europese dimensie door de EU-vertegenwoordigingen in derde landen, en dat als centraal informatieplatform dient voor het faciliteren van netwerken tussen culturele beroepen, instellingen en het maatschappelijk middenveld, maar tegelijkertijd ook links bevat naar andere door de EU gesponsorde projecten, zoals Europeana;

Culturele diplomatie en samenwerking

22. onderstreept het belang van culturele diplomatie en samenwerking bij het wereldwijd bevorderen en onder de aandacht brengen van de belangen en waarden van de EU-lidstaten die de Europese cultuur vormen; onderstreept dat de EU als (mondiale) speler vanuit een mondiaal perspectief en met een mondiale verantwoordelijkheid moet optreden;
23. wijst erop ervoor dat de externe acties van de EU in de eerste plaats tot doel moeten hebben vrede en verzoening, de mensenrechten en de internationale handel en economische groei te bevorderen, zonder echter de culturele aspecten van diplomatie te verwaarlozen;
24. wijst op de noodzaak van doeltreffende strategieën voor de interculturele onderhandelingen en is van mening dat een multiculturele aanpak daarbij een gunstige uitwerking kan hebben op de sluiting van vruchtbare overeenkomsten in het kader waarvan de EU en haar partnerlanden op gelijke voet staan;
25. Dringt erop aan dat in elke EU-vertegenwoordiging in het buitenland één persoon verantwoordelijk is voor het coördineren van culturele betrekkingen, interacties tussen de EU en derde landen en het bevorderen van de Europese cultuur in nauwe samenwerking met culturele actoren en op netwerken gebaseerde organisaties, zoals bv. het EUNIC-netwerk;
26. onderstreept de noodzaak een alomvattende benadering te hanteren binnen de culturele bemiddeling en culturele uitwisseling en voor de rol van cultuur als voedingsbodem voor democratisering, mensenrechten, conflictpreventie en vredesopbouw;
27. moedigt beleidsdialoog over cultuur aan als middel om de persoonlijke contacten te versterken, zoals de onlangs gestarte beleidsdialoog EU-India over cultuur;
28. stimuleert dat er prioriteiten worden gesteld die rechtstreeks gekoppeld worden aan de culturele dimensie van de EIDHR, waaronder begrepen het versterken van de rechtsorde, conflictbeheersing en -preventie, samenwerking met het maatschappelijk middenveld en de rol van nieuwe technologieën met betrekking tot de vrijheid van meningsuiting, democratische participatie en mensenrechten;

Europese externe betrekkingen en Europese dienst voor extern optreden (EDEO)

29. verwacht dat het conceptorganisatieschema van de EDEO functies omvat die op culturele aspecten zijn toegesneden en stelt voor daarvoor een coördinatie-eenheid op te richten;

Donderdag 12 mei 2011

30. roept de EDEO en de Commissie ertoe op de strategische inzet van culturele aspecten van het extern beleid te coördineren, waardoor cultuur consequent en systematisch wordt opgenomen in de externe betrekkingen van de EU, en aansluiting te zoeken bij het extern cultuurbeleid van de lidstaten;
31. roept op tot de passende scholing en nascholing van EDEO-medewerkers met betrekking tot culturele en digitale aspecten van het extern beleid zodat zij op dit gebied voor de EU- delegaties hun coördinerende rol kunnen spelen en ervoor kunnen zorgen dat nationale deskundigen en personeel van culturele instellingen gemeenschappelijke Europese scholingsmogelijkheden krijgen aangeboden en dat scholingsfaciliteiten wereldwijd toegankelijk worden gemaakt;
32. roept op tot het opnemen van een DG Culturele en digitale diplomatie in de organisatie van de EDEO;
33. moedigt de EDEO aan tot samenwerking met netwerken als EUNIC bij de opbouw van zijn hulpbronnen en bevoegdheden op cultureel gebied, ten einde gebruik te maken van hun ervaring als autonome schakel tussen de lidstaten en intermediaire instanties, alsmede synergieën te creëren en te gebruiken;
34. moedigt de EDEO aan rekening te houden met de onlangs goedgekeurde EU-maatregel betreffende het inzetten van het Europees erfgoedlabel als instrument in de betrekkingen met derde landen teneinde de kennis en verspreiding van de cultuur en geschiedenis van de Europese volkeren te verbeteren;
35. verzoekt de Commissie in het kader van de externe betrekkingen van de EU een interinstitutionele task force voor cultuur in te stellen voor het ontwikkelen en verbreden van coördinatie, stroomlijning, strategieën en het delen van beste praktijken, en daarbij rekening te houden met de activiteiten en initiatieven van de Raad van Europa, en het Europees Parlement op de hoogte te houden van de activiteiten van deze task force;
36. stelt voor dat de Europese Commissie het Parlement regelmatig een verslag voorlegt over de omzetting van deze resolutie over de rol van de cultuur in de buitenlandse betrekkingen van de EU;
37. stelt voor een specifiek informatiesysteem op te zetten ter ondersteuning van de mobiliteit van kunstenaars en andere professionals uit de cultuursector, zoals dat wordt voorgesteld in de studie "Information systems to support the mobility of artists and other professionals in the culture field: a feasibility study" ⁽¹⁾;
38. dringt er bij de Commissie op aan in 2011 een groenboek aan te nemen over een strategie voor cultuur en culturele samenwerking in het externe optreden van de EU, gevolgd door een mededeling;
39. dringt aan op het zetten van concrete stappen voor het stimuleren van capaciteitsopbouw via het maatschappelijk middenveld, en het financieren van onafhankelijke initiatieven;

Het UNESCO-verdrag betreffende de bescherming en de bevordering van de diversiteit van culturele uitingen

40. verzoekt de EDEO derde landen ertoe aan te moedigen cultuurbeleid te ontwikkelen en derde landen er systematisch toe op te roepen het UNESCO-verdrag te ratificeren en te implementeren;
41. herinnert de lidstaten aan het belang van de verplichtingen die zij zijn aangegaan door het UNESCO-verdrag te ratificeren, en wijst erop dat de culturele diversiteit in de wereld een weloverwogen en uitgebalanceerd IT-beleid vereist;
42. verzoekt de Europese Commissie op adequate wijze rekening te houden met het duale karakter van culturele goederen en diensten bij onderhandelingen over bilaterale en multilaterale handelsovereenkomsten en de sluiting van culturele protocollen, en ontwikkelingslanden overeenkomstig artikel 16 van het UNESCO-verdragen de status van meestbegunstigde natie toe te kennen;

⁽¹⁾ Directoraat-generaal Onderwijs en cultuur van de Europese Commissie, in maart 2009.

Donderdag 12 mei 2011

43. is ingenomen met de onlangs tussen de EU en UNESCO gesloten overeenkomst inzake een expertisefaciliteit ten belope van 1 miljoen euro om de governance in de culturele sector te ondersteunen en de regeringen van ontwikkelingslanden in staat te stellen om bij het uitstippelen van doeltreffend en duurzaam cultuurbeleid gebruik te maken van de kennis van deskundigen;
44. moedigt de lidstaten en de Commissie ertoe aan hun streven naar samenwerking op te voeren teneinde verbetering van de nationale rechtskaders en de beleidsmaatregelen ten behoeve van de bescherming en instandhouding van cultureel erfgoed en cultuurgoed overeenkomstig de nationale wetgeving en de internationale rechtskaders te ondersteunen, onder meer door middel van de bestrijding van illegale handel in cultuurgoederen en intellectuele eigendom; moedigt hen aan om onwettige toe-eigening van cultureel erfgoed en cultuurproducten tegen te gaan, rekening houdend met het belang van auteursrechten en intellectuele-eigendomsrechten voor de ondersteuning van personen die betrokken zijn bij cultureel schepend werk;
45. roept op tot een coherente EU-strategie voor de internationale bevordering van Europese culturele activiteiten en programma's op basis van de bescherming van de diversiteit en het duale karakter van culturele goederen en activiteiten, die onder meer de volgende aspecten omvat: betere coördinatie van de bestaande EU-programma's op het gebied van buitenlands beleid met een culturele component en de omzetting ervan in overeenkomsten met derde landen en consistentie met de clausules inzake culturele compatibiliteit en het subsidiariteitsbeginsel in de Europese verdragen en het UNESCO-verdrag;
46. roept op tot een coherente strategie voor de bescherming en bevordering van het, zowel materiële als immateriële, culturele en natuurlijke erfgoed, en internationale samenwerking in conflictgebieden, zoals via Blue Shield dat cultuur ook een rol geeft bij conflictpreventie en herstel van de vrede;
47. Wenst dat medewerkers die naar conflict- en postconflictgebieden worden uitgezonden scholing krijgen in de culturele aspecten van maatregelen ter behoud van het erfgoed en het bevorderen van verzoening, democratie en mensenrechten;
48. wil erop toezien dat operationele programma's in het kader van de bestaande financiële instrumenten in de eerste plaats gericht zijn op vereenvoudiging, doeltreffendheid en de coördinatie van het EU-beleid;
49. stimuleert dat er prioriteiten worden gesteld binnen de EIDHR, waaronder begrepen het versterken van de rechtsorde, conflictbeheersing en -preventie, samenwerking met het maatschappelijk middenveld en de rol van nieuwe technologieën met betrekking tot de vrijheid van meningsuiting, democratische participatie en mensenrechten;
50. erkent de noodzaak om alle mensenrechten te eerbiedigen die in de Universele verklaring van de rechten van de mens, het Internationaal verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten en het EU-Handvest van de grondrechten zijn neergelegd, en erkent derhalve dat er een verband bestaat tussen culturele rechten, diversiteit en tekent bezwaar aan tegen het gebruik van culturele argumenten om schendingen van mensenrechten te rechtvaardigen;
51. stelt voor een cultuurparagraaf op te nemen in het Jaarverslag over mensenrechten en van cultuur een vast agendapunt te maken voor de werkzaamheden van interparlementaire delegaties;
52. dringt erop aan dat de ontwikkeling van culturele activiteiten geen argument mag zijn om het vrije verkeer van culturele actoren tussen de EU en derde landen te verhinderen;
53. pleit voor het aangaan van culturele betrekkingen met landen waarmee geen ander partnerschap wordt onderhouden, als eerste stap in de richting van verdere betrekkingen;
- *
- * *
54. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, en de regeringen en parlementen van de lidstaten.

Donderdag 12 mei 2011

Het potentieel van culturele en creatieve industrieën vrijmaken

P7_TA(2011)0240

Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over "Het potentieel van culturele en creatieve industrieën vrijmaken" (2010/2156(INI))

(2012/C 377 E/19)

Het Europees Parlement,

- gelet op artikel 167 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gezien het verdrag van de Organisatie van de Verenigde Naties voor onderwijs, wetenschap en cultuur (Unesco) van 20 oktober 2005 over de bescherming en bevordering van de diversiteit van cultuuroutings,
- gezien Besluit 2006/515/EG van de Raad van 18 mei 2006 inzake de sluiting van het Unesco-verdrag betreffende de bescherming en de bevordering van de diversiteit van cultuuroutings ⁽¹⁾,
- gezien Richtlijn 2010/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 10 maart 2010 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) ⁽²⁾,
- gezien Besluit nr. 1855/2006/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 tot vaststelling van het programma Cultuur (2007-2013) ⁽³⁾,
- gezien Besluit nr. 1718/2006/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 november 2006 betreffende de uitvoering van een programma ter ondersteuning van de Europese audiovisuele sector (MEDIA 2007) ⁽⁴⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de regio's van 3 januari 2008 inzake creatieve online-inhoud in de interne markt (COM(2007)0836),
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 5 mei 2010 over "Europeana – de volgende stappen" ⁽⁵⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 19 februari 2009 over sociale economie ⁽⁶⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 10 april 2008 over een Europese agenda voor cultuur in het licht van de mondialisering ⁽⁷⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 10 april 2008 over de culturele industrieën in Europa ⁽⁸⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 7 juni 2007 over de sociale status van kunstenaars ⁽⁹⁾,
- gezien de conclusies van de Raad van 12 mei 2009 over cultuur als katalysator voor creativiteit en innovatie ⁽¹⁰⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 3 maart 2010 getiteld "Europa 2020: Een strategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei" (COM(2010)2020),

⁽¹⁾ PB L 201 van 25.7.2006, blz. 15.

⁽²⁾ PB L 95 van 15.4.2010, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 372 van 27.12.2006, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 327 van 24.11.2006, blz. 12.

⁽⁵⁾ PB C 81 E van 15.3.2011, blz. 16.

⁽⁶⁾ PB C 76 E van 25.3.2010, blz. 16.

⁽⁷⁾ PB C 247 E van 15.10.2009, blz. 32.

⁽⁸⁾ PB C 247 E van 15.10.2009, blz. 25.

⁽⁹⁾ PB C 125 E van 22.5.2008, blz. 223.

⁽¹⁰⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/nl/09/st08/st08749-re01.nl09.pdf>.

Donderdag 12 mei 2011

- gezien de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's van 30 juni 2010 getiteld "Europa, toeristische topbestemming in de wereld – een nieuw beleidskader voor het toerisme in Europa" (COM(2010)0352),
 - gezien de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de regio's van 26 augustus 2010 getiteld "Een digitale agenda voor Europa" (COM(2010)0245/2),
 - gezien de mededeling van de Commissie van 19 oktober 2009 getiteld "Auteursrecht in de kennis-economie"(COM(2009)0532),
 - gezien het groenboek van de Commissie van 27 april 2010 getiteld "Het potentieel van culturele en creatieve industrieën vrijmaken" (COM(2010)0183),
 - gelet op artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie cultuur en onderwijs en de adviezen van de Commissie internationale handel, de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken, de Commissie industrie, onderzoek en energie, de Commissie regionale ontwikkeling en de Commissie juridische zaken (A7-0143/2011),
- A. overwegende dat de culturele en creatieve industrieën (CCI) worden gekenmerkt door een duaal karakter, met een economische kant, waarmee een bijdrage wordt geleverd aan economische ontwikkeling in de zin van werkgelegenheid, economische groei en het scheppen van welvaart, maar tevens een culturele kant, dankzij maatregelen gericht op de sociale en culturele integratie in de maatschappij, door middel van de bevordering van culturele waarden en identiteiten en door het opbouwen van een Europees cultureel erfgoed,
- B. overwegende dat dit duale karakter deze industrieën onderscheidt van andere sectoren; het is van essentieel belang hiermee rekening te houden bij de tenuitvoerlegging van specifieke beleidsmaatregelen,
- C. overwegende dat de EU dit specifieke kenmerk erkent en bevordert op het wereldtoneel, dat ze een beleid heeft aangenomen om in het kader van de WTO haar culturele samenwerkingsverbanden te beschermen en dat zij het Unesco-verdrag heeft geratificeerd,
- D. overwegende dat de Algemene Overeenkomst inzake handel in diensten (GATS) de mogelijkheid biedt om beleidsmaatregelen ten uitvoer te leggen ter bescherming van culturele diversiteit, iets waar de EU en haar lidstaten zich systematisch voor inzetten,
- E. overwegende dat de EU, overeenkomstig artikel 167, lid 4, van het VWEU, in haar intern en extern beleid rekening moet houden met de culturele aspecten, en dat zij in dat verband, in het kader van de huidige mondialisering, in het bijzonder moet waken over de bescherming en bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen,
- F. overwegende dat het Unesco-verdrag erkent dat de CCI een belangrijke rol spelen in het produceren, verspreiden en toegankelijk maken van de grote diversiteit aan culturele goederen en diensten en internationale samenwerking aanmoedigt,
- G. overwegende dat de lidstaten wordt verzocht steun te verlenen aan cultuur en creativiteit als essentiële factoren voor de bescherming en waardering van het cultureel en landschappelijk erfgoed, dat moet worden behouden en beschermd, teneinde processen van identiteitsvorming te bevorderen en het culturele niveau van de burgers te verhogen,
- H. overwegende dat de CCI in de EU een belangrijke rol vervullen bij de bevordering van de diversiteit van taal en cultuur, het pluralisme, de sociale en territoriale cohesie alsmede bij de democratisering van de toegang tot cultuur en de bevordering van de interculturele dialoog in de hele EU,
- I. overwegende dat de culturele diversiteit van Europa, in het bijzonder zijn erfgoed dat rijk is aan regionale talen en culturen, een onvervangbare grondstof is voor de CCI,

Donderdag 12 mei 2011

- J. overwegende dat er in het debat over het tot stand brengen van een interne markt in de creatieve-inhoudsector met name aandacht moet worden besteed aan bijzondere culturele en taalkenmerken,
- K. overwegende dat de CCI een proeftuin zijn voor artistieke en technische innovatie en innoverende bedrijfsmodellen, en dat zij een bredere verspreiding van werken en kunstenaars op Europees en internationaal niveau mogelijk maken,
- L. overwegende de erkenning van de CCI en hun zichtbaarheid, die wordt gewaarborgd door verscheidene initiatieven van het Europees Parlement en de Raad van Europa, zoals de Europa-prijs, de LUX-prijs en de "culturele routes",
- M. overwegende de rol die de CCI spelen bij het op peil houden van specifieke, waardevolle en unieke kundigheden en vaardigheden, die het resultaat zijn van een combinatie van moderne creativiteit en ouderwets vakmanschap; overwegende dat, met name in bepaalde sectoren, zoals de mode, de uur-werkindustrie en het juweliersvak, handwerk en vakkennis van arbeiders, ambachtslieden en creatieve personen aan de basis liggen van de reputatie en het wereldwijde succes van de Europese CCI,
- N. overwegende dat kunstenaars op dit moment geen Europese juridische status hebben die rekening houdt met de specifieke kenmerken van hun werk en carrière, in het bijzonder op het gebied van mobiliteit, arbeidsomstandigheden en sociale bescherming,
- O. erkent dat de CCI, die goed zijn voor 5 miljoen banen en 2,6 % van het bbp van de EU, een van de belangrijke motoren voor groei in de EU vormen, voor nieuwe banen zorgen, een sleutelpositie in wereldwijde waardeketens innemen en innovatie stimuleren, toegevoegde waarde verschaffen als factor voor sociale cohesie en een doeltreffend hulpmiddel vormen in de strijd tegen de huidige recessie,
- P. overwegende dat de CCI bijna alle andere economische sectoren beïnvloeden via innovaties, die van groot belang zijn voor het concurrentievermogen, met name op het gebied van informatie- en communicatietechnologie (ICT),
- Q. overwegende dat deze industrieën in het digitale tijdperk een van de motoren van de economie vormen, door op significante wijze bij te dragen tot innovatie en opkomst van nieuwe ICT, en de doelstellingen van de Europa 2020-strategie helpen verwezenlijken,
- R. overwegende dat de CCI welvaart en werkgelegenheid kunnen creëren op voorwaarde dat zij de middelen krijgen om de concurrentie aan te gaan met de culturele en creatieve industrieën van de landen buiten de EU in het kader van een Europese internationale mededingingsstrategie,
- S. overwegende dat sommige mensen die betrokken zijn bij de CCI zelfstandigen zijn,
- T. overwegende dat de CCI een groeimarkt zijn in de EU en een terrein zijn waarop de EU een wereldwijde marktleider kan worden,
- U. overwegende dat de ontwikkeling van de handel in culturele en creatieve goederen en diensten een belangrijke pijler is van cultuur, ontwikkeling en democratie,
- V. overwegende dat creativiteit afhankelijk is van de toegang tot bestaande creatieve kennis, werken en inhouden,
- W. overwegende dat culturele inhoud een essentiële rol speelt in de digitale economie; overwegende dat de digitale groei van Europa in de toekomst zal afhangen van een hoogwaardig en gevarieerd aanbod aan culturele inhoud,
- X. overwegende dat het digitale tijdperk voor deze sector nieuwe perspectieven opent door de ontwikkeling van nieuwe economische modellen die de consument toegang bieden tot een uitgebreid aanbod van goede kwaliteit,

Donderdag 12 mei 2011

- Y. overwegende dat de bedrijfstak "inhoud" zich een aanzienlijke inspanning getroost om een legaal aanbod aan culturele online-inhoud te ontwikkelen, en dat alle belanghebbenden hun krachten moeten bundelen om het bestaande legale aanbod aan online-inhoud beter bekend te maken,
- Z. overwegende dat kranten en tijdschriften bestanddelen zijn van de culturele industrieën en van een pluralistisch en divers Europese medialandschap,
- AA. overwegende dat het digitale tijdperk ook uitdagingen met zich meebrengt voor de duurzaamheid van traditionele sectoren van deze industrieën, waaronder de boekenuitgeverij, de boekenverkoop en de gedrukte media,
- AB. overwegende dat voor de ontplooiing van Europa's CCI een modern, toegankelijk en juridisch zeker stelsel voor de bescherming van intellectuele-eigendomsrechten vereist is,
- AC. overwegende dat de burger kunstzinnige en culturele vorming moet worden geboden, en dat er respect moet heersen voor het creatieve proces teneinde de creativiteit en de kennis van kunst en cultuur, het culturele erfgoed en de culturele diversiteit in de EU te ontwikkelen, en dat onderwijs zich niet mag beperken tot leren over digitale rechten maar ook dient in te gaan op digitale verplichtingen, om een beter begrip en respect voor door intellectuele-eigendomsrechten beschermde werken te stimuleren,
- AD. overwegende dat de technologische vorderingen in de ICT geenszins verandering brengen in de fundamentele noodzaak om intellectuele-eigendomsrechten te beschermen,
- AE. overwegende dat het bestaande wetgevingskader dat deze rechten beschermt, beter moet worden nageleefd en dat hervormingen moeten worden doorgevoerd onder meer inzake de vereenvoudiging van vergunningsprocedures in de cultuurindustrie, teneinde ten volle gebruik te maken van de nieuwe kansen die geboden worden en tegelijk te zorgen voor een evenwichtig systeem van bescherming van rechten, waarin rekening wordt gehouden met de belangen van ontwerpers en van consumenten,
- AF. overwegende dat een modern stelsel van EU-merken essentieel is voor het beschermen van de waarde van de investeringen die Europese ondernemingen doen in ontwerp, creatie en innovatie,
- AG. overwegende dat moet worden gezorgd voor strategische investeringen in de CCI, met name door toegang tot financiering die op hun kenmerken en behoeften is toegesneden, zodat zij de Europese economie ten volle van dynamiek kunnen voorzien,
- AH. overwegende dat de CCI een belangrijke rol vervullen in de ontwikkeling van plaatselijke en regionale centra van creativiteit, die de aantrekkelijkheid van regio's verhogen, de oprichting en ontwikkeling van ondernemingen en het creëren van banen die verankerd zijn in de lokale en regionale economische structuur mogelijk maken, die de toeristische aantrekkelijkheid, de vestiging van nieuwe ondernemingen en de uitstraling van deze regio's stimuleren, en die de culturele en artistieke sector bevorderen evenals de bescherming, de bevordering en de waardering van het Europese culturele erfgoed dankzij tal van instanties zoals lokale en regionale overheden,
- AI. overwegende dat het Europees nabuurschaps- en partnerschapsinstrument (ENPI) en het bijbehorende regionale actieplan (RIP) voor de periode 2011-2013 zijn goedgekeurd en gefinancierd,
- AJ. overwegende dat de rol van de Europese Alliantie voor creatieve industrieën (ECIA) moet worden versterkt,

De drijvende kracht van de culturele en creatieve industrieën in de Europese Unie

1. onderstreept dat het nodig is de CCI alsmede de impact van hun activiteiten op de Europese economie te analyseren, en wel door middel van een vaststelling, definitie en beschrijving per type activiteit, teneinde de aandacht te vestigen op de verschillende specifieke eigenschappen, een beter begrip te krijgen van de doelstellingen en problemen en efficiëntere maatregelen ten uitvoer te leggen;
2. vraagt de Commissie door te gaan met haar streven naar een betere omschrijving van de CCI ten behoeve van een diepgaande analyse van hun effect op de langetermijngroei en het internationale concurrentievermogen, en de waardering van de kenmerkende eigenschappen van deze sector te stimuleren;

Donderdag 12 mei 2011

3. verzoekt de lidstaten zich sterk te maken voor de bescherming en de ondersteuning van hun eigen cultureel erfgoed, door te erkennen dat de voorwaarde voor de ontwikkeling van de CCI een duale economie is, waarin zowel publieke als private investeringen een rol spelen;
4. is van mening dat de CCI een centrale plaats moeten krijgen op een nieuwe Europese politieke agenda die aansluit op de economische behoeften van de sector en met het oog op digitale veranderingen en dat het toekomstige Cultuurprogramma rekening moet houden met de behoeften van de culturele en creatieve sector in het digitale tijdperk door middel van een meer pragmatische en omvattende benadering;
5. erkent de grote synergetische kracht van de CCI als bron van economische en maatschappelijke innovatie in vele andere sectoren van de economie;
6. verzoekt de Commissie te blijven streven naar ondersteuning, bevordering en vergemakkelijking van de ontwikkeling van het kader voor cultuur en creativiteit door een beter uitgewerkt systeem voor samenwerking tussen de lidstaten en de EU-instellingen te bevorderen dat steunt op het delen van ervaringen met best practices; beveelt aan dat de Commissie, overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel, de lokale en regionale autoriteiten betreft bij de follow-up van het groenboek;
7. verzoekt de Commissie, gezien het steeds grotere belang van de CCI en het streven om deze sector, die van strategisch belang is voor de verwezenlijking van de doelstellingen van de Europa 2020-strategie, te versterken, een witboek op te stellen;

Onderwijs, opleiding en bewustmaking

8. moedigt de lidstaten en de Commissie ertoe aan om kunstzinnige en culturele vorming (met bijzondere nadruk op creativiteit) op elke leeftijd, van het basisonderwijs tot het hoger en/of beroepsonderwijs, te bevorderen en de ondernemingsvaardigheden van creatieve mensen te ontwikkelen, ook in het kader van een leven lang leren, in het bijzonder om mensen bewust te maken van creativiteit en hen te leren goed om te gaan met ICT en respect te hebben voor intellectuele eigendom;
9. wijst op de voordelen van een onderwijsstelsel dat theoretische kennis van de geschiedenis van de beschaving en van de techniek combineert met toegepaste artistieke vorming en beheer van het cultuurgood, in de bedrijven, de ateliers, enz. met als doel zowel de theoretische als de praktische kwalificaties te verbeteren;
10. benadrukt het belang van opleidingsprogramma's die gericht zijn op beroepsonderwijs, de uitwerking van ideeën en het vertellen van verhalen, e-vaardigheden, vaardigheden op het vlak van technologie, ondernemerschap en marketing, met inbegrip van het gebruik van sociale netwerken, en vakmanschap;
11. vraagt aandacht voor het feit dat nauwe samenwerking en dialoog tussen de CCI, universiteiten, onderzoekscentra en kunstscholen en -instellingen mogelijkheden bieden voor wat gezamenlijke opleidingsprogramma's en een leven lang leren betreft;
12. verzoekt de Commissie en de lidstaten om beroepsdiploma's van creatieve en culturele opleidingen zo snel mogelijk in heel Europa te erkennen, de mobiliteit van studenten en docenten te bevorderen en meer stages aan te bieden voor kunstenaars en creatieve mensen die werken en leren combineren;
13. verzoekt de Commissie een beroep te doen op de lidstaten om het kader voor wederzijdse erkenning van beroepskwalificaties en opleidingen aan te vullen, met name wat betreft de nieuwe vaardigheden waaraan de CCI behoefte hebben;
14. verzoekt de Commissie gezamenlijk onderzoek en partnerschapsprogramma's van de CCI en de sector onderwijs en beroepsopleiding alsook de sector een leven lang leren te bevorderen om de burgers creatieve en interculturele vaardigheden bij te brengen, de toepassing van nieuwe creatieve technieken en instrumenten in het onderwijs en de beroepsopleiding in de hand te werken, een leven lang leren te bevorderen, met name via het Europees Sociaal Fonds, aangezien er op dit gebied allerlei technologische veranderingen plaatsvinden, en omgekeerd via onderzoek en onderwijs de CCI te vernieuwen;

Donderdag 12 mei 2011

15. verzoekt de lidstaten de beschikbaarheid te bevorderen van specifieke opleidingen op het gebied van management, business en ondernemerschap voor professionals uit de CCI, teneinde hun de vaardigheden op het vlak van communicatie en ondernemerschap te leren die vereist zijn in een steeds veranderende sociaal-economische omgeving; benadrukt de positieve opleidings- en leiderschapservaring die op audiovisueel gebied is opgedaan door het programma Media en hoopt dat er ook voor het programma Cultuur soortgelijke instrumenten komen;
16. stelt voor nieuwe proefprojecten te ontwikkelen in het kader van het programma Erasmus en Erasmus voor ondernemers, teneinde voor meer samenwerking te zorgen tussen universiteiten en bedrijven uit de creatieve en culturele sector;
17. onderstreept de noodzaak om technieken en vakkennis over te dragen en meer aandacht te schenken aan het leerlingwezen, en daarnaast programma's voor beroepsopleiding in de culturele en creatieve sector in te voeren door beter gebruik te maken van bestaande (les-)programma's, pluridisciplinair onderwijs te bieden en de nadruk te leggen op samenwerking en partnerschap tussen onderwijsinstellingen, studenten, vaklieden in de culturele en creatieve sector, kleine en grote bedrijven, zowel in de private als de publieke sector, ambachtslieden en financiële instellingen;
18. erkent dat de CCI een belangrijke functie vervullen bij het stimuleren van de ontwikkeling van inhoud met een Europees karakter om aldus bij te dragen aan de culturele convergentie van de lidstaten en de toenadering tussen de volkeren van de verschillende lidstaten;
19. onderstreept dat leren en interculturele vaardigheden burgers helpen andere culturen te begrijpen en bovendien bijdragen aan sociale integratie;

Arbeidsomstandigheden en ondernemerschap

20. erkent de uitwerking, het concurrentievermogen en het toekomstige potentieel van de CCI als belangrijke motor voor duurzame groei in Europa die een doorslaggevende rol kan spelen in het economische herstel van de EU;
21. verzoekt de Commissie de CCI als een krachtig deel van de Europese economie te erkennen, met name met het oog op het potentieel ervan bij te dragen aan het concurrentievermogen van andere economische sectoren;
22. onderstreept dat grondig moet worden nagedacht over de arbeidsomstandigheden en de economische, sociale, juridische en fiscale aspecten in deze sector, met bijzondere aandacht voor ondernemerschap in de CCI en voor arbeidsomstandigheden;
23. dringt er in dat verband op aan dat we de beloningsdiscriminatie moeten bestrijden en dat de banen beter afgestemd moeten zijn op het scholingsniveau;
24. verzoekt de Commissie daarom de effecten van de activiteiten van de CCI voor de Europese economie te analyseren en een overzicht te publiceren van de prestaties van de verschillende onderdelen van de sector op het gebied van werkgelegenheid en het scheppen van bedrijfswelvaart;
25. onderstreept het belang om op lokaal, regionaal, nationaal en Europees niveau een sterk gevoel van cultureel en creatief ondernemerschap te ontwikkelen;
26. onderstreept de noodzaak om optimale omstandigheden te creëren voor jonge mensen met een diploma alsmede in deze sector werkzame vaklieden en hun kansen om ondernemers te worden te stimuleren, en hen te scholen wat betreft de specifieke kenmerken van de culturele en creatieve sector op economisch, fiscaal, financieel en technologisch gebied, alsmede op het terrein van communicatie en marketing, intellectuele-eigendomsrechten en kennisoverdracht tussen de generaties;
27. verzoekt de Commissie een meertalig platform in het leven te roepen waar op Europees niveau een netwerk tot stand kan worden gebracht van alle vaklieden in de culturele en creatieve sector waar zij hun ervaring en vakkennis kunnen delen, kunnen samenwerken in het kader van gezamenlijke projecten of grensoverschrijdende of transnationale proefprojecten en waar alle informatie beschikbaar wordt gesteld over de geldende wetgeving (bijvoorbeeld copyrightkwesties en sociale rechten) alsmede over de financieringsmogelijkheden;

Donderdag 12 mei 2011

28. verzoekt de Commissie en de lidstaten opnieuw non-profitorganisaties en vertegenwoordigers van de sociale economie – zoals omschreven in de resolutie van het Parlement van 19 februari 2009 over de sociale economie – in de categorie CCI op te nemen, aangezien zij actief zijn in sectoren die belangrijk zijn voor de CCI, teneinde fiscale voordelen, gemakkelijke toegang tot krediet en arbeidsbescherming mogelijk te maken;

29. verzoekt de Commissie de werking van culturele diensten, non-profitorganisaties en privé-initiatieven, die een rol spelen in de ontwikkeling van een solidaire creatieve economie, te respecteren en te erkennen; verzoekt de Commissie en de lidstaten best practices die beogen de toegang van jongeren, ongeacht hun status (student, leerling, stagiair, werkzoekende enz.), en de meest kwetsbare bevolkingsgroepen tot cultuur en creatieve inhoud te vergemakkelijken, zoals verlaagde tarieven, cultuurcheques of gratis toegang tot culturele activiteiten, aan te moedigen en een permanent karakter te geven;

Statuut van kunstenaars

30. stelt nogmaals dat het van wezenlijk belang is een Europese beroepsstatus voor kunstenaars in het leven te roepen, zodat kunstenaars kunnen profiteren van bevredigende arbeidsvoorwaarden en van passende maatregelen op het gebied van belastingen, recht op arbeid, sociale bescherming en auteursrechten, teneinde hun mobiliteit binnen de EU te verbeteren;

31. verzoekt de lidstaten die dit nog niet hebben gedaan de aanbeveling van de Unesco op te volgen en de beroepsstatus van kunstenaars te erkennen;

Kunstberoepen

32. herinnert eraan dat kunstberoepen een van de pijlers van ons cultureel erfgoed en onze economie vormen, en dat hun voortbestaan daarom moet worden gegarandeerd door passende mechanismen voor de overdracht van kennis en vaardigheden, zoals wordt benadrukt in de resolutie van het Parlement van 10 april 2008 over de culturele industrieën in Europa;

33. herhaalt het streven om het voortbestaan van het specifieke karakter van bepaalde beroepen en de overdracht van kennis te waarborgen, met name in de culturele, creatieve en ambachtelijke sector, en tevens te zorgen voor mechanismen voor kennisoverdracht; stelt voor om op lokaal, regionaal en territoriaal niveau de oprichting van workshops voor kennisoverdracht te stimuleren, in het bijzonder gericht op de sector van creatieve ambachten;

34. herinnert eraan dat het economische model van de CCI, en van de luxesector die daarvoor representatief is, berust op innovatie, niet aflatende creativiteit, consumentenvertrouwen en investeringen in banen voor hoogopgeleiden die een unieke knowhow inhouden; verzoekt de Commissie de duurzaamheid van dit economische model te bevorderen in haar voorstellen die gevolgen hebben voor de CCI door een regelgevend kader te ontwikkelen dat is aangepast aan zijn specifieke kenmerken, in het bijzonder op het gebied van de naleving van de intellectuele-eigendomsrechten;

35. onderstreept het risico van een tekort aan arbeidskrachten in bepaalde hooggekwalificeerde of zeer specifieke beroepen die bijdragen aan het bestaan van CCI in de EU en verzoekt de Commissie en de lidstaten om, gezamenlijk met de bedrijven, de benodigde maatregelen te nemen, teneinde die uitzonderlijke vaardigheden te behouden en de vorming van een nieuwe generatie ambachtslieden en specialisten in deze beroepen te bevorderen;

Betere verspreiding van werken in het digitale tijdperk

36. moedigt de lidstaten aan de verspreiding en het verkeer van werken binnen de EU te bevorderen;

37. erkent dat niet alleen innovatie op het gebied van de technologische productie moet worden aangemoedigd, maar tevens innovatie in de beheersprocessen en de uitwerking, distributie en verhandeling van de eigenlijke projecten;

38. verzoekt de Commissie zich te buigen over de mogelijkheid om specifieke maatregelen en instrumenten te ontwikkelen voor de ondersteuning en ontwikkeling van de Europese CCI, met name kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's), ter verbetering van de ontwikkeling, productie, promotie en verspreiding van culturele goederen en diensten;

Donderdag 12 mei 2011

39. benadrukt dat de online exploitatie van werken een echte kans kan zijn om de verspreiding en de omloop van Europese werken, in het bijzonder van audiovisuele werken, te verbeteren op voorwaarde dat het wettelijk aanbod zich kan ontwikkelen in een gezond mededingingskader, dat het illegaal ter beschikking stellen van beschermde werken efficiënt wordt bestreden en dat er nieuwe modellen worden ontwikkeld om de scheppers van de werken te belonen zodat ze financieel deel hebben aan het succes van hun werken;

40. verzoekt de Commissie te waken over de strikte toepassing van artikel 13 van de richtlijn betreffende audiovisuele mediadiensten ⁽¹⁾, waarin wordt bepaald dat de lidstaten erover dienen te waken dat de audiovisuele mediadiensten op verzoek de productie van Europese werken evenals de toegang tot die werken bevordert en dat zij uiterlijk in 2012 verslag uitbrengen over de tenuitvoerlegging van deze bepaling;

41. onderstreept dat een betere verspreiding en omloop van Europese werken en repertoires alleen mogelijk zijn als er initiatieven worden genomen om het vertalen, nasynchroniseren, onder- en boventitelen en digitaliseren van Europese werken te verbeteren en te bevorderen en als er in het kader van de nieuwe generatie van het programma Media en het programma Cultuur voor de periode 2014-2020 specifieke maatregelen worden genomen;

42. verzoekt de Commissie de groei van de CCI, met name online, te stimuleren door de desbetreffende stappen te ondernemen om ervoor te zorgen dat alle belanghebbenden gezamenlijk de verantwoordelijkheid dragen voor het in gelijke mate beschermen van producten en diensten in de digitale omgeving ten einde het vertrouwen van consumenten online te vergroten;

43. verzoekt de Commissie een juridisch kader vast te stellen om een hoog niveau van vertrouwen te waarborgen in de digitale ruimte, zowel de commerciële als de non-profit, zodat de CCI enerzijds en de consumenten anderzijds de digitale distributienetwerken ten volle kunnen benutten zonder vrees voor misleidende of oneerlijke praktijken die hen ervan zouden doen afzien;

44. dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan om speciaal aandacht te schenken aan de rol van bibliotheken bij de verspreiding van cultuurofgoed en als gespreksforum. meent dat bibliotheken samen met de onderwijs- en cultuursector verantwoordelijkheid en financiële middelen moeten krijgen voor de digitalisering; wijst erop dat dit proces urgent is omdat de middelen van de Europese bibliotheken om op een bevredigende manier om te schakelen naar digitale media nu al beperkt zijn;

45. onderstreept met name dat het van belang is de Europese digitale bibliotheek uit te breiden en te ontwikkelen tot een brandpunt van het culturele erfgoed, het gezamenlijke geheugen en de creativiteit van Europa en tot een beginpunt voor activiteiten op het gebied van onderwijs, cultuur, innovatie en ondernemerschap; wijst erop dat artistieke uitwisselingen een van de pijlers van ons cultureel erfgoed en onze economie vormen, en dat hun voortbestaan daarom moet worden gegarandeerd aan de hand van passende mechanismen voor de overdracht van kennis en vaardigheden;

46. onderstreept de noodzaak voldoende aandacht te besteden aan de uitdagingen waarvoor traditionele sectoren van de CCI, zoals de boekenuitgeverij, de boekenverkoop en de gedrukte media, zich gesteld zien;

47. verzoekt de Commissie, gezien de steeds verdere verschuiving van de uitgeefsector richting het produceren en distribueren van digitale inhoud, initiatieven te ontplooien om digitale geletterdheid te bevorderen en te vergroten; benadrukt dat uitgevers nauw betrokken moeten worden bij initiatieven met het oog op digitale mediageletterdheid;

Naar een interne markt voor culturele en creatieve inhoud

48. dringt er bij de lidstaten en de Commissie op aan een Europese digitale interne markt en mechanismen voor technische en financiële steun aan de CCI in te voeren voor de digitalisering van het culturele erfgoed, alsmede gemeenschappelijke Europese normen en standaarden;

49. benadrukt het belang van de prompte uitvoering en het welslagen van het initiatief voor de digitale agenda opdat de CCI ten volle kunnen genieten van de mogelijkheden die verreichende hogesnelheidsbreedband en nieuwe draadloze technologieën bieden en zich hieraan met succes kunnen aanpassen;

⁽¹⁾ PB L 95 van 15.4.2010, blz. 1.

Donderdag 12 mei 2011

50. verzoekt de lidstaten en de Commissie de nodige maatregelen te treffen om een Europese interne onlinemarkt voor culturele en creatieve inhoud tot stand te brengen die de Europese burger toegang biedt tot deze inhoud en bescherming en correcte honorering van de rechthebbenden waarborgt, en voorziet in consolidering van alle financieringsmogelijkheden voor creatieve activiteiten;

51. verzoekt de Commissie nieuwe vernieuwende economische modellen te ondersteunen in de culturele en creatieve sector, die aansluiten bij de effecten van de globalisering en de uitdagingen van het digitale tijdperk, met name wat de bedrijfstak "inhoud" betreft;

52. wijst op het belang van interoperabiliteit en normen voor het creëren van gelijke toegangsvoorwaarden tot nieuwe platforms en apparatuur; verzoekt de Commissie interoperabiliteit tussen platforms te bevorderen, normen te ontwikkelen om een markt te verwezenlijken die innovatie in de hand werkt en geen systemen te gebruiken die de toegang tot een gediversifieerde inhoud zouden kunnen beperken;

53. vraagt de Commissie het gebruik, de verspreiding en de ontwikkeling te bevorderen van open-sourcesoftware en open standaards, die mogelijkheden voor innovatie, creativiteit, kennisverspreiding en het scheppen van banen inhouden;

54. merkt op dat de versnippering van de markt in de culturele en creatieve sectoren gedeeltelijk het gevolg is van de culturele diversiteit en taalvoorkeuren van de consumenten;

55. herinnert eraan dat het belangrijk is om na te gaan hoe de regelgeving, met name op het gebied van mededinging, kan worden toegesneden op de specifieke kenmerken van de culturele sector, zodat de culturele diversiteit en de toegang van de consument tot inhoud gewaarborgd worden;

56. wijst erop dat de elektronische handel en het internet een razendsnelle ontwikkeling doormaken waarbij "technologiegeneraties" elkaar in steeds sneller tempo opvolgen; is daarom van mening dat geprobeerd moet worden de EU-regelgeving te doen aansluiten op de actuele maatschappelijke en handelsuitdagingen, en te voorkomen dat ze vanwege haar chronische ontwikkelingsachterstand zinloos is, waarmee ze een belemmering zou worden voor de volledige benutting van het potentieel van de CCI van de EU-lidstaten;

57. benadrukt dat we ons moeten afvragen wat de optimale voorwaarden zijn voor de ontwikkeling van deze interne markt, met name waar het gaat om fiscale aspecten, bijvoorbeeld met betrekking tot de bronbelasting op de inkomsten uit auteursrechten en de invoering van een lager btw-tarief voor op een fysieke drager of online verspreide culturele goederen en diensten, teneinde de ontwikkeling hiervan te bevorderen;

58. benadrukt dat btw-regels en het gebrek aan toegankelijke betalingsmethodes voor onlineverkoop ook een obstakel vormen voor de goede werking van de interne markt en dringend moeten worden aangepakt;

59. verzoekt de Commissie derhalve zo snel mogelijk concrete wetgevingsvoorstellen te doen inzake de manier om deze problemen aan te pakken teneinde de bestaande obstakels voor de ontwikkeling van de interne markt, met name in de onlineomgeving, op te heffen, met respect voor de vraag van de consument en de culturele diversiteit;

60. verzoekt de Commissie, onder verwijzing naar het vlaggenschipinitiatief "Digitale Agenda", te overwegen of de aanpassing van de digitale uitgeverij aan de uitdagingen op het vlak van concurrentie te steunen, door voorwaarden te scheppen die de interoperabiliteit van systemen, de overdraagbaarheid van het ene apparaat op het andere en eerlijke concurrentie bevorderen;

Intellectuele-eigendomsrechten

61. benadrukt dat intellectuele-eigendomsrechten een fundamentele troef zijn voor creatieve bedrijven en een stimulans voor individuele creativiteit en voor het investeren in creëren; dringt bijgevolg aan op regelingen die de CCI helpen om zich aan te passen aan de digitale evolutie, via nieuwe onlinediensten op basis van nieuwe vormen van rechtenbeheer die de auteursrechten bevorderen; dringt voorts aan op een evenwichtig regelgevingskader dat de bescherming en handhaving van intellectuele-eigendomsrechten regelt;

Donderdag 12 mei 2011

62. wijst op de noodzaak van een efficiënte handhaving van intellectuele-eigendomsrechten zowel in de offline- als in de onlineomgeving, en benadrukt in dit verband dat alle maatregelen zorgvuldig geëvalueerd moeten worden om te verzekeren dat ze doeltreffend zijn, evenredig en in overeenstemming met het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie;
63. verzoekt de Commissie het auteursrecht aan het digitale tijdperk aan te passen om de CCI in staat te stellen de voordelen te genieten die ontstaan door de convergentie van digitale technologie en media en na te denken over specifieke manieren om het gebruik van creatieve inhoud en gearchiveerd materiaal mogelijk te maken en gemakkelijke "één loket"-systemen op te zetten voor het vereffenen van rechten;
64. benadrukt in dat verband dat de auteursrechtenmaatschappijen een essentiële rol spelen in de ontwikkeling van de Europese creativiteit en de digitale economie; verzoekt de Commissie in het kader van het in ontwikkeling zijnde voorstel voor een richtlijn inzake collectief rechtenbeheer een juridisch kader in te stellen dat gunstig is voor de activiteiten van de auteursrechtenmaatschappijen en voor het opnieuw bundelen van registers van auteursrechten;
65. verzoekt de Commissie de levensvatbaarheid mogelijk te maken van een pan-Europees licentiesysteem dat voortbouwt op de bestaande grensoverschrijdende individuele en collectieve licentiemodellen voor rechten en dat de introductie mogelijk maakt van diensten met een brede keuze aan inhoud, waardoor de legale toegang tot online culturele inhoud toeneemt;
66. verzoekt de Commissie en de lidstaten steun te verlenen aan de uitwisseling van best practices inzake efficiënte methodes om het publiek bewust te maken van de gevolgen van schendingen van intellectuele-eigendomsrechten;
67. dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan om in samenwerking met de stakeholders een campagne te organiseren om op Europees, nationaal en lokaal niveau met name jonge Europese consumenten beter bewust te maken van de noodzaak intellectuele-eigendomsrechten te respecteren;
68. verzoekt de Commissie en de lidstaten om de strijd aan te binden tegen de oneerlijke handelspraktijken en tegen schendingen van de intellectuele-eigendomsrechten waarvan de CCI het slachtoffer zijn, zowel in de reële als in de digitale economie;
69. benadrukt de noodzaak om eindelijk iets te doen aan het tekort aan boeken voor visueel gehandicapten en slechtzienden; herinnert de Commissie en de lidstaten aan hun verplichtingen in het kader van het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap om alle nodige maatregelen te nemen om te verzekeren dat mensen met een handicap toegang hebben tot cultuuruitingen in een toegankelijk formaat, en om te waarborgen dat wetgeving ter bescherming van intellectuele-eigendomsrechten geen onredelijke of discriminatoire belemmering vormt voor de toegang van mensen met een handicap tot cultuuruitingen;
70. verzoekt de Commissie binnen de Wereldorganisatie voor intellectuele eigendom (WIPO) actief en positief te ijveren voor een bindende rechtsnorm gebaseerd op het voorstel voor een verdrag dat is opgesteld door de Wereld Blinden Unie en in 2009 bij de WIPO is ingediend;
71. benadrukt dat de kwestie van "verweesde" werken moet worden opgelost; is verheugd over het aangekondigde voornemen van de Commissie om voorstellen op dit gebied in te dienen; merkt op dat het probleem van de verweesde werken en het "zwarte gat van de 20e eeuw" niet beperkt blijft tot gedrukte werken zoals boeken en tijdschriften, maar betrekking heeft op alle soorten werken, onder meer foto's, muziek en audiovisuele werken;
72. vraagt de Commissie dat zij stimulansen geeft voor de financiële ondersteuning van initiatieven uit de privésector om algemeen toegankelijke rechten en repertoiregegevensbanken inzake muzikaal, audiovisueel en ander repertoire te creëren; dergelijke gegevensbanken zouden de transparantie vergroten en de procedures voor rechtenvereffening stroomlijnen;
73. verzoekt de Commissie de instelling van billijke, onpartijdige en doelmatige alternatieve geschillenbeslechting voor alle betrokkenen aan te moedigen;
74. is van mening dat de Commissie rekening moet houden met de specifieke problemen van kmo's wanneer het gaat over de handhaving van hun intellectuele-eigendomsrechten overeenkomstig het beginsel "Eerst aan de kleintjes denken", dat is vastgelegd in de Small Business Act, onder meer door voor kmo's het non-discriminatiebeginsel toe te passen;

Donderdag 12 mei 2011

75. is ingenomen met de herziening van het stelsel van EU-merken door de Commissie en spoort haar aan de nodige stappen te ondernemen zodat handelsmerken in de online- en de offlineomgeving hetzelfde niveau van bescherming kunnen genieten;

Financiering van de culturele en creatieve industrieën

76. herinnert eraan dat alle beleidsmaatregelen en andere stappen ter ondersteuning en financiering van de CCI rekening moeten houden met de specifieke kenmerken van elke tak in deze sector;

77. verzoekt de Commissie de CCI de volle kmo-status toe te kennen en hen informatie te verschaffen over alle mogelijkheden voor toegang tot kredieten, hulp bij het opstarten van een bedrijf, vormen van arbeidsrechtelijke bescherming die passen bij de verschillende kenmerken van elke sector, met bijzondere verwijzing naar kleine kapitalisatie, de waardering van een merk als "asset", de risicovolle beginfase, de enorme impact van IT, tijdelijke werkloosheid en de noodzaak van gecentraliseerde diensten;

78. verzoekt alle betrokkenen te overwegen om op zowel Europees als nationaal vlak nieuwe en innoverende financiële instrumenten, zoals bankgarantiesystemen, terug te betalen voorschotten, risicokapitaalfondsen en stimulansen voor het opzetten van lokale partnerschappen, in te voeren die rekening houden met de specifieke behoeften van deze sector en met name met het feit dat het kapitaal van beroepsbeoefenaren in de creatieve sector vaak alleen in immateriële waarden vervat is;

79. pleit voor het inzetten van bestaande Europese fondsen en programma's (bijvoorbeeld de microfinancieringsfaciliteit) voor de verdere ontwikkeling van kleine en micro-ondernemingen in de culturele en de creatieve sector, teneinde de steun aan de sector te optimaliseren door de toegang tot informatie over financieringsmogelijkheden te vergemakkelijken, consultancydiensten te verlenen en door de aanvraagprocedure te vereenvoudigen;

80. stelt voor kortlopende microfinanciering in te voeren voor experimenten met en ontwikkeling van innoverende culturele en creatieve projecten;

81. adviseert de Commissie de relevantie van de structuurfondsen en bestaande en toekomstige programma's op het gebied van cultuur, audiovisuele media, jeugd en onderwijs op het aspect van hun potentieel voor het bevorderen van de creatieve sectoren te beoordelen en daaruit conclusies voor een verbeterd stimuleringsbeleid af te leiden en deze ten uitvoer te leggen;

82. erkent voorts de doeltreffendheid van EU-programma's zoals het programma voor innovatie en concurrentievermogen voor het creëren van kansen voor kmo's om toegang te krijgen tot financiering, en stelt voor dat de Commissie onderzoekt wat de mogelijkheden zijn om gelijkaardige specifieke programma's voor de CCI te ontwerpen;

83. verzoekt de Commissie te overwegen om een specifiek financieringsinstrument in te stellen in het kader van het vlaggenschipinitiatief "Digitale Agenda", ter ondersteuning van Europese bioscopen bij hun overgang naar digitale cinema, om ervoor te zorgen dat alle EU-burgers toegang hebben tot films die verschillende Europese identiteiten laten zien en om de hele Europese cinematografische sector meer concurrentiekracht te geven;

84. wijst op de betekenis van het mecenaat en publiek-private samenwerking bij de financiering en ondersteuning van culturele en creatieve activiteiten, en dringt aan op betere toegang tot kredieten voor deze sector en bestudering van alternatieve methoden om het mecenaat door bedrijven aan te moedigen, zoals belastingaftrek of andere fiscale stimuleringsmaatregelen;

85. onderstreept dat het van belang is professionals uit de bankwereld op te leiden die in staat zijn advies te geven over de financiering van culturele en creatieve projecten, teneinde de toegang tot kredieten van financiële instellingen te verbeteren;

86. herhaalt dat het belangrijk is om consultatie- en adviesdiensten te ontwikkelen op het gebied van financiering en bedrijfseconomie zodat de vaklieden in de culturele en creatieve sector, en in het bijzonder (zeer) kleine en middelgrote ondernemingen, de instrumenten beheersen die noodzakelijk zijn om een bedrijf goed te besturen teneinde de schepping, de productie, de bevordering en de distributie van culturele goederen en diensten te verbeteren;

Donderdag 12 mei 2011

87. benadrukt dat het van het grootste belang is om vaklieden op te leiden die in staat zijn om de economische en financiële haalbaarheid van de culturele en creatieve projecten te waarborgen teneinde de toegang tot financiering door financiële instellingen en banken, die doorgaans weinig vertrouwd zijn met de kenmerken van deze sector, te verbeteren;
88. verzoekt de Commissie om kmo's die in de CCI werkzaam zijn, in het kader van de digitale agenda bij te staan in hun zoektocht naar concurrentiële en gebruiksvriendelijke innovatieve online bedrijfsmodellen die gebaseerd zijn op cofinanciering en risicospreiding tussen de CCI en tussenpersonen;
89. roept de Commissie en de lidstaten er daarom toe op om ervoor te zorgen dat openbare aanbestedingsprocedures geen onnodige kosten en bureaucratische rompslomp veroorzaken voor kmo's;
90. verzoekt de Commissie, met het oog op de inwerkingtreding van het 8e kaderprogramma voor onderzoek in december 2011, een financieringsfaciliteit in het leven te roepen voor de tenuitvoerlegging van projecten en ondernemingsactiviteiten van jongeren onder de 35 in de CCI;
91. verzoekt om in het programma ENPI, RIP 2011-2013 een prioritaire financieringsfaciliteit in te stellen voor CCI, met bijzondere verwijzing naar de audiovisuele industrie en de productie en distributie van audiovisuele werken in de Euromediterrane regio;
92. stelt voor gebruik te maken van het ECIA-kader om een platform te creëren dat toegang biedt tot informatie en advies over investeringsbereidheid, langetermijnbedrijfsstrategieën, toegang tot leningen, garantiefondsen en grensoverschrijdende particuliere investeringen, en vraagt dat de mogelijkheid van de oprichting van een bank voor de creatieve industrieën wordt onderzocht;
93. moedigt de lidstaten evenals de lokale en regionale besturen aan om voorwaarden te creëren die ontmoetingen tussen de CCI en eventuele financiers bevorderen en nodigt hen uit om financiële organisaties bewust te maken van de specifieke kenmerken van de culturele en creatieve sector teneinde hen aan te sporen daarin te investeren, vooral in de (zeer) kleine en middelgrote ondernemingen, op basis van culturele projecten met een groot economisch potentieel;
94. moedigt lokale, territoriale en regionale instellingen aan financiële instellingen bewust te maken van de specifieke kenmerken van CCI, teneinde ze te stimuleren in deze industrieën te investeren, met name in kmo's;

Lokale en regionale samenwerking

95. onderstreept dat de CCI vaak de omschakeling van krimpende lokale economieën in de hand werken, nieuwe economische activiteiten tot stand helpen komen, nieuwe en duurzame banen helpen scheppen en de Europese regio's en steden weer aantrekkelijk helpen maken, met het oog op sociale en territoriale cohesie;
96. wijst erop dat cultuur een belangrijke rol moet spelen voor wat betreft de duurzame ontwikkeling van grensoverschrijdende gebieden, en is van mening dat infrastructuur en faciliteiten voor de CCI kunnen bijdragen tot de totstandbrenging van territoriale cohesie; is van mening dat bevordering van cultuur en creativiteit onlosmakelijk deel uitmaakt van territoriale samenwerking die moet worden geïntensiveerd;
97. roept alle betrokken instanties op lokaal niveau ertoe op gebruik te maken van de territoriale samenwerkingsprogramma's om de overdracht en het gebruik van best practices voor de ontwikkeling van de CCI te bevorderen;
98. adviseert zowel het wetenschappelijk onderzoek naar de onderlinge afhankelijkheden tussen cultureel aanbod en de vestiging van ondernemingen uit de CCI te intensiveren en de betekenis van cultuur als locatiefactor in de hele EU te onderzoeken, als het wetenschappelijk onderzoek naar de effecten van de vestiging van ondernemingen uit de CCI op locaties te ondersteunen;
99. verzoekt de Commissie en de lidstaten de kennis die beschikbaar is over aanpak, behoeften en positieve ervaringen op het gebied van grensoverschrijdende en territoriale culturele en creatieve samenwerking in kaart te brengen en specifieke specialistische kennis te verzamelen omtrent cultuur, creativiteit en grensoverschrijdende gebieden (met name op matig verkende gebieden zoals het verband tussen cultuur, creativiteit en economie) en grensoverschrijdende strategieën te formuleren voor de omgang met cultureel erfgoed en bestanden;

Donderdag 12 mei 2011

100. verzoekt de plaatselijke en regionale autoriteiten te voorzien in ontmoetingsplaatsen waar vaklieden in deze sector – door uitwisseling van vakkennis, door te experimenteren, door hun vaardigheden te verbeteren en door scholing op het gebied van innoverende technologie, zoals de digitale technologie – en het publiek de CCI beter leren kennen dankzij opleidingen, debatten en andere kunstzinnige en culturele evenementen, en om centra voor creativiteit en starterscentra voor bedrijven te ontwikkelen teneinde jonge vaklieden en creatieve ondernemingen de mogelijkheid te bieden te netwerken, innovatie te bevorderen en de zichtbaarheid van de sector te verbeteren;

101. nodigt de lokale, regionale en territoriale besturen uit om netwerken te vormen teneinde goede praktijken uit te wisselen en grensoverschrijdende en transnationale projecten op touw te zetten;

102. onderstreept dat de lokale en regionale autoriteiten in belangrijke mate kunnen bijdragen aan een grotere verspreiding en een groter verkeer van Europese cultuurgooederen via de organisatie, ondersteuning en promotie van evenementen met relevante inhoud;

103. wijst erop dat de infrastructuur en faciliteiten voor cultuur en creatie een belangrijke rol spelen bij de ontwikkeling van de fysieke leefomgeving van steden doordat zij zorgen voor een aantrekkelijk investeringsklimaat en, in het bijzonder, voor de rehabilitatie en de wederopleving van oude industriewijken, en dat cultureel erfgoed tegelijkertijd ook van belang is voor de ontwikkeling en de vernieuwing van plattelandsgebieden, vooral dankzij de bijdrage die het levert aan het plattelandstoerisme en de voorkoming van landvlucht;

104. beschouwt het eveneens als een zeer significante factor in het kader van de strategieën voor de rehabilitatie van oude industriewijken, alsook voor het beleid inzake het definiëren van de nieuwe toeristische sectoren die zich aan het ontwikkelen zijn en het herdefiniëren van het traditionele toerisme;

105. meent derhalve dat de oprichting van CCI en de verdere ontwikkeling van de bestaande CCI moeten worden ondersteund met regionale en lokale ontwikkelingsstrategieën, in het kader van een partnerschap tussen overheidsinstanties die verschillende beleidsgebieden vertegenwoordigen, de kmo's en de betrokken vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld;

106. moedigt de lidstaten en regio's er daarom toe aan mogelijkheden te scheppen voor een dergelijke samenwerking, een beleid uit te stippelen dat investeringen in infrastructuur combineert met investeringen in menselijk kapitaal, en de mogelijkheden van innovatievoucherprogramma's te onderzoeken om kmo's in de CCI alsook individuele personen te helpen bij het verwerven van beroepsvaardigheden;

107. meent dat de Commissie meer aandacht zou kunnen besteden aan jumelages tussen steden, gemeenten en regio's, die sinds geruime tijd een uitstekend forum vormen voor culturele samenwerking en informatie-uitwisseling; verzoekt de Commissie in samenwerking met Europese verenigingen van plaatselijke en regionale overheden moderne, hoogwaardige jumelage-initiatieven en uitwisselingen te bevorderen waarbij alle sectoren van de samenleving betrokken zijn;

108. stelt voor om als onderdeel van het Europees jaar van het vrijwilligerswerk een actieprogramma op te zetten dat is gewijd aan grensoverschrijdende cultuurbevordering en culturele samenwerking;

Culturele Hoofdstad van Europa

109. wijst op de brede erkenning van het initiatief Europese Cultuurhoofdstad als "proeftuin" voor stedelijke ontwikkeling door middel van cultuur; verzoekt de Commissie dit initiatief te bevorderen en te zorgen voor de juiste omstandigheden voor de overdracht van best practices, culturele samenwerking en het opzetten van netwerken voor de uitwisseling van ervaringen over de kansen van de CCI, om ten volle gebruik te maken van de mogelijkheden van deze sectoren;

110. verzoekt om toevoeging van een debat over het potentieel van de CCI aan de plechtigheden rond de Culturele Hoofdsteden van Europa;

Donderdag 12 mei 2011

Mode en toerisme

111. acht het noodzakelijk dat de in het groenboek opgenomen lijst van sectoren die deel uitmaken van de CCI wordt uitgebreid met de mode en het cultureel en duurzaam toerisme; wijst erop dat deze twee sectoren zich onderscheiden door hun krachtige creatieve component en hun ondernemingsgeest, die zeer belangrijk zijn voor de economie en het internationale concurrentievermogen van de EU;

112. wijst erop dat het toerisme van groot belang is voor de CCI en adviseert de Commissie erop aan te sturen dat steden en regio's cultuur sterker inzetten als onderscheidend kenmerk voor hun toerismemarketing, versterkt met elkaar samenwerken op cultuurtoeristisch gebied, samenwerking tussen de cultuurbranche en de toerismebranche stimuleren en deze bij gezamenlijke marketingplannen ondersteunen;

Internationale betrekkingen en handel

113. onderstreept het belang van het bovengenoemde Unesco-verdrag als essentieel instrument voor het handhaven, in het kader van de WTO, van de "culturele uitzondering" bij de internationale handel in culturele en creatieve goederen en diensten;

114. stelt vast dat wat betreft de bevordering van handelsbetrekkingen en culturele diversiteit de toegang tot de markt van derde landen versperd wordt door tal van tarifaire en niet-tarifaire belemmeringen die verband houden met de kwetsbaarheid van de distributie- en exploitatienetwerken en een echte aanwezigheid van de Europese cultuur bemoeilijken;

115. beklemtoont het grote potentieel van de CCI in de internationale handel en gaat er vanuit dat dit potentieel, omdat het niet gemakkelijk is hierover gegevens te verzamelen, in feite groter is dan we op dit moment weten;

116. verzoekt de Commissie om in het licht van de toename van de bilaterale handelsovereenkomsten aan het Parlement een duidelijke en omvattende strategie voor te leggen over de culturele samenwerkingsprotocollen bij deze overeenkomsten teneinde het Europese samenwerkingsaanbod aan te passen aan de behoeften en kenmerken van de CCI van de partnerlanden, waarbij zij de WTO-verbintenissen en de geest en de letter van het Unesco-verdrag naleeft;

117. verzoekt de lidstaten en de Commissie de uitvoer van culturele en creatieve producten en diensten te verhogen en zich in te spannen om het potentieel van de Europese CCI buiten de EU meer bekendheid te geven;

*

* *

118. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, en de regeringen en parlementen van de lidstaten.

Sarajevo als Culturele Hoofdstad van Europa voor het jaar 2014

P7_TA(2011)0241

Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over Sarajevo als Culturele Hoofdstad van Europa voor het jaar 2014

(2012/C 377 E/20)

*Het Europees Parlement,**— gezien artikel 167, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,*

Donderdag 12 mei 2011

- gezien Besluit nr. 1622/2006/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 2006 tot vaststelling van een communautaire actie voor het evenement Culturele Hoofdstad van Europa voor de periode 2007 tot 2019 ⁽¹⁾,
- gezien het memorandum van overeenstemming waarin de voorwaarden zijn vastgesteld voor de volledige deelname van Bosnië en Herzegovina aan het programma Cultuur 2007-2013, dat op 21 december 2010 is ondertekend,
- gezien artikel 115, lid 5, en artikel 110, lid 2, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat een communautaire actie "Culturele Hoofdstad van Europa" is vastgesteld om de rijkdom, de verscheidenheid en de gemeenschappelijke kenmerken van de Europese culturen voor het voetlicht te brengen en bij te dragen tot een groter wederzijds begrip tussen Europeanen,
- B. overwegende dat het bovengenoemde besluit tot vaststelling van een communautaire actie voor het evenement Culturele Hoofdstad van Europa voor de periode 2007 tot 2019 op dit moment uitsluitend op de EU-lidstaten van toepassing is,
- C. overwegende dat steden in derde landen in Europa verscheidene malen tot Culturele Hoofdstad van Europa zijn uitgeroepen,
- D. overwegende dat Sarajevo een speciale plaats in de Europese geschiedenis en cultuur heeft en in 2014 een aantal belangrijke herdenkingen zal vieren,
- E. overwegende dat het gemeentebestuur van Sarajevo en plaatselijke culturele actoren de kandidaatstelling uitgebreid hebben voorbereid,
- 1. verzoekt de Raad bij wijze van uitzondering Sarajevo tot Culturele Hoofdstad van Europa in 2014 uit te roepen;
- 2. is van mening dat het uitroepen tot Culturele Hoofdstad van Europa van een stad waar in de loop van de 20e eeuw uitermate tragische gebeurtenissen hebben plaatsgevonden, een belangrijke stap zou zijn in het proces van het begraven van Europa's verleden van verdeeldheid en van het tonen van het nieuwe Europa;
- 3. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en het Comité van de Regio's.

⁽¹⁾ PB L 304 van 3.11.2006, blz. 1.

Sri Lanka

P7_TA(2011)0242

Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over de situatie in Sri Lanka

(2012/C 377 E/21)

Het Europees Parlement,

- gezien het verslag van het deskundigenpanel van de secretaris-generaal van de VN van 31 maart 2011 over de aansprakelijkheid in Sri Lanka,
- gezien de verklaring van de secretaris-generaal van de VN van 25 april 2011 over de openbaarmaking van het verslag van het deskundigenpanel over Sri Lanka,

Donderdag 12 mei 2011

- gezien de door Sri Lanka ondertekende verdragen, op grond waarvan Sri Lanka verplicht is beschuldigingen dat de internationale humanitaire en mensenrechten zijn geschonden na te natrekken en de schuldigen te vervolgen,
 - gezien de verklaring over de benoeming van een VN-deskundigenpanel voor kwesties betreffende de aansprakelijkheid in Sri Lanka, die op 1 juli 2010 door de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid (OV/HV) namens de Europese Unie is afgelegd,
 - gezien de verklaring van de OV/HV van 10 mei 2011 over het verslag van het deskundigenpanel van de secretaris-generaal van de VN over de aansprakelijkheid in Sri Lanka,
 - gezien zijn resoluties over Sri Lanka van 5 februari 2009 ⁽¹⁾, 12 maart 2009 ⁽²⁾ en 22 oktober 2009 ⁽³⁾,
 - gezien het tweede aanvullende protocol van het vierde verdrag van Genève inzake de bescherming van slachtoffers van niet-internationale gewapende conflicten,
 - gezien artikel 122, lid 5, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat de langdurige burgeroorlog in Sri Lanka in mei 2009 beëindigd is met de overgave van de Liberation Tigers Tamil Eelam (LTTE) en de dood van de leider van deze organisatie, overwegende dat aan het eind van het conflict grote aantallen inwoners van Sri Lanka tot binnenlands ontheemden zijn geworden, vooral in het noorden van de eilandstaat,
- B. overwegende dat in de laatste maanden van het conflict naar schatting duizenden burgers zijn omgekomen of gewond geraakt als gevolg van zware gevechten in dicht bewoonde gebieden,
- C. overwegende dat president Mahinda Rajapaksa en Ban Ki-moon op 23 mei 2009 tijdens een bezoek van Ban Ki-moon aan Sri Lanka kort na het eind van het conflict, een gezamenlijke verklaring hebben uitgegeven waarin de secretaris-generaal van de VN wees op het belang dat verantwoording wordt afgelegd en de regering van Sri Lanka toezegde alle maatregelen te zullen nemen om beschuldigingen van overtreding van het oorlogsrecht te onderzoeken,
- D. overwegende dat de regering van Sri Lanka op 15 mei 2010 een commissie van acht leden heeft benoemd, de Lessons Learned and Reconciliation Commission (LLRC), die de gebeurtenissen in Sri Lanka tussen februari 2002 en mei 2009 moet onderzoeken om te zorgen voor het afleggen van verantwoording, rechtvaardigheid en verzoening in Sri Lanka,
- E. overwegende dat de secretaris-generaal van de VN op 22 juni 2010 bekend maakte dat een deskundigenpanel was benoemd om hem van advies te dienen inzake de aansprakelijkheid in verband met beschuldigingen van schending van het internationale humanitaire recht en de mensenrechten in de laatste stadia van de strijd in Sri Lanka,
- F. overwegende dat in het VN-verslag dat op 25 april 2011 is gepubliceerd staat dat zowel de regeringsstrijdkrachten als de LTTE militaire operaties hebben uitgevoerd "met totale minachting voor de bescherming, de rechten, het welzijn en het leven van burgers en met overtreding van de regels van het internationale recht",
- G. overwegende dat de internationale gemeenschap de regering van Sri Lanka in de laatste stadia van het conflict herhaaldelijk heeft opgeroepen om internationale waarnemers tot het land toe te laten om toe te zien op de mensenrechtensituatie van de door de strijd getroffen burgerbevolking,
- H. overwegende dat het panel ook tot de conclusie komt dat "de inspanningen van Sri Lanka bijna twee jaar na het eind van de oorlog absoluut niet voldoen aan de internationale regels die gelden inzake de aansprakelijkheid",

⁽¹⁾ PB C 67 E van 18.3.2010, blz. 141.

⁽²⁾ PB C 87 E van 1.4.2010, blz. 127.

⁽³⁾ PB C 265 E van 30.9.2010, blz. 29.

Donderdag 12 mei 2011

1. uit zijn bezorgdheid over de ernst van de beschuldigingen die in het VN-verslag worden geuit; onderstreept dat serieus ingegaan moet worden op deze beschuldigingen en de desbetreffende schuldvraag, voordat in Sri Lanka sprake kan zijn van blijvende verzoening;
2. wijst erop dat het panel vaststelt dat sprake is van "geloofwaardige beschuldigingen die, als zij waar blijken te zijn, betekenen dat ernstige schendingen van het internationale humanitaire recht en het internationale recht inzake de mensenrechten zijn gepleegd door zowel de regering van Sri Lanka als de LTTE, en dat hierbij in bepaalde gevallen sprake was van oorlogsmisdrijven en misdaden tegen de mensheid";
3. begroet het initiatief van de secretaris-generaal van de VN om een deskundigenpanel inzake de aansprakelijkheid in Sri Lanka te benoemen om onderzoek te doen naar beschuldigingen van schending van het internationale humanitaire recht en de mensenrechten in de laatste stadia van het gewapende conflict;
4. begroet het besluit van Ban Ki-moon om het verslag op 25 april 2011 te publiceren;
5. benadrukt dat de toezeggingen inzake mensenrechten en aansprakelijkheid centraal staan in de gezamenlijke verklaring van de president van Sri Lanka en de secretaris-generaal van de VN van 23 mei 2009;
6. verwelkomt het besluit van de secretaris-generaal van de VN om in te gaan op de aanbeveling van het panel voor een heroverweging van het VN-optreden in verband met de uitvoering van haar humanitaire en beschermingstaken gedurende de oorlog in Sri Lanka, met name in de laatste stadia van de strijd; wijst erop dat het deskundigenpanel de secretaris-generaal van de VN aanbeveelt om onverwijld een onafhankelijk internationaal mechanisme in werking te stellen, met het advies dat het gastland hiermee moet instemmen of dat er een besluit van de lidstaten is genomen door een passend intergouvernementeel forum;
7. is van mening dat gezien de beschuldigingen die in het verslag van het panel van deskundigen van de VN worden geuit een volledig, onpartijdig en transparant onderzoek moet plaatsvinden in het belang van rechtvaardigheid en verzoening in Sri Lanka; dringt er bij de regering van Sri Lanka op aan gehoor te geven aan de aanbevelingen van het panel van deskundigen;
8. is zeer bezorgd over het onrustbarende gebrek aan onafhankelijkheid van de rechterlijke macht, die juist in aanvulling op het werk van een onafhankelijk onderzoeksorgaan zou kunnen optreden; dringt er bij de regering van Sri Lanka op aan te zorgen voor rechtsherstel en vergelding;
9. roept de regering van Sri Lanka op om haar internationale verplichtingen na te komen en het binnenlandse aansprakelijkheidsproces te verbeteren om zo bij te dragen tot de inspanningen gericht op volledige verzoening die reeds worden ondernomen;
10. erkent in dit verband dat de regering van Sri Lanka een Lessons Learned and Reconciliation Commission (LLRC) heeft opgericht; dringt er met klem bij de LLRC op aan om het VN-verslag serieus te nemen; wijst erop dat de LLRC de bevoegdheid heeft om de procureur-generaal van Sri Lanka te verzoeken om strafvervolgning in te stellen op basis van haar bevindingen;
11. eist van zowel de LTTE als de regering van Sri Lanka dat zij verantwoording afleggen in het licht van de beschuldigingen van schendingen van het internationale humanitaire recht en de mensenrechten;
12. dringt er bij de regering van Sri Lanka op aan om gehoor te geven aan de aanbevelingen van het deskundigenpanel, te beginnen met "onmiddellijke maatregelen", en onverwijld een begin te maken met een echt onderzoek naar de beschuldigingen van schending van het internationale humanitaire recht en de mensenrechten die door beide zijden in het gewapende conflict zijn begaan;
13. verzoekt de OV/HV, de Raad en de Commissie hun steun te geven aan verdere inspanningen om het proces van het afleggen van verantwoording in Sri Lanka te versterken en om het VN-verslag te onderschrijven,

Donderdag 12 mei 2011

14. roept de regering van Sri Lanka op tot een proactieve aanpak van de ware politieke, economische en sociale zorgen en belangen van haar Tamilburgers; dringt er bij de regering van Sri Lanka op aan meer politieke bevoegdheden over te dragen en de aanwerving van Tamils in overheidsdienst en bij de politie en de strijdkrachten te stimuleren, zodat de Tamilbevolking gerustgesteld wordt en de nederlaag van de LTTE als een bevrijding gaat zien en uitziert naar een hoopvolle en welvarende toekomst op gelijke voet met hun Singhalese medeburgers;

15. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, de Commissie, de regeringen en parlementen van de lidstaten, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties en de president, de regering en het parlement van Sri Lanka.

Azerbeidzjan

P7_TA(2011)0243

Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over Azerbeidzjan

(2012/C 377 E/22)

Het Europees Parlement,

- gezien zijn eerdere resoluties over Azerbeidzjan, met name die van 17 december 2009 ⁽¹⁾,
 - gezien zijn resoluties van 20 mei 2010 inzake de noodzaak van een EU-strategie voor de zuidelijke Kaukasus ⁽²⁾, van 7 april 2011 over de herziening van het Europees nabuurschapsbeleid – de oostelijke dimensie ⁽³⁾ en van 20 januari 2011 over een EU-strategie voor het Zwarte-Zeegebied ⁽⁴⁾,
 - gezien de verklaring van de woordvoerder van de commissaris voor Uitbreiding en nabuurschapsbeleid van 18 april 2011 en de verklaring van het kantoor van de EU-delegatie in Bakoe van 10 maart 2011,
 - gezien de conclusies van de ministers van Buitenlandse Zaken over het oostelijk partnerschap op hun vergadering van 13 december 2010,
 - gezien de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen de EG en Azerbeidzjan, die op 1 juli 1999 in werking is getreden,
 - gezien de verklaringen van de OVSE-vertegenwoordiger voor vrijheid van de media van 10 maart 2011 en van 28 maart 2011 over de aanval op journalisten,
 - gezien het verslag van de verkiezingswaarnemingsmissie van het ODIHR over de parlementsverkiezingen van 7 november 2010,
 - gezien artikel 122, lid 5, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat Azerbeidzjan actief deelneemt aan het Europees nabuurschapsbeleid en het Oostelijk Partnerschap, een oprichtend lid van Euronest is en dus de democratie, de mensenrechten en de rechtsstaat moet eerbiedigen, die tot de kernwaarden van deze initiatieven behoren,
- B. overwegende dat op 15 juli 2010 onderhandelingen zijn opgestart over de associatieovereenkomst EU-Azerbeidzjan op basis van gezamenlijke verbintenissen op het vlak van een aantal gedeelde waarden, die een brede waaier aan gebieden bestrijken, met inbegrip van politieke dialoog, recht, vrijheid en veiligheid, alsook handel en samenwerking op het vlak van op sectoren gerichte beleidsplannen,

⁽¹⁾ PB C 286 E van 22.10.2010, blz. 27.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0193.

⁽³⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2011)0153.

⁽⁴⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2011)0025.

Donderdag 12 mei 2011

- C. overwegende dat, hoewel de parlementsverkiezingen van 7 november 2010 in de Republiek Azerbeidzjan volgens de gezamenlijke verklaring van de verkiezingswaarnemingsmissie die is samengesteld uit de Parlementaire Assemblee van de OVSE, de Parlementaire Assemblee van de Raad van Europa en het Europees Parlement in een vreedvolle sfeer verliepen en alle oppositiepartijen aan het politieke proces hebben deelgenomen, het algemene verloop van deze verkiezingen niet volstond om een betekenisvolle vooruitgang te betekenen voor de democratische ontwikkeling van het land,
- D. overwegende dat de vrijheid van meningsuiting en vergadering in ernstige mate wordt beperkt in Azerbeidzjan naar aanleiding van de vreedvolle protesten tegen de regering op 11 maart en 2 april 2011; overwegende dat dit gepaard gaat met arrestaties, pesterijen en intimidatie van activisten uit het maatschappelijk middenveld, mediaprofessionals en politici van de oppositie,
- E. overwegende dat de gevallen van de activisten Jabbar Savalan en Bakhtiyar Hajiev bijzonder zorgwekkend zijn; overwegende dat de heer Savalan, een lid van de jongerenafdeling van de Azerbeidzjaanse Volksfrontpartij, en de heer Hajiyev, een activist en een voormalig parlements kandidaat, naar verluidt werden geïnterviewd omdat ze een beroep hadden gedaan op Facebook om op te roepen tot betogingen tegen de regering; overwegende dat de heer Savalan werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van tweeënhalf jaar voor vermeend drugsbezit; overwegende dat de heer Hajiev op 4 maart werd gearresteerd nadat hij via Facebook had opgeroepen om te betogen tegen de regering, en nu aankijkt tegen een gevangenisstraf van twee jaar omdat hij de militaire dienst zou hebben ontlopen; overwegende dat er ernstige twijfels bestaan over de vraag of de processen van de heer Savalan en de heer Hajiyev eerlijk zijn verlopen,
- F. overwegende dat Azerbeidzjaanse rechtbanken medio maart ten minste 30 personen die hebben deelgenomen aan de vreedvolle protesten hebben veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijf tot acht dagen in het kader van nachtelijke processen die niet toegankelijk waren voor het publiek; overwegende dat de meeste beklaagden geen toegang hadden tot de verdediging van hun keuze; overwegende dat de politie weigerde de gedetineerden hun advocaten te laten contacteren en overwegende dat de advocaten van sommige van de beklaagden niet wisten wanneer of waar de processen zouden plaatsvinden,
- G. overwegende dat op 2 april 2011 ongeveer 200 activisten werden gearresteerd, waaronder de leider van de jeugdbeweging van de Musavat-Partij, Tural Abbasli,
- H. overwegende dat het Human Rights House Azerbeidzjan, dat lid is van het International Human Rights House Network, en dat in mei 2007 in Azerbeidzjan werd geregistreerd, gesloten werd door de autoriteiten naar aanleiding van een op 10 maart 2011 uitgevaardigd bevel van het Ministerie van Justitie; overwegende dat het Ministerie de sluiting heeft gerechtvaardigd door te verwijzen naar een overtreding van de Azerbeidzjaanse wet inzake niet-gouvernementele organisaties door de organisatie in kwestie,
- I. overwegende dat het Europees Hof voor de rechten van de mens de Republiek Azerbeidzjan heeft opgedragen de opgesloten journalist Eynulla Fatullayev vrij te laten uit de gevangenis en hem een morele schadevergoeding van 25 000 EUR te betalen,
- J. overwegende dat Azerbeidzjan lid is van de Raad van Europa en partij bij het Europees Verdrag voor de rechten van de mens (EVRM), alsook bij een aantal andere internationale mensenrechtenverdragen, zoals het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten,
 - 1. is ten eerste bezorgd over het meer en meer voorkomen van incidenten die gepaard gaan met lastigvallen van en aanvallen en geweld tegen journalisten en activisten afkomstig uit het maatschappelijk middenveld en actief op sociale netwerken in Azerbeidzjan;
 - 2. betreurt ten eerste de intimidatie, arrestatie, vervolging en veroordeling van onafhankelijke journalisten en politieke activisten op grond van verschillende strafrechtelijke aanklachten;
 - 3. betreurt de arrestatie van ongeveer 200 personen voorafgaand aan en tijdens de protesten tegen de regering op 2 april 2011 in Bakoe; roept de autoriteiten van Azerbeidzjan op vreedvolle protesten toe te laten en de vrijheid van vergadering te eerbiedigen, aangezien dit hoekstenen van een open en democratische samenleving zijn; betreurt het fysieke geweld dat wordt gebruikt tegen betogers;
 - 4. roept de autoriteiten van Azerbeidzjan op alle oppositieleiders, jonge activisten en bloggers die nog steeds worden vastgehouden na de vreedzame demonstraties van 11 maart en 2 en 17 april 2011 vrij te laten, en eveneens te zorgen voor de vrijlating van de heer Savalan en de heer Hajiyev en de aanklachten tegen hen te laten vallen; roept de regering van Azerbeidzjan op de internationale verdragen die het land heeft geratificeerd na te leven door de vrijheid van meningsuiting te eerbiedigen;

Donderdag 12 mei 2011

5. dringt er bij de autoriteiten op aan ervoor te zorgen dat alle noodzakelijke voorwaarden zijn vervuld om toe te laten dat de media, met inbegrip van de oppositiemediën, kunnen functioneren, zodat journalisten op een vrije manier hun werk kunnen doen en verslag kunnen uitbrengen zonder enige vorm van druk, en bijzondere aandacht te besteden aan de veiligheid van journalisten; herinnert in deze context aan de belofte die President İlham Aliyev in 2005 heeft uitgesproken, namelijk dat de rechten van elke journalist door de staat worden beschermd en behoeft;
6. uit zijn bezorgdheid over bedreigingen in de gevangenis tegen krantenredacteur Eynulla Fatullayev, de achteruitgang van zijn gezondheidstoestand en de ontzegging van toegang tot medische zorgverlening, en verzoekt om zijn onmiddellijke vrijlating;
7. is bezorgd over de achteruitgang van de mensenrechtensituatie in de Republiek Azerbeidzjan; roept de autoriteiten van Azerbeidzjan op de fundamentele vrijheden die zijn verankerd in het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en andere internationale verdragen waarbij de Republiek Azerbeidzjan partij is te vrijwaren en de toezeggingen in het kader van de OVSE en de Raad van Europa te eerbiedigen;
8. betreurt de recente schriftelijke waarschuwingen met betrekking tot de "beëindiging van activiteiten" die het Azerbeidzjaanse Ministerie van Justitie heeft gezonden naar het Nationaal Democratisch Instituut en het Human Rights House Network en dringt er in dit opzicht bij de Azerbeidzjaanse autoriteiten op aan deze laatste organisatie toe te laten haar activiteiten in het land voort te zetten zonder verdere belemmeringen;
9. roept de Azerbeidzjaanse autoriteiten op een dialoog te onderhouden met leden van organisaties van het maatschappelijk middenveld en al het mogelijke te doen om individuen toe te laten zich op een vrije manier in te zetten voor vreedevolle, democratische activiteiten en activisten toe te laten zich vrijelijk te organiseren zonder inmenging van de regering;
10. moedigt de Azerbeidzjaanse autoriteiten aan toe te laten dat vreedevolle betogingen worden gehouden op relevante locaties en dringt erop aan zich te onthouden van intimidatie van organisatoren door hen vast te houden en strafrechtelijke en andere aanklachten tegen hen aan te spannen; betreurt dat enkele jonge activisten werden uitgesloten van de Universiteit van Bakoe nadat ze examens hadden gemist terwijl ze door de politie werden vastgehouden naar aanleiding van hun politieke activiteiten;
11. is verheugd over de recente vrijlating van de twee bloggers Adnan Hajizade en Emin Abdullayev (Milli);
12. is van mening dat toegang tot informatie- en communicatietechnologieën, met inbegrip van vrije en ongecensureerde toegang tot internet, van essentieel belang is voor de ontwikkeling van de democratie en de rechtsstaat en een middel is om uitwisselingen en communicatie tussen Azerbeidzjanen en de EU te bevorderen;
13. verzoekt de Azerbeidzjaanse autoriteiten de tekortkomingen die werden geïdentificeerd in het definitief verslag van de OVSE/het ODIHR over de parlementsverkiezingen aan te pakken en verwacht verdere samenwerking met de Commissie van Venetië om ervoor te zorgen dat de verkiezingswetgeving van Azerbeidzjan volledig in overeenstemming is met de internationale normen en standaarden;
14. verzoekt om nieuwe inspanningen van Azerbeidzjan om het ENP-actieplan in het laatste loopjaar ervan volledig uit te voeren en verzoekt de Commissie Azerbeidzjan hierbij te helpen;
15. is ingenomen met de instelling van nieuwe subcommissies van de samenwerkingscommissie EU/Azerbeidzjan, waardoor het institutioneel kader zal worden versterkt waarbinnen kan worden gesproken over recht, vrijheid en veiligheid, over eerbiediging van de mensenrechten en de democratie;
16. is verheugd over de bijdrage van Azerbeidzjan aan het oostelijk partnerschap en de deelname van de delegatie van de Milli Majlis aan de openingszitting van de Parlementaire Vergadering Euronest;
17. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de hoge vertegenwoordiger/vicevoorzitter van de Commissie, de Raad, de Commissie, de president, de regering en het parlement van Azerbeidzjan en de OVSE/het ODIHR.

Donderdag 12 mei 2011

Belarus

P7_TA(2011)0244

Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over Belarus

(2012/C 377 E/23)

Het Europees Parlement,

- gezien zijn eerdere resoluties over de situatie in Belarus, met name die van 10 maart 2011 ⁽¹⁾, 20 januari 2011 ⁽²⁾ en 17 december 2009 ⁽³⁾,
- gezien de verklaring van de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de EU voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, Catherine Ashton, van 18 februari 2011 over de schuldigverklaring en veroordeling van een vertegenwoordiger van de Belarussische oppositie, en gezien de verklaring van haar woordvoerder van 10 april 2011 over de onderdrukking van de onafhankelijke media in Belarus,
- gezien Besluit 2011/69/GBVB van de Raad van 31 januari 2011 houdende wijziging van Besluit 2010/639/GBVB van de Raad betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde functionarissen van Belarus,
- gezien het eindverslag over de presidentsverkiezingen in Belarus van het Bureau voor democratische instellingen en mensenrechten van de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE/ODIHR) en de parlementaire vergadering van de OVSE (OVSE-PV) van 22 februari 2011,
- gezien artikel 122, lid 5, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat de presidentskandidaten Ales Mikhalevich, Uladzimir Nyaklyaeu, Vital Rymasheuski, Andrey Sannikau, Mikalay Statkevich en Dimitriji Uss, alsmede hun campagneleiders, in het bijzonder Pavel Seviarynets, Vladimir Kobets en Sergey Martselev, momenteel hun rechtszaken afwachten, die kunnen uitmonden in maximaal 15 jaar gevangenisstraf,
- B. overwegende dat een aantal oppositieleiders, waaronder Anatol Lyabedzka, leider van de oppositiepartij de Verenigde Burgerpartij (AHP), voormalig presidentskandidaten Vital Rymasheuski en Ales Mikhalevich, de hoofdredacteur van een online nieuwssite Natalya Radzina, Andrey Dzmitryeu, de campagneleider voor de presidentskandidaat voor de oppositie Uladzimir Nyaklyaeu, en activist Syarhey Vaznyak van de campagne "Vertel de waarheid!" zijn vrijgelaten uit voorgerechtelijke hechtenis in het detentiecentrum van de KGB en in huisarrest zijn geplaatst terwijl het onderzoek naar hen loopt; overwegende dat Ales Mikhalevich en Natalya Radzina het land zijn uitgevlucht om een rechtszaak te voorkomen, terwijl Dzmitry Bandarenka, een medestander van Andrey Sannikau tijdens een vorige campagne voor de presidentsverkiezingen, voor twee jaar naar een strafkolonie is gestuurd;
- C. overwegende dat Aliaksandr Atroshchankau, Aliaksandr Malchanau, Dzmitry Novik en Vasil Parfiankou, leden van de campagne teams van de kandidaten van de democratische oppositie Uladzimir Niakliayeu en Andrei Sannikau, Mikita Likhavid, lid van de beweging "Voor de vrijheid", Ales Kirkevich, Zmister Dashkevich en Eduard Lobau, activisten van het Jongerenfront, Paval Vinahradau, activist voor de campagne "Vertel de waarheid!", de niet-partijgebonden activist Andrei Pratasienya, historicus Dzmitry Drozd, deelnemer aan de demonstraties Uladzimir Khamichenka en Dzmitry Bandarenka, coördinator van de burgercampagne Europees Belarus, zijn veroordeeld van één tot vier jaar gevangenisstraf in verband met de demonstraties van 19 december 2010,
- D. overwegende dat er bewijs is dat de politie mensen martelt om ze te dwingen tot de bekentenis dat zij misdaden tegen de staat hebben begaan, onder meer in de zaken Olga Klasowska en Ales Mikhalevic,
- E. overwegende dat het Belarussische Ministerie van voorlichting op 25 april 2011 een verzoek heeft ingediend bij het economisch hooggerechtshof tot opheffing van de twee onafhankelijke dagbladen "Narodnaya Volia" en "Nasha Niva",

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2011)0099.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2011)0022.

⁽³⁾ PB C 286 E van 22.10.2010, blz. 16.

Donderdag 12 mei 2011

- F. overwegende dat Andrzej Poczobut, journalist van de televisiezender Belsat en het dagblad Gazeta Wyborcza, is gearresteerd en de kans loopt te worden veroordeeld tot twee jaar gevangenisstraf wegens "belediging van de president" in recentelijk door hem gepubliceerde artikelen, overwegende dat dhr. Poczobut door Amnesty International wordt erkend als gewetensgevangene; overwegende dat Iryna Khalip, de vrouw van Andrey Sannikau, ook is gearresteerd en wordt beschuldigd in verband met de demonstraties; overwegende dat zij momenteel onder huisarrest staat en geen contact mag opnemen met haar man,
- G. overwegende dat de onderdrukking van leden van de democratische oppositie, de vrije media, activisten uit het maatschappelijk middenveld en mensenrechtenactivisten is verergerd, ondanks herhaalde oproepen van de internationale gemeenschap om hier onmiddellijk mee te stoppen; overwegende dat deze situatie een ernstige schending inhoudt van een groot aantal internationale verplichtingen van Belarus,
1. veroordeelt met klem alle veroordelingen op basis van de aanklacht van deelname aan "massale onlusten" en beschouwt ze als willekeurig en politiek gemotiveerd; benadrukt dat is gemeld dat de autoriteiten hebben nagelaten de schuld van de verdachten aan te tonen, dat de rechtszaken achter gesloten deuren plaatsvonden, dat het de verdachten niet was toegestaan getuigen op te roepen of privé en geregeld onderhoud te hebben met hun juridische vertegenwoordigers, dat de advocaten van de verdachten diverse malen zijn gewaarschuwd door het Ministerie van Justitie en dat sommigen van hen uit de orde van advocaten zijn geroyeerd; is daarom van mening dat de rechtszaken niet op onpartijdige wijze zijn gevoerd;
 2. beschouwt alle aanklachten tegen de presidentskandidaten Vladimir Neklyayev, Vitaly Rymashevsky, Nikolai Statkevich, Dmitry Uss en Andrei Sannikov als onwettig en ontoelaatbaar; roept op tot vrij spraak van de kandidaten en verzoekt om hen vrij te stellen van verdere vervolging; veroordeelt in dit verband het gebrek aan eerbiediging van de fundamentele rechten van vrijheid van vergadering en meningsuiting door de Belarussische autoriteiten en roept op tot de ogenblikkelijke en onvoorwaardelijke vrijlating van alle demonstranten die nog in hechtenis zijn en tot het intrekken van alle aanklachten tegen hen;
 3. spreekt zijn diepe bezorgdheid uit over de slechter wordende situatie van de mensenrechtenactivisten in Belarus; veroordeelt met klem de recente beschuldigingen tegen onder meer Ales Bialiatski, president van het centrum voor de mensenrechten "Viasna" door de president van Belarus en verschillende journalisten van media in staatseigendom die in hun commentaren over de bomaanslag in de metro van Minsk beweerden dat "een vijfde colonne in het land" aanwezig was;
 4. spreekt zijn afkeuring uit over het aanhoudende klimaat van angst en intimidatie van politieke tegenstanders in Belarus en over de voortdurende vervolging van leden van de oppositie sinds de presidentsverkiezingen van december 2010;
 5. dringt er bij de Belarussische autoriteiten op aan een einde te maken aan de belemmeringen van de vrijheid van verkeer van de Oekraïense burgers Marina Tsapok, Maxim Kitsyuk en de Russische burger Andrey Yurov, vertegenwoordigers van het Comité on International Control over the Human Rights Situation in Belarus, die de toegang tot Belarus is ontzegd, alsmede van Alik Mnatsakyan en Viktoria Gromova, Russische mensenrechtenactivisten, die op 4 mei 2011 zijn gearresteerd in het kantoor van het mensenrechtencentrum "Viasna" en kort daarop Belarus zijn uitgezet en voor twee jaar zijn verbannen; veroordeelt in dit verband alle tegen mensenrechtenactivisten gerichte acties door de Belarussische autoriteiten;
 6. spreekt zijn afkeuring uit over het systematisch lastigvallen en intimideren, alsmede van het uitoefenen van steeds sterkere druk op de onafhankelijke journalisten en media in Belarus; dringt er bij de Belarussische autoriteiten in dit verband op aan de procedure tot opheffing van de weekbladen "Narodnaya Volia" en "Nasha Niva" stop te zetten, af te zien van het beperken van de toegang tot twee onafhankelijke websites, te weten "Karta '97" en "Bielorusskij Partizan", hetgeen een ernstige inperking zou inhouden van het pluralisme van de media in Belarus, en om Andrzej Poczobut vrij te laten en alle aanklachten tegen hem in te trekken;
 7. veroordeelt het feit dat geen onafhankelijk onderzoek is uitgevoerd naar het gebruik van bruto geweld door de politie en de KGB-diensten tegen demonstranten op de dag van de verkiezingen, met name omdat Belarus het verzoek van 14 lidstaten van de EU tot het toelaten van een onderzoeksmissie onder auspiciën van de OVSE om de massale onderdrukking van de oppositie in de nasleep van de verkiezingen van december 2010 te onderzoeken heeft afgewezen; verwelkomt het tussentijds verslag van Neil Jarman, speciaal rapporteur van de Committee on International Control over the Human Rights Situation in Belarus, en is ontzet over het feit dat mensenrechtenactivisten uit verschillende OVSE-landen opnieuw in Minsk opgesloten hebben gezeten;

Donderdag 12 mei 2011

8. roept de Commissie, de Raad, de Hoge Vertegenwoordiger van de EU en andere partnerlanden van de EU op tot het uitbreiden van de restrictieve maatregelen tegen het Belarussische regime, waaronder de invoering van gerichte economische sancties, met name tegen overheidsbedrijven;
9. benadrukt dat, gezien de voortdurende, ongeken­de onderdrukking van de oppositie, de EU moet zoeken naar een nieuwe manier om het maatschappelijk middenveld in Belarus te helpen bij het proces van bewustmaking van het publiek, het voorkomen van de totale versnippering van de politieke oppositie en het blijven bieden van een politiek alternatief voor het regime Lukashenko; roept op tot het blijven verlenen en verhogen van de EU-steun aan de democratische oppositiepartijen, organisaties van het maatschappelijk middenveld en onafhankelijke mediakanalen, bijvoorbeeld door middel van het Europees instrument voor democratie en mensenrechten;
10. benadrukt dat mogelijke betrekkingen van de EU met Belarus afhankelijk zullen zijn van strenge voorwaarden en van een toezegging door Belarus de mensenrechten en de rechtsstaat te zullen eerbiedigen, zoals geformuleerd in de gezamenlijke verklaring van de top van Praag betreffende het oostelijk partnerschap van 7 mei 2009, mede ondertekend door de Belarussische regering;
11. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, de Raad, de Commissie, de parlementen en regeringen van de lidstaten, de Parlementaire Vergaderingen van de OVSE en de Raad van Europa en het parlement en de regering van Belarus.

Schoonmaak in Europa en Let's do it world 2012

P7_TA(2011)0245

Verklaring van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over Schoonmaak in Europa en Let's do it world 2012

(2012/C 377 E/24)

Het Europees Parlement,

— gelet op artikel 123 van zijn Reglement,

- A. overwegende dat de uitvoering en de handhaving van de EU-afvalwetgeving te wensen overlaat,
 - B. overwegende dat het gebrek aan maatschappelijke verantwoordelijkheid en milieubewustzijn in veel lidstaten een probleem blijft,
 - C. overwegende dat er in het kader van "Let's do it!" nationale burgerinitiatieven hebben plaatsgevonden die sinds 2008 geleid hebben tot een enorme deelname van burgers in Estland, Letland, Litouwen, Portugal, Slovenië en Roemenië en die concrete resultaten hebben gehad zoals het in kaart brengen en verwijderen van illegaal gedumpt afval,
1. is van mening dat "Let's do it world!" een vrijwilligersactie is waarbij alle landen van Europa worden uitgenodigd om mee te doen aan de grootste schoonmaakactie ooit in hun land op één dag in 2012;
 2. verzoekt politici om initiatieven actief te promoten en burgers om zich aan te sluiten bij de actie;
 3. is van mening dat dit effectieve instrument op grote schaal gepromoot zou moeten worden om het bewustzijn en verantwoordelijkheidsgevoel ten aanzien van afvalbeheer te vergroten en een zo hoog mogelijk recyclingspercentage te behalen;

Donderdag 12 mei 2011

4. verzoekt de Commissie alles in het werk te stellen om dit initiatief te steunen en tevens een website op te zetten waarop data gepubliceerd worden over nationale afvalregisters en kaarten met locaties van illegale stortplaatsen;
 5. verzoekt de lidstaten aanvullende inspanningen te leveren om de bestaande EU-afvalwetgeving in hun landen uit te voeren en te handhaven;
 6. verzoekt zijn Voorzitter deze verklaring, met de namen van de ondertekenaars ⁽¹⁾, te doen toekomen aan de Commissie en de Raad, alsmede aan de regeringen en de parlementen van de 27 lidstaten.
-

⁽¹⁾ De lijst van ondertekenaars is gepubliceerd in bijlage I bij de notulen van 12 mei 2011 (P7_PV(2011)05-12(ANN1)).

Dinsdag 10 mei 2011

II

(Mededelingen)

MEDEDELINGEN VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN
DE EUROPESE UNIE

EUROPEES PARLEMENT

Verzoek om verdediging van de immuniteit van Luigi de Magistris

P7_TA(2011)0188

Besluit van het Europees Parlement van 10 mei 2011 over het verzoek om verdediging van de immuniteit en de voorrechten van Luigi de Magistris (2010/2122(IMM))

(2012/C 377 E/25)

Het Europees Parlement,

- gezien het verzoek van Luigi de Magistris om verdediging van zijn immuniteit in verband met een rechtszaak die is aangespannen bij een Italiaanse rechtbank, dat op 5 juli 2010 werd ingediend, en van de ontvangst waarvan op 7 juli 2010 ter plenaire vergadering kennis werd gegeven,
 - na Luigi de Magistris te hebben gehoord, overeenkomstig artikel 7, lid 3, van zijn Reglement,
 - gelet op artikel 8 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie van 8 april 1965, en op artikel 6, lid 2, van de Akte van 20 september 1976 betreffende de verkiezing van de leden van het Europees Parlement door middel van rechtstreekse algemene verkiezingen,
 - gelet op de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 12 mei 1964, 10 juli 1986, 15 en 21 oktober 2008 en 19 maart 2010 ⁽¹⁾,
 - gelet op artikel 6, lid 3, en artikel 7 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken (A7-0152/2011),
- A. overwegende dat een lid van het Europees Parlement, Luigi de Magistris, een verzoek om verdediging van zijn parlementaire immuniteit heeft ingediend in verband met een rechtszaak aangespannen bij een Italiaanse rechtbank,
- B. overwegende dat het verzoek van Luigi De Magistris betrekking heeft op een dagvaarding voor de rechtbank van Benevento die aan hem is betekend namens Clemente Mario Mastella, een lid van het Europees Parlement, in verband met uitspraken in een interview dat de heer De Magistris op 31 oktober 2009 aan een Italiaanse krant heeft gegeven,
- C. overwegende dat, volgens de dagvaarding, in een van de tijdens het interview gedane uitspraken ("Mastella was al eerder betrokken bij een zaak die ik in onderzoek had en toen heeft hij geprobeerd mij te dwarsbomen") sprake is van smaad, waarop een eis tot schadevergoeding van 1 000 000 EUR plus onkosten is ingediend,
- D. overwegende dat het interview is gegeven toen Luigi de Magistris lid van het Europees Parlement was, na verkozen te zijn tijdens de verkiezingen voor het Europees Parlement van 2009,

⁽¹⁾ Zaak 101/63 (Wagner/Fohrmann en Krier) Jurispr. 1964, blz. 195, zaak 149/85 (Wybot/Faure en anderen) Jurispr. 1986, blz. 2391, zaak T-345/05 (Mote/Parlement) Jurispr. 2008, blz. II-2849, gevoegde zaken C-200/07 en C-201/07 (Marra/De Gregorio en Clemente) Jurispr. 2008, blz. I-7929 en zaak T-42/06 (Gollnisch/Parlement).

Dinsdag 10 mei 2011

- E. overwegende dat, overeenkomstig artikel 8 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie, tegen de leden van het Europees Parlement geen opsporing kan plaatsvinden, en zij niet kunnen worden aangehouden of vervolgd op grond van de mening of de stem die zij in de uitoefening van hun ambt hebben uitgebracht,
- F. overwegende dat overeenkomstig de gangbare praktijk bij het Parlement, het feit dat een privaatrechtelijke of bestuursrechtelijke procedure is ingeleid of dat bepaalde aspecten ervan onder het privaatrecht of bestuursrecht vallen, er niet noodzakelijkerwijs toe leidt dat de door dat artikel verleende immuniteit niet van toepassing is,
- G. overwegende dat Luigi de Magistris bij het geven van het interview in kwestie zijn taken als lid van het Europees Parlement uitoefende in het kader van een politieke activiteit door zijn mening te geven over een kwestie van openbaar belang voor zijn kiezers,
- H. overwegende dat pogingen om door het instellen van rechtsvorderingen te voorkomen dat leden van het Parlement hun mening geven over zaken van legitiem openbaar belang en punten van zorg en hun politieke tegenstanders bekritisieren, onaanvaardbaar zijn in een democratische samenleving en een schending vormen van artikel 8 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie, dat tot doel heeft de vrijheid van meningsuiting van de leden te beschermen wanneer zij hun taken uitoefenen in het belang van het Parlement als instelling van de Europese Unie,
- 1. besluit de immuniteit en de voorrechten van Luigi de Magistris te verdedigen;
- 2. verzoekt zijn Voorzitter dit besluit onmiddellijk te doen toekomen aan de bevoegde autoriteit van de Italiaanse Republiek en aan Luigi de Magistris.

Immunititeit en de voorrechten van Bruno Gollnisch

P7_TA(2011)0189

Besluit van het Europees Parlement van 10 mei 2011 over het verzoek om verdediging van de immuniteit en de voorrechten van Bruno Gollnisch (2010/2097(IMM))

(2012/C 377 E/26)

Het Europees Parlement,

- gezien het verzoek van Bruno Gollnisch om verdediging van zijn immuniteit in het kader van een strafrechtelijke procedure bij een Franse rechtbank, dat op 10 juni 2010 werd ingediend, en van de ontvangst waarvan op 14 juni 2010 ter plenaire vergadering kennis werd gegeven,
- na Bruno Gollnisch op 26 januari 2011 te hebben gehoord, overeenkomstig artikel 7, lid 3, van zijn Reglement,
- gelet op artikel 9 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie van 8 april 1965 en op artikel 6, lid 2, van de Akte van 20 september 1976 betreffende de verkiezing van de leden van het Europees Parlement door middel van rechtstreekse algemene verkiezingen,
- gelet op de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 12 mei 1964, 10 juli 1986, 15 en 21 oktober 2008 en 19 maart 2010 ⁽¹⁾,
- gelet op artikel 26 van de grondwet van de Franse Republiek,
- gelet op artikel 6, lid 3, en artikel 7 van zijn Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie juridische zaken (A7-0154/2011),

⁽¹⁾ Zaak 101/63, Wagner/Fohrmann en Krier, Jurispr. 1964, blz. 195, zaak 149/85, Wybot/Faure en anderen, Jurispr. 1986, blz. 2391, zaak T-345/05, Mote/Parlement, Jurispr. 2008, blz. II-2849, gevoegde zaken C-200/07 en C-201/07, Marra/De Gregorio en Clemente, Jurispr. 2008, blz. I-7929, en zaak T-42/06, Gollnisch/Parlement.

Dinsdag 10 mei 2011

- A. overwegende dat Bruno Gollnisch, lid van het Europees Parlement, heeft verzocht om verdediging van zijn parlementaire immuniteit in verband met volgens hem vrijheidsbeperkende maatregelen van de Franse autoriteiten in het kader van een gerechtelijk onderzoek betreffende een klacht met civiele eis tot schadeloosstelling die op 26 januari 2009 door de Internationale Liga tegen racisme en antisemitisme tegen onbekenden is ingediend wegens aanzetten tot rassenhaat,
- B. overwegende dat artikel 8 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie niet is aangevoerd in het verzoek om verdediging van de immuniteit en dus niet van toepassing is,
- C. overwegende dat artikel 9 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie, dat Bruno Gollnisch uitdrukkelijk aanvoert in zijn brief aan de Voorzitter van 10 juni 2010 en dat op deze zaak van toepassing is, bepaalt dat de leden van het Europees Parlement tijdens de zittingsduur van het Parlement op hun eigen grondgebied de immuniteiten genieten die aan de leden van de volksvertegenwoordiging in hun staat worden verleend, en overwegende dat deze immuniteit niet kan verhinderen dat het Europees Parlement het recht uitoefent de immuniteit van een van zijn leden op te heffen,
- D. overwegende dat artikel 26, tweede alinea, van de Franse grondwet bepaalt: "Leden van het Parlement kunnen zonder toestemming van de vergadering waarvan zij deel uitmaken niet in een strafrechtelijke of correctionele zaak worden vervolgd of aangehouden of anderszins aan vrijheidsbenemende of -beperkende maatregelen worden onderworpen, tenzij indien er een misdrijf is gepleegd, indien zij op heterdaad zijn betrapt of indien er een definitieve veroordeling is uitgesproken", en overwegende dat artikel 23, derde alinea, bepaalt: "De hechtenis, de vrijheidsbenemende of -beperkende maatregelen of de vervolging van leden van het Parlement worden voor de duur van de vergaderperiode opgeschort indien de vergadering waarvan zij deel uitmaken daarom verzoekt",
- E. overwegende dat het Parlement een ruime discretionaire bevoegdheid heeft als het een besluit neemt over een verzoek van een van zijn leden om verdediging van zijn immuniteit ⁽¹⁾,
- F. overwegende dat het Parlement in deze zaak geen aanwijzingen heeft gevonden van *fumus persecutionis*, d.w.z. een voldoende ernstig en precies vermoeden dat de zaak aanhangig is gemaakt met de bedoeling het lid politieke schade toe te brengen,
- G. overwegende dat de zaak geen verband houdt met de politieke activiteiten van Bruno Gollnisch als lid van het Europees Parlement; overwegende dat het daarentegen gaat om louter regionale en lokale activiteiten als lid van de regio van Rhône-Alpes, een mandaat waarvoor Bruno Gollnisch via rechtstreekse algemene verkiezingen verkozen is en dat verschilt van dat van lid van het Europees Parlement,
- H. overwegende dat Bruno Gollnisch in een toelichting over de reden voor de publicatie van het persbericht van zijn fractie in de regio van Rhône-Alpes, dat de aanleiding voor het verzoek om verdediging van de immuniteit vormde, heeft verklaard dat het is opgesteld door het Front National-team in die regio, waaronder het hoofd communicatie, dat "gemachtigd was om namens de verkozenen van het Front National te spreken"; overwegende dat de toepassing van de parlementaire immuniteit op een dergelijke situatie een ongepaste uitbreiding zou inhouden van die regels, die bedoeld zijn om te voorkomen dat het Parlement in zijn werking en onafhankelijkheid wordt belemmerd,
- I. overwegende dat het een betreurenswaardige inbreuk op de prerogatieven van het Parlement is dat de Franse autoriteiten blijkbaar bepaalde vrijheidsbeperkende maatregelen tegen Bruno Gollnisch hebben genomen alvorens om de opheffing van zijn immuniteit te verzoeken; overwegende dat het, aangezien de Franse autoriteiten nu formeel om opheffing van zijn immuniteit hebben verzocht teneinde in de toekomst dergelijke maatregelen te kunnen nemen, niet langer nodig is de immuniteit van Bruno Gollnisch in dat opzicht te verdedigen,
- J. overwegende dat het niet aan het Parlement, maar aan de bevoegde gerechtelijke instanties is om, met inachtneming van alle democratische garanties, te besluiten in hoeverre de Franse wet inzake aanzetten tot rassenhaat is overtreden en welke gerechtelijke gevolgen daaraan verbonden zijn,
- K. overwegende dat de parlementaire immuniteit van Bruno Gollnisch bijgevolg niet dient te worden verdedigd,

⁽¹⁾ Zaak T-42/06, Gollnisch/Parlement, punt 101.

Dinsdag 10 mei 2011

1. besluit gezien het bovenstaande de immuniteit en voorrechten van Bruno Gollnisch niet te verdedigen;
2. verzoekt zijn Voorzitter dit besluit en het verslag van zijn bevoegde commissie onmiddellijk te doen toekomen aan de bevoegde autoriteit van de Franse Republiek en Bruno Gollnisch.

Verzoek om opheffing van de immuniteit van Bruno Gollnisch

P7_TA(2011)0190

Besluit van het Europees Parlement van 10 mei 2011 over het verzoek om opheffing van de immuniteit van Bruno Gollnisch (2010/2284(IMM))

(2012/C 377 E/27)

Het Europees Parlement,

- gezien het aan het Parlement voorgelegde verzoek om opheffing van de immuniteit van Bruno Gollnisch, dat op 3 november 2010 werd ingediend door de Franse autoriteiten, en van de ontvangst waarvan op 24 november 2010 ter plenaire vergadering kennis werd gegeven,
 - na Bruno Gollnisch op 26 januari 2011 te hebben gehoord, overeenkomstig artikel 7, lid 3, van zijn Reglement,
 - gelet op artikel 9 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie van 8 april 1965 en op artikel 6, lid 2, van de Akte van 20 september 1976 betreffende de verkiezing van de leden van het Europees Parlement door middel van rechtstreekse algemene verkiezingen,
 - gelet op de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 12 mei 1964, 10 juli 1986, 15 en 21 oktober 2008 en 19 maart 2010 ⁽¹⁾,
 - gelet op artikel 26 van de grondwet van de Franse Republiek,
 - gelet op artikel 6, lid 2, en artikel 7 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken (A7-0155/2011),
- A. overwegende dat een Franse openbare aanklager heeft verzocht om opheffing van de parlementaire immuniteit van Bruno Gollnisch, lid van het Europees Parlement, opdat een klacht wegens aanzetten tot rassenhaat kan worden onderzocht en Bruno Gollnisch zo nodig voor het Franse Gerecht van eerste aanleg, het Hof van beroep en het Hof van cassatie kan worden gebracht,
 - B. overwegende dat de opheffing van de immuniteit van Bruno Gollnisch betrekking heeft op een beschuldiging van aanzetten tot rassenhaat naar aanleiding van een persbericht van 3 oktober 2008 van de Front National-fractie in de regio van Rhône-Alpes, waarvan Bruno Gollnisch voorzitter was,
 - C. overwegende dat de leden van het Europees Parlement overeenkomstig artikel 9 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie tijdens de zittingsduur van het Parlement op hun eigen grondgebied de immuniteiten genieten die aan de leden van de volksvertegenwoordiging in hun staat worden verleend, en overwegende dat deze immuniteit niet kan verhinderen dat het Europees Parlement het recht uitoefent de immuniteit van een van zijn leden op te heffen,

⁽¹⁾ Zaak 101/63, Wagner/Fohrmann en Krier, Jurispr. 1964, blz. 195, zaak 149/85, Wybot/Faure en anderen, Jurispr. 1986, blz. 2391, zaak T-345/05, Mote/Parlement, Jurispr. 2008, blz. II-2849, gevoegde zaken C-200/07 en C-201/07, Marra/De Gregorio en Clemente, Jurispr. 2008, blz. I-7929, en zaak T-42/06, Gollnisch/Parlement.

Dinsdag 10 mei 2011

- D. overwegende dat artikel 26 van de Franse grondwet bepaalt dat leden van het Parlement zonder toestemming van de vergadering waarvan zij deel uitmaken niet in een strafrechtelijke of correctionele zaak kunnen worden vervolgd of aangehouden of anderszins aan vrijheidsbenemende of -beperkende maatregelen worden onderworpen, tenzij indien er een misdrijf is gepleegd, indien zij op heterdaad zijn betrapt of indien er een definitieve veroordeling is uitgesproken,
 - E. overwegende dat het Parlement in deze zaak geen aanwijzingen heeft gevonden van *fumus persecutionis*, d.w.z. een voldoende ernstig en precies vermoeden dat de zaak aanhangig is gemaakt met de bedoeling het lid politieke schade toe te brengen,
 - F. overwegende dat het verzoek van de Franse autoriteiten geen verband houdt met de politieke activiteiten van Bruno Gollnisch als lid van het Europees Parlement; overwegende dat het daarentegen gaat om louter regionale en lokale activiteiten als lid van de regioraad van Rhône-Alpes, een mandaat waarvoor Bruno Gollnisch via rechtstreekse algemene verkiezingen verkozen is en dat verschilt van dat van lid van het Europees Parlement,
 - G. overwegende dat Bruno Gollnisch in een toelichting over de reden voor de publicatie van het persbericht van zijn fractie in de regioraad van Rhône-Alpes, dat de aanleiding voor het verzoek om opheffing van de immuniteit vormde, heeft verklaard dat het is opgesteld door het Front National-team in die regio, waaronder het hoofd communicatie, dat "gemachtigd was om namens de verkozenen van het Front National te spreken"; overwegende dat de toepassing van de parlementaire immuniteit op een dergelijke situatie een ongepaste uitbreiding zou inhouden van die regels, die bedoeld zijn om te voorkomen dat het Parlement in zijn werking en onafhankelijkheid wordt belemmerd,
 - H. overwegende dat het niet aan het Parlement, maar aan de bevoegde gerechtelijke instanties is om, met inachtneming van alle democratische garanties, te besluiten in hoeverre de Franse wet inzake aanzetten tot rassenhaat is overtreden en welke gerechtelijke gevolgen daaraan verbonden zijn,
 - I. overwegende dat het daarom gepast is aan te bevelen de parlementaire immuniteit in dit geval op te heffen,
 - 1. besluit de immuniteit van Bruno Gollnisch op te heffen;
 - 2. verzoekt zijn Voorzitter dit besluit en het verslag van zijn bevoegde commissie onmiddellijk te doen toekomen aan de bevoegde autoriteit van de Franse Republiek en Bruno Gollnisch.
-

Woensdag 11 mei 2011

Wijziging van het Reglement ingevolge de invoering van een gemeenschappelijk Transparantieregister

P7_TA(2011)0221

Besluit van het Europees Parlement van 11 mei 2011 tot wijziging van het Reglement van het Europees Parlement ingevolge de invoering van een gemeenschappelijk transparantieregister voor het Europees Parlement en de Commissie (2010/2292(REG))

(2012/C 377 E/28)

Het Europees Parlement,

- gezien het besluit van de Conferentie van voorzitters van 18 november 2010,
- gezien zijn besluit van 11 mei 2011 ⁽¹⁾ tot goedkeuring van de sluiting van het akkoord tussen het Europees Parlement en de Europese Commissie over de invoering van een "transparantieregister",
- gelet op de artikelen 211 en 212 en artikel 127, lid 2, van zijn Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie constitutionele zaken (A7-0173/2011),
- 1. besluit onderstaande wijzigingen in zijn Reglement op te nemen;
- 2. besluit dat de tekst van bovengenoemd akkoord zal worden opgenomen in zijn Reglement als bijlage X, deel B;
- 3. besluit dat deze wijzigingen in werking zullen treden op de datum van inwerkingtreding van het akkoord;
- 4. verzoekt zijn Voorzitter dit besluit ter informatie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

BESTAANDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 1

Reglement van het Europees Parlement Artikel 9 – titel

Financiële belangen van de leden, gedragsregels en toegang tot het Parlement

Financiële belangen van de leden, gedragsregels, **verplicht transparantieregister** en toegang tot het Parlement

Amendement 2

Reglement van het Europees Parlement Artikel 9 – lid 3 bis (nieuw)

3 bis. De quaestoren stellen aan het begin van elke zittingsperiode het maximum aantal door elk lid te accrediteren medewerkers (geaccrediteerde medewerkers) vast.

Amendement 3

Reglement van het Europees Parlement Artikel 9 – lid 4

4. De quaestoren zijn verantwoordelijk voor het verstrekken van **een op naam gesteld laissez-passer, dat** maximaal één jaar geldig **is, aan personen die ten behoeve van zichzelf of van derden frequent toegang tot de gebouwen van het Parlement wensen met het oog op de informatieverstrekking aan de leden in het kader van hun parlementair mandaat.**

4. De quaestoren zijn verantwoordelijk voor het verstrekken van **toegangspasjes met een lange geldigheidsduur aan personen die niet tot de instellingen van de Unie behoren. Deze toegangspasjes zijn** maximaal één jaar geldig **en kunnen worden verlengd. De nadere voorschriften voor het gebruik van deze pasjes worden door het Bureau vastgesteld.**

⁽¹⁾ Aangenomen teksten van die datum, P7_TA(2011)0222.

Woensdag 11 mei 2011

BESTAANDE TEKST

Als tegenprestatie dienen deze personen

- *de in een bijlage bij dit Reglement opgenomen gedragscode na te leven;*
- *zich in te schrijven in een register dat door de quaestoren wordt bijgehouden.*

Dit register wordt op verzoek in alle vergaderplaatsen van het Parlement en in de door de quaestoren vastgestelde vorm bij zijn voorlichtingsbureaus in de lidstaten ter beschikking van het publiek gesteld.

De bepalingen ter uitvoering van dit lid worden nader omschreven in een bijlage bij dit Reglement.

AMENDEMENT

Deze toegangspasjes kunnen worden verstrekt aan:

- *personen die zijn ingeschreven in het transparantieregister ⁽¹⁾, of die een organisatie vertegenwoordigen of werken voor een organisatie die in dit register is ingeschreven; inschrijving geeft echter geen automatisch recht op een pasje;*
- *personen die frequent toegang tot de gebouwen van het Parlement wensen, maar die niet onder het toepassingsgebied van het akkoord over de invoering van een transparantieregister vallen ⁽²⁾;*
- *plaatselijke medewerkers van de leden alsook personen die de leden van het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's assisteren.*

⁽¹⁾ Bij het akkoord over de invoering van een gemeenschappelijk Transparantieregister van het Europees Parlement en de Europese Commissie ingesteld register voor organisaties en als zelfstandige werkzame personen die betrokken zijn bij het maken en het uitvoeren van het EU-beleid (zie bijlage X, deel B).

⁽²⁾ Zie bijlage X, deel B.

Amendement 4

Reglement van het Europees Parlement
Artikel 9 – lid 4 bis (nieuw)

4 bis. Degenen die zich inschrijven in het transparantieregister moeten in het kader van hun betrekkingen met het Parlement het volgende naleven:

- *de als bijlage bij het akkoord gevoegde gedragscode ⁽¹⁾;*
- *de in het akkoord vastgelegde procedures en andere verplichtingen; en*
- *de bepalingen van dit artikel alsook de uitvoeringsbepalingen ervan.*

⁽¹⁾ Zie bijlage 3 bij het akkoord in bijlage X, deel B

Amendement 5

Reglement van het Europees Parlement
Artikel 9 – lid 4 ter (nieuw)

4 ter. De quaestoren bepalen in welke mate de gedragscode van toepassing is op personen die wel over een toegangspasje met een lange geldigheidsduur beschikken, maar niet onder het toepassingsgebied van het akkoord vallen.

Woensdag 11 mei 2011

BESTAANDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 6

Reglement van het Europees Parlement
Artikel 9 – lid 4 quater (nieuw)

4 quater. Het toegangspasje wordt bij met redenen omkleed besluit van de quaestoren ingetrokken in de volgende gevallen:

- bij schrapping uit het transparantieregister, behalve wanneer er zwaarwegende redenen zijn die intrekking ervan in de weg staan;
- bij ernstige inbreuk op de in lid 4 bis genoemde verplichtingen.

Amendement 7

Reglement van het Europees Parlement
Artikel 9 – lid 4 quinquies (nieuw)

4 quinquies. Het Bureau stelt, op voorstel van de secretaris-generaal, de nodige maatregelen vast voor de invoering van het transparantieregister, overeenkomstig de bepalingen van het akkoord over de invoering van dit register.

De bepalingen ter uitvoering van leden 4 tot en met 4 quater worden nader omschreven in een bijlage ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie bijlage X, deel A.

Amendement 8

Reglement van het Europees Parlement
Bijlage I – artikel 2 – alinea's 2 en 3

De leden zien bij de uitoefening van hun mandaat af van aanvaarding van andere giften of voordelen.

Alle opgaven voor het register geschieden onder de persoonlijke verantwoordelijkheid van het lid en dienen **jaarlijks** te worden bijgewerkt.

De leden zien bij de uitoefening van hun mandaat af van aanvaarding van giften of voordelen.

Alle opgaven voor het register geschieden onder de persoonlijke verantwoordelijkheid van het lid en dienen te worden bijgewerkt **zodra er zich wijzigingen voordoen, en minstens eens per jaar hernieuwd te worden. De leden dragen de volle verantwoordelijkheid voor de transparantie van hun financiële belangen.**

Amendement 9

Reglement van het Europees Parlement
Bijlage X – titel

BIJLAGE X

Bepalingen ter uitvoering van artikel 9, **lid 4 - Belangengroepen bij het Europees Parlement**

BIJLAGE X

Transparantieregister

A. Bepalingen ter uitvoering van artikel 9, **leden 4 t/m 4 quater**

Amendement 10

Reglement van het Europees Parlement
Bijlage X – artikel 1

Artikel 1

Laissez-passer

1. Het **laissez-passer** is een geplastificeerde kaart, voorzien van een pasfoto van de houder, zijn naam en voornamen en de naam van de firma, organisatie of persoon voor welke hij werkzaam is.

Enig artikel

Toegangspasjes

1. Het **toegangspasje met een lange geldigheidsduur** is een geplastificeerde kaart, voorzien van een pasfoto van de houder, zijn naam en voornamen en de naam van de firma, organisatie of persoon voor welke hij werkzaam is.

Woensdag 11 mei 2011

BESTAANDE TEKST

Op straffe van eventuele intrekking moet het ***laissez-passer*** in de gebouwen van het Parlement door de houder permanent en zichtbaar worden gedragen.

Het ***laissez-passer*** onderscheidt zich qua vorm en kleur van de pasjes voor bezoekers.

2. Het ***laissez-passer*** wordt slechts verlengd indien de houder heeft voldaan aan de verplichtingen zoals bedoeld in artikel 9, ***lid 4***.

Bezwaren van leden tegen de activiteiten van een belangenbehartiger of belangengroep worden naar de quaestoren verwezen, die de ***zaak bestuderen en*** een besluit nemen over ***handhaving dan wel*** intrekking van het betrokken ***laissez-passer***.

3. Het ***laissez-passer*** geeft in geen geval toegang tot andere dan als openbaar aangemerkte vergaderingen van het Parlement en zijn organen; er kunnen op grond hiervan geen uitzonderingen worden gemaakt op de voor alle andere burgers van de Unie geldende toegangsvoorschriften.

AMENDEMENT

Op straffe van eventuele intrekking moet het ***toegangspasje*** in de gebouwen van het Parlement door de houder permanent en zichtbaar worden gedragen.

Het ***toegangspasje*** onderscheidt zich qua vorm en kleur van de pasjes voor bezoekers.

2. Het ***toegangspasje*** wordt slechts verlengd indien de houder heeft voldaan aan de verplichtingen zoals bedoeld in artikel 9, ***lid 4 bis, van het Reglement***.

Op concrete feiten gebaseerde klachten die onder het toepassingsgebied van de als bijlage bij het akkoord over de invoering van het transparantieregister gevoegde gedragscode ⁽¹⁾ ***vallen, worden naar het Gezamenlijke secretariaat van het Transparantieregister verwezen. De secretaris-generaal van het Parlement deelt de besluiten tot schrapping uit het register mede aan de quaestoren, die een besluit nemen over de intrekking van het toegangspasje.***

In de besluiten waarbij de quaestoren kennis geven van de intrekking van een of meerdere toegangspasjes, worden de houders of de entiteiten die zij vertegenwoordigen of waarvoor zij werkzaam zijn verzocht deze toegangspasjes binnen een termijn van 15 dagen vanaf de datum van kennisgeving van het besluit aan het Parlement terug te geven.

3. Het ***toegangspasje*** geeft in geen geval toegang tot andere dan als openbaar aangemerkte vergaderingen van het Parlement en zijn organen; er kunnen op grond hiervan geen uitzonderingen worden gemaakt op de voor alle andere burgers van de Unie geldende toegangsvoorschriften.

⁽¹⁾ Zie bijlage 3 bij het akkoord in deel B van deze bijlage.

Amendement 11
Reglement van het Europees Parlement
Bijlage X – artikel 2

Artikel 2**Medewerkers**

1. De quaestoren stellen aan het begin van elke zittingsperiode het maximum aantal door elk lid te accrediteren medewerkers vast.

Bij het aanvaarden van hun functie doen de geaccrediteerde medewerkers schriftelijk opgave van hun beroepswerkzaamheden, alsook van enige andere door hen tegen vergoeding uitgeoefende functies of activiteiten.

2. Zij hebben onder dezelfde voorwaarden toegang tot het Parlement als het personeel van het Secretariaat-generaal of van de fracties.

3. Voor alle andere personen, inclusief degenen die rechtstreeks met leden samenwerken, gelden de toegangsvoorwaarden als bedoeld in artikel 9, lid 4.

Schrappen

Woensdag 11 mei 2011

BESTAANDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 12
Reglement van het Europees Parlement
Bijlage X – artikel 3

Artikel 3

*Schrappen***Gedragscode**

1. In hun betrekkingen met het Parlement zijn de personen die zijn ingeschreven in het in artikel 9, lid 4, bedoelde register gehouden:

- a) de bepalingen van artikel 9 en van deze bijlage na te leven;
- b) aan de leden van het Parlement, hun personeel of aan ambtenaren van de instelling opgave te doen van het belang of de belangen die zij vertegenwoordigen;
- c) zich te onthouden van oneerlijke handelingen om informatie te verkrijgen;
- d) zich in hun betrekkingen met derden niet op enigerlei officiële relatie met het Parlement te beroepen;
- e) geen profijt te trekken uit het verspreiden onder derden van kopieën van documenten die bij het Parlement zijn verkregen;
- f) de bepalingen van bijlage I, artikel 2, tweede alinea, strikt na te leven;
- g) zich ervan te vergewissen dat van elke assistentie die in het kader van de bepalingen van bijlage I, artikel 2, wordt geboden, opgave wordt gedaan in het desbetreffende register;
- h) de bepalingen van het Statuut van de ambtenaren na te leven wanneer zij oud-ambtenaren van de instellingen in dienst nemen;
- i) alle regels van het Parlement met betrekking tot de rechten en verantwoordelijkheden van oud-leden na te leven;
- j) ter voorkoming van eventuele belangenconflicten te zorgen voor voorafgaande toestemming van het betrokken lid of de betrokken leden voor elke contractuele verbintenis met of indienstneming van een medewerker en zich er vervolgens van te vergewissen dat hiervan opgave wordt gedaan in het in artikel 9, lid 4, bedoelde register.

2. Overtreding van deze gedragscode kan intrekking van het aan de betrokken personen en in voorkomend geval aan hun onderneming afgegeven laissez-passers tot gevolg hebben.

Amendement 13
Reglement van het Europees Parlement
Bijlage X – deel B – titel (nieuw)

B. Akkoord tussen het Europees Parlement en de Europese Commissie over de invoering van een transparantieregister voor organisaties en als zelfstandige werkzame personen die betrokken zijn bij het maken en het uitvoeren van het EU-beleid

Woensdag 11 mei 2011

Interinstitutioneel akkoord over een gemeenschappelijk Transparantieregister

P7_TA(2011)0222

Besluit van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over de sluiting van een interinstitutioneel akkoord tussen het Europees Parlement en de Commissie over een gemeenschappelijk transparantieregister (2010/2291(ACI))

(2012/C 377 E/29)

Het Europees Parlement,

- gezien het besluit van de Conferentie van voorzitters van 18 november 2010,
- gezien het ontwerpakkoord tussen het Europees Parlement en de Europese Commissie over de invoering van een transparantieregister voor organisaties en als zelfstandige werkende personen die betrokken zijn bij het maken en het uitvoeren van het EU-beleid (hierna "het akkoord" genoemd),
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 8 mei 2008 over de ontwikkeling van het kader voor de activiteiten van de belangenvertegenwoordigers (lobbyisten) bij de instellingen van de Europese Unie ⁽¹⁾,
- gelet op artikel 127, lid 1, van zijn Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie constitutionele zaken (A7-0174/2011),
- A. overwegende dat artikel 11, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie als volgt luidt: "De instellingen voeren een open, transparante en regelmatige dialoog met representatieve organisaties en met het maatschappelijk middenveld",
- B. overwegende dat de transparantie van die dialoog door een gemeenschappelijk register van de organisaties en personen die betrokken zijn bij het maken en het uitvoeren van het EU-beleid, wordt vergroot,
- C. overwegende dat in voornoemde resolutie van het Parlement van 8 mei 2008 de beginselen zijn vastgelegd op grond waarvan het Parlement de onderhandelingen met de Commissie over het gemeenschappelijk register is gestart,
- D. overwegende dat de noodzakelijke wijzigingen in het Reglement van het Parlement zijn aangebracht bij zijn besluit van 11 mei 2011 tot wijziging van het Reglement van het Europees Parlement ingevolge de invoering van een gemeenschappelijk transparantieregister voor het Europees Parlement en de Commissie ⁽²⁾,
- 1. beschouwt het akkoord als een belangrijke stap op de weg naar meer transparantie en is voornemens te gelegener tijd voorstellen te doen voor aanscherping van de eisen om een consequente integriteit van de bestuurslichamen van de Europese Unie alsook de versterking van haar institutionele regelgeving te waarborgen;
- 2. wijst erop dat met een gemeenschappelijk register alle informatie op één plaats kan worden gevonden, waardoor de burger gemakkelijker kan nagaan welke actoren met de instellingen in contact zijn; merkt op dat het ook de taken van de belangenvertegenwoordigers vergemakkelijkt, aangezien zij zich maar eenmaal behoeven te registreren;
- 3. onderstreept evenwel opnieuw dat het Parlement zich zijn onvervreemdbaar recht voorbehoudt te bepalen wie toegang tot zijn gebouwen krijgt;
- 4. is van oordeel dat het akkoord een sterke stimulans voor registratie is, aangezien het onmogelijk wordt zich een toegangspasje te verschaffen zonder voorafgaande registratie;
- 5. herhaalt evenwel opnieuw zijn eis van verplichte registratie van alle belangenvertegenwoordigers in het transparantieregister en dringt erop aan dat in het kader van het komende herzieningsproces de noodzakelijke stappen worden ondernomen ter voorbereiding van de overgang naar verplichte registratie;

⁽¹⁾ PB C 271 E van 12.11.2009, blz. 48.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2011)0221.

Woensdag 11 mei 2011

6. betreurt dat de Raad nog geen partij is bij het akkoord, ofschoon dit van cruciaal belang is om de transparantie in alle stadia van het wetgevingsproces op Unieniveau te waarborgen; is evenwel verheugd over het feit dat de Raad heeft aangekondigd partij te zullen worden bij het akkoord; verzoekt de Raad zich zo spoedig mogelijk bij het gemeenschappelijke register aan te sluiten;
7. is met name verheugd over de volgende aspecten van het akkoord:
- a) de wijziging van de naam van het register in "transparantieregister";
 - b) het toepassingsgebied van het register, dat weliswaar alle relevante actoren omvat, doch onder meer sociale partners als deelnemers aan de sociale dialoog, alsook kerken, politieke partijen en lokale, regionale en gemeentelijke autoriteiten, - inclusief hun officiële vertegenwoordigingen - uitsluit; gezien de hun bij de Verdragen toegewezen institutionele rol alsook punt 10, letter b) en punten 11, 12 en 13 van het akkoord, vallen laatstgenoemden niet onder het toepassingsgebied van het register; een en ander moet nader worden verduidelijkt bij de eerste herziening van het akkoord; het Parlement wenst dat de Commissie nu reeds mededeelt of het met dit voorstel akkoord gaat;
 - c) het feit dat het register transparantie creëert in de zeer uiteenlopende contacten van de Europese instellingen en met name onder afzonderlijke afdelingen vertegenwoordigers van private belangen, vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld en vertegenwoordigers van overheidsinstanties groepeerd en aldus een onderscheid maakt tussen de verschillende rollen van de lobbyisten en de officiële gesprekspartners van de instellingen van de Unie;
 - d) het verzoek om relevante financiële informatie;
 - e) bindende maatregelen bij niet-naleving van de als bijlage bij het akkoord opgenomen gedragscode;
8. is van oordeel dat de regelgeving die van toepassing is op de vertegenwoordigers van overheidsinstanties en organisaties die in het kader van hun activiteiten openbare belangen dienen en gebonden zijn door constitutionele voorschriften en fundamentele rechten, niet identiek mag zijn aan die welke van toepassing is op de vertegenwoordigers van private belangen; is met name van mening dat de uitnodiging tot registratie aan instanties met een overheidsstatus slechts betrekking mag hebben op instanties met een zelfstandige status, doch niet op de overheidsinstanties zelf;
9. wenst dat het Bureau van het Parlement een systeem uitwerkt in het kader waarvan belangenvertegenwoordigers die onder het toepassingsgebied van het register vallen en die een ontmoeting hebben gehad met een bij een specifiek wetgevingsdossier betrokken parlements lid, in een toelichting bij het verslag of de aanbeveling over de desbetreffende ontwerp-wetgevingshandeling worden genoemd;
10. hecht zijn goedkeuring aan de sluiting van onderstaand akkoord, met inachtneming van de in dit besluit naar voren gebrachte aspecten, en besluit het als bijlage in zijn Reglement op te nemen;
11. verzoekt zijn Voorzitter dit besluit ter informatie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

BIJLAGE

AKKOORD TUSSEN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE EUROPESE COMMISSIE OVER DE INVOERING VAN EEN TRANSPARANTIEREGISTER (VOOR ORGANISATIES EN ALS ZELFSTANDIGE WERKZAME PERSONEN DIE BETROKKEN ZIJN BIJ HET MAKEN EN HET UITVOEREN VAN HET EU-BELEID)

Het Europees Parlement en de Europese Commissie (hierna "partijen" genoemd),

— Gezien het Verdrag betreffende de Europese Unie, met name artikel 11, leden 1 en 2, het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, met name artikel 295, en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (hierna samen "de Verdragen" genoemd),

Overwegende dat de Europese beleidsmakers niet geïsoleerd van de maatschappij functioneren, maar een open, transparante en regelmatige dialoog voeren met vertegenwoordigende organisaties en met het maatschappelijk middenveld,

Woensdag 11 mei 2011

KOMEN HET VOLGENDE OVEREEN:

I. Invoering van het Transparantieregister

1. Overeenkomstig hun streven naar transparantie komen partijen overeen een gemeenschappelijk "Transparantieregister" (hierna "het register" genoemd) - in te voeren en te beheren voor de inschrijving van, en het toezicht op, de organisaties en als zelfstandige werkzame personen die betrokken zijn bij het maken en het uitvoeren van het EU-beleid.

II. Beginselen van het register

2. Bij de invoering en het beheer van het register wordt voortgebouwd op de bestaande registratiesystemen die door het Europees Parlement in 1996 en de Europese Commissie in juni 2008 zijn ingesteld en in gang gezet, en die een aanvulling hebben gekregen door de inspanningen van de gezamenlijke werkgroep van het Europees Parlement en de Europese Commissie en door de aanpassingen ervan als gevolg van de opgedane ervaring en de verzamelde informatie van belanghebbenden, zoals uiteengezet in de mededeling van de Europese Commissie "Europees transparantie-initiatief: het register van belangenvertegenwoordigers, een jaar later" van 28 oktober 2009 ⁽¹⁾. Deze benadering laat onverlet en loopt niet vooruit op de doelstellingen van het Europees Parlement die zijn uiteengezet in zijn resolutie van 8 mei 2008 over de ontwikkeling van het kader voor de activiteiten van belangenvertegenwoordigers (lobbyisten) bij de instellingen van de Europese Unie ⁽²⁾.

3. Bij de invoering en het beheer van het register worden de algemene beginselen van het Unierecht, waaronder het evenredigheidsbeginsel en het non-discriminatiebeginsel, in acht genomen.

4. De invoering en het beheer van het register eerbiedigt het recht van de leden van het Europees Parlement om hun parlementaire mandaat zonder beperkingen uit te oefenen en vormt geen belemmering voor de achterban van de leden om toegang te krijgen tot de gebouwen van het Europees Parlement.

5. De invoering en het beheer van het register doet geen afbreuk aan de bevoegdheden of prerogatieven van partijen en heeft geen invloed op hun organisatorische bevoegdheden.

6. Partijen streven ernaar alle actoren die gelijksoortige activiteiten verrichten, op dezelfde manier te behandelen, en voor de registratie van organisaties en als zelfstandige werkzame personen die betrokken zijn bij het maken en het uitvoeren van het EU-beleid, gelijke voorwaarden te scheppen.

III. Structuur van het register

7. Het register omvat het volgende:

a) een aantal richtsnoeren voor het register:

- het toepassingsgebied van het register, de in aanmerking komende activiteiten en de uitzonderingen;
- de afdelingen die zijn opengesteld voor registratie (bijlage 1);
- de door de inschrijvers te verstrekken informatie, waaronder vereisten inzake financiële informatie (bijlage 2);

b) een gedragscode (bijlage 3);

c) een klachtenregeling en maatregelen die moeten worden genomen in geval van niet-naleving van de gedragscode, waaronder de procedure voor het onderzoek en de behandeling van klachten (bijlage 4).

⁽¹⁾ COM(2009)0612.

⁽²⁾ PB C 271 E van 12.11.2009, blz. 48.

Woensdag 11 mei 2011

IV. Toepassingsgebied van het register

Onder het toepassingsgebied vallende activiteiten

8. Het toepassingsgebied van het register omvat alle activiteiten, met uitzondering van de in deel IV uitgesloten activiteiten, die erop gericht zijn de beleidsvorming, uitvoering van het beleid of de besluitvorming van de EU-instellingen direct of indirect te beïnvloeden, ongeacht het gebruikte communicatiekanaal of communicatiemiddel, zoals uitbesteding, media, overeenkomsten met professionele tussenpersonen, denktanks, platformen, fora, campagnes of burgerinitiatieven. Deze activiteiten omvatten onder meer het contacteren van leden van het Parlement, ambtenaren of andere personeelsleden van de EU-instellingen, het voorbereiden, laten circuleren of versturen van brieven, informatiemateriaal of discussiestukken en standpuntnota's, en het organiseren van evenementen, vergaderingen of promotionele activiteiten en sociale evenementen of conferenties door middel van uitnodigingen aan leden van het Parlement, ambtenaren of andere personeelsleden van de EU-instellingen. Hieronder vallen ook vrijwillige bijdragen en de deelname aan formele raadplegingen inzake voorgenomen EU-wet- of regelgeving en andere openbare raadplegingen.

9. Van alle organisaties en als zelfstandige werkzame personen, ongeacht hun juridische status, die deelnemen aan de activiteiten die onder het toepassingsgebied van het register vallen, wordt verwacht dat zij zich in het register inschrijven ⁽¹⁾.

Uitgesloten activiteiten

10. De volgende activiteiten zijn uitgesloten van het toepassingsgebied van het register:

- a) activiteiten op het gebied van juridisch en ander professioneel advies, voor zover deze betrekking hebben op het uitoefenen van het fundamentele recht van een cliënt of cliënte op een eerlijk proces, met inbegrip van het recht op verdediging in administratieve procedures, zoals gevoerd door advocaten of andere personen die hierbij beroepshalve zijn betrokken. De volgende activiteiten vallen niet onder het toepassingsgebied van het register (ongeacht welke partijen daaraan deelnemen): adviserende werkzaamheden en contacten met openbare instanties bedoeld om een cliënt of cliënte beter te informeren over een algemene rechtstoestand, over zijn of haar specifieke rechtspositie, of te adviseren over de vraag of bepaalde juridische of administratieve stappen al dan niet passend zijn of naar geldend recht zijn toegestaan; advies aan een cliënt of cliënte om hem of haar te helpen ervoor te zorgen dat zij bij hun activiteiten het recht naleven; vertegenwoordiging in het kader van een verzoenings- of bemiddelingsprocedure die is gericht op het voorkomen van voorlegging van een geschil aan een rechterlijke of administratieve instantie. Dit geldt voor alle bedrijfssectoren in de Europese Unie, en beperkt zich niet tot bepaalde specifieke procedures (mededinging). Activiteiten die een onderneming en haar adviseurs verichten als betrokken partij bij een specifieke juridische of administratieve zaak die rechtstreeks verband houden met die zaak en die niet gericht zijn op wijziging van het bestaande juridische kader, vallen niet onder het toepassingsgebied van het register.
- b) activiteiten van de sociale partners als deelnemers aan de sociale dialoog (vakbonden, werkgeversverenigingen, enz.) bij het vervullen van de hun bij de Verdragen toegewezen taken. Dit is van overeenkomstige toepassing voor iedere entiteit die krachtens de Verdragen een institutionele rol heeft;
- c) activiteiten als antwoord op een direct en persoonlijk verzoek van een EU-instelling of lid van het Europees Parlement, zoals incidentele of regelmatige verzoeken om feitelijke informatie, data of expertise, en/of persoonlijke uitnodigingen voor openbare hoorzittingen of voor deelname aan de werkzaamheden van raadgevende comités of vergelijkbare fora.

Bijzondere bepalingen

11. De kerken en religieuze gemeenschappen vallen niet onder het register. Van de vertegenwoordigende instanties of juridische lichamen, kantoren en netwerken bedoeld om hen bij contacten met de EU-instellingen te vertegenwoordigen, alsmede hun verenigingen wordt evenwel verwacht dat zij zich in het register inschrijven.

⁽¹⁾ Van de regeringen van de lidstaten, de regeringen van derde landen, internationale intergouvernementele organisaties, alsmede hun diplomatieke posten wordt niet verwacht dat zij zich inschrijven.

Woensdag 11 mei 2011

12. De politieke partijen vallen niet onder het register. Van de door de politieke partijen opgerichte of ondersteunde organisaties die zich bezighouden met activiteiten die onder het toepassingsgebied van het register vallen, worden evenwel verwacht dat zij zich in het register inschrijven.

13. De plaatselijke, regionale en gemeentelijke autoriteiten vallen niet onder het register. Van de vertegenwoordigende instanties of juridische lichamen, kantoren en netwerken van deze autoriteiten, bedoeld om hen bij contacten met de EU-instellingen te vertegenwoordigen, alsmede hun verenigingen, wordt evenwel verwacht dat zij zich in het register inschrijven.

14. Van netwerken, platformen of andere vormen van collectieve activiteit zonder juridische status of rechtspersoonlijkheid, maar die feitelijk een georganiseerde invloed uitoefenen en zich bezighouden met activiteiten die onder het toepassingsgebied van het register vallen, wordt verwacht dat zij zich in het register inschrijven. De leden ervan dienen in deze gevallen één van hen aan te wijzen als contactpersoon voor de contacten met de administratie van het register.

15. Voor de financiële verklaring in het register, moeten de activiteiten in aanmerking worden genomen die zijn gericht op alle EU-instellingen, -agentschappen en -organen, en hun leden en ambtenaren en andere personeelsleden. Deze activiteiten omvatten ook activiteiten die gericht zijn op de organen van de lidstaten die op EU niveau betrokken zijn bij de besluitvorming van de EU.

16. De Europese netwerken, federaties van organisaties, verenigingen of platformen worden aangemoedigd gemeenschappelijke, transparante richtsnoeren voor hun leden op te stellen, waarin de activiteiten worden vastgesteld die onder het toepassingsgebied van het register vallen. Van hen wordt verwacht dat zij deze richtsnoeren openbaar maken.

V. Toepasselijke regels voor de inschrijvers

17. Door de inschrijving geldt voor de betrokken organisaties en personen het volgende

- zij stemmen ermee in, dat de door hen verstrekte en in het register op te nemen informatie openbaar is;
- zij stemmen ermee in, te handelen in overeenstemming met de gedragscode, en indien nodig, de tekst te verstrekken van de beroeps gedragscode waaraan zij gebonden zijn;
- zij garanderen, dat de verstrekte en in het register op te nemen informatie juist is;
- zij aanvaarden, dat klachten tegen hen zullen worden behandeld op grond van de bepalingen in de gedragscode die het register ondersteunt;
- zij stemmen ermee in, onderworpen te zijn aan maatregelen die moeten worden toegepast bij niet-naleving van de gedragscode en erkennen dat bij niet-nakoming van de in de gedragscode neergelegde bepalingen de in bijlage 4 vastgestelde maatregelen jegens hen kunnen worden toegepast;
- zij nemen kennis van het feit dat partijen, op verzoek en met inachtneming van Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie ⁽¹⁾, de briefwisseling en andere documenten met betrekking tot de activiteiten van de inschrijvers openbaar moeten maken.

VI. Maatregelen in geval van niet-naleving van de gedragscode

18. De niet-naleving van de gedragscode door de inschrijvers of hun vertegenwoordigers kan, na een onderzoek waarbij het evenredigheidsbeginsel en het recht van verdediging naar behoren in acht zijn genomen, leiden tot het nemen van de in bijlage 4 neergelegde maatregelen, zoals schorsing of schrapping uit het register en, in voorkomend geval, tot intrekking van de aan de betrokken persoon of diens organisatie uitgereikte toegangspasjes voor het Europees Parlement. Het besluit om deze maatregelen toe te passen kan op de website van het register worden gepubliceerd.

⁽¹⁾ PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43.

Woensdag 11 mei 2011

19. Eenieder kan, overeenkomstig de in bijlage 4 neergelegde procedure, een met concrete feiten ondersteunde klacht indienen over vermeende niet-naleving van de gedragscode.

VII. Uitvoering

20. De Secretarissen-generaal van het Europees Parlement en de Europese Commissie dragen zorg voor het toezicht op het systeem en de belangrijkste operationele aspecten en nemen in onderlinge overeenstemming de nodige maatregelen voor de uitvoering van dit akkoord.

21. Voor de uitvoering van het systeem voeren de diensten van het Europees Parlement en de Europese Commissie een onderlinge operationele structuur in genaamd "Gezamenlijk secretariaat van het Transparantieregister". Dit wordt overeenkomstig een regeling tussen de bevoegde diensten samengesteld uit ambtenaren van het Europees Parlement en de Europese Commissie. Het Gezamenlijke secretariaat van het Transparantieregister wordt gecoördineerd door een afdelingshoofd binnen het secretariaat-generaal van de Europese Commissie. Het heeft onder meer tot taak maatregelen uit te voeren die bijdragen tot de kwaliteit van de inhoud van het register.

22. De afgifte van en de controle op toegangspasjes voor de gebouwen van het Europees Parlement met een lange geldigheidsduur blijven toekomen aan die instelling. Deze pasjes worden slechts afgegeven aan personen die optreden namens of werken voor organisaties die onder het toepassingsgebied van het register vallen wanneer deze organisaties of personen zich in het register hebben ingeschreven. De inschrijving geeft echter geen automatisch recht op een pasje.

23. Hoewel het systeem gezamenlijk wordt beheerd, blijven de partijen vrij het register onafhankelijk voor hun eigen doeleinden te gebruiken, waaronder het geven van stimulansen, zoals het verstrekken van informatie aan de inschrijvers bij openbare raadplegingen of bij het organiseren van evenementen.

24. Partijen organiseren passende projecten voor opleiding en interne communicatie om bij de leden en het personeel de bewustwording inzake het register en de klachtenprocedure te verhogen.

25. Partijen nemen passende externe maatregelen ter verhoging van de bewustwording inzake het register en ter bevordering van het gebruik ervan.

26. Een aantal uit de databank van het register afkomstige basisstatistieken wordt regelmatig op de Europa-website gepubliceerd en via een gebruikersvriendelijke zoekmachine toegankelijk gemaakt. De openbare inhoud van deze databank is op verzoek toegankelijk in een door een elektronische machine leesbare vorm.

27. De Secretarissen-generaal van het Europees Parlement en de Europese Commissie dienen, na overleg met de belanghebbenden, een jaarverslag over de werking van het register in bij de verantwoordelijke ondervoorzitters van het Europees Parlement respectievelijk vicevoorzitters van de Europese Commissie.

VIII. Betrokkenheid van andere instellingen en organen

28. De Europese Raad en de Raad worden uitgenodigd zich bij het register aan te sluiten. De andere EU-instellingen, -organen en -agentschappen worden aangemoedigd het systeem te gebruiken als referentie-instrument voor hun eigen interactie met organisaties en als zelfstandige werkzame personen die betrokken zijn bij het maken en het uitvoeren van het EU-beleid.

IX. Slotbepalingen

29. De overgang van de bestaande registers van partijen naar het nieuwe gemeenschappelijke register vindt plaats gedurende een overgangsperiode van twaalf maanden vanaf de datum waarop het register in werking treedt. De organisaties en personen die thans in een van beide bestaande systemen zijn geregistreerd, worden uitgenodigd hun inschrijving te hernieuwen in het gemeenschappelijke systeem.

Woensdag 11 mei 2011

Wanneer het gemeenschappelijke register in werking is getreden:

- kunnen de inschrijvers hun bestaande registratie op iedere gewenste datum wijzigen in een inschrijving in het gemeenschappelijke register, doch niet later dan de dag van hernieuwing van hun inschrijving bij de Europese Commissie of, wanneer zij uitsluitend zijn ingeschreven bij het Europees Parlement, aan het einde van een periode van twaalf maanden na de inwerkingtreding van het register;
- is elke nieuwe inschrijving of bijwerking van bestaande gegevens uitsluitend mogelijk door middel van het gemeenschappelijke register.

30. Het gemeenschappelijke register wordt uiterlijk twee jaar na zijn inwerkingtreding herbezien

Bijlage 1

Transparantieregister

Organisaties en als zelfstandige werkzame personen die betrokken zijn bij het maken en het uitvoeren van het EU-beleid

Afdelingen		Bijzonderheden/opmerkingen
I – Professionele adviesbureaus/advocatenkantoren/als zelfstandige werkzame raadgevers		
Onderafdeling	Professionele adviesbureaus	Ondernemingen die op contractbasis lobbyen of zich bezighouden met belangenbehartiging, overheidszaken of betrekkingen met de overheid.
Onderafdeling	Advocatenkantoren	Advocatenkantoren die op contractbasis lobbyen of zich bezighouden met belangenbehartiging, overheidszaken of betrekkingen met de overheid.
Onderafdeling	Als zelfstandige werkzame raadgevers	Als zelfstandige werkzame raadgevers of advocaten die op contractbasis lobbyen of zich bezighouden met belangenbehartiging, overheidszaken of betrekkingen met de overheid.
II – In huis- lobbyisten en bedrijfs-/beroepsverenigingen.		
Onderafdeling	Ondernemingen & groepen ondernemingen	Ondernemingen of groepen ondernemingen (met of zonder rechtspersoonlijkheid) die zich, voor eigen rekening, bezighouden met in huis-activiteiten als lobbying, belangenbehartiging, overheidszaken of betrekkingen met de overheid.
Onderafdeling	Bedrijfs-, branche- & beroepsverenigingen	
Onderafdeling	Vakbonden	
Onderafdeling	Overige soortgelijke organisaties	
III – Niet-gouvernementele organisaties		
Onderafdeling	niet-gouvernementele organisaties, platformen & netwerken e.d.	Organisaties zonder winstoogmerk, met of zonder rechtspersoonlijkheid, onafhankelijk van de overheid, politieke partijen of commerciële organisaties. Met inbegrip van stichtingen, liefdadigheidsorganisaties, enz.
IV – Denktanks, universitaire en onderzoeksinstituten		
Onderafdeling	Denktanks en onderzoeksinstituten	Gespecialiseerde denktanks en onderzoeksinstituten op het gebied van de activiteiten en het beleid van de Europese Unie.

Woensdag 11 mei 2011

Afdelingen		Bijzonderheden/opmerkingen
Onderafdeling	Universitaire instellingen	Instellingen met als hoofddoel onderwijs, die zich tevens bezighouden met de activiteiten en het beleid van de Europese Unie.
V – Organisaties die kerken of religieuze gemeenschappen vertegenwoordigen		NB: Kerken zelf vallen niet onder het register
Onderafdeling	Organisaties die kerken of religieuze gemeenschappen vertegenwoordigen	Rechtspersonen, kantoren of netwerken die zijn opgezet met het oog op representatiewerkzaamheden
VI – Vertegenwoordigende organisaties van plaatselijke, gewestelijke en gemeentelijke autoriteiten, andere openbare of gemengde entiteiten, enz.		NB: Overheidsinstanties zelf vallen niet onder het register
Onderafdeling	Plaatselijke, gewestelijke en gemeentelijke autoriteiten (op subnationaal niveau)	Rechtspersonen, vertegenwoordigingen, verenigingen of netwerken, opgezet om plaatselijke, gewestelijke en gemeentelijke autoriteiten te vertegenwoordigen (op subnationaal niveau)
Onderafdeling	Andere openbare of gemengde entiteiten, enz.	Omvat andere organisaties met een openbare of gemengde (publiek/private) status.

Bijlage 2

Door de inschrijvers te verstrekken informatie

I. ALGEMENE EN BASISGEGEVENS

- Naam/namen, adres, telefoon, e-mailadres, website van de organisatie.
- a) De identiteit van de voor de organisatie juridisch verantwoordelijke persoon, alsmede b) de naam van de directeur of leidinggevende vennoot van de organisatie, of, indien van toepassing, het belangrijkste aanspreekpunt voor de activiteiten die onder het register vallen; namen van personen voor wie een toegangspasje voor de gebouwen van het EP wordt gevraagd ⁽¹⁾;
- Aantal personen (leden, personeel, enz.) die zich bezighouden met activiteiten die onder het toepassingsgebied van het register vallen.
- Doelstellingen/taken – interessegebied – activiteiten – landen waar men actief is – lidmaatschap van netwerken – algemene informatie die onder het register valt.
- Indien van toepassing: Aantal leden (personen of organisaties).

II. SPECIFIEKE INFORMATIE**A. ACTIVITEIT**

Belangrijkste wetgevingsvoorstellen waarop het afgelopen jaar activiteiten van de inschrijver, die onder het transparantieregister vallen van toepassing waren

B. FINANCIËLE INFORMATIE

Alle verstrekte financiële gegevens dienen een volledig jaar te omvatten en dienen betrekking te hebben op het meest recente afgesloten boekjaar, gerekend vanaf de datum van inschrijving of verlenging.

⁽¹⁾ Deze aan het einde van de inschrijving door de inschrijver over te leggen gegevens zullen aan de autoriteiten van het Europees Parlement worden doorgegeven. De namen van personen die een toegangspasje krijgen, worden vervolgens automatisch door het systeem op basis van door het Europees Parlement ingevoerde aanpassingen en informatie, wanneer het besluit van het Europees Parlement tot verstrekking van de toegangspasjes is genomen. Inschrijving geeft geen automatisch recht op een toegangspasje voor het EP.

Woensdag 11 mei 2011

Dubbeltelling wordt niet uitgesloten: Het feit dat professionele adviesbureaus en advocatenkantoren ten aanzien van hun cliënten een financiële verklaring opstellen (lijst en schema) ontslaat deze cliënten niet van de verplichting deze contractuele activiteiten ook zelf in hun eigen verklaring op te nemen. Dit voorkomt onderschatting van hun aangegeven financiële inspanningen.

- **Professionele adviesbureaus/ advocatenkantoren/als zelfstandige werkzame raadgevers (Afdeling I van bijlage 1):** Nadere gegevens dienen te worden verstrekt over de omzet die kan worden toegerekend aan de activiteiten die onder het register vallen, alsmede over het relatieve gewicht van hun klanten overeenkomstig onderstaand schema:

Omzet in EUR	Omvang van de schijf in EUR
0 – 500 000	50 000
500 000 – 1 000 000	100 000
> 1 000 000	250 000

- **In huis- lobbyisten en bedrijfs-/beroepsverenigingen (Afdeling II van bijlage 2):** Een kostenraming moet worden gegeven van de onder het toepassingsgebied van het register vallende activiteiten.
- **Niet-gouvernementele organisaties, denktanks, universitaire & onderzoeksinstituten – Organisaties die kerken of religieuze gemeenschappen vertegenwoordigen– Vertegenwoordigende organisaties van plaatselijke, gewestelijke en gemeentelijke autoriteiten, andere publieke of gemengde entiteiten, enz (Afdelingen III, IV, V en VI van bijlage 1):** De totale begroting moet worden aangegeven, met een verdeling over de belangrijkste financieringsbronnen

Ter aanvulling voor alle inschrijvers: bedrag en bronnen van de financiële middelen afkomstig van de EU-instellingen in het meest recente afgesloten boekjaar, vanaf de datum van inschrijving of verlenging.

Bijlage 3

Gedragscode

In het kader van hun betrekkingen met de EU-instellingen en hun leden, ambtenaren en ander personeelsleden nemen degenen die in het register zijn ingeschreven, de volgende regels in acht:

- a) zij geven te allen tijde hun naam op en die van de instantie en instanties waarvoor zij werken of die zij vertegenwoordigen; zij geven op welke belangen, doelstellingen en behartigde doelstellingen, en indien van toepassing welke cliënten of leden, zij vertegenwoordigen;
- b) zij onthouden zich van oneerlijke handelingen, van het uitoefenen van ongepaste druk of ongepast gedrag om informatie of een beslissing te verkrijgen of pogingen daartoe;
- c) zij beroepen zich in hun betrekkingen met derden niet op enigerlei officiële relatie met de EU of een van haar instellingen en geven geen verkeerd beeld van de gevolgen van inschrijving om zo derden en/of ambtenaren of ander personeel van de EU te misleiden;
- d) zij zorgen ervoor, dat naar hun beste weten, de gegevens die zij bij de inschrijving en vervolgens in het kader van de onder het register vallende activiteiten verstrekken, volledig, actueel en niet misleidend zijn;
- e) zij verkopen geen kopieën van documenten aan derden die zijn verkregen van enige EU-instelling;
- f) zij zetten leden van de EU-instellingen, ambtenaren of andere personeelsleden van de EU, dan wel medewerkers of stagiairs van die leden er niet toe aan inbreuk te plegen op de voor hen geldende gedragsregels en -normen;
- g) wanneer zij voormalige ambtenaren of andere personeelsleden van de EU, of medewerkers of stagiairs van leden van de EU-instellingen in dienst hebben, respecteren zij de verplichting van deze werknemers om zich te houden aan de voor hen geldende regels en vertrouwelijkheidsvereisten;
- h) zij leven alle regels met betrekking tot de rechten en verantwoordelijkheden van oud-leden van het Europees Parlement en de Europese Commissie na;

Woensdag 11 mei 2011

- i) zij informeren iedere partij die zij vertegenwoordigen over hun verplichtingen jegens de instellingen van de EU;

Personen die instanties vertegenwoordigen of voor instanties werkzaam zijn die zich bij het Europees Parlement hebben ingeschreven om een persoonlijk, niet-overdraagbaar toegangspasje voor de gebouwen van het Europees Parlement te verkrijgen, nemen de volgende regels in acht:

- j) zij houden zich strikt aan artikel 9 en bijlage X, alsmede aan artikel 2, tweede alinea, van bijlage I van het Reglement van het Europees Parlement;
- k) zij vergewissen zich ervan, dat van elke assistentie die wordt verstrekt in het kader van artikel 2 van bijlage I van het Reglement van het Europees Parlement, opgave wordt gedaan in het desbetreffende register;
- l) ter voorkoming van mogelijke belangenconflicten, zorgen zij voor voorafgaande toestemming van het betrokken lid of de betrokken leden van het Europees Parlement voor elke contractuele verbintenis met of indienstneming van een medewerker van een lid en doen hiervan opgave in het register.

Bijlage 4

Procedure voor het onderzoek en de behandeling van klachten

Fase 1: Indiening van een klacht

1. Klachten kunnen worden ingediend op de website van het gemeenschappelijke register door een standaardformulier in te vullen. Dat formulier bevat informatie over de inschrijver op wie de klacht betrekking heeft, de naam en contactgegevens van de klager, bijzonderheden over de klacht, waaronder, in beginsel, documenten of ander bewijsmateriaal ter ondersteuning van de klacht. Anonieme klachten worden niet behandeld.
2. De klager geeft aan welke bepaling of bepalingen van de gedragscode naar zijn mening is of zijn geschonden. Klachten met betrekking tot in het register opgenomen informatie worden behandeld als een beweerde schending van punt d) van de gedragscode⁽¹⁾
3. De klager verstrekt in beginsel documenten en/of ander bewijsmateriaal ter staving van zijn klacht.

Fase 2: Beslissing over de ontvankelijkheid

4. Het Gezamenlijke secretariaat van het Transparantieregister
 - a) onderzoekt, of de klacht door voldoende bewijsmateriaal wordt gestaafd, zoals documenten, andere schriftelijke stukken of persoonlijke verklaringen; om ontvankelijk te zijn moet dit bewijsmateriaal in beginsel afkomstig zijn van de organisatie waartegen de klacht zich richt of van een derde partij.
 - b) beslist op de grondslag van dit onderzoek over de ontvankelijkheid van de klacht;
 - c) registreert de klacht, indien het deze ontvankelijk acht, en stelt de termijn (20 werkdagen) vast voor de beslissing over de gegrondheid van de klacht.
5. Wanneer de klacht niet-ontvankelijk wordt verklaard, wordt de klager hierover per brief ingelicht, onder opgave van de redenen voor deze beslissing. Wanneer de klacht ontvankelijk wordt geacht, volgt een onderzoek overeenkomstig de hieronder uiteengezette procedure.

Fase 3: Onderzoek

6. Na registratie van de klacht stelt het Gezamenlijke secretariaat van het Transparantieregister de inschrijver in het register tegen wie een klacht is ingediend schriftelijk in kennis van deze klacht en de inhoud daarvan en nodigt het de inschrijver uit, binnen tien werkdagen uitleg, argumenten of andere elementen ter verdediging over te leggen.
7. Alle tijdens het onderzoek verzamelde informatie wordt door het Gezamenlijke secretariaat van het Transparantieregister onderzocht.

⁽¹⁾ Dat punt d) bepaalt dat de inschrijvers in hun betrekkingen met de EU-instellingen en de leden, ambtenaren en andere personeelsleden ervoor zorgen, dat, naar hun beste weten, de gegevens die zij bij de inschrijving en vervolgens in het kader van de onder het register vallende activiteiten verstrekken, volledig, actueel en niet misleidend zijn.

Woensdag 11 mei 2011

8. Het Gezamenlijke secretariaat van het Transparantieregister kan beslissen de inschrijver tegen wie een klacht is ingediend of de klager te horen.

Fase 4: Beslissing over de klacht

9. Wanneer na onderzoek wordt vastgesteld dat de klacht ongegrond is, stelt het Gezamenlijke secretariaat van het Transparantieregister beide partijen van deze beslissing in kennis. Wanneer de klacht gegrond wordt verklaard, kan de inschrijving tijdelijk worden geschorst, in afwachting van maatregelen ter opheffing van het probleem (zie de punten 10 tot 14 hieronder) of kunnen de inschrijver maatregelen worden opgelegd, variërend van langdurige schorsing van de inschrijving tot schrapping uit het register en, in voorkomend geval, tot intrekking van de toegangspasjes voor het Europees Parlement (zie fase 6 en 7 hieronder).

Fase 5: Maatregelen in geval van niet-naleving van de gedragscode

10. Bij niet-naleving van de gedragscode kunnen maatregelen worden opgelegd, variërend van tijdelijke schorsing van de inschrijving tot schrapping uit het register (zie schema hieronder).
11. Wanneer wordt vastgesteld dat het register foutieve of onvolledige informatie bevat, wordt de inschrijver uitgenodigd, die binnen acht weken te corrigeren. Gedurende die periode wordt de inschrijving van de inschrijver geschorst. Eventuele toegangspasjes voor het EP worden tijdens deze schorsingsperiode niet ingetrokken.
12. Wanneer de inschrijver de gegevens binnen de in punt 11 genoemde termijn van acht weken corrigeert, wordt zijn inschrijving gereactiveerd. Gaat de organisatie binnen de in punt 11 genoemde termijn van acht weken hiertoe niet over, dan kan een maatregel worden opgelegd.
13. De schorsingsperiode kan worden verlengd, indien de inschrijver om uitstel verzoekt om de informatie overeenkomstig punt 11 te corrigeren, en voor dit uitstel voldoende redenen aanvoert.
14. Bij niet-naleving van de gedragscode om andere redenen, wordt de inschrijving van de betrokken inschrijver gedurende acht weken geschorst. In deze periode nemen het Europees Parlement en de Europese Commissie het uiteindelijke besluit over het al dan niet opleggen van een of meer maatregelen.
15. Het besluit een entiteit uit het register te schrappen, omvat tevens het verbod op een toekomstige inschrijving van deze entiteit binnen een periode van één of twee jaar.

Fase 6: Besluit over de toe te passen maatregel

16. De bevoegde diensten van het Europees Parlement en de Commissie stellen gezamenlijk een ontwerpbesluit betreffende de op te leggen maatregel op, dat vervolgens voor een definitief besluit wordt toegezonden aan de secretarissen-generaal van die instellingen. De verantwoordelijke ondervoorzitters van het Europees Parlement respectievelijk vicevoorzitters van de Europese Commissie worden daarvan in kennis gesteld.
17. Het Gezamenlijke secretariaat van het Transparantieregister stelt beide partijen (de klager en de inschrijver tegen wie de klacht is gericht) onverwijld in kennis van de maatregel waartoe is besloten en voert deze uit.

Fase 7: Intrekking (indien van toepassing) van het toegangspasje voor het Europees Parlement

18. Wanneer een besluit inzake de schrapping uit het register intrekking van een of meer toegangspasjes voor het Europees Parlement tot gevolg heeft, dan zendt de secretaris-generaal van het Europees Parlement het besluit toe aan de verantwoordelijke quaestor, die wordt verzocht zijn toestemming te geven voor de intrekking van alle toegangspasjes voor het Europees Parlement die de desbetreffende organisatie of persoon in bezit heeft.
19. De inschrijver wordt verzocht, alle of enkele toegangspasjes voor het Europees Parlement die hij in bezit heeft, binnen 15 dagen terug te geven.

Woensdag 11 mei 2011

Schema van mogelijke maatregelen in geval van niet-naleving van de gedragscode

	Aard van de niet-naleving	Maatregel	Opname van de maatregel in het register	Toegangs- pasje EP in- getrokken
1	Onopzettelijke niet-naleving die onverwijld wordt hersteld	Schriftelijke kennisgeving waarin de feiten worden erkend en gecorrigeerd	Nee	Nee
2	Opzettelijke niet-naleving van de gedragscode waarbij gedragswijziging of correctie van gegevens in het register binnen de vastgestelde termijn noodzakelijk is	Tijdelijke schorsing gedurende maximaal zes maanden, of totdat de gevraagde correctie is uitgevoerd binnen de daarvoor gestelde termijn	Ja, gedurende de schorsingsperiode	Nee
3	Blijvende niet-naleving van de gedragscode — geen gedragswijziging — achterwege blijven van correctie van gegevens binnen de gestelde termijn	Schrapping uit het register gedurende één jaar	Ja	Ja
4	Ernstige, opzettelijke niet-naleving van de gedragscode	Schrapping uit het register gedurende twee jaar	Ja	Ja

Dinsdag 10 mei 2011

III

(Vorbereidende handelingen)

EUROPEES PARLEMENT

Overeenkomst inzake de bescherming en duurzame ontwikkeling van het Prespa-parkgebied ***

P7_TA(2011)0191

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 10 mei 2011 over het ontwerpbesluit van de Raad betreffende de sluiting, namens de Europese Unie, van de overeenkomst inzake de bescherming en duurzame ontwikkeling van het Prespa-parkgebied (16581/2010 – C7-0007/2011 – 2010/0300(NLE))

(2012/C 377 E/30)

(Goedkeuring)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerpbesluit van de Raad (16581/2010),
 - gezien de ontwerpovereenkomst inzake de bescherming en duurzame ontwikkeling van het Prespa-parkgebied (16581/2010),
 - gezien het verzoek om goedkeuring dat de Raad heeft ingediend krachtens artikel 192, lid 1, en artikel 218, lid 6, tweede alinea, onder a), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (C7-0007/2011),
 - gelet op artikel 81 en artikel 90, lid 8, van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid (A7-0078/2011),
1. hecht zijn goedkeuring aan de sluiting van de overeenkomst;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, alsmede aan de regeringen en parlementen van de lidstaten en van Albanië en de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië.

Overeenkomst inzake havenstaatmaatregelen om illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen ***

P7_TA(2011)0192

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 10 mei 2011 over het ontwerpbesluit van de Raad betreffende de goedkeuring, namens de Europese Unie, van de overeenkomst inzake havenstaatmaatregelen om illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen (05571/2011 – C7-0068/2011 – 2010/0389(NLE))

(2012/C 377 E/31)

(Goedkeuring)

Het Europees Parlement,

Dinsdag 10 mei 2011

- gezien het ontwerpbesluit van de Raad (05571/2011),
 - gezien de ontwerpovereenkomst inzake havenstaatmaatregelen om illegale, ongemelde en ongeregementeerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen (05571/2011),
 - gezien het verzoek om goedkeuring dat de Raad heeft ingediend krachtens artikel 43, lid 2, en artikel 218, lid 6, tweede alinea, onder a), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (C7-0068/2011),
 - gelet op artikel 81 en artikel 90, lid 8, van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling van de Commissie visserij (A7-0142/2011),
1. hecht zijn goedkeuring aan de overeenkomst;
 2. verzoekt de Commissie om zich actief in te zetten voor de ondertekening, ratificatie en uitvoering van de overeenkomst inzake havenstaatmaatregelen om illegale, ongemelde en ongeregementeerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen, in het kader van handelsovereenkomsten, regionale organisaties voor visserijbeheer (ROVB's), partnerschapsovereenkomsten op het gebied van de visserij en het ontwikkelingsbeleid van de Unie;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie, alsmede aan de regeringen en parlementen van de lidstaten en aan de directeur-generaal van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties (FAO).

Invoering van autonome handelspreferenties voor Pakistan (noodmaatregel) ***I

P7_TA(2011)0205

Amendementen van het Europees Parlement aangenomen op 10 mei 2011 op het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot invoering, als noodmaatregel, van autonome handelspreferenties voor Pakistan (COM(2010)0552 – C7-0322/2010 – 2010/0289(COD))

(2012/C 377 E/32)

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

Het voorstel werd als volgt gewijzigd ⁽¹⁾:

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 1 Voorstel voor een verordening Visum 2 bis (nieuw)

Gezien het verzoek van 18 november 2010 betreffende een WTO-ontheffing met het oog op het verlenen van bijkomende autonome handelspreferenties door de Europese Unie aan Pakistan,

⁽¹⁾ De zaak wordt opnieuw verwezen naar de commissie overeenkomstig artikel 57, lid 2, tweede alinea van het Reglement (A7-0069/2011).

Dinsdag 10 mei 2011

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 2**Voorstel voor een verordening
Overweging 1**

(1) De betrekkingen tussen de Europese Unie en de Islamitische Republiek Pakistan (hierna Pakistan genoemd) zijn gebaseerd op de samenwerkingsovereenkomst die op 1 september 2004 in werking is getreden. Een van de belangrijkste doelstellingen daarvan is het scheppen van de voorwaarden voor en het bevorderen van de toename en ontwikkeling van de wederzijdse handel tussen de partijen.

(1) De betrekkingen tussen de Europese Unie en de Islamitische Republiek Pakistan (hierna Pakistan genoemd) zijn gebaseerd op de samenwerkingsovereenkomst die op 1 september 2004 in werking is getreden. Een van de belangrijkste doelstellingen daarvan is het scheppen van de voorwaarden voor en het bevorderen van de toename en ontwikkeling van de wederzijdse handel tussen de partijen. **Eerbiediging van de mensenrechten, waaronder ook de belangrijkste arbeidsrechten, en de democratische beginselen is eveneens een essentieel element van deze overeenkomst.**

Amendement 3**Voorstel voor een verordening
Overweging 3**

(3) Humanitaire hulp is uiteraard het belangrijkste middel in een dergelijke situatie en de EU heeft op dit punt het voortouw genomen sinds het begin van deze noodsituatie.

(3) Humanitaire hulp is uiteraard het belangrijkste middel in een dergelijke situatie en de EU heeft op dit punt het voortouw genomen sinds het begin van deze noodsituatie, **door meer dan 415 miljoen EUR noodhulp aan Pakistan toe te kennen.**

Amendement 4**Voorstel voor een verordening
Overweging 4**

(4) Het is belangrijk alle beschikbare middelen in te zetten om Pakistan te helpen zich van deze ramp te herstellen **en** de toekomstige ontwikkeling van het land te ondersteunen.

(4) Het is belangrijk alle beschikbare middelen in te zetten om Pakistan te helpen zich van deze ramp te herstellen, **met inbegrip van de voorgestelde buitengewone handelsmaatregelen ter bevordering van Pakistan's export teneinde de toekomstige ontwikkeling van het land te ondersteunen, waarbij gezorgd moet worden voor voortdurende consistentie en coherentie op alle niveaus, met het oog op de ontwikkeling van een duurzame strategie voor de lange termijn.**

Amendement 5**Voorstel voor een verordening
Overweging 4 bis (nieuw)**

(4 bis) De ernst van deze natuurramp vraagt een onmiddellijk en wezenlijk antwoord, dat rekening houdt met het geostrategische belang van Pakistans partnerschap met de Unie, vooral door de sleutelrol die Pakistan speelt bij de bestrijding van het terrorisme, en dat tegelijk bijdraagt tot de algemene ontwikkeling, veiligheid en stabiliteit in de regio.

Amendement 6**Voorstel voor een verordening
Overweging 4 ter (nieuw)**

(4 ter) De gevolgen van de autonome handelspreferenties moeten merkbaar zijn in concrete resultaten zoals het creëren van arbeidsplaatsen, de bestrijding van de armoede en de duurzame ontwikkeling van de arbeidersbevolking en de armen in Pakistan.

Dinsdag 10 mei 2011

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 7**Voorstel voor een verordening
Overweging 6**

(6) De Europese Raad heeft in dit verband met name benadrukt dat hij het vaste voornemen heeft uitsluitend Pakistan een grotere toegang tot de EU-markt te verlenen door een onmiddellijke en in de tijd beperkte verlaging van de rechten op belangrijke invoerproducten uit Pakistan.

(6) De Europese Raad heeft in dit verband met name benadrukt dat hij het vaste voornemen heeft uitsluitend Pakistan een grotere toegang tot de EU-markt te verlenen door een **uitzonderlijke**, onmiddellijke en in de tijd beperkte verlaging van de rechten op belangrijke invoerproducten uit Pakistan. **Toen de Commissie deze opdracht kreeg, heeft zij een pakket van 75 specifieke tarieflijnen voorgesteld die betrekking hebben op de kernsectoren van de Pakistaanse export in de gebieden die het zwaarst door de overstromingen zijn getroffen, en zij stelt daarbij dat een toename van de Pakistaanse export naar de EU met 100 miljoen EUR per jaar of méér daadwerkelijke, wezenlijke en waardevolle steun voor de regio zou betekenen.**

Amendement 8**Voorstel voor een verordening
Overweging 6 bis (nieuw)**

(6 bis) Bij de handel van Pakistan met de Unie gaat het vooral om textiel en kleding, die volgens de Commissie 73,7 % uitmaken van de Pakistaanse export naar de Unie in 2009, maar ook om ethanol en leer, die in bepaalde lidstaten, waar werknemers in de industrie reeds zwaar getroffen zijn door de mondiale crisis en bedrijven hun uiterste best moeten doen om zich aan het nieuwe mondiale handelsklimaat aan te passen, gevoelige industrieproducten zijn.

Amendement 9**Voorstel voor een verordening
Overweging 6 ter (nieuw)**

(6 ter) De textielsector is van essentieel belang voor de Pakistaanse economie, die 8,5 % van het BBP en 38 % van de beroepsbevolking vertegenwoordigt, waarvan ongeveer de helft vrouwen.

Amendement 10**Voorstel voor een verordening
Overweging 7**

(7) **Het is** daarom passend Pakistan autonome handelspreferenties te verlenen door voor een beperkte periode alle tarieven te schorsen voor bepaalde producten waarvan de uitvoer voor Pakistan van belang is. Het verlenen van deze handelspreferenties **zal geen negatieve** effecten van betekenis voor de binnenlandse markt van de Unie hebben en **evenmin** negatieve gevolgen hebben voor de minst ontwikkelde leden van de WTO.

(7) **Gezien de beproevingen die de Pakistaanse bevolking als gevolg van de overstromingen moet doorstaan, is het** daarom passend Pakistan **uitzonderlijke** autonome handelspreferenties te verlenen door voor een beperkte periode alle tarieven te schorsen voor bepaalde producten waarvan de uitvoer voor Pakistan van belang is. Het verlenen van deze handelspreferenties **zou alleen beperkte** negatieve effecten voor de binnenlandse markt van de Unie hebben en **zou geen** negatieve gevolgen hebben voor de minst ontwikkelde leden van de WTO.

Dinsdag 10 mei 2011

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 11**Voorstel voor een verordening
Overweging 7 bis (nieuw)**

(7 bis) Deze maatregelen worden voorgesteld in het kader van een uitzonderlijk pakket, naar aanleiding van de specifieke situatie in Pakistan. Zij vormen geen precedent voor het handelsbeleid van de Unie met andere landen.

Amendement 12**Voorstel voor een verordening
Overweging 8 bis (nieuw)**

(8 bis) De toekenning van autonome tariefpreferenties is afhankelijk van de eerbiediging van de grondbeginselen van de democratie en de mensenrechten.

Amendement 13**Voorstel voor een verordening
Overweging 9**

(9) Aan het recht om gebruik te maken van de autonome handelspreferenties wordt de voorwaarde verbonden dat Pakistan voldoet aan de desbetreffende regels inzake de oorsprong van producten en de daarmee samenhangende procedures en zich verbindt tot een doeltreffende administratieve samenwerking met de Unie om fraude te voorkomen. Ernstige, systematische schendingen van de voorwaarden voor een preferentiële regeling, fraude of een gebrekkige administratieve samenwerking bij de controle op de oorsprong van goederen moeten redenen zijn om de preferenties tijdelijk te schorsen. In dit verband moet de Commissie zo nodig dergelijke tijdelijke maatregelen kunnen vaststellen.

(9) Aan het recht om gebruik te maken van de **uitzonderlijke** autonome handelspreferenties wordt de voorwaarde verbonden dat Pakistan voldoet aan de desbetreffende regels inzake de oorsprong van producten en de daarmee samenhangende procedures en zich verbindt tot een doeltreffende administratieve samenwerking met de Unie om fraude te voorkomen. Ernstige, systematische schendingen van de voorwaarden voor een preferentiële regeling, fraude of een gebrekkige administratieve samenwerking bij de controle op de oorsprong van goederen **of een ernstige verslechtering in de naleving door Pakistan van de fundamentele beginselen van de democratie en de mensenrechten, met inbegrip van de belangrijkste arbeidsrechten,** moeten redenen zijn om de preferenties tijdelijk te schorsen. In dit verband moet de Commissie zo nodig dergelijke tijdelijke maatregelen kunnen vaststellen.

Amendement 14**Voorstel voor een verordening
Overweging 10 bis (nieuw)**

(10 bis) Aan de toekenning van deze preferenties wordt ook de voorwaarde verbonden dat Pakistan zich onthoudt van de handhaving, instelling of verhoging van rechten of heffingen van gelijke werking, of enige andere beperking of verbod op de uitvoer of verkoop voor uitvoer van grondstoffen die hoofdzakelijk gebruikt worden voor de productie van de in de verordening bedoelde producten en die bestemd zijn voor het grondgebied van de Unie, en dit vanaf de datum van inwerkingtreding van deze verordening.

Dinsdag 10 mei 2011

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 15**Voorstel voor een verordening
Overweging 10 ter (nieuw)**

(10 ter) *Bepaald moet worden dat, wanneer na onderzoek van de Commissie blijkt dat een product ernstige moeilijkheden veroorzaakt of dreigt te veroorzaken voor producenten van soortgelijke of rechtstreeks concurrerende producten in de Unie, de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief op nieuw ingesteld worden.*

Amendement 16**Voorstel voor een verordening
Overweging 10 quater (nieuw)**

(10 quater) *Om de ontwikkeling van de invoer van de in deze verordening bedoelde producten zo vroeg en zo doeltreffend mogelijk te volgen, moet de onder deze verordening vallende invoer onder douanetoezicht worden geplaatst. Op grond van dit toezicht moet elk kwartaal een verslag over de toepassing en tenuitvoerlegging van de verordening ingediend worden.*

Amendement 17**Voorstel voor een verordening
Overweging 10 quinquies (nieuw)**

(10 quinquies) *De Commissie evalueert elk jaar de gevolgen van de aan Pakistan toegekende autonome tariefpreferenties, en legt de resultaten van deze beoordeling voor aan het Parlement en de Raad, zodat de regeling kan worden aangepast afhankelijk van de daadwerkelijke omvang van de invoer en de mogelijke gevolgen voor de specifieke sectoren waarop de verordening van toepassing is.*

Amendement 18**Voorstel voor een verordening
Overweging 12**

(12) Gezien de urgentie van de situatie in Pakistan moet de verordening **op 1 januari 2011** in werking treden, **op voorwaarde dat** de WTO het verzoek van de Unie om ontheffing van haar verplichtingen uit hoofde van de artikelen I en XIII van de GATT heeft goedgekeurd.

(12) Gezien de urgentie van de situatie in Pakistan moet de verordening in werking treden **zodra** de WTO het verzoek van de Unie om ontheffing van haar verplichtingen uit hoofde van de artikelen I en XIII van de GATT heeft goedgekeurd.

Amendement 19**Voorstel voor een verordening
Overweging 13**

(13) Om een onmiddellijk en blijvend effect op het economische herstel van Pakistan na de overstromingen te garanderen, is het raadzaam de duur van de handelspreferenties te beperken tot **31 december 2013**.

(13) Om een onmiddellijk en blijvend effect op het economische herstel van Pakistan na de overstromingen te garanderen, is het raadzaam de duur van de handelspreferenties te beperken tot **één jaar na de inwerkingtreding van de maatregelen**.

Dinsdag 10 mei 2011

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 20**Voorstel voor een verordening
Overweging 14**

(14) *De voor de uitvoering van deze verordening vereiste maatregelen moeten worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden* ⁽¹⁾

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

(14) *Teneinde voor uniforme voorwaarden voor de uitvoering van deze verordening betreffende tijdelijke schorsing, toezicht en vrijwaringsmaatregelen te zorgen, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden verleend. Deze bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren* ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13.

Amendement 21**Voorstel voor een verordening
Overweging 15**

(15) *Wijzigingen in de gecombineerde nomenclatuur mogen geen aanleiding geven tot wezenlijke wijzigingen van de aard van de autonome handelspreferenties. De Commissie moet derhalve worden gemachtigd om gedelegeerde handelingen overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie vast te stellen, teneinde de nodige wijzigingen en technische aanpassingen aan te brengen in de lijst van goederen waarop de autonome handelspreferentie van toepassing is,*

(15) *Het is passend dat voor de vaststelling van toezichts- en voorlopige vrijwaringsmaatregelen de raadplegingsprocedure wordt gevolgd, teneinde rekening te houden met de effecten van de genoemde maatregelen en de sequentiële logica ervan met betrekking tot de vaststelling van definitieve vrijwaringsmaatregelen. Hetzelfde geldt met betrekking tot de schorsing van preferenties indien niet aan de voorwaarden voor de toekenning van preferentiële regelingen is voldaan, aangezien de Commissie in dat geval uitsluitend op basis van feitelijk bewijs handelt en niet gehouden is met politieke overwegingen rekening te houden.*

Amendement 22**Voorstel voor een verordening
Overweging 15 bis (nieuw)**

(15 bis) *Teneinde de nodige technische aanpassingen aan te brengen in de lijst van goederen waarop de autonome handelspreferenties van toepassing zijn en tariefcontingenten vast te stellen wanneer de onder deze verordening vallende importvolumes bepaalde niveaus overschrijden, moet de Commissie worden gemachtigd om handelingen overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie vast te stellen voor het wijzigen van Bijlage I en Bijlage II om rekening te houden met wijzigingen in de gecombineerde nomenclatuur en nieuwe contingenten vast te stellen. Het is van bijzonder belang dat de Commissie tijdens haar voorbereidende werkzaamheden passende raadplegingen houdt, ook op deskundigenniveau.*

De Commissie moet bij de voorbereiding en opstelling van de gedelegeerde handelingen zorgen voor gelijktijdige, snelle en adequate toezending van de desbetreffende documenten aan het Europees Parlement en de Raad,

Dinsdag 10 mei 2011

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 23

Voorstel voor een verordening
Artikel 2 – alinea 1 – letter c bis (nieuw)

c bis) Pakistan onthoudt zich van de handhaving, instelling of verhoging van rechten of heffingen van gelijke werking op de uitvoer of verkoop voor uitvoer van grondstoffen die hoofdzakelijk gebruikt worden voor de productie van de in de verordening bedoelde producten en die bestemd zijn voor het grondgebied van de Unie;

Amendement 24

Voorstel voor een verordening
Artikel 2 – alinea 1 – letter c ter (nieuw)

c ter) naleving van artikel XI van de GATT-overeenkomst van 1994 en de bijhorende aantekeningen voor interpretatie. Daartoe onthoudt Pakistan zich van de instelling of handhaving van enige beperking of verbod op de uitvoer of verkoop voor uitvoer van grondstoffen die hoofdzakelijk gebruikt worden voor de productie van de in de Bijlagen I en II bedoelde producten;

Amendement 25

Voorstel voor een verordening
Artikel 2 – alinea 1 – letter c quater (nieuw)

c quater) Pakistan onthoudt zich van de instelling van nieuwe douanerechten of heffingen van gelijke werking dan wel nieuwe kwantitatieve beperkingen of maatregelen van gelijke werking voor de invoer van producten van oorsprong uit de Unie, alsook van de verhoging van bestaande douanerechten of heffingen en de invoering van enige andere beperking.

Amendement 26

Voorstel voor een verordening
Artikel 2 – lid 1 bis (nieuw)

1 bis. Onverminderd de in lid 1 bepaalde voorwaarden, is het recht om gebruik te maken van de preferentiële regelingen van artikel 1 afhankelijk van de naleving door Pakistan van de mensenrechten, waaronder de belangrijkste arbeidsrechten, en de fundamentele beginselen van de democratie.

Dinsdag 10 mei 2011

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Wanneer Pakistan maatregelen invoert die afbreuk doen aan mensenrechten, werknemersrechten, gendergelijkheid of religieuze rechten, of steun of hulp biedt aan enigerlei terroristische organisatie, doet de Commissie onmiddellijk een voorstel voor intrekking van deze verordening.

Amendement 27

Voorstel voor een verordening
Artikel 3 bis (nieuw)

Artikel 3 bis

Urgente vaststelling van tariefcontingenten

1. Indien de omvang van de invoer uit Pakistan van een in Bijlage I bedoeld product met 20 % of meer toeneemt in vergelijking met dezelfde periode in 2010, stelt de Commissie voor de invoer van dat product onverwijld een tariefcontingent vast, bij wijziging van Bijlage II. De in artikel 7 bis bedoeld procedure is van toepassing op overeenkomstig dit artikel vastgestelde gedelegeerde handelingen.

2. De resultaten van het in artikel 9 bis bedoelde douanetoezicht moeten de grondslag vormen voor de vaststelling van het in onderhavig artikel bedoelde tariefcontingent.

3. Het tariefcontingent heeft de vorm van een douanerechtenvrij contingent dat beperkt is tot het niveau van de invoer van het desbetreffende product in vergelijking met dezelfde periode van 2010 vermeerderd met 10 %. Na de inwerkingtreding van de gedelegeerde handeling worden op de invoer die dit tariefcontingent overschrijdt de meestbegunstigingsrechten of andere geldende rechten toegepast.

Amendement 28

Voorstel voor een verordening
Artikel 4

Wijziging van de bijlagen

De Commissie **kan** overeenkomstig artikel 5 gedelegeerde handelingen vaststellen teneinde de bijlagen bij deze verordening te wijzigen om de **wijzigingen en** technische aanpassingen in te voeren die nodig zijn in verband met wijzigingen van de codes van de gecombineerde nomenclatuur **en** de TARIC-onderverdelingen.

Technische aanpassingen in de bijlagen

De Commissie **wordt gemachtigd** overeenkomstig artikel 5 gedelegeerde handelingen vast **te** stellen teneinde de bijlagen bij deze verordening te wijzigen om de **wijzigingen en** technische aanpassingen in te voeren die nodig zijn **geworden** in verband met wijzigingen van **zowel** de codes van de gecombineerde nomenclatuur, **als** de TARIC-onderverdelingen.

De in het eerste lid bedoelde bevoegdheid van de Commissie omvat in geen geval de mogelijkheid om nog andere dan de in de lijsten van bijlage I en II genoemde producten toe te voegen.

Dinsdag 10 mei 2011

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 29**Voorstel voor een verordening
Artikel 5**

Uitoefening van de delegatie

1. De bevoegdheid om de in **artikel 4** bedoelde gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt **voor onbepaalde tijd** aan de Commissie verleend.

2. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling vaststelt, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan gelijktijdig in kennis.

3. **De bevoegdheid tot vaststelling van gedelegeerde handelingen wordt de Commissie verleend onder de in de artikelen 6 en 7 gestelde voorwaarden.**

Uitoefening van de delegatie

1. De bevoegdheid om de in **de artikelen 3 bis en 4** bedoelde gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie verleend **onder de in dit artikel vastgestelde voorwaarden.**

2. **De bevoegdheid om de in de artikelen 3 bis en 4 bedoelde gedelegeerde handelingen vast te stellen wordt aan de Commissie verleend voor de toepassingsduur van deze verordening.**

3. **De in de artikelen 3 bis en 4 verleende bevoegdheidsdelegatie kan te allen tijde door het Europees Parlement of de Raad worden ingetrokken. Een besluit tot intrekking maakt een einde aan de delegatie van de bevoegdheid die in het besluit wordt vermeld. Het besluit wordt van kracht op de dag volgend op de publicatie van dit besluit in het Publicatieblad van de Europese Unie of op een in dat besluit bepaalde latere datum. Het besluit laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.**

4. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan gelijktijdig in kennis.

5. **Een gedelegeerde handeling die in overeenstemming met artikel 4 is vastgesteld, treedt pas in werking indien het Europees Parlement of de Raad binnen een termijn van twee maanden na de bekendmaking ervan aan het Europees Parlement en de Raad geen verzet heeft aangetekend of indien het Europees Parlement en de Raad voor het verstrijken van deze termijn de Commissie ervan in kennis hebben gesteld dat zij geen verzet wensen aan te tekenen. Op initiatief van het Europees Parlement of de Raad kan deze termijn met twee maanden worden verlengd.**

Indien dit amendement wordt aangenomen, worden de artikelen 6 en 7 geschrapt.

Amendement 30**Voorstel voor een verordening
Artikel 7 bis (nieuw)****Artikel 7 bis****Spoedprocedure**

1. **Gedelegeerde handelingen die volgens de spoedprocedure worden vastgesteld, treden onmiddellijk in werking en zijn van toepassing zolang geen bezwaar wordt aangetekend overeenkomstig lid 2. In de kennisgeving van de gedelegeerde handeling aan het Europees Parlement en de Raad wordt vermeld om welke redenen gebruik wordt gemaakt van de spoedprocedure.**

2. **Het Europees Parlement of de Raad kan overeenkomstig de in artikel 5 bedoelde procedure bezwaar aantekenen tegen een gedelegeerde handeling. In dat geval trekt de Commissie de handeling onverwijld in na kennisgeving van het besluit tot bezwaarmaking door het Europees Parlement of de Raad.**

Dinsdag 10 mei 2011

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 31
Voorstel voor een verordening
Artikel 8

Procedure van het Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Comité Douanewetboek.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, **zijn de artikelen 4 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing. De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt één maand.**

Procedure van het Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Comité Douanewetboek. **Dit comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.**

1 bis. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 4 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, **is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.**

Amendement 32
Voorstel voor een verordening
Artikel 9 – lid 2

2. De in lid 1 bedoelde maatregelen worden volgens de in artikel 8 bedoelde **procedure** vastgesteld.

2. De in lid 1 bedoelde maatregelen worden volgens de in artikel 8, **lid 1 bis**, bedoelde **raadplegingsprocedure** vastgesteld.

Amendement 33
Voorstel voor een verordening
Article 9 bis (nieuw)

Artikel 9 bis

Vrijwaringsmaatregelen

1. **Wanneer de invoer van een in bijlage I of II genoemd product van oorsprong uit Pakistan ernstige moeilijkheden veroorzaakt of dreigt te veroorzaken voor EU-producenten van soortgelijke of rechtstreeks concurrerende producten, kunnen de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief op dat product te allen tijde opnieuw worden ingesteld (hierna aangeduid als "vrijwaringsmaatregel").**

2. **Op verzoek van een lidstaat, een rechtspersoon of een vereniging die geen rechtspersoonlijkheid heeft namens de industrie van de Unie, of op eigen initiatief neemt de Commissie binnen een maand een formeel besluit tot het openen van een onderzoek. Wanneer de Commissie besluit een onderzoek te openen, kondigt zij dit aan in het Publicatieblad van de Europese Unie. In de aankondiging wordt een beknopt overzicht gegeven van de ontvangen informatie en wordt meegedeeld dat alle relevante inlichtingen aan de diensten van de Commissie moeten worden toegezonden. Er wordt ook een termijn van maximaal een maand vastgesteld, te rekenen vanaf de publicatie van de aankondiging, waarbinnen belanghebbenden hun standpunt schriftelijk kenbaar kunnen maken.**

Dinsdag 10 mei 2011

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

3. De Commissie verzamelt alle informatie die zij noodzakelijk acht en kan de informatie die zij krijgt bij Pakistan en eventuele andere bronnen verifiëren. Zij kan worden bijgestaan door ambtenaren van de lidstaat op het grondgebied waarvan de verificatie plaatsvindt, indien deze lidstaat daarom verzoekt.

4. Wanneer de Commissie onderzoekt of er ernstige moeilijkheden zijn, houdt zij, wanneer daaromtrent informatie beschikbaar is, onder meer rekening met de volgende factoren betreffende EU-producenten:

- marktaandeel,
- productie,
- voorraden,
- productiecapaciteit,
- benuttingsgraad,
- werkgelegenheid,
- invoer,
- prijzen.

5. Het onderzoek wordt binnen zes maanden afgerond, te rekenen vanaf de datum van de in lid 2 bedoelde aankondiging. In uitzonderlijke omstandigheden kan de Commissie deze termijn nog eens met ten hoogste een maand verlengen.

6. In kritieke omstandigheden kunnen door de Commissie middels uitvoeringsbesluiten voorlopige vrijwaringsmaatregelen worden genomen wanneer vertraging moeilijk te herstellen schade zou veroorzaken, nadat voorlopig is vastgesteld, op grond van de in artikel 4 vermelde factoren, dat er voldoende aanwijzingen zijn voor een toename van de invoer van onder deze verordening vallende goederen als gevolg van de opschorting van douanerechten ingevolge deze verordening, en dat dergelijke invoer ernstige schade veroorzaakt of dreigt te veroorzaken voor de bedrijfstak van de EU. Deze uitvoeringsbesluiten worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 8, lid 1 bis, bedoelde raadplegingsprocedure. Voorlopige maatregelen gelden voor ten hoogste 200 dagen.

7. De Commissie besluit al dan niet definitieve vrijwaringsmaatregelen vast te stellen overeenkomstig de in artikel 8, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.

Dinsdag 10 mei 2011

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 34
Voorstel voor een verordening
Artikel 9 ter (nieuw)

Artikel 9 ter

Toezichtsmaatregelen

1. *Wanneer de invoer van een van de in Bijlage I genoemde producten van oorsprong uit Pakistan een zodanige ontwikkeling vertoont dat dit kan leiden tot één van de in artikel 9 bis, lid 1, bedoelde situaties, kan de Commissie besluiten de invoer van dat product onder voorafgaand toezicht van de Unie te stellen.*
2. *De Commissie stelt toezichtsmaatregelen vast volgens de raadplegingsprocedure als bedoeld in artikel 8, lid 1 bis.*
3. *Toezichtsmaatregelen hebben een beperkte geldigheidsduur. Tenzij anders bepaald, loopt de geldigheidsduur af bij verstrijken van de tweede periode van zes maanden.*
4. *Door dit toezicht kan tijdig over actuele gegevens worden beschikt, zowel wat de omvang als de waarde van de invoer betreft. Deze gegevens worden onmiddellijk aan de lidstaten, het Europees Parlement en aan de economische marktdeelnemers bekend gemaakt.*

Amendement 35
Voorstel voor een verordening
Artikel 10 – lid 2

2. *Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2011, op voorwaarde dat de tariefpreferenties waarin deze verordening voorziet, worden toegestaan door een door de Wereldhandelsorganisatie verleende ontheffing. Indien de Wereldhandelsorganisatie deze ontheffing na 1 januari 2011 verleent, zal zij van toepassing zijn met ingang van de datum waarop de ontheffing in werking treedt.*

2. *Voor deze verordening is een door de Wereldhandelsorganisatie te verlenen ontheffing nodig waarin de tariefpreferenties waarin deze verordening voorziet worden toegestaan, en daarom zal zij van toepassing zijn met ingang van de datum waarop de ontheffing in werking treedt.*

Amendments 36
Voorstel voor een verordening
Artikel 10 – lid 3

3. *De Commissie publiceert een bericht in het Publicatieblad van de Europese Unie om marktdeelnemers in kennis te stellen van de datum waarop de Wereldhandelsorganisatie de ontheffing heeft verleend. Indien deze na 1 januari 2011 valt, is de gespecificeerde datum de datum waarop de tariefpreferenties overeenkomstig lid 2, tweede zin, van toepassing worden.*

3. *De Commissie publiceert een bericht in het Publicatieblad van de Europese Unie om marktdeelnemers in kennis te stellen van de datum waarop de Wereldhandelsorganisatie de ontheffing heeft verleend.*

Dinsdag 10 mei 2011

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 38
Voorstel voor een verordening
Artikel 10 – lid 4

4. Deze verordening is van toepassing ***tot en met 31 december 2013.***

4. Deze verordening is van toepassing ***gedurende 12 maanden na de inwerkingtreding. Vóór dat tijdstip brengt de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de effectbeoordeling van deze verordening. Aan de hand van een nieuw, door de Commissie te prepareren wetgevingsvoorstel, beslissen het Europees Parlement en de Raad of de toepassing van deze verordening met nog een jaar moet worden verlengd.***

Amendement 39/rev
Voorstel voor een verordening
Bijlage I

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

GN-code	Omschrijving
5208 39 00	ANDERE WEEFSELS VAN KATOEN, BEVATTENDE 85 OF MEER GEWICHTSPERCENTEN KATOEN, GEVERFD
5209 39 00	ANDERE WEEFSELS VAN KATOEN, BEVATTENDE 85 OF MEER GEWICHTSPERCENTEN KATOEN, MET EEN GEWICHT VAN MEER DAN 200 G/M ² , BEDRUKT
6115 95 00	KOUSENBROEKEN, KOUSEN, KNIKOUSEN, SOKKEN EN DERGELIJKE ARTIKELN, VAN BREI- OF HAAKWERK VAN KATOEN (M.U.V. DIE MET DEGRESSIEVE COMPRESSIE, KOUSENBROEKEN EN DAMESKOUSEN EN -KNIKOUSEN, VAN MINDER DAN 67 DECITEX PER ENKELVOUDIGE DRAAD)
6204 62 31	LANGE BROEKEN VAN DENIM, ANDERE DAN WERK- EN BEDRIJFSKLEDING, VOOR DAMES OF VOOR MEISJES
6211 42 90	KLEDING VAN KATOEN, VOOR DAMES OF VOOR MEISJES
6302 60 00	HUISHOUDLINNEN VAN LUSSENSTOF VAN KATOEN
6302 91 00	HUISHOUDLINNEN VAN KATOEN, ANDER DAN VAN LUSSENSTOF

Dinsdag 10 mei 2011

AMENDEMENT

GN-code	Omschrijving
<i>Schrappen</i>	<i>Schrappen</i>
<i>Schrappen</i>	<i>Schrappen</i>
<i>Schrappen</i>	<i>Schrappen</i>
<i>Schrappen</i>	<i>Schrappen</i>
<i>Schrappen</i>	<i>Schrappen</i>
<i>Schrappen</i>	<i>Schrappen</i>
<i>Schrappen</i>	<i>Schrappen</i>

Amendement 40
Voorstel voor een verordening
Bijlage II

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

Volgnr.	GN-code	Omschrijving	2011	2012	2013
09.2401	2207 10 00	ETHYLALCOHOL, NIET GEDENATUREERD, MET EEN ALCOHOL-VOLUMEGEHALTE VAN $\geq 80\%$	100 000 ton	100 000 ton	100 000 ton

Amendement

Volgnr.	GN-code	Omschrijving	2011	2012
09.2401	2207 10 00	ETHYLALCOHOL, NIET GEDENATUREERD, MET EEN ALCOHOL-VOLUMEGEHALTE VAN $\geq 80\%$	80 000 ton	80 000 ton
	5208 39 00	ANDERE WEEFSELS VAN KATOEN, BEVATTENDE 85 OF MEER GEWICHTSPERCENTEN KATOEN, GEVERFD	1 685 ton	1 685 ton
	5209 39 00	ANDERE WEEFSELS VAN KATOEN, BEVATTENDE 85 OF MEER GEWICHTSPERCENTEN KATOEN, MET EEN GEWICHT VAN MEER DAN 200 G/M², BEDRUKT	3 002 ton	3 002 ton
	6115 95 00	KOUSENBROEKEN, KOUSEN, KNEIKOUSEN, SOKKEN EN DERGELIJKE ARTIKELEN, VAN BREI- OF HAAKWERK VAN KATOEN (M.U.V. DIE MET DEGRESSIEVE COMPRESSIE, KOUSENBROEKEN EN DAMESKOUSEN EN -KNEIKOUSEN, VAN MINDER DAN 67 DECITEX PER ENKELVOUDIGE DRAAD)	9 052 ton	9 052 ton
	6204 62 31	LANGE BROEKEN VAN DENIM, ANDERE DAN WERK- EN BEDRIJFSKLEDING, VOOR DAMES OF VOOR MEISJES	7 571 ton	7 571 ton
	6211 42 90	KLEDING VAN KATOEN, VOOR DAMES OF VOOR MEISJES	386 ton	386 ton
	6302 60 00	HUISHOUDLINNEN VAN LUSSENSTOF VAN KATOEN	41 905 ton	41 905 ton
	6302 91 00	HUISHOUDLINNEN VAN KATOEN, ANDER DAN VAN LUSSENSTOF	9 997 ton	9 997 ton

Dinsdag 10 mei 2011

Overgangsregelingen voor bilaterale investeringsovereenkomsten tussen lidstaten en derde landen *I**

P7_TA(2011)0206

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 10 mei 2011 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van overgangsregelingen voor bilaterale investeringsovereenkomsten tussen lidstaten en derde landen (COM(2010)0344 – C7-0172/2010 – 2010/0197(COD))

(2012/C 377 E/33)

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2010)0344),
 - gelet op artikel 294, lid 2, en de artikelen 270, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0172/2010),
 - gelet op artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gelet op artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie internationale handel en het advies van de Commissie economische en monetaire zaken (A7-0148/2011),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2010)0197

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 10 mei 2011 met het oog op de aanneming van Verordening (EU) nr. .../2011 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van overgangsregelingen voor bilaterale investeringsovereenkomsten tussen lidstaten en derde landen

[Am 1 tenzij anders aangeduid]

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name op artikel 207, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Dinsdag 10 mei 2011

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Met de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon zijn buitenlandse directe investeringen onder de gemeenschappelijke handelspolitiek komen te vallen. Overeenkomstig artikel 3, lid 1, onder e), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna "het Verdrag" genoemd) heeft de Unie exclusieve bevoegdheid op het gebied van de gemeenschappelijke handelspolitiek. Daarom kan alleen de Unie op dat gebied wetgevend optreden en juridisch bindende handelingen vaststellen. Overeenkomstig artikel 2, lid 1, van het Verdrag kunnen de lidstaten zulks slechts zelf doen als zij daartoe door de Unie gemachtigd zijn.
- (2) Daarnaast zijn in hoofdstuk 4 van titel IV in het derde deel van het Verdrag gemeenschappelijke regels vastgesteld voor het kapitaalverkeer tussen lidstaten en derde landen, die ook gelden voor het kapitaalverkeer in verband met investeringen. Door lidstaten gesloten internationale overeenkomsten betreffende buitenlandse investeringen kunnen op die regels van invloed zijn.
- (3) Ten tijde van de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon hadden de lidstaten een groot aantal bilaterale investeringsovereenkomsten met derde landen gesloten. Het Verdrag bevat geen expliciete overgangsbepalingen voor dergelijke overeenkomsten, die nu onder de exclusieve bevoegdheid van de Unie zijn komen te vallen. Bovendien kunnen sommige van die overeenkomsten bepalingen bevatten die van invloed zijn op de gemeenschappelijke regels inzake kapitaalverkeer van deel 3, titel IV, hoofdstuk 4, van het Verdrag.
- (4) Hoewel bilaterale overeenkomsten krachtens het internationaal publiekrecht voor de lidstaten bindend blijven en geleidelijk zullen worden vervangen door toekomstige overeenkomsten van de Unie over hetzelfde onderwerp, moeten de voorwaarden voor hun voortbestaan en hun relatie tot het investeringsbeleid van de Unie, en met name de gemeenschappelijke handelspolitiek, adequaat geregeld worden. Die relatie zal zich verder ontwikkelen naarmate de Unie haar bevoegdheden op het gebied van **het gemeenschappelijke investeringsbeleid** uitoefent **met als hoofddoel voor de investeerders van alle lidstaten in gelijke mate het best mogelijke beschermingssysteem tot stand te brengen, en te zorgen voor gelijke investeringsvoorwaarden op de markten van derde landen. Omdat tijdens de uitwerking van het nieuwe investeringsbeleid de door de lidstaten gesloten bilaterale investeringsovereenkomsten bij wijze van overgang nog geldig blijven, moeten de rechten van investeerders wier investeringen onder het toepassingsgebied van die overeenkomsten vallen, worden erkend en moet de rechtszekerheid ervan gewaarborgd blijven.**
- (5) In het belang van EU-investeerders en hun investeringen in derde landen, en van de lidstaten met buitenlandse investeerders en investeringen moeten bilaterale overeenkomsten die de investeringsvoorwaarden regelen en garanderen, van kracht blijven. **De Commissie dient de maatregelen te nemen die noodzakelijk zijn om alle bestaande bilaterale investeringsovereenkomsten van de lidstaten geleidelijk te vervangen door nieuwe, voor de gehele EU geldende overeenkomsten.** [Am 6]
- (6) Deze verordening stelt de voorwaarden vast waaronder lidstaten gemachtigd moeten worden internationale investeringsovereenkomsten van kracht te laten blijven of in werking te laten treden.
- (7) Deze verordening stelt de voorwaarden vast waaronder lidstaten gemachtigd worden internationale investeringsovereenkomsten te **handhaven**, te wijzigen of te sluiten.

⁽¹⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 10 mei 2011.

Dinsdag 10 mei 2011

- (8) Aangezien de machtiging tot handhaving, wijziging of sluiting van onder deze verordening vallende overeenkomsten wordt verleend op een gebied waarop de Unie exclusief bevoegd is, moet die worden beschouwd als een **overgangsmaatregel**. De machtiging laat de toepassing van artikel 258 van het Verdrag met betrekking tot het niet nakomen van de krachtens de Verdragen op de lidstaten rustende verplichtingen onverlet, behalve die met betrekking tot onverenigbaarheden die voortvloeien uit de verdeling van bevoegdheden tussen de Unie en haar lidstaten.

I

- (9) De Commissie **dient de** machtiging **voor een overeenkomst met een derde land** in te trekken **wanneer een door de Commissie met het desbetreffende derde land uitonderhandelde investeringsovereenkomst van de Unie reeds is geratificeerd. De Commissie kan de machtiging voor een overeenkomst intrekken indien** die overeenkomst in strijd is met het recht van de Unie voor zover het geen onverenigbaarheden betreft die voortvloeien uit de bevoegdheidsverdeling tussen de Unie en haar lidstaten **inzake directe buitenlandse investeringen, of als zij een ernstige belemmering oplevert voor de sluiting van toekomstige investeringsovereenkomsten van de Unie met dat derde land.** Mocht ten slotte de Raad binnen een jaar na indiening van een aanbeveling van de Commissie op grond van artikel 218, lid 3, van het Verdrag geen besluit genomen hebben over de machtiging om investeringsonderhandelingen te openen, dan bestaat ook de mogelijkheid tot intrekking van de machtiging.

I

- (10) Uiterlijk **tien** jaar na de inwerkingtreding van deze verordening dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de toepassing van I deze verordening. I Tenzij zij worden vervangen door een investeringsovereenkomst van de Unie of anderszins worden beëindigd, blijven door lidstaten met derde landen gesloten bilaterale overeenkomsten krachtens het internationaal publiekrecht voor de partijen bindend.
- (11) Overeenkomsten waarvoor krachtens deze verordening machtiging is verleend, of machtigingen om onderhandelingen te openen om I met een derde land een nieuwe bilaterale overeenkomst te sluiten, mogen in geen geval een **ernstige** belemmering vormen voor **de sluiting van toekomstige investeringsovereenkomsten van de Unie met dat derde land.**
- (12) Het Europees Parlement, de Raad en de Commissie dragen er zorg voor dat alle als vertrouwelijk aangemerkte informatie wordt behandeld overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie ⁽¹⁾.
- (13) **Overeenkomsten** tussen lidstaten **inzake investeringen** vallen niet onder deze verordening.
- (14) Het is nodig bepaalde regelingen te treffen om ervoor te zorgen dat krachtens deze verordening gehandhaafde overeenkomsten uitvoerbaar blijven, ook ten aanzien van geschillenregeling, en tegelijk de exclusieve bevoegdheid van de Unie eerbiedigen.
- (15) **Om eenvormige voorwaarden** voor de uitvoering van deze verordening **te waarborgen, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend. Deze bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren** ⁽²⁾,

⁽¹⁾ PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43.

⁽²⁾ PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13.

Dinsdag 10 mei 2011

HEBBER DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Werkingssfeer

Artikel 1

Onderwerp en toepassingsgebied

Deze verordening stelt de voorwaarden en de procedure vast waaronder lidstaten gemachtigd zijn bilaterale investeringsovereenkomsten met derde landen van kracht te laten blijven, te wijzigen of te sluiten.

HOOFDSTUK II

Machtiging om overeenkomsten van kracht te laten blijven

Artikel 2

Kennisgeving aan de Commissie

Binnen dertig dagen na de inwerkingtreding van deze verordening stellen de lidstaten de Commissie in kennis van alle vóór de inwerkingtreding van deze verordening met derde landen gesloten **en/of onderstekende** bilaterale investeringsovereenkomsten die zij krachtens dit hoofdstuk van kracht wensen te laten blijven of in werking wensen te laten treden. De kennisgeving gaat vergezeld van een kopie van die bilaterale overeenkomsten. **De lidstaten stellen de Commissie eveneens in kennis van de toekomstige veranderingen in de status van deze overeenkomsten.**

Artikel 3

Machtiging om overeenkomsten van kracht te laten blijven

Niettegenstaande de bevoegdheden van de Unie inzake investeringen en onverminderd de andere verplichtingen van de lidstaten uit hoofde van het recht van de Unie, is het de lidstaten overeenkomstig artikel 2, lid 1, van het Verdrag toegestaan bilaterale investeringsovereenkomsten die overeenkomstig artikel 2 van deze verordening zijn aangemeld, van kracht te laten blijven.

Artikel 4

Bekendmaking

1. Om de twaalf maanden maakt de Commissie in het *Publicatieblad van de Europese Unie* een lijst bekend van de overeenkomstig artikel 2 of artikel 11, lid 7, aangemelde overeenkomsten.
2. De eerste bekendmaking van de lijst van de in lid 1 bedoelde overeenkomsten geschiedt uiterlijk drie maanden na afloop van de aanmeldingstermijn overeenkomstig artikel 2.

Artikel 5

Evaluatie

1. De Commissie **kan** de overeenkomstig artikel 2 aangemelde overeenkomsten **beoordelen** en **■** met name **nagaan** of de overeenkomsten:
 - a) in strijd zijn met het recht van de Unie voor zover het geen onverenigbaarheden betreft die voortvloeien uit de verdeling van bevoegdheden tussen de Unie en haar lidstaten **inzake buitenlandse directe investeringen**, of **■**
 - b) een **ernstige** belemmering vormen voor **de sluiting van toekomstige investeringsovereenkomsten tussen de Unie en derde landen.** **■**

Dinsdag 10 mei 2011

2. Uiterlijk **tien** jaar na de inwerkingtreding van deze verordening dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over **de stand van zaken met betrekking tot de beoordeling van bestaande bilaterale investeringsovereenkomsten met derde landen**.

I

Article 6

Intrekking van de machtiging

1. **De in artikel 3 bedoelde machtiging wordt ingetrokken wanneer de Unie reeds een door de Commissie onderhandelde investeringsovereenkomst met datzelfde land heeft geratificeerd.**

De in artikel 3 bedoelde machtiging kan worden ingetrokken wanneer:

a) een overeenkomst in strijd is met het recht van de Unie voor zover het geen onverenigbaarheden betreft die voortvloeien uit de verdeling van bevoegdheden tussen de Unie en haar lidstaten **inzake buitenlandse directe investeringen**, of

I

b) een overeenkomst een **ernstige** belemmering vormt **voor het sluiten van toekomstige investeringsovereenkomsten van de Unie met het derde land in kwestie**, of

c) de Raad binnen een jaar na indiening van een aanbeveling van de Commissie op grond van artikel 218, lid 3, van het Verdrag, geen besluit genomen heeft over de machtiging om onderhandelingen te openen over een overeenkomst die een uit hoofde van artikel 2 aangemelde overeenkomst geheel of gedeeltelijk overlapt.

2. Indien de Commissie van oordeel is dat er redenen zijn om de in artikel 3 bedoelde machtiging in te trekken, brengt zij aan de betrokken lidstaat een met redenen omkleed advies uit I. Tussen de Commissie en de betrokken lidstaat vindt overleg plaats. **Dit overleg kan de mogelijkheid betreffen dat de lidstaat binnen een afgesproken termijn opnieuw met het derde land gaat onderhandelen.**

3. Indien de aangelegenheid tijdens het in lid 2 bedoelde overleg niet **binnen de gegeven termijn** kan worden opgelost, **kan de Commissie de machtiging voor de betrokken overeenkomst intrekken of, al naar het geval, een aanbeveling richten aan de Raad om machtiging te verlenen voor onderhandelingen over een investeringsovereenkomst van de Unie overeenkomstig artikel 207, lid 3, van het Verdrag**. De Commissie neemt een besluit over de intrekking van de machtiging volgens de in artikel 15, lid 2, bedoelde procedure. Het besluit bevat de eis dat de lidstaat passende maatregelen neemt en de overeenkomst in kwestie zo nodig beëindigt.

4. Als de machtiging wordt ingetrokken, schrapt de Commissie de overeenkomst uit de in artikel 4 bedoelde lijst.

HOOFDSTUK III

Machtiging tot wijziging of sluiting van overeenkomsten

Artikel 7

Machtiging tot wijziging of sluiting van overeenkomsten

Onder de in de artikel 8 tot en met 12 neergelegde voorwaarden wordt een lidstaat gemachtigd onderhandelingen aan te gaan om een bestaande **bilaterale investeringsovereenkomst met een derde land** te wijzigen of een nieuwe te sluiten.

Artikel 8

Kennisgeving aan de Commissie

1. Wanneer een lidstaat voornemens is onderhandelingen te openen I om een bestaande **bilaterale investeringsovereenkomst met een derde land** te wijzigen of om een nieuwe te sluiten, stelt hij de Commissie schriftelijk van dit voornemen in kennis.

Dinsdag 10 mei 2011

2. Deze kennisgeving omvat relevante documentatie en een opgave van de bepalingen waarover zal worden onderhandeld, de onderhandelingsdoelstellingen en alle andere relevante informatie. In het geval van wijzigingen op een bestaande overeenkomst, wordt in de kennisgeving aangegeven over welke bepalingen opnieuw zal worden onderhandeld.

3. De Commissie stelt de kennisgeving en desgevraagd de begeleidende documenten ter beschikking van de overige lidstaten, met inachtneming van de in artikel 14 neergelegde vereisten van vertrouwelijkheid.

4. Wanneer een lidstaat voornemens is een nieuwe investeringsovereenkomst met een derde land te sluiten, raadpleegt de Commissie binnen dertig dagen de overige lidstaten over de vraag of een overeenkomst van de Unie een toegevoegde waarde zou opleveren.

5. De in lid 1 bedoelde kennisgeving wordt ten minste **drie** kalendermaanden vóór aanvang van de formele onderhandelingen met het betrokken derde land toegezonden.

6. Als de door de lidstaat verstrekte informatie onvoldoende is om overeenkomstig artikel 9 machtiging te verlenen tot het openen van formele onderhandelingen, kan de Commissie om aanvullende informatie verzoeken.

Artikel 9

Machtiging om formele onderhandelingen te openen

1. De Commissie verleent machtiging tot het openen van formele onderhandelingen tenzij zij tot de conclusie komt dat de opening van de onderhandelingen:

a) in strijd is met het recht van de Unie voor zover het geen onverenigbaarheden betreft die voortvloeien uit de verdeling van bevoegdheden tussen de Unie en haar lidstaten **inzake buitenlandse directe investeringen**, of

b) de doelstellingen van lopende ■ onderhandelingen tussen de Unie en het betrokken derde land ondermijnt, of

c) **zich niet laat inpassen in het investeringsbeleid van de Unie, of**

d) een **serieuze** belemmering vormt voor **de sluiting van toekomstige investeringsovereenkomsten** van de Unie **met dat derde land**.

2. In het kader van de in lid 1 bedoelde machtiging kan de Commissie van de lidstaat verlangen dat in de onderhandelingen passende clausules worden opgenomen.

3. Besluiten over de in lid 1 bedoelde machtiging worden volgens de in artikel 15, lid 2, bedoelde procedure genomen. De Commissie neemt haar besluit binnen 90 dagen na ontvangst van de in artikel 8 bedoelde kennisgeving. Als voor het besluit aanvullende informatie vereist is, gaat de termijn van 90 dagen in op de datum waarop die aanvullende informatie is ontvangen.

4. Wanneer een eenvoudige meerderheid van de lidstaten ingevolge artikel 8, lid 4, belangstelling toont voor sluiting van een investeringsovereenkomst van de Unie met het derde land in kwestie, kan de Commissie de machtiging inhouden en in plaats daarvan de Raad een onderhandelingsmandaat voorstellen overeenkomstig artikel 207, lid 3, van het Verdrag. De Commissie houdt het Europees Parlement onverwijld en volledig op de hoogte in alle stadia van de procedure.

Bij het nemen van haar besluit slaat de Commissie acht op de geografische prioriteiten van de investeringsstrategie van de Unie en het vermogen van de Commissie om onderhandelingen te voeren over een nieuwe overeenkomst met de Unie met het derde land in kwestie.

Dinsdag 10 mei 2011

Artikel 10

Deelneming van de Commissie aan de onderhandelingen

De Commissie wordt op de hoogte gehouden van de voortgang en de resultaten die in de verschillende stadia van de onderhandelingen worden geboekt, en kan verlangen aan de investeringsonderhandelingen tussen de lidstaat en het derde land deel te nemen. **De Commissie kan als waarnemer deelnemen aan de onderhandelingen tussen de lidstaat en het derde land voor zover het de exclusieve bevoegdheid van de Unie betreft.**

Artikel 11

Machtiging tot ondertekening en sluiting van een overeenkomst

1. Vóór de ondertekening van een overeenkomst stelt de betrokken lidstaat de Commissie in kennis van het resultaat van de onderhandelingen en deelt hij de Commissie de tekst van de overeenkomst mee.
2. De in lid 1 bedoelde kennisgevingsplicht strekt zich ook uit tot overeenkomsten waarover vóór de inwerkingtreding van deze verordening onderhandeld is maar die nog niet gesloten zijn en daarom niet onder de in artikel 2 bedoelde kennisgevingsplicht vallen.
3. Na de kennisgeving gaat de Commissie na of de na onderhandelingen tot stand gekomen overeenkomst niet in strijd is met **de vereisten krachtens artikel 9, leden 1 en 2, die door de Commissie aan de lidstaat zijn medegedeeld.**
4. Wanneer de Commissie tot de vaststelling komt dat de onderhandelingen hebben geleid tot een overeenkomst die niet aan de in lid 3 bedoelde vereisten voldoet, wordt de lidstaat niet gemachtigd de overeenkomst te ondertekenen en te sluiten.
5. Wanneer de Commissie tot de vaststelling komt dat de onderhandelingen hebben geleid tot een overeenkomst die aan de in lid 3 bedoelde vereisten voldoet, wordt de lidstaat gemachtigd de overeenkomst te ondertekenen en te sluiten.
6. Besluiten krachtens de leden 4 en 5 worden genomen volgens de in artikel 15, lid 2, bedoelde procedure. De Commissie neemt het besluit binnen **60 dagen** na ontvangst van de in de leden 1 en 2 bedoelde kennisgevingen. Als voor het besluit aanvullende informatie vereist is, gaat de termijn van **60 dagen** in op de datum waarop die aanvullende informatie is ontvangen.
7. Als overeenkomstig lid 5 een machtiging is verleend, stelt de betrokken lidstaat de Commissie in kennis van de sluiting en inwerkingtreding van de overeenkomst.
8. **Wanneer de Commissie besluit met een derde land te onderhandelen over een bilaterale investeringsovereenkomst of een overeenkomst inzake buitenlandse directe investeringen, stelt zij alle lidstaten naar behoren in kennis van haar voornemen en van de strekking van de nieuwe overeenkomst.**

Artikel 12

Toetsing

1. Uiterlijk **tien** jaar na de inwerkingtreding van deze verordening dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de toepassing van dit hoofdstuk, waarin zal worden nagegaan of **deze verordening en het ene of andere** hoofdstuk **daarvan** moeten blijven worden toegepast.
2. Het in lid 1 bedoelde verslag bevat een overzicht van de op grond van **deze verordening** aangevraagde en verleende machtigingen.

Dinsdag 10 mei 2011

HOOFDSTUK IV

SLOTBEPALINGEN

Artikel 13

Gedrag van de lidstaten met betrekking tot overeenkomsten met een derde land

1. Voor alle binnen de werkingssfeer van deze verordening vallende overeenkomsten brengt de betrokken lidstaat de Commissie onverwijld op de hoogte van alle vergaderingen die uit hoofde van de overeenkomst plaatsvinden. Aan de Commissie worden de agenda en alle relevante informatie verstrekt die inzicht verschaffen in de te bespreken onderwerpen. De Commissie kan de betrokken lidstaat om nadere inlichtingen verzoeken. Als een te bespreken onderwerp van invloed kan zijn op de uitvoering van het investeringsbeleid van de Unie, en met name de gemeenschappelijke handelspolitiek, kan de Commissie de betrokken lidstaat vragen een bepaald standpunt in te nemen.

2. Voor alle binnen de werkingssfeer van deze verordening vallende overeenkomsten brengt de betrokken lidstaat de Commissie onverwijld op de hoogte van eventuele aan hem voorgelegde opmerkingen dat een bepaalde maatregel in strijd is met de overeenkomst. De lidstaat brengt de Commissie onmiddellijk op de hoogte van eventuele uit hoofde van de overeenkomst ingediende verzoeken tot geschillenregeling zodra de lidstaat van het verzoek kennis draagt. De lidstaat en de Commissie werken volledig samen en nemen alle nodige maatregelen om voor een doeltreffende verdediging te zorgen, wat zo nodig ook kan inhouden dat de Commissie aan de procedure deelneemt.

3. Voor alle binnen de werkingssfeer van deze verordening vallende overeenkomsten vraagt de betrokken lidstaat de Commissie om toestemming alvorens een in de overeenkomst opgenomen mechanisme voor geschillenregeling **tegen een derde land** in werking te stellen en stelt hij dergelijke mechanismen in werking als de Commissie zulks verlangt. Dergelijke mechanismen omvatten overleg met de andere partij bij de overeenkomst en de regeling van het geschil indien de overeenkomst daarin voorziet. De lidstaat en de Commissie werken volledig samen bij de afwikkeling van de procedures binnen de relevante mechanismen, wat zo nodig kan inhouden dat de Commissie aan de relevante procedures deelneemt.

Artikel 14

Vertrouwelijkheid

Bij de kennisgeving aan de Commissie van onderhandelingen en het resultaat daarvan overeenkomstig de artikelen 8 en 11, kunnen de lidstaten aangeven of door hen verstrekte informatie als vertrouwelijk dient te worden beschouwd en of deze informatie aan andere lidstaten kan worden doorgegeven.

Artikel 15

Comité

1. De Commissie zal worden bijgestaan door het Raadgevend Comité voor het beheer van overgangsregelingen inzake internationale investeringsovereenkomsten. **Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.**

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is **artikel 4 van Verordening (EU) nr. 182/2011** van toepassing.

Artikel 16

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Dinsdag 10 mei 2011

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te

Namens het Europees Parlement
De voorzitter

Namens de Raad
De voorzitter

Toekenning van macrofinanciële bijstand aan Georgië *I**

P7_TA(2011)0207

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 10 mei 2011 over het voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad tot toekenning van macrofinanciële bijstand aan Georgië (COM(2010)0804 – C7-0019/2011 – 2010/0390(COD))

(2012/C 377 E/34)

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2010)0804),
 - gelet op artikel 294, lid 2, en artikel 212, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0019/2011),
 - gelet op artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gelet op artikel 55 en artikel 46, lid 1, van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie internationale handel (A7-0053/2011),
1. stelt zijn standpunt in eerste lezing vast en neemt het voorstel van de Commissie over;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2010)0390

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 10 mei 2011 met het oog op de aanneming van Besluit nr. .../2011/EU van het Europees Parlement en de Raad tot toekenning van macrofinanciële bijstand aan Georgië

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 212, lid 2,

Dinsdag 10 mei 2011

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De betrekkingen tussen Georgië en de Europese Unie ontwikkelen zich in het kader van het Europees nabuurschapsbeleid (ENB). In 2006 hebben de Gemeenschap en Georgië overeenstemming bereikt over een ENB-actieplan waarin prioriteiten op middellange termijn voor de bilaterale betrekkingen werden vastgesteld. In 2010 hebben de Unie en Georgië onderhandelingen aangeknoopt over een associatieovereenkomst, die naar verwachting in de plaats zal komen van de bestaande partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst. Het kader van de betrekkingen tussen de EU en Georgië wordt verder versterkt door het recentelijk ingezette oostelijke partnerschap.
- (2) Tijdens de buitengewone Europese Raad van 1 september 2008 is de bereidheid van de Unie bevestigd om de betrekkingen tussen de EU en Georgië te intensiveren na het gewapende conflict in augustus 2008 tussen Georgië en de Russische Federatie.
- (3) De Georgische economie wordt sinds het derde kwartaal van 2008 getroffen door de internationale financiële crisis, hetgeen tot een dalende productie, afnemende belastingopbrengsten en een toenemende behoefte aan externe financiering heeft geleid.
- (4) Op de internationale donorconferentie van 22 oktober 2008 heeft de internationale gemeenschap steun toegezegd voor het economische herstel van Georgië in overeenstemming met de door de Verenigde Naties en de Wereldbank gezamenlijk uitgevoerde behoefteevaluatie.
- (5) De Europese Unie heeft aangekondigd maximaal 500 miljoen EUR aan financiële bijstand aan Georgië te zullen toekennen.
- (6) Het economische aanpassings- en herstelprogramma van Georgië wordt ondersteund door financiële bijstand van het Internationaal Monetair Fonds (IMF). In september 2008 heeft de Georgische regering met het IMF een stand-by-overeenkomst gesloten ten belope van 750 miljoen USD ter ondersteuning van de Georgische economie en de totstandbrenging van de noodzakelijke aanpassing aan de economische crisis.
- (7) Na een verdere verslechtering van de economische situatie en een noodzakelijke herziening van de onderliggende economische aannames van het IMF-programma en de hogere externe financieringsbehoeften bereikten Georgië en het IMF overeenstemming over een verhoging van de stand-by-overeenkomst met 424 miljoen USD, die in augustus 2009 door het College van Bewindvoerders van het IMF werd goedgekeurd.
- (8) De Europese Unie is voornemens in 2010-2012 in het kader van het Europees nabuurschaps- en partnerschapsinstrument (ENPI) begrotingssteun in de vorm van giften ter grootte van in totaal 37 miljoen EUR per jaar te verstrekken.
- (9) In het licht van de verslechterende economische situatie en vooruitzichten heeft Georgië om macro-financiële bijstand van de Europese Unie verzocht.
- (10) Aangezien er nog steeds sprake is van een resterend financieringstekort op de betalingsbalans van Georgië, wordt de toekenning van macrofinanciële bijstand onder de huidige uitzonderlijke omstandigheden aangemerkt als een passende reactie op het verzoek van Georgië om in samenhang met het lopende IMF-programma de economische stabilisatie te ondersteunen.

⁽¹⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 10 mei 2011.

Dinsdag 10 mei 2011

- (11) De macrofinanciële bijstand van de Europese Unie aan Georgië (hierna "macrofinanciële bijstand van de Unie") is niet alleen bedoeld als aanvulling op de programma's en de middelen van het IMF en de Wereldbank, maar moet een toegevoegde waarde van de betrokkenheid van de Unie waarborgen.
- (12) De Commissie moet ervoor zorgen dat de macrofinanciële bijstand van de Unie juridisch en materieel verenigbaar is met de in het kader van de verschillende onderdelen van het extern optreden genomen maatregelen en met het relevante beleid van de Unie op andere terreinen.
- (13) De specifieke doelstellingen van de macrofinanciële bijstand van de Unie dienen de doelmatigheid, transparantie en verantwoordingsplicht te versterken. Deze doelstellingen dienen regelmatig door de Commissie te worden gecontroleerd.
- (14) De aan de toekenning van de macrofinanciële bijstand van de Unie verbonden doelstellingen moeten stroken met de hoofdbeginselen en doelstellingen van het beleid van de Unie ten aanzien van Georgië.
- (15) Met het oog op een efficiënte bescherming van de financiële belangen van de Unie in het kader van haar macrofinanciële bijstand moet Georgië passende maatregelen nemen voor de preventie en bestrijding van fraude, corruptie en andere onregelmatigheden met betrekking tot deze bijstand. De Commissie moet tevens zorgen voor passende controles en erop toezien dat de Rekenkamer passende audits uitvoert.
- (16) De uitkering van de macrofinanciële bijstand van de Unie laat de bevoegdheden van de begrotingsautoriteit onverlet.
- (17) Deze macrofinanciële bijstand van de Unie moet door de Commissie worden beheerd. Teneinde te waarborgen dat het Europees Parlement en het Economisch en Financieel Comité op de tenuitvoerlegging van dit besluit kunnen toezien, dient de Commissie hen regelmatig in te lichten over ontwikkelingen met betrekking tot de macrofinanciële bijstand van de Unie en hun daarbij de relevante documenten te verschaffen.
- (18) ***Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van dit besluit te waarborgen, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend. Deze bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren ⁽¹⁾, [Am 1]***

HEBBEN HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De Europese Unie stelt Georgië macrofinanciële bijstand beschikbaar ten belope van ten hoogste 46 miljoen EUR om de economische stabilisatie van Georgië te ondersteunen en de in het kader van het lopende programma van het Internationaal Monetair Fonds (IMF) vastgestelde betalingsbalansbehoefte te lenigen. Van dit maximumbedrag wordt maximaal 23 miljoen EUR verstrekt in de vorm van giften en maximaal 23 miljoen EUR in de vorm van leningen. De uitkering van de macrofinanciële bijstand van de Unie is slechts mogelijk na goedkeuring van de begroting van de Europese Unie voor 2011 door de begrotingsautoriteit.
2. Ter financiering van de leningcomponent van de macrofinanciële bijstand van de Unie is de Commissie gemachtigd de nodige middelen te lenen namens de Unie. De lening heeft een looptijd van ten hoogste vijftien jaar.
3. De uitkering van de macrofinanciële bijstand van de Unie wordt door de Commissie beheerd op een wijze die verenigbaar is met de overeenkomsten of afspraken tussen het IMF en Georgië en met de hoofdbeginselen en -doelstellingen van de economische hervorming zoals die worden uiteengezet in de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen de EU en Georgië. De Commissie licht het Europees Parlement en het Economisch en Financieel Comité regelmatig in over de ontwikkelingen in het beheer van de macrofinanciële bijstand van de Unie en verstrekt daarbij de relevante documenten.

⁽¹⁾ PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13.

Dinsdag 10 mei 2011

4. De macrofinanciële bijstand van de Unie wordt voor twee jaar en zes maanden beschikbaar gesteld met ingang van de eerste dag na de inwerkingtreding van het in artikel 2, lid 1, bedoelde memorandum van overeenstemming.

Artikel 2

1. De Commissie **stelt door middel van uitvoeringshandelingen een memorandum van overeenstemming vast betreffende** het economische beleid en de financiële voorwaarden **waaraan** de macrofinanciële bijstand van de Unie **is onderworpen, met inbegrip van** een tijdschema **om aan deze voorwaarden te voldoen. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 6, lid 2, bedoelde raadgevingsprocedure.**

Het economische beleid en de financiële voorwaarden **die in het memorandum van overeenstemming zijn vastgesteld**, stroken met de in artikel 1, lid 3, bedoelde overeenkomsten of afspraken. Deze voorwaarden zijn er in het bijzonder op gericht de doelmatigheid, transparantie en verantwoording van de macrofinanciële bijstand van de Unie te bevorderen, waaronder met name de systemen voor het beheer van de overheidsfinanciën in Georgië. De vooruitgang behaald bij het verwezenlijken van deze doelen wordt regelmatig door de Commissie gecontroleerd. De gedetailleerde financiële voorwaarden van de macrofinanciële bijstand van de Unie worden vastgelegd in een tussen de Commissie en de autoriteiten van Georgië te sluiten gift- en leningovereenkomst. **[Am 2]**

2. Tijdens de tenuitvoerlegging van de macrofinanciële bijstand van de Unie controleert de Commissie de deugdelijkheid van de voor deze bijstand relevante financiële en administratieve procedures en interne en externe controlemechanismen in Georgië, en de naleving van het overeengekomen tijdschema.

3. De Commissie onderzoekt periodiek of het economische beleid van Georgië verenigbaar is met de doelstellingen van de macrofinanciële bijstand van de Europese Unie en of op bevredigende wijze aan de daaraan verbonden economische beleidsvoorwaarden is voldaan. De Commissie werkt bij dit onderzoek nauw samen met het IMF en de Wereldbank en, wanneer nodig, met het Economisch en Financieel Comité.

Artikel 3

1. Mits aan de voorwaarden van lid 2 is voldaan, wordt de macrofinanciële bijstand van de Unie aan Georgië door de Commissie beschikbaar gesteld in twee tranches, die elk bestaan uit een gift- en een leningcomponent. De omvang van elke tranche wordt in het memorandum van overeenstemming vastgelegd.

2. De Commissie besluit tot uitkering van de tranches bij een bevredigende naleving van de economische beleidsvoorwaarden die in het memorandum van overeenstemming zijn overeengekomen. De tweede tranche wordt niet eerder dan drie maanden na de uitkering van de eerste tranche uitbetaald.

3. De middelen van de Unie worden aan de Nationale Bank van Georgië betaald. Met inachtneming van de in het memorandum van overeenstemming vast te leggen bepalingen, onder andere betreffende een bevestiging van de resterende budgettaire financieringsbehoefte, kunnen de middelen van de Unie aan de Schatkist van Georgië als eindbegunstigde worden overgemaakt.

Artikel 4

1. De op de leningcomponent van de macrofinanciële bijstand van de Unie betrekking hebbende transacties tot het opnemen en verstrekken van leningen worden uitgevoerd in euro, worden met dezelfde valutadatum afgesloten, en mogen voor de Unie geen looptijdtransformatie, valuta- of renterisico, of enig ander commercieel risico met zich brengen.

2. Indien Georgië daarom verzoekt, neemt de Commissie de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat in de leningsvoorwaarden een clausule inzake vervroegde aflossing is opgenomen en dat in de voorwaarden verboden aan de opgenomen leningen een overeenkomstige clausule voorkomt.

3. De Commissie kan, op verzoek van Georgië en indien de omstandigheden een gunstigere rente op de lening mogelijk maken, haar oorspronkelijk opgenomen leningen geheel of gedeeltelijk herfinancieren of de desbetreffende financiële voorwaarden herstructureren. De herfinancieringen of herstructureringen geschieden onder de in lid 1 gestelde voorwaarden en mogen niet leiden tot een verlenging van de gemiddelde looptijd van de betrokken leningen en evenmin tot een verhoging van het op de datum van deze herfinancieringen of herstructureringen nog uitstaande bedrag.

Dinsdag 10 mei 2011

4. Alle kosten die de Unie ter zake van de uit hoofde van dit besluit opgenomen of verstrekte leningen maakt, komen ten laste van Georgië.
5. Het Europees Parlement en het Economisch en Financieel Comité worden in kennis gesteld van de ontwikkelingen met betrekking tot de in de leden 2 en 3 bedoelde verrichtingen.

Artikel 5

De macrofinanciële bijstand van de Unie wordt ten uitvoer gelegd overeenkomstig de bepalingen van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾ en de uitvoeringsvoorschriften daarvan ⁽²⁾. In het bijzonder worden in het memorandum van overeenstemming, in de leningsovereenkomst en in de giftovereenkomst die met de autoriteiten van Georgië moeten worden gesloten, specifiek in Georgië uit te voeren maatregelen vastgesteld met het oog op de preventie en bestrijding van fraude, corruptie en andere onregelmatigheden in verband met de macrofinanciële bijstand van de Unie. Om een grotere transparantie bij het beheer en de uitbetaling van de middelen te verzekeren, wordt in het memorandum van overeenstemming, de leningsovereenkomst en de giftovereenkomst tevens bepaald dat de Commissie, met inbegrip van het Europees Bureau voor fraudebestrijding, het recht heeft controles te verrichten, waaronder controles en inspecties ter plaatse. Tevens wordt in die documenten bepaald dat de Rekenkamer audits kan uitvoeren, waaronder audits ter plaatse.

Artikel 6

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité. **Dit comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.**
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, **is artikel 4 van Verordening (EU) nr. 182/2011** van toepassing. **[Am 3]**

Artikel 7

1. Uiterlijk op 30 juni van elk jaar doet de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad een verslag toekomen over de uitvoering van dit besluit in het voorgaande jaar, waarin een evaluatie daarvan is opgenomen. In dit verslag wordt het verband gespecificeerd tussen de in het memorandum van overeenstemming vastgelegde beleidsvoorwaarden, de actuele economische en budgettaire prestaties van Georgië en de besluiten van de Commissie tot uitkering van de tranches van de macrofinanciële bijstand van de Unie.
2. Uiterlijk twee jaar na het verstrijken van de in artikel 1, lid 4, bedoelde beschikbaarheidsperiode dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een ex post-evaluatieverslag in.

Artikel 8

Dit besluit treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

⁽¹⁾ PB L 248 van 16.9.2002, blz. 1.

⁽²⁾ Verordening (EG, Euratom) nr. 2342/2002 van de Commissie van 23 december 2002 tot vaststelling van uitvoeringsvoorschriften van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB L 357 van 31.12.2002, blz. 1).

Woensdag 11 mei 2011

Vermeldingen of merktekens die het mogelijk maken de partij waartoe een levensmiddel behoort te identificeren *I**

P7_TA(2011)0208

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de vermeldingen of merktekens die het mogelijk maken de partij waartoe een levensmiddel behoort te identificeren (gecodificeerde tekst) (COM(2010)0506 – C7-0285/2010 – 2010/0259(COD))

(2012/C 377 E/35)

(Gewone wetgevingsprocedure – codificatie)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2010)0506),
 - gelet op artikel 294, lid 2, en artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0285/2010),
 - gelet op artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 8 december 2010 ⁽¹⁾,
 - gelet op het Interinstitutioneel Akkoord van 20 december 1994 over een versnelde werkmethode voor de officiële codificatie van wetteksten ⁽²⁾,
 - gelet op de artikelen 86 en 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken (A7-0095/2011),
- A. overwegende dat naar de mening van de adviesgroep van de juridische diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie het voorstel in kwestie een eenvoudige codificatie van de bestaande teksten behelst, zonder inhoudelijke wijzigingen,
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

⁽¹⁾ PB C 54 van 19.2.2011, blz. 34.

⁽²⁾ PB C 102 van 4.4.1996, blz. 2.

P7_TC1-COD(2010)0259

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 11 mei 2011 met het oog op de aanneming van Richtlijn 2011/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende de vermeldingen of merktekens die het mogelijk maken de partij waartoe een levensmiddel behoort te identificeren (Codificatie)

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met de definitieve rechtshandeling: Richtlijn 2011/91/EU.)

Woensdag 11 mei 2011

Onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten op het gebied van de meeteenheden *I**

P7_TA(2011)0209

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten op het gebied van de meeteenheden (gecodeerde versie)
(COM(2010)0507 – C7-0287/2010 – 2010/0260(COD))

(2012/C 377 E/36)

(Gewone wetgevingsprocedure – codificatie)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2010)0507),
 - gelet op artikel 294, lid 2, en artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0287/2010),
 - gelet op artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 8 december 2010 ⁽¹⁾,
 - gelet op het Interinstitutioneel Akkoord van 20 december 1994 over een versnelde werkmethode voor de officiële codificatie van wetteksten ⁽²⁾,
 - gelet op de artikelen 86 en 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van zijn Commissie juridische zaken (A7-0089/2011),
- A. overwegende dat naar de mening van de adviesgroep van de juridische diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie het voorstel in kwestie een eenvoudige codificatie van de bestaande teksten behelst, zonder inhoudelijke wijzigingen,
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

⁽¹⁾ PB C 54 van 19.2.2011, blz. 31.

⁽²⁾ PB C 102 van 4.4.1996, blz. 2.

P7_TC1-COD(2010)0260

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 11 mei 2011 met het oog op de aanneming van Richtlijn 2011/.../EU van het Europees Parlement en de Raad inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten op het gebied van de meeteenheden (Codificatie)

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Woensdag 11 mei 2011

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 80/181/EEG van de Raad van 20 december 1979 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten op het gebied van de meeteenheden ⁽³⁾ is herhaaldelijk en ingrijpend gewijzigd ⁽⁴⁾. Ter wille van de duidelijkheid en een rationele ordening van de tekst dient tot codificatie van deze richtlijn te worden overgegaan.
- (2) Meeteenheden zijn onmisbaar voor alle meetmiddelen, voor de weergave van alle metingen en voor de aanduiding van alle grootheden. Meeteenheden worden in de meeste sectoren van menselijke activiteit gebruikt. Een zo groot mogelijke duidelijkheid bij het gebruik ervan moet worden gegarandeerd. Derhalve moet het gebruik in de Unie van meeteenheden in het economisch verkeer, op de gebieden van volksgezondheid en openbare veiligheid alsmede voor wat de handelingen van bestuursrechtelijke aard betreft, worden gereguleerd.
- (3) Er zijn met betrekking tot de meeteenheden internationale resoluties aanvaard, welke zijn uitgevaardigd door de Algemene Conferentie voor maten en gewichten (CGPM), ingesteld bij de op 20 mei 1875 te Parijs ondertekende Meterconventie, waarbij alle lidstaten zijn aangesloten. Deze resoluties hebben geleid tot invoering van het "Internationaal stelsel van eenheden" (SI).
- (4) Op het gebied van het internationaal vervoer bestaan er evenwel internationale overeenkomsten of verdragen die bindend zijn voor de Unie of de lidstaten. Deze overeenkomsten of verdragen moeten worden nageleefd.
- (5) Daar de handhaving van bepaalde uitzonderingen betreffende meeteenheden die nog in het Verenigd Koninkrijk en Ierland worden toegepast, wegens het lokale karakter ervan en het geringe aantal betrokken producten niet tot niet-tarifaire handelsbelemmering leidt, is het dan ook niet nodig die uitzonderingen te schrappen.
- (6) Bepaalde derde landen laten geen producten op hun markt toe waarbij voor de etikettering uitsluitend de wettelijke meeteenheden worden gebruikt die zijn vastgesteld bij deze richtlijn. Bedrijven die naar deze landen exporteren, ondervinden nadeel indien aanvullende aanduidingen na niet meer zijn toegestaan. Aanvullende aanduidingen in niet-wettelijke meeteenheden moeten derhalve worden toegestaan.
- (7) Het toestaan van dergelijke aanvullende aanduidingen kan ook de mogelijkheid bieden om nieuwe metrieke eenheden die op internationaal niveau tot stand komen, soepel en geleidelijk in te voeren.
- (8) De systematische toepassing van het gebruik van aanvullende aanduidingen op alle meetmiddelen, onder meer op medische apparatuur, is evenwel niet noodzakelijkerwijze wenselijk. De lidstaten moeten op hun grondgebied kunnen eisen dat de aanduidingen van de grootheden op meetmiddelen in één wettelijke meeteenheid zijn aangegeven.

⁽¹⁾ PB C 54 van 19.2.2011, blz. 31.

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 11 mei 2011.

⁽³⁾ PB L 39 van 15.2.1980, blz. 40.

⁽⁴⁾ Zie bijlage II, deel A.

Woensdag 11 mei 2011

- (9) De onderhavige richtlijn laat de verdere fabricage van vóór de toepassingsdatum van Richtlijn 80/181/EEG op de markt gebrachte producten onverlet. Zij heeft evenwel betrekking op het op de markt brengen en het gebruik van producten, apparaten, machines of installaties waarop de grootheden zijn aangeduid in meeteenheden die niet langer de wettelijke meeteenheden zijn en welke producten, apparaten, machines of installaties noodzakelijk zijn ter aanvulling of vervanging van onderdelen of delen van producten, apparaten, machines, installaties of meetmiddelen die reeds op de markt zijn gebracht. Het is derhalve noodzakelijk dat de lidstaten het op de markt brengen en het gebruik van dergelijke producten en apparaten, machines of installaties voor aanvulling of vervanging toestaan, zelfs wanneer de grootheden hierop zijn aangeduid in niet langer wettelijke meeteenheden, ten einde het verdere gebruik van reeds op de markt gebrachte producten, apparaten, machines, installaties of meetmiddelen mogelijk te maken.
- (10) Deze richtlijn ondersteunt een soepele werking van de interne markt door de hierin voorgeschreven harmonisatie van meeteenheden. In deze context is het passend dat de Commissie de marktontwikkelingen in verband met deze richtlijn en de uitvoering ervan in het oog houdt, met name wat betreft eventuele belemmeringen voor de werking van de interne markt en de verdere harmonisering die nodig is om die belemmeringen weg te nemen.
- (11) Het is passend dat de Commissie er in de context van de handelsbetrekkingen met derde landen, waaronder de trans-Atlantische Economische Raad, nauwgezet naar blijft streven dat producten waarop alleen SI-eenheden vermeld staan, op de markten van derde landen worden aanvaard.
- (12) Deze richtlijn dient de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage II, deel B, genoemde termijnen voor omzetting in nationaal recht en toepassing van de aldaar genoemde richtlijnen onverlet te laten,

HEBBER DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De wettelijke meeteenheden in de zin van deze richtlijn die moeten worden gebruikt om daarin grootheden uit te drukken, zijn:

- a) die welke zijn vermeld in hoofdstuk I van bijlage I;
- b) die welke zijn vermeld in hoofdstuk II van bijlage I, alleen in die lidstaten waarin deze eenheden op 21 april 1973 waren toegestaan.

Artikel 2

1. De uit artikel 1 voortvloeiende verplichtingen hebben betrekking op de meetinstrumenten die worden gebruikt, op de metingen die worden verricht en op de aanduidingen van in eenheden uitgedrukte grootheden.
2. Deze richtlijn laat onverlet het gebruik op het gebied van de scheepvaart, de luchtvaart en het spoorwegverkeer van andere dan de in deze richtlijn verplicht gestelde meeteenheden, die zijn vastgesteld bij voor de Unie of de lidstaten bindende internationale overeenkomsten of verdragen.

Artikel 3

1. Er is een aanvullende aanduiding in de zin van deze richtlijn wanneer een aanduiding in een meeteenheid van hoofdstuk I van bijlage I vergezeld gaat van een of meer aanduidingen in meeteenheden die niet zijn opgenomen in hoofdstuk I.
2. Het gebruik van aanvullende aanduidingen wordt toegestaan.

De lidstaten kunnen evenwel eisen dat de aanduidingen van grootheden op meetmiddelen slechts in één wettelijke meeteenheid worden uitgedrukt.

3. De aanduiding van de in hoofdstuk I van bijlage I vermelde meeteenheid moet overheersen. In het bijzonder moeten de aanduidingen in meeteenheden die niet in hoofdstuk I voorkomen, worden uitgedrukt in tekens die ten hoogste even groot zijn als die van de overeenkomstige aanduidingen in de meeteenheden van hoofdstuk I.

Woensdag 11 mei 2011

Artikel 4

Het gebruik van meeteenheden die niet of niet langer wettelijk zijn, wordt toegestaan:

- a) voor producten, apparaten, machines en installaties die op 20 december 1979 reeds op de markt zijn gebracht en/of reeds in gebruik zijn genomen;
- b) voor onderdelen of delen van producten, apparaten, machines en installaties die nodig zijn ter aanvulling of vervanging van onderdelen of delen van de onder a) bedoelde producten, apparaten, machines en installaties.

Voor de afleesinrichtingen van meetmiddelen mag het gebruik van wettelijke meeteenheden echter verplicht worden gesteld.

Artikel 5

Onderwerpen met betrekking tot de tenuitvoerlegging van deze richtlijn, in het bijzonder de kwestie van aanvullende aanduidingen, worden nader bestudeerd en zo nodig worden passende maatregelen vastgesteld overeenkomstig de in artikel 17 van Richtlijn 2009/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 betreffende voor meetmiddelen en metrologische controlemethoden geldende algemene bepalingen ⁽¹⁾ bedoelde procedure.

Artikel 6

De Commissie volgt, ten behoeve van een soepele werking van de interne markt en de internationale handel, de marktontwikkelingen in verband met deze richtlijn en de uitvoering ervan op de voet en legt het Europees Parlement en de Raad uiterlijk 31 december 2019 een verslag over deze ontwikkelingen voor, zo nodig vergezeld van voorstellen.

Artikel 7

De lidstaten dragen er zorg voor dat ieder ontwerp van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die zij overwegen in te voeren op het gebied waarop deze richtlijn van toepassing is, tijdig ter kennis van de Commissie wordt gebracht, teneinde de Commissie de gelegenheid te bieden haar opmerkingen te maken.

Artikel 8

Richtlijn 80/181/EEG, zoals gewijzigd bij de in bijlage II, deel A, genoemde richtlijnen, wordt ingetrokken, onverminderd de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage II, deel B, genoemde termijnen voor omzetting in nationaal recht en toepassing van de aldaar genoemde richtlijnen.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage III.

Artikel 9

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 10

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

⁽¹⁾ PB L 106 van 28.4.2009, blz. 7.

Woensdag 11 mei 2011

BIJLAGE I

HOOFDSTUK I

WETTELIJKE MEETEENHEDEN BEDOELD IN ARTIKEL 1, ONDER a)

1. SI-EENHEDEN EN HUN DECIMALE VEELVOUDEN EN DELEN

1.1. SI-grondeenheden

Grootheid	Eenheid	
	naam	symbool
lengte	meter	m
massa	kilogram	kg
tijd	seconde	s
elektrische stroom	ampère	A
thermodynamische temperatuur	kelvin	K
hoeveelheid stof	mol	mol
lichtsterkte	candela	cd

De definities der SI-grondeenheden luiden als volgt:

Eenheid van lengte

De meter is de lengte van de weg die het licht in vacuüm aflegt in een tijd van $1/299\,792\,458$ seconde.

(17e CGPM — 1983 — resolutie 1)

Eenheid van massa

1 Het kilogram is de eenheid van massa; het is gelijk aan de massa van het internationale prototype van het kilogram.

(3e CGPM — 1901 — blz. 70 van de acta)

Eenheid van tijd

De seconde is de tijdsduur van $9\,192\,631\,770$ perioden van de straling overeenkomend met de overgang tussen de twee hyperfijn niveaus van de grondtoestand van het atoom cesium 133.

(13e CGPM — 1967 — resolutie 1)

Eenheid van elektrische stroom

De ampère is de constante stroom die, indien hij wordt onderhouden in twee evenwijdige, rechtlijnige en oneindig lange geleiders van te verwaarlozen cirkelvormige doorsnede, welke geplaatst zijn in het luchtledige op een onderlinge afstand van 1 meter, tussen deze twee geleiders een kracht veroorzaakt gelijk 2×10^{-7} newton voor 1 iedere meter lengte.

(CIPM — 1946 — resolutie 2, goedgekeurd door de 9e CGPM — 1948)

Eenheid van thermodynamische temperatuur

De "kelvin", eenheid van thermodynamische temperatuur, is het $1/273,16$ gedeelte van de thermodynamische temperatuur van het tripelpunt van water.

Woensdag 11 mei 2011

In deze definitie wordt uitgegaan van water met een isotopensamenstelling met de volgende verhoudingen: 0,00015576 mol ^2H per mol ^1H , 0,0003799 mol ^{17}O per mol ^{16}O en 0,0020052 mol ^{18}O per mol ^{16}O .

(13e CGPM — 1967 — resolutie 4 en 23e CGPM — 2007 — resolutie 10)

Eenheid van hoeveelheid stof

De mol is de hoeveelheid stof van een systeem dat evenveel elementaire entiteiten bevat als er atomen zijn in 0,012 kilogram koolstof 12.

Bij gebruikmaking van de mol moeten de elementaire entiteiten worden gespecificeerd; deze kunnen atomen, moleculen, ionen, elektronen, andere deeltjes of bepaalde groeperingen van dergelijke deeltjes zijn.

(14e CGPM — 1971 — resolutie 3)

Eenheid van lichtsterkte

De candela is de lichtsterkte, in een gegeven richting, van een bron die een monochromatische straling met een frequentie van 540×10^{12} hertz uitzendt en waarvan de stralingssterkte in die richting 1/683 watt per steradiaal is.

(16e CGPM — 1979 — resolutie 3)

1.1.1. 1 Eigen naam en symbool van de afgeleide SI-eenheid van celsiustemperatuur

Grootheid	Eenheid	
	naam	symbool
celsiustemperatuur	graad Celsius	°C

De celsiustemperatuur t is gedefinieerd als het verschil $t = T - T_0$ tussen de twee thermodynamische temperaturen T en T_0 waarbij $T_0 = 273,15$ K. Een temperatuurinterval of -verschil kan hetzij in kelvin, hetzij in graden Celsius worden uitgedrukt. Eén "graad Celsius" is gelijk aan één "kelvin".

1.2. Afgeleide SI-eenheden

1.2.1. Algemene regel voor afgeleide SI-eenheden

Eenheden die op coherente wijze zijn afgeleid van de SI-grondeenheden worden gegeven in de vorm van machtsproducten van de SI-grondeenheden met een getalfactor gelijk aan 1.

1.2.2. Afgeleide SI-eenheden met eigen namen en symbolen

Grootheid	Eenheid		Uitdrukking	
	naam	symbool	in andere SI-eenheden	in SI-grondeenheden
vlakke hoek	radiaal	rad		$\text{m} \cdot \text{m}^{-1}$
ruimtehoek	steradiaal	sr		$\text{m}^2 \cdot \text{m}^{-2}$
frequentie	hertz	Hz		s^{-1}
kracht	newton	N		$\text{m} \cdot \text{kg} \cdot \text{s}^{-2}$
druk en spanning	pascal	Pa	$\text{N} \cdot \text{m}^{-2}$	$\text{m}^{-1} \cdot \text{kg} \cdot \text{s}^{-2}$
energie, arbeid, hoeveelheid warmte	joule	J	$\text{N} \cdot \text{m}$	$\text{m}^2 \cdot \text{kg} \cdot \text{s}^{-2}$

Woensdag 11 mei 2011

Grootheid	Eenheid		Uitdrukking	
	naam	symbool	in andere SI-eenheden	in SI-grondeenheden
vermogen ⁽¹⁾ , energiestroom	watt	W	$J \cdot s^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-3}$
hoeveelheid elektriciteit, elektrische lading	coulomb	C		$s \cdot A$
elektrische spanning, elektrische potentiaal, elektromotorische spanning	volt	V	$W \cdot A^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-3} \cdot A^{-1}$
elektrische weerstand	ohm	Ω	$V \cdot A^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-3} \cdot A^{-2}$
geleiding	siemens	S	$A \cdot V^{-1}$	$m^{-2} \cdot kg^{-1} \cdot s^3 \cdot A^2$
elektrische capaciteit	farad	F	$C \cdot V^{-1}$	$m^{-2} \cdot kg^{-1} \cdot s^4 \cdot A^2$
magnetische flux	weber	Wb	$V \cdot s$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-2} \cdot A^{-1}$
magnetische inductie	tesla	T	$Wb \cdot m^{-2}$	$kg \cdot s^{-2} \cdot A^{-1}$
inductantie	henry	H	$Wb \cdot A^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-2} \cdot A^{-2}$
lichtstroom	lumen	lm	$cd \cdot sr$	cd
verlichtingssterkte	lux	lx	$lm \cdot m^{-2}$	$m^{-2} \cdot cd$
activiteit, (ioniserende straling)	becquerel	Bq		s^{-1}
geabsorbeerde dosis, soortelijke energieoverdracht, kerma, geabsorbeerde dosis-index	gray	Gy	$J \cdot kg^{-1}$	$m^2 \cdot s^{-2}$
dosisequivalent	sievert	Sv	$J \cdot kg^{-1}$	$m^2 \cdot s^{-2}$
katalytische activiteit	katal	kat		$mol \cdot s^{-1}$

⁽¹⁾ Eigen namen van de eenheid van vermogen: voltampère, symbool "VA", voor het uitdrukken van het schijnbaar vermogen van elektrische wisselstroom, en var, symbool "var", voor het uitdrukken van reactief elektrisch vermogen. De naam "var" komt niet voor in CGPM-resoluties

Van de SI-grondeenheden afgeleide eenheden kunnen worden uitgedrukt door gebruikmaking van de eenheden van hoofdstuk I.

In het bijzonder kunnen afgeleide SI-eenheden worden uitgedrukt door gebruikmaking van de eigen namen en symbolen uit bovenstaande tabel, bij voorbeeld: de SI-eenheid van dynamische viscositeit kan worden uitgedrukt als $m^{-1} \cdot kg \cdot s^{-1}$ of $N \cdot s \cdot m^{-2}$ of Pa s.

1.3. Voorvoegsels en hun symbolen voor de aanduiding van bepaalde decimale veelvouden en delen

Factor	Voorvoegsel	Symbool
10^{24}	yotta	Y
10^{21}	zetta	Z
10^{18}	exa	E
10^{15}	peta	P
10^{12}	tera	T
10^9	giga	G
10^6	mega	M
10^3	kilo	k

Woensdag 11 mei 2011

Factor	Voorvoegsel	Symbool
10^2	hecto	h
10^1	deca	da
10^{-1}	deci	d
10^{-2}	centi	c
10^{-3}	milli	m
10^{-6}	micro	μ
10^{-9}	nano	n
10^{-12}	pico	p
10^{-15}	femto	f
10^{-18}	atto	a
10^{-21}	zepto	z
10^{-24}	yocto	y

De namen en symbolen van de decimale veelvouden en delen van de eenheid van massa worden gevormd door toevoeging van voorvoegsels aan het woord "gram" en van hun symbolen aan het symbool "g".

Voor het aanduiden van decimale veelvouden en delen van een afgeleide eenheid, uitgedrukt in een breuk, kunnen voorvoegsels worden verbonden met de eenheden in de teller of in de noemer, dan wel in beide termen.

Samengestelde voorvoegsels, dat wil zeggen voorvoegsels die worden gevormd door het naast elkaar plaatsen van twee of meer der bovengenoemde voorvoegsels, mogen niet worden gebruikt.

1.4. Eigen namen en symbolen van decimale veelvouden en delen van SI-eenheden

Grootheid	Eenheid		
	naam	symbool	verband
volume	liter	l of L ⁽¹⁾	1 l = 1 dm ³ = 10 ⁻³ m ³
massa	ton	t	1 t = 1 Mg = 10 ³ kg
druk en spanning	bar	Bar ⁽²⁾	1 bar = 10 ⁵ Pa

⁽¹⁾ Voor het aanduiden van de eenheid liter mogen de twee symbolen "l" of "L" worden gebruikt. (16e CGPM — 1979 — resolutie 5).

⁽²⁾ Eenheid die is opgenomen in de 1 brochure van het Internationale Bureau voor maten en gewichten als tijdelijk erkende eenheid.

Opmerking: de voorvoegsels en hun symbolen van punt 1.3 zijn van toepassing op de eenheden en symbolen van de in punt 1.4 voorkomende tabel.

Woensdag 11 mei 2011

2. OP BASIS VAN DE SI-EENHEDEN GEDEFINIEERDE EENHEDEN, DIE ECHTER GEEN DECIMALE VEELVOUDEN OF DELEN VAN DIE EENHEDEN ZIJN

Grootheid	Eenheid		
	naam	symbool	verband
vlakke hoek	volle hoek (*) ⁽¹⁾ ⁽²⁾		1 volle hoek = 2π rad
	decimale graad (*) of gon (*)	gon (*)	1 gon = $\pi/200$ rad
	graad	°	1° = $\pi/180$ rad
	minuut	'	1' = $\pi/10\,800$ rad
	seconde	"	1" = $\pi/648\,000$ rad
tijd	minuut	min	1 min = 60 s
	uur	h	1 h = 3 600 s
	dag	d	1 d = 86 400 s

⁽¹⁾ Het teken (*) na een naam of een symbool van een eenheid geeft aan dat deze niet voorkomen op de door de CGPM, het CIPM of het BIPM opgestelde lijsten. Deze opmerking heeft betrekking op deze gehele bijlage.

⁽²⁾ Hiervoor bestaat geen internationaal symbool.

Opmerking: de voorvoegsels van punt 1.3 zijn slechts voor de namen decimale graad of gon van toepassing en de symbolen slechts voor het symbool gon.

3. BINNEN HET SI GEBRUIKTE EENHEDEN WAARVAN DE WAARDEN IN SI EXPERIMENTEEL ZIJN VERKREGEN

Grootheid	Eenheid		
	Naam	Symbool	Definitie
Energie	Elektronvolt	eV	De elektronvolt is de kinetische energie die een elektron krijgt wanneer deze een potentiaalverschil van 1 V in vacuüm doorloopt.
Massa	Geünificeerde atomaire massa-eenheid	u	De geünificeerde atomaire massa-eenheid is gelijk aan 1/12 van de massa van een atoom van de nuclide ¹² C.

Opmerking: de in punt 1.3 genoemde voorvoegsels en symbolen daarvan mogen samen met deze twee eenheden en de symbolen daarvan worden gebruikt.

4. EENHEDEN EN NAMEN VAN EENHEDEN DIE SLECHTS ZIJN TOEGELATEN VOOR BIJZONDERE TOEPASSINGSGEBIEDEN

Grootheid	Eenheid		
	naam	symbool	waarde
sterkte van optische systemen	dioptrie (*)		1 dioptrie = 1 m^{-1}
massa van edelstenen	metriekkaraat		1 metriekkaraat = $2 \times 10^{-4} \text{ kg}$
oppervlakte van grond	are	a	1 a = 10^2 m^2
liniële massa van textielvezels en garens	tex (*)	tex (*)	1 tex = $10^{-6} \text{ kg} \cdot \text{m}^{-1}$

Woensdag 11 mei 2011

Grootheid	Eenheid		
	naam	symbool	waarde
Bloeddruk en druk van andere lichaamsvloeistoffen	millimeter kwik	mm Hg (*)	1 mm Hg = 133,322 Pa
Werkzame doorsnede	barn	b	1 b = 10 ⁻²⁸ m ²

Opmerking: De voorvoegsels en hun symbolen van punt 1.3 zijn van toepassing op de bovengenoemde eenheden en symbolen, met uitzondering van de millimeter kwik en het symbool daarvan. Het veelvoud van 10² a wordt echter "hectare" genoemd.

5. SAMENGESTELDE EENHEDEN

Door combinatie van de eenheden, vermeld in hoofdstuk I, vormt men samengestelde eenheden.

HOOFDSTUK II

WETTELIJKE MEETEENHEDEN BEDOELD IN ARTIKEL 1, ONDER b), DIE SLECHTS ZIJN TOEGELATEN VOOR SPECIFIEKE TOEPASSINGEN

Toepassing	Eenheid		
	Naam	Benaderende waarde	Symbool
Verkeersborden, afstandsmeting, snelheidsmeting	Mile	1 mile = 1 609 m	mile
	Yard	1 yd = 0,9144 m	yd
	Foot	1 ft = 0,3048 m	ft
	Inch	1 in = 2,54 × 10 ⁻² m	in
Verkoop van bier en cider van het vat en van melk in teruggenomen verpakking	Pint	1 pt = 0,5683 × 10 ⁻³ m ³	pt
Transacties met edele metalen	Troy ounce	1 oz tr = 31,10 × 10 ⁻³ kg	oz tr

De in dit hoofdstuk vermelde eenheden mogen onderling of met de eenheden van hoofdstuk I worden gecombineerd om samengestelde eenheden te vormen.

BIJLAGE II

Deel A

Ingetrokken richtlijn met overzicht van de achtereenvolgende wijzigingen ervan

(bedoeld in artikel 8)

Richtlijn 80/181/EEG van de Raad
(PB L 39 van 15.2.1980, blz. 40)

Richtlijn 85/1/EEG van de Raad
(PB L 2 van 3.1.1985, blz. 11)

Richtlijn 89/617/EEG van de Raad
(PB L 357 van 7.12.1989, blz. 28)

Richtlijn 1999/103/EG van het Europees Parlement en de Raad
(PB L 34 van 9.2.2000, blz. 17)

Richtlijn 2009/3/EG van het Europees Parlement en de Raad
(PB L 114 van 7.5.2009, blz. 10)

Woensdag 11 mei 2011

Deel B

Termijnen voor omzetting in nationaal recht en toepassing

(bedoeld in artikel 8)

Richtlijn	Omzettingstermijn	Toepassingsdatum
80/181/EEG	30 juni 1981	1 oktober 1981
85/1/EEG	1 juli 1985	—
89/617/EEG	30 november 1991	—
1999/103/EG	8 februari 2001	—
2009/3/EG	31 december 2009	1 januari 2010

BIJLAGE III

CONCORDANTIETABEL

Richtlijn 80/181/EEG	De onderhavige richtlijn
Artikel 1, onder a) en b)	Artikel 1, onder a) en b)
Artikel 1, onder c) en d)	—
Artikel 2, onder a)	Artikel 2, lid 1
Artikel 2, onder b)	Artikel 2, lid 2
Artikel 3, lid 1	Artikel 3, lid 1
Artikel 3, lid 2	Artikel 3, lid 2, eerste alinea
Artikel 3, lid 3	Artikel 3, lid 2, tweede alinea
Artikel 3, lid 4	Artikel 3, lid 3
Artikel 4, eerste alinea, aanhef	Artikel 4, eerste alinea, aanhef
Artikel 4, eerste alinea, eerste streepje	Artikel 4, eerste alinea, onder a)
Artikel 4, eerste alinea, tweede streepje	Artikel 4, eerste alinea, onder b)
Artikel 4, tweede alinea	Artikel 4, tweede alinea
Artikel 5	—
Artikel 6	—
Artikel 6 bis	Artikel 5
Artikel 6 ter	Artikel 6
Artikel 7, onder a)	—
Artikel 7, onder b)	Artikel 7
—	Artikel 8

Woensdag 11 mei 2011

Richtlijn 80/181/EEG	De onderhavige richtlijn
—	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10
Bijlage, hoofdstuk I, punten 1 – 1.2	Bijlage I, hoofdstuk I, punten 1 – 1.2
Bijlage, hoofdstuk I, punt 1.2.2	Bijlage I, hoofdstuk I, punt 1.2.1
Bijlage, hoofdstuk I punt 1.2.3	Bijlage I, hoofdstuk I, punt 1.2.2
Bijlage, hoofdstuk I, punten 1.3 – 5	Bijlage I, hoofdstuk I, punten 1.3 – 5
Bijlage, hoofdstuk II	Bijlage I, hoofdstuk II
Bijlage, hoofdstukken III en IV	—
—	Bijlage II
—	Bijlage III

Het toegestane geluidsniveau en de uitlaatinrichting van motorvoertuigen ***I

P7_TA(2011)0210

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende het toegestane geluidsniveau en de uitlaatinrichting van motorvoertuigen (gecodeerde tekst) (COM(2010)0508 – C7-0288/2010 – 2010/0261(COD))

(2012/C 377 E/37)

(Gewone wetgevingsprocedure – codificatie)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2010)0508),
- gelet op artikel 294, lid 2, en artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0288/2010),
- gelet op artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 8 december 2010 ⁽¹⁾,
- gelet op het Interinstitutioneel Akkoord van 20 december 1994 over een versnelde werkmethode voor de officiële codificatie van wetteksten ⁽²⁾,
- gelet op de artikelen 86 en 55 van zijn Reglement,

⁽¹⁾ PB C 54 van 19.2.2011, blz. 32.

⁽²⁾ PB C 102 van 4.4.1996, blz. 2.

Woensdag 11 mei 2011

— gezien het verslag van de Commissie juridische zaken (A7-0093/2011),

A. overwegende dat naar de mening van de adviesgroep van de juridische diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie het voorstel in kwestie een eenvoudige codificatie van de bestaande teksten behelst, zonder inhoudelijke wijzigingen,

1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;

2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2010)0261

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 11 mei 2011 met het oog op de aanneming van Richtlijn 2011/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende het toegestane geluidsniveau en de uitlaatinrichting van motorvoertuigen (Codificatie)

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 70/157/EEG van de Raad van 6 februari 1970 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende het toegestane geluidsniveau en de uitlaatinrichting van motorvoertuigen ⁽³⁾ is herhaaldelijk en ingrijpend gewijzigd ⁽⁴⁾. Ter wille van de duidelijkheid en een rationele ordening van de tekst dient tot codificatie van deze richtlijn te worden overgegaan.
- (2) Richtlijn 70/157/EEG is een van de bijzondere richtlijnen van het EG-typegoedkeuringssysteem dat is geregeld in Richtlijn 2007/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 september 2007 tot vaststelling van een kader voor de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan en van systemen, onderdelen en technische eenheden die voor dergelijke voertuigen zijn bestemd (Kaderrichtlijn) ⁽⁵⁾ en stelt de technische voorschriften vast betreffende het toegestane geluidsniveau en de uitlaatinrichting van motorvoertuigen. Die technische voorschriften betreffen de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten teneinde de uitvoering van de in Richtlijn 2007/46/EG geregelde EG-typegoedkeuringsprocedure ten aanzien van elk type voertuig mogelijk te maken. Derhalve zijn de bepalingen van Richtlijn 2007/46/EG betreffende systemen, onderdelen en afzonderlijke technische eenheden van voertuigen op deze richtlijn van toepassing.

⁽¹⁾ PB C 54 van 19.2.2011, blz. 32.

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 11 mei 2011.

⁽³⁾ PB L 42 van 23.2.1970, blz. 16.

⁽⁴⁾ Zie bijlage IV, deel A.

⁽⁵⁾ PB L 263 van 9.10.2007, blz. 1.

Woensdag 11 mei 2011

- (3) Het is wenselijk rekening te houden met de technische voorschriften die door de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (VN/ECE) zijn vastgelegd in de desbetreffende reglementen die zijn gehecht aan de overeenkomst van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties betreffende het aannemen van eenvormige technische eisen voor wielvoertuigen, uitrustingsstukken en onderdelen die kunnen worden aangebracht en/of gebruikt op wielvoertuigen en de voorwaarden voor wederzijdse erkenning van goedkeuringen verleend op basis van deze eisen ('Herziene overeenkomst van 1958') ⁽¹⁾.
- (4) Deze richtlijn dient de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage IV, deel B, genoemde termijnen voor omzetting in nationaal recht en toepassing van de aldaar genoemde richtlijnen onverlet te laten,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Onder voertuig wordt in deze richtlijn verstaan ieder motorvoertuig met of zonder carrosserie, op ten minste vier wielen en met een door de constructie bepaalde maximumsnelheid van meer dan 25 km per uur, bestemd om aan het wegverkeer deel te nemen, met uitzondering van voertuigen die zich over 1 rails bewegen, landbouw- en bosbouwtrekkers en alle mobiele machines.

Artikel 2

1. Indien de voertuigen of uitlaatinrichtingen beantwoorden aan de voorschriften van deze richtlijn, mogen de lidstaten, om redenen die verband houden met het toegestane geluidsniveau of de uitlaatinrichting:

- (a) een EG-typegoedkeuring of nationale typegoedkeuring voor een type voertuig of een type uitlaatinrichting niet weigeren, of
- (b) de registratie niet weigeren, of de verkoop, het in het verkeer brengen of het gebruik van voertuigen, dan wel de verkoop of de inbedrijfstelling van uitlaatinrichtingen niet verbieden.

2. Indien niet aan de voorschriften van deze richtlijn wordt voldaan, verlenen de lidstaten voor een type voertuig of een type uitlaatinrichting:

- (a) geen EG-typegoedkeuring; en
- (b) geen nationale typegoedkeuring.

3. Onverminderd lid 2 blijven de lidstaten, wat reserveonderdelen betreft, de EG-typegoedkeuring verlenen en de verkoop of de inbedrijfstelling van uitlaatinrichtingen toestaan in overeenstemming met versies van Richtlijn 70/157/EEG voorafgaande aan de versies welke voortvloeien uit de bij Richtlijn 1999/101/EG van de Commissie van 15 december 1999 tot aanpassing aan de technische vooruitgang van Richtlijn 70/157/EEG ⁽²⁾, op voorwaarde dat deze uitlaatinrichtingen:

- (a) bestemd zijn om op reeds in gebruik zijnde voertuigen te worden gemonteerd; en
- (b) voldoen aan de eisen van die richtlijn die van toepassing waren toen de voertuigen voor het eerst werden geregistreerd.

⁽¹⁾ Bekendgemaakt als bijlage I bij Besluit 97/836/EG van de Raad (PB L 346 van 17.12.1997, blz. 78).

⁽²⁾ PB L 334 van 28.12.1999, blz. 41.

Woensdag 11 mei 2011

Artikel 3

De lidstaten mogen de EG-goedkeuring of de nationale goedkeuring van een als technische eenheid beschouwd type-onderdeel van een uitlaatinrichting niet weigeren om redenen in verband met het toegestane geluidsniveau of de uitlaatinrichting:

- (a) indien het voertuig, voor wat betreft het geluidsniveau en de uitlaatinrichting beantwoordt aan de voorschriften van bijlage I;
- (b) indien een onderdeel van een uitlaatinrichting, dat als technische eenheid in de zin van artikel 3, punt 25, van Richtlijn 2007/46/EG wordt beschouwd, beantwoordt aan de voorschriften van bijlage II bij deze richtlijn.

Artikel 4

1. De lidstaten mogen het in het verkeer brengen van een onderdeel van een uitlaatinrichting dat als een technische eenheid in de zin van artikel 3, punt 25, van Richtlijn 2007/46/EG wordt beschouwd, niet verbieden om redenen in verband met het toegestane geluidsniveau of de uitlaatinrichting, indien het onderdeel in de zin van artikel 3 van deze richtlijn in overeenstemming is met een type waarvoor goedkeuring is verleend.

2. De lidstaten verbieden het voor de eerste maal in het verkeer brengen van motorvoertuigen waarvan het geluidsniveau of de uitlaatinrichting niet voldoen aan de onderhavige richtlijn.

Artikel 5

De wijzigingen die noodzakelijk zijn om de voorschriften van de bijlagen I, II en III, met uitzondering van die van de punten 2.1 en 2.2 van bijlage I, aan te passen aan de technische vooruitgang, worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 40(2) van Richtlijn 2007/46/EG bedoelde procedure.

Artikel 6

De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 7

Richtlijn 70/157/EEG, zoals gewijzigd bij de in bijlage IV, deel A, genoemde besluiten, wordt ingetrokken, onverminderd de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage IV, deel B, genoemde termijnen voor omzetting in nationaal recht en toepassing van de aldaar genoemde richtlijnen.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage V.

Artikel 8

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 9

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

Woensdag 11 mei 2011

Lijst van bijlagen

- BIJLAGE I: Voorschriften voor EG-type goedkeuring van een type motorvoertuig wat het geluidsniveau betreft
- Aanhangsel 1: Inlichtingenformulier
- Aanhangsel 2: Model EG-typegoedkeuringscertificaat
- Addendum bij EG-typegoedkeuringscertificaat
- BIJLAGE II: Administratieve bepalingen voor EG-typegoedkeuring van uitlaatsystemen als technische eenheid (vervangingsuitlaatsystemen)
- Aanhangsel 1: Inlichtingenformulier
- Aanhangsel 2: Model EG-typegoedkeuringscertificaat
- Addendum bij EG-typegoedkeuringscertificaat
- Aanhangsel 3: Model van het EG-type goedkeuringsmerk
- BIJLAGE III: Technische voorschriften
- BIJLAGE IV: Deel A, Ingetrokken richtlijn met overzicht van de achtereenvolgende wijzigingen ervan /
- Deel B, Lijst van termijnen voor omzetting in nationaal recht en toepassing
- BIJLAGE V: Concordantietabel

Kantelbeveiligingsinrichtingen voor land- of bosbouwsmaalspoortrekkers op wielen *I**

P7_TA(2011)0211

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende vóór de bestuurderszitplaats bevestigde kantelbeveiligingsinrichtingen voor land- of bosbouwsmaalspoortrekkers op wielen (gecodeerde tekst) (COM(2010)0610 – C7-0340/2010 – 2010/0302(COD))

(2012/C 377 E/38)

(Gewone wetgevingsprocedure – codificatie)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2010)0610),
- gelet op artikel 294, lid 2, en artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0340/2010),
- gelet op artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 19 januari 2011 ⁽¹⁾,
- gelet op het Interinstitutioneel Akkoord van 20 december 1994 over een versnelde werkmethode voor de officiële codificatie van wetteksten ⁽²⁾,

⁽¹⁾ PB C 84 van 17.3.2011, blz. 54.

⁽²⁾ PB C 102 van 4.4.1996, blz. 2.

Woensdag 11 mei 2011

- gelet op de artikelen 86 en 55 van zijn Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie juridische zaken (A7-0098/2011),
- A. overwegende dat naar de mening van de adviesgroep van de juridische diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie het voorstel in kwestie een eenvoudige codificatie van de bestaande teksten behelst, zonder inhoudelijke wijzigingen,
 1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2010)0302

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 11 mei 2011 met het oog op de aanneming van Richtlijn 2011/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende vóór de bestuurderszitplaats bevestigde kantelbeveiligingsinrichtingen voor land- of bosbouwsmaalspoorttrekkers op wielen (Codificatie)

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 87/402/EEG van de Raad van 25 juni 1987 betreffende vóór de bestuurderszitplaats bevestigde kantelbeveiligingsinrichtingen voor land- of bosbouwsmaalspoorttrekkers op wielen ⁽³⁾ is herhaaldelijk en ingrijpend gewijzigd ⁽⁴⁾. Ter wille van de duidelijkheid en een rationele ordening van de tekst dient tot codificatie van deze richtlijn te worden overgegaan.
- (2) Richtlijn 87/402/EEG is één van de bijzondere richtlijnen van het bij Richtlijn 74/150/EEG van de Raad geregelde EG-typegoedkeuringssysteem, thans geregeld in Richtlijn 2003/37/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 betreffende de typegoedkeuring van landbouw- of bosbouwtrekkers en aanhangwagens, verwisselbare getrokken machines, systemen, onderdelen en technische eenheden daarvan en tot intrekking van Richtlijn 74/150/EEG van de Raad ⁽⁵⁾ en stelt de technische voorschriften vast betreffende het ontwerp en de constructie van landbouw- of bosbouwtrekkers met betrekking tot de vóór de bestuurderszitplaats bevestigde kantelbeveiligingsinrichtingen. Deze technische voorschriften beogen de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten, teneinde de uitvoering van de bij Richtlijn 2003/37/EG geregelde

⁽¹⁾ PB C 84 van 17.3.2011, blz. 54.

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 11 mei 2011.

⁽³⁾ PB L 220 van 8.8.1987, blz. 1.

⁽⁴⁾ Zie bijlage VIII, deel A.

⁽⁵⁾ PB L 171 van 9.7.2003, blz. 1.

Woensdag 11 mei 2011

EG-typegoedkeuringsprocedure ten aanzien van elk type trekker mogelijk te maken. Derhalve zijn de bepalingen van Richtlijn 2003/37/EG betreffende landbouw- of bosbouwtrekkers, aanhangwagens en verwisselbare getrokken machines, alsmede de systemen, onderdelen en technische eenheden daarvan op de onderhavige richtlijn van toepassing.

- (3) Deze richtlijn dient de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage VIII, deel B, genoemde termijnen voor omzetting in nationaal recht en toepassing van de aldaar genoemde richtlijnen onverlet te laten,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn is van toepassing op de in artikel 2, onder j), van Richtlijn 2003/37/EG omschreven trekkers met de volgende kenmerken:

- a) maximum vrije hoogte van 600 mm onder het laagste punt van de voor- en achteras, rekening houdend met het differentieel;
- b) vaste of instelbare minimum spoorbreedte van de as met de grootste banden van minder dan 1 150 mm; de as met de breedste banden wordt geacht te zijn ingesteld op een spoorbreedte die maximaal 1 150 mm bedraagt; de andere as moet dan zo kunnen worden ingesteld dat de buitenranden van de smalste banden niet verder reiken dan de buitenranden van de banden van de andere as; zijn de assen voorzien van velgen en banden van dezelfde maat dan moet de vaste of instelbare spoorbreedte van beide assen minder dan 1 150 mm bedragen;
- c) een massa tussen 600 en 3 000 kg, overeenkomend met de lege massa van de trekker in de zin van punt 2.1 van model A in bijlage I bij Richtlijn 2003/37/EG, met inbegrip van de kantelbeveiligingsinrichting gemonteerd overeenkomstig deze richtlijn en met de grootste bandenmaat die door de fabrikant wordt aanbevolen.

Artikel 2

1. Elke lidstaat verleent de EG-typegoedkeuring voor onderdelen voor elk type kantelbeveiligingsinrichting en de bevestiging daarvan aan de trekker die voldoen aan de in de bijlagen I en II opgenomen constructie- en keuringsvoorschriften.
2. De lidstaat die de EG-typegoedkeuring voor onderdelen heeft verleend, treft de nodige maatregelen om, zo nodig in samenwerking met de bevoegde instanties van de andere lidstaten, voor zover noodzakelijk te controleren of het vervaardigde onderdeel in overeenstemming is met het als onderdeel goedgekeurde type. Deze controle blijft beperkt tot steekproeven.

Artikel 3

De lidstaten kennen de fabrikant van een trekker of de fabrikant van een kantelbeveiligingsinrichting of hun respectieve gemachtigden een EG-typegoedkeuringsmerk voor onderdelen toe overeenkomstig het in bijlage IV weergegeven voorbeeld, voor elk type kantelbeveiligingsinrichting en de bevestiging daarvan op de trekker, door hen goedgekeurd als onderdeel krachtens artikel 2.

De lidstaten nemen de nodige maatregelen teneinde te voorkomen dat merken worden gebruikt die verwarring kunnen doen ontstaan tussen kantelbeveiligingsinrichtingen van een krachtens artikel 2 goedgekeurd type en andere inrichtingen.

Artikel 4

Een lidstaat mag het in de handel brengen van kantelbeveiligingsinrichtingen, voorzien van het EG-typegoedkeuringsmerk voor onderdelen, en de bevestiging daarvan op de trekker niet verbieden om redenen die verband houden met de constructie daarvan.

Woensdag 11 mei 2011

Een lidstaat mag echter het in de handel brengen van kantelbeveiligingsinrichtingen die voorzien zijn van het EG-typegoedkeuringsmerk en die niet in overeenstemming zijn met het goedgekeurde type, verbieden.

Deze lidstaat brengt de genomen maatregelen onverwijld ter kennis van de andere lidstaten en de Commissie met opgave van de beweegredenen daarvoor.

Artikel 5

De bevoegde instanties van elke lidstaat zenden binnen een maand aan de bevoegde instanties van de andere lidstaten een kopie van de EG-typegoedkeuringsformulieren voor onderdelen, waarvan een model in bijlage V is opgenomen, voor elk type kantelbeveiligingsinrichting dat zij als onderdeel goedkeuren of weigeren goed te keuren.

Artikel 6

1. Indien de lidstaat die de EG-typegoedkeuring voor onderdelen heeft verleend, constateert dat verscheidene kantelbeveiligingsinrichtingen en de bevestiging daarvan op de trekker, voorzien van hetzelfde EG-typegoedkeuringsmerk voor onderdelen, niet in overeenstemming zijn met het door hem goedgekeurde type, neemt hij de nodige maatregelen om te waarborgen dat de productie overeenstemt met het goedgekeurde type.

De bevoegde instanties van deze lidstaat stellen de bevoegde instanties van de andere lidstaten in kennis van de genomen maatregelen die, wanneer het gebrek aan overeenstemming van ernstige aard is en zich herhaaldelijk voordoet, zelfs tot intrekking van de EG-typegoedkeuring voor onderdelen kunnen leiden.

Genoemde instanties nemen dezelfde maatregelen, wanneer zij door de bevoegde instanties van een andere lidstaat van een dergelijk gebrek aan overeenstemming in kennis worden gesteld.

2. De bevoegde instanties van de lidstaten stellen elkaar binnen een maand in kennis van de intrekking van een verleende EG-typegoedkeuring voor onderdelen en van de beweegredenen daarvoor.

Artikel 7

Elk besluit tot weigering of intrekking van de goedkeuring voor onderdelen, dan wel verbod op het in de handel brengen of van gebruik, genomen uit hoofde van de bepalingen ter uitvoering van deze richtlijn, moet nauwkeurig met redenen worden omkleed.

Het wordt ter kennis van de belanghebbende gebracht met opgave van de krachtens de geldende wettelijke voorschriften van de lidstaten openstaande rechtsmiddelen en van de termijnen waarbinnen deze rechtsmiddelen kunnen worden aangewend.

Artikel 8

1. Ten aanzien van trekkers die aan de voorschriften van deze richtlijn voldoen, mogen de lidstaten:

- a) voor een type trekker noch de EG-typegoedkeuring, noch de nationale typegoedkeuring weigeren;
- b) noch het voor de eerste maal in het verkeer brengen van trekkers verbieden.

2. De lidstaten mogen de nationale typegoedkeuring weigeren voor een type trekker, indien dat type niet aan de voorschriften van deze richtlijn beantwoordt.

Artikel 9

1. De lidstaten mogen niet de inschrijving weigeren of de verkoop of het gebruik van trekkers verbieden om redenen die verband houden met de kantelbeveiligingsinrichtingen en de bevestiging daarvan op de trekker, indien deze zijn voorzien van het EG-typegoedkeuringsmerk en indien aan de voorschriften van bijlage VI is voldaan.

Woensdag 11 mei 2011

De lidstaten kunnen evenwel, met inachtneming van het Verdrag, beperkingen stellen aan het plaatselijke gebruik van de trekkers als bedoeld in artikel 1 indien de veiligheid zulks vereist gezien het specifieke karakter van bepaalde terreinen of bepaalde teelten. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van zulke beperkingen voordat zij worden toegepast, onder opgave van de redenen die aan die maatregelen ten grondslag liggen.

2. Deze richtlijn laat de bevoegdheid van de lidstaten onverlet om, met inachtneming van het Verdrag, de eisen te stellen die zij nodig achten voor de bescherming van werknemers bij het gebruik van de trekker, voor zover zulks geen wijzigingen inhoudt van de kantelbeveiligingsinrichtingen ten opzichte van de bepalingen van de richtlijn.

Artikel 10

1. In het kader van de EG-goedkeuring moet elke trekker, bedoeld in artikel 1, zijn uitgerust met een kantelbeveiligingsinrichting.

2. De in lid 1 bedoelde inrichting moet, indien het niet een aan de achterzijde gemonteerde inrichting betreft, voldoen aan de eisen van de bijlagen I en II bij deze richtlijn of van de bijlagen I tot en met IV bij Richtlijn 2009/57/EG ⁽¹⁾ of Richtlijn 2009/75/EG ⁽²⁾ van het Europees Parlement en de Raad.

Artikel 11

De wijzigingen die noodzakelijk zijn om de voorschriften van de bijlagen I tot en met VII aan te passen aan de stand van de techniek, worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 20, lid 3, van Richtlijn 2003/37/EG bedoelde procedure.

Artikel 12

De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 13

Richtlijn 87/402/EEG, zoals gewijzigd bij de in bijlage VIII, deel A, genoemde besluiten, wordt ingetrokken, onverminderd de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage VIII, deel B, genoemde termijnen voor omzetting in nationaal recht en toepassing van de aldaar genoemde richtlijnen.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage IX.

Artikel 14

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na de datum van bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 15

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te [...]

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

⁽¹⁾ PB L 261 van 3.10.2009, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 261 van 3.10.2009, blz. 40.

Woensdag 11 mei 2011

Bedieningsorganen van landbouw- en bosbouwtrekkers op wielen *I**

P7_TA(2011)0212

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de installatie, plaats, werking en identificatie van de bedieningsorganen van landbouw- en bosbouwtrekkers op wielen (gecodeerde tekst) (COM(2010)0717 – C7-0404/2010 – 2010/0348(COD))

(2012/C 377 E/39)

(Gewone wetgevingsprocedure – codificatie)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2010)0717),
 - gelet op artikel 294, lid 2, en artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0404/2010),
 - gelet op artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 17 januari 2011 ⁽¹⁾,
 - gelet op het Interinstitutioneel Akkoord van 20 december 1994 over een versnelde werkmethode voor de officiële codificatie van wetteksten ⁽²⁾,
 - gelet op de artikelen 86 en 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken (A7-0090/2011),
- A. overwegende dat naar de mening van de adviesgroep van de juridische diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie het voorstel in kwestie een eenvoudige codificatie van de bestaande teksten behelst, zonder inhoudelijke wijzigingen,
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

⁽¹⁾ PB C 107 van 6.4.2011, blz. 74.

⁽²⁾ PB C 102 van 4.4.1996, blz. 2.

P7_TC1-COD(2010)0348

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 11 mei 2011 met het oog op de aanneming van Richtlijn 2011/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende de installatie, plaats, werking en identificatie van de bedieningsorganen van landbouw- en bosbouwtrekkers op wielen (Codificatie)

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Woensdag 11 mei 2011

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 86/415/EEG van de Raad van 24 juli 1986 betreffende de installatie, plaats, werking en identificatie van de bedieningsorganen van land- en bosbouwtrekkers op wielen ⁽³⁾ is herhaaldelijk en ingrijpend gewijzigd ⁽⁴⁾. Ter wille van de duidelijkheid en een rationele ordening van de tekst dient tot codificatie van deze richtlijn te worden overgegaan.
- (2) Richtlijn 86/415/EEG is één van de bijzondere richtlijnen van het bij Richtlijn 74/150/EEG van de Raad geregelde EG-typegoedkeuringssysteem, thans geregeld in Richtlijn 2003/37/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 betreffende de typegoedkeuring van landbouw- of bosbouwtrekkers en aanhangwagens, verwisselbare getrokken machines, systemen, onderdelen en technische eenheden daarvan en tot intrekking van Richtlijn 74/150/EEG ⁽⁵⁾, en stelt de technische voorschriften vast betreffende de installatie, plaats, werking en identificatie van de bedieningsorganen. Deze technische voorschriften beogen de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten, teneinde de uitvoering van de bij Richtlijn 2003/37/EG geregelde EG-typegoedkeuringsprocedure ten aanzien van elk type trekker mogelijk te maken. Derhalve zijn de bepalingen van Richtlijn 2003/37/EG betreffende landbouw- of bosbouwtrekkers, aanhangwagens en verwisselbare getrokken machines, alsmede de systemen, onderdelen en technische eenheden daarvan op de onderhavige richtlijn van toepassing.
- (3) Deze richtlijn dient de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage VI, deel B, genoemde termijnen voor omzetting in nationaal recht en toepassing van de aldaar genoemde richtlijnen onverlet te laten,

HEBLEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Onder trekker (landbouw- of bosbouwtrekker) wordt verstaan ieder motorvoertuig op wielen of rupsbanden met ten minste twee assen, voornamelijk bestemd voor tractiedoeleinden en in het bijzonder ontworpen voor het trekken, duwen, dragen of in beweging brengen van bepaalde werktuigen, machines of aanhangwagens die voor gebruik in de land- of bosbouw zijn bestemd. De trekker kan zijn ingericht voor het vervoer van lading of van meerrijders.

2. Deze richtlijn geldt slechts voor de in lid 1 omschreven trekkers, gemonteerd op luchtbanden, en met een door de constructie bepaalde maximumsnelheid die ligt tussen 6 en 40 km/h.

Artikel 2

De lidstaten mogen niet de EG-goedkeuring of de nationale goedkeuring van een trekker weigeren dan wel de inschrijving weigeren of de verkoop, het in het verkeer brengen of het gebruik van een trekker verbieden om redenen die verband houden met de installatie, plaats, werking en identificatie van bedieningsorganen indien deze voldoen aan de voorschriften van de bijlagen I tot en met IV.

⁽¹⁾ PB C 107 van 6.4.2011, blz. 74.

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 11 mei 2011.

⁽³⁾ PB L 240 van 26.8.1986, blz. 1.

⁽⁴⁾ Zie bijlage VI, deel A.

⁽⁵⁾ PB L 171 van 9.7.2003, blz. 1.

Woensdag 11 mei 2011

Artikel 3

Deze richtlijn doet geen afbreuk aan de mogelijkheid voor de lidstaten om, met inachtneming van het Verdrag, voorschriften uit te vaardigen die zij nodig achten ter bescherming van de werknemers bij het gebruik van deze trekkers, voor zover dit niet betekent dat aan de trekkers, in vergelijking met de bepalingen van deze richtlijn, wijzigingen worden aangebracht.

Artikel 4

De wijzigingen die noodzakelijk zijn om bijlagen I tot en met V aan te passen aan de technische vooruitgang worden vastgesteld overeenkomstig de procedure van artikel 20, lid 3 van Richtlijn 2003/37/EG.

Artikel 5

De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 6

Richtlijn 86/415/EEG, zoals gewijzigd bij de in bijlage VI, deel A, genoemde richtlijnen, wordt ingetrokken, onverminderd de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage VI, deel B, genoemde termijnen voor omzetting in nationaal recht en toepassing van de aldaar genoemde richtlijnen.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage VII.

Artikel 7

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgend op de datum van bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 8

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

Reminrichtingen van landbouw- en bosbouwtrekkers op wielen *I**

P7_TA(2011)0213

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de reminrichtingen van landbouw- en bosbouwtrekkers op wielen (gecodeerde tekst) (COM(2010)0729 – C7-0421/2010 – 2010/0349(COD))

(2012/C 377 E/40)

(Gewone wetgevingsprocedure – codificatie)

Het Europees Parlement,

— gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2010)0729),

Woensdag 11 mei 2011

- gelet op artikel 294, lid 2, en artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0421/2010),
 - gelet op artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 16 februari 2011 ⁽¹⁾,
 - gelet op het Interinstitutioneel Akkoord van 20 december 1994 over een versnelde werkmethode voor de officiële codificatie van wetteksten ⁽²⁾,
 - gelet op de artikelen 86 en 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken (A7-0092/2011),
- A. overwegende dat naar de mening van de adviesgroep van de juridische diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie het voorstel in kwestie een eenvoudige codificatie van de bestaande teksten behelst, zonder inhoudelijke wijzigingen,
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

⁽¹⁾ PB C 107 van 6.4.2011, blz. 75.

⁽²⁾ PB C 102 van 4.4.1996, blz. 2.

P7_TC1-COD(2010)0349

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 11 mei 2011 met het oog op de aanneming van Richtlijn 2011/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende de reminrichtingen van landbouw- en bosbouwtrekkers op wielen (Codificatie)

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 76/432/EEG van de Raad van 6 april 1976 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de reminrichtingen van landbouw- en bosbouwtrekkers op wielen ⁽³⁾ is herhaaldelijk en ingrijpend gewijzigd ⁽⁴⁾. Ter wille van de duidelijkheid en een rationele ordening van de tekst dient tot codificatie van deze richtlijn te worden overgegaan.

⁽¹⁾ PB C 107 van 6.4.2011, blz. 75.

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 11 mei 2011.

⁽³⁾ PB L 122 van 8.5.1976, blz. 1.

⁽⁴⁾ Zie bijlage VI, deel A.

Woensdag 11 mei 2011

- (2) Richtlijn 76/432/EEG is één van de bijzondere richtlijnen van het bij Richtlijn 74/150/EEG van de Raad geregelde EG-typegoedkeuringssysteem, thans geregeld in Richtlijn 2003/37/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 betreffende de typegoedkeuring van landbouw- of bosbouwtrekkers en aanhangwagens, verwisselbare getrokken machines, systemen, onderdelen en technische eenheden daarvan en tot intrekking van Richtlijn 74/150/EEG ⁽¹⁾, en stelt de technische voorschriften vast betreffende de reminrichtingen. Deze technische voorschriften beogen de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten, teneinde de uitvoering van de bij Richtlijn 2003/37/EG geregelde EG-goedkeuringsprocedure ten aanzien van elk type trekker mogelijk te maken. Derhalve zijn de bepalingen van Richtlijn 2003/37/EG betreffende landbouw- of bosbouwtrekkers, aanhangwagens en verwisselbare getrokken machines, alsmede de systemen, onderdelen en technische eenheden daarvan op de onderhavige richtlijn van toepassing.
- (3) Deze richtlijn dient de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage VI, deel B, genoemde termijnen voor omzetting in nationaal recht en toepassing van de aldaar genoemde richtlijnen onverlet te laten,

HEBBER DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Onder trekker (landbouw- of bosbouwtrekker) wordt verstaan ieder motorvoertuig op wielen of rupsbanden met ten minste twee assen, voornamelijk bestemd voor tractiedoeleinden en in het bijzonder ontworpen voor het trekken, duwen, dragen of in beweging brengen van bepaalde werktuigen, machines of aanhangwagens die voor gebruik in de land- of bosbouw zijn bestemd. De trekker kan zijn ingericht voor het vervoer van een lading en van meerrijders.
2. Deze richtlijn geldt slechts voor de in lid 1 omschreven trekkers, gemonteerd op luchtbanden, met een door de constructie bepaalde maximumsnelheid die ligt tussen 6 en 140 km/h.

Artikel 2

1. Ten aanzien van trekkers die aan de voorschriften van deze richtlijn voldoen, mogen de lidstaten, om redenen in verband met de reminrichtingen:
- a) voor een type trekker noch de EG-typegoedkeuring, noch de nationale typegoedkeuring weigeren;
 - b) noch de registratie weigeren, of de verkoop of het in het verkeer brengen van trekkers verbieden.
2. De lidstaten mogen de nationale typegoedkeuring weigeren voor een type trekker, om redenen die verband houden met de reminrichtingen, indien niet aan de voorschriften van deze richtlijn is voldaan.

Artikel 3

De lidstaten mogen het gebruik van trekkers niet verbieden om redenen die verband houden met de reminrichtingen daarvan, indien die trekkers zijn uitgerust met de in de bijlage I tot en met IV bedoelde inrichtingen en indien die inrichtingen in overeenstemming zijn met de in die bijlagen opgenomen voorschriften.

Artikel 4

De lidstaat die de EG-goedkeuring heeft verleend, treft de nodige maatregelen om in kennis te worden gesteld van elke wijziging van een der in bijlage I, punt 1.1, genoemde onderdelen of kenmerken. De bevoegde autoriteiten van deze lidstaat beoordelen of op het gewijzigde type trekker nieuwe proeven moeten worden verricht en of daarom een nieuw keuringsrapport moet worden opgesteld. Indien uit de proeven blijkt dat niet aan de voorschriften van deze richtlijn is voldaan, wordt de wijziging niet toegestaan.

⁽¹⁾ PB L 171 van 9.7.2003, blz. 1.

Woensdag 11 mei 2011

Artikel 5

De wijzigingen die noodzakelijk zijn om de voorschriften van de bijlagen I tot en met V aan te passen aan de technische vooruitgang worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 20, lid 3, van Richtlijn 2003/37/EG bedoelde procedure.

Artikel 6

De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van nationaal recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 7

Richtlijn 76/432/EEG, zoals gewijzigd bij de in bijlage VI, deel A, genoemde richtlijnen, wordt ingetrokken, onverminderd de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage VI, deel B, genoemde termijnen voor omzetting in nationaal recht en toepassing van de aldaar genoemde richtlijnen.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage VII.

Artikel 8

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van [...].

Artikel 9

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

Bedieningsruimte, de toegankelijkheid van de cabine alsmede deuren en ramen van landbouw- en bosbouwtrekkers op wielen *I**

P7_TA(2011)0214

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bedieningsruimte, de toegankelijkheid van de cabine alsmede deuren en ramen van landbouw- en bosbouwtrekkers op wielen (gecodificeerde tekst) (COM(2010)0746 – C7-0428/2010 – 2010/0358(COD))

(2012/C 377 E/41)

(Gewone wetgevingsprocedure – codificatie)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2010)0746),
- gelet op artikel 294, lid 2, en artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0428/2010),

Woensdag 11 mei 2011

- gelet op artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 16 februari 2011 ⁽¹⁾,
 - gelet op het Interinstitutioneel Akkoord van 20 december 1994 over een versnelde werkmethode voor de officiële codificatie van wetteksten ⁽²⁾,
 - gelet op de artikelen 86 en 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken (A7-0096/2011),
- A. overwegende dat naar de mening van de adviesgroep van de juridische diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie het voorstel in kwestie een eenvoudige codificatie van de bestaande teksten behelst, zonder inhoudelijke wijzigingen,
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

⁽¹⁾ PB C 107 van 6.4.2011, blz. 76.

⁽²⁾ PB C 102 van 4.4.1996, blz. 2.

P7_TC1-COD(2010)0358

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 11 mei 2011 met het oog op de aanneming van Richtlijn 2011/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bedieningsruimte, de toegankelijkheid van de cabine alsmede deuren en ramen van landbouw- en bosbouwtrekkers op wielen (Codificatie)

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 80/720/EEG van de Raad van 24 juni 1980 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake de bedieningsruimte, de toegankelijkheid van de cabine alsmede deuren en ramen van landbouw- en bosbouwtrekkers op wielen ⁽³⁾ is herhaaldelijk en ingrijpend gewijzigd ⁽⁴⁾. Ter wille van de duidelijkheid en een rationele ordening van de tekst dient tot codificatie van deze richtlijn te worden overgegaan.

⁽¹⁾ PB C 107 van 6.4.2011, blz. 76.

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 11 mei 2011.

⁽³⁾ PB L 194 van 28.7.1980, blz. 1.

⁽⁴⁾ Zie bijlage III, deel A.

Woensdag 11 mei 2011

- (2) Richtlijn 80/720/EEG is één van de bijzondere richtlijnen van het bij Richtlijn 74/150/EEG van de Raad geregelde EG-typegoedkeuringssysteem, thans geregeld in Richtlijn 2003/37/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 betreffende de typegoedkeuring van landbouw- of bosbouwtrekkers en aanhangwagens, verwisselbare getrokken machines, systemen, onderdelen en technische eenheden daarvan en tot intrekking van Richtlijn 74/150/EEG van de Raad ⁽¹⁾ en stelt de technische voorschriften vast betreffende het ontwerp en de constructie van landbouw- of bosbouwtrekkers met betrekking tot de bedieningsruimte, de toegankelijkheid van de cabine en de deuren en ramen. Deze technische voorschriften beogen de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten, teneinde de uitvoering van de bij Richtlijn 2003/37/EG geregelde EG-goedkeuringsprocedure ten aanzien van elk type trekker mogelijk te maken. Derhalve zijn de bepalingen van Richtlijn 2003/37/EG betreffende landbouw- of bosbouwtrekkers, aanhangwagens en verwisselbare getrokken machines, alsmede de systemen, onderdelen en technische eenheden daarvan op de onderhavige richtlijn van toepassing.
- (3) Deze richtlijn dient de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage III, deel B, genoemde termijnen voor omzetting in nationaal recht en toepassing van de aldaar genoemde richtlijnen onverlet te laten,

HEBLEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt onder "trekker" verstaan een trekker, zoals gedefinieerd in artikel 2, onder j), van Richtlijn 2003/37/EG.

Voor de toepassing van deze richtlijn gelden de trekkercategorieën die zijn gedefinieerd in bijlage II bij Richtlijn 2003/37/EG.

2. Deze richtlijn is van toepassing op trekkers van de categorieën T1, T3, en T4, zoals gedefinieerd in bijlage II bij Richtlijn 2003/37/EG.

Deze richtlijn is niet van toepassing op trekkers van de categorie T4.3 wanneer het referentiepunt van de bestuurderzitplaats, zoals gedefinieerd in bijlage II bij Richtlijn 2009/144/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾, zich meer dan 100 mm van het middenlangsvlak van de trekker bevindt.

Artikel 2

1. Met betrekking tot trekkers die aan de voorschriften van bijlage I voldoen, mogen de lidstaten de EG-goedkeuring of de nationale goedkeuring niet weigeren, noch de inschrijving weigeren of de verkoop, het in het verkeer brengen of het gebruik verbieden om redenen in verband met:

- a) de bedieningsruimte,
- b) de toegankelijkheid van de cabine (op- en afstapvoorzieningen),
- c) deuren en ramen.

2. De lidstaten mogen de nationale goedkeuring van een type trekker weigeren, indien de bedieningsruimte, de toegankelijkheid van de cabine of de deuren en ramen niet aan de voorschriften van de onderhavige richtlijn voldoen.

Artikel 3

De wijzigingen die noodzakelijk zijn om de voorschriften van bijlage I aan te passen aan de vooruitgang van de techniek, worden vastgesteld volgens de in artikel 20, lid 3, van Richtlijn 2003/37/EG bedoelde procedure.

⁽¹⁾ PB L 171 van 9.7.2003, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 27 van 30.1.2010, blz. 33.

Woensdag 11 mei 2011

Artikel 4

De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 5

Richtlijn 80/720/EEG, zoals gewijzigd bij de in bijlage III, deel A, genoemde richtlijnen, wordt ingetrokken, onverminderd de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage III, deel B, genoemde termijnen voor omzetting in nationaal recht en toepassing van de aldaar genoemde richtlijnen.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage IV.

Artikel 6

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgend op de datum van bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 7

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

Kantelbeveiligingsinrichtingen aan de achterzijde op land- of bosbouwsmaalspoortrekkeners *I**

P7_TA(2011)0215

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende kantelbeveiligingsinrichtingen aan de achterzijde op land- of bosbouwsmaalspoortrekkeners (gecodeerde tekst) (COM(2010)0510 – C7-0290/2010 – 2010/0264(COD))

(2012/C 377 E/42)

(Gewone wetgevingsprocedure – codificatie)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2010)0510),
- gelet op artikel 294, lid 2, en artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0290/2010),
- gelet op artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Woensdag 11 mei 2011

- gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 8 december 2010 ⁽¹⁾,
 - gelet op het Interinstitutioneel Akkoord van 20 december 1994 over een versnelde werkmethode voor de officiële codificatie van wetteksten ⁽²⁾,
 - gelet op de artikelen 86 en 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken (A7-0101/2011),
- A. overwegende dat naar de mening van de adviesgroep van de juridische diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie het voorstel in kwestie een eenvoudige codificatie van de bestaande teksten behelst, zonder inhoudelijke wijzigingen,
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

⁽¹⁾ PB C 54 van 19.2.2011, blz. 33.

⁽²⁾ PB C 102 van 4.4.1996, blz. 2.

P7_TC1-COD(2010)0264

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 11 mei 2011 met het oog op de aanneming van Richtlijn 2011/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende kantelbeveiligingsinrichtingen aan de achterzijde op land- of bosbouwsmalspoorttrekkers (Codificatie)

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 86/298/EEG van de Raad van 26 mei 1986 betreffende kantelbeveiligingsinrichtingen aan de achterzijde op land- of bosbouwsmalspoorttrekkers ⁽³⁾ is herhaaldelijk en ingrijpend gewijzigd ⁽⁴⁾. Ter wille van de duidelijkheid en een rationele ordening van de tekst dient tot codificatie van deze richtlijn te worden overgegaan.

⁽¹⁾ PB C 54 van 19.2.2011, blz. 33.

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 11 mei 2011.

⁽³⁾ PB L 186 van 8.7.1986, blz. 26.

⁽⁴⁾ Zie bijlage VII, deel A.

Woensdag 11 mei 2011

- (2) Richtlijn 86/298/EEG is één van de bijzondere richtlijnen van het bij Richtlijn 74/150/EEG geregelde EG-typegoedkeuringssysteem, thans geregeld in Richtlijn 2003/37/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 betreffende de typegoedkeuring van landbouw- of bosbouwtrekkers en aanhangwagens, verwisselbare getrokken machines, systemen, onderdelen en technische eenheden daarvan en tot intrekking van Richtlijn 74/150/EEG van de Raad ⁽¹⁾ en stelt de technische voorschriften vast betreffende het ontwerp en de constructie van landbouw- of bosbouwtrekkers met betrekking tot kantelbeveiligingsinrichtingen aan de achterzijde. Deze technische voorschriften beogen de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten, teneinde de uitvoering van de bij Richtlijn 2003/37/EG geregelde EG-typegoedkeuringsprocedure ten aanzien van elk type trekker mogelijk te maken. Derhalve zijn de bepalingen van Richtlijn 2003/37/EG betreffende landbouw- of bosbouwtrekkers, aanhangwagens en verwisselbare getrokken machines, alsmede de systemen, onderdelen en technische eenheden daarvan op de onderhavige richtlijn van toepassing.
- (3) Deze richtlijn dient de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage VII, deel B, genoemde termijnen voor omzetting in nationaal recht en toepassing van de aldaar genoemde richtlijnen onverlet te laten.

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn geldt voor de in artikel 2, onder j), van Richtlijn 2003/37/EG omschreven trekkers met de volgende kenmerken:

- a) een maximum vrije hoogte van 600 mm onder het laagste punt van de voor- of achteras, rekening houdend met het differentieel;
- b) instelbare of vaste minimumspoorbreedte van minder dan 1 150 mm bij de as die met bredere banden is uitgerust; wanneer de as met de breedste banden wordt verondersteld op een maximumspoorbreedte van 1 150 mm te zijn ingesteld, moet de spoorbreedte van de andere as zodanig kunnen worden ingesteld dat de buitenranden van de smalste banden niet verder reiken dan de buitenranden van de banden op de andere as; indien beide assen met velgen en banden van dezelfde afmetingen zijn uitgerust, moet de vaste of instelbare spoorbreedte van beide assen minder dan 1 150 mm bedragen;
- c) een massa van meer dan 600 kg, overeenkomend met de lege massa van de trekker in de zin van punt 2.1 van model A in bijlage I bij Richtlijn 2003/37/EG, met inbegrip van de kantelbeveiligingsinrichting gemonteerd overeenkomstig deze richtlijn en met de grootste bandenmaat die door de fabrikant wordt aanbevolen.

Artikel 2

1. Iedere lidstaat verleent de EG-goedkeuring voor onderdelen voor elk type kantelbeveiliging en de bevestiging daarvan aan de trekker dat voldoet aan de in de bijlagen I en II opgenomen constructie- en keuringsvoorschriften.
2. De lidstaat die de EG-goedkeuring voor onderdelen heeft verleend, treft de nodige maatregelen om, zo nodig in samenwerking met de bevoegde instanties van de andere lidstaten, voor zover noodzakelijk, te controleren of de fabricage in overeenstemming is met het als onderdeel goedgekeurde type. Deze controle beperkt zich tot steekproeven.

Artikel 3

De lidstaten kennen de fabrikant van een trekker of de fabrikant van een kantelbeveiliging of hun respectieve gemachtigden een EG-goedkeuringsmerk voor onderdelen toe overeenkomstig het in bijlage III weergegeven voorbeeld voor elk type kantelbeveiliging en de bevestiging daarvan aan de trekker, door hen goedgekeurd als onderdeel krachtens artikel 2.

⁽¹⁾ PB L 171 van 9.7.2003, blz. 1.

Woensdag 11 mei 2011

De lidstaten nemen de nodige maatregelen teneinde te voorkomen dat merken worden gebruikt waardoor verwarring kan ontstaan tussen inrichtingen van een krachtens artikel 2 goedgekeurd type en andere inrichtingen.

Artikel 4

Een lidstaat mag het in de handel brengen van kantelbeveiligingsinrichtingen, voorzien van het EG-goedkeuringsmerk voor onderdelen, alsmede de bevestiging ervan op trekkers waarvoor zij bestemd zijn, niet verbieden om redenen die verband houden met de constructie ervan.

Een lidstaat mag echter het in de handel brengen van kantelbeveiligingsinrichtingen, voorzien van het EG-goedkeuringsmerk voor onderdelen, verbieden, wanneer deze systematisch niet in overeenstemming zijn met het als onderdeel goedgekeurde type.

Deze lidstaat brengt de genomen maatregelen onverwijld ter kennis van de andere lidstaten en de Commissie, met opgave van de redenen van zijn beslissing.

Artikel 5

De bevoegde instanties van iedere lidstaat zenden binnen een maand aan de bevoegde instanties van de andere lidstaten een afschrift van de EG-goedkeuringsformulieren voor onderdelen, waarvan een model in bijlage IV is opgenomen, voor elk type kantelbeveiliging dat zij als onderdeel goedkeuren of weigeren goed te keuren.

Artikel 6

1. Indien de lidstaat die de EG-goedkeuring voor onderdelen heeft verleend, constateert dat verscheidene kantelbeveiligingsinrichtingen en de bevestiging daarvan aan de trekker, voorzien van hetzelfde EG-goedkeuringsmerk voor onderdelen, niet in overeenstemming zijn met het door hem goedgekeurde type, neemt hij de nodige maatregelen om te waarborgen dat de fabricage overeenstemt met het goedgekeurde type.

De bevoegde instanties van deze lidstaat stellen de bevoegde instanties van de andere lidstaten in kennis van de genomen maatregelen die, wanneer het gebrek aan overeenstemming ernstig is en zich herhaaldelijk voordoet, zelfs tot intrekking van de EG-typegoedkeuring voor onderdelen kunnen leiden.

Deze instanties nemen dezelfde maatregelen, wanneer zij door de bevoegde instanties van een andere lidstaat van een dergelijk gebrek aan overeenstemming in kennis worden gesteld.

2. De bevoegde instanties van de lidstaten stellen elkaar binnen een maand in kennis van de intrekking van een verleende EG-goedkeuring voor onderdelen en van de beweegredenen daarvoor.

Artikel 7

Elke beschikking houdende weigering of intrekking van de EG-goedkeuring voor onderdelen, dan wel verbod op het in de handel brengen of van gebruik, genomen uit hoofde van de bepalingen ter uitvoering van deze richtlijn, moet nauwkeurig worden gemotiveerd.

Deze beschikking wordt ter kennis van de belanghebbende gebracht met opgave van de krachtens de geldende wettelijke voorschriften van de lidstaten openstaande rechtsmiddelen en van de termijnen waarbinnen deze rechtsmiddelen kunnen worden aangewend.

Artikel 8

1. Ten aanzien van trekkers die aan de voorschriften van deze richtlijn voldoen, mogen de lidstaten:

a) voor een type trekker noch de EG-typegoedkeuring, noch de nationale typegoedkeuring weigeren;

b) noch het voor de eerste maal in het verkeer brengen van trekkers verbieden.

2. De lidstaten mogen de nationale typegoedkeuring weigeren voor een type trekker, indien dat type niet aan de voorschriften van deze richtlijn beantwoordt.

Woensdag 11 mei 2011

Artikel 9

De lidstaten mogen niet de inschrijving weigeren of de verkoop of het gebruik van trekkers verbieden om redenen die verband houden met de kantelbeveiligingsinrichting en de bevestiging daarvan aan de trekker, indien deze het EG-goedkeuringsmerk voor onderdelen dragen en aan de voorschriften van bijlage V is voldaan.

Artikel 10

Deze richtlijn laat de bevoegdheid van de lidstaten onverlet om, met inachtneming van het Verdrag, de eisen te stellen die zij nodig achten voor de bescherming van werknemers bij het gebruik van de trekker, voor zover zulks geen wijzigingen inhoudt van de kantelbeveiligingsinrichtingen ten opzichte van de bepalingen van deze richtlijn.

Artikel 11

1. In het kader van de EG-goedkeuring moet elke trekker, bedoeld in artikel 1, zijn uitgerust met een kantelbeveiligingsinrichting.
2. De in lid 1 bedoelde inrichting moet, indien het niet een vóór de zitplaats van de bestuurder gemonteerde inrichting met twee stijlen betreft, voldoen aan de eisen van de bijlagen I en II bij deze richtlijn en van de bijlagen I tot en met IV bij Richtlijn 2009/57/EG ⁽¹⁾ of Richtlijn 2009/75/EG ⁽²⁾ van het Europees Parlement en de Raad.

Artikel 12

De wijzigingen die noodzakelijk zijn om bijlagen I tot en met VI aan te passen aan de stand van de techniek, worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 20, lid 3 van Richtlijn 2003/37/EG bedoelde procedure.

Artikel 13

De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 14

Richtlijn 86/298/EEG, zoals gewijzigd bij de in bijlage VII, deel A, genoemde besluiten, wordt ingetrokken, onverminderd de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage VII, deel B, genoemde termijnen voor omzetting in nationaal recht en toepassing van de aldaar genoemde richtlijnen.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage VIII.

Artikel 15

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgend op de datum van bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 16

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

⁽¹⁾ PB L 261 van 3.10.2009, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 261 van 3.10.2009, blz. 40.

Woensdag 11 mei 2011

LIJST VAN BIJLAGEN

BIJLAGE I	Voorwaarden voor EG-goedkeuring voor onderdelen
BIJLAGE II	Technische voorschriften
BIJLAGE III	Merken
BIJLAGE IV	Model EG-goedkeuringsformulier voor onderdelen
BIJLAGE V	Voorwaarden voor EG-goedkeuring
BIJLAGE VI	Model: bijlage bij het EG-goedkeuringsformulier voor een bepaald type trekker wat betreft de sterkte van de beveiligingsinrichting en van de bevestiging daarvan aan de trekker
BIJLAGE VII	Deel A: Ingetrokken richtlijn met overzicht van de achtereenvolgende wijzigingen ervan Deel B: Termijnen voor omzetting in nationaal recht en toepassing
BIJLAGE VIII	Concordantietabel

Accijns op tabaksfabrikaten *

P7_TA(2011)0216

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het gewijzigde voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de structuur en de tarieven van de accijns op tabaksfabrikaten (gecodificeerde tekst) (COM(2010)0641 – C7-0403/2010 – 2007/0206(CNS))

(2012/C 377 E/43)

(Bijzondere wetgevingsprocedure – raadpleging – codificatie)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(2007)0587) en het gewijzigde voorstel (COM(2010)0641),
- gezien zijn standpunt van 19 februari 2008 ⁽¹⁾,
- gelet op artikel 113 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het Parlement door de Raad is geraadpleegd (C7-0403/2010),
- gelet op het Interinstitutioneel Akkoord van 20 december 1994 over een versnelde werkmethode voor de officiële codificatie van wetteksten ⁽²⁾,
- gelet op de artikelen 86 en 55 van zijn Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie juridische zaken (A7-0100/2011),

⁽¹⁾ PB C 184 E van 6.8.2009, blz. 119.

⁽²⁾ PB C 102 van 4.4.1996, blz. 2.

Woensdag 11 mei 2011

- A. overwegende dat naar de mening van de adviesgroep van de juridische diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie het voorstel in kwestie een eenvoudige codificatie van de bestaande teksten behelst, zonder inhoudelijke wijzigingen,
1. hecht zijn goedkeuring aan het gewijzigde voorstel van de Commissie zoals dit is aangepast aan de aanbevelingen van de adviesgroep van de juridische diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

Denominaties en technische specificaties van voor circulatie bestemde euromuntstukken *

P7_TA(2011)0217

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de denominaties en technische specificaties van voor circulatie bestemde euromuntstukken (gecodeerde tekst) (COM(2010)0691 – C7-0034/2011 – 2010/0338(NLE))

(2012/C 377 E/44)

(Raadpleging – codificatie)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(2010)0691),
 - gelet op artikel 128, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het Parlement door de Raad is geraadpleegd (C7-0034/2011),
 - gelet op het Interinstitutioneel Akkoord van 20 december 1994 over een versnelde werkmethode voor de officiële codificatie van wetteksten ⁽¹⁾,
 - gelet op de artikelen 86 en 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken (A7-0102/2011),
- A. overwegende dat naar de mening van de adviesgroep van de juridische diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie het voorstel in kwestie een eenvoudige codificatie van de bestaande teksten behelst, zonder inhoudelijke wijzigingen,
1. hecht zijn goedkeuring aan het voorstel van de Commissie zoals dit is aangepast aan de aanbevelingen van de adviesgroep van de juridische diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie.

⁽¹⁾ PB C 102 van 4.4.1996, blz. 2.

Woensdag 11 mei 2011

Textielbenamingen en desbetreffende etikettering van textielproducten *II**

P7_TA(2011)0218

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het standpunt, door de Raad in tweede lezing vastgesteld met het oog op de aanneming van een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende textielvezelbenamingen en de desbetreffende etikettering en merking van de vezelsamenstelling van textielproducten, en houdende intrekking van Richtlijn 73/44/EEG van de Raad en de Richtlijnen 96/73/EG en 2008/121/EG van het Europees Parlement en de Raad (13807/4/2010 – C7-0017/2011 – 2009/0006(COD))

(2012/C 377 E/45)

(Gewone wetgevingsprocedure: tweede lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien het standpunt van de Raad in eerste lezing (13807/4/2010 – C7-0017/2011),
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 16 december 2009 ⁽¹⁾,
 - gezien zijn in eerste lezing geformuleerde standpunt ⁽²⁾ inzake het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2009)0031),
 - gezien de schriftelijke toezegging van de vertegenwoordiger van de Raad van 20 april 2011 om het standpunt van het Europees Parlement goed te keuren, overeenkomstig artikel 294, lid 8, onder a), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gelet op artikel 294, lid 7, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gelet op artikel 66 van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling voor de tweede lezing van de Commissie interne markt en consumentenbescherming (A7-0086/2011),
1. stelt onderstaand standpunt in tweede lezing vast;
 2. keurt de gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement en de Raad goed die als bijlage bij de onderhavige resolutie is gevoegd,
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie, alsmede aan de nationale parlementen.

⁽¹⁾ PB C 255 van 22.9.2010, blz. 37.

⁽²⁾ Aangenomen teksten van 18.5.2010, P7_TA(2010)0168.

P7_TC2-COD(2009)0006

Standpunt van het Europees Parlement in tweede lezing vastgesteld op 11 mei 2011 met het oog op de aanneming van Verordening (EU) nr. .../2011 van het Europees Parlement en de Raad betreffende textielvezelbenamingen en de desbetreffende etikettering en merking van de vezelsamenstelling van textielproducten, en houdende intrekking van Richtlijn 73/44/EEG van de Raad en de Richtlijnen 96/73/EG en 2008/121/EG van het Europees Parlement en de Raad

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met de definitieve rechtshandeling: Verordening (EU) nr. 1007/2011.)

Woensdag 11 mei 2011

BIJLAGE

Gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement en de Raad

Het Europees Parlement en de Raad zijn zich bewust van het belang van informatieverstrekking aan de consumenten, met name wanneer producten van een oorsprongsaanduiding zijn voorzien, om hen te beschermen tegen frauduleuze, onjuiste of misleidende claims. Het gebruik van nieuwe technologieën zoals elektronische etikettering, waaronder radiofrequentie-identificatie, kan een nuttig instrument zijn voor de verstrekking van dergelijke informatie terwijl gelijke tred wordt gehouden met de technische ontwikkeling. Het Europees Parlement en de Raad verzoeken de Commissie bij de opstelling van het verslag overeenkomstig artikel 24 van de verordening rekening te houden met het effect ervan op eventuele nieuwe etiketteringsvoorschriften, mede met het oog op de verbetering van de traceerbaarheid van textielproducten.

Uitzonderlijke handelsmaatregelen ten behoeve van de landen en gebieden die deelnemen aan of verbonden zijn met het stabilisatie- en associatieproces van de Europese Unie *I**

P7_TA(2011)0219

Amendementen van het Europees Parlement aangenomen op 11 mei 2011 op het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1215/2009 van de Raad tot vaststelling van uitzonderlijke handelsmaatregelen ten behoeve van de landen en gebieden die deelnemen aan of verbonden zijn met het stabilisatie- en associatieproces van de Europese Unie (COM(2010)0054 – C7-0042/2010 – 2010/0036(COD)) ⁽¹⁾

(2012/C 377 E/46)

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 12**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit
Overweging 7 bis (nieuw)**

(7 bis) Teneinde de bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor de toepassing van deze verordening, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie handelingen vast te stellen ten aanzien van nadere regels voor de toepassing van het tariefcontingent voor "baby beef"-producten, wijzigingen en technische aanpassingen naar aanleiding van wijzigingen in de codes van de gecombineerde nomenclatuur en de TARIC-onderverdelingen, en de nodige aanpassingen als gevolg van de sluiting van andere overeenkomsten tussen de Gemeenschap en de in deze verordening genoemde landen en gebieden. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden het nodige overleg pleegt, onder meer op deskundigenniveau. De Commissie moet bij de voorbereiding en opstelling van de gedelegeerde handelingen zorgen voor gelijktijdige, snelle en adequate toezending van de desbetreffende documenten aan het Europees Parlement en de Raad.

⁽¹⁾ De zaak werd dan terugverwezen naar de commissie overeenkomstig de tweede alinea van artikel 57, lid 2, van het Reglement (A7-0243/2010).

Woensdag 11 mei 2011

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 13
Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit
Overweging 7 ter (nieuw)

(7 ter) Om eenvormige voorwaarden te garanderen voor de toepassing van deze richtlijn, wat de afgifte betreft van certificaten van echtheid waarin wordt verklaard dat de goederen van oorsprong zijn uit het betrokken land of gebied en aan de omschrijving in deze verordening voldoen, en voor de tijdelijke schorsing van de regeling waarin deze verordening voorziet, of van een deel hiervan, moet aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheid worden verleend. Deze uitvoeringsbevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren ⁽¹⁾. De raadplegingsprocedure moet worden gevolgd voor de vaststelling van uitvoeringshandelingen betreffende de afgifte van certificaten van echtheid waarin wordt verklaard dat de goederen van oorsprong zijn uit het betrokken land of gebied en aan de omschrijving in deze verordening voldoen, gelet op het effect van deze maatregelen; en voor de vaststelling van uitvoeringshandelingen betreffende maatregelen voor de schorsing van de regeling waarin deze verordening voorziet, of van een deel hiervan, gedurende drie maanden.

⁽¹⁾ PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13.

Amendement 14
Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit
Artikel 1 – punt 2 bis (nieuw)
 Verordening (EG) nr. 1215/2009
 Artikel 2 – lid 2 – alinea 2

(2 bis) In artikel 2, lid 2, wordt de tweede alinea vervangen door:

"Bij niet-naleving van lid 1 of 2 kan de Commissie de voordelen van deze verordening voor landen en gebieden volledig of gedeeltelijk schorsen via uitvoeringshandelingen. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 8, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure."

Amendement 15
Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit
Artikel 1 – punt 3
 Verordening (EG) nr. 1215/2009
 Artikel 3 – lid 2 – alinea 2

Verzoeken om invoer binnen dit contingent moeten vergezeld gaan van een door de bevoegde instanties van het gebied van uitvoer afgegeven certificaat van echtheid, waarin wordt verklaard dat de goederen van oorsprong zijn uit het betrokken gebied en aan de omschrijving in bijlage II bij deze verordening voldoen. Dit certificaat wordt **volgens de procedure bedoeld in artikel 195, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten (integrale-GMO-verordening)** door de Commissie vastgesteld.

Verzoeken om invoer binnen dit contingent moeten vergezeld gaan van een door de bevoegde instanties van het gebied van uitvoer afgegeven certificaat van echtheid, waarin wordt verklaard dat de goederen van oorsprong zijn uit het betrokken gebied en aan de omschrijving in bijlage II bij deze verordening voldoen. Dit certificaat wordt door de Commissie vastgesteld **door middel van uitvoeringshandelingen. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 8, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure.**

Woensdag 11 mei 2011

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 16**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit****Artikel 1 – punt 4 bis (nieuw)**

Verordening (EG) nr. 1215/2009

Artikel 3 – lid 4

(4 bis) Artikel 3, lid 4, wordt vervangen door:

"4. Onverminderd de andere bepalingen van deze verordening, en met name artikel 10, kan de Commissie, gezien de bijzondere gevoeligheid van de landbouw- en visserijmarkten, door middel van uitvoeringshandelingen passende maatregelen vaststellen indien de invoer van landbouw- en visserijproducten een ernstige verstoring van de [...] markten van de Unie en de regulerende mechanismen daarvan veroorzaakt. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 8, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure."

Amendement 17**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit****Artikel 1 – punt 5**

Verordening (EG) nr. 1215/2009

Artikel 4

*(5) Artikel 4 komt als volgt te luiden:***Schrappen****"Artikel 4****Toepassing van het tariefcontingent voor "baby beef"**

Nadere regels voor de toepassing van het tariefcontingent voor "baby beef"-producten worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure bedoeld in artikel 195, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten (integrale-GMO-verordening)."

Amendement 18**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit****Artikel 1 – punt 5 bis (nieuw)**

Verordening (EG) nr. 1215/2009

Artikel 7

*(5 bis) Artikel 7 wordt vervangen door:***"Artikel 7****Overdracht van bevoegdheden**

De Commissie wordt gemachtigd overeenkomstig artikel 7 bis gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot:

- a) wijzigingen en technische aanpassingen naar aanleiding van wijzigingen in de codes van de gecombineerde nomenclatuur en de Taric-onderverdelingen;

Woensdag 11 mei 2011

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

- b) de nodige aanpassingen als gevolg van de sluiting van de andere overeenkomsten tussen de Unie en de in artikel 1 genoemde landen en gebieden;
- c) nadere regels voor de toepassing van het tariefcontingent voor "baby beef"-producten.

Indien dit om dwingende redenen van urgentie vereist is, is de in artikel 7 ter bedoelde procedure van toepassing op gedelegeerde handelingen die overeenkomstig dit artikel worden vastgesteld."

Amendement 19

Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit

Artikel 1 – punt 5 ter (nieuw)

Verordening (EG) nr. 1215/2009

Artikel 7 bis (nieuw)

(5 ter) Het volgende artikel wordt ingevoegd:

"Artikel 7 bis

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen wordt aan de Commissie verleend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.
2. De in artikel 7 bedoelde bevoegdheidsdelegatie aan de Commissie geldt tot 31 december 2015. De Commissie stelt uiterlijk negen maanden voor het verstrijken van deze periode een verslag over de bevoegdheidsdelegatie op.
3. De in artikel 7 bedoelde bevoegdheidsdelegatie kan te allen tijde door het Europees Parlement of de Raad worden ingetrokken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheden. Het besluit wordt van kracht op de dag volgend op de publicatie van dit besluit in het Publicatieblad van de Europese Unie of op een in dat besluit bepaalde latere datum. Het besluit laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
4. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling vaststelt, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan tegelijk in kennis.
5. Een gedelegeerde handeling die in overeenstemming met artikel 7 is vastgesteld, treedt pas in werking indien het Europees Parlement of de Raad binnen een termijn van twee maanden na de bekendmaking ervan aan het Europees Parlement en de Raad geen verzet heeft aangetekend of indien het Europees Parlement en de Raad voor het verstrijken van deze termijn de Commissie ervan in kennis hebben gesteld dat zij geen verzet wensen aan te tekenen. Op initiatief van het Europees Parlement of de Raad kan deze termijn met twee maanden worden verlengd."

Woensdag 11 mei 2011

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 20**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit****Artikel 1 – punt 5 quater (nieuw)**

Verordening (EG) nr. 1215/2009

Artikel 7 ter (nieuw)

*(5 quater) Het volgende artikel wordt ingevoegd:**"Artikel 7 ter**Spoedprocedure*

1. Een overeenkomstig dit artikel vastgestelde gedelegeerde handeling treedt onverwijld in werking en is van toepassing zolang geen bezwaar wordt gemaakt overeenkomstig lid 2. In de kennisgeving van de gedelegeerde handeling aan het Europees Parlement en de Raad wordt vermeld om welke redenen gebruik wordt gemaakt van de spoedprocedure.

2. Het Europees Parlement of de Raad kan overeenkomstig de in artikel 7 bis bedoelde procedure bezwaar maken tegen een gedelegeerde handeling. In dat geval trekt de Commissie de handeling onverwijld in na kennisgeving van het besluit tot bezwaarmaking door het Europees Parlement of de Raad."

Amendement 21**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit****Artikel 1 – punt 5 quinquies (nieuw)**

Verordening (EG) nr. 1215/2009

Artikel 8

*(5 quinquies) Artikel 8 komt als volgt te luiden:**„Artikel 8**Comitéprocedure*

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Uitvoeringscomité Westelijke Balkan. Dit comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.

2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is artikel 4 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

3. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing."

Woensdag 11 mei 2011

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 22**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit****Artikel 1 – punt 5 *sexies* (nieuw)**

Verordening (EG) nr. 1215/2009

Artikel 10 – lid 1

*(5 sexies) Artikel 10, lid 1, wordt als volgt gewijzigd:**a) punt a) wordt vervangen door:**"a) het Uitvoeringscomité Westelijke Balkan heeft ingelicht;"**b) de volgende alinea wordt toegevoegd:**"De in de eerste alinea bedoelde maatregelen worden vastgesteld door middel van uitvoeringshandelingen. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 8, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure."***Radiospectrumbeleid ***I**

P7_TA(2011)0220

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het eerste programma voor het radiospectrumbeleid (COM(2010)0471 – C7-0270/2010 – 2010/0252(COD))

(2012/C 377 E/47)

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2010)0471),
- gezien artikel 294, lid 2, en artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0270/2010),
- gelet op artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 16 februari 2011 ⁽¹⁾,
- gelet op artikel 55 van het Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie industrie, onderzoek en energie en de adviezen van de Commissie interne markt en consumentenbescherming en de Commissie cultuur en onderwijs (A7-0151/2011),

1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;

⁽¹⁾ PB C 107 van 6.4.2011, blz. 53.

Woensdag 11 mei 2011

2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de nationale parlementen.

P7_TC1-COD(2010)0252

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 11 mei 2011 met het oog op de aanneming van Besluit nr. .../2011/EU van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het eerste programma voor het radiospectrumbeleid

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), en met name artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van artikel 8 bis, lid 3, van Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronischecommunicatienetwerken en -diensten (Kaderrichtlijn) ⁽³⁾ kan de Commissie wetgevingsvoorstellen bij het Europees Parlement en de Raad indienen voor de vaststelling van meerjarenprogramma's voor het radiospectrumbeleid waarin de beleidslijnen en doelstellingen voor de strategische planning en harmonisatie van het radiospectrumgebruik worden uiteengezet overeenkomstig de bepalingen van de richtlijnen inzake elektronischecommunicatienetwerken en -diensten. Deze beleidslijnen en doelstellingen dienen betrekking te hebben op de voor het tot stand brengen en het functioneren van de interne markt vereiste beschikbaarheid en efficiënte benutting van het radiospectrum. **Door het programma voor het radiospectrumbeleid worden de doelen en kernacties gesteund die zijn uiteengezet in de strategie Europa 2020 en de Digitale Agenda, en het programma is één van de 50 prioritaire maatregelen van het besluit interne markt.** Dit besluit doet geen afbreuk aan de bestaande regelgeving van de Unie en met name de Richtlijnen 1999/5/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 1999 betreffende radioapparatuur en telecommunicatie-eindapparatuur en de wederzijdse erkenning van hun conformiteit ⁽⁴⁾, 2002/19/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de toegang tot en interconnectie van elektronische-communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten (Toegangsrichtlijn) ⁽⁵⁾, 2002/20/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Machtigingsrichtlijn) ⁽⁶⁾, 2002/21/EG en 2009/140/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁷⁾ tot wijziging van Richtlijn 2002/21/EG, Richtlijn 2002/19/EG en Richtlijn 2002/20/EG en Beschikking nr. 676/2002/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake

⁽¹⁾ PB C 107 van 6.4.2011, blz. 53.

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 11 mei 2011.

⁽³⁾ PB L 108 van 24.4.2002, blz. 33.

⁽⁴⁾ PB L 91 van 7.4.1999, blz. 10.

⁽⁵⁾ PB L 108 van 24.4.2002, blz. 7.

⁽⁶⁾ PB L 108 van 24.4.2002, blz. 21.

⁽⁷⁾ PB L 337 van 18.12.2009, blz. 37.

Woensdag 11 mei 2011

een regelgevingskader voor het radiospectrumbeleid in de Europese Gemeenschap (Radiospectrumbeschikking) ⁽¹⁾. Dit besluit geldt onverminderd de maatregelen die overeenkomstig het Unierecht op nationaal niveau worden genomen ter verwezenlijking van doelstellingen van algemeen belang, in het bijzonder met betrekking tot inhoudsregels en audiovisueel beleid en het recht van de lidstaten om hun radiospectrum in het belang van de openbare orde en veiligheid en voor defensiedoeleinden te organiseren en te gebruiken. [Am 1]

- (2) Het spectrum is een essentiële **publieke** hulpbron voor vitale sectoren en diensten, zoals mobiele, draadloze breedband- en satellietcommunicatie, televisie- en radio-uitzendingen, vervoer, radioplatsbepaling en toepassingen zoals alarmen, bediening van op afstand, gehoorapparaten, microfoons en medische apparatuur. Het ondersteunt publieke diensten zoals veiligheids- en beveiligingsdiensten, met inbegrip van civiele bescherming, en wetenschappelijke activiteiten zoals meteorologie, aardobservatie, radioastronomie en ruimteonderzoek. **Het doelmatig gebruik van spectrumruimte speelt eveneens een rol in de algemene beschikbaarheid van elektronische communicatie, met name voor burgers en ondernemingen die gevestigd zijn in dunner bevolkte of afgelegen gebieden, zoals het platteland of eilanden.** Regelgevende maatregelen op het gebied van het spectrum hebben derhalve economische, culturele, wetenschappelijke, sociale, ecologische en technische effecten en gevolgen voor de veiligheid, de gezondheid en het algemeen belang. [Am 2]
- (3) **Er moet een nieuwe economische en maatschappelijke benadering worden ontwikkeld voor spectrumbeheer, -toewijzing en -gebruik, waarbij speciaal aandacht moet worden besteed aan de formulering van regelgeving die garant staat voor meer spectrumefficiëntie en een betere frequentieplanning, en die waarborgen biedt tegen concurrentieverstorend gedrag en antisociale maatregelen met betrekking tot het gebruik van spectrum.** [Am 3]
- (4) De strategische planning en harmonisering van het spectrumgebruik op uniaal niveau moet de interne markt voor draadloze elektronischecommunicatiediensten en -uitrusting alsmede de beleidsterreinen van de Unie waarvoor spectrum dient te worden gebruikt, stimuleren en op die manier nieuwe innovatiekansen **en werkgelegenheid** creëren en **tegelijktijd** het economisch herstel en de sociale integratie in de hele Unie bevorderen, zonder daarbij de belangrijke sociale, culturele en economische waarde van spectrum uit het oog te verliezen. **De harmonisatie van het spectrumgebruik is eveneens cruciaal om de kwaliteit van elektronischecommunicatiediensten te waarborgen en om schaalvoordelen te realiseren waardoor de kosten van het opzetten van mobiele netwerken en de kosten van mobiele apparatuur voor de consument dalen.** Derhalve moet voor de Unie een beleidsprogramma worden ontwikkeld dat alle beleidsterreinen van de interne markt bestrijkt waarbij spectrum wordt gebruikt, zoals elektronische communicatie, onderzoek en ontwikkeling, vervoer, **cultuur** en energie. **De noodzakelijke hervormingen mogen in geen geval door de huidige rechthebbenden worden opgehouden.** [Am 4]
- (5) **Via dit eerste programma moet de concurrentie worden bevorderd, moet op pan-Europees niveau gelijke mededingingsvoorwaarden worden gecreëerd en de basis worden gelegd voor een daadwerkelijke interne digitale markt. Om het potentieel en de voordelen voor de consument van dit radiospectrumprogramma en van de interne markt volledig te kunnen verwezenlijken, moet het programma worden aangevuld met nieuwe, toekomstgerichte voorstellen, die ruimte scheppen voor de ontwikkeling van de online economie, bijvoorbeeld met betrekking tot gegevensbescherming en tot een Europees vergunningstelsel voor online-inhoud.** [Am 5]
- (6) Gezien het enorme potentieel van draadloze diensten voor het bevorderen van een op informatie gebaseerde economie, het ontwikkelen en ondersteunen van sectoren die een beroep doen op informatie- en communicatietechnologie en het wegwerken van de digitale kloof dient het eerste programma in het bijzonder bij te dragen tot de verwezenlijking van de Europa 2020-strategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei. **Door de explosieve ontwikkeling van met name audiovisuele mediadiensten en online-inhoud wordt de vraag naar snelheid en dekking krachtig opgestuwd.** Het is tevens een belangrijke component in het kader van de Digitale Agenda voor Europa ⁽²⁾, die als doel

⁽¹⁾ PB L 108 van 24.4.2002, blz. 1.

⁽²⁾ COM(2010)0245.

Woensdag 11 mei 2011

heeft te voorzien in snel breedbandinternet voor de toekomstige op netwerken gebaseerde kennis-economie en de ambitieuze doelstelling bevat om universele toegang te bieden tot breedbandinternet. **Het leveren van de hoogst mogelijke snelheden en capaciteit voor breedband, en daarbij de garantie geven dat tegen 2020 iedereen kan rekenen op een verbindingssnelheid van minstens 30 Mbps en dat tenminste de helft van de Europese huishoudens een breedbandverbinding met een snelheid van minimaal 100 Mbps heeft, is van groot belang om de economische groei en het mondiaal concurrentievermogen te bevorderen en noodzakelijk om de duurzame economische en sociale voordelen van een digitale interne markt te creëren.** Het programma moet ook andere sectorale prioriteiten van de Unie, zoals een duurzaam milieu en economische en sociale integratie voor alle EU-burgers, ondersteunen. Gelet op het belang van draadloze toepassingen voor innovatie levert dit programma ook een belangrijke bijdrage tot het beleid van de Unie inzake innovatie. [Am 6]

- (7) **Het eerste programma dient de basis te vormen voor een ontwikkeling waarbinnen de Unie het voortouw kan nemen op het gebied van breedbandsnelheden, mobiliteit, dekking en capaciteit. Een dergelijk leiderschap is essentieel voor het bewerkstelligen van een concurrerende digitale interne markt, die als speerpunt dient voor de vrijmaking van de interne markt voor alle Europese burgers.** [Am 7]
- (8) In het eerste programma moeten de **beginselen** en doelstellingen voor de lidstaten en de instellingen van de Unie tot 2015 worden **neergelegd** en specifieke uitvoeringsmaatregelen worden vastgesteld. Het spectrumbeheer is weliswaar nog steeds grotendeels een nationale bevoegdheid, maar dient in overeenstemming te zijn met het bestaande Unierecht en ruimte te bieden voor acties in het kader van het beleid van de Unie. [Am 8]
- (9) Het programma dient tevens rekening te houden met Beschikking nr. 676/2002/EG en de technische deskundigheid van de Europese Conferentie van PTT-administraties (CEPT) zodat in het kader van door het Parlement en de Raad bekrachtigde spectrumafhankelijk beleid van de Unie technische uitvoeringsmaatregelen ten uitvoer kunnen worden gelegd, waarbij moet worden aangetekend dat voor de uitvoering van het bestaande EU-beleid dergelijke maatregelen steeds kunnen worden genomen wanneer dat noodzakelijk is.
- (10) Om een optimaal **en productief** gebruik van het spectrum **als een openbaar goed** te verzekeren **kan het nodig zijn dat de Commissie en de lidstaten naast de bestaande traditionele oplossingen zoals veilingen**, innoverende machtigingsoplossingen **invoeren**, zoals het collectief gebruik van spectrum, algemene machtigingen of het delen van infrastructuur. De toepassing van dergelijke beginselen in de Unie kan worden gefaciliteerd door **beste praktijken in kaart te brengen, informatie-uitwisseling aan te moedigen en** door bepaalde gemeenschappelijke of convergerende voorwaarden voor spectrumgebruik vast te stellen. Algemene machtigingen, het **meest toepasselijke en** goedkoopste vergunningensysteem, bieden grote voordelen wanneer er geen gevaar bestaat dat interferentie de ontwikkeling van andere diensten in het gedrang brengt **en zijn tevens het meest geschikt overeenkomstig artikel 5 van Richtlijn 2002/20/EG.** [Am 9]
- (11) Het verhandelen van spectrumrechten in combinatie met flexibele gebruiksvoorwaarden zal de economische groei sterk bevorderen. Derhalve dienen banden waarop het Unierecht reeds voorziet in een flexibel gebruik overeenkomstig de Richtlijn 2002/21/EG onmiddellijk verhandelbaar te worden gemaakt. Gemeenschappelijke beginselen met betrekking tot het formaat en de inhoud van verhandelbare rechten en gemeenschappelijke maatregelen om te vermijden dat concentraties van spectrum ontstaan die tot een aanmerkelijke marktmacht of een dubieuze onderbenutting van verworven spectrum leiden, zullen de gecoördineerde invoering van die maatregelen door alle lidstaten vergemakkelijken en de verwerving van spectrumrechten elders in de Unie faciliteren. **Bovendien lijkt het voor de verwezenlijking van de doelstellingen van de 'Digitale Agenda voor Europa' nuttig een deel van de opbrengsten van de veiling van spectrumrechten ("digitaal dividend") te gebruiken voor een snellere uitbreiding van de dekking van breedbandnetwerken.** [Am 11]
- (12) Zoals benadrukt in de Digitale Agenda voor Europa is draadloze breedband een belangrijk middel om de concurrentie **een nieuwe impuls te geven, gelijke concurrentievoorwaarden voor geheel Europa te creëren en** de keuze voor de consument en de toegang op het platteland of andere

Woensdag 11 mei 2011

gebieden waar de invoering van breedband moeilijk ligt of economisch niet levensvatbaar is, te verbeteren. Spectrumbeheer kan de concurrentie evenwel beïnvloeden door de rol en de positie van marktspelers te wijzigen, bijvoorbeeld wanneer bestaande gebruikers onrechtmatige concurrentievoordelen genieten. Beperkte toegang tot het spectrum kan, naarmate geschikt spectrum schaarser wordt, een hindernis vormen voor de opkomst van nieuwe diensten of toepassingen en de innovatie en mededinging in het gedrang brengen. De verwerving van nieuwe gebruiksrechten, onder meer door spectrumhandel of andere transacties tussen gebruikers, en de invoering van nieuwe flexibele criteria voor het gebruik van spectrum kan de bestaande concurrentiesituatie beïnvloeden. Teneinde concurrentievervalsing te vermijden overeenkomstig de beginselen die ten grondslag liggen aan artikel 5, lid 6, van Richtlijn 2002/20/EG en artikel 1, lid 2, van Richtlijn 87/372/EEG **van de Raad van 25 juni 1987 inzake de voor een gecoördineerde invoering van openbare paneuropese digitale cellulaire mobiele communicatie te land in de Gemeenschap beschikbaar te stellen frequentiebanden** (de 'GSM-richtlijn') ⁽¹⁾ **moeten de lidstaten derhalve een grondige analyse opmaken van de mededingingseffecten, alvorens over te gaan tot nieuwe spectrumallocaties en** ex ante of ex post passende regelgevende maatregelen te nemen, bijvoorbeeld om bestaande rechten te wijzigen, de verwerving van spectrum in bepaalde gevallen te verbieden, voorwaarden op te leggen inzake hamsteren en het efficiënt gebruik van spectrum, zoals de in artikel 9, lid 7, van de Richtlijn 2002/21/EG bedoelde voorwaarden, het toegewezen spectrum per exploitant te beperken en te grote concentraties te vermijden. **Lidstaten kunnen eveneens stappen ondernemen om een meer evenredige toewijzing van spectrum onder marktdeelnemers te bewerkstelligen door in bepaalde frequentiebanden of groepen van banden met vergelijkbare kenmerken spectrum voor nieuwkomers te reserveren.** [Am 12]

- (13) Een optimaal en efficiënt spectrumgebruik vergt permanente monitoring van de ontwikkelingen en actuele, transparante informatie over het spectrumgebruik in de hele Unie. Op grond van Beschikking 2007/344/EG van 16 mei 2007 van de Commissie inzake de geharmoniseerde beschikbaarheid van informatie over spectrumgebruik in de Gemeenschap ⁽²⁾ zijn de lidstaten verplicht informatie over de gebruiksrechten te publiceren, maar de Unie heeft behoefte aan een gedetailleerde inventaris van het bestaande spectrumgebruik **en van de efficiency van dat gebruik, ingevolge een gemeenschappelijke** evaluatie- en beoordelingsmethode om de efficiency van het spectrum- en radioapparatuurgebruik te verbeteren, met name tussen 300 MHz en 6 GHz, **maar ook tussen 6 GHz en 70 GHz, aangezien deze frequenties als gevolg van de snelle technologische ontwikkelingen steeds belangrijker zullen worden.** Deze inventaris moet voldoende gedetailleerd zijn om enerzijds inzicht te verschaffen in inefficiënte technologieën en spectrumgebruik in zowel de **particuliere** als publieke sector en in onbenut toegewezen spectrum en gemiste kansen om spectrum te delen en anderzijds helpen om de toekomstige behoeften van bedrijven en consumenten in kaart te brengen. **Gezien de voortdurende uitbreiding van het aantal toepassingen waarbij van draadloze gegevensoverdracht gebruik wordt gemaakt, dienen de lidstaten het efficiënte gebruik van spectrum voor gebruiksapplicaties te stimuleren.** [Am 13]
- (14) **Hoewel de zogenaamde 'kennistechnologieën' zich in technisch opzicht nog in het ontwikkelingsstadium bevinden, moeten de mogelijkheden ervan nu al nader worden onderzocht en toegepast voor de vergaring van middels geolocatie verkregen gegevens over het spectrumgebruik, die zouden moeten worden opgeslagen in de te ontwikkelen inventaris.** [Am 89]
- (15) Geharmoniseerde normen op grond van Richtlijn 1999/5/EG, waarin rekening wordt gehouden met de wettelijke voorwaarden inzake gedeeld spectrumgebruik, zijn van vitaal belang om ervoor te zorgen dat het spectrum efficiënt wordt gebruikt. Europese normen voor niet-radio-elektrische en elektrische apparatuur en netwerken mogen niet tot een verstoring van het spectrumgebruik leiden. De gezamenlijke impact van de toenemende omvang en intensiteit van draadloze apparatuur en toepassingen en de diversiteit van het spectrumgebruik vormen een probleem voor het huidige interferentiebeheer. Deze aspecten moeten opnieuw worden onderzocht en bestudeerd, samen met de kenmerken van ontvangers en meer geavanceerde mechanismen om interferentie te vermijden, **teneinde storende interferentie of hinder voor bestaand en toekomstig spectrumgebruik tegen te gaan. Bovendien moeten de lidstaten in voorkomend geval overeenkomstig hun nationale wetgeving compenserende maatregelen kunnen invoeren in verband met de directe kosten van het oplossen van interferentiekwesties en migratiekosten.** [Am 14]

⁽¹⁾ PB L 196 van 17.7.1987, blz. 85.

⁽²⁾ PB L 129 van 17.5.2007, blz. 67.

Woensdag 11 mei 2011

- (16) Overeenkomstig de doelstellingen van de ambitieuze "Digitale agenda voor Europa" van de Commissie, **leveren** draadloze **breedbanddiensten** een sterke bijdrage tot economisch herstel en groei indien er voldoende spectrum beschikbaar is, de gebruiksrechten snel worden toegewezen en handel wordt toegestaan om in te spelen op marktontwikkelingen. In het kader van de Digitale Agenda wordt ernaar gestreefd alle EU-burgers tegen 2020 toegang te verlenen tot breedband met een snelheid van minstens 30 Mbps. Reeds **geharmoniseerd** spectrum moet derhalve tegen 2012 worden opengesteld voor terrestrische communicatie om iedereen een vlotte toegang tot draadloze breedband te waarborgen, met name binnen de in de Beschikkingen 2008/477/EG ⁽¹⁾, 2008/411/EG ⁽²⁾ en 2009/766/EG ⁽³⁾ van de Commissie aangewezen spectrumbanden. Breedbandtoegang via satelliet kan een snelle en betaalbare oplossing zijn om de terrestrische breedbanddiensten aan te vullen en de dekking in afgelegen regio's van de Unie te waarborgen. [Am 15]
- (17) *Volgens diverse convergerende studies neemt het mobiele dataverkeer snel toe en verdubbelt het momenteel elk jaar in omvang. Tegen dit tempo – dat de komende jaren wellicht zal aanhouden – zal het mobiele dataverkeer tussen 2009 en 2014 met een factor 40 zijn toegenomen. Om met deze exponentiële groei te kunnen omgaan, zullen de regelgevers en marktspelers een aantal maatregelen moeten nemen in de zin van een verbetering van de spectrumefficiëntie over de hele lijn, eventuele verder geharmoniseerde spectrumtoewijzingen voor draadloos breedband, en het naar andere netwerken omleiden van dataverkeer via multimodale apparatuur.* [Am 16]
- (18) *Er moeten flexibeler regelingen voor het spectrumgebruik worden ingevoerd ter bevordering van innovatie en snelle breedbandverbindingen, die bedrijven in staat stellen hun kosten te beperken en hun concurrentievermogen te versterken en die het mogelijk maken nieuwe interactieve online-diensten te ontwikkelen, bijvoorbeeld op het gebied van onderwijs, gezondheid en diensten van algemeen belang.* [Am 17]
- (19) *Een Europese markt met bijna 500 miljoen burgers die de beschikking hebben over een snelle breedbandverbinding zou als speerpunt dienen bij de ontwikkeling van een interne markt, waardoor een wereldwijd unieke kritische massa gebruikers ontstaat, alle regio's nieuwe kansen krijgen, elke gebruiker meerwaarde wordt geboden en de Unie de mogelijkheid krijgt de meest vooraanstaande kenniseconomie ter wereld te worden. Een snelle toepassing van breedband is cruciaal voor de groei van de productiviteit in de Unie en de opkomst van nieuwe en kleine ondernemingen die een leidende rol kunnen spelen in verschillende sectoren, zoals de gezondheidszorg, de productie en de dienstensector.* [Am 18]
- (20) *Volgens berekeningen van de Internationale Telecommunicatie-Unie (ITU) liggen de toekomstige bandbreedtes van het spectrum voor de ontwikkeling van het International Mobile Telecommunications-2000 (IMT-2000) en het IMT-advanced system (d.w.z. 3G en 4G mobiele communicatie) voor de commerciële mobiele industrie in 2020 in iedere ITU-regio, waaronder Europa, tussen 1 280 en 1 720 MHz. Indien er geen extra spectrum wordt vrijgegeven, bij voorkeur op mondiaal niveau geharmoniseerd, zullen nieuwe diensten en economische groei worden belemmerd als gevolg van de beperkte capaciteit van mobiele netwerken.* [Am 19]
- (21) *Naast de 880-915 MHz- en de 925-960 MHz-frequentiebanden (de '900 MHz-band'), die ten behoeve van de concurrentieverhoudingen en overeenkomstig de herziene Richtlijn 2009/114/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾ tijdig moet worden vrijgemaakt, leent ook de 790-862 MHz band (de '800 MHz-band') zich bij uitstek voor de dekking van grote gebieden met draadloze breedbanddiensten. Voortbouwend op de harmonisering van de technische voorwaarden*

⁽¹⁾ Beschikking 2008/477/EG van de Commissie van 13 juni 2008 betreffende de harmonisering van de 2 500 - 2 690 MHz-frequentieband voor terrestrische systemen die elektronischecomunicatiediensten kunnen verschaffen in de Gemeenschap (PB L 163 van 24.6.2008, blz. 37).

⁽²⁾ Beschikking 2008/411/EG van de Commissie van 21 mei 2008 betreffende de harmonisering van de 3 400 - 3 800 MHz-frequentieband voor terrestrische systemen die elektronischecomunicatiediensten kunnen verschaffen in de Gemeenschap (PB L 144 van 4.6.2008, blz. 77).

⁽³⁾ Beschikking 2009/766/EG van de Commissie van 16 oktober 2009 betreffende de harmonisatie van de 900 MHz- en de 1 800 MHz-frequentieband voor terrestrische systemen die pan-Europese elektronischecomunicatiediensten kunnen verschaffen in de Gemeenschap (PB L 274 van 20.10.2009, blz. 32).

⁽⁴⁾ PB L 274 van 20.10.2009, blz. 25.

Woensdag 11 mei 2011

op grond van Besluit nr. 2010/267/EU *van de Commissie van 6 mei 2010 betreffende de geharmoniseerde technische gebruiksvoorwaarden in de 790-862 MHz-frequentieband voor terrestrische systemen die elektronische-communicatiediensten kunnen verschaffen in de Europese Unie* ⁽¹⁾ en op de aanbeveling 2009/848/EG van de Commissie van 28 oktober 2009 *tot het vrijgeven van het digitale dividend in de Europese Unie vergemakkelijken* ⁽²⁾ om de analoge uitzendingen tegen 1 januari 2012 stop te zetten en gelet op de snelle nationale regelgevende ontwikkelingen, moet deze band in principe tegen 2013 beschikbaar worden gesteld voor elektronische communicatie in de Unie. *In verband met deze band is een spoedige tenuitvoerlegging noodzakelijk om technische storingen te vermijden, vooral in de regio's die gelegen zijn aan de grenzen tussen lidstaten.* Gelet op de geschiktheid van de 800 MHz-band voor de dekking van grote gebieden, kunnen aan de rechten dekkingsverplichtingen worden gekoppeld *waaraan moet worden voldaan conform de beginselen inzake technologie- en dienstenneutraliteit.* Er moet extra spectrum voor draadloze breedbanddiensten in de 1 452-1 492 MHz-band (de '1,5 GHz-band') en de 2 300-2 400 MHz-band (de '2,3 GHz-band') worden vrijgemaakt om aan de toenemende vraag naar mobiel verkeer te kunnen voldoen, terwijl dit tevens moet zorgen voor gelijke concurrentievoorwaarden tussen de verschillende technologische oplossingen en voor ondersteuning van het verschijnen van pan-Europese exploitanten binnen de Unie. Verdere toewijzingen van spectrum voor mobiele diensten, zoals de 694-790 MHz-band (de '700 MHz-band'), dienen te worden geëvalueerd onder inachtneming van de toekomstige capaciteitsvereisten voor draadloze breedbanddiensten en terrestrische tv. [Am 20]

- (22) Een verruiming van de mogelijkheden voor mobiele breedband is van cruciaal belang om de culturele sector nieuwe distributieplatforms te verstrekken, waarmee de weg wordt vrijgemaakt voor een succesvolle toekomstige ontwikkeling van deze sector. Het is essentieel dat terrestrische tv-diensten en andere actoren de mogelijkheid hebben bestaande diensten te behouden wanneer een extra deel van het spectrum beschikbaar wordt gesteld voor draadloze diensten. Migratiekosten die voortvloeien uit het vrijmaken van extra spectrum, kunnen worden gedekt door middel van licentievergoedingen, zodat exploitanten dezelfde mogelijkheden als nu hebben in andere delen van het spectrum. [Am 21]
- (23) Het aantal draadloze toegangssystemen, waaronder lokale radiotoegangssystemen, wordt te groot voor de huidige vergunningsvrije toewijzingen op 2,4 GHz en 5 GHz. Teneinde te kunnen voldoen aan de nieuwste generatie draadloze technologieën, zijn er bredere banden nodig waarin snelheden van meer dan 1 Gbps mogelijk zijn. Bovendien moet de vraag in hoeverre er in de praktijk meer vergunningsvrij spectrum voor draadloze toegangssystemen, met inbegrip van Radio Local Area Networks als bedoeld in Beschikking 2005/513/EG van de Commissie ⁽³⁾ kan worden toegewezen, worden beoordeeld in het licht van de inventarisatie van de bestaande toepassingen van en nieuwe behoeften aan spectrum, en al naargelang het gebruik dat voor andere functies van het spectrum wordt gemaakt. [Am 22 en 25]
- (24) Hoewel omroepdiensten een belangrijk platform voor de distributie van content blijven – aangezien zij nog steeds het meest economische platform zijn voor massadistributie – bieden breedband en zowel vaste als mobiele en andere nieuwe diensten de culturele sector nieuwe mogelijkheden om zijn assortiment van distributieplatforms te diversifiëren, om diensten op aanvraag te leveren en het economisch potentieel dat wordt geboden door de forse toename van het dataverkeer aan te boren. [Am 23]
- (25) Net als in het geval van de "GSM"-standaard, die in heel de wereld met succes is toegepast dankzij een snelle en doortastende pan-Europese harmonisatie, dient de Unie zich te richten op het vaststellen van de wereldagenda voor toekomstige nieuwe toewijzingen van spectrum, in het bijzonder voor het meest efficiënte deel van het spectrum. Het maken van afspraken zal tijdens de Wereldradiocommunicatieconferentie (WRC) 2016 centraal staan teneinde een mondiale harmonisatie en coördinatie met de naburige derde landen te kunnen garanderen. [Am 24]

⁽¹⁾ PB L 117 van 11.5.2010, blz. 95.

⁽²⁾ PB L 308 van 24.11.2009, blz. 24.

⁽³⁾ Beschikking 2005/513/EG van de Commissie van 11 juli 2005 betreffende het geharmoniseerde gebruik van het radiospectrum in de 5 GHz-frequentieband voor de implementatie van draadloze toegangssystemen met inbegrip van Radio Local Area Networks (WAS/R-LAN's) (PB L 187 van 19.7.2005, blz. 22).

Woensdag 11 mei 2011

- (26) Aangezien een gezamenlijke aanpak en schaalvoordelen cruciaal zijn voor de ontwikkeling van breedbandcommunicatie in de hele Unie en het voorkomen van concurrentievervalsing en marktfragmentatie tussen de lidstaten, **moeten** in onderling overleg tussen de lidstaten en de Commissie bepaalde machtigings- en procedurevoorwaarden worden vastgesteld. **Die voorwaarden moeten er in de eerste plaats op gericht zijn nieuwkomers via veilingen of andere mededingingsprocedures toegang te bieden tot lagere banden.** Die voorwaarden kunnen onder meer **ook** betrekking hebben op de verplichte dekking, de omvang van spectrumblokken, de termijn voor de toekenning van rechten, de toegang voor mobiele exploitanten met virtueel netwerk (MVNO's) en de looptijd van gebruiksrechten. Gelet op het belang van de spectrumhandel voor een efficiënter gebruik van het spectrum, **voor het faciliteren van nieuwe pan-Europese diensten** en de ontwikkeling van de interne markt voor draadloze uitrusting en diensten, moeten die voorwaarden van toepassing zijn op voor draadloze communicatie toegewezen banden waarvoor de rechten kunnen worden overgedragen of geleased. [Am 26]
- (27) Ook kan extra spectrum nodig zijn voor andere sectoren zoals vervoer (voor veiligheids-, informatie- en beheerssystemen), onderzoek en ontwikkeling (O&O), **cultuur**, e-gezondheid, e-inclusie en civiele bescherming en rampenbestrijding, **in de laatste gevallen gezien het toegenomen gebruik van video- en datatransmissiesystemen met het oog op een snelle en efficiëntere dienstverlening.** Sterkere synergieën **en het leggen van directe verbanden** tussen het spectrumbeleid en O&O-activiteiten en studies over de radiocompatibiliteit tussen verschillende spectrumgebruikers zullen bijdragen tot innovatie. **De relevante onderzoeksorganisaties zullen** ondersteuning bieden bij de ontwikkeling van de technische aspecten van de spectrumregulering, met name door testfaciliteiten aan te bieden om de voor de uniale wetgeving relevante interferentiemodellen te toetsen. De resultaten van onderzoek in het kader van het zevende kaderprogramma voor activiteiten inzake onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie ⁽¹⁾ vergen bovendien een onderzoek van de spectrumbehoeften van projecten met een groot economisch of investeringspotentieel, in het bijzonder voor kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's), bv. cognitieve radio of e-gezondheid. Voorts moet een passende bescherming tegen schadelijke interferenties worden gewaarborgd ter ondersteuning van O&O en wetenschappelijke activiteiten. [Am 27]
- (28) In de Europa 2020-strategie zijn milieudoelstellingen opgenomen voor een duurzame, zuinige en concurrerende economie, bijvoorbeeld door een 20 % doelmatiger gebruik van hulpbronnen. In de Digitale Agenda voor Europa wordt gewezen op de cruciale rol die de informatie- en communicatietechnologiesector (ICT) daarbij speelt. De voorgestelde acties omvatten de versnelde invoering van een intelligent energiebeheersysteem in de hele Unie (intelligente netwerken en slimme meters) met communicatiemogelijkheden om het energieverbruik te drukken, en de ontwikkeling van intelligente vervoerssystemen (ITS) en intelligent verkeersbeheer om de uitstoot van koolstofdioxide door vervoer terug te dringen. Een efficiënt gebruik van spectrumtechnologieën kan ook helpen om het energieverbruik van radioapparatuur terug te dringen en de milieueffecten in landelijke en afgelegen gebieden te beperken.
- (29) De bescherming van de volksgezondheid tegen elektromagnetische velden is essentieel voor het welzijn van de bevolking en voor een samenhangend spectrumvergunningsbeleid in de Unie. Hoewel de bescherming van de volksgezondheid tegen elektromagnetische velden reeds is opgenomen in Aanbeveling 1999/519/EG van de Raad van 12 juli 1999 betreffende de beperking van de blootstelling van de bevolking aan elektromagnetische velden (0 Hz tot 300 GHz) ⁽²⁾ is het van vitaal belang om **meer inzicht te krijgen in de reacties van levende organismen op elektromagnetische velden** en permanent toe te zien op de ioniserende en niet-ioniserende effecten van spectrumgebruik op de gezondheid, met inbegrip van de reële gecombineerde effecten van spectrumgebruik met verschillende frequenties en door een toenemend aantal types apparatuur. **Bij het realiseren van adequate openbare veiligheid zorgen de lidstaten ervoor dat de beschermende maatregelen technologie- en dienstenneutraal zijn.** [Am 28]

⁽¹⁾ Besluit nr. 1982/2006/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 betreffende het zevende kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (2007-2013) (PB L 412 van 30.12.2006, blz. 1)

⁽²⁾ PB L 199 van 30.7.1999, blz. 59.

Woensdag 11 mei 2011

- (30) De verwezenlijking van primaire doelstellingen van algemeen belang, zoals de bescherming van mensenlevens, vergt gecoördineerde technische oplossing om de veiligheids- en hulpdiensten in de lidstaten te doen samenwerken. **In een gecoördineerd pan-Europees radiospectrumblok** moet voldoende spectrum worden vrijgemaakt voor het vrije verkeer van veiligheidsdiensten en -instrumenten alsmede voor innoverende pan-Europese of interoperabele veiligheids- en noodoplossingen. Studies hebben reeds aangetoond dat er de volgende 5 tot 10 jaar in de hele Unie behoefte is aan extra geharmoniseerd spectrum beneden 1 GHz voor mobiele breedbanddiensten voor civiele bescherming en rampenbestrijding. **Extra geharmoniseerde toewijzing van spectrum voor civiele bescherming en rampenbestrijding beneden 1 GHz dient ook een toetsing te omvatten van het potentieel om ander spectrum voor civiele bescherming en rampenbestrijding vrij te maken of te delen.** [Am 29]
- (31) De regulering van het spectrum heeft een belangrijke grensoverschrijdende of internationale dimensie vanwege de propagatiekenmerken, de internationale dimensie van de van radiodiensten afhankelijke markten en de noodzaak om schadelijke interferenties tussen landen te voorkomen. Op grond van de verwijzingen naar internationale overeenkomsten in de Richtlijnen 2002/21/EG en 2002/20/EG, als gewijzigd door Richtlijn 2009/140/EG, mogen de lidstaten bovendien geen internationale verplichtingen aangaan die strijdig zijn met hun EU-verplichtingen of die de naleving daarvan in de weg staan. Overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie dienen de lidstaten het nodige te doen om binnen de voor de coördinatie van het spectrum bevoegde internationale organisaties een passende vertegenwoordiging van de Unie mogelijk te maken voor aangelegenheden die tot haar bevoegdheden behoren. De Unie dient bovendien een sturende politieke rol te spelen bij de voorbereiding van onderhandelingen waarbij het EU-beleid of de EU-bevoegdheden ter discussie staan **en ervoor te zorgen dat de Unie met één stem spreekt** bij multilaterale onderhandelingen **ten einde mondiale synergieën en schaalvoordelen bij het spectrumgebruik te creëren**, onder meer binnen de Internationale Telecommunicatie-Unie, waarvan de verantwoordelijkheden vergelijkbaar zijn met de op grond van het EU-recht aan de Unie toegewezen bevoegdheden inzake spectrum. [Am 30]
- (32) Vertrekkend vanuit de huidige praktijk en voortbouwend op de in de conclusies van de Raad van 3 februari 1992 inzake de procedures voor de Wereldadministratieve Radioconferentie van 1992 neergelegde beginselen, en voor zover de WRC en andere multilaterale onderhandelingen betrekking hebben op beginselen en beleidsterreinen met een belangrijke EU-dimensie, moet de Unie nieuwe procedures kunnen vaststellen om haar belangen bij multilaterale onderhandelingen te verdedigen en er op lange termijn blijven naar streven om naast de lidstaten lid te worden van de Internationale Telecommunicatie-Unie; hiertoe kan de Commissie, rekening houdend met het advies van de Beleidsgroep radiospectrum (RSPG), overeenkomstig Richtlijn 2002/21/EG tevens gemeenschappelijke beleidsdoelstellingen voorstellen aan het Europees Parlement en de Raad.
- (33) **Om de toenemende druk op de voor satellietnavigatie en -communicatie gereserveerde frequentieband te voorkomen, moet die bandbreedte in de nieuwe planning van het spectrumgebruik worden gewaarborgd.** De WRC 2012 omvat specifieke thema's die relevant zijn voor de Unie, zoals het digitale dividend, wetenschappelijke en meteorologische diensten, duurzame ontwikkeling en klimaatverandering, satellietcommunicatie en het gebruik van het spectrum voor Galileo (opgericht bij Verordening (EG) nr. 876/2002 van de Raad van 21 mei 2002 tot oprichting van de gemeenschappelijke onderneming Galileo ⁽¹⁾ en Verordening (EG) nr. 1321/2004 van de Raad van 12 juli 2004 inzake de beheersstructuren van de Europese programma's voor radionavigatie per satelliet ⁽²⁾), alsook het Europees programma voor aardobservatie ⁽³⁾ voor een beter gebruik van aardobservatiegegevens. [Am 31]
- (34) **De lidstaten dienen hun bilaterale onderhandelingen met omringende derde landen, onder meer met kandidaat-lidstaten en mogelijke kandidaat-lidstaten, met het oog op de naleving van hun EU-verplichtingen inzake frequentiecoördinatie voort te zetten en te proberen overeenkomsten te sluiten, welke een positief precedent kunnen scheppen voor andere lidstaten. De Unie moet de**

⁽¹⁾ PB L 138 van 28.5.2002, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 246 van 20.7.2004, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 276 van 20.10.2010, blz. 1.

Woensdag 11 mei 2011

lidstaten technische en politieke ondersteuning geven bij hun bilaterale en multilaterale onderhandelingen met derde landen, met name buurlanden **I**, onder meer kandidaat-lidstaten *en mogelijke kandidaat-lidstaten*. Op die manier worden zij geholpen om schadelijke interferenties te vermijden en de spectrumefficiëntie en de convergentie van het spectrumgebruik tot buiten de grenzen van de Unie te verbeteren. Er moet dringend worden ingegrepen in de 800 MHz en de 3,4-3,8 GHz-banden met het oog op de overgang naar cellulaire breedband en de voor de modernisering van de luchtverkeersleiding noodzakelijke harmonisering van het spectrum. [Am 32]

- (35) Om de doelstellingen van dit programma te realiseren is het belangrijk dat een passend institutioneel kader wordt ontwikkeld voor de coördinatie van het beheer en de regulering van het spectrum op uniale niveau, terdege rekening houdend met de bevoegdheden en de deskundigheid van de nationale overheden. Dit kader kan in de context van de interne markt ook ondersteuning worden geboden voor spectrumcoördinatie tussen de lidstaten. Samenwerking en coördinatie zijn tevens essentieel voor de normalisatie- en onderzoeksinstanties en de CEPT.
- (36) De Commissie dient **jaarlijks** verslag uit te brengen aan het Europees Parlement en de Raad over de resultaten die in het kader van deze beschikking zijn bereikt, alsmede over de voor de toekomst geplande acties. [Am 33]
- (37) Bij de opstelling van dit voorstel heeft de Commissie zoveel mogelijk rekening gehouden met het advies van het RSPG,
- (38) **Dit besluit geldt onverminderd de bescherming die marktdeelnemers wordt geboden op grond van Richtlijn 2009/140/EG.** [Am 34]

HEBBEN HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel en werkingssfeer

1. Bij dit besluit wordt een **meerjarig** programma voor het radiospectrumbeleid vastgesteld teneinde het radiospectrumgebruik strategisch te plannen en te harmoniseren om de werking van de interne markt te waarborgen.
2. **Dit besluit bestrijkt alle beleidsterreinen van de interne markt waarbij spectrum wordt gebruikt, zoals elektronische communicatie, onderzoek en ontwikkeling, vervoer, energie en audiovisuele media.**
3. **Dit besluit is in overeenstemming met de bestaande wetgeving van de Unie, met name de Richtlijnen 2002/19/EG, 2002/20/EG, 2002/21/EG en 1999/5/EG, alsmede Beschikking nr. 676/2002/EG, en ook met de maatregelen die op nationaal niveau worden genomen overeenkomstig het Unierecht en specifieke internationale overeenkomsten, met inachtneming van de ITU-radioreglementen.**
4. **Dit besluit geldt onverminderd de maatregelen die volledig overeenkomstig het Unierecht op nationaal niveau worden genomen ter verwezenlijking van doelstellingen van algemeen belang, in het bijzonder deze met betrekking tot inhoudsregels en audiovisueel beleid.** [Am 35]

Artikel 2

Algemene regelgevende voorwaarden

1. De lidstaten werken onderling en met de Commissie op een transparante manier samen om de consequente toepassing van de volgende algemene regelgevende beginselen in de hele Unie te waarborgen:
 - a) bevordering van een efficiënt gebruik van het spectrum om zo goed mogelijk tegemoet te komen aan de stijgende vraag naar frequenties, **die een weerspiegeling vormt van de belangrijke maatschappelijke, culturele en economische waarde van het spectrum;**

Woensdag 11 mei 2011

- b) toepassing van **het meest geschikte, niet-discriminerende en** voordeligste machtigingssysteem met het oog op een maximale flexibiliteit en efficiency bij het gebruik van spectrum;
 - c) waarborging van de **ontwikkeling** van de interne markt **en digitale diensten** door te zorgen voor reële concurrentie, **gelijke concurrentievoorwaarden op pan-Europees niveau en het bevorderen van de opkomst van toekomstige pan-Europese diensten;**
 - d) **bevordering van innovatie;**
 - e) **volledig rekening houden met het relevante Unierecht inzake de effecten van elektromagnetische veldemissies op de menselijke gezondheid bij het vaststellen van de technische voorwaarden voor het spectrumgebruik;**
 - f) **bevordering van neutraliteit van technologie en diensten bij het spectrumgebruik.** [Am 36]
2. Voor elektronische communicatie gelden de volgende specifieke beginselen, overeenkomstig de artikelen 8 bis, 9 en 9 ter van Richtlijn 2002/21/EG en overeenkomstig Beschikking nr. 676/2002/EG:
- a) toepassing van technologie- en dienstenneutraliteit bij het gebruik van spectrum voor elektronische communicatienetwerken en –diensten en de overdracht of huur van individuele rechten om radiofrequenties te gebruiken;
 - b) bevordering van de harmonisatie van het gebruik van radiofrequenties in de hele Unie, in overeenstemming met de noodzaak te zorgen voor een effectief en efficiënt gebruik van die frequenties;
 - c) vergemakkelijking van de toeneming van mobiele dataverkeers- en breedbanddiensten, vooral door het stimuleren van flexibiliteit en door het bevorderen van innovatie, met inachtneming van de noodzaak schadelijke interferentie te voorkomen en de technische kwaliteit van de diensten te waarborgen;
 - d) instandhouding en ontwikkeling van reële mededinging door ex-ante of ex-post op te treden teneinde te voorkomen dat sommige marktdeelnemers te grote concentraties van radiofrequenties verwerven waardoor de mededinging ernstig in het gedrang komt, of ex-post in te grijpen wanneer dergelijke concentraties ontstaan. [Am 37]

Artikel 3

Beleidsdoelstellingen

In het licht van de prioriteiten van het eerste programma werken de lidstaten en de Commissie samen om de volgende beleidsdoelstellingen te ondersteunen en te verwezenlijken:

- a) **toewijzing van voldoende en geschikt spectrum voor het mobiele dataverkeer met een omvang van tenminste 1 200 MHz vóór 2015, tenzij anders vermeld in het programma voor het radiospectrumbeleid**, om de beleidsdoelstellingen van de Unie te ondersteunen, **en om het best tegemoet te komen aan de toenemende vraag naar mobiel dataverkeer en daarbij de ontwikkeling van commerciële en publieke diensten mogelijk te maken, met inachtneming van zwaarwegende doelstellingen van algemeen belang als culturele verscheidenheid en pluriformiteit van de media;** [Am 38]
- b) **de digitale kloof overbruggen en de doelstellingen van de Digitale Agenda voor Europa verwezenlijken door ervoor te zorgen dat alle burgers van de Unie tegen 2020 toegang hebben tot breedbandverbindingen met een snelheid van minstens 30 Mbps en dat de Unie de hoogst mogelijke breedband-snelheid en -capaciteit heeft;** [Am 39]
- c) **de Unie in staat stellen het voortouw te nemen op het gebied van draadloze breedbanddiensten voor elektronische communicatie door het vrijmaken van voldoende extra spectrum in de meest kostenefficiënte banden opdat deze diensten wijdverbreid beschikbaar zijn;** [Am 40]

Woensdag 11 mei 2011

- d) **mogelijkheden voor zowel de commerciële sector als overheidsdiensten veiligstellen door verhoging van de capaciteit van mobiele breedband; [Am 41]**
- e) flexibiliteit bij het gebruik van spectrum, innovatie en investeringen aanmoedigen door het beginsel van technologie- en dienstenneutraliteit **in de gehele Unie consequent** toe te passen, **zodat wordt gezorgd voor gelijke mededingingsvoorwaarden voor alle technische oplossingen waartoe eventueel wordt besloten en door middel van adequate voorspelbaarheid van de regelgeving**, door **geharmoniseerd** spectrum vrij te maken voor nieuwe **geavanceerde technologieën** en door de mogelijkheid te creëren om spectrumrechten te verhandelen, **en zo mogelijkheden te scheppen voor de ontwikkeling van pan-Europese structuren; [Am 42]**
- f) een efficiënt gebruik van het spectrum verbeteren door de voordelen van een algemene machtigingen te benutten en vaker met dergelijke machtigingen te werken;
- g) **passief delen van infrastructuur aanmoedigen waar zulks evenredig en niet-discriminerend is, zoals beoogd in artikel 12 van Richtlijn 2002/21/EG; [Am 43]**
- h) reële mededinging in stand houden en ontwikkelen, met name op het gebied van elektronische communicatiediensten door ex ante te voorkomen dat ondernemingen te grote concentraties van radiofrequenties verwerven waardoor de reële mededinging op de interne markt ernstig in het gedrang komt, of ex post in te grijpen wanneer dergelijke concentraties ontstaan, **of door frequentierechten in te trekken of andere maatregelen te nemen, dan wel frequenties zodanig toe te wijzen dat marktverstoringen worden gecorrigeerd; [Am 44]**
- i) de versnippering van de interne markt terugdringen **en het potentieel ervan volledig benutten teneinde op pan-Europees niveau gelijke mededingingsvoorwaarden te scheppen ter bevordering van de economische groei en structuur- en schaalvoordelen op het niveau van de Unie**, en wel door de technische voorwaarden voor het gebruik en de beschikbaarheid van spectrum beter te harmoniseren en te coördineren ■ [Am 45]
- j) schadelijke interferenties of storingen door andere radio- of niet-radioapparatuur vermijden door de ontwikkeling van normen die een flexibel en efficiënt gebruik van spectrum mogelijk maken te faciliteren en de immuniteit van ontvangers voor interferenties te versterken, met name rekening houdend met de gezamenlijke impact van het toenemend aantal radioapparaten en –toepassingen en de stijgende densiteit daarvan;
- k) bij de definiëring van de technische voorwaarden voor de toewijzing van spectrum rekening houden met de resultaten van door de relevante internationale organisaties gecertificeerd onderzoek inzake de potentiële effecten van elektromagnetische veldemissies op de menselijke gezondheid **en deze op technische- en dienstneutrale wijze toe te passen. [Am 46]**
- l) **waarborging van de toegankelijkheid van nieuwe consumentenproducten en -technieken om ervoor te zorgen dat de consument de overgang naar digitale technieken en doelmatig gebruik van het digitale dividend steunt; [Am 47]**
- m) **bepalking van de koolstofvoetafdruk van de Unie door de technische doelmatigheid van communicatienetwerken en -toepassingen te steunen. [Am 48]**

Artikel 4

Grotere efficiency en flexibiliteit

1. De lidstaten nemen tegen 1 januari 2013 passende machtigings- en toewijzingsmaatregelen **die met elkaar vergelijkbaar zijn en geschikt voor** de ontwikkeling van breedbanddiensten overeenkomstig Richtlijn 2002/20/EG, bijvoorbeeld door de betrokken exploitanten, in de mate van het mogelijke en gelet op de raadplegingen overeenkomstig artikel 12, directe of indirecte toegang te verschaffen tot aaneengesloten spectrumblokken van minstens 10 MHz, **zodat de hoogst mogelijke capaciteit en breedbandsnelheden evenals doeltreffende mededinging kunnen worden bereikt. [Am 49]**

Woensdag 11 mei 2011

2. De lidstaten moedigen, in samenwerking met de Commissie, collectief, gedeeld **en vergunningsvrij** gebruik van spectrum aan. **Zij stimuleren voorts de ontwikkeling van de huidige gangbare en nieuwe technologieën zoals geolocatedatabanken en cognitieve radio, zodat deze zich bijvoorbeeld in 'witte ruimtes' kunnen ontwikkelen nadat er een behoorlijke effectbeoordeling is uitgevoerd. Deze effectbeoordeling wordt verricht binnen een termijn van twaalf maanden na de inwerkingtreding van dit besluit.** [Am 90]

3. De lidstaten en de Commissie werken, zo nodig overeenkomstig de door de Commissie aan de betrokken normalisatie instanties verleende normalisatiemandaten, samen bij de ontwikkeling en harmonisatie van normen voor radioapparatuur en telecommunicateterminals alsmede voor elektrische en elektronische apparatuur en netwerken. **Er dient ook speciale aandacht te worden besteed aan normen voor apparatuur die door mensen met een handicap moet worden gebruikt, zonder hen echter het recht op het gebruik van niet-genormaliseerde apparatuur te ontnemen, indien zij daaraan de voorkeur geven. In dit kader is de doelmatige coördinatie van harmonisatie en normering van spectrum bijzonder belangrijk om gebruikers in staat te stellen tot onbeperkt gebruik van radiofrequentie-afhankelijke instrumenten in de hele interne markt.** [Am 51]

4. **De lidstaten voeren het O&O met betrekking tot nieuwe, zoals cognitieve, technologieën, op, aangezien de ontwikkeling daarvan in de toekomst toegevoegde waarde kan vertegenwoordigen voor wat betreft de doelmatigheid waarmee het spectrum wordt gebruikt.** [Am 52]

5. De lidstaten zorgen ervoor dat de selectievoorwaarden en -procedures **de concurrentie en gelijke concurrentievoorwaarden op pan-Europees niveau**, investeringen en een efficiënt **gebruik van het spectrum als een openbaar goed, alsook het samengaan van nieuwe en bestaande diensten en instrumenten** bevorderen. **Voorts bevorderen de lidstaten de voortzetting van het doelmatig gebruik van spectrum voor netwerken en gebruikerstoepassingen.** [Am 53]

6. Om potentiële versnippering van de interne markt door uiteenlopende selectievoorwaarden en -procedures voor geharmoniseerde spectrumbanden die aan elektronischecommunicatiediensten zijn toegewezen en die op grond van artikel 9 ter van Richtlijn 2002/21/EG verhandelbaar zijn gemaakt, te voorkomen, **zal de Commissie in overleg met de lidstaten en overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel beste praktijken in kaart brengen, informatie-uitwisseling voor dergelijke banden bevorderen** en richtsnoeren ontwikkelen betreffende de machtigingsvoorwaarden en -procedures voor dergelijke banden, **bijvoorbeeld** inzake het delen van infrastructuur en dekkingsvoorwaarden, **ter waarborging van gelijke concurrentievoorwaarden op pan-Europees niveau, op basis van het beginsel van technologie- en dienstenneutraliteit.** [Am 54]

7. Om een reëel gebruik van spectrumrechten te waarborgen en te vermijden dat spectrum wordt gehamsterd, nemen lidstaten desgevallend passende maatregelen, waaronder boetes, **het gebruik van stimuleringspremies en** de intrekking van rechten. [Am 55]

8. **De maatregelen die de lidstaten moeten aannemen ingevolge lid 1 worden genomen bovenop de vrijmaking van de 900 MHz-band in de nabije toekomst, overeenkomstig de gewijzigde 'GSM-richtlijn' en ter bevordering van de mededinging. Deze maatregelen worden vrij van discriminatie uitgevoerd en mogen de mededinging niet ontwrichten ten gunste van exploitanten die reeds dominant op de markt zijn.** [Am 56]

Artikel 5

Concurrentie

1. De lidstaten handhaven en bevorderen reële concurrentie en vermijden concurrentievervalsing op de interne markt **en op specifieke nationale markten.** [Am 57]

2. Teneinde de verplichtingen op grond van lid 1 volledig na te komen en er met name voor te zorgen dat de mededinging niet wordt verstoord door de **toewijzing**, concentratie, overdracht of wijziging van rechten voor het gebruik van radiofrequenties, **onderzoeken** lidstaten, **voorafgaande aan de voorgenomen toewijzing van spectrumruimte of de voorgenomen toewijzing van spectrumruimte, rekening houdend met bestaande spectrumrechten van de desbetreffende marktdeelnemers, de mededinging op de betrokken mobiele markten waarschijnlijk zal beperken of verstoren. Indien de toewijzing van spectrum de mededinging waarschijnlijk zal ontwrichten of beperken, nemen de lidstaten de meest adequate maatregelen om daadwerkelijke mededinging te bevorderen** en treffen, onverminderd de toepassing van de concurrentieregeling, **ten minste één van** de volgende maatregelen: [Am 58]

Woensdag 11 mei 2011

- a) de lidstaten kunnen de hoeveelheid spectrum waarvoor aan een onderneming gebruiksrechten worden toegekend, beperken of voorwaarden koppelen aan die gebruiksrechten, bijvoorbeeld aanbieden van wholesaletoeegang, **nationale of regionale roaming**, op bepaalde banden of groepen van banden met vergelijkbare kenmerken, zoals de banden voor elektronischecommunicatiediensten beneden 1 GHz; [Am 59]
- b) *de lidstaten kunnen een deel van een spectrumbreedte of groep van breedten ter zijde stellen voor toewijzing aan nieuwe marktdeelnemers aan wie voorheen geen of aanzienlijk minder spectrum is toegewezen, om te zorgen voor gelijke mededingingsvoorwaarden voor gevestigde en nieuwe deelnemers aan de mobiele markt door ervoor te zorgen dat de toegang tot lagere spectrumbreedten op gelijke voorwaarden geschiedt;* [Am 60]
- c) de lidstaten kunnen weigeren om nieuwe rechten toe te kennen of nieuw spectrumgebruik in bepaalde banden toe te staan, dan wel voorwaarden koppelen aan de toekenning van nieuwe gebruiksrechten of de machtiging voor nieuw spectrumgebruik wanneer bepaalde ondernemingen door het gebruik van die spectrumfrequenties een buitensporige concentratie van spectrumfrequenties zouden verwerven **en concentratie** de concurrentie ernstig in het gedrang dreigt te brengen; [Am 61]
- d) de lidstaten kunnen aan de overdracht van spectrumgebruiksrechten die niet onder het toezicht inzake fusies van de lidstaten of de EU valt, bepaalde voorwaarden koppelen of een dergelijke overdracht verbieden wanneer die transactie de concurrentie ernstig in het gedrang dreigt te brengen;
- e) de lidstaten kunnen de bestaande rechten wijzigen overeenkomstig artikel 14 van Richtlijn 2002/20/EG wanneer dat noodzakelijk is om ex post een einde te maken aan een buitensporige concentratie van spectrumfrequenties bij bepaalde ondernemingen, **waarbij het waarschijnlijk is dat deze** de concurrentie **verstoort**. [Am 62]
3. *Indien de lidstaten een van de in lid 2 bedoelde maatregelen wensen te nemen, doen zij dit door het opleggen van voorwaarden overeenkomstig de procedures voor het opleggen of veranderen van dergelijke voorwaarden inzake rechten voor spectrumgebruik, zoals opgenomen in Richtlijn 2002/20/EG.* [Am 63]
4. De lidstaten zorgen ervoor dat bij de machtigings- en selectieprocedures geen vertragingen optreden, **dat deze niet-discriminerend zijn en dat de reële concurrentie wordt bevorderd door ten behoeve van de burgers van de Unie en consumenten mogelijke gevolgen met nadelen voor de concurrentie te voorkomen.** [Am 64]

Artikel 6

Spectrum voor draadloze breedbandcommunicatie

1. Onverminderd de beginselen inzake technologie- en dienstenneutraliteit dienen de lidstaten in samenwerking met de Commissie de nodige maatregelen te nemen om te verzekeren dat in de Unie voldoende **geharmoniseerd** spectrum wordt toegewezen voor de beoogde capaciteit en dekking, **opdat de Unie de snelste breedbandverbindingen ter wereld heeft** teneinde ervoor te zorgen dat draadloze toepassingen **en Europees leiderschap op het gebied van nieuwe diensten** daadwerkelijk bijdragen tot **economische groei** en de doelstelling te realiseren om alle burgers tegen 2020 toegang te verschaffen tot breedband **met snelheden van niet minder dan 30 Mbps**. [Am 65]
2. De lidstaten **stellen uiterlijk op 1 januari 2012** de bij Beschikkingen 2008/477/EG (2,5-2,69 GHz), 2008/411/EG (3,4-3,8 GHz) en 2009/766/EG (900/1 800 MHz) toegewezen **banden beschikbaar ter bevordering van de ruimere beschikbaarheid van draadloze breedbanddiensten ten behoeve van burgers van de Unie en consumenten, onverminderd de bestaande en toekomstige inzet van andere diensten die gelijke toegang hebben tot dit spectrum conform de voorwaarden zoals vastgesteld in genoemde beschikkingen van de Commissie**. [Am 66]

Woensdag 11 mei 2011

3. *De lidstaten bevorderen de gaande opwaardering van hun netwerken door aanbieders van elektronische communicatie naar de meest recente en meest doelmatige technologie, zodat ze hier later de vruchten van kunnen plukken.* [Am 67]

4. De lidstaten stellen de 800 MHz-band tegen 1 januari 2013 ter beschikking voor elektronischecommunicatiediensten overeenkomstig de bij Beschikking nr. 676/2002/EG vastgestelde geharmoniseerde technische voorwaarden. *In uitzonderlijke en om technische en historische redenen verdedigbare gevallen*, kan de Commissie specifieke afwijkingen tot eind 2015 toestaan *naar aanleiding van een terdege gemotiveerde aanvraag van de betrokken lidstaat. Indien problemen in verband met de grensoverschrijdende coördinatie van frequenties met één of meer derde landen de beschikbaarheid van bandruimte onmogelijk blijven maken, kan de Commissie bij wijze van uitzondering op jaarbasis uitzonderingsregelingen toestaan tot bedoelde belemmeringen zijn weggenomen.* Overeenkomstig artikel 9 van Richtlijn 2002/21/EG bekijken de lidstaten in samenwerking met de Commissie geregeld het gebruik van het spectrum beneden 1 GHz en onderzoeken zij of extra spectrum kan worden vrijgemaakt en beschikbaar gesteld ■. [Am 68]

5. *De Commissie wordt verzocht om, in samenwerking met de lidstaten, op de juiste niveaus actie te ondernemen teneinde een verdere harmonisatie en een efficiënter gebruik van de 1,5 GHz-band en de 2,3 GHz-band voor draadloze breedbanddiensten te realiseren.*

De Commissie monitort de capaciteitseisen voor draadloze breedbanddiensten voortdurend en beoordeelt in samenwerking met de lidstaten uiterlijk op 1 januari 2015 of er stappen ondernomen moeten worden om extra spectrumbanden, zoals de 700 MHz-band te harmoniseren. Bij deze beoordeling wordt rekening gehouden met de ontwikkeling van spectrumtechnieken, marktervaringen met nieuwe diensten, de eventuele toekomstige behoeften van radio- en televisieomroep en het ontbreken van spectrum op andere banden die geschikt zijn voor draadloze breedbanddekking.

De lidstaten kunnen er zo nodig voor zorgen dat de directe kosten die gepaard gaan met migratie of nieuwe toewijzing van spectrum op gepaste wijze worden gecompenseerd overeenkomstig de nationale wetgeving. [Am 69]

6. *De Commissie zorgt er, in samenwerking met de lidstaten, voor dat het aanbieden van toegang tot breedbanddiensten op de 800 MHz-band in dunbevolkte regio's wordt aangemoedigd, bij voorbeeld via dekkingsverplichtingen die zijn bereikt overeenkomstig de beginselen van technologie- en dienstenneutraliteit.*

De lidstaten onderzoeken, in samenwerking met de Commissie, manieren en nemen in voorkomend geval technische en regelgevende maatregelen om ervoor te zorgen dat het vrijmaken van de 800 MHz-band geen nadelige gevolgen heeft voor diensten voor programmaproductie en speciale evenementen (PMSE). [Am 70]

7. *De Commissie beoordeelt, in samenwerking met de lidstaten, of de toewijzingen van vergunningsvrij spectrum voor draadloze toegangssystemen, met inbegrip van Radio Local Area Networks, ingesteld bij Beschikking 2005/513/EG, uitgebreid kan worden tot de gehele 5 GHz-band.*

De Commissie wordt verzocht tijdens de verschillende relevante internationale fora, met name de Wereld-radiocommunicatieconferenties van de ITU, de aangenomen harmonisatieagenda na te streven. [Am 71]

8. De Commissie wordt verzocht overeenkomstig artikel 9 ter, lid 3, van Richtlijn 2002/21/EG in eerste instantie passende maatregelen vast te stellen om ervoor te zorgen dat de lidstaten toelating verlenen voor de verhandeling van gebruiksrechten voor de volgende geharmoniseerde banden binnen de Unie: 790-862 MHz, 880-915 MHz, 925-960 MHz, 1 710-1 785 MHz, 1 805-1 880 MHz, 1 900-1 980 MHz, 2 010-2 025 MHz, 2 110-2 170 MHz, 2,5-2,69 GHz en 3,4-3,8 GHz *en voor andere bijkomende delen van het spectrum die zijn vrijgemaakt voor mobiele diensten, onverminderd de bestaande en toekomstige inzet van andere diensten die gelijke toegang hebben tot dit spectrum conform de voorwaarden zoals vastgesteld in de beschikkingen van de Commissie die krachtens Beschikking nr. 676/2002/EG worden aangenomen.* [Am 72]

Woensdag 11 mei 2011

9. *Teneinde te garanderen dat alle burgers toegang hebben tot geavanceerde digitale diensten waaronder breedband, met name in afgelegen en dunbevolkte gebieden, kunnen de lidstaten en de Commissie bekijken of er voldoende spectrum beschikbaar is om breedbandsatellietdiensten aan te bieden die internettoegang mogelijk maken.* [Am 73]

10. *In samenwerking met de Commissie bezien de lidstaten of beschikbaarheid en gebruik van pico- en femtocellen kunnen worden uitgebreid. Zij houden ten volle rekening met de mogelijkheden van deze cellulaire basisstations en van gedeeld en vergunningsvrij gebruik van spectrum voor het opzetten van vermaasde draadloze netwerken, die een cruciale rol kunnen spelen bij het overbruggen van de digitale kloof.* [Am 92]

Artikel 7

Spectrumbehoeften voor andere beleidsterreinen inzake elektronische communicatie

Ten einde de toekomstige ontwikkeling van innovatieve audiovisuele media en andere diensten voor de burgers van de Unie te steunen, rekening houdend met de economische en sociale voordelen van een digitale interne markt, zorgen de lidstaten er in samenwerking met de Commissie voor dat er voldoende spectrum beschikbaar wordt gesteld voor het aanbod van dergelijke diensten via satelliet- en terrestrische verbindingen. [Am 75]

Artikel 8

Spectrumbehoeften voor andere specifieke beleidsterreinen van de Unie [Am 76]

1. De lidstaten en de Commissie waarborgen de beschikbaarheid van spectrum en beschermen de radiofrequenties die noodzakelijk zijn voor de observatie van de aardatmosfeer en het aardoppervlak, waardoor ruimtetoepassingen kunnen worden ontwikkeld en geëxploiteerd en de vervoerssystemen kunnen worden verbeterd, met name voor het wereldwijde civiele satellietnavigatiesysteem Galileo en het Programma voor wereldwijde monitoring voor milieu en veiligheid (GMES) en voor intelligente verkeersveiligheids- en verkeersbeheersystemen.

2. In samenwerking met de lidstaten zal de Commissie studies uitvoeren en onderzoeken hoe machtingsregelingen kunnen worden ontwikkeld die bijdragen tot de beoogde reductie van de koolstofuitstoot, door het energieverbruik bij het spectrumgebruik terug te dringen en door spectrum vrij te maken voor draadloze technologieën die kunnen bijdragen tot **energiebesparingen en de doelmatigheid van andere distributienetwerken, zoals voor de watervoorziening, waaronder ook begrepen** intelligente energienetwerken en slimme meters. [Am 77]

3. *De Commissie ziet erop toe dat onder geharmoniseerde voorwaarden en op geharmoniseerde bandbreedten voor civiele bescherming en rampenbestrijding voldoende spectrum beschikbaar wordt gesteld voor de ontwikkeling van veiligheidsdiensten en het vrije verkeer van daaraan gekoppelde apparatuur en de Commissie neemt maatregelen ter ondersteuning van de ontwikkeling van innoverende interoperabele oplossingen voor openbare veiligheid en beveiliging, civiele bescherming en rampenbestrijding. Ter waarborging van een doelmatig spectrumgebruik onderzoekt de Commissie in dit verband de mogelijkheid of de civiele bescherming en rampenbestrijding gebruik kunnen maken van militaire frequenties.* [Am 78]

4. De lidstaten en de Commissie onderzoeken, in samenwerking met de wetenschappelijke en academische gemeenschap, de spectrumbehoeften voor wetenschappelijke doeleinden, bepalen welke onderzoeks- en ontwikkelingsinitiatieven en innoverende oplossingen een groot sociaaleconomisch effect en/of investeringspotentieel bezitten en treffen voorbereidingen om onder geharmoniseerde voorwaarden en met minimale administratieve lasten voldoende spectrum toe te wijzen voor die toepassingen. [Am 79]

5. *In samenwerking met de Commissie streven de lidstaten naar de vastlegging van een minimumaantal kernbanden ten behoeve van programmaproductie en speciale evenementen in de Unie, in aansluiting op de door de Unie nagestreefde verbetering van de eenwording van de interne markt en de toegang tot cultuur. Deze geharmoniseerde banden dienen zich te bevinden op 1 GHz of op hogere frequenties.* [Am 80]

Woensdag 11 mei 2011

6. *De lidstaten en de Commissie zorgen voor de beschikbaarheid van spectrum voor radiofrequentie-identificatie (RFID) en andere draadloze communicatietechnologieën in verband met het "Internet of Things" (IOT), en streven naar een gestandaardiseerde spectrumtoewijzing voor IOT-communicatie in alle lidstaten.* [Am 81]

Artikel 9

Inventarisatie en monitoring van het huidige spectrumgebruik en nieuwe spectrumbehoeften

1. De Commissie **maakt een inventaris op van het gehele huidige gebruik van radiospectrum, waarvoor de lidstaten alle nodige feitelijke gegevens** verstrekken.

De door de lidstaten verstrekte gegevens moeten nauwkeurig genoeg zijn om beoordeling van de doelmatigheid van het spectrumgebruik in het kader van de inventaris mogelijk te maken en om vast te stellen waar toekomstige kansen op spectrumharmonisering ter ondersteuning van het beleid van de Unie liggen.

In eerste instantie bevat een dergelijke inventaris frequenties tussen 300 MHz en 6 GHz, gevolgd door frequenties van 6 GHz tot 70 GHz.

Zo nodig verstrekken de lidstaten op vergunnings specifieke basis gegevens over commerciële gebruikers en gebruikers uit de overheidssector zonder afbreuk te doen aan het niet-verstrekken van commercieel gevoelige en vertrouwelijke gegevens. [Am 82]

2. De in lid 1 bedoelde inventaris moet het **op de grondslag van helder omschreven en doorzichtige onderzoeksnormen en -methoden** mogelijk maken de technische efficiency van het huidige spectrumgebruik te evalueren en een beeld te krijgen van inefficiënte technologieën en toepassingen, onbenut of inefficiënt gebruikt spectrum en onbenutte of inefficiënt gebruikte opportuniteiten voor spectrumdeling, **gebaseerd op duidelijk omschreven en transparante beoordelingscriteria en -methodieken. Daarnaast moet worden gewaarborgd dat in het geval van suboptimaal gebruik de nodige maatregelen worden getroffen om voor een zo efficiënt mogelijk gebruik te zorgen.** Daarbij wordt rekening gehouden met de toekomstige spectrumbehoeften **o.m. voor de lange termijn**, op basis van de behoeften van consumenten, **gemeenschappen, bedrijven** en exploitanten en met de mogelijkheid aan die behoeften tegemoet te komen. [Am 83]

3. De in lid 1 bedoelde inventaris biedt een overzicht van de verschillende soorten spectrumgebruik door zowel particuliere als publieke gebruikers en helpt om te bepalen welke spectrumbanden kunnen worden toegewezen of herschikt met het oog op een efficiëntere benutting, innovatie en het aanzwengelen van de concurrentie op de interne markt, die zowel particuliere als publieke gebruikers ten goede komt, rekening houdend met de potentiële positieve en negatieve impact voor bestaande gebruikers van die banden.

4. *De inventaris bevat tevens een verslag over de maatregelen die de lidstaten hebben genomen voor de uitvoering van de besluiten op Unieniveau inzake de harmonisatie en het gebruik van specifieke frequentiebanden.* [Am 84]

Artikel 10

Internationale onderhandelingen

1. De Unie neemt deel aan internationale onderhandelingen over spectrumaangelegenheden om haar belangen te verdedigen **en erop toe te zien dat de Unie een gezamenlijk standpunt heeft**, en handelt daarbij overeenkomstig het EU-recht inzake onder meer de beginselen inzake de interne en externe bevoegdheden van de Unie. [Am 85]

2. De lidstaten dienen te waarborgen dat internationale overeenkomsten waarbij zij in het kader van de ITU partij zijn, in overeenstemming zijn met de bestaande EU-wetgeving en met name de regels en beginselen van de EU-regelgeving inzake elektronische communicatie.

Woensdag 11 mei 2011

3. De lidstaten zorgen ervoor dat de internationale reglementen het mogelijk maken de frequentiebanden volledig te gebruiken voor de in het EU-recht vastgestelde doelstellingen en dat voldoende toereikend beveiligd spectrum beschikbaar is **voor de uitvoering** van het sectorale beleid van de Unie. [Am 86]

4. **Om problemen in verband met spectrumcoördinatie op te lossen waardoor het de lidstaten anders onmogelijk zou worden gemaakt te voldoen aan hun verplichtingen uit hoofde van de Unie-wetgeving inzake spectrumbeleid en -beheer, verleent de Unie** de lidstaten politieke en technische ondersteuning bij bilaterale **en multilaterale** onderhandelingen met **derde landen, in het bijzonder met** naburige derde landen, waaronder kandidaat-lidstaten en mogelijke kandidaat-lidstaten **■**. De Unie zal tevens inspanningen van derde landen ondersteunen om een spectrumbeheer in te voeren dat verenigbaar is met dat van de Unie teneinde de spectrumbeleidsdoelstellingen van de Unie te vrijwaren. [Am 87]

5. Bij onderhandelingen met derde landen zijn de lidstaten gebonden door het EU-recht. Bij de ondertekening of aanvaarding op andere wijze van internationale verplichtingen met betrekking tot spectrum laten de lidstaten hun handtekening of andere blijk van aanvaarding vergezeld gaan van een gezamenlijk verklaring waarin gesteld wordt dat zij de betrokken internationale overeenkomsten of verbintenissen ten uitvoer zullen leggen overeenkomstig hun verplichtingen op grond van de verdragen.

Artikel 11

Samenwerking tussen diverse instanties

1. De Commissie en de lidstaten werken samen om het huidige institutionele kader te versterken teneinde de coördinatie op EU-niveau van het spectrumbeheer te bevorderen, onder meer op het gebied van aangelegenheden die twee of meer lidstaten aanbelangen, met het oog op de ontwikkeling van de interne markt en de volledige verwezenlijking van de EU-doelstellingen inzake spectrumbeleid. Zij leveren inspanningen om de EU-spectrumbelangen buiten de Unie overeenkomstig artikel 10 te verdedigen.

2. De Commissie en de lidstaten zorgen ervoor dat normalisatie-instanties, de CEPT en het Centrum voor Gemeenschappelijk Onderzoek van de Commissie waar nodig op technisch gebied nauw samenwerken om het efficiënt gebruik van het spectrum te waarborgen. Hiertoe bewaren zij de coherentie tussen spectrumbeheer en normalisatie op dusdanige wijze dat de interne markt wordt versterkt.

Artikel 12

Publieke raadpleging.

Wanneer dat zinvol is, organiseert de Commissie publieke raadplegingen om de standpunten van alle betrokken partijen te kennen alsmede de visie van het publiek op het gebruik van het spectrum in de Unie.

Artikel 13

Verslaglegging

Tegen 31 december 2015 maakt de Commissie een evaluatie van de tenuitvoerlegging van dit beleidsprogramma voor het radiospectrum. **De Commissie** brengt **jaarlijks** verslag uit bij het Europees Parlement en de Raad over de overeenkomstig dit besluit uitgevoerde activiteiten en maatregelen. [Am 88]

Artikel 14

Kennisgeving

De lidstaten realiseren deze beleidslijnen en doelstellingen tegen 1 juli 2015, tenzij in de voorgaande artikelen anders is bepaald.

Woensdag 11 mei 2011

Zij stellen de Commissie in kennis van alle informatie die nodig is voor de evaluatie van de tenuitvoerlegging van dit besluit.

Artikel 15

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te ...

Voor het Europees Parlement
De Voorzitter

Voor de Raad
De Voorzitter

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2012/C 377 E/16	IAO-verdrag, aangevuld door een aanbeveling inzake huishoudelijk personeel Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over het voorgestelde IAO-verdrag, aangevuld door een aanbeveling, over huishoudelijk personeel	128
2012/C 377 E/17	Antibioticaresistentie Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over antibioticaresistentie	131
2012/C 377 E/18	De culturele dimensies van het externe optreden van de EU Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over de culturele dimensies van het externe optreden van de EU (2010/2161(INI))	135
2012/C 377 E/19	Het potentieel van culturele en creatieve industrieën vrijmaken Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over "Het potentieel van culturele en creatieve industrieën vrijmaken" (2010/2156(INI))	142
2012/C 377 E/20	Sarajevo als Culturele Hoofdstad van Europa voor het jaar 2014 Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over Sarajevo als Culturele Hoofdstad van Europa voor het jaar 2014	155
2012/C 377 E/21	Sri Lanka Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over de situatie in Sri Lanka	156
2012/C 377 E/22	Azerbeidzjan Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over Azerbeidzjan	159
2012/C 377 E/23	Belarus Resolutie van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over Belarus	162
2012/C 377 E/24	Schoonmaak in Europa en Let's do it world 2012 Verklaring van het Europees Parlement van 12 mei 2011 over Schoonmaak in Europa en Let's do it world 2012	164

II Mededelingen

MEDEDELINGEN VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Europees Parlement

Dinsdag 10 mei 2011

2012/C 377 E/25	Verzoek om verdediging van de immuniteit van Luigi de Magistris Besluit van het Europees Parlement van 10 mei 2011 over het verzoek om verdediging van de immuniteit en de voorrechten van Luigi de Magistris (2010/2122(IMM))	166
-----------------	---	-----

2012/C 377 E/26	Immunititeit en de voorrechten van Bruno Gollnisch Besluit van het Europees Parlement van 10 mei 2011 over het verzoek om verdediging van de immunititeit en de voorrechten van Bruno Gollnisch (2010/2097(IMM))	167
2012/C 377 E/27	Verzoek om opheffing van de immunititeit van Bruno Gollnisch Besluit van het Europees Parlement van 10 mei 2011 over het verzoek om opheffing van de immunititeit van Bruno Gollnisch (2010/2284(IMM))	169
Woensdag 11 mei 2011		
2012/C 377 E/28	Wijziging van het Reglement ingevolge de invoering van een gemeenschappelijk Transparantieregister Besluit van het Europees Parlement van 11 mei 2011 tot wijziging van het Reglement van het Europees Parlement ingevolge de invoering van een gemeenschappelijk transparantieregister voor het Europees Parlement en de Commissie (2010/2292(REG))	171
2012/C 377 E/29	Interinstitutioneel akkoord over een gemeenschappelijk Transparantieregister Besluit van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over de sluiting van een interinstitutioneel akkoord tussen het Europees Parlement en de Commissie over een gemeenschappelijk transparantieregister (2010/2291(ACI))	176
	BIJLAGE	177

III Voorbereidende handelingen

EUROPEES PARLEMENT

Dinsdag 10 mei 2011

2012/C 377 E/30	Overeenkomst inzake de bescherming en duurzame ontwikkeling van het Prespa-parkgebied *** Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 10 mei 2011 over het ontwerpbesluit van de Raad betreffende de sluiting, namens de Europese Unie, van de overeenkomst inzake de bescherming en duurzame ontwikkeling van het Prespa-parkgebied (16581/2010 – C7-0007/2011 – 2010/0300(NLE))	188
2012/C 377 E/31	Overeenkomst inzake havenstaatmaatregelen om illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen *** Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 10 mei 2011 over het ontwerpbesluit van de Raad betreffende de goedkeuring, namens de Europese Unie, van de overeenkomst inzake havenstaatmaatregelen om illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen (05571/2011 – C7-0068/2011 – 2010/0389(NLE))	188
2012/C 377 E/32	Invoering van autonome handelspreferenties voor Pakistan (noodmaatregel) ***I Amendementen van het Europees Parlement aangenomen op 10 mei 2011 op het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot invoering, als noodmaatregel, van autonome handelspreferenties voor Pakistan (COM(2010)0552 – C7-0322/2010 – 2010/0289(COD))	189
2012/C 377 E/33	Overgangsregelingen voor bilaterale investeringsovereenkomsten tussen lidstaten en derde landen ***I Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 10 mei 2011 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van overgangsregelingen voor bilaterale investeringsovereenkomsten tussen lidstaten en derde landen (COM(2010)0344 – C7-0172/2010 – 2010/0197(COD))	203

P7_TC1-COD(2010)0197

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 10 mei 2011 met het oog op de aanneming van Verordening (EU) nr. .../2011 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van overgangsregelingen voor bilaterale investeringsovereenkomsten tussen lidstaten en derde landen

[Am 1 tenzij anders aangeduid] 203

2012/C 377 E/34

Toekenning van macrofinanciële bijstand aan Georgië ***I

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 10 mei 2011 over het voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad tot toekenning van macrofinanciële bijstand aan Georgië (COM(2010)0804 – C7-0019/2011 – 2010/0390(COD)) 211

P7_TC1-COD(2010)0390

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 10 mei 2011 met het oog op de aanneming van Besluit nr. .../2011/EU van het Europees Parlement en de Raad tot toekenning van macrofinanciële bijstand aan Georgië 211

Woensdag 11 mei 2011

2012/C 377 E/35

Vermeldingen of merktekens die het mogelijk maken de partij waartoe een levensmiddel behoort te identificeren ***I

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de vermeldingen of merktekens die het mogelijk maken de partij waartoe een levensmiddel behoort te identificeren (gecodeerde tekst) (COM(2010)0506 – C7-0285/2010 – 2010/0259(COD)) 216

P7_TC1-COD(2010)0259

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 11 mei 2011 met het oog op de aanneming van Richtlijn 2011/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende de vermeldingen of merktekens die het mogelijk maken de partij waartoe een levensmiddel behoort te identificeren (Codificatie) 216

2012/C 377 E/36

Onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten op het gebied van de meeteenheden ***I

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten op het gebied van de meeteenheden (gecodeerde versie) (COM(2010)0507 – C7-0287/2010 – 2010/0260(COD)) 217

P7_TC1-COD(2010)0260

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 11 mei 2011 met het oog op de aanneming van Richtlijn 2011/.../EU van het Europees Parlement en de Raad inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten op het gebied van de meeteenheden (Codificatie) ⁽¹⁾ 217

BIJLAGE I 221

BIJLAGE II 226

BIJLAGE III 227

2012/C 377 E/37

Het toegestane geluidsniveau en de uitlaatinrichting van motorvoertuigen ***I

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende het toegestane geluidsniveau en de uitlaatinrichting van motorvoertuigen (gecodeerde tekst) (COM(2010)0508 – C7-0288/2010 – 2010/0261(COD)) 228

P7_TC1-COD(2010)0261

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 11 mei 2011 met het oog op de aanneming van Richtlijn 2011/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende het toegestane geluidsniveau en de uitlaatinrichting van motorvoertuigen (Codificatie) ⁽¹⁾ 229

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

	Lijst van bijlagen	232
2012/C 377 E/38	Kantelbeveiligingsinrichtingen voor land- of bosbouwsmaalspoorttrekkers op wielen ***I	
	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende vóór de bestuurderszitplaats bevestigde kantelbeveiligingsinrichtingen voor land- of bosbouwsmaalspoorttrekkers op wielen (gecodificeerde tekst) (COM(2010)0610 – C7-0340/2010 – 2010/0302(COD))	232
	P7_TC1-COD(2010)0302	
	Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 11 mei 2011 met het oog op de aanneming van Richtlijn 2011/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende vóór de bestuurderszitplaats bevestigde kantelbeveiligingsinrichtingen voor land- of bosbouwsmaalspoorttrekkers op wielen (Codificatie) ⁽¹⁾	233
2012/C 377 E/39	Bedieningsorganen van landbouw- en bosbouwtrekkers op wielen ***I	
	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de installatie, plaats, werking en identificatie van de bedieningsorganen van landbouw- en bosbouwtrekkers op wielen (gecodificeerde tekst) (COM(2010)0717 – C7-0404/2010 – 2010/0348(COD))	237
	P7_TC1-COD(2010)0348	
	Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 11 mei 2011 met het oog op de aanneming van Richtlijn 2011/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende de installatie, plaats, werking en identificatie van de bedieningsorganen van landbouw- en bosbouwtrekkers op wielen (Codificatie) ⁽¹⁾	237
2012/C 377 E/40	Reminrichtingen van landbouw- en bosbouwtrekkers op wielen ***I	
	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de reminrichtingen van landbouw- en bosbouwtrekkers op wielen (gecodificeerde tekst) (COM(2010)0729 – C7-0421/2010 – 2010/0349(COD))	239
	P7_TC1-COD(2010)0349	
	Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 11 mei 2011 met het oog op de aanneming van Richtlijn 2011/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende de reminrichtingen van landbouw- en bosbouwtrekkers op wielen (Codificatie) ⁽¹⁾	240
2012/C 377 E/41	Bedieningsruimte, de toegankelijkheid van de cabine alsmede deuren en ramen van landbouw- en bosbouwtrekkers op wielen ***I	
	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bedieningsruimte, de toegankelijkheid van de cabine alsmede deuren en ramen van landbouw- en bosbouwtrekkers op wielen (gecodificeerde tekst) (COM(2010)0746 – C7-0428/2010 – 2010/0358(COD))	242
	P7_TC1-COD(2010)0358	
	Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 11 mei 2011 met het oog op de aanneming van Richtlijn 2011/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bedieningsruimte, de toegankelijkheid van de cabine alsmede deuren en ramen van landbouw- en bosbouwtrekkers op wielen (Codificatie) ⁽¹⁾	243
2012/C 377 E/42	Kantelbeveiligingsinrichtingen aan de achterzijde op land- of bosbouwsmaalspoorttrekkers ***I	
	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende kantelbeveiligingsinrichtingen aan de achterzijde op land- of bosbouwsmaalspoorttrekkers (gecodificeerde tekst) (COM(2010)0510 – C7-0290/2010 – 2010/0264(COD))	245

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

	P7_TC1-COD(2010)0264	
	Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 11 mei 2011 met het oog op de aanneming van Richtlijn 2011/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende kantelbeveiligingsinrichtingen aan de achterzijde op land- of bosbouwsmaalspoorttrekkers (Codificatie) ⁽¹⁾	246
	LIJST VAN BIJLAGEN	250
2012/C 377 E/43	Accijns op tabaksfabrikaten *	
	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het gewijzigde voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de structuur en de tarieven van de accijns op tabaksfabrikaten (gecodeerde tekst) (COM(2010)0641 – C7-0403/2010 – 2007/0206(CNS))	250
2012/C 377 E/44	Denominaties en technische specificaties van voor circulatie bestemde euromuntstukken *	
	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de denominaties en technische specificaties van voor circulatie bestemde euromuntstukken (gecodeerde tekst) (COM(2010)0691 – C7-0034/2011 – 2010/0338(NLE))	251
2012/C 377 E/45	Textielbenamingen en desbetreffende etikettering van textielproducten ***II	
	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het standpunt, door de Raad in tweede lezing vastgesteld met het oog op de aanneming van een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende textielvezelbenamingen en de desbetreffende etikettering en merking van de vezelsamenstelling van textielproducten, en houdende intrekking van Richtlijn 73/44/EEG van de Raad en de Richtlijnen 96/73/EG en 2008/121/EG van het Europees Parlement en de Raad (13807/4/2010 – C7-0017/2011 – 2009/0006(COD))	252
	P7_TC2-COD(2009)0006	
	Standpunt van het Europees Parlement in tweede lezing vastgesteld op 11 mei 2011 met het oog op de aanneming van Verordening (EU) nr. .../2011 van het Europees Parlement en de Raad betreffende textielvezelbenamingen en de desbetreffende etikettering en merking van de vezelsamenstelling van textielproducten, en houdende intrekking van Richtlijn 73/44/EEG van de Raad en de Richtlijnen 96/73/EG en 2008/121/EG van het Europees Parlement en de Raad	252
	BIJLAGE	253
2012/C 377 E/46	Uitzonderlijke handelsmaatregelen ten behoeve van de landen en gebieden die deelnemen aan of verbonden zijn met het stabilisatie- en associatieproces van de Europese Unie ***I	
	Amendementen van het Europees Parlement aangenomen op 11 mei 2011 op het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1215/2009 van de Raad tot vaststelling van uitzonderlijke handelsmaatregelen ten behoeve van de landen en gebieden die deelnemen aan of verbonden zijn met het stabilisatie- en associatieproces van de Europese Unie (COM(2010)0054 – C7-0042/2010 – 2010/0036(COD))	253
2012/C 377 E/47	Radiospectrumbeleid ***I	
	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het eerste programma voor het radiospectrumbeleid (COM(2010)0471 – C7-0270/2010 – 2010/0252(COD))	258
	P7_TC1-COD(2010)0252	
	Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 11 mei 2011 met het oog op de aanneming van Besluit nr. .../2011/EU van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het eerste programma voor het radiospectrumbeleid ⁽¹⁾	259

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

Verklaring van de gebruikte tekens

- * Raadplegingsprocedure
- **I Samenwerkingsprocedure, eerste lezing
- **II Samenwerkingsprocedure, tweede lezing
- *** Instemmingsprocedure
- ***I Medebeslissingsprocedure, eerste lezing
- ***II Medebeslissingsprocedure, tweede lezing
- ***III Medebeslissingsprocedure, derde lezing

(De aangeduide procedure is gebaseerd op de door de Commissie voorgestelde rechtsgrondslag)

Politieke amendementen: nieuwe of vervangende tekst staat in vet en cursief, schrappingen zijn met het symbool ■ aangegeven.

Technische correcties en aanpassingen door de diensten: nieuwe of vervangende tekst staat in cursief, schrappingen zijn met het symbool || aangegeven.

Abonnementsprijzen 2012 (excl. btw, incl. verzendkosten voor normale verzending)

<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	1 200 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, papieren versie + dvd (jaarlijks)	22 officiële talen van de Europese Unie	1 310 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	840 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, dvd (maandelijks) (cumulatief)	22 officiële talen van de Europese Unie	100 EUR per jaar
<i>Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie</i> (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen), dvd, verschijnt één keer per week	Meertalig: 23 officiële talen van de Europese Unie	200 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , C-serie „Vergelijkende onderzoeken”	Taal (talen) van het (de) vergelijkende onderzoek(en)	50 EUR per jaar

Het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, dat in de officiële talen van de Europese Unie verschijnt, is verkrijgbaar in 22 verschillende taalversies. Het abonnement omvat de L-serie (Wetgeving) en de C-serie (Mededelingen en bekendmakingen).

Ieder abonnement geldt slechts voor één enkele taalversie.

Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 920/2005 van de Raad, bekendgemaakt in *Publicatieblad L 156* van 18 juni 2005, waarin is bepaald dat de instellingen van de Europese Unie tijdelijk niet verplicht zijn om alle rechtsbesluiten in het lers te redigeren en in die taal bekend te maken, worden de in het lers opgestelde nummers van het *Publicatieblad* apart verkocht.

Het abonnement op het *Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie* (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen) omvat alle 23 officiële taalversies op één meertalige dvd.

Op verzoek kunnen de abonnees op het *Publicatieblad van de Europese Unie* eveneens de verschillende bijlagen van het *Publicatieblad* ontvangen. De abonnees worden op de hoogte gebracht van het verschijnen van bijlagen door middel van een „Bericht aan de lezer” in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Verkoop en abonnementen

Abonnementen op verscheidene niet-kosteloze publicaties, zoals het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, zijn verkrijgbaar bij onze verkoopkantoren. Een lijst met verkoopkantoren is te vinden op het volgende internetadres:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_nl.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) heeft u direct en gratis toegang tot het recht van de Europese Unie. Op deze website kunt u het *Publicatieblad van de Europese Unie* raadplegen. U vindt er eveneens de Verdragen, de wetgeving, de jurisprudentie en de voorbereidende wetgevende besluiten.

Meer informatie over de Europese Unie is te vinden op de volgende website: <http://europa.eu>

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL